

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்!

சி. இரயாகரன்

Manitha Avalankalil Mithatkum Arasiyalum
Kotpadukalum/Katturaikal/Author P. Rayakaran, (c)/
32, rue Trouillet Derel 92600 asnieres
sur seine France/www.tamilcircle.net
tamilcircle@yahoo.no

First Edition : 10th August - 2007/Pages: viii+310/
Sri Lankan Price: 270/-/Indian Price: 140/-

- புலிகள் செய்வதை நியாயப்படுத்தி உருவானதே
புலிகள் அரசியல் 01 - 09
- மக்கள் படையும் புலிகளும் மக்களின் பெயரிலான
சமூக விரோதக் காதையர்களின் வன்முறைகளும் 10 - 27
- மனிதப் படுகொலைகளையே தேசியமாக கற்பிக்கும்
புலிப் பினாமிகளும், தேசியத்தையே எதிர்க்கும்
ஏகாதிபத்திய ஜனநாயக ஏஜண்டுகளும் 28 - 61
- வக்கிரமடைந்த தலைமைத்துவமும்,
சமூக பண்பாட்டுக் கூறுகளும் 62 - 82
- புலியெதிர்ப்பு பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஏஜண்டிக்கும்,
புலிப் பினாமிக்கும் இடையிலான தர்க்கத்தின் சாரமென்ன? 83 - 100
- நான் உன்னைக் கொல்லவில்லை, நீ என்னைக் கொல்லாதே
கொல்லும் உரிமையை நீ எனக்கு தா அல்லது நீயே எடு? 101 - 107
- 'ஜனநாயகம்' என்ற பெயரில்
பாசிசமே கோரப்படுகின்றது 108 - 124
- ஜனநாயகம் என்றால் என்ன? 125 - 140
- சிங்கள பேரினவாதத்துக்குள்
சிதைந்து சின்னாபின்னமாகிவரும்
தமிழ் தேசியமும், தமிழ் தேசிய உணர்வும் 141 - 152
- ஓநாய் கூட்டத்துக்கு ஏற்ற கைக்கூலி பரிசுதான்
ஒரு கோடி பெறுமதியிலான 'அகிம்சையும் - சகிப்பும்' 153 - 158

மக்களைப் பிளக்காது, வடக்கு கிழக்கு இணைப்பும் பிரிப்பும் அரங்கேறாது	159 - 166
சமூக ஆற்றலற்ற மலட்டுத்தனம் கொலைகளையே தீர்வாக்கின்றது	167 - 170
இலங்கையின் முதன்மைப் பிரச்சினை புலிப் பாசிசமா?	171 - 189
மக்களை கேனயர்களாக்கிய புலியெதிர்ப்பு அரசியல்	190 - 198
யாருக்குத் தேசியம்? யாருக்கு ஜனநாயகம்?	199 - 204
தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை எப்படி நாங்கள் குழிதோண்டி புதைத்தோம் என்று சாட்சியம் சொல்லும் பாலசிங்கம்	205 - 224
வார்த்தைகளால் நாம் எழுத முடியாதவை	225 - 232
கிழக்கில் இருந்து புலிகள் மட்டுமல்ல, கருணா தரப்பும் ஒழித்துக் கட்டப்படுவார்கள்	233 - 237
கூலிக்குழுவான கருணா கும்பலுக்கும், ஒளிவட்டம் கட்டும் எடுபிடி ஜனநாயகம்	248 - 238
துரோகமா மாற்று அரசியல்?	249 - 253
யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணம் தான் கிழக்கு மேலாதிக்கம்	254 - 291
கொலைகாரர்களும் கொலையைக் கண்டிப்போரின் வக்கிரமும்	292 - 296
யாழ் மேலாதிக்கம் என்றால் என்ன?	297 - 301
மக்கள்தான் புலிகளை தோற்கடித்தவர்களே ஒழிய, கருணா என்ற பாசிச கூலிக்கும்பல் அவ்வ	302 - 310

சமகாலத்தில் நடைபெற்ற தொடர்ச்சியான பல்வேறு மனிதவிரோத செயல்கள் மீதான ஒரு தொகுப்பு நூல் இது. மனிதத்தை நோக்கியும், மனிதத்தை நேசித்தலை நோக்கி முன்னேறுதல் என்பது அன்றாடம் அடிசறுக்குகின்றது. அதுவென்னவென்று கேட்கின்ற அளவுக்கு, அது அர்த்தமிழந்த ஒன்றாக பல்லினித்து நிற்கின்றது.

நாள்தோறும் மனிதனுக்கு எதிரான புதிய சதிகள், திட்டங்கள். பாவம் தமிழ் பேசும் மக்கள். மனிதனுக்கு எதிரான நிலைகளில், நிலைமைகளில் அன்றாடம் நடக்கும் அதிரடி மாற்றங்கள், அதிர்வுகள். அவற்றில் சிலவற்றை இந்த நூல் மூலம் உங்களுடன் பேச முனைகின்றேன்.

சமாதானம், அமைதி தொடங்கிய பின், ஒன்று இரண்டு என்று தொடங்கிய தொடர் கொலைகள், இன்று அன்றாடம் இரட்டை இலக்கத்தை எட்டி நிற்கின்றது. பலர் திடீர் திடீரென காணாமல் போகின்றனர். ஏன், எதற்கு காணாமல் போகின்றனர், கடத்தப்படுகின்றனர், கொல்லப்படுகின்றனர் என்று யாருமே புரிந்துகொள்ள முடியாத வகையில் அவை தொடருகின்றன. இதை எதிர்ப்பதாக பாசாங்கு செய்தபடி ஆதரிப்பதே, ஒவ்வொரு அரசியல் எதிர் தரப்பினரதும் அன்றாட அரசியலாக உள்ளது.

இந்த மனித அவலங்களை இட்டு அக்கறைப்படுவது கூட கிடையாது. கொலை, கொள்ளை, கடத்தல், இதுவே தமிழ் மக்களின் உரிமைபுடன் தொடர்பானதாக காட்ட முனைகின்றனர். இதற்குள் பிரிவுகளும், பிளவுகளும், கோட்பாடு சார்ந்து நிகழ்கின்றது.

மக்களின் நலனை எட்டி உதைத்து கொள்வது முதல், மக்களின் எதிரிகளுடன் கூடிக் கும்மாளம் அடிப்பதே அரசியலாகி, அதை நியாயப்படுத்துவதே அரசியலாகிவிட்டது என்ற நிலை, மக்கள் நலனைக் கோரினால், அது பலருக்கு ஆச்சரியமான விடயமாகிவிடுகின்றது. விசித்திரமான மனிதனைப் பார்ப்பது போல் பார்க்கின்றனர். இது புலிகள் மட்டுமல்ல, புலியல்லாத தரப்பு நிலையும் இதுதான்.

இப்படி இரண்டு தரப்பு பாசிஸ்ட்டுகளுக்கு இது ஆச்சரியமாக அல்லாமல் எப்படித்தான் இருக்கும். எங்கும் எதிலும் பாசிசம். அவர்களின் நடைமுறை முதல் கொள்கை கோட்பாடு அனைத்தும் பாசிசமாகிவிட்டது.

பேரினவாதம் இதன் கீழ் தான் பலமடைகின்றது. தனது பாசிச நடத்தையை செங்கோலாக காட்டி, அதையே ஜனநாயகமென்கின்றது. சமாதானம், அமைதி, தீர்வு என்று போடும் அரசியல் வேஷங்கள் எல்லாம் அலங்கோலமாகி நிற்கின்றது.

இதில் உள்ள 28 கட்டுரைகள், இதன் ஒருபகுதியை உங்கள் முன் அம்பலமாக்குகின்றது. இவை www.tamilcircle.net என்ற இணையத்தில் அன்றாடம் வெளியாகியவற்றில் ஒரு பகுதிதான்.

சமூகத்தை அரசியல் ரீதியாக புரிந்து கொள்ளவும், சுற்றுக்கொள்ளவும், இக்கட்டுரைகள் வழிகாட்டும் என்று நம்புகின்றோம்.

பி. இரயாகரன்.

25.02.2007

www.tamilcircle.net

**புலிகள் செய்வதை நியாயப்படுத்தி உருவானதே
புலிகள் அரசியல்**

திட்டமெதுவுமின்றி புலிகள் அன்றாடம் தாம் செய்தவற்றை, நியாயப்படுத்தி தாமே கூறுவதே புலிகள் அரசியலாகியது. திட்டமாக வெளியிடப்பட்டவை எவையும், அவர்கள் தமது சொந்த இயக்க நடைமுறையாக கொண்டது கிடையாது. அவர்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்கள் எதையும், அவர்களாக வெளியிட்ட சொந்த வேலைத்திட்டம் எதையும் அவர்கள் கடைப்பிடிப்பது கிடையாது. இந்த வகையில் கட்டுரையில் சில பகுதிகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். அன்றன் பாலசிங்கம் எழுதிய "விடுதலை" என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் இந்த வகையில் அமைந்ததே. புலிகள் தாம் செய்ததை நியாயப்படுத்த, தம்மை மறுக்கின்ற முரணை உள்வாங்கியதே இந்த நூல். உண்மையில் புலிகளின் லும்பன் தனமான நடத்தைகளுக்கு, அரசியல் மூலம் பூசுவதே புலியின் அரசியலாக உள்ளது. பாலசிங்கமே அதன் பிதாமகன். இந்த நூலின் முன்பகுதி மீதான, சுருக்கமான விமர்சனத்தை இக்கட்டுரை அவர்களின் மக்கள் விரோத அரசியல் அம்பலம் செய்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் தலைவிதியை தீர்மானித்ததும், தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கும் புலிகளின் நடவடிக்கைகளில் அன்றன் பாலசிங்கத்தின் தலையீடே விசித்திரமானது. எப்போதும் புலிகளின் நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்தும் அரசியல் வாதங்களை கண்டுபிடிப்பதைத் தான், அவரின் மதிநுட்பமாக புலிகள் காட்டிவந்தனர். இந்தப் போக்கே புலிகளின் இன்றைய அரசியலாகியது. லும்பன் தனத்தில் புலிகள் செய்வதை நியாயப்படுத்தும் அனைத்து வாதங்களும், இதற்குள் தான் மண்டிக் கிடக்கின்றது. புலிகளின்

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அன்றாட இராணுவ நடவடக்கைகளை நியாயப்படுத்தும் அரசியல், எந்த விதத்திலும் மக்களின் சமூக பொருளாதார நலன் சார்ந்தவையாக என்றும் அமையவில்லை. மக்களின் சமூகப்பொருளாதார வாழ்வாதாரங்கள் சார்ந்த, அதற்கேற்ற இராணுவ வடிவங்கள் எதையும் புலிகள் என்றும் கொண்டிருக்கவில்லை. இதுவே இன்றைய எதார்த்தம்.

இந்த எதார்த்தம் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் தலைகளை உயிருடன் உருட்டிவிடுவதில் முடிகின்றது. தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தையும், புலிக்கு இசைவானதாகி திரிந்து விளக்குவதில் முடிகின்றது. தமிழ்மக்களின் நியாயமான போராட்டம் சிதைந்து சீரழிந்து அது என்னவென தெரியாது உருக்குலைந்து அழுத்த தொடங்கியுள்ளது. மக்களின் சமூகப் பொருளாதார நலன்கள் மறுக்கப்பட்டு, புலிகளின் நலன்கள் முதன்மைபெற்ற ஒரு அரசியல் வடிவமே வெம்பி வீங்கி காணப்படுகின்றது. இதையே "விடுதலை" என்ற பாலசிங்கத்தின் நூலின் முதல் கட்டுரை தெளிவாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. "எம்.ஜி.ஆரும் புலிகளும்" என்ற பாலசிங்கத்தின் முதல் கட்டுரை, எம்.ஜி.ஆர் என்ற நடிகனை, மக்கள் விரோதியை, காம வெறியனை, ஒரு ஊழல் பேர்வழியை நியாயப்படுத்துவதில் இருந்து அரங்கேறுகின்றது. அதே தளத்தில், தமது சொந்த கைக் கூலித்தனத்தை சிறப்பாக எடுப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

இந்த எம்.ஜி.ஆர் சினிமா என்ற விளம்பர கவர்ச்சி ஊடகம் ஊடாக மக்களை ஏமாற்றி அதிகாரத்துக்கு வந்த ஒரு கைதேர்ந்த நடிகன். இவன் ஒரு மக்கள் விரோத பாசிட் கூட. தமிழக மக்களை அடக்கியான்ட, அவர்களை குறையாடிய ஒரு கொடுங்கோலன். இந்தக் கொடுங்கோலனை பற்றி புலிகளும், பாலசிங்கமும் கொடுக்கும் படிமமே விசித்திரமானது. பாலசிங்கம் கூறுகின்றார் "இல்லாதோருக்கு வாரி வழங்கும் மன வளமும் இருந்தது. ஏழை மக்கள் அவரை ஒரு தெய்வமாகப் பூசித்தனர்... அதிசயமான குணவியல்புகள் கொண்டவர். நெஞ்சில் உறுதியும் நேர்மையும் கொண்ட ஒரு உன்னதமான மனிதாபிமானி" இதுதான் எம்.ஜி.ஆர் பற்றிய புலிகளின் சொந்த அரசியல் மதிப்பீடு. இந்த எம்.ஜி.ஆர் மக்களுக்காக என்னதான் செய்தான். சாதியம், ஆணாதிக்கம், சுரண்டல் முதல் சாராயம் காய்ச்சி கொள்ளையடிப்பது வரை அனைத்தினதும் ஏகபிரதிநிதியாக இருந்தவன். அரசு சொத்தையும், மக்களின் சொத்துகளையும் முறைகேடாக பயன்படுத்தியவன். பல மக்கள் போராட்டங்களை அடக்கியொடுக்கியவன். சில துப்பாக்கி சூட்டை போராட்டங்கள் மீது நடத்தி பலரைக் கொன்றவன். பல பத்தாயிரம் மக்களை போராட்டங்களின் போது கைது செய்து சிறைகளில் தள்ளி தாலியறுத்தவன். எம்.ஜி.ஆர் மோகன்தாஸ் சும் தேவாரமும் இணைந்து வட ஆர்காடு, தர்மபுரி, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்

கம்ப்யூனிச புரட்சியாளர்கள் 21 பேரை மோதல் என்ற பெயரில் சுட்டுப் படுகொலை செய்த ஒரு பாசிட். இப்படி பற்பல.

இவனைத் தான் புலிகள் ஒரு மாமனிதனாக, விடுதலை விரும்பியாக காட்டுகின்றனர். "தலைவர் பிரபாகரனது புரட்சிகரமான வாழ்வும் வீர வரலாறும் எம்.ஜி.ஆரை வெகுவாக கவர்ந்தது" என்கின்றனர். இப்படி புலிகள் ஒரு தலைப்பட்டசமாக கூறுவது நிகழ்கின்றது. ஏன் இப்படி கூற முடிகின்றது என்றால் புலிகளின் குறித்த நலன் சார்ந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்து, ஒரு மக்கள் விரோதியை மக்களின் தோழனாக காட்டுகின்றனர். புலிகளுக்கு பணமும், அவர்களின் நடவடிக்கைகளை பிளாமியாக ஆதரிப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை மாமனிதர்களாக காட்டுவதே புலிகளின் அரசியல். இதுவே இன்றைய புலிகளின் எதார்த்தப் போக்கும் கூட. அதன் அடிப்படையில் தான் எம்.ஜி.ஆரைப் புகழ்கின்றனர்.

புலிகளுக்கு சட்டத்துக்கு புறம்பாக கோடிக்கணக்கில் கொடுத்த பணம், இந்திய துறைமுகத்தில் இருந்து ஆயுதங்களை கடத்திக் கொடுத்த விவகாரம், மற்றைய இயக்கங்களிடம் இருந்து ஆயுதங்களை பறித்து புலிகளிடம் கொடுத்த நிகழ்ச்சி போன்ற பலவே, புலிகள் எம்.ஜி.ஆர் பற்றி கொண்ட அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு காரணம். எம்.ஜி.ஆர் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஏதோ செய்தார் என்ற அடிப்படையில் புலிகள் புகழவில்லை. தமது சொந்த நலனை அடிப்படையாக கொண்டு, பொது அரசியல் நலனை திரித்து விடுவது நிகழ்கின்றது. இந்த அரசியல் வழியைப் போற்றி புகழ்வது நிகழ்கின்றது. நல்லதொரு உதாரணமாக, சிங்கள பேரினவாத கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என தமிழக மக்கள் வழங்கிய நிதியை, புலிகளின் குறுகிய நோக்கத்துக்கு முறைகேடாக எம்.ஜி.ஆர் வழங்க முற்பட்டதும், அதை புலிகள் பெற்றுக் கொண்டதுமான நிகழ்வு எதைக் காட்டுகின்றது என்றால் மக்கள் விரோதத் தன்மையின் கூட்டுப் பண்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்த மோசடிக்காகவே தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தை உருவாக்கி, மருத்துவமனை ஒன்றை அமைக்க உள்ளதாக கூறி, உலகத்தை ஏமாற்றி நாலு கோடி ரூபா பணத்தை பெற்ற நிகழ்வையும், அந்த மோசடியையும் இந்த நூல் கூறத் தவறவில்லை. இது அம்பலமான போது, அதை திருப்பிக் கொடுத்தது ஒருபுறம் நிகழ்வு, எம்.ஜி.ஆர் அதற்கு பதிலாக கறுப்பு பணமாக அதை வழங்கியதை இந்த நூல் சொல்லுகின்றது. இந்த மோசடிப் பணம் எங்கிருந்து எப்படி எம்.ஜி.ஆருக்கு கிடைக்கின்றது?

ஏழைகளின் நண்பனாக நடத்தபடி மக்களின் பணத்தை கொள்ளை அடித்ததையும், சட்டத்துக்கு புறம்பாக பணமுட்டைகளின் பின்னால் பதுங்கிக் கிடந்த எம்.ஜி.ஆரின் வேஷம் அருவருக்கத்தக்கவை. இதை

மனித அலகங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

விமர்சனமின்றி புலிகள் புகழ்வது எதைத்தான் காட்டுகின்றது. ஆம் மக்களின் பணத்தை எப்படியும் சூறையாடி பயன்படுத்தலாம் என்ற புலிகளின் சொந்த சித்தாந்தத்தையே நியாயப்படுத்துகின்றது. அன்று ஒரு நிதி மோசடிக்காக உருவான அதே புனர்வாழ்வுக்கழகம் தான், இன்று வரை புலிப் பிணாமியமாக உலகெங்கும் அத்தொழிலை செய்கின்றது. மக்களுக்கான நிவாரணம் என்ற பெயரில் நடப்பது அப்பட்டமான ஒரு மோசடி. நூல் பெருமையாக பீற்றி ஒத்துக் கொள்வது போல், எம்.ஜி.ஆர் ஆசியுடன் தொடங்கிய மோசடி எம்.ஜி.ஆரின் வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத ஒரு அம்சமாக இருந்தது.

எம்.ஜி.ஆரின் சமூகப் பாத்திரம் பொதுவாழ்வில் கோமாளியாகவே இருந்தது. எதை எப்படி செய்வான் என்று யாரும் கூற முடியாத ஒரு பச்சோந்தியாகவே இருந்தவன். தற்புகழ்ச்சிக்காக தனக்குத் தானே நிறைய பட்டங்களை சூட்டிக் கொண்டவன். இதைத்தான் இன்று புலிகள் செய்கின்றனர். அரசு சொத்துகளை முறைகேடாக தனிப்பட்டவர்களுக்கு தாரை வார்த்தவன். பல நடிகைகளை மிரட்டி தனது வைப்பாட்டியாகவே வைத்திருந்தவன். அதற்காகவே தனது அதிகாரத்தையும், பணப்பலத்தையும், செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தியவன். அவன் உருவாக்கிய வாரிசு பற்றி, மிகச் சரியாக புதியகலாச்சார இதழில் குறிப்பிட்டது போல் "ஒரு மேட்டுக்குடிப் பார்ப்பனப் பெண் என்ற முறையில் ஜெயலலிதாவிடம் குடிகொண்டிருக்கும் வர்க்கத் திமிரும் சாதிய இறுமாப்பும் அசாத்தியமானவை. ஆங்கிலக் கான்வென்டிஸ்ட்ருந்து ஆணாதிக்கம் கோலோச்சும் கோடம்பாக்கம் திரையுலகிற்குள் திடீரெனத் திணிக்கப்பட்டு, அங்கே ஒரு அரைக் கிழவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, எம்.ஜி.ஆரின் பாசிசக் குரூரங்களை அனுபவித்து, பின்னர் அவற்றையே தானும் உட்கிரகித்துக் கொண்டு எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வாரிசாக ஜெயலலிதா தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட கதை நெடியது." என்கின்றது. இதே குரூரங்கள் தான் எம்.ஜி.ஆரின் பண்பு.

தனக்கு பின்னாலொரு பொறுக்கித் தின்னும் கூட்டத்தையே உருவாக்கி அதில் தன்னைத்தான் மிதப்பாக்கியவன். பெரியாரியவாதியாக கூறிக் கொண்டு, குறி கெட்ட அனைத்தையும் செய்த ஒரு ஏமாற்று பேர்வழி. மக்களுக்காக அழுவதற்காகவே தனது கண்கள் இரண்டிக்கும் "கிளிசரினை" விட்டு அழும், கைதேர்ந்த ஒரு நடிகனாகவே வலம்வந்தவன். தமிழீழப் போராட்டத்தை தனது சொந்த பிழைப்புவாத போட்டி அரசியலுக்கு ஏற்ப திறமையுடன் பயன்படுத்தியவன். அதில் புலிகள் இணைந்து கொண்ட நிகழ்வை, நியாயப்படுத்தும் அரசியல் விளக்கம் தான் பாலசிங்கத்தின் இந்தக் கட்டுரை.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் எம்.ஜி.ஆர் பாத்திரமே ஏகாதிபத்திய சதி தான். சோவியத் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும், அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உலகளாவிய முரண்பாட்டில், அமெரிக்கா சார்பாக இலங்கைப் பிரச்சனையில் களமிறக்கப்பட்டவர் எம்.ஜி.ஆர். இந்திய அரசு சோவியத் ஏகாதிபத்தியத்தின் துணையுடன் இந்தியப் பிராந்திய மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டிய காலத்தில். அது சார்பான தமிழ் இயக்கங்களை உருவாக்கியதுடன் இருந்தவற்றை வளர்த்தெடுத்தனர். இதனடிப்படையில் அமெரிக்காவும் தனது பங்குக்கு தனக்கேற்ற குழுக்களை வளர்த்தெடுக்க முனைந்தன. இதன் போதே எம்.ஜி.ஆர் என்ற நடிகனூடாக, புலிகளுக்கு தீனிபோட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்த உண்மையின் ஒரு பக்கத்தை மூடிமறைத்தபடியே இந்த நூல் வெளிக்கொண்டு வருகின்றது.

புலிகள் இயக்க வளர்ச்சிக்கு எம்.ஜி.ஆர் வழங்கிய பணமும், ஆயுதங்களுமே மூலகாரணம் என்பதை இந்த நூல் ஒத்துக் கொள்கின்றது. தமிழ்மக்கள் தான் புலிகளை இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்தனர் என்று பின்னால் கூறுவது அபத்தமாகும். அன்னிய நிதிகளும், அன்னிய ஆயுதங்களும் தான், லும்பனான புலிகளைப் புலிகளாக்கியது. புலிகளின் அனைத்து நடவடிக்கையும் இதைத் தாண்டி. நகரவில்லை. மக்களின் சமூக பொருளாதார உறவுக்கு வெளியில் இப்படித்தான் புலிகள் உருவாக்கப்பட்டு களமிறக்கப்பட்டனர். அவர்களின் எடுபிடிகளாக கூட இருந்தனர். 14.05.1985 இல் அனுராதபுரத்தில் அப்பாவி மக்கள் மேலான தாக்குதலில் 120 பேர் கொல்லப்பட்டனர். அன்று வில்பத்தில் நடந்த தாக்குதலில் அப்பாவி மக்கள் 18 பேர் கொல்லப்பட்டனர். புலிகளின் இத் தாக்குதலை நடத்தியதன் பின்னணியில் இந்திய அரசு இருந்ததை, பின்னால் பாலசிங்கம் இந்தியாவுக்கு எதிரான பேட்டியொன்றில் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த தாக்குதலை அந்தநேரம் புலிகள் மறுத்துவிட்ட மறுப்பறிக்கையும், பின்னால் அதை இந்தியா சொல்லி செய்ததாக கூறியதையும் நாம் எப்படி சுய அறிவுடன் புரிந்து கொள்வது.

முதலில் தாக்குதலை தாம் செய்யவில்லை என்றதும், பின் அதை இந்தியா சொல்லி செய்ததாக கூறியதும் இங்கு அரசியல் நேர்மையற்ற போக்கை அம்பலமாக்குகின்றது. மறுபக்கத்தில் இந்த தாக்குதலை செய்ய புலிகள் எதை இலஞ்சமாக பெற்றனர் என்பது மர்மமாகவே உள்ளது. இப்படி சோரம் போகும் அரசியல் வழியும், பின் அதை நியாயப்படுத்தும் அரசியலும் தான் இன்று வரை புலி அரசியலாக உள்ளது. இதைத்தான் பாலசிங்கத்தின் இந்த கட்டுரை செய்கின்றது. தமிழ் மக்களின் போராட்டம் மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக அமையாத வரலாற்றுக்கு, இந்த இரண்டு பிரதான ஏகாதிபத்திய தலையீடும் முக்கியமான காரணமாகவே அமைகின்றது.

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோடாடுகளும்

ஆனால் மக்களை ஏமாற்றவும், தம்மை மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக காட்டவும் புலிகள் பின்நிற்கவில்லை. புலிகளின் அரசியல் வேலைத்திட்டத்தை உள்ளடங்கிய கொள்கை விளக்க நூலை இது ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் வெளிவந்தது) "சோசலிச தமிழீழம்" என்றே தலைப்பிடுகின்றனர். அதில் புலிகளின் அரசியல் இலட்சியம் என்ற பகுதியில் "தேசிய விடுதலை, சோசலிச சமூகப் புரட்சி ஆகிய இரு ... அடிப்படையான அரசியல் இலட்சியம்" என்கின்றனர். ஆனால் அதையா இன்று அவர்கள் கொண்டுள்ளனர்? அதில் அவர்கள் தொடர்ந்தும் கூறகின்றனர் "தேசிய விடுதலை எனும் பொழுது ...ஒடுக்கப்பட்ட எமது மக்களின் அரசியல் விடுதலையையும், சுதந்திர சோசலிச தமிழீழ அரச நிர்மாணத்தையுமே" தமது இலட்சியம் என்கின்றனர். அதை அவர்கள் மேலும் விளக்கும் போது "சுதந்திர தமிழீழம் ஒரு மக்கள் அரசாகத் திகழும். மத சார்பற்ற, சனநாயக சோசலிச அரசாக அமையும். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு, மக்களால் நிர்வகிக்கப்படும் ஆட்சியாக இருக்கும். சகல பிரஜைகளும் சமத்துவத்துடனும், சனநாயக சுதந்திரங்களுடனும் வாழ வகைசெய்யும்..." ஆட்சியாக அமையும் என்கின்றனர். மேலும் அவர்கள் விளக்கும் போது "சோசலிசப் புரட்சி எனும்பொழுது எமது சமூகத்தில் நிலவும் சகலவிதமான சமூக அநீதிகளும் ஒழிந்து, ஒடுக்குதல் முறைகளும் சுரண்டல் முறைகளும் அகன்ற, ஒரு புதிய புரட்சிகர சமதர்ம சமுதாய நிர்மாணத்தையே குறிக்கின்றோம்" என்றனர். அத்துடன் "தமிழீழ சமூக வடிவமானது ஒரு முதிர்ச்சிகண்ட முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதலாளி வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற பிரதான வர்க்க முரண்பாட்டின் அடிப்படையில் பொருள் உற்பத்தி முறை இயங்கவில்லை. ... வளரும் முதலாளித்துவ அம்சங்களும், பிரபுத்துவ எச்ச சொச்சங்களும், சாதிய தொழில் பிரிவு உறவுகளும் ஒன்று கலந்த ஒரு... பொருளாதார அமைப்பானது சமூக அநீதிகள் மலிந்த ஒடுக்கு முறைகளையும் சுரண்டல் முறைகளையும் கொண்டுள்ளது. எமது சமூகத்தில் ஊடுருவியுள்ள சகலவிதமான சமூக ஒடுக்குமுறைகளையும் ஒழித்துக்கட்டி, வர்க்க வேறுபாடற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை கட்டி எழுப்புவதே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இலட்சியமாகும்" இப்படி அந்த அறிக்கை நீண்டு செல்லுகின்றது.

இதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. விடுதலைப்புலிகளின் அடிப்படையான ஆரம்ப அரசியல் ஆவணம் இப்படித் தான் சொல்லுகின்றது. இப்படித் தான் போராட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு, அணிதிரட்டப்பட்டனர். இன்று இந்த இலட்சியத்தையே கைவிட்டுவிட்டனர். இன்று புலிகளில் உள்ள 99 சதவீதமானவர்களுக்கு தாங்கள் இப்படி ஒரு அரசியல் அறிக்கை விட்டதே தெரியாது. ஏன் பாலசிங்கத்துக்கே இது ரூபகம் இருக்காது.

மக்களின் நலன்களை கூறி இயக்கம் கட்டியவர்கள், அதை அப்படியே புதைகுழிக்கு அனுப்பினார். தமது சொந்த திட்டத்தை மட்டுமல்ல, அந்த கருத்தை கோரியவர்களையும் கூட புதைகுழிக்கு அனுப்பினார்கள். மக்கள் நலனை இந்த திட்டத்தின் ஒரு பகுதி தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதை கைவிட்ட அனைத்து செயல்பாடும் மக்கள் விரோதமானவையே. இன்று புலிகளின் திட்டத்தில் உள்ளவற்றையே வலியுறுத்தினால் கிடைப்பது மரணதண்டனை. புலியின் எதிரியாக, துரோகியாக, எட்டப்பனாக, கைக்கூலியாக பலவாக புலிகள் வருணிப்பது அன்றாட விடயமாகிவிட்டது. சொல்லப்போனால் முன்னைய புலிகளின் திட்டத்தை முன்னிறுத்தி போராட்டத்தைக் கோரினால் அல்லது போராடினால் அதற்கு பரிசாக கிடைப்பது மரண தண்டனைதான்

இதனடிப்படையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுதான் புலிகளின் முன்னைய பிளவாகியது. அதை மறைக்க பாலசிங்கம் முனைகின்றார். அதை அவர் "இயக்கத்தின் ஒழுக்க விதிகளை மீறி ஒரு பெண்ணுடன் தகாத உறவு கொண்டதால் அவர் (உமாமகேஸ்வரன்) அமைப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் புளாட் என்ற புதிய அமைப்பை உருவாக்கி விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக செயல்பட்டு வருகின்றார்" என்று கூறுகின்றார். உண்மையில் உமாமகேஸ்வரன் இயக்கப் பிளவில் சம்பந்தப்படவேயில்லை. உமாமகேஸ்வரன் இயக்கத்தைவிட்டு பாலசிங்கம் கூறும் காரணத்தின் அடிப்படையில் வெளியேற்றப்பட்டு இருந்தவர். அவர் தனிமனிதனாகவே வெளியேற்றப்பட்டு வெளிச் சென்றவர். உமாமகேஸ்வரன் புலிகளில் இருந்தது வரை, அவர்தான் அதன் தலைவராக இருந்தவர். இயக்கப் பிளவு பின்னால் ஏற்பட்டது. மேற்கூறிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பிளவாகியது. இந்தப் பிளவில் சுந்தரம், நாகராஜா வாத்தி, ஐயர், நெப்போலியன் .. என இருபது பேரளவில் விலகினர். இதன் பின்பு இவர்கள் கூட குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டில் இயங்காமல், பழையபடி புலிப் பாணியில் இயங்கியதால் பலர் (சுந்தரம் போன்றவர்களைத் தவிர) விலகினர். இதன் போதும் பின்புமே உமாமகேஸ்வரனை சுந்தரம் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டவர். பழையபடி புலிப்பாணியில் இயங்கத் தொடங்கியது.

இங்கு ஒரு வரலாற்றையே பாலசிங்கம் திரித்துக் காட்டுவதுடன், முதல் பிளவை அரசியலுக்கு வெளியில் ஒரு பொம்பிளைப் பிரச்சனையாக காட்டமுனைகின்றார். அதனால் ஏற்பட்ட உடைவாக காட்டுவது நிகழ்கின்றது. இதை எம்.ஜி.ஆர் என்ற பொம்பளை பொறுக்கி அங்கீகரித்ததாக, பாலசிங்கம் தானாகவே கூறுகின்றார். புலிகளில் ஏற்பட்ட பிளவு அரசியல் ரீதியானது. அந்த அரசியல் மக்கள் நலனை கோரியது. ஆனால் அது

மனித சிவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

தொடர்ந்து அப்படி இயங்க முடியவில்லை. உண்மையில் புலிகள் வெளியிட்ட "சோசலிச தமிழீழம்" என்ற அரசியல் அறிக்கையின் உள்ளடக்கத்தை புலிகளே சமகாலத்தில் எப்படி மறுக்கின்றனர் என்பதற்கு பாலசிங்கமே இந்த நூலில் அதை தன்னையறியாமலேயே விளக்குகின்றார்.

அவர் அதை எம்.ஜி.ஆர்க்கு கூறும்போது "விடுதலைப் புலிகள் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அல்லர். விடுதலைப் புலிகள் புரட்சிவாதிகள், சுதந்திரப் போராளிகள். தமது தாயகமான தமிழீழத்தின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடுபவர்கள். சாதியக் கொடுமை, பெண் அடிமைத்தனம் மற்றும் சமூக முரண்பாடுகள் நீங்கிய சமத்துவமும் சமூக நீதியும் நிலவும் ஒரு உன்னதமான, சுதந்திரமான சமுதாயத்தைப் படைக்கவே நாம் போராடுகின்றோம்.... ஏழைகளின் சுபீட்சத்திற்காகவும் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் விடிவிற்காகவும் நாம் ஆயுதமேந்தி போராடுகின்றோம்" என்கின்றார். கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அல்ல என்றால் எப்படி "சோசலிச தமிழீழம்" வரும். புலிகள் வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தை படைக்கப் போவதாக கூறிய இயக்கம். ஆனால் தாம் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அல்ல என்கின்றார். ஒன்றுக்கு பின் ஒன்று முரணாகவே மக்களையும் சமூகத்தை ஏமாற்றும் ஒரு அரசியல் மோசடியைத் தவிர, வேறு எதையும் இது கூற முனையவில்லை.

ஏன் நான்கு அமைப்புகளும் ஒன்றிணைந்து விடுத்த கூட்டு அறிக்கையில் "தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தோடு சோசலிச புரட்சியையும் முன்னெடுத்து, சுதந்திர தாய்நாட்டில் சோசலிச சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதல்" தமது இலட்சியம் என்று கூறியே பிரபாகரன் கைமுத்திட்டார். இன்றைய அரசியல் துரோகிகளும் அன்றைய விடுதலை இயக்கமும் கூடத்தான் கையெழுத்திட்டனர். இதே சமகாலத்தில் தான் பாலசிங்கம் தாங்கள் சோசலிச இலட்சியத்தை முன்னெடுக்கும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் அல்ல என்கின்றார். சாதி ஒழிப்பு, உள்முகும் மக்களின் சுபீட்சம் என்று எதையும் பெற்றுத்தர புலிகள் போராடப் போவதில்லை என்பதையே பாலசிங்கம் இந்த நூலில் மூடிமறைத்து கூறுகின்றார். அவை மக்களையும், உலகத்தையும் ஏமாற்றும் மோசடியான வார்த்தைப் பிரயோகங்களே என்பதைத் தான், முன்னைய தமது சொந்த அறிக்கையை மறுத்து கூறமுனைகின்றார். இப்படி நூற்றுக்கணக்கான எடுத்துக் காட்டுகளை புலிகளின் முன்னையதுக்கும் பிந்தியதுக்கும் இடையிலும், சமகாலத்திலும் எடுத்துக் காட்டமுடியும். ஒரு கட்டத்தில் இந்த மோசடியை எம்.ஜி.ஆரின் நிலையுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார். "... நீங்கள் ஏழைகளின் துயர் துடைக்கத் தொண்டாற்றவில்லையா? நீங்கள் சினிமா உலகில் சாதித்ததை விடுதலைப் புலிகள் நிஜவுலகில் சாதிக்கிறார்கள். உங்களுக்கும் புலிகளுக்கும் இலட்சியம்

ஒன்றுதான்?.. உங்களையும் பிரபாகரனையும் சமூகப் புரட்சிவாதிகள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்" என்று புல்லரிக்கும் வார்த்தைகள் மாயாஜாலத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. எம்.ஜி.ஆர் எதை தனது மக்களுக்கு எப்படி செய்தாரோ, அதையே பிரபாகரன் எமது மக்களுக்கு செய்ய முனைகின்றார். இதைத்தான் பாலசிங்கம் தெளிவாக சுட்டிக் காட்டுகின்றார். தமிழகத்தின் கதியே எமது கதி என்று பாலசிங்கத்தை விட யாரும் இதை திறம்பட விளக்கமுடியாது. தமிழகத்தில் சாதியம், ஆணாதிக்கம், சுரண்டலும் கோலோச்சும் வக்கிரமே, எமது போராட்டத்தின் இறுதி முடிவு என்பதைத் தான் இது பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

பாலசிங்கம் மற்றைய இயக்கத்தில் இருந்து தமது அரசியல் வேறுபாட்டை விளக்குவதே. தாம் அறிவித்த சொந்த இலட்சியத்துக்கு முரணானது. பாலசிங்கம் மற்றைய இயக்கத்தில் இருந்து தமது அமைப்பு வேறுபாட்டை விளக்கும் போது "சாவுக்குத் துணிந்தவர்கள். எதிரியின் கையில் உயிருடன் சிக்காதிருக்க நஞ்சுக் குப்பிகளை அணிந்திருப்பவர்கள். தமிழீழத் தாயக விடுதலை என்ற இலட்சியத்திற்க்காகத் தமது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கத் தயாரானவர்கள். இந்த அற்புதமான பண்புகள், இலட்சிய உறுதிப்பாடும் மற்றைய அமைப்பினிடம் காணமுடியாது" மற்றைய இயக்கத்தில் இருந்து புலிகள் இதனடிப்படையில் வேறுபடுவதாக கூறுவது, அரசியலின் செயலாற்றல் இல்லாமையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும். இங்கு அவர்கள் தமது சிறப்பு தகுதியாக உயிரை அர்ப்பணிக்கும் இயல்பு என்ற பண்பு, போராட வந்த அனைத்து இயக்க உறுப்பினர்களினதும் பண்பாகவே இருந்தது. இதை புலிகள் உருவாக்கவில்லை. போராட வந்த மனிதர்களிடம் அது இருந்தது. அதனால் அவர்கள் போராட வந்தனர். அதை யாரும் கொச்சைப்படுத்த முடியாது. புளாட்டுக்குள் நடந்த நூற்றுக்கணக்கான உட்படுகொலையின் (1983-1986) போது, உயிரைத் தியாகம் செய்யும் உன்னதமான பண்புடன், மக்களின் உயரிய நலனுக்காக அவர்கள் போராடி மரணித்தனர். இப்படி பல தளத்தில் பலர் புலிகளின் வரலாறு எங்கும், புலிகளின் மக்கள் விரோத போக்குக்கு எதிராகவும் மாண்டுள்ளனர். மக்களுக்காக போராடுவது இன்று பொதுவாக புலிசார்பு, புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் காணமுடியாத ஒன்று. இலட்சிய மனப்பாங்குடன் போராட வந்த அனைவரும் தமது உயிரை தியாகம் செய்யும் உயர் பண்புடன் தான் போராடினர். எம்.ஜி.ஆரை அரசியலுக்கு கொண்டு வந்த தமிழன் என்ற போராட்ட மரபை எப்படி. எம்.ஜி.ஆர் தனது சொந்த பிழைப்புவாத அரசியலுக்கு குழிதோண்டி புதைத்து அதில் வக்கரித்து கிடந்தானோ, அதையே புலிகளும் செய்கின்ற ஒரு வரலாற்று சாட்சியாகவே இந்த நூல் உள்ளது.

24.08.2005

மக்கள் படையும் புலிகளும் மக்களின் பெயரிலான சமூக வீரோதக் காடையர்களின் வன்முறைகளும்

நாம் ஏன் இவர்களை காடையர்கள் என்கின்றோம்? மக்களின் சமூக பொருளாதார உறவுகளுடன், எந்த சமூக உறவுமற்றவர்கள் நடத்துவது காடைத்தனம் தான். இதை யாரும் தேசியம் என்று கூறமுடியாது. தமது அரசியல் என்ன, தமது நோக்கமென்ன என எதுவும் கூறத் தெரியாதவர்கள். மக்களின் பெயரில் நடத்தும் அனைத்தும் சமூகவிரோதத் தன்மை கொண்டவையே. இவை காடைத்தனமாகவே எப்போதும் சமூக உள்ளரங்கில் அரங்கேற்றப்படுகின்றது.

இந்த நிலையில் வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் மக்களின் பெயரில் அரங்கேறும் வன்முறைகளும், படுகொலைகளும் மிகவும் இழிந்துபோன ஒரு சமூக பாத்திரத்தையே வகிக்கின்றன. மக்களின் பெயரில் நடத்தப்படும் தீயிடல், மனித கழுத்தை அறுத்தல் முதல் கிளைமோர் தாக்குதல் வரை அனைத்தும், காடைத்தனத்துக்கென பயிற்றப்பட்ட புலிகளால் தான் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் இதை புலிகள் மறுப்பதும், விதண்டாவாதமாக அறிக்கைகள் விடுவதும் அன்றாடச் செய்திகளாகின்றன. சமூகத்தையே பொய்க்களால் கற்பிப்புகின்றனர். சரி, ஏன் இந்த நடவடிக்கை எதையும் புலிகள் கண்டிப்பதில்லை. கருணாவுக்கு எதிராக படையெடுத்துச் சென்றவர்கள், ஆனால் இவர்களை ஒழிக்க 'ஏகபிரதிநிதிகள்' முற்படவேயில்லை. இப்படி அம்பலமாகின்றது புலியின் அரசியல். இந்த நிலையில் உண்மையில் இதை மக்கள் தான் செய்கின்றனர் என்பதை, உலகில் யாரும் நம்புவது கிடையாது. புலிகள் கூட அதை நம்புவது கிடையாது. அப்படியானால் யாரை நம்பவைக்க முனைகின்றனர். இங்கு அரசியல் சூனியம் நிலவுகின்றது.

மனித அவலங்களில் மீதற்கும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

சர்வதேச சமூகம், இலங்கை அரசு, ஏன் தமிழ் மக்கள் கூட இதை மக்கள் செய்வதாக நம்புவது கிடையாது. யாருமே நம்பாத ஒரு செய்தியை சொல்லி. இந்த வன்முறைகளை நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர் புலிகள். செய்திப் பத்திரிகை பொய்களால் நிறைந்து விற்பனையாகின்றது. முழுச்செய்தி அமைப்பையும் பொய்களால் புணருகின்றனர். பொய், பித்தலாட்டம், மோசடி, முடிச்சமாற்றி என, மனித குலத்தில் இழிந்து போன சமூக வடிவங்கள் மூலம் இவை அனைத்தும் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. இது எடுத்துக் காட்டுவது. அரசியல் ரீதியான தொடர்ச்சியான புலியின் வங்குரோத்தைத்தான். இன்று மக்கள் தான் இதனைச் செய்கின்றனர் என்று யாரும் நம்பாத போது, இது ஒரு ஆய்வுக்குரிய விடயமில்லைதான். எம்முன் இங்கு ஆய்வுக்குரிய விடயமாக இருப்பது, இதை மக்கள் போராட்டம் என்பது தான். இதன் மூலம் மக்கள் போராட்டம் என்ற பெயரில் அரங்கேற்றப்படும் கேடுகெட்ட மனிதவிரோத வன்முறைகளின் அரங்கேற்றம் என்பதைத் தான்.

தாமே வலிந்து உருவாக்கிய தமது சொந்த அரசியல் நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள முடியாது, வக்கற்றுப் போன குறுகிய புத்தி கொண்ட தலைவர்கள், மக்களின் பெயரிலான நேர்மையற்ற வகையில் ஒரு அராஜகத்தை கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ளனர். தாம் வலிந்து உருவாக்கிய குறுகிய நலன்கள் சார்ந்த அரசியல் நலன்கள் நெருக்கடியில் சிக்கிவிடவே, மக்களை அதற்குள் மக்களின் பெயரில் பலியிட முனைகின்றனர். நயவஞ்சகத்தின் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக மாறி, மனிதத்துவத்தை புதைகுழியாக்குகின்றனர். மக்கள் எந்தளவுக்கு இழிநிலைக்கு தாழ்த்தப்படுகின்றார்களோ, எந்தளவுக்கு அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றார்களோ, அந்தளவுக்கு அவர்களின் பெயரால் எதையும் செய்துவிடுகின்றனர். ஒரு அராஜக சூழல் திட்டமிட்டு கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றது. தமிழ்த் தலைவர்களின் சின்னத்தனங்களை, வக்கிரமாகவே சமூகத்தின் மீது புகுத்துகின்றனர்.

மக்கள் போராட்டம் என்ற பெயரில் வெளியில் இருந்து வரும் ஒரு சிறுகுழுவால், சிலவேளைகளில் 25, 50 பேர் கொண்ட குழுவால் முழு சமூகத்தையுமே அதிரவைக்கும் அராஜகத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிடுகின்றனர். கொலைவெறி கொண்டதும் மக்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கும் செயல்பாடுகளை, மக்கள் போராட்டம் என்ற பெயரில் நடத்துகின்றனர். இந்த அராஜகத்தின் போது ஒருவர் கொல்லப்படும் போது, மக்கள் பெறுவது என்ன? மக்கள் தமக்குத் தானே விலங்கை பூட்டிக் கொள்வது தான். இது தான் மக்கள் போராட்டத்தின் முடிவாகின்றது.

மனித சிவலங்களில் மிதந்தும் சிரசியலும் கோடாடுகளும்

வடக்குகிழக்கில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் மக்கள் நடவடிக்கை என்ற பெயரில், சிறுகும்பல் மக்களின் உள்ளார்ந்த சமூக நடவடிக்கைக்குள் பதாங்கிக் கொள்கின்றது. பின் அதற்குள் இருந்து அராஜகத்தை கட்டவிழ்த்து விடுகின்றனர். எதிரியால் சூழப்பட்டதும் மிகவும் நெருக்கமான அவர்களின் கால்களில் மிதிபடாமால் வாழும் மக்கள், தாமுண்டு தன் வேலையுண்டு என்று வாழ்கின்றனர். இதைத்தான் இன்றைய தமிழ் தேசிய தலைவர்கள் என்று கருதப்படும் ஆயுதமேந்திய ஏகப்பிரதிநிதிகள், இதை மட்டும் தான் இராணுவ கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேச தமிழ் மக்களுக்கு விட்டு வைத்துள்ளனர். மக்கள் அவர்கள் சம்பந்தப்படாத இந்தப் போராட்டங்களில் இருந்து, அன்னியமாகி ஊமைகளாக நடைப்பிணமாக வாழ்கின்றனர். புலிகள் மக்களை கண்டு அஞ்சுவதால், அவர்களுக்கு வாய்ப்பூட்டு போட்டு துப்பாக்கியால் தமிழ் மக்களை வேட்டையாடியும் கண்காணிக்கின்றனர்.

உண்மையில் மக்கள் புலிகளையும், புலிப் போராட்டங்களையும் வெறுக்கின்றனர். அந்தளவுக்கு மக்கள் நலனை முன்னெடுக்காத இப்போராட்டம், அவர்களின் வாழ்வை நாசமாக்கி வருகின்றது. யுத்த சூழலிலும், யுத்தமற்ற சூழலிலும் கூட, மக்களின் அன்றாட வாழ்வு அச்சத்துடனும், பீதியுடனும் மற்றவர்களைக் கண்டு அஞ்சி பயந்து வாழவேண்டிய அவலமான ஒரு நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளது. கடவுளுக்கு பயந்து கையெடுத்து இரந்துவேண்டி காணிக்கையிட்டு கும்பிடுவது போன்று, ஆயுதம் ஏந்திய 'ஏகப்பிரதிநிதி' புலிகளை இரந்து கையெடுத்துக் கும்பிடுவதுடன், அவர்கள் கேட்கும் காணிக்கைகளை கொடுக்க வேண்டிய ஒரு நிலையில் தமது வாழ்வையே அவர்களுக்காக அழித்து வருகின்றனர்.

மக்களின் உழைப்பை பிடுங்குவதன் மூலம், சமூகத்தின் ஒரு பகுதி உழையாது வன்முறை கொண்ட கும்பலாகவே வாழத் தொடங்கியுள்ளது. இது இன்று மக்களுக்குள் புகுந்துகொண்டு கட்டவிழ்த்துவிடும் அராஜகத்தையே, மக்கள் போராட்டம் என்கின்றனர். உண்மையில் இந்த அராஜகம் மக்கள் மேல் தான் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றது. சிறிலங்கா இராணுவம் மீதான தாக்குதல் என்ற போர்வையில், மக்கள் மேலான அராஜகமாகவே இது திட்டமிட்டு நடத்தப்படுகின்றது. பொதுவாக இத்தாக்குதல்கள் சிறிலங்கா இராணுவத்தின் மீதாக காட்டப்பட்ட போதும், உண்மையில் பரந்துபட்ட மக்களின் மேல்தான் இந்த அராஜகம் கொடிய விவங்கிட்டுள்ளது. அராஜகம் சுற்றுவழிப் பாதையைக் கொண்டது. மக்களின் வாழ்வுடன் சம்பந்தப்படாத ஒரு சிறு கும்பல் நடத்தும் கண்மூடித்தனமான வன்முறையினால், மக்களின் துன்பம் என்றுமில்லாத வகையில் பெருக்கெடுக்கின்றது. மனிதத்துவம் சிதிலமடைகின்றது.

மனித சிவன்களில் மிதந்தும் சிரசியலும் கோப்பாடுகளும்

மக்களின் துன்பம் தான் புலிப் போராட்டத்தின் ஆன்மா என்பதே பிரபானிச சித்தாந்தமாகும். இதனால் மக்களை துன்பப்படுத்தும் வகையில், புலிகள் திட்டமிட்ட செயல்பாடுகளை எப்போதும் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். இதற்கு ஈவிர்க்கமற்ற எந்தவிதமான இழிந்துபோன காட்டுமிராண்டித்தனத்தையும் கூட செய்துவிடுகின்றனர். எதிரியிடம் மக்கள் துன்பப்பட்டால் தான், அவர்களுக்கு தேசிய போராட்ட உணர்வு வரும் என்பது பிரபானிச சித்தாந்தமாகும். மக்களை வதைத்து துன்பப்படுத்தும் வகையில், நடவடிக்கையை திட்டமிடுவதே புலியின் அன்றாட வழிமுறையாகும். பின் தயாரிக்கப்பட்டு தயாராக வைத்துள்ள சரக்கை காட்டி, பார் எதிரியை என்று கூறுவது அன்றாடச் செய்திகளாகின்றன. இதை ஆய்வு செய்து நியாயப்படுத்துபவர்கள் தமிழ் தேசிய ஆய்வாளராகின்றனர். மாமனிதனுக்குரிய தகுதியையும், தேசப்பற்றாளர் என்ற தகுதியையும் பொறுக்கித்தின்றே பெறுகின்றனர். இதன் மூலம் மக்களிடம் அன்னியமாகிய தமது குண்டர் படைச் செயல்பாட்டுக்குரிய ஆட்கள் கிடைப்பார்கள் என்ற தேசிய சித்தாந்தம், மக்களுக்கு கொடுப்பது துன்பத்தையும் அடிமைத்தனத்தையும் தான்.

உண்மையில் மக்களின் வாழ்வுடன் சாராத இந்த வன்முறையை யார், எப்படி நடத்துகின்றனர்? காதையர்களுக்கே உரிய உதிரி கும்பல்கள் நடத்தும் ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனமான நடவடிக்கை மூலம், சூழலை வன்முறைக்குள்ளாக்குகின்றனர். வன்முறையைத் தொடங்கும் போது, விடுப்பு பார்க்கும் பார்வையாளர் கூட்டம் கும்பலாக கூடுகின்றது. அதை மக்கள் என்று காட்டியபடி, கும்பலில் இருந்தே கல் எறிந்து வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றது. இதற்கென தயாராக உள்ள விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய சிலர், குறித்த அந்தச் சூழலில் கொலைவரை செய்து விடுகின்றனர்.

பொதுவாக பாடசாலைகளில் புகுந்து கொள்ளும் இந்த பயிற்றப்பட்ட வன்முறை கும்பல், மாணவர்களின் பெயரில் அனைத்தையும் செய்துவிடுகின்றனர். அண்மையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட அதிபர் இராசதுரையின் படுகொலையை இந்தப் பின்னணியில் வைத்து பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அதிபர் இராசதுரையின் கொலைக்கு எந்தக் காரணத்தையும் கொலையாளிகளும் சரி, அவர்களின் பிணாமிகளும் கூட முன்வைக்க முடியாது போயுள்ளது. இந்த நிலையில் கொலைக்கான காரணம் என்ன என்று பார்த்தால், இன்றைய வன்முறையுடன் தொடர்புபடுத்தியே இதைக் காணமுடியும்.

மனித சுவணங்களில் மிதற்கும் அரிசியும் கோபாடுகளும்

அதிக உயர்தர மாணவர்களைக் கொண்ட, மிக முக்கியமான மையத்தில் உள்ள ஒரு பிரதான பாடசாலையினுள், வன்முறைக் குண்டர்கள்ளை இணைத்துக் கொள்வதற்கு அவர் அனுமதிக்கவில்லை என்பது மிக முக்கியமான காரணமாகும். மாணவர்கள் பெயரில் வன்முறைக் குண்டர்களை பதிவுசெய்ய மறுத்ததும், வன்முறையாளர்கள் பாடசாலையை மாணவர் உடையில் பயன்படுத்த மறுத்தமையும், இக் கொலைக்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். மக்கள்படை என்ற பெயரில் செயல்படும் காதையர்களை, மக்களுடன் கலந்துவிட மறுக்கும் அனைத்தையும், சமூக விரோதமாக கருதிக் கொன்று விடுவதும் நிகழ்கின்றது. இதற்கு உரிமைகோராத மரணதண்டனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன. பின் அதற்கு கடிவாளம் பூட்டி, பிளாடிகள் மூலம் தூற்றப்படுவது நிகழ்கின்றது. கொலையாளிகள் தாம் ஏன் சுட்டோம் என்று, எந்த சுயவிளக்கத்தையும் கூறுவது கிடையாது. இதன் பின்னால் நக்கித் திரியும் லும்பன் வாழ்வு கொண்ட குட்பல் தான், நக்கியதுக்கு ஏற்ப தாம் விரும்பிய விளக்கங்களைத் தருகின்றனர்.

பேரினவாதம் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையையே, வெறும் புலிப் பிரச்சனையாக்குவதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டது. இதை இனி தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையாக, புலிகள் உள்ளவரை கொண்டுவரவே முடியாது. இந்த நிலையில் மக்களின் பெயரில் கட்டவிழ்த்துவிடும் வன்முறைகள், வெறும் புலிப்பிரச்சினையாக இருப்பதையும், மீண்டும் உலகை நம்பவைக்கும் மற்றொரு எடுத்துக்காட்டாக மாறிவருகின்றது. உண்மையில் இன்று இது ஒரு புலிப்பிரச்சினையாக மட்டும் இருப்பதைத் தான், அவர்களின் சொந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்தக் காட்டுகின்றது. புலி நடத்தைகள், பேச்சுவார்த்தை நிபந்தனைகள் என அனைத்தும் இதற்குள் மீண்டும் மீண்டும் புணரப்படுகின்றது.

மக்களின் பெயரில் புலிகள் நடத்தும் அராஜக வன்முறை நடத்தைகள், அரசியல் நேர்மையின்மையில் இருந்தே எழுகின்றது. எதிரியை நேர்மையாக எதிர் கொண்டு, அதை மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி, அவனை எதிர்க்க வக்கற்ற கோழைத்தனத்தின் விளைவே இவை. எப்போதும் எங்கும் பொய்யும் புரட்டும் அரசியலாகிவிடுகின்றது. உங்கள் மனச்சாட்சியிலேயே இதுவே எதிரொலிக்கின்ற போது, இதை உண்மையென்று உலகில் யாரும் நம்புவது கிடையாது. எந்தச் செய்தியும் பலத்த சந்தேகத்துக்கு உள்ளாகின்றது. கொலையை செய்துவிட்டு, அதற்கு தமது பக்க நியாயத்தைக் கூட கூறுவது கிடையாது. மாறாக கொல்லப்பட்டவன் தரப்பே கொன்றதாக கூறும் அத்திவாரமேயற்ற பொய் மூட்டைகளில் ஏறி நின்று, தமிழ் தேசியத்தை யாராலும் பாதுகாக்க முடியாது.

மனித சிவன்களில் மிதற்கும் சிரசியும் கோபாடுகளும்

இவர்கள் செய்ததைக் கூட நியாயப்படுத்த முடியாத வகையில், அரசியல் வங்குரோத்து காணப்படுகின்றது. எங்கும் எதிலும் நேர்மையீனம் காணப்படுகின்றது. இன்று நடக்கும் பரஸ்பர எதிர் நடவடிக்கையில் மக்களுக்கு எதிராக எதிரி எதைச் செய்கின்றான் என்பதை கூட, கண்டறிய முடியாத நிலையை அடைந்துள்ளது. இதனால் எதிரி லாபம் அடைகின்றான். நடக்கும் கொலை யாரால் ஏன் என்ற கேள்வியும், காணாமல் போவோர் யாரால் ஏன் என்ற சந்தேகமும் சமூகத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது. இரத்தக் கறைபடிந்த பிளாமிகளும், அதையே கறந்து குடிக்கும் செய்தி ஊடகங்களும் பொய்யை ஆயிரம்தரம் மீண்டும் மீண்டும் சொன்னாலும், அதை நம்பவதற்கு என்று யாரும் கிடையாது. இதை பிளாமிகளும், விசுவாசிகளும் கூட விதண்டாவாதத்துக்கு வம்பளப்பதே ஒழிய, இதை உண்மையாக அவர்கள் கூட நம்புவது கிடையாது.

அண்மையில் புங்குடுதீவில் நடந்த தர்சினி படுகொலை கூட, ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் இந்த உதிரிக் கும்பல் நடவடிக்கைக்கு உள்ளாகியது. 18.12.2005 இது அன்றாடச் செய்தியில் (17.12.2005 அல்லது 16.12.2005 அன்று சம்பவம் நடந்தது.) வெளியாகிய போதே, ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் கற்பழிக்கப்பட்டதாகவும், அதன் பின் கொலை செய்து இராணுவம் வீசியதாகவும் அவசர அவசரமாக புலிகள் செய்தியாக்கினர். அவர்கள் சார்பு இணையமான நிதர்சனம் கொம் ஞாயிற்றுக்கிழமை, 18 டிசெம்பர் 2005 "ராஜபக்ச பதவிக்கு வந்து 1 மாதத்தில் முதலாவது தமிழ் பெண் கற்பழித்து கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்." என்று எழுதியது. மீண்டும் புதன்கிழமை, 21 டிசெம்பர் 2005 "ஸ்ரீலங்கா கடற்படையினரின் வெறியாட்டத்தில் உயிரிழந்த தர்சினி இளையதம்பியின் பிரேத பரிசோதனை அறிக்கை நேற்று யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா காவந்துறையினரிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. குறித்த யுவதி பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பின்னர் கழுத்து நெரித்து கொலை செய்யப்பட்டமை மருத்துவ பரிசோதனை மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது." என்ற செய்தி வெளியாகியது. இந்த அடிப்படையில் தான் தமிழ் ஊடகவியல் செய்திகள் கட்டமைக்கப்பட்டதும், வன்முறைகள் சிலரால் நடத்தப்பட்டதும், அறிக்கைகள் கண்டனங்கள் என அனைத்தும் விடப்பட்டன.

இதில் பலத்த சந்தேகம், நம்பகத் தன்மை ஊகங்கள் என பலவுண்டு.

- மருத்துவ அறிக்கை வரமுன்னமே கற்பழிப்பு நடந்ததாக கூறியது எப்படி?

மனித அலனங்களில் யிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகனும்

- இரண்டாவது இராணுவம் மற்றும் கடற்படை மட்டும் தான் இதைச் செய்தது என எப்படி கூற முடியும்?
- ஏன் தனிப்பட்ட பழிவாங்கலாக, இப்படி நடக்கமுடியாது?
- வன்முறையைத் தூண்ட மக்கள் படை இதை ஏன் செய்திருக்க முடியாது?

இராணுவம் முதல் மக்கள் படை வரை இது போன்ற காடைத்தனங்களில் ஈடுபடும், ஆணாதிக்க மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டவை தான். இங்கு இராணுவ கற்பழிப்புகள் ஒருபுறம் நிகழ்கின்றது என்றால், மறுபுறம் இது போன்றவை புலிகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன. இன்று வன்முறையைத் தூண்டக் கூடிய வகையில், இது போன்ற நடவடிக்கைகளை திட்டமிட்டு செய்யக் கூடியவர்கள் யார் என்ற கேள்வியில், விடை அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான். வன்முறையைத் தூண்டக் கூடிய வகையில், இது போன்ற காடைத்தனங்களை திட்டமிட்டு தேசியத்தின் பெயரில் செய்யக் கூடியவர்கள் தான். இந்த விடயத்தில் பல தளத்தில் கேள்விகள் உள்ளன. அடிப்படையில் நேர்மையற்ற நடவடிக்கைகள் பெருகும் போது, அதுவே அரசியலாகின்ற போது, இது போன்றவற்றில் சந்தேகங்களை பல தளத்தில் விட்டுச் செல்லுகின்றது.

சடலமாக மீட்கப்பட்ட படங்களில் கொலை செய்யப்பட்ட தர்சினியின் உடலில் உடுப்புகள் நேர்த்தியாக இருக்கின்றன. இது எப்படி சாத்தியம்? பின்தங்கிய ஒரு கிராமம் ஒன்றில் கிணற்றில் இருந்து எடுக்கும் உடலைக் கூட படமெடுத்து, அதுவே புலியின் சொந்த அரசியல் பிரச்சாரத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது! ஆச்சரியப்படத் தக்கவகையில் இது திட்டமிடப்பட்டதா என்ற கேள்வியை இவைகள் விட்டுச் செல்லுகின்றது.

இந்த தர்சினியின் பின் வேறு பல அபிப்பிராயங்கள் புலிகள் அல்லாத தளத்தில் வெளியாகின்றன. அதில் கடற்படை ஒருவரிடம் நட்பு கொண்டிருந்ததாகவும் கூட செய்திகள் உள்ளன. அதுபோல் கடற்படையினருடன் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டதாகவும் கூட செய்திகள் வெளியாகின்றன. அவர்கள் வழமை போல் தேசத்தின் பெயரில் மக்களின் பெயரில் கொல்லும் நபர்கள், இதை ஏன் செய்திருக்கமுடியாது? அண்மையில் யாழ்பிரதேசத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட 'விபச்சாரி' யின் கதையை இது ஒத்தது. விடைதெரியாத கேள்விகள், சந்தேகங்கள் பல உண்டு.

உண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் அருகதையற்ற நிலையில் எமது சமூகம் உள்ளது. எனக்கு நடந்த ஒரு உதாரணத்தை நான் இங்கு கூறமுடியும். நான் 1987ம் ஆண்டு உரிமை கோராத ஒரு நிலையில் கடத்தப்பட்டு, புலிகளின் வதைமுகாமில் அடைத்து வைக்கப்பட்டு இருந்தேன். காணாமல் போன என் விடயத்தில், புலிகள் தாம் சம்பந்தப்படவில்லை என்று பல்கலைக்கழகத்தில் கூட அறிவித்தனர். இந்த நிலையில் காணாமல் போன என்னை, நான் சென்றுவரும் ஒரு வீட்டுக்கு அவர்கள் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. புலிகள் தான் தாம், என்று உரிமைகோர முடியாத இவர்கள் என்ன செய்தார்கள். கை,கால், கண், வாய் என அனைத்தையும் கட்டி இரவு 12 மணிக்கு என்னை எடுத்துச் சென்றனர். தம்மை இனம் காணாத வகையில் மூகமூடிகளை, பொய்த் தலைமூடிகளை போட்டுக் கொண்டனர். அத்துடன் கறள் பிடித்த வாள் கத்தியுடன், இடுப்பில் ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்தபடி என்னைக் கொண்டு சென்றனர். 10 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்த அவர்கள் குறித்த வீட்டை முற்றுகையிட்டனர். அங்கு அன்று அகதிகளாக பல பத்து மக்கள் தங்கியிருந்தனர். அங்கு அவர்கள் தம்மை எனது இயக்கத்தின் பெயரில் அறிமுகப்படுத்தியதுடன், இயக்கத்தை நான் மோசடி செய்ததாக கூறி அனைத்தையும் நடத்தி முடித்தனர்.

அடுத்த நாள் அச்சுற்றுவுட்டாரத்தில் இச் செய்தி கதையாக பரவியது. மக்கள் மத்தியில் நான் காணாமல் போனதற்காக எனது இயக்கமே காரணம் என்று புளையப்பட்டது. இதை மறுத்தவர்களுக்கு அவர்களே பதில் கூறினர். புலிகள் நவீன ஆயுதத்துடன் தான் வருவார்கள், வாள் கத்தியுடன் முகமூடியுடன் வரமாட்டார்கள் என்றனர். அத்துடன் இப்படி வரக் கூடியவர்கள் எமது இயக்கமே என்றனர். என்ன வக்கிரம், இப்படித்தான் அன்று முதல் இன்றுவரை நிகழ்கின்றது. நான் தப்பும் வரை இதுவே புலிப் பினாமியத்தின் செய்தியாகவும், நம்பகமான ஒன்றாகவும் கூட காட்டப்பட்டு இருந்தது. (இவைகளை உள்ளடக்கிய வகையில், வதைமுகாமில் எனக்கு என்ன நடந்தது என்பதை 300 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நூலாக "வதை முகாமில் இருந்து தப்பிய தூக்கு மேடைக் கைதியின் நினைவுகள் அழிவதில்லை" என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ளேன். இன்றைய நிலையில் இந்த நூல் எனது மரணத்தின் பின் வெளிவரும் வகையில் பாதுகாத்து வைத்துள்ளேன்.) இப்படி புலிகளின் செயல்கள் எல்லாவகையான இழிவான மனித விரோதத் தன்மை கொண்டவை. எதையும் எப்படியும் செய்யக் கூடியவர்கள். இதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டுத் தான் இது. இதற்கு அண்மையில் நடந்த மற்றொரு எடுத்துக் காட்டைப் பார்ப்போம்.

மனித அலங்காரங்களில் மிதற்கும் அரவியலும் கோட்பாடுகளும்

இது அவர்களின் நேர்மையீனத்தையும், செய்திவெளியிடும் வக்கிரத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. புலியின் மக்கள்படையைச் சேர்ந்த பொங்கு தமிழ் பிணாமி பேராசிரியர் கணேசலிங்கம் 13 வயது குழந்தையை தொடர்ச்சியாக கற்பழித்த போது, இதே புலி நிதர்சனம் கொம் முதல் செய்தியை தந்தது. பின் தமது குண்டர் படையாள் என்று தெரிந்தவுடன் குத்துக்கரணம் அடித்து என்ன சொன்னது என்று பாருங்கள். "தமிழ் ஊடகங்களுடன் சேர்ந்து நிதர்சனம் விட்ட தவறுக்கு மனம் வருந்துகின்றது. "வெள்ளிக்கிழமை, 9 செப்ரெம்பர் 2005 இல் சிறுமி தற்கொலை முயற்சி பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கைது என்று எழுது செய்தித் தளத்தில் வெளியான செய்தி தொடர்பாக மனம் வருந்துகின்றோம். திட்டமிட்ட முறையில் முதல் தடவையாக யாழ் மாவட்டத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் வெளிநாட்டு உளவுச் சக்திகளினால் அவமானப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். இது தொடர்பாகப் பல திடுக்கிடும் தகவல்கள் வெளியாகியுள்ள போதும் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காகவும் சில நகர்வுகள் தொடர்பான விசாரணைகளை உன்னிப்பாக அவதானிப்போரின் நலன்கருதியும் வெளியிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ள போதும், ஒரு சில விடயங்கள் ஊடாக ஏனையவர்களுக்கும் ஒரு அவசர விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் விரும்புகின்றோம். பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சிறுமி ஏற்கனவே 3 ஆண்டுகளுடன் நீண்டகால பாலியல் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தவர் என்று ஆரம்பகட்ட மருத்துவரின் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றது."

நீண்ட கால உறவு என்றால் கணேசலிங்கம் தானே தொடர்ச்சியாக கற்பழித்து வந்தவன். 'வெளிநாட்டு உளவுச் சக்தி' சதி, பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காகவும் சில நகர்வுகள் தொடர்பான விசாரணைகளை உன்னிப்பாக அவதானிப்போரின் நலன்கருதியும் வெளியிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்று பலவாக கூறும் நேர்மையற்ற வக்கிரம் வெளிப்படுகின்றது. இப்படி உண்மையை மூடிமறைத்து பொய்களால் புணர்ந்த போது, இந்த செய்தியின் உண்மைத் தன்மை என்ன. முன்பு மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்பு கொண்டவர் என்று புலிகள் ரோச்சடித்து தொழில் செய்தவர்கள் போல் கூறுகின்றனர். இங்கு தர்சினி கற்பழிப்பு பற்றியும் ரோச்சடித்து நின்ற வகையில்தான் கருத்துக் கூறுகின்றனர்.

ஒரு 13 வயது சிறுமியைப்பற்றி எழுதும் இந்த சமூக விரோத ஆணாதிக்க காதையர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பல வருடமாக அந்த வீட்டில் வேலைக்காரியாக மட்டுமின்றி, பாலியல் துன்புறுத்தல்களுள்ளானவர் அக் குழந்தை. 13 வயதை அடைந்த நிலையில் தற்கொலைக்கு முயன்ற அக் குழந்தை, சிறு வயதிலேயே அந்த வீட்டில்

அடிமையாக்கப்பட்டவர். கல்வி மறுக்கப்பட்டு அந்த வீட்டில் அடைத்து வைக்கப்பட்டவர். அந்த சிறு குழந்தையைத் தான் புலிகள் மறுபடியும் தமது சொந்த வக்கிரத்தால் புணர்ந்தனர். புலிகளா மற்றைய மூன்று ஆண் தொடர்பாளர்கள்? செய்தியை புணர்ந்த விதம் இப்படித் தான் இதைக் காட்டுகின்றது. இது தான் புங்குடுதீவு தர்சினிக்கும் நிகழ்ந்தது. ஏன் அந்தக் குழந்தை தற்கொலை செய்ய முயன்றது. ஆண்கள் பலர் கிடைக்காமையாலா! அந்தக் குழந்தை கற்பழிக்கப்பட்டவுடன், பூதக்கண்ணாடி கொண்டு தேடிய புலிகள், மூன்று ஆண்களுடன் தொடர்பு என்று எழுதுகின்றது. அந்த மருத்துவ அறிக்கை எங்கே? என்ன வக்கிரம். இப்படித் தான் அனைத்து செய்திகளும். கற்பழிக்கப்பட்ட தர்சினிக்காக புலம்பும் இதே செய்தி ஊடகம் தான். இதையும் செய்தியாக வெளியிட்டு தமிழ் மக்களையே புணர்ந்தது.

சரி சிறு குழந்தையை வீட்டில் வேலைக்கு வைத்திருப்பது எப்படி சரியாகும். தமிழீழத்தில் பிரபாகரனின் ஆட்சியில் ஏழைக் குழந்தைகளை வீட்டு வேலைக்காக வைத்திருப்பீர்கள். கற்பழித்துவிட்டு முன்னமே ஆண்களுடன் தொடர்பு என்று சொல்லுவீர்களோ! இப்படித் தான் புலிச் சட்டம் உள்ளது. உங்கள் தமிழீழத்தில் குழந்தைகளை பாலியல் பண்டமாக பயன்படுத்துவீர்கள். சரி நீங்கள் கூறுவது போல் அந்த குழந்தை மூன்று ஆண்களுடன் உறவு கொண்டது என்று வைத்துக் கொள்வோம், அப்படியாயின் தமிழ் தேசிய உணர்வாளர்கள் இப்படியான பெண்களுடன் உறவு கொள்ளலாமோ! அதைத்தான் பிரபாகரனின் பிரபானிசம் வழிகாட்டுகின்றது. அதனால் தான் புலிப் பினாமித் தமிழ்தேசிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தம் வெட்கத்தை விட்டு, கோவணத்துடன் நீதிமன்றத்தில் படியேறி நின்று வழக்குரைத்தனர்.

இப்படி புணர்ந்து செய்திகளையும், தேசியத்தையும் வக்கிரப்படுத்தியவர்கள், நியாயப்படுத்தியவர்கள், அதையே வழக்காடியவர்கள், தர்சினியின் விடையத்தில் எப்படி நேர்மையாக செயல்படமுடியும். எல்லாவிதமான சந்தேகத்தையும் விட்டுச் செல்வதை, இது எந்தவித்திலும் தடுத்துவிடவில்லை. இதுபோன்றே மக்களின் பெயரில் நடத்தும் காடைத்தனங்கள் அனைத்தும், சிலர் மட்டுமே செய்கின்றனர். காடைத்தனத்தை செய்வதற்கு என பயிற்றப்பட்ட புலிகள், மக்களின் பெயரில் ஒரு காடையர் கும்பல் போல் மக்களுக்குள் நின்று வக்கிரிக்கின்றனர். உண்மை, நீதி, நியாயம் என எதுவுமற்ற வகையில், மக்களின் வாழ்வை நாசமாக்குகின்றனர்.

மனித சிவலங்களில் மீதற்கும் அரட்சியலும் கோட்பாடுகளும்

எதிரியின் அரட்சியல் ஆளுமைக்கு முன்னால், தலைகுனிந்து மண்டியிட்டு செல்லும் அராஜகம் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றது. எதிரியின் போலியான நயவஞ்சகமான அரட்சியலை எதிர்த்து, சரியான அரட்சியலை முன்வைத்து நேர்மையாக அவன் மண்கவ்வும் வண்ணம் போராடமுடியும். சமூக அறிவும் கல்வி அறிவுமற்ற ஒரு குறுகிய புத்திகொண்ட போராட்ட தலைமையினால் இதைச் செய்யமுடியாது. மக்களை மிக இழிவான வகையில், முரட்டுத்தனமாகவும், பலாத்காரமாகவும் தமக்கு பயன்படுத்தும் வகையில் அராஜக சூழலுக்குள் தள்ளிச் செல்லுகின்றனர். இது அல்லாத வகையில் ஒரு போராட்ட சூழலை ஏற்படுத்த முடியாத ஒரு அரட்சியல் வறுமை கொண்ட தலைமை, இப்படித் தான் எம்மை வழிகாட்டுகின்றது.

ஒரு கட்டத்தில் மக்கள் படை என்ற பெயரிலான அறிவிப்பில், நாங்கள் 250 பேர் எதற்கும் தயாராக இருப்பதாக கூறியது. மக்கள் போராட்டம் என்ற பெயரில் யாழ்குடாவையே ஆட்டிப்படைப்பவர்கள் 250 மக்கள் மட்டும் தான் என்பதை ஒத்துக் கொண்டனர். இந்த 250 குண்டர்களும், அராஜக வழியில் மக்களுக்குள் நின்று நடத்தும் வன்முறைக்கு தான் புலிகள் மக்கள் படை என்கின்றனர். இப்படித் தான் தாங்களே தமக்குள் பல பத்து படைகள். மக்களை அச்சுறுத்தவும், பீதியில் மக்களை உறையவைக்கவும் இந்த குண்டர் படைகள் தேவைப்படுகின்றது.

உண்மையில் புலிகள் என்ன செய்ய நினைக்கின்றனர். மக்களின் இயல்பான வாழ்வை முடக்க விரும்புகின்றனர். கடந்த பத்துவருடமாக யாழ்குடாவில் இராணுவத்துக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையில் நிலவிய இணக்கமாக இணங்கி வாழும் சூழலை தகர்க்க விரும்புகின்றனர். இராணுவத்தை சீண்டுவதன் மூலம், இராணுவத்துக்கே உரிய மிருக வெறியை வன்முறையாக்கி, அதை மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிட விரும்புகின்றனர். இதன் மூலம் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன பிரச்சனை என்றால், இராணுவ வன்முறைதான் என்று கூற காரணங்களை தேடி வன்முறையை தூண்டுகின்றனர். இதில் சமாதானம், அமைதி ஒப்பந்தம் வேறு. அதற்கு தாம் விசுவாசமாக இருப்பதாக விளக்கம் வேறு வழங்குகின்றனர்.

இப்படிச் சொன்னபடி இராணுவம் கெடுபிடியை உருவாக்கும் வகையில், வன்முறையைத் தூண்டும் அராஜகத்தைக் கட்டவிழ்த்து விடுகின்றனர். இந்த நேர்மையினமே சமாதான காலம் முழுக்க இருந்தது. ஆரம்பம் முதலே சில நூறு தமிழ் இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதை என்றும் எங்கும் யுத்த நிறுத்த மீறலாக புலிகள் கூறுவது கிடையாது. மனிதவுயிர்கள் கொல்லப்பட்ட வரலாற்றில், கடத்தல் கைது என்று வன்முறை எகிறிக் குதித்தது. இராணுவம் அமைதியாக பார்த்துக் கொண்டே இருந்தது.

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இராணுவ புலனாய்வாளர்கள் சில பத்து பேர் கொல்லப்பட்டனர். புலிகள் கொலைகளை மாபியாத்தனத்தில் செய்து வந்தனர். இந்த பேரினவாத சிங்கள இராணுவம், வன்முறையற்ற ஒரு பொது சூழலை தக்கவைத்தது. மக்கள் புலியைத் தான், தமது சொந்த இயல்பு வாழ்வுக்கு தடையானதாக எதார்த்தம் சார்ந்து கருதத் தொடங்கினார். புலிகள் தொடர்ச்சியாகவே கொலைகளைச் செய்து வந்தனர்.

இதன் பின்பாக புலியில் ஏற்பட்ட கருணா பிளவே, புலியின் மீதான எதிர்க்குதலை உருவாக்கியது. இதுவே கொலைகளை பரஸ்பரமாக்கியது. அது வரை (அமைதி சமாதானத்தின் பின்பாக) புலிகள் மட்டுமே கொலைகளை ஒருதலைப்பட்சமாக செய்து வந்தனர். அதுவரை எந்த புலி உறுப்பினரோ அல்லாத ஆதரவாளரோ கொல்லப்பட்டனரா எனின், இல்லையென்று சொல்லுமளவுக்கு நிலைமை இருந்தது. புலிகள் மீதான கைதுகள் முதல் அனைத்தும் சமாதான ஒப்பந்த விதிக்கு புறம்பாக ஆயுதங்களுடன் நடமாடிய போதே நிகழ்ந்தது. தாமே செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்துக்கு புறம்பாக, கடல் மூலம் கப்பல்களில் ஆயுதம் கடத்திய போதே நிகழ்ந்தது. நிலைமை பொதுவாக இப்படித்தான் இருந்தன. இராணுவம் செய்த அனைத்தும் மக்களுக்கு பகிரங்கமாக தெரியக் கூடியதாக இருந்தது. புலிகள் செய்த அனைத்தும் இனம் தெரியாத நபர்களின் செயலாக கூறப்பட்டது. அவை அனைத்தும் புலிகளே செய்தமையால் தான், அவை அனைத்தும் இனம் தெரியாத நடவடிக்கையாகின. பின்னால் புலிகள் மீதான தாக்குதலை கருணா தரப்பு தொடங்கிய போது, புலிகள் அதை இனம் தெரியாத நடவடிக்கையாக கூறவில்லை. மாறாக ஒட்டுபடையின் நடவடிக்கையாக அதைக் கூறத் தொடங்கியது. உண்மையில் இனம் தெரியாதவை அனேகமாக அனைத்தும் புலிகள் செய்தவையே. மற்றவை புலியில் இருந்து பிரிந்த அதே அமைப்பைச் சேர்ந்த கருணா தரப்பு செய்தது. மிகப் பிந்தியவை (பெரும்பாலும் 2005 நவம்பர் டிசம்பரில் செய்தவை) இராணுவ தரப்பும், புலிகளும் போட்டிபோட்டு செய்கின்றன. பெரும்பாலானவை கொலைகள் பற்றிய அபிப்பிராயம் மற்றும் எதிர்வினை யார் செய்தது என்பதை தெளிவாக்குகின்றது. ஏன் கொலைக்கு எதிர்வினையாற்றிய வடிவம் கூட அதை பிரதிபலிக்கின்றது. இன்று தாம் செய்ததை எதிரி செய்ததாக காட்டுவது கூட நிகழ்கின்றது. பொதுவாக யுத்த நிறுத்த மீறல் என்று புகாரிட்ட போதும் கூட, யார் கொலையாளி என்பது உறுதி செய்தது. தமிழ் மக்களின் ஏகபிரதிநிதிகள் என்று கூறும் புலிகள், தொடர்ச்சியான தம் தரப்பல்லாத கொலைகளை யுத்தநிறுத்த மீறலாகவோ, அதை கண்டிக்கவோ முன்வரவில்லை. கொலையை ஆதாரித்தே நின்றனர் என்றால், உண்மையில் அதை அவர்களே செய்தனர். இதுவே இன்று மக்கள் படை என்ற

மனித அலங்காரங்களில் மிகுந்தும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

பெயரிலும், ஊர்பெயர் தெரியாத அனாதைப் படைகளின் பெயரிலும் புலிகள் தான் செயல்படுகின்றனர்.

அமைதி சமாதானம் என்ற ஒன்றைத் தாமே தெரிந்தெடுத்து கையெழுத்திட்டுவிட்டு, தொடர்ச்சியாக கொலைகளை செய்து வந்தனர். கடத்திச் சென்றனர். சித்திரவதைகளைச் செய்தனர். அச்சுறுத்தல்கள் பலவற்றை செய்தனர். இவை யுத்தநிறுத்த மீறலாக இருந்த போதும் கூட, புலிகள் அதைச் செய்தனர். இந்த யுத்த நிறுத்தத்தை பதிவு செய்வதை தொழிலாக கொண்ட கண்காணிப்புக் குழுவிடம், இதைக் கூட பதிவு செய்ய முடியாத வகையில் பதிவிடங்களில் புலிகள் தமது சொந்த ஆட்களையே நிறுத்தியிருந்தனர். பின்னால் இதையும் கண்காணிப்பு குழு புரிந்து கொண்ட நிலையில், சில ஆயிரம் சம்பவங்கள் யுத்தநிறுத்த மீறலாக பதிவாகின. இவை பெருமளவில் (சில ஆயிரம்) புலிகளால் மீறப்பட்டவை. இதையும் தமிழ் மக்கள் தான் துணிச்சலுடன் முறையிட்டனர். ஆனால் எவையும் முழுமையாக (பல பத்தாயிரம்) பதிவாகவில்லை. பல நூறு கொலைகளில் குற்றவாளிகள் புலிகள் என்ற பதிவாகவில்லை. இப்படி மனிதவிரோத குற்றங்கள் அரங்கேறின. அமைதி சமாதானம் என்ற பெயரில், மக்களின் இயல்பு வாழ்வை நாசமாக்கிய யுத்த நிறுத்த மீறல்களை புலிகளே பெருமளவில் செய்தனர். நடந்த யுத்தநிறுத்த மீறல்களில் இனம்காணப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டவைகளில், 90 சதவிகிதத்துக்கு மேலானவை புலிகளால் மீறப்பட்டவையே. மக்களின் இயல்புவாழ்வை இதுவே நாசமாக்கியது. இதைக் கண்காணிப்பு குழு அறிக்கைகள் உறுதி செய்கின்றன. இந்த அறிக்கையை தமிழ் மீடியாக்கள் வெளியிடுவதில்லை. உறுதிப்படுத்தப்படாத யுத்த நிறுத்த மீறல்களில் 99 சதவீதமானவை புலிகளால் செய்யப்பட்டவை. இதில் 300 மேற்பட்ட கொலைகளும் அடங்கும். கடத்தல் சித்திரவதைகள் என்று நீளமான பட்டியல் உண்டு. இதைவிட பயத்தின் காரணமாக புகார் இடப்படாத யுத்த நிறுத்த மீறல்களில், 100 சதவீதம் புலிகளால் செய்யப்பட்டது. இது பல பத்தாயிரத்தைத் தாண்டும்.

புலிகளில் ஏற்பட்ட கருணா பிளவு, நிலைமையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. புலிகள் மேலான தாக்குதல் என்ற புதிய நிலை உருவாகியது. இதையே புலிகள் அரசு செய்ததாக, முதன்முதலாக குற்றம் சாட்டியது. இப்படி புலிக்குள் ஏற்பட்ட பிளவு நிலைமையை மாற்றியமைத்தது. மட்டக்களப்பு கருணா அணி மீது, புலிகள் இராணுவத் தாக்குதலை நடத்தியிருக்காவிட்டால், புலி மீதான வன்முறையும் நடந்து இருக்காது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் கருணா அணி மீது புலிகள் தாக்குதலை நடத்த, சிறிலங்கா இராணுவத்தின் உதவியை புலிகள் பெற்றுக் கொண்டது

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

என்பதும் உண்மை. ஆனால் கருணா அணியின் மீதான அழித்தொழிக்கும் இராணுவ ரீதியான நடவடிக்கையில், சிறிலங்கா இராணுவத்தின் ஒத்துழைப்பு இருந்தபோதும் கூட புலிகள் அதில் வெற்றி பெறமுடியவில்லை. இது எதிர்தாக்குதலை புலிக்கு மேலானதாக உருவாக்கியது. புலிகளின் வலிந்த தாக்குதல் தான், தம் மீதான எதிர் தாக்குதலாக மாறியது. புலிகள் ஒரு தலைப்பட்டசமாக கொன்று வந்ததன் விளைவு, எதிர் தாக்குதலாக மாறியது. புலியில் கொல்லப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலானவர்கள், கருணா குழுவால் தான் கொல்லப்பட்டனர். அதுவும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நடந்தேறியது. கருணா அணிக்கு என்று சுயாதீனமான செயல்பாட்டு வடிவம் காணப்படுகின்றது. கருணா தரப்பை இராணுவம் கைது செய்த சம்பவங்கள், சுட்டுக் கொன்ற சம்பவங்கள் கூட நடந்துள்ளன. ஏன் இன்று புலிகளால் தேடி அழிக்கப்படும் கருணா தரப்பைச் சேர்ந்தோர் பலர், சாதாரணமாக வீடுகளில் சொந்த உழைப்பில் இருக்கும் போது நிகழ்ந்து வருவது இதற்கொரு சான்றாகும்.

மறுபக்கம் இராணுவம் மீது புலிகள் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருந்த நிலையில், அரசியல் ரீதியாக புலிகள் அடிசறுக்கிய படி இருந்தனர். புலிகள் இராணுவ நோக்கில் அனைத்தையும் எதிர்கொண்ட நிலையில், அரசியல் ரீதியாக பேரினவாதம் புலிகளை மண்கவ்வ வைத்தது. புலிகளின் ஒவ்வொரு யுத்தநிறுத்த மீறலையும், பேரினவாதம் தனது வெற்றியாக கருதியது. அதை நடைமுறையில் வென்று காட்டியது. புலிகள் குறுகிய சுயநலத் தீர்வுகளை மையப்படுத்தி, முட்டையில் மயிர் புடுங்கிக் கொண்டிருந்த போது, எதிரி அரசியல் ரீதியாக பலமடைந்த வண்ணம் இருந்தான். உண்மையில் தமிழ் மக்களையும், சிறுபான்மை இனங்களையும் குறிப்பாக முஸ்லீம் மக்களையும் அரசியல் ரீதியாக பேரினவாதம் வெற்றி கொண்டுள்ளது. ஆட்சியேறிய தீவிர பேரினவாதம் முஸ்லீம் மற்றும் மலையக மக்களையும் கூட வெற்றி கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது. இதனால் தான் மக்களை திண்டு ஏப்பமிட்டு வந்த மலையகத் தலைமைகள், புலியின் வால்களை நக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். முஸ்லீம் தலைமைகள் செய்வதறியாது அரசியல் அனாதையாகின்றனர்.

பேரினவாதம் அரசியல் சூழ்ச்சியால் முன்பைவிட பலமடைகின்றது. புலிகளின் குறுகிய இராணுவ பொருளாதார நலன்களுக்கு இடையில் பேரம் பேசுவதன் மூலம், தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சனையை பேரினவாதம் தட்டிக்கழிக்கின்றது. உண்மையில் மொத்த நிலைமையிலும் மக்கள் சார்பான நிலையை எடுப்பதன் மூலம் மட்டுமே, நிலைமையை மாற்றி அமைக்கமுடியும். ஆனால் இந்த நிலையில் புலிகள், அனைத்தையும் தமது இராணுவ சப்பாத்துகளால் மிதிக்கின்றனர். குறுகிய இராணுவ குதர்க்க வாதத்தில்

மனித சிவனங்களில் மீதற்றும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

சமூகத்தையே சிதைத்து, அதில் தீர்வைக் காணமுடியும் என்பது பகற்களவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. நேர்மையாக யுத்தத்தைக் கூட தொடங்க முடியாது வக்கற்றுப் போன அரசியல் சூனியத்தில் நின்று, கொக்கரிக்க முனைகின்றனர். அராஜகத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிடுவதன் மூலம், யுத்தத்தை இராணுவம் தொடங்கும் என்று பகற்களவே காண்கின்றனர்.

உண்மையில் பேரினவாத அரசு இதையும் அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொண்டு புலியை வெற்றி கொள்கின்றது. கண்காணிப்பு குழு கூறிய படி "இவர்கள் கிரிமினல்கள், இவர்களை பொலீசார் கைதுசெய்ய வேண்டும்" என்ற அடிப்படையில் இது தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றது. கண்காணிப்புக் குழு நடக்கும் கண்ணிவெடித் தாக்குதலை "ஒரு கோழைத்தனமான செயல்" என்றும், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராட்டத்தை 'ஒரு சாத்வீகமான 'போராட்டம்' என கருதப்படமுடியாது எனவும், இதன்போது அரசு படைகள் மீது கல்வீச்சுத் தாக்குதல்கள் நடாத்தப்பட்டது" என்று குற்றம் சாட்டினர். இந்த காதையர்கள் தமக்கு குண்டெறிந்த நிலையைக் கூட கண்காணிப்புக் குழு சுட்டிக் காட்டியது. இவை எல்லாம் மக்களுக்கு எதிராக மாறிவிடுகின்றது. தமிழ் தேசியம் சிதைக்கப்பட்டுவிடுவதற்கு இட்டுச் செல்லுகின்றது. இதன் விளைவு என்ன? இது வெறும் கும்பல் நடவடிக்கை தான் என்பதை ஏகாதிபத்தியம் புரிந்துள்ளதுடன், இதை ஒடுக்க கோருகின்றது. இந்த நடவடிக்கைகள் மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகள் என்பதால், இலகுவாக ஒடுக்க ஏகாதிபத்தியம் உத்தரவிடுகின்றது. இதன் மூலம் புலிகள் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவை இனம் காணப்பட்ட சில உதிரி நடவடிக்கை என்பதால், இலகுவாக பேரினவாதம் கட்டுப்படுத்திவிடுவார்கள். கைது, துப்பாக்கிச் சூடுகள் மற்றும் காணாமல் போதல் மூலம் இதை முடிவுக்கு கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். இங்கு காணாமல் போதல் என்பது அனேகமாக வெளித்தெரிவதில்லை. சமூகத்துடன் நேரடியாக உறவினமையால், அவர்கள் எப்போது எங்கு காணாமல் போனார்கள் என்பதே மர்மமாகிவிடுகின்றது. புலிகள் காணாமல் போன தனது உறுப்பினரை தேடி உறவினரை அணுப்பும் வரை இது நிகழ்கின்றது. அண்மையில் யாழ் கோட்டை அருகில் கொல்லப்பட்ட 5 புலி உறுப்பினர்களின் பிணம் கூட அனாதையாகவே கிடந்த நிலையில், மக்கள் அதை தகனம் செய்யவில்லை. இந்த உதிரிக்குழுக்கள் தான், அதை பொறுப்பேற்க வேண்டி ஏற்பட்டது. நிலைமை தெளிவாக புலிக்கு எதிராக மாறி வருகின்றது.

இந்த நிலையில் புலிகளின் விருப்புக்கு மாறாகவே, இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம் கட்டுப்படுத்திவிடுவார்கள். இதன் மூலம் புலிகளை

மீண்டும் புதிய அரசியல் நெருக்கடிக்கு பேரினவாதம் இட்டுச் செல்லும். சண்டையை தொடங்க முடியாத நிலை மீண்டும் உருவாகும். உண்மையில் மக்களிடம் அன்னியமான உதிரியான மக்கள் படை இப்படிச் சிதைந்து போவார்கள். உதிரியான குண்டுகளை வெடிக்கவைக்கவே முடியும். கைது, காணாமல் போதல், துப்பாக்கிச் சூடுகள் இதையே உறுதி செய்கின்றன.

பேரினவாதம் அரசியல் ரீதியாகவே இதை அணுகி வெல்லுகின்றது. புலிகள் மீண்டும் புதைகுழியில் வீழ்கின்றனர். இந்த இடத்தில் மக்கள் பொங்கியெழுவதை தம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று தமிழ்ச்செல்வன் கருத்துரைப்பது நிகழ்கின்றது. மக்களின் துன்பம் பற்றி மீண்டும் மூக்கால் சினுங்கி அழுகின்றனர். இயல்பு வாழ்வு சிதைந்து போனதாக மீண்டும் புலம்புகின்றனர். இயல்பு வாழ்வை சிதைத்தவர்கள் (இயல்பு வாழ்வை சிதைத்த யுத்த நிறுத்த மீறல் எண்ணிக்கை ஒரு உதாரணம்), அதை மேலும் ஆழமாக சிதைக்க எடுத்த முன்முயற்சி இப்படித்தான் ஆகும். யுத்த சூழலையும் உருவாக்கி கெடுபிடியை எதார்த்தமாக்கி பின், இதை இயல்பு வாழ்வுக்கு பாதகமானதாக காட்டுவதே நிகழ்கின்றது. உண்மையில் அரசியல் செய்ய என்று வந்தவர்கள், அராஜகத்தை உருவாக்கியபின் பின்வாங்கினர். பின் சில உதிரிகளைக் கொண்டு காடைத்தனத்தை கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். முடிவாக அந்த காடைத்தனம் ஒழிக்கப்படும் போது, மீண்டும் நிகழப் போவது அரசியல் சூனியம் தான்.

இராணுவக் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்துக்குள் அரசியல் செய்ய சென்றவர்கள் என்ன அரசியலை செய்தார்கள். யாருக்காவது தெரியுமா! அராஜகமான சூழலை உருவாக்கி நிர்ப்பந்தம் கொடுத்து பணம் வசூலித்தவர்கள், மக்களை கண்காணித்ததும், தண்டித்ததற்கும் அப்பால் எதையும் அரசியல் ரீதியாக செய்யவில்லை. இதன் போது ஒரு சில உதிரிகளை தமது அராஜக செயலுக்கு இணைத்துக் கொண்டதற்கு அப்பால், மக்களை எதிர்நிலைக்கு இட்டுச் சென்றனர். பத்து வருடமாக இராணுவத்துக்குள் வாழ்ந்த மக்களின் மனநிலையை விட, புலிகளின் மூன்று அல்லது நான்கு வருட கால 'புலி அரசியல்' நடவடிக்கையில் வாழ்ந்த மக்களின் மனநிலை சார்ந்த அனுபவம் மிகவும் துயரமானது. இது எதிரி சார்பாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. புலிகள் இதைத்தான் அரசியல் என்கின்றனர். மக்களை துன்புறுத்துவது தான் அரசியல் என்கின்றனர். இராணுவத்தை வலிந்து சீண்டுவதன் மூலம், மக்கள் மேல் பேரினவாத இராணுவத்தை பாய்ந்து குதறவைப்பதன் மூலம், மக்களை மீண்டும் தம்பக்கம் வென்றெடுக்கும் உத்தி வெற்றிபெற முடியாத முட்டுச் சந்திக்கு வந்துவிட்டது.

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

கடந்த இலங்கை வரலாற்றில் தமிழ் மக்களின் ஆதரவுடன் பேசி இணக்கம் காணப்பட்ட சகல ஒப்பந்தங்களையும் கிழித்தெறிந்தது பேரினவாதம் தான். அதே போல் புலிகளுடன் கடந்த வரலாற்றில் நடத்த பேச்சுவார்த்தை அனைத்தையும் முதலில் முறித்தவர்கள் புலிகள் தான். இம்முறையும் அதை நோக்கியே முன்னேறுகின்றனர். எதிரியை எதிர்கொள்ள முடியாத தமது சிறுபிள்ளைத்தனமாக குறுகிய அரசியலால் தான் இந்த நிலை ஏற்படுகின்றது. எதிரி பேரினவாதியாக இருக்கும் வரை, அவனை பேச்சுவார்த்தையில் அரசியல் ரீதியாக வெற்றி கொள்வது இலகுவானது. ஆனால் பேரினவாதி ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் ஒவ்வொரு விடையத்திலும் வெற்றி கொள்கின்றான். தமிழ் மக்களின் பாதுகாவலனாக கூறி வேஷம் போட முடிகின்றது. போராட்டம் மக்கள் விரோதத் தன்மை பெற்று அதுவே கூர்மையாகும் போது, எதிரி அதில் குளிர்காய்கின்றான்.

இந்த நிலையில் புலிகள் தாமே வலிந்து உருவாக்கிய நெருக்கடியில் இருந்து மீள், யுத்தத்தை வலிந்து திணிக்கின்றனர். இந்த வகையில் புலிகள் மிகப் பெரிய இராணுவத் தாக்குதலை நடத்திய போது கூட, இராணுவம் வரையறுத்த எதிர் வன்முறைக்கு அப்பால் நகரவில்லை. ஏன் புலிகள் கூறுவது போல், இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேச சட்ட ஒழுங்கை, இராணுவம் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட முனைகின்றது. இராணுவத்தை கொல்லும் போது, படுகொலைகளை நடத்தும் போது சட்ட எல்லைக்குள் இராணுவம் சுட்டுக் கொல்லும் உரிமையை இயல்பாக புலிகள் அங்கீகரித்துவிடுகின்றனர். கொலைகளுடன் தம்மை தொடர்பு படுத்துவதை மறுக்கும் புலிகள், அதை இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தின் சட்ட ஒழுங்கு பிரச்சினையாக கூறுவது இதைத் தான். ஆயுத வன்முறையின் போது, மக்கள் ஓடி விடுகின்றனர். இராணுவம் சுலபமாகவே இன்று வேட்டையாடுகின்றனர்.

இராணுவம் ஆயுதம் ஏந்தியவர்களை (புலிகளை) மட்டுமல்ல, அப்பாவி மக்களையும் ஆயுதம் ஏந்தியவராக (புலிகளாக) காட்டி கொல்வது நிகழ்கின்றது. புலிகள் பாணியில் இராணுவமும் அரசியல் செய்கின்றது. புலிகள் பாணியில், புலிக் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் தாக்குதலை தொடங்கியுள்ளது. இனம் தெரியாத கொலைகள் இரண்டு பகுதியாலும் செய்வது இன்று அன்றாட நிகழ்வாகிவிட்டது. கொல்லப்படுவது சரியான அரசியலால் வழிநடத்தப்படாத அப்பாவி தமிழ் மக்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பல அரசியல் குழுக்கள் மீதான புலிகளின் வலிந்த படுகொலைகள், படிப்படியாக எதிர் தாக்குதலாக மாறிவருகின்றது. தமிழ்பேசும் மக்களிடையே இருந்து குறுகிச் செல்லும் புலி அரசியல், தனக்கு எதிராக பல தளத்தில், பல களத்தில் எதிரியை உருவாக்கி வருகின்றது.

மனித அவலங்களில் மிகதீர்ந்தும் அரஸியலும் கோட்பாடுகளும்

இன்று இராணுவம் தனது கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில், கொலையாளியை இனம் கண்டு குறிவைத்து தாக்கியழிப்பதில் வெற்றி பெற்று வருகின்றான். இராணுவம் தனது உத்தியை மாற்றிய போது, வேடிக்கை பார்ப்போர் யாரும் கூடுவதில்லை. இதனால் யார் அந்த மக்கள் படை என்பது தெளிவாக அம்பலமாகிவிடுகின்றது. அதனால் களத்தில் அல்லது படுகொலைகள் மூலம் மரணிக்கின்றனர். உண்மையில் அரசியல் ரீதியாக நியாயப்படுத்த முடியாத அனாதைகளாகவே அவர்கள் மரணிக்கின்றனர்.

மறுபக்கம் மக்கள் அனாதைகளாக்கப்பட்டு மிருகத்தனமாக அவர்களின் மவுனத்தின் மேல் புணரப்படுகின்றனர். பேரினவாத இராணுவமும், புலிகளும் இதை செய்வதில், தமக்கு இடையில் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று காட்டிவிடுகின்றனர். மக்களின் எதிர்காலம், தேசியத்தின் எதிர்காலம் அனைத்தும் புணரப்பட்டு சிதைக்கப்படுகின்றது.

06.01.2006

**மனிதப் படுகொலைகளையே தேசியமாக கற்பிக்கும்
புலிப் பினாமிகளும், தேசியத்தையே எதிர்க்கும்
ஏகாதிபத்திய ஜனநாயக ஏஜண்டுகளும்!**

தமிழ் சமூகம் சமூக சீரழிவுக்குள்ளாகி வரும் ஒரு வரலாற்று காலகட்டத்தில் நாம் எம்மை அறியாது பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். தமிழ்மக்களின் படித்த சுயநலம் கொண்ட முட்டாள்தனத்தையே பயன்படுத்தி உருவான புலிப் பாசிச பயங்கரவாதம், மக்களின் வாழ்வை உறுஞ்சிக் குடிப்போருக்கு இசைவானதாகவே உள்ளது. சிங்கள பேரினவாதம் தமிழ் மக்களையே எதிரியாக்கி ஒடுக்கி நிற்க, புலிகள் சிங்கள அரசை எதிர்ப்பதாக கூறிக்கொண்டு தமிழ்மக்களையே அரையடிமைகளாக்கியுள்ளனர். இதன் மூலம் ஒரு கும்பல் உழைப்பின்றி உழைப்பை சூறையாடி வாழ்வதே தேசியமாகிவிட்டது, மனிதப் படுகொலைகளையே தேசியமாக கற்பிக்கும் புலிப் பினாமிகள் சொந்த உழைப்பின்றி, இவர்கள் கருதும் தேசியத்தையே உறிஞ்சி வாழ்வது எதார்த்தமாகிவிட்டது.

இந்த நிலையில் புலி அல்லாத ஒரு பிரிவு இந்தியக் கைக்கூலிகளாகவும், இலங்கை அரசின் கைக்கூலிகளாகவும் சிதைந்து போனார்கள். மற்றொரு பகுதி இலக்கியம் செய்கின்றோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, மக்களுக்கு எதிரான தமது சொந்த தனிமனித வக்கிரத்தையே இலக்கியமாக்குகின்றனர். இன்னுமொரு பிரிவு ஏகாதிபத்திய அரசியல் ஏஜண்டுகளாக, அதன் கூலிப்பட்டாளமாக மாறிவருகின்றனர். இவை அனைத்தும் புலிப் பாசிசத்தை சொல்லியே, தமது மக்கள் விரோத நடத்தைகளை நிலைநாட்டுகின்றனர். இதன் மூலம் தங்களின் சொந்த கைக்கூலித்தனத்தையே அரசியலாக்கி நியாயப்படுத்துகின்றனர். புலியெதிர்ப்பு அணியாகவும், அதேநேரம் தம்மைத்

தாம் ஜனநாயகத்தின் ஒரு குரலாக அடையாளப்படுத்தியபடி ஒருங்கிணைந்த ஒரு குரலாக காட்ட பிரயத்தனம் செய்கின்றனர்.

இவர்கள் அனைவரும் அரசியல் ரீதியாகவே முரண்பட்ட கருத்துகளை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள். மக்கள் பற்றி அக்கறையற்ற ஒரு கும்பலாக, விசுவாசிகளாக, ஊதுகுழல் பினாமிகளாக சிதைந்து, எதிர் தரப்பு மீது அவதூறுகளை பொழிகின்றனர். புலிகள் தொடங்கி புலியெதிர்ப்பு அணிவரை அனைவரும் ஒத்த, ஒரே அரசியலையே செய்கின்றனர்.

இவர்கள் அனைவரும் தமிழ் மக்களின் நலன், அவர்களின் விடிவு பற்றி சொற்களில் கூறுகின்றவர்கள், தமிழ் மக்களின் விடிவு நலன் என்னவென்பதை சொல்வது கிடையாது. தேசியத்தின் பெயரில் ஒருபுறமும், மறுபக்கம் ஜனநாயகத்தின் பெயரிலும், இவர்கள் தத்தம் நிலையில் மக்களையே கூட்டிக் கொடுத்தே அரசியல் விபச்சாரம் செய்கின்றனர்.

புலிகள் முன்வைக்கும் புலித் தேசியத்தை, ஜனநாயகம் பேசுவோர் தேசியம் என்று கூறி தூற்றுவது பரஸ்பர உடன்பாட்டுடன் நிகழ்கின்றது. இது போன்றே மார்க்சியத்தை கொச்சைப்படுத்தி விளக்குவதும், தூற்றுவதும் நிகழ்கின்றது. ஜனநாயகம் பேசுவோர் புலிகள் போல் உலகமயமாதலை ஆதரிப்பதால் தான், தேசியத்தை புலியின் பெயரால் அடையாளப்படுத்தி அதை கொச்சைப்படுத்துகின்றனர். புலிகள் உலகமயமாதலை ஆதரிப்பதால், தேசியத்தை கொச்சையாக கேவலமாக்கி, அதை குறுகிய எல்லைக்குள் சிதைக்கின்றனர். இதுவே இன்று பிரபாகரன் ஆட்சியே தேசியமாக காட்டி, குறுகி கூனிப்போகின்றது. உலகமயமாதலை ஆதரிக்கும் புலிசார்பு, புலியெதிர்ப்பு வலதுசாரி அணிகள், தேசியத்தை அதன் இடது நிலைக்கு எதிராக உயர்த்தி அதைச் சிதைக்கின்றனர். உண்மையில் இரு அரசியல் போக்கும் செய்யமுனைவது, உலகமயமாதலுக்கு எதிரான அணிகளின் கருத்துக்களத்தை இல்லாதாக்குவது தான். மக்களின் சமூக பொருளாதார உள்ளடக்கத்தை இல்லாதாக்கி, ஏகாதிபத்தியங்களின் பண்ணைகளில் வாழும் மந்தைகளுக்குரிய ஒரு நிலைக்கு சமூகத்தை இட்டுச் செல்வதைத்தான் இவர்கள் செய்கின்றனர். இதனால் தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார கூறுக்கு எதிராகவே, இவர்களின் வலதுசாரிய அரசியல் உள்ளது.

இதனால் ஒருபுள்ளியில் இருந்து மறுகோடி வரை விடயங்களை திரிப்பது, கொச்சைப் படுத்துவது, அவதூறு பொழிவது என்பதே அவரவர் அரசியலாகிவிட்டது. மலிவான இழிவான பிரச்சார உத்தி, சமூகத்தை தமது சொந்த வக்கிரத்துக்குள் அங்கும் இங்குமாக கிழித்தெறிகின்றது. மக்கள்

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் அரகியலும் கோபாடுகளும்

பற்றி, அவர்களின் விடுதலை பற்றி, அந்த விடுதலை என்ன என்பது பற்றி யாரும் வாய்திறந்து பேசுவது கிடையாது. புலித் தேசியம், புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயகம், என்ற சொற்களில் அரசியல் விபச்சாரம் செய்கின்றனர். மீண்டும் மீண்டும் மனித நாகரீகத்தையே எள்ளிநகையாடும் முயற்சிகளை, தமது சொந்த கைக் கூலித்தனங்கள் மூலம் அரங்கேற்றுகின்றனர். இவைகளில் இருந்து அண்மைய சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

"ஒரு பேப்பரில்" பச்சோந்தியும் தொழுதுண்டு வாழும் புதுசு ரவியும்

தொழுதுண்டு நக்கிவாழ்வதே தேசியம் என்றால், புதுசு ரவிக்கும் அது அச்சொட்டாகவே பொருந்திவிடுகின்றது. நக்கிவாழ எதுவெல்லாம் தேவையோ, அதை இந்த தெருநாய் செய்ய முனைகின்றது. கல்லெறிவாங்கி உயிருக்கு அஞ்சியோடிய இந்த தெருநாய், வீட்டுவாசலில் நின்று குரைத்து வீட்டிற்குள் வருவோர் போவோருக்கு விசுவாசமாக வாலையாட்டி, வளர்ப்பு நாய் வேடமிட்டு தன்னைத்தான் காட்ட முனைகின்றது. சேயோன் என்ற புனைபெயரில் எழுதும் இந்த புதுசு ரவி, புலிப்பாசிசத்துக்கு அன்னக்காவடியாகிய போது அவர்கள் பாணியில் தூற்றுவதே அவரின் அரசியலாகிவிட்டது. புலிக்கு எதிரான புலியெதிர்ப்பு ஏகாதிபத்திய ஆதரவுக் கோஸ்டியை, அரசியல் ரீதியாக மக்கள் நலனில் நின்று அம்பலப்படுத்த முடியாத அரசியல் வறுமையில், மற்றவனை தூற்றுவது அரசியலாகி விடுகின்றது. புலிகள் புதுசு ரவியை துரோகியாக கருதியே, அவர்களின் சொந்த வதைமுகாமுக்கு இட்டுச் செல்லவிருந்தனர். அந்த நேரத்தில் புலியில் இருந்த ஒருவரின் துணையுடன், அவர் கொடுத்த கள்ளப் பாஸில் தப்பி வந்தவர்தான் இந்த சேயோன் என்ற புதுசு ரவி. இவர் பின்னால் சரிநிகரில் புலிக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக பல கட்டுரைகளை புனைபெயரில் எழுதியவர். பின்பு முன்னாள் பல்கலைக்கழக புலி நண்பர்களும், இன்று புலிக்கு ஐரோப்பாவில் முக்கியமான நபர்களாக உள்ள சிலர், உழைத்து வாழாது வழங்கிய (போராட்டத்தின் பெயரில் சேர்த்த பணத்தில்) நிதியில் லண்டன் வரை வந்தவர், வந்தவர் பாரிஸ் ஊடாகவே லண்டன் சென்றவர். என்னுடன் தற்காலிகமாக ஐந்து நாட்கள் வரை தங்கியவர். அப்போதுந் என்னுடன் புலிக்கு எதிராகவும், தான் தப்பிவந்த அந்த பாசிசத்தின் கதையையே எனக்குச் சொன்னவர்.

லண்டன் சென்றவருக்கு முன்னால் இருந்தது, வந்த பணத்தை கொடுக்க வேண்டிய நிலை. அங்கிருந்து இங்குவரை கூட்டி வந்தவர்கள் வைக்கும் நிபந்தனைகள். உழைத்துவாழ இடம் கொடுக்காத பொறுக்கித்தனம். சொகுசாக வாழ வழிதேடும் சின்னத்தனம். பணத்தைக் கொடுக்காது, அதேநேரம் மக்களின் பணத்தில் சொகுசாக வாழ வழிகண்ட போதே,

இந்த சேயோன் என்ற தொழுதுண்ணும் பாத்திரம் உருவானது. இப்படி புலியாக மாறிய போது, அவர் புலியாக மாறமுன்னும் பின்னுமாக புலிபற்றி எழுதிய கடிதங்கள் பல, என்னிடம் அவரின் கையெழுத்தில் உள்ளது. இதற்கான எனது பதிலும் அவரிடம் உள்ளது. தொழுதுண்டு வாழ்வதை மறுத்து, அவருக்கு அதை விளக்கமுற்பட்டேன். அவன் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தொழுதுண்டு வாழ்வது பற்றியே எழுதினான்.

இவனின் கடந்தகாலம் என்ன? என்.எல்.எப்.ரிபியின் தீவிர ஆதரவாளர். என்.எல்.எப்.ரிக்கு முன்னம் இருந்த தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணியை வழிநடத்திய கமிட்டியின் ஒரு உறுப்பினன். அதாவது ஐவர் கொண்ட கமிட்டியின் ஒருவன். ஆனால் என்.எல்.எப்.ரியில் புதிய அங்கத்துவ விதிக்கு அமைய ஒரு உறுப்பினராக உள்வாங்கவில்லை. ஆனால் என்.எல்.எப்.ரியின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்தவன். குறிப்பாக 1986 இல் விஜிதரன் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்றதுடன், அதில் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொண்ட படங்களும் கூட உள்ளது. இந்த படங்களை எல்லாம் என்னிடம் பெற்று, இதன் மூலம் தான் பிரிட்டனில் அரசியல் புகலிடம் பெறமுடிந்தது.

இவன் தொழுதுண்டு வாழ்வதே தனிப்பட்ட நலனுக்கு உகந்தது என்ற பின், மற்றவர்கள் மேல் சேறடிப்பதே அவனின் அன்றாட அரசியல் பிழைப்பாகிவிட்டது. இதற்காக மக்களிடம் வசூலிக்கும் பணத்தில் இருந்து இவர்களுக்கு கூலி கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த தொழுதுண்டு நக்கிப்பிழைக்கும் விசுவாசத்தை நிறுவ, பெப்பரவரி 16 இல் வெளியாகிய "ஒரு பேப்பரில்" இந்த தெரு நாய் வாலாட்டி நக்கியுள்ளது. அதில் "சற்று மாறுதலுக்காக தொழுதுண்டு பின் செல்வோர்" என்ற தலைப்பில், ரி.பி.சி ராம்ராஜுக்கு எதிராக ஒரு அரசியலற்ற வக்கிரத்தை அடிப்படையாக கொண்டு ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தது இந்த நாய். ராம்ராஜுக்கு எதிராகவும், அவரின் மனைவிக்கு எதிராகக் கூட பாலியல் வக்கிரத்துடன் இந்த புலிக்கும் பல்களால் இயக்கும் இனம் தெரியாத நபர்களின் இணையங்கள், அன்றாடம் தாறுமாறாக எழுதுவது உண்டு. இப்படி தேசியம் இழிவடைந்து வக்கிரப்படுகின்ற ஒரு தொடர்ச்சியில் தான், புதுசு ரவி தனது பங்குக்கு வக்கிரித்து நிற்கின்றான். அதில் குறித்த தலையங்கம் "சற்று மாறுதலுக்காக தொழுதுண்டு பின் செல்வோர்" என்று கூறுவது யாரைப்பற்றி. அது இயல்பில் தன்னனைப்பற்றியதாகவே உள்ளது. இன்று புதுசு ரவி செய்வதே தொழுதுண்டு வாழ்தல் தான். இங்கு சற்று மாறுதலுக்காக அல்ல, மாறாக தொழுதுண்டு கூலிக்கு மாறடித்து பிழைத்தலே நடக்கின்றது. இந்த தெருவேர நாய் மற்றவர் பற்றி கூறுவதே, தனக்கு பொருந்தி விடுவதை தடுத்துவிட முடியவில்லை. இக்கட்டுரையில் அதை அவர் தனக்குத்தானே

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோடாடுகளும்

இப்படிக்கூறிக் கொள்கின்றான். "இவர்கள் ஏன் தொழுதுண்டு பின் செல்கின்றனர்? அதிகாரத்திற்கு ஆசைப்பட்டு பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அடையாளத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அதிகாரத்தைக் கண்டவுடன் அனைத்தையும் ஒடுங்கி கூனிக்குறுகி நிற்கிறார்கள். அதிகாரத்திற்காக அனைவரையும் காட்டிக்கொடுத்துக் கூழை கும்பிடு போடுகிறார்கள்" புதுசு ரவியின் இந்த வரிகள் ராம்ராஜ்க்கு எந்தவிதத்திலும் பொருந்தாது. ஆனால் அது அப்படியே உனக்குத்தான் அச்சொட்டாக பொருந்துகின்றது. உனது நிலையை வைத்து மற்றவனுக்கு நீ அதை கூற முற்படுகின்றாய்.

ரமீ நீ எதற்கு ஆசைப்பட்டு புலிப்பினாமியானாய். முடிந்தால் அனாதை சொல். எதற்கு தொழுதுண்டு நக்குகின்றாய். நீ லண்டன் சென்ற பின், எப்படி யாரிடம் தொழுதுண்டு உன் வயிற்றைக் கழுவுகின்றாய். உனக்கே தெரியும் நீ யாரைத் தொழுதுண்டு நக்கிப் பிழைக்கின்றாய் என்பது. வந்த பணத்துக்காக புலிப்பினாமியாகியவன் நீ. அவர்களின் பத்திரிகை மற்றும் வானொலியில் அதிகாரத்துக்கான உனது போராட்டம் அனைவரும் அறிந்ததே. உழைத்து வாழமுற்று, மக்களின் பணத்தில் சொகுசாக வாழ நீ நக்கியதும் நக்குவதும் அறிந்ததே. கூனிக்குறுகி நீ உன் சுதந்திரத்தை அடமானம் வைத்து, சுதந்திரத்தையே இழந்து தனிமனித புகழ்பாடி தொழுதுண்டு பிழைப்பது உலகம் அறிந்ததே. ந.ச.பேசனையும் அந்தக் குடும்பத்தையும் இழிவுபடுத்தி, அவர்கள் உனக்கு சோறாக்கிப் போட்ட கோப்பையிலேயே நீ பேர்ந்தபோது, உனது பிழைப்புத்தனம் எது என்பதும் தெரிந்தது. இப்படியும் தெருநாய்களாக பிழைக்கலாம் என்பதை, நீ வாழ்ந்து காட்டுகின்றாய்.

எப்படி இன்று நீ புலியாகி பிழைக்கின்றாயோ, அதைத்தான் நீ லண்டன் சென்றவுடன் செய்தாய். அப்போது உனது லண்டன் விசா முக்கியமானதாக இருந்தது. இதற்கு என்.எல்.எவ்.ரியின் முன்னைய நடபர்களின் உதவி தேவைப்பட்டது. அவர்களின் காலக் கையை நக்கி, புலிக்கெதிராக நீ ஐனநாயகத்துக்காக போராடியதாக காட்டியே அரசியல் புகலிடம் கோரினாய். பல்கலைக்கழகத்தில் நீ முன்நின்று புலிக்கு எதிராக போராடிய போட்டோக்கள், வீடியோ உட்பட, சரிநிகர் பத்திரிகையில் நீ எழுதிய அனைத்துக் கட்டுரைகளையும் கூட என்னிடம் பிரதியெடுக்க பணம் தருவதாக கூறி, (இதில் நக்கசலைட்டுகளின் பல கசெட்டுகள்) அனைத்தையும் பணமின்றி என்னையே ஏமாற்றியே நீ எடுத்தாய். இப்படித் தான் இன்றைய உன் லண்டன் "வாழ்வை" நீ "தொழுதுண்டு" பெற்றாய். நிலைமைக்கும் சந்தர்ப்பத்துக்கும் ஏற்ப தெரு நாயாக அலைந்தாய். எல்லாமே உனது கடித எழுத்தில் உள்ளது. இப்படித் தொடங்கிய நீ, சொகுசான வாழ்வுக்கு தொழுதுண்டு புலிப்பினாமியாகிய நீ, இன்று புலித்தலைவரையே மேற்கோள் காட்டியெழுதுகின்றாய். மானம் கெட்டவனே உனது நேர்மை தான் என்ன?

மனித அவஸங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

நீ அண்மையில் வெளியிட்ட "காலம் ஆகிவந்த கதை" என்ற உனது நூலில், உன்னைப்பற்றியே நீ தொழுதுண்டு வாழும் உனது சொந்த அறிமுகத்தில், உன்னையே நீ மறைத்து புலிக்கே அரசியல் வியாபாரம் செய்கின்றாய். நீ என்.எல்.எப்.ரி யின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்ததையும், என்.எல்.எப்.ரியாக பெயர் மாற்றப்பட முன் இருந்த தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணியின் ஒரு முக்கிய கமிட்டி உறுப்பினர் என்பதையும் கூட, திட்டமிட்டு யாருக்கு மறைக்கின்றாய். ஏன் மறைக்கின்றாய்.

உனது அறிவுக்கு அனுபவத்துக்கு கல்வியூட்டிய அந்த அரசியல் வரலாற்றை மறைத்து, ஒரு பினாமியாக தொழுதுண்டு ஏன் நக்கமுனைகின்றாய். மானம் கெட்டவனே, நீ தீவிர என்.எல்.எப்.ரி ஆதரவாளராக செயல்பட்டது, புதுசு சஞ்சிகை எமது கருத்து ஆளுமையில் இருந்துவந்தது எல்லாம் நீ மூடிமறைக்கவே முடியாது. புலிகளால் கொல்லப்பட்ட பலருக்கு, உன்னுடைய வீட்டில் நீ உணவு ஆக்கிப் போட்ட 1987 வரையான காலம் அனைத்தையும் நீ மிகவும் திட்டமிட்டு ஏன் மறைக்கின்றாய். சரிநிகரில் நீ ஒரு ஒட்டுண்ணியாக ஒட்டிக் கொள்ள உனக்கு உதவியது முன்னைய என்.எல்.எப்.ரியின் அரசியல் தொடர்பு என்பதையும் கூட நீ மறைக்கின்றாய். ஏன் மறைக்கின்றாய். இப்படி அரசியல் விபச்சாரம் மூலம் மறைக்கும் போதே உனது அரசியல் நேர்மை அரசியல் ஒழுக்கம் கேள்விக்கு உள்ளாகின்றது. தொழுதுண்டு வாழ்வதே பிழைப்பாகின்றது.

நீ பினாமியாக தெருநாயாக குலைக்க வெளிக்கிட்டவுடன் அமிர்தலிங்கம் மங்கையற்கரசியின் இனவாத உரையும் கூட உனது தொழுதுண்ணும் வாழ்வுக்கு மேற்கோளாகின்றது. "இந்தத் துரோகிகளின் மரணம் இயற்கையாய் இராது" என்று எடுத்தும் காட்டி, மனிதனைக் கொல்வதைப் பற்றி நீ பேசுகின்றாய். "கொலை செய்வதால் நாலு பேருக்கு நல்லது நடக்கும் என்றால் அதனையும் செய்யலாம்" என்கின்றாய். பார்ப்பன பாசிசத்தை, அதாவது சாதிய இந்து மதத்தை கட்டமைக்கும் கீதையின் சாதிய வரிகள் தான் இவை. பாசிசத்தை நியாயப்படுத்த நீ இதையே எடுத்துக்காட்டி உனது தொழுதுண்ணும் வாழ்வை வாழப்படுத்துவது நானுகின்றது. அன்று உன்னை புலிகள் இப்படிதான் கொல்லத் திட்டமிட்டனர். தப்பியோடி வந்த நீ. இன்று அதையே மற்றவனுக்கு பார்த்து குலைத்துச் சொல்வது, தொழுதுண்டு வாழ்வதற்குத் தான். நல்லது நீ மறைத்த இன்னுமொரு வரலாறு உண்டு. நீ அமிர்தலிங்கமாக வேடம் போட்டு நடத்த தேர்தல் திருவிழா என்ற நாடகம் பற்றியது. அதைக் கூட உனது நூலில் திட்டமிட்டு மறைத்துள்ளாய். 1980 முதல் 1983 வரையில், இந்த திருவிழா நாடகம் எத்தனையோ மேடைகள் ஏறினவே, நீ அமிர்தலிங்கமாக வேடமேற்று அவர்களின் அரசியல் மோசடியை அந்த அரசியல் ஒழுக்கக்கேட்டையும் கூட, உனது

வி. அரியாகரன்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

தொழுதுண்ணும் வாழ்வுக்கு ஏற்ப நீ மறைக்கின்றாய். இப்படி ஒரு நாய்ப்பிழைப்பு உனக்கு எதற்கு. அன்று கூட்டணியின் அரசியல் ஒழுக்கக்கேட்டை அம்பலம் செய்த நீ, அதேநேரம் தனிப்பட்ட ஒழுக்கக்கேட்டை இந்த நாடகத்தின் பின்னணியில் இருந்த சிலர் செய்ததை நாம் பின்னால் அறிந்தோம். அந்த ஒழுக்கக்கேட்டான விபச்சாரக் கதையை மறைத்தபடி, மற்றவனின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி நீ இன்று பேசுகின்றாய். அன்று அமிர்தலிங்கமாக போட்ட நாடக வேஷத்தை கலைத்து, இன்று அமிர்தலிங்கமாக மாறிநிற்பது தான் இங்கு விசித்திரமான உண்மை. மங்கையற்கரசியின் வார்த்தையை உனது இன்றைய வேடத்தின் பாத்திரத்துக்கு ஏற்ப எடுத்துக்காட்டி, புலிக்கே நடப்பதால் தான் "இந்தத் துரோகிகளின் மரணம் இயற்கையாய் இராது" என்று கூறி வக்கரிக்க முடிகின்றது. எதிராளியின் அரசியலை விவாதிக்க திறனற்று, கொலைகார கூலிக்கும்பல் எதைச் செய்யுமோ அதையே எழுத்தில் கூலிப்பட்டாளமாகி தொழுவதுண்டு குழைவது தொடங்குகின்றது. அன்று மங்கையற்கரசி "இந்தத் துரோகிகளின் மரணம் இயற்கையாய் இராது" என்று கூறும் போது, அதை தொழில் ரீதியான கூலிக் கொலைகளாகச் செய்தவர்கள் தான் இந்த பிரபாகரன் குழு. இன்று அதையே அப்படியே ஒப்புவிப்பது, மக்களை ஏமாற்றி தொழுதுண்ணும் இந்தக் கும்பலின் நக்கிப்பிழைக்கும் பண்பாகின்றது.

இப்படி புலம்பும் இந்த பிணாமி முண்டம் மங்கையற்கரசியை மட்டும் மேற்கோள் காட்டவில்லை. தலைவர் பிரபாகரனின் பெயரில் கூட மேற்கோள் காட்டுகின்றது. "ஓர் ஒழுங்கிற்குள் ஒன்றுபடுத்த தேவையான சக்திதான் அதிகாரம்" என்றாராம். நல்லது இந்த அதிகாரம் என்பது தமது கருத்தை திணிக்கவும், மாற்றுக் கருத்தை கொண்டு போடுவதற்கே அதிகாரம் என்கின்றனர். இந்த அதிகாரம் எதற்கு? எந்த மக்களுக்கு? இந்த அதிகாரம் மக்களுக்கு எப்படி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மக்களின் அதிகாரம் அல்ல என்பதையும், மக்கள் மேலான தனது அதிகாரம் தான் என்பதையே, இது ஒத்துக் கொள்கின்றது. மக்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் புலிகள் அரசியல் அனாதைகள் ஆகிவிடுவார்கள் என்பதையும் தலைவர் முன்னமே கூறியுள்ளார். நீயும் எம்முடன் சேர்ந்து அதாவது பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராடிய போராட்டத்தின் போது தான், தலைவர் மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கினால் புலிகள் அரசியல் அனாதைகளாகிவிடுவர் என்று கூறியதையும் கூட வசதியாக வசதிகருதி நீ குழிதோண்டி புதைக்கின்றாய். தொழுதுண்டு நக்கவெளிக்கிட்டால் எல்லாம் மறந்து போகும். போலியாக அனைவரையும் ஏமாற்றி நடப்பதே வாழ்க்கையாகி விடுகின்றது.

மக்களுக்கு துரோகம் செய்து, நன்றி கெட்டதனத்தால் பிழைக்கும் நயவஞ்சகன் தான் நீ என்பதையே, உனது வாழ்க்கையாக்கிவிட்டாய். உன்னைப்பற்றியும், உனது கும்பலைப்பற்றியும் நீயே மற்றவர்களின் பெயரில் கூறுவதைப் பார்ப்போம். "நீதியிலிருந்தும் நாம் நழுவலாம். நேர்மையிலிருந்தும் நாம் விலகலாம். ஆயிரம் பொய் சொல்லி நாம் அநியாயம் செய்யலாம். அற்புதமாக நடத்து நாம் செய்த அனைத்துக் கொடுமைகளையும் இல்லையென்றாக்கலாம் நாம் எவ்வளவுவோ நல்லவர் என்ற வேஷம் போடலாம்" என்று உன்னைப் பற்றியும் உன்னைப் போல் தொழுதுண்டு நக்குபவர்கள் பற்றியுமே, எதைக் கூறி தொழுதுண் கின்றீர்களோ அதைப்பற்றியுமே நீ கூறுகின்றாய். அப்பட்டமாகவே புலியைப்பற்றி புலிக்குள் இருந்து அதைப்பறிந்து கொண்டு இதை எழுதுகின்றாய் என்பதை, நிச்சயமாக நாம் பாராட்டவே முடியும். இந்தக் கட்டுரையில் ஒரு சில சொற்களை மாற்றிவிட்டால், அப்படியே உன்னைப் போன்று தொழுதுண்ணும் புலிக்கு பொருந்திவிடுகின்றது. தமது சொந்த தொழுதுண்ணும் வாழ்வை எதிராளிக்கு கூறுவதன் மூலம், கடைந்தெடுத்த ஒரு பொறுக்கியின் நடத்தைகள் அம்பலமாகின்றது.

இதற்கு ஏற்ப இந்தப் பன்றி 'தோழர்' என்று விழித்து, தனது தொழுதுண்ணும் வேஷத்தையே நரி வேஷமாக்குகின்றது. "ஐனநாயகத்தைக் கட்டிக்காக்க ஸ்ராவின் முயற்சித்திருப்பாரேயானால், அப்போதே சோவியத்யூனியன் அமெரிக்காவின் வலைக்குள் வீழ்ந்திருக்கும்..." இப்படி தமது பாசிசத்தை மறைக்க, ஸ்ராவினையே திரித்து விபச்சாரம் செய்கின்றது. இந்த பிழைப்புவாத பரதேசி ஏன் கிட்லரை இந்த இடத்தில் பொருத்திப் பாருங்கள். கிட்லரிடம் இருந்து பிரபாகரனின் புலிகள் இயக்கம் எப்படி வேறுபடுகின்றது? ஸ்ராவின் பெயரில் அதைத் திரித்து, தொழுதுண்ணும் தமது சொந்த வக்கிரத்துக்கு ஏற்ப கொச்சைப்படுத்துவது இங்கு நிகழ்கின்றது. இதைத் தான் புலியெதிர்ப்பு கோஸ்டியும் செய்கின்றது. ஒரே நிலைப்பாட்டில் நின்று இவர்கள் இதில் ஐக்கியப்படுகின்றனர்.

ஸ்ராவினை ஐனநாயக விரோதியாக காட்ட புலிகள் மட்டுமல்ல, புலியெதிர்ப்பு கோஸ்டியும் கூட அதைத்தான் செய்கின்றது. இரண்டு வலதுசாரிகள் இப்படித் தான் செய்யமுடியும். ஸ்ராவின் ஐனநாயகத்தைப் பாதுகாத்தார் என்பதையே, இவர்கள் முரணிலையில் நிறுத்தி ஒன்றுபட்டு மறுக்க முனைகின்றனர். ஐனநாயகம் என்பது எப்போதும் எங்கும் ஒரு வர்க்கத்தின் ஆட்சியைத்தான் குறிக்கின்றது. ஸ்ராவின் சுரண்டும் வர்க்கத்தினருக்கு ஐனநாயகத்தை வழங்கவில்லை. மற்றைய சகமனிதனின் உழைப்பை சுரண்டுவதும், சுரண்டுவதை நியாயப்படுத்துவதற்கும் பெயர் ஐனநாயகமே அல்ல. இதையே ஐனநாயக மீறலாக காட்டுவது, இவர்களின் சுரண்டலை

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோடாடுகளும்

ஆதரிக்கும் அரசியலாகும். மற்றவனைச் சுரண்டுவது, மற்றவனின் உழைப்பில் வாழ்வது எப்படி ஜனநாயகமாகும்! இதனால் இதை ஸ்ராலின் அனுமதிக்கவில்லை. இதை ஜனநாயகமல்ல என்று அமெரிக்கா பாணியில், புலி ஆதரவு புலி எதிர்ப்பு அணிகள் விளக்கி ஸ்ராலினை இழிவுபடுத்தியே தமது சொந்த மக்கள் விரோத வக்கிரத்தை அரங்கேற்றுவது நிகழ்கின்றது. சமூகத்துக்கு எதிராகவும், சமூகத்தில் தங்கி சிலர் வாழும் எந்த நிலைப்பாடும், அந்த மக்களுக்கே எதிரானது. இதற்கு ஜனநாயகம் எப்படி இருக்க முடியாதோ, அப்படி அதில் தங்கி வாழ்வோரின் நிலைப்பாடும் ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானது. புலிகள் சரி, புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் சரி. மக்களின் வாழ்வை சூறையாடி சுரண்டி வாழ்பவர்கள், எப்படி மக்களின் ஜனநாயகத்துக்காக மக்களுக்காக போராட முடியும். சுரண்டுவதும், சூறையாடுவதும் தான் இவர்களின் ஜனநாயகம். இதை மக்களுக்கு மறுப்பதே இவர்களின் அரசியலாகின்றது. இதைத்தான் இந்த நாங்கள், சுதந்திரம் உரிமை என்கின்றனர். இதற்காக புதுசு ரவி தெருநாய் வேஷம் போட்டு குலைப்பது, தனது தொழுதுண்ணும் சுரண்டல் வாழ்வை நியாயப்படுத்துவதை அடிப்படையாக கொண்டது.

ராமராஜ் ரி.பி.சி வானொலியில் குடித்துவிட்டு குடிபோதையில் உளறுவதாக நீ கூறும் போதே, உனது தொழுதுண்ணும் அரசியல் இன்மையைக் காட்டுகின்றது. ரி.பி.சி வானொலியில் அவர்கள் நடத்தும் அரசியல் குடிபோதையிலான உளறல் அல்ல. அவர்களின் மக்கள் விரோத அரசியலை, மக்களின் நலனின் உறுதியாக நிற்பவர்கள் தெளிவாக அம்பலப்படுத்த முடிகின்றது. மக்கள் நலனுடன் தொடர்புடையவர்கள் யாரும் அவர்களுடன் இல்லை. இந்த நிலையில் யார் மக்கள் நலனில் இல்லையோ, அவர்களுக்கு இது குடிபோதையில் உளறுவதாகவே தெரியும். இதை கேட்கும் நீங்கள் குடிபோதையில் கேட்கும் போது தான், மற்றவன் குடிபோதையில் இருப்பதாக பிரதிபலிக்கின்றது. உனது இந்த பிரதிபலிப்பை நீ என்னுடைய பாரிஸ் வீட்டில் தங்கிய போது, போதையில் நீ மற்றவன் கதவெல்லாம் தட்டி அவர்களை எல்லாம் அதிர்வுக்குள்ளாக்கிய போதே நான் அறிவேன். குடிபோதையில் ரி.பி.சியை எதிர்கொள்வது, இயற்கை மரணம் உனக்கு இல்லை என்பது விசித்திரமானது. குடிபோதையில் உளறுபவர்களுக்கு இயற்கை மரணமில்லை என்று கூறி தண்டனை வழங்குவது, மங்கையற்கரசி வழியில் நியாயப்படுத்துவது தான் உங்கள் அதிகாரத்துக்கான தேசிய தலைவரின் வழிகாட்டலோ! தலைவர் குடிபோதையில் உள்ளவருக்கு மரணதண்டனைகளையே வழங்குகின்றார்.

குடிபோதையில் மானிட விடுதலைக்கு விரோதமாக ராமராஜ் உளறுகின்றார் என்றால், அந்த மானிட விடுதலை என்ன? உங்கள் தலைவரின் மேற்கோளில்

இருந்து எமக்கு காட்டுங்களேன். முன்பு மானிட விடுதலை என்று புலிகள் "சோசலிச தமிழீழம்" என்ற நூலில் "தேசிய விடுதலை, சோசலிச சமூகப் புரட்சி ஆகிய இரு ... அடிப்படையான அரசியல் இலட்சியம்" என்றனர். "தேசிய விடுதலை எனும் பொழுது ...ஒடுக்கப்பட்ட எமது மக்களின் அரசியல் விடுதலையையும், சுதந்திர சோசலிச தமிழீழ அரசு நிர்மாணத்தையுமே" தமது இலட்சியம் என்றனர். அதை அவர்கள் எமக்கு விளக்கும் போது "சுதந்திர தமிழீழம் ஒரு மக்கள் அரசாசகத் திகழும். மத சார்பற்ற, ஜனநாயக சோசலிச அரசாக அமையும். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு, மக்களால் நிர்வாகிக்கப்படும் ஆட்சியாக இருக்கும். சகல பிரஜைகளும் சமத்துவத்துடன், ஜனநாயக சுதந்திரங்களுடனும் வாழ வகைசெய்யும்... " ஆட்சியாக அமையும் என்றனர். மேலும் அவர்கள் விளக்கும் போது "சோசலிசப் புரட்சி எனும்பொழுது எமது சமூகத்தில் நிலவும் சகலவிதமான சமூக அநீதிகளும் ஒழிந்து, ஒடுக்குதல் முறைகளும் சுரண்டல் முறைகளும் அகன்ற, ஒரு புதிய புரட்சிகர சமதர்ம சமுதாய நிர்மாணத்தையே குறிக்கின்றோம்" என்றனர். அத்துடன் "தமிழீழ சமூக வடிவமானது ஒரு முதிர்ச்சிகண்ட முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதலாளிவர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற பிரதான வர்க்க முரண்பாட்டின் அடிப்படையில் பொருள் உற்பத்தி முறை இயங்கவில்லை. ... வளரும் முதலாளித்துவ அம்சங்களும், பிரபுத்துவ எச்ச சொச்சங்களும், சாதிய தொழில் பிரிவு உறவுகளும் ஒன்று கலந்த ஒரு... பொருளாதார அமைப்பானது சமூக அநீதிகள் மலிந்த ஒடுக்கு முறைகளையும் சுரண்டல் முறைகளையும் கொண்டுள்ளது. எமது சமூகத்தில் ஊடுருவியுள்ள சகலவிதமான சமூக ஒடுக்குமுறைகளையும் ஒழித்துக்கட்டி, வர்க்க வேறுபாடற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை கட்டி எழுப்புவதே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இலட்சியமாகும்" என்றனர். இது மானிடம் சார்ந்தது. இதையா இன்று புலிகள் செய்கின்றனர். இதற்கு எதிராக அல்லவா நீயும் அவர்களும் உள்ளனர்.

ராமராஜ்சும் அவரின் பின்னால் உள்ள புலியெதிர்ப்பு கும்பலும் மானிட விடுதலைக்காக செயல்படவில்லை என்பதும், அதற்கு எதிராகவும் உள்ளனர் என்பது ஒருபுறம். ஆனால் நீங்களும் அதைச் செய்யவில்லை. மானிடத்துக்கு எதிராகவே புலிகள் உள்ளனர். ரிபிசியும் அந்தக் கும்பலும் அதைச் செய்கின்றது என்பதை கீழே தனியாக பார்க்கவுள்ளேன். குடித்துவிட்டு புலம்பும் அந்தக் கருத்தை "சட்டையில் ஒட்டியிருந்த தூசியைப் போல் தட்டிவிட்டுச் செல்வேன்" என்று கூறும் நீ, ஏன் இயற்கை மரணமில்லை என்று முரண்பாடாகவே புலம்புகின்றாய். குடித்துவிட்டா நீ எழுதினாய். சட்டையில் உள்ள தூசி போல் தட்டிவிட்டுச் சென்ற நீ, இதேபோல் அன்று 20 ரூபாவுக்கு விலை பேசிய கதையையும் நான்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அறிவேன். நீ கடைசியாக நீ மட்டும் இரண்டாவது முறையாக 20 ரூபா கொடுக்காது இலவசமாக அனுபவித்து விட்டு தூசு தட்டிய கதையையும் நான் அறிவேன். அன்றே நீ சுரண்டினாய். அன்றே சட்டைப்பையில் இருந்த தூசை நீ தட்டினாய் என்றால், இன்று எவ்வளவு பொருத்தமாகவே தொழுதுண்டு தூசு தட்டுகின்றாய். அது மட்டுமா கங்கேசன்துறையில் இருந்து வெளிகிட்ட வான் ஒன்றில் நீ செய்த கூத்தையும் நான் அறிவேன். இதைப்பற்றி ஒரு கதையை நீ அனுபவத்துடன் எழுதேன். ஏன் மற்றவனின் ஒழுக்கத்தை பற்றி நீ பினாற்றுகின்றாய். ராம்ராஜ்சின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி நீ கேட்க முன், மற்றவனுக்கு தெரியாது என்று நீ கருதும் உன் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி, நீ உன்னையே முதலில் தெரிந்துகொள். புலியைப் பாசிட்டுகள் என்ற நீ, இன்று தெருநாயாக ஒரு பரதேசியாக தொழுதுண்டு நக்குவதைப் புரிந்துகொள். உனது நக்குத்தனத்துக்கு மார்க்சிய தலைவர்களையே விபச்சாரத்துக்கு கூவி அழைப்பதை நிறுத்திக் கொள்.

நீ புலியாக விரும்பினால் அது உன் சுதந்திரம். ஆனால் மக்களை விபச்சாரம் செய்யும் சுதந்திரத்தை உனக்கு யாரும் தரவில்லை. மக்களின் பெயரில் தொழுதுண்டு வாழ்வது ஒழுக்கமுமல்ல, நேர்மையுமல்ல. மனிதயினத்தை உங்கள் சொந்த நலனுக்காக விரும்பியவாறு எல்லாம் புணர்ந்து போடுவது. தொழுதுண்டு நக்கிவாழ்வதற்குத்தான். நீ சொல்லுகின்றாய் "ஜனநாயகம் என்று பீற்றிக் கொள்கிறார்களே இந்த ஜனநாயகத்தின் கழுத்தை நெரித்த காவலர்கள். ஜனநாயகம் என்றால் என்ன? ஜனநாயகம் தேவைதானா? இவர்கள் சொல்லும் ஜனநாயகம் எத்தகையது" சரி நீ சொல்லும் ஜனநாயகம் என்றால் என்ன? நீ தொழுதுண்டு வாழ்வதையா கூறுகின்றாய்? நீ ஏன் மக்களின் ஜனநாயகத்தை வெறுக்கின்றாய்? மக்கள் ஜனநாயகம் உனக்கு என்ன செய்யும்? அவர்கள் கேட்பது ஜனநாயகம் இல்லை என்றால், நீ ஜனநாயகம் என்று எதைக் கருதுகின்றாய். நீ தொழுதுண்ணாது எப்படி ஜனநாயகத்துக்காக போராடுகின்றாய்? எப்படி? அதை முதலில் சொல்.

நீ கூறும் ஜனநாயகம் புலிகளை அரசியல் அனாதையாக்காத ஜனநாயகம் தான். அன்று நீ எம்முடன் சேர்ந்து போராடிய போது, உனது முகத்துக்கு நேராக 28.11.1986 இல் வீசிய துண்டுப்பிரசுரத்தில் இதை தெளிவாகவே கூறினார்கள். "விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் அனாதைகளாக்கக் கூடிய மேலும் இரு கோரிக்கைகள்" என்று கூறினார்கள். அன்று நீ எம்முடன் சேர்ந்து மக்களின் நலனுக்காக கோரியது என்ன. "மக்களுக்கு எழுத்து, பேச்சு, கருத்து, பத்திரிகைச் சுதந்திரம் வேண்டும்", "மக்களுக்கு விரும்பிய அரசியல் ஸ்தாபங்களில் இருக்கவோ அரசியல் நடத்தவோ சுதந்திரம் வேண்டும்." இதைத்தான் நீ இன்று மறுக்கின்றாய். புரிகிறதா, இதனால் தான் உனது நூலில் இந்த வரலாற்றையே தொழுதுண்ண மூடிமறைத்தாய். வேறு எதற்காக இவற்றை எல்லாம் மூடிமறைத்தாய்!

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

உனது தொழுதுண்ணும் நாய் வேஷம் பலவற்றை இழிவுபடுத்துவதில் தொடங்குகின்றது. பாரிஸ் ஈழமுரசில் சோபாசக்தியின் கதையை இழிவாக்கினாயே. ஒருகாலத்தில் நீ பாரிஸ் அம்மா சஞ்சிகையில் போற்றிய அதே சோபாசக்தியை, நீ எப்ப தொழுதுண்ண தொடங்கினாயோ அப்போதே இழிவாடத் தொடங்கினாய். ந.சபேசனுக்கு எதிராக வரிந்துகட்டி வலிந்து எழுதி அனுப்பிய அவதூறில் "ரமணி என்று பரவலாக அறியப்பட்ட மருத்துவபீட மாணவரான இவர் - தமிழீழத் தேசிய விடுதலை முன்னணியின் (NLFT) மத்தியகுழு உறுப்பினர் என்கின்ற காரணத்துக்காக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் 1989 ஆம் ஆண்டு கடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார்'. சபேசன் என்கின்ற இந்த நபர் - தனது பெயரில் தொகுத்த எந்த நூலுக்காவது இவ்வாறு ஒரு குறிப்பு எழுதியிருந்தால், நாங்கள் எந்த ஆட்சேபமும் தெரிவிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் எங்களின் பெயரில், அதாவது புதுசுகளின் பெயரில் இவ்வாறு எழுதியதையிட்டு நாம் கட்டும் கண்டனம் தெரிவிக்கின்றோம் என்கின்ற வார்த்தையுடன் இதனை நாம் விட்டுவிடப் போவதுமில்லை. இந்த செல்வகுமாரனை நான் 1990 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கண்டிருக்கின்றேன். அதுபோக, தமிழீழத் தேசிய விடுதலை முன்னணியின் மத்தியகுழு உறுப்பினர் என்கின்ற காரணத்துக்காக நாங்கள் செல்வகுமாரனை கடத்திக்கொண்டுள்ளோம் என்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினர் அறிக்கை விட்டார்களா? அல்லது இவருக்காவது, யாருக்காவது இரகசியமாகச் சொன்னார்களா? சபேசன் என்கின்ற இந்த நபர் - தானே காரணத்தைக் கற்பித்து, அதனைத் தன் பெயரில் அல்லாது புதுசுகளின் பெயரில் பிரசுரிப்பதற்கு என்ன காரணம்." என்று தொழுதுண்டு குலைக்கின்றாய். 'நாங்கள்' என்று பாசிசமாகி வக்கரிக்கின்றது. புலிகள் தான் கடத்தினர். புலிகள் தான் கொன்றனர். உனக்கு இல்லை என்று (எம்மீது துப்பாக்கியை நீட்டி அச்சுறுத்திய படி) சொல்லும் உரிமை எப்படி உள்ளதோ, அதே போல் சொல்லும் உரிமை எங்களுக்கும் உண்டு. புதுசு சஞ்சிகைக்கு சபேசனுக்கு உரிமை இல்லையென்றால், உனக்கும் அது கிடையாது. அதை மறுத்து ஏன் பினாற்றுகின்றாய். ரமணியை புலிகள் கடத்தி சித்திரவதை செய்து கொன்றது மட்டுமல்ல, ரெலோ அழிப்பு முதல் நாள் ஒன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒருவரை புலிகள் கொன்று வந்தனர். தாம் கொன்றுவந்ததை புலிகள் சொன்னார்களா என்று கேட்பது இங்கு அர்த்தமற்றது. நீ புலியின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து தப்பி கொழும்பு நோக்கி ஏன் ஓடினாய்? யாழ் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கத்துக்கு நீ தான் தகவல் வழங்குவதாக கருதிய புலிகள், உன்னை கைது செய்ய முயன்ற போது, உனது முன்னைய பல்கலைக்கழக புலி சகா தகவல் தந்து கள்ளப் பாஸ் எடுத்துத் தந்து தப்பியோடி வந்தாய் அல்லவா, ஏன்? தலைவரின் அதிகாரம் பற்றிய அவரின் மேற்கோளுக்கு இணங்க விசுவாசமாக அவர்களின்

டி. சிரயாகரன்

39

மனித அலவங்கனில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

வதைமுகாமில் பிணமாகி இருக்கலாமே. நாங்கள் புலிகள் சொன்னார்களா என்று கூறி, உன் கதையை உன்னைப் போன்ற தொழுதுண்ணிகள் முடித்திருப்பார்கள்.

இதை எல்லாம் மறந்துவிட்டு ஏன் புலம்புகின்றாய். அங்கு நடந்த கொடுமைகளைப் பற்றி நீ பலருக்கு கூறினாய். ரமணியை புலிகள் கடத்தியது பற்றி கூட நீ எனக்கு கூறினாய். புதுசு பற்றி நீ வம்பளக்காதே. புதுசின் பிந்திய காலத்தில் என்.எல்.எப்.ரியின் கருத்துகள் அதற்குள் உள்ளதை மறந்துவிடாதே. எப்படி இது சாத்தியமானது. ரமணி உட்பட பலர் எப்படி இதில் எழுத முடிந்தது என்றால்,

1. புதுசு உன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவில்லை.
2. என்.எல்.எப்.ரியின் ஆளுமைக்குள், அக்கருத்தின் பின் நீயும் இருந்தாய் என்பதே.

நீயும் புதுசுவாக இருப்பதால், சபேசனும் புதுசுவாக இருப்பதால் அவர் அவர் தத்தம் கருத்தை புதுசு சார்பாக சொல்லும் உரிமை உண்டு. ஆனால் புதுசு கொண்டிருந்த கருத்துக்கே, நீ இன்று எதிராக இருப்பதால் அந்தக் கருத்தின் சார்பில் சபேசன் சொல்வதற்கே அதிக உரிமை உண்டு. நீ தொழுதுண்டு வாழ புறப்பட்ட பின், கடந்த காலத்தையே மறைத்து நக்கிப்பிழைக்க வெளிக்கிட்ட பின்பாக, புதுசுவினதும் அதில் என்.எல்.எப்.ரியின் உறுப்பினர்களின் கருத்துகளின் அரசியல் உள்ளடக்கத்தை மறுக்கும் நீ. அந்த அரசியல் உள்ளடக்கத்தை உரிமைகோர முடியாது. அது தான் நீ ரமணியை புலிகளா கொன்றார்கள் என்று தொழுதுண்டு கேட்கின்றாய்! நீ இயற்கை மரணம் இல்லையென்று மற்றவர்களுக்கு பிரகடனம் செய்கின்ற போது, அதையும் நாங்களா செய்தோம் சொன்னோம் என்று தொழுதுண்ணக் கேட்பாய். அதுவே உனது ஒழுக்கம். அதுவே துப்பாக்கியை நீட்டியபடி நீ கூறும் உனது அதிகாரம் சார்ந்த பாசிசமாக உள்ளது.

ஐனநாயகம் பேசும் புலியெதிர்ப்பு ரி.பி.சி கும்பலும் ராம்ராஜுவும்

புதுசு ரவி தான் தொழுதுண்டு கொண்டுவாழும் அரசியல் ஒழுக்கத்தை ரி.பி.சி ராம்ராஜுக்கு எதிராக காட்டியபடி எப்படி இருக்கின்றான் என்பது சொல்லில் ஒரு சின்ன வேறுபாடுதான். நான் ஏன் தொழுதுண்டு பின் செல்லுகின்றேன்? அதிகாரத்திற்கு ஆசைப்பட்டு பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அடையாளத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அதிகாரத்தைக் கண்டவுடன் அனைத்தையும் ஒடுங்கி கூனிக்குறுகி நிற்கிறேன். அதிகாரத்திற்காக

அனைவரையும் காட்டிக் கொடுத்துக் கூழை கும்பிடு போடுகிறேன் என்கின்றான் ரவி. இவர் இப்படி என்றால், ராம்ராஜ் எப்படி வாழ்கின்றான்.

ஒன்றும் மக்களுக்காக அவன் வாழவில்லை. மக்களைச் சொல்லி வாழ்கின்றான். எப்படி வாழ்கின்றான்? புலியைச் சொல்லி, புலிக் கொடுமைகளைச் சொல்லி தமது சொந்த மக்கள் விரோதத்தை மறைத்துக் கொண்டு வாழ்கின்றான். இலங்கை பேரினவாத சிங்கள அரசாங்கம் முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரை, அவர்களுடன் கூடிக்குலாவி வாழ்கின்றான். புலிகள் நீங்கள் மட்டும் அப்படி செய்யமுடியும் என்றால், அதை நான் செய்யும் உரிமையைத் தான் அவன் ஜனநாயகம் என்கின்றான். இந்த ராம்ராஜ் முன்னாள் புளாட். பின்னால் ஈ.என்.டி.எல்.எப். இப்படித் தான் இவனின் அரசியல் உள்ளது. ஈ.என்.டி.எல்.எவ் இந்திய கூலிப்பட்டாளமாக மட்டும் இந்திய இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பு மூலம் இலங்கையில் கால்பதித்து இயங்கிய போது, அதில் ஒரு கூலிக்கும்பலாக சென்றவன் தான் இவன். இன்று ஜனநாயக வேஷம். அதுவும் ஏகாதிபத்திய கூலிக் கும்பலாக, அவர்களின் தயவில் அரசியல் செய்யத் தொடங்கியுள்ளான்.

இப்படி அன்று கூலிக் குழுவாகச் சென்றவன், கடந்தகாலத்தை சுயவிமர்சனம், விமர்சனம் செய்து மக்களுக்காக இயங்கினால் அவனின் கடந்த காலத்தை பற்றி நாம் விமர்சிக்க முடியாது. அன்று மக்களுக்கு எதிராக என்ன அரசியலில் எப்படி இவர்கள் செயல்பட்டனரோ, அப்படியே அதே அரசியலையே இன்றும் செய்கின்றனர். இதனால் தான் அந்த அரசியல் கொண்ட, மக்கள் விரோத கூலிக்கும்பல்கள் ஒன்று இணைகின்றன. இதற்கு ஜனநாயகம் ஒரு போர்வையாகியுள்ளது. முன்னாள் புலிப்பினாமி ஜெயதேவன் புலியிடம் தனக்கு மகுடம் சூட்டும்படி வலிந்து தூது சென்ற போது, மகுடத்துக்கு பதில் சிறையும் தண்டனையும் கிடைத்தது. இந்த நிலையில் தப்பிவந்தவர், கடந்தகாலத்தை மக்கள் நலனில் நின்று தன்னை சுயவிமர்சனமும் செய்யவில்லை, அதை விமர்சிக்கவுமில்லை. தங்களைப் போன்ற புலிப் பினாமிக்கே இந்தக் கதியா என்ற அங்கலாய்ப்பில், புலியெதிர்ப்பு அணியில் இணைந்து கொண்டவர். மக்களுக்காக இவர்கள் அரசியலை முன்னெடுக்க முடியவில்லை.

ராம்ராஜும் புலியிடம் தென்றல் தூதுவிட்டவர்தான். மாவீரர் உரை உடனடியாக ஐரோப்பாவில் முதன் முதலில் ஒளிபரப்பிய பெருமை கூறும் இவன், மக்களுக்காக அல்ல புலிக்கு துதிபாடியாகவே வானொலியை நடத்தியவன். இவர்களின் இன்றைய ஜனநாயகம், அன்று நாற்றம் கொண்ட குசவாகிக் கொண்டிருந்தது. ஜெயதேவனுக்கு எது நடந்ததோ அதுவே ராம்ராஜுக்கும் நடந்த போது, புலியெதிர்ப்பு அணியாகி திடீர்

மனித அலன்களில் மிதத்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

ஜனநாயகவாதியானார்கள். இந்த புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயகம், மக்கள் நலனை முன்னிலைப்படுத்தவில்லை. மாறாக புலியுடன் பங்குகொண்டு சகித்து வாழமுடியாத அங்கலாய்ப்பே, புலியெதிர்ப்பு அரசியலாகியது. மகுடங்கள், அதிகாரங்களின்றி வாழமுடியாத நிலையில், ஜனநாயக வேஷம் போட்டு குதிரையாட்டம் ஆடுகின்றனர்.

ராம்ராஜ் புளாட்டில் கொலைகார கும்பலாக இருந்த காலத்திலும், பின்னால் ஈ.என்.டி.எல்.எப் இந்தியக் கைக்கூலியாக இலங்கையில் இறங்கிய போது செய்த மானுடவிரோத கொடுமைகள், புலிக்கு எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவையல்ல. உள்ளியக்க கொலைகள், தேடிழிக்கும் கொலைகள் தான் கடந்தகால ராம்ராஜின் அரசியலாக இருந்தது. தாம் ஆதித்து துணை நின்று செய்த கொலைக்காக, அவர்கள் ஒருநாளும் மனம் வருந்தியது கிடையாது. ராம்ராஜ் கடந்தகால மக்கள் விரோத சொந்த அரசியலை சுயவிமர்சனம் செய்யாமையால் தான், இன்று பிரிட்டிஸ் அரசின் கைக்கூலிகளாக மீண்டும் அதே அரசியலுடன் அவதரிக்கின்றனர். ஏகாதிபத்திய துணையுடன் அரசியல் கைக்கூலி கொலைகளை செய்யும் காலத்தை எதிர்பார்த்து, ஜெயதேவனுடன் சேர்ந்து அணிதிரட்டலை முடுக்கிவிட்டுள்ளனர். தீவிர வலதுசாரிய நிலையை எடுத்து, இடதுசாரிய நிலையை கொச்சைப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர்.

1982.01.02 சித்திரா அச்சகத்தில் புலிகள் தொடங்கிய சுந்தரம் படுகொலை, 1982.05.19 பாண்டி பஜார் உமாமகேஸ்வரன் மீதான பிரபாகரனின் துப்பாக்கிச் சூடு, 1982.05.26 இறைகுமாரன் உமைகுமாரன் மீதான புளாட் படுகொலையாக பரிணமித்து. அன்று தொடங்கிய புளாட் படுகொலைகளின் பின், நடந்த தொடர் படுகொலைகளில் கதாநாயகர்களில் ராம்ராஜும் ஒருவன். புளாட்டின் உள்நடந்த 500 மேற்பட்ட உட்படுகொலைகள் இந்தியாவில் நடந்தபோது, ராம்ராஜ் அந்த இயக்கத்தின் பெருமைமிக்க கொலைக்கு ஆதரவான ஒரு உறுப்பினர். கொலையை எதிர்த்தவர்களையும், கேள்வி கேட்டவர்களையும், மக்கள் நலனை பேசியவர்களையும் இவர்கள் தேடி கொன்றொழித்தனர். பின்னால் கொலைகார உமாமகேஸ்வரனுக்கும், பரந்தன் ராஜனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தனிப்பட்ட அழிகாரத்துக்கான மோதலின் போது, கொலைகாரன் பரந்தன் ராஜன் குழுவின் தூண்களில் ஒருவனாக ராம்ராஜ் மாறினான். இதன் பின்னணியில் இந்தியாவும் செயல்பட்டது. பரந்தன் ராஜன் இந்திய கைக்கூலியாகி எடுபிடிகளாக மாறிய போது, ராம்ராஜ் அந்த இயக்கத்தின் கொலைகார கும்பலாகவே செயல்பட்டவன்.

இக்காலத்தில் இயக்கத்தின் உள் ஜனநாயகத்துக்காவும், வெளி ஜனநாயகத்துக்காவும் நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் பலர் இவர்களால்

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

தமது உயிரை இழந்தனர், இன்று இவர்கள் தம்மைத் தாம் ஜனநாயகவாதிகள் என்கின்றனர். முட்டாள்களே நம்புங்கள். அன்று இவர் என்ன செய்தவர். அந்த கொலைக்கான சூத்திரதாரிகளில் ஒருவர். அவர் ஜனநாயகத்துக்காக குரல் கொடுக்கவில்லை. இதனால் தான் இந்த புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் இன்றைய ஜனநாயக வேஷத்தில் கூட, திட்டமிட்டு கடந்தகால ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டத்தையும், அதில் தமது சொந்த இரத்தக்கறைகளையும் மூடிமறைக்கின்றனர். அன்று அப்படி ஒரு ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டம் நடந்ததைக் கூட இருட்டடிப்பு செய்கின்றனர். அதற்காக அன்று பலர் உயிர்தியாகம் செய்தனர். இதை எல்லாம் திட்டமிட்டு மறைக்கின்றனர். ஏன் இன்று அந்த அரசியலைக் கூட சேறடிக்கின்றனர். மாறாக இன்று கைக்கூலியாக இறப்பவர்களைப்பற்றி மட்டும் பேசுகின்றனர். போகிறபோக்கில் ஜனநாயகத்துக்காக மரணிப்பவர்களை கூலிக்கும்பல்களின் கொலையுடன் போட்டுவிட்டுச் செல்லுகின்றனர்.

ஈ.என்.டி.எல்.எப் என்ற பரந்தன் ராஜனின் குழு நேரடியாகவே இந்தியக் கூலிக்கும்பலாகவே வளர்ச்சியுற்றது. ஜனநாயகத்துக்காக போராடுபவர்களை போட்டுத்தள்ளி, தனிமனித சர்வாதிகார புலிப்பாணி இந்தியக் கூலிக்கும்பலாகவே வளர்க்கப்பட்டது. இதன் போது ராம்ராஜ் அந்த கூலிக்கும்பலின் தூண்களில் ஒருவர். அமைதியின் பெயரில் சமாதானப் படையின் பெயரில், இந்தியா இலங்கையை ஆக்கிரமிப்பை நடத்தியபோது, அதன் கூலிப்பட்டாளமாக இந்திய விமானங்களிலும் கடற்படைக் கப்பல்களிலும் களமிறங்கியவர்களின் தொழிலே மனித வேட்டையாடுதல்தான். கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பே இந்தக் கூலிப்பட்டாளத்தின் தொழிலாகியது. முன்பு புளாட் இயக்கத்தில் இருந்து விலகியவர்களை இரத்தவெறியுடன் இவர்கள் தேடி அழித்தனர். புலிகள், புலி ஆதரவாளர்கள், மக்கள் என்று பலரைக் கொன்றுபோடும் கூலிப்பட்டாளமாகவே செயல்பட்டவர்கள் தான் இவர்கள்.

தொழில்முறை கூலிப்பட்டாளமாக இருந்த இவர்கள், புலிகள் பிரமதாச தேனிலவின் போது அங்கிருந்து இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்துடன் தப்பியோடியவர்கள். இப்படி தப்பியோடிவர்களில் இருந்து ராம்ராஜ் பின்னால் லண்டன் வந்தவர் தான். ஆனால் ஈ.என்.டி.எல்.எப் உடன் தொடர்பை இன்று வரை கொண்டிருப்பவர். இன்று இவர் இதற்கு இட்டுள்ள பெயர் ஜனநாயகம். கடந்தகால கூலிப்பட்டாள கூலி அரசியலை, இவர்கள் சுயவிமர்சனம் செய்தவர்களல்ல. அதாவது சுயவிமர்சனம் என்பது மக்களுக்காக, அவர்களின் நலனுக்காக போராடுவது தான் சுயவிமர்சனம். கடந்த காலத்தில் மக்களுக்காக போராடியவர்களை நீங்களும்

வி. அரியாகரன்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் சிரமியலும் கோட்பாடுகளும்

மற்றவர்களும் நரகவேட்டையாடி கொன்ற போது, அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை இன்று முன்னிலைப்படுத்தி அதை முன்னெடுப்பதுதான் சுயவிமர்சனம். அந்தக் கருத்துகள் தான் மக்களின் ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாக கொள்கின்றது. ரி.பி.சி ராம்ராஜ் கும்பல் இதையா செய்கின்றது!

செய்வது என்ன, அதே கூலிப்பட்டாள கைக்கூலி அரசில், சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், ஈராக்கிய அரசில் இன்று உள்ள கூலிக் கும்பல் போல் செயல்படும் நளவுடன், பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஏஜண்டுகளாக மாறிவிட்டனர். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இதைத்தான் அவர்கள் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை ஆளும் அரசியல்வாதிகள் இலங்கை பிரச்சினையை எப்படிக் கையாளவேண்டும் என்று நினைக்கின்றனரோ, அதைத் தான் இந்தக் கும்பல் அவர்களின் பிணாமியாக மாறி நிற்கின்றனர். ஜெயதேவன் என்ற முன்னைய புலியின் இன்றைய வருகை, அதே புலி அரசியலுடன் துல்லியமாகி வேகமான ஏகாதிபத்திய ஜனநாயகமாகி வருகின்றது.

இவர்கள் செய்யப் போவது என்ன? இவர்கள் செய்ய நினைப்பது என்ன? தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வில் விடுதலைக்காக போராடுவதல்ல. புலிக்கு மாற்று என்ற பெயரில், புலியாக தமக்கென ஒரு இடத்தைத் தேடுவது தான். இதைத்தான் ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல் இராணுவ முனைப்புடன் செய்யமுனைகின்றனர். இதை தவிர வேறு எதையும், மக்களுக்கு இவர்கள் தரப்போவதில்லை. இந்த மக்கள் விரோத அரசியலைத்தான் அவர்கள் ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்று பிணாற்றுக்கின்றனர். இவர்கள் ஜனநாயகம் என்று கோருவது தமது சொந்த கூலிப்பட்டாள அரசியல் சுதந்திரத்தையே ஒழிய, மக்களின் சமூக பொருளாதாரம் சார்ந்த சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும்மல்ல.

◆ இந்த வகையில் இவர்கள் தெளிவாகவே தேசிய எதிர்ப்பை முன்வைக்கின்றனர். புலிகள் தேசியத்தை வைப்பதால் அதை எதிர்கின்றனர். புலிகளின் தேசியம் மக்கள் விரோதமானது என்பதை சொல்வதில்லை. தேசியத்தையே புலிகள் வைக்கின்றனர் என்ற இவர்களின் எடுகோளே தவறானது. உண்மையான தேசியத்தை இவர்கள் பகுத்தறிவு கொண்டு பார்ப்பதில்லை. திட்டமிட்ட வகையில் இதை மக்களுக்கு மூடிமறைக்கின்றனர். புலிகளில் இருந்து மாறுபட்ட உண்மையான மக்கள் தேசியத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதை திட்டமிட்டு செய்வதில்லை. மாறாக இவர்கள் உலகமயமாதலை ஆதரிப்பதால், விசுவாசமாக ஏகாதிபத்தியத்துக்கு முண்டுகொடுக்க தேசியத்தை எதிர்க்கின்றனர். தேசியம் என்பது

பிற்போக்கானது என்கின்றனர். இப்படிப் புலியின் பெயரில் திட்டமிட்ட வகையில் உலகமயமாதலுக்கு ஆதரவாக தேசிய எதிர்ப்புக் கோட்பாட்டை வைப்பதால், தேசிய எதிர்ப்பை புலியின் பெயரில் முன்னிலைப்படுத்துகின்றனர். இப்படி ஏகாதிபத்திய கைக்கூலிகளாக அரசியல் ரீதியாக மாறிவருகின்றனர்.

♦ இடது எதிர்ப்பு, கம்யூனிச எதிர்ப்பு அணிகளாக, இவர்கள் உள்ளனர். இதை இவர்களின் புலியெதிர்ப்பு அரசியலுடாகவே, தம்மை அடையாளம் காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். இடதுசாரி கருத்துகள் இன்றைய தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் ஆளுமை செலுத்தாத நிலையிலும் கூட, இடதுசாரிகள் மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் அந்த கோட்பாடுகள் மீதான சேறடிப்புக்களை அன்றாடம் புலிகளுடன் போட்டிபோட்ட படி இந்தக் கும்பலால் செய்யப்படுகின்றது. இந்தக் கும்பல் புலியின் வலதுசாரி போராட்டத்தை, இடதுசாரிய போராட்டத்துக்கு ஒப்பிட்டு கருத்துரைப்பதும், அதே போன்றதாக திரித்து தூற்றுவது அதன் மைய அரசியலாகவே உள்ளது. இதை அவர்கள் அமெரிக்கா, பிரிட்டிஸ் ஜனநாயக பாசிச ஏகாதிபத்திய அரசியலுடன் ஒப்பிடுவதில்லை. புலிகள் அந்த அரசியலைத்தான் கொண்டுள்ளனர் என்பதே உண்மை.

சொந்த வலதுசாரிய புலி அரசியல் நிலையை தக்கவைக்க, இடதுசாரி அரசியல் மீதான தாக்குதல் அவசியமாகி விடுகின்றது. புலிகள் என்ற தீவிர வலதுசாரிய அரசியல், அமெரிக்கா தலைமையிலான ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. இதை மறுதலிக்க மற்றொரு வலதுசாரிய அணி என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையே செய்கின்றது. இடது எதிர்ப்பாக, கம்யூனிச எதிர்ப்பாக மாறி, இதுவே அதன் மையமான அரசியல் உள்ளடக்கமாகி விடுகின்றது. இதனால் தான் இந்தக் கும்பல், கடந்தகாலத்தில் உள்ளியக்க படுகொலை மற்றும் மாற்று இயக்க படுகொலையில் முதலில் பலியான இடதுசாரிய வரலாற்றை குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றனர். கிட்டலின் பாசிசம் நிலவிய போது, அதற்கு எதிராக போராடி முதலில் உலகெங்கும் பலியானவர்கள் கம்யூனிஸ்ட்டுகளே. அதை பின்னால் ஏகாதிபத்தியம் மறைத்து, பாசிசத்துக்கு துணைபோன தாங்களே பாசிச எதிர்ப்பாளராக நாடகமாடி வரும் வரலாற்றுக்கு இது ஒப்பானது. அன்று மக்களின் நலனை முன்னிறுத்தி முன்னெடுத்த சரியான அரசியல் நிலையையே, இன்று இவர்கள் எதிர்த்தே மக்கள் விரோத அரசியல் செய்கின்றனர். அன்று இடதுசாரிகள் மீதான கொலைகளுக்கு துணைபோனவர்கள், கொலைகளை முன்னின்று செய்தவர்கள், இன்று ஜனநாயக வேஷமிட்டுள்ளார்கள். அன்றைய ஜனநாயகவாதிகளின் ஆவிகளைக் கூட திட்டமிட்டு வெளிவராது பார்த்துக் கொள்கின்றனர். தாம் ஏன் அன்று கொலை செய்தோம், ஏன்

மனித அலகுகளில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அதற்கு துணைபோனோம் என்பதைக் கூட அவர்கள் சுயவிமர்சனம் செய்து, மக்களுக்காக மரணித்த அவர்களின் மக்கள் அரசியலை யாரும் முன்னெடுக்க மறுப்பதில் இருந்தே, தமது சொந்த வலதுசாரிய நிலையை மீண்டும் புலிக்கு மாற்றாக அதிகாரத்துக்கு கொண்டுவரவே துடிக்கின்றனர். புலிக்கு மாற்றாக அன்று இந்திய இராணுவத்துடன் களமிறங்கிய கூலிக்கும்பல் நிலையில் களமிறங்கும் மறுமுயற்சிதான் இன்று நடக்கின்றது.

◆ புலியெதிர்ப்பு அரசியலை இவற்றுக்கு பின்னால் பூச்சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. புலியின் மக்கள் விரோத சமூக பொருளாதார அரசியல் கண்ணோட்டத்தை இவர்கள் விமர்சிப்பதில்லை. புலிகளின் உதிரியான நடத்தையை மட்டும் கவனமாக தேர்ந்து திட்டமிட்டு இவர்கள் விமர்சிக்கின்றனர். அதன் அரசியலையல்ல. உண்மையில் இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் புலிகளின் அரசியலை விமர்சிக்காமல் அதை பாதுகாத்துக் கொண்டு, அதை தம்மளவில் சுயவிமர்சனம் செய்யாமல் கட்டமைப்பது புலி அரசியலைத்தான். அதை தாம் ஜனநாயக வழியில், நாகரிகமான வழியில் கையாளப் போவதாக பீற்றுகின்றனர்.

புலிகள் ஏன் இப்படி ஆயிரக்கணக்கில் கொல்லவேண்டும். கொல்லவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு புலிகள் இயக்கத்தை உருவாக்கியவர்களல்ல. புலியின் அரசியல் மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால், மக்கள் நலன் சார்ந்த முரண்பாடுகளை கையாள்வதற்கு கொலைகள் ஒரு வழியாகின்றது. இந்த புலிகள் இடத்தில் யார் இருந்தாலும், புலி அரசியலில் இதுதான் நிகழும். மக்களின் அரசியல் என்பது, மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு சார்ந்தது. இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் என்ன அரசியலை மக்களுக்காக வைக்கின்றது. புலி அரசியலைத் தாண்டி எதுவுமில்லை. ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகளாக, மக்களைச் சூறையாடிவரும் உலகமயமாதலை தமிழ் மக்களின் முதுகில் சுமத்திவிடுவதைத் தான், இவர்கள் புலியெதிர்ப்பின் பின்னால் செய்கின்றனர்.

பிரிட்டிஷ் அரசின் ஒரு அரசியல் ஏஜண்டாகவே ஜெயதேவன் அரங்கில் வெளிவந்த பின்பாக, என்ன நடக்கின்றது என்பதை அன்றாடம் நாம் காண்கின்றோம். ஏகாதிபத்தியம் எதை விரும்புகின்றதோ, ஏகாதிபத்திய அரசியல் நிலைப்பாடு எதுவோ, அதுவே புலியெதிர்ப்பு அரசியலாகின்றது. மக்கள் பற்றிய நிலைப்பாட்டில், இது மிகத் துல்லியமாக அரங்கேறுகின்றது. இந்தக் கும்பலின் இணையங்கள் முதல் வானொலி வரை, ஏகாதிபத்திய நிலைப்பாட்டை முன்னுரிமை கொடுத்தே பிரச்சாரம் செய்கின்றன. அதை ஆதரித்து, அதற்கு கொள்கை விளக்க கட்டுரையை எழுதுகின்றனர்.

புலிகள் தமிழ் மக்களின் தேசிய அபிலாசைகளையும், அவர்களின் சமூக பொருளாதார கூறுகளையும் மறுத்து நிற்கின்றனர் என்ற உண்மையை, புலியெதிர்ப்பு அணி திட்டமிட்ட வகையில் கண்டுகொள்வதில்லை. இது போன்ற கருத்துகளை அவர்கள் சகித்துக் கொள்ளக் கூட அவர்கள் தயாராகவில்லை. புலிகள் பாணியில் இதை எதிர்கொள்கின்றனர். இது போன்ற கருத்துகளை திட்டமிட்ட வகையில் அவர்கள் பிரசுரிப்பதில்லை. இது போன்ற கருத்துகள் வந்தால், அவற்றை முடிந்தவரை வரவிடாது தடுக்கின்றனர். இதைத்தான் இந்த பிரிட்டிஸ் ஏஜண்டுகளாக தம்மை காட்டிக்கொள்ளும் சும்பல் செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. இதற்கு இசைவாகவே புலியைப் போல் ஊடகத்துறையை பொய்யும் புரட்டுகளாலும் அசிங்கப்படுத்துகின்றனர். இதைப்பற்றி இந்தக் சும்பல் மௌனமான உடன்பாட்டுடன், பரஸ்பர உறவுடன் இயங்குகின்றனர்.

புலியெதிர்ப்பு சும்பல் புலியைப் போல் செய்தி வெளியிடுகின்றனர்.

புலிகள் எப்படி தமிழ்மக்களை முட்டாளாக்கி, தமது சொந்த வலதுசாரிய அரசியலுக்கு ஏற்ப மக்களை தயார்படுத்தி செய்தித்துறையை கைப்பற்றி அங்கு அரசியல் விபச்சாரம் செய்கின்றனரோ அதையே புலியெதிர்ப்பு சும்பலும் தமது சொந்த வக்கிரத்துடன் தமது செய்தித்துறையை விபச்சாரத்துக்கு விட்டுள்ளனர். நிதர்சனம் டொட் கொம் எப்படி இயங்குகின்றதோ, அப்படி புலியெதிர்ப்பு அணியும் தனக்கு கொம்களையும் நெற்றுகளையும் உருவாக்குகின்றனர்.

செய்திகளின் உண்மைத் தன்மையையே புணர்ந்துபோடுவதும், அவதூறுகள் கட்டமைப்பது வரை, புலிகள் மட்டுமல்ல புலியெதிர்ப்பு அணியும் தனக்கு ஏற்ப அவற்றை சொந்தமாக்கியுள்ளது. இணையத்தில் வந்ததாக கூறிக் கொண்டு அவற்றை ரிபிசி, பாய் விரித்து விபச்சார தரகனாக மாறி சமூகத்தின் முன் இட்டுச் செல்லுகின்றது. சும்பல் அரசியலில் ஒரு இணக்கப்பாடான விபச்சாரத்தை, அவதூறை பரஸ்பரம் இணைந்து செய்கின்றனர். நிதர்சனம் டொட் கொம்மை விமர்சிப்பவர்கள், தமது புலியெதிர்ப்பு டொட் கொம்களை விமர்சிப்பதில்லை.

ஒரு விடயத்தின் உண்மைத் தன்மையை சிதைத்து, மக்களை மந்தை நிலைக்குள் இட்டுச் செல்வது புலிகள் மட்டுமல்ல, புலியெதிர்ப்பு அணியினதும் அரசியலாகிவிட்டது. நிதர்சனம் டொட் கொம் ஒன்று சொன்னால், நெருப்பு டொட் கொம் வேறு ஒன்றைச் சொல்லும். தகவலின் சாரம் வேறு ஒன்றாக இருக்க, இரண்டும் தத்தம் வக்கிரப்பாணியில் பூசுக்குடி அலங்கரித்து சிங்காரித்த பின் அதை வெளியிடுகின்றனர். நிதர்சனம்

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

டொட் கொம்மை கண்டிப்போர், நெருப்பு டொட் கொம்மை கண்டிப்பதில்லை. பொய்யும் புரட்டையும் தமது சொந்த அரசியல் வக்கிரத்துக்கு ஏற்ப புணர்ந்து, அதை செய்தியாக்கி அதை சமூகத்தின் முன் பேர்ந்து விடுகின்றனர். இதில் தேனீ முதல் நெருப்புக் கொம் வரை ஆதாரமற்ற பொய்களை எல்லாம் கூட்டி அள்ளியே செய்தியாக்குகின்றனர். தாங்கள் சொல்லும் செய்திக்கு தர்க்க ரீதியான உண்மையோ, ஆதாரமோ அவர்களுக்கு அவசியமானதாக இருப்பதில்லை. மக்களை முட்டாளாக கருதுபவர்கள் இவர்கள். இதைத் தான் புலிகள் செய்கின்றனர்.

மக்கள் நலனற்ற இந்த இணையங்களில் எதைத்தான். அவர்கள் எழுதமுடியும். முடிவாக புலியெதிர்ப்பு அரசியல், புலி ஆதரவு அரசியலை அடிப்படையாக கொண்டு புணர்ந்து விடுவது நிகழ்கின்றது. புலிகள் எதை மறைக்கின்றனரோ அதை கொண்டு வந்த இந்த இணையங்கள், படிப்படியாக அதை திரித்து அனைத்தையும் புலியாக்குவது நிகழ்கின்றது. உதாரணமாக புளாட்டில் ஒருவர் கொல்லப்பட்டால் நிதர்சனம் டொட் கொம், அதை புளாட்டே கொன்றதாக எழுதுகின்றது. புலியெதிர்ப்பு இணையங்கள் இதே மாதிரி புலி கொல்லப்பட்டால், புலியே கொன்றதாக எழுதுகின்றது. இப்படி எல்லா விடயமும் புணரப்படுகின்றது. இதற்குதான் புலியெதிர்ப்பு ஆய்வுகளும், அரசியலும் புளுக்கின்றது.

உதாரணமாக புதுசு ரவி ஒரு பேப்பரில் ராம்ராஜ்ஊக்கு இயற்கை மரணமல்ல என்று கூறி தொழுதுண்டு வாழமுற்பட்ட போது, தேனீயில் பெயர் குறிப்பிட்டு எழுதமுடியாத அரசியல் அனாதை ஒன்று விமர்சனம் என்ற பெயரில் பொய்யையும் புரட்டையும் கூட்டிவைத்து புணர்ந்தெழுதியது. இவர்கள் எப்படி செய்திகளை புணர்ந்து புணர்கின்றனர் என்பதைப் பார்ப்போம். புதுசு ரவியின் பாசிச அரசியலை விமர்சிக்க மக்கள் அரசியல் வழி இருந்தும், ஒரே வலதுசாரிய அரசியல் என்பதால் விமாசிக்க முடியாது புலிப்பாணி அவதூறுகளை புணர்ந்து புணர்ந்து விடுவது இங்கு நிகழ்கின்றது. தேனீயின் புலியெதிர்ப்பு வலதுசாரிக் கட்டுரையில் "1986ல் புலிகளால் தடை செய்யப்பட்ட என்.எல்.எப்.டி. என்னும் ஈழ விடுதலை அமைப்பொன்றின் அங்கத்தவராக சிறிது காலம் இருந்து புலிகளுக்காக உளவு பார்த்த குற்றச்சாட்டில் வெளியேற்றப்பட்டவராவார்." என்று புதுசு இரவி பற்றி கூறுகின்றனர். இப்படி கூறுவது பொய்யும் பித்தலாட்டமுமே. மிகவும் இழிந்த நிலையில் இது முன்வைக்கப்படுகின்றது. இதைத் தான் புலிகள் செய்பவர்கள். நான் அந்த இயக்கத்தின் மத்தியகுழு உறுப்பினராக 1983 முதல் 1988 வரை இருந்தவன். புதுசு ரவியை இயக்கத்தில் இருந்து என்.எல்.எப்.ரி விலக்கியதே இல்லை. இதில் புலி என்று நாம் அவனைக் கூறியதே கிடையாது. என்.எல்.எப்.ரி இருந்த வரை, அவன் அதன் தீவிர

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

ஆதரவாளராக இருந்தவன். எங்கிருந்து எப்படி இந்தப் பொய்யை கட்டமைக்க முடிகின்றது. இப்படித்தான் பல கட்டுரைகள் மற்றும் செய்திகள்.

தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி பெயர் மாற்றப்பட்டு புதிய அங்கத்துவ விதிகள் வரமுன், அதை வழிநடத்திய கமிட்டியின் உறுப்பினர் என்ற தகுதியும், அந்த உறுப்புரிமையும், என்.எல்.எப்.ரி புதுசு ரவிக்கு வழங்கவில்லை. இது அந்த அமைப்பின் பழைய மத்தியகுழு உறுப்பினர் ஒருவரைத் தவிர, மற்றைய அனைவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. அமைப்பின் அங்கத்துவ விதிகள், தனிமனிதனின் செயல்பாடுகள், கொள்கை கோட்பாடுகள், உறுதியற்ற தன்மை, நேர்மையீனம் போன்ற பல காரணத்தினால் அதை வழங்கவில்லை. ஆனால் ரவி என்.எல்.எப்.ரியில் தீவிர ஆதரவாளராகவும், போராட்டங்களில் வழமை போல் பங்கு கொண்டவன். இவரை புலிக்கு உளவு பார்த்ததாக குற்றம்சாட்டி நீக்கியதாக கூறுவது அப்பட்டமான அவதூறாகும். இன்று அதையே ரவி செய்கின்றான் என்பது வேறு. உண்மையை உண்மையாக கூறாது கற்பனையில் தூற்றுவது, புலியெதிர்ப்பு அரசியல் எவ்வளவு விபச்சாரமாக உள்ளது என்பதை இது நிறுவுகின்றது.

இந்த விபச்சார அரசியலை மேலும் பார்ப்போம். "என்.எல்.எப்.ரி. அமைப்பின் தலைவர் தோழர் விஸ்வானந்ததேவன் அவர்கள் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட சம்பவத்தில், தோழர்.விஸ்வானந்ததேவனின் பயண விபரங்களை புலிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தியவர் ரவி அருணாசலமே என தற்போதும் சந்தேகிக்கப்பட்டு வருகிறது." இப்படி கூறுவதற்கு பொய்காரனுக்கு தோழமை வேறு தேவைதானா! தோழமையையே கேவலமாக்கி, வாப்பவத்து குதறுவது இது. முதலில் விசுவானந்ததேவனை புலிகள் தான் கொன்றார்களா என்பதே, இன்னமும் உறுதி செய்யமுடியவில்லை. இதற்குள் இவர்கள் இப்படி கூறமுடிகின்றது. கடலில் காணாமல் போன விசுவின் குழுவுக்கும், அவருடன் வள்ளத்தில் இருந்த பொதுமக்கள் 28 பேருக்கும் என்ன நடந்தது என்பது இதுவரை தெரியாது. கடற்படையா அவரைக் கொன்றது அல்லது புலிகளா என்பது இன்னமும் உறுதி செய்யப்படவில்லை. அவர்களின் உடல்கள் கூட இதுவரை கிடைக்கவில்லை. வள்ளம் மட்டும் கிடைத்துள்ளது. இந்த நிலையில் தேனீயில் ரவிஅருணாசலமே புலிக்கு காட்டி கொடுத்ததாக கூறுவதன் பின்னாலுள்ள அரசியல் மிகவும் கேவலமானது. இதில் மற்றொரு பொய், முன்னமே புலி உளவாளியாக என்.எல்.எப்.ரியால் வெளியேற்றப்பட்டதாக கூறும் கட்டுரையாளர், ரவிக்கு எப்படி விசுவின் பயணம் தெரியவரும் என்பதை பற்றி அவரின் அவதூறுக்கு அக்கறை இருக்கவில்லை. சொந்த அரசியல் புத்தி இப்படி கோணங்கித்தனமாகி வக்கரிக்கின்றது.

மனித அலங்காரங்களில் மீதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அடுத்து வில்வானந்ததேவனின் பயணம் பகிரங்கமாகவே இருந்தது. குருநகர் கடற்கரையில் அன்று பயணம் செய்ய இருந்த 28 பொதுமக்களுடன் மக்கள் கூடி நிற்கவே ஆரம்பமானது. அந்த வள்ளம் வெளிக்கிட்ட தளத்தில் புலிகள் கூட இருந்தனர். யாரும் யாரையும் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே ஏற்படவில்லை. எல்லோர் முன்னிலையில் தான், அவரின் பயணம் ஆரம்பித்தது. தேனீயின் புலியெதிர்ப்பு கற்பனைச் செய்தியில் பொய்யும் புரட்டுமே கொப்பளிக்கின்றது. இது போன்றே மற்றொரு புரட்டு. "பெண்ணிலைவாதியும், சர்வதேச 'பெண்' விருதுபெற்ற கவிஞருமான யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவி செல்வி புலிகளால் கடத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டதிலும் ரவி அருணாசலத்திற்கு தொடர்நின்றதாக பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது." திடீர் ஜனநாயகவாதிகள், இப்படி திடீர் கண்டுபிடிப்புகள் திடீரென மலிவுவிலையில் பிரசுரிக்கின்றனர். செல்வி கடத்தப்பட்டதில், எப்படி உள் தொடர்பு இருந்தது. செல்வியை தெரியாதவராக, திடீர் ஜனநாயகவாதிகளாகிய நீங்கள் இருந்திருக்கலாம். மக்கள் போராட்டத்தை எம்முடன் முன்னின்று முன்னெடுத்த அவரை அனைவருக்கும் நன்கு தெரியும். யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் பகிரங்கமாகவே எம்முடன் செயல்பட்டவர். தில்லை, செல்வி, விமலேஸ் வரன் இன்னும் பலர். இவர்களை யாரும் யாருக்கும் காட்டிக்கொடுக்கும் நிலையில் ஒளித்திருக்கவில்லை. தமது சொந்தக் கருத்துடன் அவர்கள் பகிரங்கமாகவே செயல்பட்டவர்கள்.

விமலேஸ் வரன் சுடப்பட்ட 1988 ம் ஆண்டில் அன்றே நான் தலைமறைவாகிய போதும், அன்று நானே விமலேஸ்வரனுக்காக ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினேன். அப்போதும் மக்களுக்காக போராடிய பலரும், எந்த நேரமும் தமக்கு என்ன நடக்கும் என்ற ஒரு நிலையில் தான் அனைத்தையும் எதிர்பார்த்து இருந்தனர். அவர்கள் கடத்தப்பட்ட போது, அவர்கள் தலைமறைவாகி இருக்கவில்லை. ஏன் செல்வி அசோக்கை காதலித்து இருந்தபோதும் கூட, ஈ.என்.டி.எல்.எப் பரந்தன் ராஜனுடன் அசோக் சென்றதை அரசியல் ரீதியாக ஏற்றுக் கொண்டதேயில்லை. அரசியல் ரீதியாக அவருக்கு முரணாகவே இருந்தவர். அதனால் தான் அவர் மக்கள் மத்தியில் உண்மையாக இருந்தார். யாரும் அவரை காட்டிக் கொடுக்க முடியாது. அவரை அனைவரும் நன்கு அறிவர். அவர் உண்மையான ஜனநாயகத்துக்காக அன்று மரணித்த பலரின் குரல்களில் ஒருவராக இருந்தவர். திடீர் ஜனநாயகவாதிகளுக்கு இது தெரியாது இருப்பதால்தான், எதிராளிக்கு எதிராக இப்படி புணையமுடிகின்றது. இப்படி இருக்க, இதை கேவலமாக எதிராளியை அரசியல் ரீதியாகவே எதிர்கொள்ள வக்கிழந்து தூற்றுவது ஏன்? புலியும் இதைத் தான் செய்கின்றது. புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் இதைத் தான் செய்கின்றது.

அடுத்த பொய்யையும் புரட்டுமான வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம். "1986ல் இதர இயக்கங்கள் அனைத்தும் புலிகளால் தடைசெய்யப்பட்டு, அவை அனைத்தினதும் அங்கத்தவர்களும், ஆதரவாளர்களும் புலிகளால் வேட்டையாடப்பட்ட பின்னரும் வடபகுதியில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்த திரு அருணாசலம் அவர்கள் பின்னர் புலிகளால் கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்டு சரிநிகர் என்னும் பத்திரிகையிலிருந்து கட்டுரைகள் வரைந்து வந்துள்ளார்." இப்படி கூறும் உங்களுக்கு, இது அல்லது அது என்ற புலிக் காய்ச்சல் தீர்வாகின்றது. புதுசு ரவி புலிகளால் கைது செய்யப்படும் உத்தரவு தெரிந்து கொண்ட இவரின் முன்னாள் பல்கலைக்கழக புலிச் சகாவே தகவல் கொடுத்து, இவருக்கு கள்ள பாஸ் கொடுத்து தப்பியோடச் செய்தவர். ஏன் இவரை கைது செய்ய முயன்றனர். மனித உரிமைக்கான யாழ் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்க குழுவுக்கு யார் தொடர்ச்சியாக செய்திகளை வழங்குகின்றனர் என்ற புலிச் சந்தேகத்தில், இவரின் பெயரும் அடங்கும். இதனால் தான் இவரை வதைமுகாமுக்கு இட்டுச் செல்ல முயன்ற சம்பவத்தை தொடர்ந்து இவர் கொழும்பு தப்பிவந்தவர். தப்பிவர உதவியதும் ஒரு புலிதான்.

இதன்பின் சரிநிகரில் புனைபெயரில் (இந்த புனைபெயரில் ஒன்று இயக்கத்தில் அவனுக்கான புனை பெயர்) இரண்டு முக்கிய தொடரை எழுதியவன். அதில் ஒன்று புலிக்கு எதிரானது. இப்படி தான் இருக்கிறது உண்மை. ஆனால் அவன் புலிப்பினாமியாகி தொழுதுண்டு வாழத் தொடங்கிய இன்றைய நிலையில், அவனின் பாசிச அரசியலை விமர்சிக்க மக்கள் அரசியல் உண்டு. மக்கள் அரசியலை முன்னெடுக்க முடியாதவர்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு துரோகி, காட்டிக் கொடுப்பு, புலி உளவாளி என்று கற்பனையில் வந்ததை எல்லாம் புலியெதிர்ப்பில் பேர்ந்து விடுகின்றனர். உண்மைக்கு பதில் பொய்யும் புரட்டும், நிதர்சனம் டொட் கொம்மின் விபச்சார நிலைக்கு தம்மை இட்டுச் சென்று இருப்பதையே இது காட்டுகின்றது. நிதர்சனம் டொட் கொம் என்ன செய்கின்றதோ அதையே மேலும் வக்கிரமாக செய்யவே நெருப்பு கொம் முனைகின்றது.

தேனீயில் இருந்த செய்தியை உள்வாங்கி, செய்தியை திரித்து அவதூறையால் பல மடங்காக்குகின்றனர். இவர்கள் தமக்குள் பரஸ்பரமாக செயல்படுவதில் ஒரு ஒருமைப்பாடு உண்டு. புலிகளின் பல இணையத்தளங்கள் எப்படி ஒன்றுபட்டு வசைபாடல்களை செய்கின்றதோ, அதைத் தான் புலியெதிர்ப்பு இணையங்களும் செய்கின்றன. இந்த விடையத்தை நெருப்புக் கொம் "கொலைக்கு தூபமிடும் மாக்ஸிஸவாதிகள்!" என்று செய்தி போடுகின்றது. இப்படி தமது வலதுசாரிய நிலையில் நின்று மார்க்சியம் மீதான தாக்குதலை நடத்துகின்றனர். புதுசு ரவி தொழுதுண்டு புலிப்பினாமியான பின், புலிக்கு

மனித அலகுகளில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

வாந்தியெடுப்பவன் எப்படி மார்க்சியவாதியாக முடியும். குறைந்தபட்சம் இடதுசாரியாகவே இருக்க முடியாது. ஆனால் வலதுசாரிய கருணாவின் புலி வக்கிரத்தை நியாயப்படுத்தி கொலைகளை ஆதரிக்கும் இந்த புலியெதிர்ப்பு இணையம், மார்க்சியம் மீதான தாக்குதலை புதுசு ரவியின் பெயரில் நடத்துகின்றது. புதுசு ரவியும் கூட உங்களைப் போல் ஒரு வலது சாரிதான். உங்களைப் போன்ற ஒருவன் தான். நீங்கள் அரசியலில் என்ன செய்கின்றீர்களோ, அதையே அவன் செய்கின்றான். இதில் உங்களுக்கு இடையில் அரசியல் வேறுபாடு எதுவும் கிடையாது. இடதுசாரிய நிலை என்பது உங்களுக்கும் சரி, அவனுக்கும் சரி கிடையாது.

இந்த அவதூறில் "தம்மை மாக்ஸிலவாதிகள் என்றும், லெனின் மார்க்ஸ் போன்றவர்களின் பின்னர் அடுத்த தலைவர்கள் தாமே என்ற போர்வையில் வாழும் முன்னாள் NLFT யின் முக்கியஸ்தர்கள்." என்று கூறுவதன் மூலம், புலிப்பாசிசத்தையே மார்க்சியமாக திரித்து காட்டும் இவர்கள், கண் இருந்தும் கண் இல்லாத குருடர்களாக நடிக்கும் இவர்களின் வலதுசாரிய அரசியல் இப்படித்தான் இருக்கும். முன்னாள் என்.எல்.எப்.ரி இயக்கம் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியே அல்ல. அது ஒரு தேசிய விடுதலை முன்னணி. இதற்குள் ஒரு கட்சி இருந்தது. முன்னணியின் ஆதரவாளரான ரவிக்கும் இதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது. அதுபோல் என்.எல்.எப்.ரிக்கு கூட எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆனால் மார்க்சியத்துடன் ஐக்கியத்தை, நல்லுறவை, மார்க்சிய கல்வியை அமைப்பில் எடுத்துச் செல்வதற்கும், மாறுபட்ட கருத்தின் ஐக்கியத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு முன்னணியாக இருந்தது. இதனால் தான் அது முன்னணியாக இருந்தது. இதனால் தான் அந்த இயக்கம் மட்டும் தான், திட்டமிட்ட பல மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது.

ஐனநாயகத்துக்காகவும், மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வுக்காகவும், இயக்கங்களுக்கு எதிரான பல போராட்டங்களில் என்.எல்.எப்.ரியைச் சேர்ந்தவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். மார்க்சியத்தை உள்வாங்கிக் கொள்வது, அதை முன்னெடுப்பது என்பது என்.எல்.எப்.ரி என்ற அடையாளத்தை மட்டும் கொண்டு அதை தாக்குவது அபத்தம். மார்க்சியத்தை முன்னெடுப்பது என்பது மக்களுக்காக, அவர்களின் பிரச்சினைக்காக அவர்களுடன் போராடி வாழ்தலாகும். இது உங்களிடம் எதுவும் கிடையாது. நெருப்புக் கொம்மின் அடுத்த வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம். "தமிழீழ போராட்ட வரலாற்றிலேயே மிகப்பெரும் வங்கி கொள்ளையான ஹற்றன் நஷனல் வங்கிக்கொள்ளையை மேற்கொண்டு அந்தப்பணத்துடன் ஐரோப்பாவிற்கு இடம்பெயர்ந்தவர்களான இவர்களால் கொள்ளையிடப்பட்ட மேற்படி பணம் ஈழப்போராட்டத்திற்கு

எந்தவிதத்திலும் பிரயோசனப்படாமல் அவ் அமைப்பில் இருந்த ஒருசிலரால் மோசடி செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தப்பணத்துடன் ஐரோப்பிய நாடுகளிற்கு இடம்பெயர்ந்தவர்களில் ஒருவர் வன்னிபுலிகளின் பினாமியாக மாறி அவர்களுக்காக 'ஒருபேப்பர்' நடாத்துகின்றார்." இது அடுத்த அவதூறு. தேனீ கட்டுரையாளரே தனது கண்டுபிடிப்பு பொய்யில் புனைந்து கூறினார். அவரை இயக்கத்தைவிட்டு வெளியேற்றிய கதையை. அப்படி வெளியேற்றிய ஒருவர் எப்படி இயக்கப் பணத்துடன் வரமுடியும். தமது முன்னைய இன்றைய இயக்க அரசியல் தொழில்முறை கொலைக்கான காரணங்களை கண்டுபிடிக்கும் இந்தக் கும்பல், புலி அரசியலுக்கு ஆதரவாக இருந்த காலம் சரி அணி மாறி புலியெதிர்ப்பு அணியில் இருக்கும் இந்தக் காலத்திலும், இப்படித்தான் தமது அரசியல் பிழைப்பை நடத்துகின்றனர்.

ஹற்றன் நெசனல் வங்கி கொள்ளை பணம் ஈழப் போராட்டத்தில் எவ்விதத்திலும் பயன்படுத்தவில்லை என்று கூறுவது மூலம், அப்படி பிரயோசனமான வகையில் எப்படி பயன்படுத்துவது. சரி பணத்துக்கு என்ன நடந்தது என்று கருணாவையே கேளுங்கள். பணத்தையும், என்.எல்.எப்.ரியிடம் இருந்த பொருட்களையும் கைப்பற்றிய புலிகளின் புலனாய்வுக்கும் சித்திரவதைக்கும் அன்று கருணாதான் தலைமை தாங்கியதாக கூறப்படுகின்றது. இல்லாது போனாலும் கூட, கருணா அப்போது முக்கியமான புலித்தலைவர் தான். எப்படி பயன்படுத்தினீர்கள் என்பதை உங்கள் முன்னாள் இன்னாள் தலைவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். புதுசு ரவியை கொழும்பில் இருந்து, அவரின் முன்னாள் பல்கலைக்கழக புலி சகாக்கள் தான் பணம் கொடுத்து கூட்டி வந்தனர். இதை ஒத்துக் கொள்ளும் இந்தச் செய்தி, பின் என்.எல்.எப்.ரியின் பணமோசடி செய்த பணத்தில் வந்து, அந்த பணத்தில் ஒரு பேப்பர் நடத்துவதாக அவதூறு புரிகின்றது.

புலியெதிர்ப்பு அரசியல் அதே புலி அரசியல் வழியில், இந்த மோசடியில் சிலர் என்று கூறுவதன் மூலம், புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் அரசியல் விபச்சாரத்தை அம்பலப்படுத்துவதை தடுக்க இதை விரிந்த தளத்தில் இணைக்கும் அரசியல் மோசடி இங்கு அரங்கேறுகின்றது. இதுவே புலி அரசியல். பிறகு புலியிடம் இருந்து எந்த ஜனநாயகத்தை கோருகின்றீர்கள். உங்களுக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம். மோசடிக்காரக் கும்பலே, அவதூறுகளைத் தவிர, உங்களிடம் மக்களுக்கு சொல்ல எதுவுமில்லை. புலியெதிர்ப்பு அணி சார்பாக வக்கரித்து, கருத்துக்கு பதிலளிக்க வக்கிழந்து புலம்பும் நெருப்புக் கொம் "இவர் இப்படி என்று பார்த்தால் அவரது நாட்டிற்கு அண்டைநாட்டில் வசிக்கும் மற்றையவரோ இன்றும் தான்தான்

மனித அலங்காரங்களில் மிதந்தும் அரட்சியும் கோட்பாடுகளும்

வெணின் மார்க்ஸ் போன்ற புரட்சிகர தலைவர்களிற்கு பின்னர் மாக்ஸிஸத்தை வழிநடாத்துவது போன்று அவ்வப்போது மின்னஞ்சல் மாக்ஸிஸம் பேசுவதும் வன்னிபுலிகளின் ஜனநாயக விரோத போக்குக்கு எதிராக குரல்கொடுக்கும் ஊடகங்கள் மீது சேறு பூசுவதும் தான் அவரது மாக்ஸிஸம். இவ் மாக்ஸிஸவாதிகளின் செயற்பாட்டினால் மாக்ஸிஸத்தை விரும்பியவர்களும் வெறுக்கும் நிலை அதிகரித்துள்ளதாக ..." கூறுகின்றார்.

யாரை இங்கு மின்னஞ்சல் அனுப்புவதாக கூறுகின்றீர்கள். உங்கள் புலியெதிர்ப்பு சகா பாலகிருமியை குறிப்பிடுகின்றீர்கள்? புலியெதிர்ப்புச் செய்தியை அன்றாடம் மின்னஞ்சல் செய்யும் அவரையே பக்கத்து நாடு என்ற குறிப்பிடுகின்றீர்கள். இப்படி உங்கள் சகாவை, முன்னாள் என்.எல்.எப்.ரியின் தீவிர ஆதரவாளரை நீங்களே இப்படி இழிவுபடுத்தலாமோ? உண்மையில் இந்த 'ஈமெயில்' தாக்குதல் அவரையும் உள்ளடக்கிவிடுகின்றது. ஈமெயில் அனுப்புவது நான் அல்ல, அவர் தான். அடியே குழப்பியதைத் தவிர, என்னைத் தாக்குவதே இதில் மைய நோக்கமாகின்றது. எனது கருத்தை முடிந்தால், அதை நேர்மையாக விமர்சியங்கள். அதைவிடுத்து முதுகெலும்பு இல்லாது பக்கத்து நாடு, என்று புலம்புவது ஏன்?

"வன்னிப் புலிகளின் ஜனநாயக விரோத போக்குக்கு எதிராக குரல்கொடுக்கும் ஊடகங்கள் மீது சேறு பூசுவதும் தான் அவரது மாக்ஸிஸம்" என்று நீங்கள் சொன்னால், அதுவும் மார்க்சியத்தில் உள்ளடங்கியதே. யாரெல்லாம் மக்களுக்கு எதிராக உள்ளனரோ, அவர்களை எல்லாம் விமர்சித்து, போராடுவது மாக்ஸிஸம். சரியான எம் நிலைமையை சொன்னமைக்காகவும், அதை தொடர்வதில் நாம் பெருமைப்படுகின்றோம். மக்களுக்காக சமரசமின்றி நாங்கள் உண்மையாக இருப்பதை இது உறுதி செய்கின்றது. இந்த "செயற்பாட்டினால் மாக்ஸிஸத்தை விரும்பியவர்களும் வெறுக்கும் நிலை அதிகரித்துள்ளது" என்றால், உங்களின் புலியெதிர்ப்பு அரசியலை, மார்க்சியமாக நாங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்கின்றீர்களா! அதை மக்களே ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. புலியை மட்டும் எதிர்ப்பது முற்போக்கானதல்ல. அது படுபிற்போக்கானது. இந்த நிலைக்காக மார்க்சியத்தை வெறுப்பதாக நீங்கள் கூறினால், நீங்கள் குறைந்தபட்சம் ஜனநாயகவாதிகளே கிண்டலாது.

இடதுசாரிய எதிர்ப்புநிலை எடுக்கும் வலதுசாரிய புலியெதிர்ப்பு நிலை

இதை நெருப்பு மட்டும் செய்யவில்லை. புலியெதிர்ப்பு இணையங்கள் முதல் வானொலிகள் வரை இதே இடதுயெதிர்ப்பு புராணமாகவேவுள்ளது. இடது

எதிர்ப்பே மையமான புலியெதிர்ப்பு அரசியலாகிவிட்டது. ஏகாதிபத்திய ஆதரவு தளத்தில் இது, தன்னைத் தானே மக்களுக்கு எதிராக தகவமைக்கத் தொடங்கியுள்ளது. புலிகளை எதிர்க்கும் அதே தளத்தில், இடது அரசியலை எதிர்ப்பதில் அரசியல் ரீதியான முன்முயற்சி எடுக்கப்படுகின்றது. இவர்களின் அரசியல் வலதுசாரிய அரசியலை தக்கவைக்கும் உள்ளடக்கத்தில், இடது எதிர்ப்பாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதாவது புலிகள் கூட தமது அரசியலை நியாயப்படுத்த, அதைத் தக்கவைக்கவும் இடது எதிர்ப்பையே முன்னெடுக்கின்றது. புலியின் அரசியல் என்பது உலகமயமாதல் ஆதரவு, சுரண்டலான ஜனநாயகவிரோத சமூக அமைப்பு, ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பு, சாதிய சமூக அமைப்பு, பிரதேசவாத சமூக அமைப்பு, இனவாத சமூக அமைப்பு போன்றவற்றை பாதுகாக்கும் மக்கள் விரோத அரசியலை அடிப்படையாக கொண்டது. அதாவது ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் சுரண்டல் சமூக அமைப்பை பாதுகாப்பது. இதனால் இடது எதிர்ப்பைக் அடிப்படையாகக் கொண்ட வலது சுரண்டல் சமூக அமைப்பை பாதுகாக்கின்றது. இதைத்தான் புலியெதிர்ப்பு அணியும் தனது அரசியலாக கொள்கின்றது. இவர்களுக்கு இடையிலான முரண்பாடு என்பது, இதைச் செய்வதில் உள்ள அணுகுமுறை தொடர்பானதே. அதிகாரத்துக்கு வந்தால் இந்த முரண்பாடும் இல்லாது போய்விடும். இந்த அணுகுமுறையில் பல விதமான புலியெதிர்ப்பு அணிகளுமுள்ளது. இவர்களின் கனவு மற்றொரு புலியாக இருந்து தாம் அதைச் செய்வதே. மற்றொரு பிரிவு மக்களை ஏமாற்றி பாராளுமன்ற பன்றித்தனத்தில் இதை செய்வதே. இப்படி இவர்கள் ஒரே குட்டையில் ஊறியவர்கள் தான். இதைச் செய்யும் இந்தக் கும்பலின் வாதங்கள் இடது எதிர்ப்புடன் கூடிய வலதுசாரிய கோட்பாடுகள் வைக்கப்படுகின்றது. இதில் ஜெயதேவன் முக்கியமானவர்.

◆ கடந்தகாலத் தத்துவங்களைத் தூக்கிப்பிடிப்பது, அதை முன்னிறுத்துவது கருத்தென்ற அளவில் கூட ஏற்கமுடியாது என்பதே இவர்களின் வலதுசாரிய நிலையாக பிரகடனம் செய்கின்றனர். இங்கு இவர் கடந்தகாலத் தத்துவம் என்று சொல்வது மார்க்சியத்தைத் தான். அதாவது வர்க்கப்போராட்டத்தையும் அந்த அரசியலையும் தான். இதனால் பொதுவான இடது எதிர்ப்பு முன்வைக்கப்படுகின்றது. புலிகளை எதிர்கொள்வதற்கு இது அவசியமற்றது என்று இவர்கள் கூறமுற்படுகின்றனர். உலகம் மாறிவிட்டது. இந்த எதார்த்தத்தை புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று பலவாக புலம்பப்படுகின்றது. தேசியம் என்பதே வர்க்கப் போராட்டம் தான். இதை புலிகளும் மறுக்கின்றனர். புலியெதிர்ப்பு கும்பலும் மறுக்கின்றது. ஏன் இருவரும் ஒரே குரலில் சேர்ந்து ஒத்திசைவாக இடதுசாரிய கருத்தையே மறுக்கின்றார்கள். இந்த இரு கும்பலின் வலதுசாரிய

மனித அலவங்கனில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

பாசிச பயங்கரவாதத்துக்கு முதலில் ஆயிரக்கணக்கில் பலியானவர்கள் இடதுசாரிகள் என்பதும், அந்த வரலாற்றையும் கூட இந்த கும்பல்கள் இருட்டடிப்பு செய்கின்றது. இதன் பின் பலியானவர்கள் உண்மையான ஜனநாயகவாதிகள். இதன் பின்பே கூலிக் கும்பல்களைச் சேர்ந்த, வாழ்வழியற்று வலதுசாரிக் கும்பலுடன் ஒட்டிக் கொள்ளும் அப்பாவிக்கள் பலியானார்கள். இது எம் வரலாறு. இதை எல்லாம் இவர்கள் திட்டமிட்டு மறுத்து பொதுமைப்படுத்தியபடிதான், தமது வலதுசாரிய அரசியல் வக்கிரத்தையே கக்குகின்றனர்.

தீவிர வலதுசாரிய நிலையுடன் ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிக்கும் புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் வண்டனை மையமாக கொண்டு, குறிப்பாக பிரிட்டனில் பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஏஜண்டுகளாக மாறிவிட்ட காட்சியை நாம் காண்கின்றோம். நாடுகளையே கொள்ளையிட்டு அதில் ஜனநாயகம் பேசும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் மலத்தையே நக்கி சுத்தம் செய்வதில் இவர்கள் களமிறங்கிவிட்ட ஒரு நிலையில், இடதுசாரியம் கடந்தகாலத் தத்துவமாக கூறுவது ஆச்சரியமானதல்ல. கடந்தகாலத் தத்துவம் எமக்கு தேவையில்லை என்றால், எமது சமூக அமைப்பின் சாதியம், ஆணாதிக்கம், பிரதேச முரண்பாடுகள், இனமுரண்பாடுகள், மனித உழைப்பைச் சுரண்டுவதல் போன்ற ஜனநாயக விரோத சமூக போக்கை தீர்ப்பதற்கான தீர்வை எப்படி முன்வைக்கின்றீர்கள். உழைத்தும், அன்றாட கஞ்சிக்கே போராடும் வழிய மக்களுக்கு வைக்கும் தீர்வு தான் என்ன. அவர்கள் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதையா நீங்கள் ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். மற்றவன் உழைப்பில் சொகுசாக வாழும் ஜனநாயகத்தை, புலிகளின் பெயரில் நியாயப்படுத்தும் கயவாளிக் கும்பலே, உங்களை மக்கள் அங்கீகரிப்பது கிடையாது. இதே நிலைதான் புலிக்கும் நடக்கின்றது, தன்னை சுரண்டிக் கொள்ளையிடுபவன் புலியாக இருந்தாலும் சரி, புலியல்லா உங்களைப் போன்ற புலியெதிர்ப்பு பிரிட்டிஷ் ஏஜண்டுகளை வரலாறும் மக்களும் என்றும் எங்கும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

மானம் கெட்ட நக்கிப்பிழைப்பு மக்களுக்காக ஒரு கணம் கூட கோராடுவதில்லை. ஏழை எளிய மக்களும், தாழ்ந்த சாதி மக்களும், அடிமைப் பெண்களுக்கும் நீங்கள் வைக்கும் புலியெதிர்ப்பு தீர்வு தான் என்ன. இவர்கள் என்றும் பதில் தரப்போதில்லை. மெளனமாக இந்த விடயத்தை விவாதிக்காது பதில் சொல்லாது விட்டுச் செல்வதே, இவர்களின் மோசடியான அரசியல் மட்டுமின்றி விவாதப்பண்பாக இருக்கின்றது. முரண்பாடுகளை மெளனம் சாதித்து விடுவது அல்லது அவர்களை கொன்று ஒழிப்பதே உங்கள் முன் உள்ள ஒரே தீர்வு. கடந்தகால வரலாறு முழுக்க இதைத்தான், இயக்கங்கள் செய்தன. இதையே புலிகள்

சொல்லுகின்றார்கள், தமிழீழம் வந்த பின் தலைவர் பார்த்துக் கொள்வாராம். நம்புங்கள். நீங்கள் என்ன சொல்லுகின்றீர்கள், புலிகளை ஒழித்தால் ஏகாதிபத்தியம் தீர்த்துக் கொள்ளும் என்கின்றீர்கள். ஏகாதிபத்தியம் என்ற உலகமயமாதல் தனது நோக்கில் உலக மக்களைச் சுரண்டி பணத்தை தான் குவிப்பதற்காகத் தான் உருவானதே ஒழிய வேறு ஒன்றுக்காக அல்ல.

நீங்கள் செய்வது போல் மக்களை ஏமாற்றி பணம் பண்ணும் ஒரு கோயில், அதில் கிடைக்கும் ஒரு பகுதியை புலிப் பாசிஸ்ட்டுகளுக்கு கொடுத்தது போல் மக்கள் சேவை என்ற பெயரில் பாசிச சேவையே, உங்கள் கடந்தகாலத் தீர்வுச் சரி, இன்றைய தீர்வுச் சரி இதற்குள் தான் உள்ளது. கடந்தகாலத் தத்துவங்கள் அவசியமில்லை என்றால், நல்லது ஆபிரிக்காவில் ஒவ்வொரு நாளும் பல பத்தாயிரம் மக்கள் ஏகாதிபத்திய கொள்கையால் இறந்து கொண்டிருக்கின்றார்களே, அவர்களுக்கு என்ன தீர்வை முன்மொழிகின்றீர்கள். வாழ்வழியற்ற நிலையில் போராடும் மனிதர்களை உலகெங்கும் உள்ள ஜனநாயகச் சிறைகளிலும், சித்திரவதை கூடங்களிலும் சுரண்டும் நலனுக்காக துன்புறுத்தப்படும் மக்களுக்கு என்ன தான் தீர்வு. தமிழ் மக்களின் விடுதலை என்று கூறும் நீங்கள், தமிழன் ஒடுக்கும் அடிநிலை மக்களின் வாழ்வுக்கு என்ன தீர்வை வைக்கின்றீர்கள்.

◆ புலி எதிர்ப்பு கும்பலைச் சேர்ந்த ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த ஜெகநாதன் ரிபிசியில் கூறுகின்றார், ஏகாதிபத்தியங்களை நாம் பயன்படுத்த முடியும் என்கின்றார். அதாவது தாம் அவர்களுக்கு இதைச் செய்தால் போதும் என்று விளங்கப்படுத்துவதன் ஊடாக அவர்களை மட்டுப்படுத்தலாம். செம்மறி அரசியல் என்பது இதைத்தான். தமிழ் மக்களை ஏமாற்ற புளாட்டில், இப்படித்தான் அரசியல் செய்தீர்கள். பிறகு உட்படுகொலைகளை நூற்றுக்கணக்கில் நடத்தியவர்கள் நீங்கள். இப்படித்தான் முன்பு இந்தியாவையே பயன்படுத்தியவர்கள் அல்லவா! இந்தியாவின் கால்களை இயக்கங்கள் வீழ்ந்து நக்கிய போது, அதற்கு எதிரான விமர்சனங்களின் போது, சொன்னார்கள் நாம் இந்தியாவைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றோம். அவர்கள் எம்மை பயன்படுத்தவில்லை என்றனர். இந்தியா இவர்களையே கைக்கூலியாக்கி மக்கள் விரோத அரசியலையும், மக்கள் நலன் விரும்பிகளையும் தேடிக் கொல்வதிலும் முடிந்தது. இன்றைய இலங்கையின் அவலமான நிலைக்கு ஒருபுறம் உங்களைப் போன்ற கைக்கூலி அரசியல் காரணமென்றால், மறுபக்கம் இந்தியாவே முழுப்பொறுப்பாக மறுபக்கத்தில் உள்ளது.

அன்று இந்தியாவை பயன்படுத்தி அவர்களை மட்டுப்படுத்த முடியும் என்று சொன்ன பல தலைவர்கள் இன்று இல்லை. அவர்களின் வாரிசுகள் தலைவராக வர துடிக்கும் நிலையில், ஏகாதிபத்தியத்தை பயன்படுத்துவதைப்

மனதில் அலவங்கனில் மீதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

பற்றி கூறுகின்றனர். புலிப் பாசிசத்தை ஒழிக்க இது உதவும் என்கின்றனர். ஏகாதிபத்தியத்தை நாம் பயன்படுத்த முடியும், ஆனால் அவர்கள் எம்மை பயன்படுத்த அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று எமக்கு கதை சொல்லுகின்றனர். இப்படித் தான் புலிகள் பிரபாகனை பற்றி கூறுகின்றனர். இந்த அரசியல் விபச்சாரத்தை இவர்களால் மட்டும் தான் வானொலில் பினாற்ற முடிகின்றது.

◆ அடுத்து கூறுகின்றனர் எமக்குத் தேவை புலிகளிடமிருந்து ஜனநாயகமே, இதுவே முதன்மையானது என்கின்றனர்! மற்றவை எல்லாம் அதற்கு உட்பட்டதே என்கின்றனர். நுணுக்கமாய் பார்த்தால் புலிகள் கூறுகின்றனர் இன்று தேவை தமிழீழம் என்கின்றனர். அதற்கு உட்பட்டதே மற்றவை என்கின்றனர். மார்க்சியத்தை தூற்றும் திரோக்கிய கோட்பாடே இந்த ஜனநாயகத்துக்கு கொள்கைவிளக்க அடியெடுத்துக் கொடுத்து. சமூக முரண்பாடுகள் எல்லாம் ஜனநாயகத்தை மீட்ட பின்புதான், அவைக்கான போராட்டம் என்கின்றனர். இதையே திரோக்கியம் மார்க்சியம் என்ற கதையளக்கின்றனர். ஜனநாயகத்தை முதன்மையான ஒன்றாக முன்வைத்து, புலியெதிர்ப்பு முன்னணி கட்டவேண்டும் என்கின்றனர். இதையே புலிகள் தேசியத்தை முன்வைத்து பேரினவாதத்துக்கு எதிராக ஒவ்வொருவரும் தமக்கு தலைவணங்க வேண்டும் என்கின்றனர். அதே அரசியல், ஜனநாயகம் என்பதில் வலது இடது என்ற பாகுபாடே இருக்கக் கூடாது என்கின்றனர். வலதுக்கு கட்டுப்பட்டு இடதுகள் தம்மை அடக்கியொடுங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ரி.பி.சி தலைமையிலான புலியெதிர்ப்பு கும்பல் பிரகடனம் செய்கின்றது. இதைத்தான் ஜனநாயகத்துக்கான ஐக்கிய முன்னணி தத்துவம் என்கின்றனர். இப்படி ஜனநாயகம் என்கின்றனர். அதிலும் புலியெதிர்ப்பு தான் ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். புலியை எப்படி எதிர்ப்பது என்பதில், இந்த ஜனநாயகம் என்ன செய்யும்?

1. புலியை எதிர்க்கும் பேரினவாத சிங்கள அரசுடன் கூடுமா?
2. புலியை எதிர்க்கும் ஏகாதிபத்தியத்துடன் இந்த ஜனநாயக முன்னணி கூட்டமைக்குமா?
3. ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தில் வர்க்கம், சாதியம், இனம், நிறம் போன்று பல தளத்தில் உள்ள முரண்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்டு இயங்கும் இடதுசாரிகளுடன் கூட்டமைக்குமா?
4. பிராந்திய மேலாதிக்க அன்னிய சக்திகளுடன், ஏகாதிபத்தியம் கோரும் ஜனநாயகத்துடன் கூட்டமைக்குமா? ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்கும் மக்களை ஆதரிக்குமா?
5. உலகமயமாதலை எதிர்க்கும் அதேநேரம், புலியை எதிர்க்கும் ஜனநாயகவாதிகளுடன் எப்படி கூட்டமைப்பீர்கள்.

வலதுசாரி ஜனநாயக கோட்பாட்டாளரே இதற்குள் ளான சமூக முரண்பாட்டை எப்படி நீங்கள் ஒன்றாக்குவீர்கள். ரி.பி.சி செய்வது போல், தாம் விரும்பியதையே நீங்கள் ஜனநாயக முன்னணி என்கின்றீர்கள்.

சரி ஜனநாயகம் என்றால் என்ன? அரசியல் கட்சிகளை அமைப்பது, மக்களை ஏமாற்றும் அரசியல் பிரச்சாரத்தை செய்யும் உரிமையை தான் நீங்கள் ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். அதாவது சுரண்டுவதுக்குழு உரிமையைத் தான் நீங்கள் ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். விடயத்தை குக்குமமாக அருவமாக உளறுவதை விடுத்து, நேரடியாக துணிவிருந்தால் பேசுங்கள். எதற்கு ஜனநாயகம் என்று சொல்லுங்கள். ஜனநாயகம் என்பது ஒரு வர்க்கத்தின் சுரண்டும் அதிகாரத்தை பாதுகாக்கும் சட்டம் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதே. இதில் மக்களுக்கு ஜனநாயகம் இருப்பதில்லை. ஒரு நேரக் கஞ்சிக்கே வழியற்ற மக்கள், ஜனநாயகத்தை கரைத்தா குடிக்கின்றார்கள். நீங்களே மக்களின் ஜனநாயகத்துக்கு எதிராக செயல்பட்டபடி, ஜனநாயகத்துக்கு போராடுவதாக ஆர்ப்பரிப்பது பளபளப்பான விளம்பர உத்தியாகும். மற்றவனின் உழைப்பை சுரண்டாத ஜனநாயகம் உன்னால் பேசமுடியாது. சுரண்டுவதே இவர்களின் ஜனநாயகம். இன்று ஜனநாயக காவடியை தூக்கிவைத்தாடும் எல்லாக் கயவாளிகளினதும் உண்மை முகம் இதுவாகும். மக்களை தங்குதடையின்றி சுரண்டுவதற்காக ஜனநாயகம் இவர்களுக்கு தேவைப்படுகின்றது. இங்கு இடைத்தரகர்கள் தேவையில்லை என்பதால், புலிகள் என்ற இடைத்தரகரை எதிர்கின்றனர். கோயிலை வைத்து மக்களை ஏமாற்றி சுரண்டிக் கொண்டு வாழும் இந்த அற்பர்கள், எப்படி ஜனநாயகம் பேசமுடியும் என்றால், இவர்களின் அரசியல் கேவலத்தையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

◆ இவர்கள் வைக்கும் வாதங்களில் மற்றொன்று இந்த புலி வன்முறைக்கு அடிநிலையில் இருந்து வந்தவர்களே காரணம் என்கின்றனர். ஜெயதேவனின் அண்ணன் பயலும் இதைத் தான் சொன்னான். கொஞ்சம் வெளிப்படையாக அடிநிலைச் சாதிகள், அதாவது பள்ளும் பறைகளும் இயக்கத்தில் இருப்பதால் தான் இந்த நிலை என்றான். புலிப் பினாமியான வெப்ஈழம் வைத்திருக்கும் ஜெர்மனி சபேசனும் இதைத் தான் சொல்லுகின்றான். புலியைப் பற்றிய மதிப்பீட்டில் எதிர்நரப்பில் இருந்தாலும் இதில் நல்ல ஒற்றுமை உண்டு. வலதுசாரிய அரசியல் வித்தை இது. அரசியல் ரீதியாக மக்களைச் சுரண்டி குறையாடி வாழ்வதில் உள்ள அரசியல் கருத்தொற்றுமை, இப்படி மேட்டுக்குடியின் நலனை பேணும் போராட்டத்தில் நடக்கும் அக்கிரமங்களுக்கு கீழ்நிலை இழி மக்களே காரணம் என்று இவர்கள் கூற முடிகின்றது என்றால், அந்த கீழ்நிலை மக்கள் யார்?. இவர்களின் சொகுசுக்காக தங்கள் வாழ்க்கை பூரவும்,

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

இவர்களுக்காக உழைத்துக் கொடுக்கும் மக்கள் தான் அவர்கள். மேட்டுக்குடிகளின் ஜனநாயக வேஷங்களுக்கு அவர்களின் உழைப்பும், அவர்களின் தியாகமும் அவசியமாகவுள்ள அதேநேரம், அவர்கள் வழமை போல் இழிவுபடுத்தப்படுகின்றனர். இந்து மதத்தின் பெயரில் சுரண்டித் திண்ட பார்ப்பான்கள் இதைத்தான் சாதியின் பெயரில் செய்கின்றார்கள். படிப்பறிவில்லாதவர்கள், காட்டுமிராண்டிகள் என்றெல்லாம் வாயில் வருவதையே தூற்றுவது, மேட்டுக்குடியில் பன்றித்தனத்துக்கே உதவுகின்றது.

ஜெர்மனி சபேசன் மேலும் ஒருபடி சென்று எல்லாப் போராட்டமுமே, புலிப்போராட்டம் போல் மக்கள் விரோதத்தை உள்ளடக்கியதாக கூறினான். இப்படி ரிபிசியில் முழுமையான ஒரு பாசிஸ்ட்டாகவே வந்து அறிவித்தான். அப்போது வியட்நாம், நக்சலைட்டுகள், பாலஸ்தீன போராட்டம் என அனைத்தையும் புலியுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டி, புலியை நியாயப்படுத்தினான். இதற்கு ராம்ராஜ் என்ற புலியெதிர்ப்பு வலதுசாரி, ஒன்றில் மட்டுமே முரண்பாடு என்று கூறி தானும் இதை ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவித்தான். ஜெர்மனிய சபேசன் போன்றோர் தமது சொந்த புலிப் பாசிசத்தை நியாயப்படுத்த, உலகளாவிய மக்கள் போராட்டங்களையே தமது மேட்டுக்குடி வலதுசாரிய நிலைக்கு ஏற்ப திரித்துக் காட்ட முனைகின்றனர். அப்போராட்டங்கள் புலியைப் போன்று மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டதாக சித்தரித்து, இதற்கு காரணம் அடித்தட்டு கீழ் மக்கள் தானாம் என்று தமது சொந்த பாசிசத்துக்கு நியாயம் கற்பிக்க முனைகின்றனர்.

புலியெதிர்ப்பு, புலி சார்பு கடந்த அரசியல் ஒற்றுமை. சமூகம் பற்றி இவர்களின் ஒற்றுமையான பார்வை, அடிநிலை மக்கள் பற்றியான ஒத்த கருத்து இவர்களிடையே கொஞ்சுகின்றது. உண்மையில் அடிநிலையிலும் கீழ் நிலையிலும் வாழும் மக்கள் மத்தியில் உள்ள ஒற்றுமையும், மனிதப்பண்பும் எந்த மேட்டுக்குடியிடமும் கிடையாது. அவர்களிடையே நிலவும் ஜனநாயகம், ஜனநாயக மனப்பாங்கு எந்த மேட்டுக்குடி ஜனநாயகவாதியிடமும் கூட கிடையாது. பன்றிப் பயல்களே உங்களைத் தான் நான் நேரடியாக சொல்லுகின்றேன். உங்களின் ஜனநாயக வேடங்களை விட, அந்த மக்களிடம் இருப்பது உன்னதமான ஜனநாயகப் பண்பாடு. சக மனிதன் பற்றிய உயர்மதிப்பு அடிநிலை மக்களிடம் மட்டுமே உள்ளது. மற்றவன் உழைப்பைச் சுரண்டி, அவர்களை ஏமாற்றி வாழ்பவர்கள் அல்ல அவர்கள். தாம் உழைத்து வாழ்பவர்கள். உங்களைப் போல் மற்றவன் உழைப்பில் தங்கி வாழ்பவர்கள் அல்ல. உங்களுக்காக தமது உழைப்பையே இழக்கும், உங்கள் ஜனநாயக மோசடியால் வாழ்விழந்து நிற்கும் அபலைகள். அவர்களை அடக்கியொடுக்கி சுரண்டும் ஜனநாயகச்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோப்பாடுகளும்

சட்டங்கள், உங்கள் ஜனநாயக விரோத நோக்கத்துக்காக, நீங்களே அவர்களுக்கு எதிராக உருவாக்கிக் கொண்டவை தான் அவை.

அடிநிலையில் உள்ள மக்கள் எப்போதும் எங்கும் மற்றவனுக்கு, அதாவது உங்களுக்கு கொடுத்த வண்ணம் ஒரு சமூக ஜீவியாகவே வாழ்கின்றான். தான் கஞ்சி குடித்தாலும் உங்களுக்கு வயிறுமுட்ட உண்ண உணவு தன் உழைப்பையே தந்து ஜனநாயகத்தின் பெயரில் வழங்குகின்றான். மிக உயர்ந்த ஜனநாயக மனப்பாங்கை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளான். ஆனால் நீங்கள், அதாவது மேட்டுக்குடிகள் மற்றவன் உழைப்பில் இருந்து அபகரித்து வாழ்பவர்கள் தான் நீங்கள். ஜனநாயக விரோதியாகவே இயல்பில் உள்ளவர்கள். நீங்கள் கீழ் உள்ள மக்களின் உழைப்பை புடுங்கி, பின் அவர்களை உங்கள் ஜனநாயகத்தின் மூலம் கூலிப் பட்டாளமாக்கி அடியாள் கும்பலாக வளர்ப்பவர்கள் தான் நீங்கள். இதனால் தான் நீங்கள் மக்களுக்காக அல்ல, ஏகாதிபத்தியத்துக்காக மேட்டுக்குடி கும்பலுக்காக வாலாட்டி குலைகின்றவராக உள்ளீர்கள்.

மக்கள் விரோத பாசிசத்தின் அடிப்படையான சமூக கூறுகளுடன் புலிசார்பு, புலியெதிர்ப்பு என்ற இரண்டு அணிகளும் அக்கம் பக்கமாகவே இயங்குகின்றது. ஒன்றையொன்று கவிழ்த்து போடும் அரசியல் சூழ்ச்சியிலும் சதியிலும் ஈடுபட்டபோதும், மக்கள் பற்றிய நிலைப்பாட்டில் ஒன்றுபட்டு, அவர்களை ஒடுக்குவதில் கவனமாக செயல்படுகின்றன. மக்கள் தமது வாழ்வை பாதிக்கும் சமூக பொருளாதார அவலங்களை தீர்ப்பதற்கு தடையாகவும், இதன் அடிப்படையில் மக்களின் சிந்தனை தளத்ததை திட்டமிட்டு மழுங்கடிப்பதில் மிகக் கவனமாக இரண்டு போக்கும் திட்டமிட்டு செயல்படுகின்றன. ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிப்பதில், உலகமயமாதலுக்கு எடுபிடிகளாக செயல்படுவதில் இரண்டு பகுதிக்கும் முரண்பாடு இருப்பதில்லை, அதேபோல் தமக்கு இடையிலும் முரண்பாடு இருப்பதில்லை. மக்களை அடிமைப்படுத்தி ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்குள் சிறைவைக்க முன்வைக்கும் அரசியல், புலிசார்பு, புலியெதிர்ப்பு அரசியலாகவுள்ளது.

04.02.2006

**வக்கிரமடைந்த தலைமைத்துவமும்,
சமூக பண்பாட்டுக் கூறுகளும்**

முட்டாள்கள் முட்டாளாகவே நீடிப்பார்கள். ஒரு தலைமையே முட்டாளாகிவிட்டால், முட்டாள்தனமே சமூகத்தை குரூரமாக்குகிறது. இதுவே போராட்ட அமைப்பில் ஏற்பட்டுவிட்டால், எங்கும் வேதனையும், துன்பமும், தீமையும் சமூகத்தின் தலைவிதியாகி விடுகின்றது. சமூகம் எதையும் சுயமாக ஆற்றும் சமூக ஆற்றலை இயல்பாகவே இழந்து விடுகின்றது. சமூகம் சுய உணர்வை இழந்து, சுதந்திரத்தையே இழந்து விடுகின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பெரு மூச்சுக்கள் எந்தவிதமான இரைச்சலுமின்றி போகின்றது. வாய்விட்டு அழவும் முடியாத, பீதி கலந்த அச்சவுணர்வே சமூக உறவாகிவிடுகின்றது.

எமது சமூகத்தில் நாம் காண்பது எல்லாம், மனிதத்துவத்தை ஏறி மிதிக்கும் பண்பாட்டையே, ஈரமற்ற, பகுத்தறிவு அற்ற, எங்கும் எதிலும் வன்மமும் மூர்க்கமும் நிறைந்த பகைமைப் பண்புகளே, ஆட்சி செலுத்துகின்றன. இரண்டு மனிதர்கள் பண்புடன், மாண்புடன் சேர்ந்து கூடி வாழ்வது என்பது இன்று சாத்தியமா என்ற அளவுக்கு, வக்கிரம் கொண்ட சமூக உணர்வோட்டங்கள் எங்கும் எதிலும் எதிரொலிக்கின்றன. அடிக்கடி ஏற்படும் எமது சொந்த அனுபவங்கள் ஒருபுறம் கோபத்தையும், மறுபுறம் இந்த சமூகம் இந்த நிலையை அடைந்ததையிட்டு எம்மீதே எமக்கே எரிச்சலையே உருவாக்குகின்றது. பரிதாபகரமான ஒரு சமூகமாக, எமது சமூகம் மாறிவிட்டது. சொந்த சமூக ஆளுமைகளை எல்லாம் இழந்து, சிதைந்து செல்லுகின்றது. சொந்த பகுத்தறிவை இழப்பதால், வழிபாட்டுக்குரிய ஒன்றை தலைக்கு மேல் தூக்கிவைத்திருப்பது என்பது எமது சமூகத்துக்கு

ஏற்பட்ட ஒரு இழிநிலைதான். நாங்கள் எங்கே எந்த சமூகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம். மிருகங்களின் நிலைக்கு எமது சொந்தப் பகுத்தறிவையே இழந்து, சுய உணர்வை இழந்து, மலடாகி புதியதொரு சமூகம் படைக்கும் சொந்தப் பிரமையில் வீறுநடை போடுகின்றோம். தனிப்பட்ட சொந்த பன்றித்தனத்தை சமூகத்தின் பன்றித்தனமாக மாற்றுகின்றோம். தனிப்பட்ட தலைமையின் வக்கிர குணங்களை சமூகத்தின் வக்கிரமாக மாற்றுவதில் வீறுநடை போடுகின்றோம்.

மறுபுறம் உலகெங்கும் வன்முறையையே பண்பாடாக கொண்ட இளையதலைமுறை உருவாகின்றது. எமது சமூகத்தில் இதற்கு இசைவாக தேசியம் என்ற பெயரில் சமூகத்தில் புரையோடிப்போகும் இழிந்த பண்பாட்டுக் கூறுகள், மிகவும் மூர்க்கமிக்கதாக மாறிவிட்டது. இழிவான சமூகக் கூறுகளை தேசியமாக்கி, அதுவே பாசிசப் பண்பாடாக வெளிப்படுகின்றது. இந்த வகையில் இரண்டு பிரதானமான போக்கை ஒட்டியே, இக்கட்டுரை இச் சமூகத்தினை ஆராய முற்படுகின்றது.

1. பண்பற்ற புலித் தலைமைத்துவப் பண்பாடுகள்.
2. புலியை ஆதரிப்பவர்கள் உருவாக்கும் வக்கிரம் நிறைந்த பண்பாடுகள்.

இவற்றை நாம் இக்கட்டுரையில் ஆராயவுள்ளோம். நாம் எமது சமூகக் கூறுகளை இழந்து, ஒரு மனிதத்துவ சமூகப் பண்பாட்டுத் தளத்தை இழந்து, ஒரு இழிந்து போன மிகப் பின்தங்கிய ஒரு சமூகமாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இப்படி நான் கூறுவது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். தமிழ் மக்களின் தேசியவிடுதலைப் போராட்டம் என்பதே, சாராம்சத்தில் தேசிய (மனிதப்) பண்பாட்டை வளர்த்திருக்க வேண்டியதே, அதன் உள்ளடக்கமாகும். தேசியம் என்பது மக்களிடையே ஐக்கியத்தையும், சொந்த சமூக முரண்பாடுகளைக் களைந்து சமூக உயிரியாக மனிதனை மனிதனாக மாற்றியிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஆனால் அவை எதிரிடையில் நிலவிய இணக்கமான தேசிய பண்பாட்டையே அழித்தொழித்து, அதனிடத்தில் காட்டுமிராண்டித்தனமான இணக்கமற்ற சமூக உறவை உருவாக்கியது. இணக்கமான முரண்பாடுகளை களைந்து அதனிடத்தில் ஒரு உயர்ந்த தேசிய பண்பாட்டுக்கு பதில், எமது தேசிய பண்பாடுகளை பாசிசமாக்கியுள்ளது. இது சமூகத்தின் உள்ளே முரண்பாடுகளை ஆழமாக்கி, சமூகத்தை பிளந்து சின்னாபின்னமாக்கி வருகின்றது.

வேதனையான பொதுஜன வாழ்வு சார்ந்த தேசிய பண்பாட்டு மொழிக்கு பதில், வாழ்வு சாராத வன்மம்மிக்க மொழிப்பண்பாடே உருவாகியுள்ளது.

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இது மனிதனை மிருக நிலைக்கும் கீழாகவே இழிவுபடுத்தி தாழ்த்திவிடுகின்றது. சமூகம் நடைப்பிணமாக, செம்மறி மந்தைகளாக, வேலியிடப்பட்ட சிந்தனைச் சிறைக் கூடங்களில் பண்பாட்டு சிதைவின் எல்லையில் உயிருடன் வாழ்கின்றனர்.

இங்கு சமூகத்தையும், சமூக முரண்பாடுகளையும் புரிந்து கொள்ளாத, வன்முறை மூலம் ஆதிக்கம் பெற்ற கருத்துத் தளம் பலம்பெற்றுள்ளது. இது சமூக கூறுகளால் தன்னை நிலை நிறுத்தவில்லை என்றது உண்மையாக இருந்த போதும், ஒரு சிறு கும்பல் முழு சமூகத்தையும் இதற்குள் புணர்ந்து போடுகின்றது. மனிதர்களையும், அவர்களின் சிந்தனைகளையும், முரண்பாடுகளையும் கூட துரோகி, எட்டப்பன், கைக்கூலி, தேசவிரோதி என்று பலவிதமாக ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் தமது சர்வாதிகார பாசிச போக்குக்கு ஏற்ப அடையாளப் படுத்துகின்றனர். புலிகள் பற்றிய ஒரு மனிதனின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து, இதைக் கட்டமைக்கின்றனர். தமிழ் தேசியத்தை தமிழ் மக்கள் சார்ந்து உயர்த்துவதையே தேசிய குற்றமாக்கிவிடுகின்றனர். அது கட்டமைக்கும் பண்பாடு வன்மம் மிக்கது. உண்மையான தமிழ்தேசியம் புலிக்கு முரணாக உள்ள நிலையில், புலி இயக்கம் தான் தனக்கு ஏற்ப கட்டமைக்கும் பண்பாடு, தனது சொந்த சர்வாதிகார பாசிசத்தின் இருப்பையே அடிப்படையாக கொண்டதாகவுள்ளது.

இது மனிதனின் முரணை பகைமுரண்பாடாகவும், முரண்பாட்டின் பிரதிபலிக்கும் நபரை வெட்டிக் கொல்லப்பட வேண்டும் என்றவாறு எமது பண்பாடு வக்கிரமடைந்து கிடக்கின்றது. இதுவே அங்கீகாரம் பெற்ற பண்பாடாகவுள்ளது. சாதாரணமாக ஒரு விடயத்தின் மீதான முரண்பாட்டைக் கூட விவாதிக்க முடியாதவர்களாகவே, மனநிலை குறைந்த மனிதர்களையே தேசியம் உற்பத்தி செய்கின்றது. சமூக அறிவை இழந்துபோன, வன்முறையை மட்டும் நம்பி வாழும் ஒரு ஜம்பன் கும்பலாகவே சீரழிந்துள்ளது. புலித் தேசியத்தை மட்டும் ஆதரிக்கும் இந்த கும்பலின் அறிவுபூர்வமற்ற வன்முறைபே, சமூக ஆதிக்காளாக இன்று காணப்படுகின்றது. இதனிடையே மக்களின் தேசியத்தை உயர்த்துவவர்களை, இந்தக் கும்பல் சமூகத்தின் எதிரியாக காட்டுவது இங்கு நிகழ்கின்றது. ஆக்கமும், ஆக்கத் திறனும் அற்ற தலைமைத்துவம் மலடாகி நிற்கின்ற போது, இதுவே சமூக ஆதிக்கம் பெறுகின்றது. சமூக ஆக்கத்திறனை இழந்து, தன்னைத்தான் தக்கவைக்க உற்பத்தி செய்யும் வழிபாட்டு கூறுகளே, இதன் முக்கியமான சிதைவுக்கான அடிப்படையான காரணமாகும். இப்படி அடக்குமுறையின் பின்னால் எழும் குரல்கள் பாசிசத்தின் கோமாளித்தனத்தையே இப்போது வெளிப்படுத்துகின்றது.

வன்மமும் மூர்க்கமும் நிறைந்த புலிப் (புலித் தேசிய) பண்பாடு

வன்மமும் மூர்க்கமும் நிறைந்த புலிப் (தேசிய) பண்பாடு என்று நான் கூறும் போது, அதை யாரும் இயல்பாக எதார்த்தம் சார்ந்து மறுக்கமுடியாது. அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த, சொந்த அனுபவவாயிலாக புரிந்து கொண்ட இந்த விடையத்தை, வீம்புக்கு ஒரு சிலர் விவாதிக்க முற்படலாம். அன்றாடம் நடக்கும் கொலைகள், கொலையிலும் வெளிப்படும் வக்கிரம், சித்திரவதைகள், பணம் அறவிட கையாளும் வன்மமிக்க நடத்தைகள், தங்களை தக்கவைக்க சமூகத்தை அணுகிக் கொள்ளும் முறைமைகள் ... என எங்கும் எதிலும் இந்த பண்பாட்டுக் கூறு ஆற்றும் வக்கிரம், நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று தான். மனிதனும் மனிதமும் சந்திப்பது அச்சமும் பீதியும் கலந்த உளறல் தான். இந்த குரலே தேசியத்தின் இதைய வீணையாகின்றது.

நடத்தைகளும், அது உருவாக்கும் பண்பாடுகள் அந்த தேசத்தின் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கின்றது. புலிகளின் நடத்தை உருவாக்கும் பண்பாடுகள், தேசத்தின் எதிர்காலத்தை குனியமாக்குகின்றது. மனிதத்துவமற்ற பண்பாடுகள் காட்டுமிராண்டிச் சமூகத்தையே உருவாக்கும். இதை நாம் எல்லா சமூகக் கூறுகளிலும் இன்று காணமுடியும். இதன் விளைவு என்ன. உணர்ச்சியற்ற தேசியத்தில் வரட்டுத்தனத்தை உணர்ச்சியாக்குவது நிகழ்கின்றது. கூலிக்கு மாரடிப்பதும், மாரடிக்க மறுப்பவர்களை வெட்டிக் கொல்வது நிகழ்கின்றது. இதைத் தான் தேசியம், தேசிய பண்பாடு என்கின்றனர்.

ஆனால் எதிர்மறையில் புலிகளின் இந்த நடத்தைகளையும், அதன் உள்ளடக்கத்தையும் இல்லையென்று மறுப்பதே, தமிழ் மக்கள் முன் தேசியமாக காட்டப்படுகின்றது. எல்லோரும் உணர்வுபூர்வமாக புலியின் நடத்தையை உணர்ந்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய நடைமுறைக்கு மாறாக, அவர்களின் நியாயவாதங்கள் மாரடிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு பேரினவாதத்தின் இனவொடுக்குமுறையை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம், சொந்த நடத்தைகளை அதற்குள் மூடி போட்டு மூடிவிட முனைகின்றனர். முழுப்பூசனிக்காயை சோற்றுக்குள் மூட முனைவது போல், இதையே மீண்டும் மீண்டும் செய்ய முனைகின்றனர். இதுவே புலித் தேசியத்தின் உயர்ந்தபட்ச அறிவியலாகும். இதுவே இன்றைய புலித் தேசிய பண்பாடு. இந்தப் பண்பாடு, விவாத முறைமையை மறுக்கின்றது. சமூக முரணை பார்ப்பதை, சிந்திப்பதை, அதைக் காண்பதை எல்லாம் மறுக்கின்றது. உலகை ஒற்றைப்பரிணாமத்தில், அதுவும் தவறாக சித்தரித்து, அதையே உலகமே நம்பக் கோருகின்றது. இப்படி நம்ப மறுப்பதையே, புலித்தேசிய குற்றமாக

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

கருதுகின்றது. இதுவே இன்று ஆதிக்கம் பெற்ற, அதிகாரம் கொண்ட, வன்முறை கொண்ட பண்பாடாக எம் முன் எதார்த்தத்தில் உள்ளது.

இதை எப்படி உருவாக்குகின்றனர். பாசிசத்தின் சமூகக் கூறை அடிப்படையாக கொண்டு இது கட்டமைக்கப்படுகின்றது. மரண தண்டனையையும் சித்திரவதையையும் அன்றாட நிகழ்ச்சி நிரலில் நடைமுறைப்படுத்தி, சமூகத்தின் சுயமான இயங்கியல் சமூகக்கூறை ஒழித்துக் கட்டுகின்றனர். சமூக அறிவற்ற ஒரு வழிபாட்டு சமூகத்தை வலிந்து திணிக்கின்றனர். சமூக கல்வியை பெறும் அனைத்து சமூக வழியையும் அடைத்து, கற்றுக் கொள்ளும் சூழலையும் கூட சிதைக்கின்றனர். பொதுமக்களிடம் கருத்தற்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குகின்றனர். இதையே எமது சமூகத்தில் நீங்கள் தெளிவாக எங்கும் எதிலும் காணமுடியும்.

அங்கீகரிக்கப்பட்டவற்றை தலைகுனிந்து வணக்கம் செலுத்துவதுடன், சமூக இருத்தல் எல்லைப்படுத்தப்படுகின்றது. கிளிப்பிள்ளை போல் அடுத்தவனின் கருத்தை திருப்பிக் கூறுகின்ற மலட்டுத்தனமே, உயர்ந்தபட்ச பரிமாறிக் கொள்ளும் மொழியாகுகின்றது. மொழியின் பயன்பாடு என்பது சிலவற்றை நியாயப்படுத்தும் எல்லைக்குள் சுருங்கிப் போகின்றது. போலியான பளபளப்பான கவர்ச்சியான தனிமனித வாய்ப்பாடுகளே சமூகத்தின் ஆன்மீக உணர்வாகின்றது. சுய ஏமாற்றுதலில் தொடங்கி சமூகத்தை ஏமாற்றி மோசடி செய்வது வரை இயல்பான ஒன்றாக கட்டமைக்கப்படுகின்றது.

வளர்ப்பு மந்தைக்குரிய ஒரு செம்மறித்தனத்தில் சமூகத்தை இட்டுச் செல்லுகின்றனர். மேய்வதற்கு செம்மறிகளுக்கு ஒரு புல்வெளி எப்படி உண்டோ, அதே மாதிரி ஊடகத்துறையை தமது தேவைக்கு ஏற்ப வளைத்து அதையே மேயவிடுகின்றனர். அற்பத்தனத்தின் இழிநிலையில் சொந்த வாழ்வை பேணும் இழிந்த கும்பல் ஒன்று, இங்கு ஆதிக்கம் பெறுகின்றது. இதுவே சமூக ஆதிக்கம் பெற்ற ஒன்றாக மாறுகின்றது. இங்கு முட்டாள்தனத்தின் மேதைகள், தமது போக்கிரித்தனத்தை சமூகத்தின் மேல் புணருகின்றனர். அறநெறி அற்ற பாசிச வக்கிரங்களையே சமூகத்தின் மீது வீசுகின்றனர். மனித உறவுகளின் கொடுமைகளை பார்க்கவிடாது சமூகத்தையே தடுக்கின்ற இச்சக்திகள், அடிப்படையில் நேர்மை எதுவுமற்றவர்கள். இவர்கள் யார்? இவர்களின் பண்பு என்ன? கூலிக்கு மாரடிக்கும் எழுத்தாளர்கள், புகழுக்கு மாரடிக்கும் எழுத்தாளர்கள், அரசியல் சதிகாரர்கள், திறமையற்ற வாய்வீச்சாளர்கள், சமூகத்தில் தமக்கென இடம் கிடைக்காது அலைந்தவர்கள், பச்சோந்திகள் என்ற பலவகையான போக்கிடமற்றவர்கள் தான் இவர்கள். தமது ஆதிக்கத்தை

புலியின் வன்முறை ஊடாக ஊடகத்துறையில் உருவாக்கி, அதில் தமது சொந்த பாசிசத்தை நியாயப்படுத்தும் எழுத்துக்களால் நிரப்புகின்றனர். இங்கு அறிவால் அல்ல, துப்பாக்கியால் அதாவது வன்முறையால் இது சாதிக்கப்படுகின்றது. உண்மையைப் பொய்யாக்கவும், நிகழ்ச்சிகளை வளைக்கவும், அதைத் திரிக்கவும், நிகழ்ச்சிகளை மறைக்கவும் தெரிந்த, படுமோசமான கயவாளிக் கூட்டத்தின் கருத்தே, இன்று சமூக ஆதிக்கம் பெற்ற ஒன்றாக அரங்கில் உள்ளது. அறிவிலித்தனம், போலித்தனம், முட்டாள்தனம், போக்கிரித்தனம், எதேச்சதிகாரம், பணிவது, மழுப்புவது, ஏமாற்றுவது, வார்த்தைஜாலம், ரவுடித்தனம், கைக்கூலித்தனம், காட்டிக்கொடுத்தல் போன்ற இழிந்துபோன சமூகவிரோத நடத்தைகளைக் கொண்டு, ஊடகத்துறையில் இடம் பிடித்தவர்கள் தமது பினாமிக் கருத்துகளையே சமூகத்தில் மேல் திணித்து விடுகின்றனர். தமது தனிப்பட்ட பன்றித் தனத்தனத்தையே சமூகத்தின் பன்றித்தனமாக்கின்றனர்.

சமகாலத்திய சமூக உறவுகளின் அனைத்து கொடுமைகளினதும் காவலராக உள்ளனர். மனிதம், மனிதத்துவம் என்பது இவர்களின் அறிவுத்தளத்தில் அர்த்தமற்ற ஒன்றாக சித்தரிப்பதே, இவர்களின் அரசியல் ஒழுக்கமாகின்றது. உண்மையில் அறியாமையோடு உதவுவதில்லை என்பதை அடிப்படையாக கொண்டு, கற்பிழந்த சமூகத்தையே மீண்டும் மீண்டும் தமது சொந்த பலத்காரத்தால் புணருகின்றனர். தமிழ், தமிழ் தேசியம் எல்லாம் இவர்களைப் பொறுத்த வரையில், இழிந்து போன தமது அற்பத்தனத்தை நியாயப்படுத்தும் ஒரு கருவியாகிவிட்டது. எந்தவிதமான தர்க்க நியாயமுமற்ற கருத்துகளை, துப்பாக்கிகள் இன்றி சமூகத்தின் மேல் நியாயமுமற்ற முடியாத அறிவிலிகளாக முட்டாள்களாக இவர்கள் உள்ளனர். பாசிச அதிகாரத்தில் நம்பிக்கை, குருட்டுத்தனமாக இவர்கள் முன்னரே தயாரிக்கப்பட்ட அனுமானங்கள் கருத்துகள் தீர்மானங்கள் என எங்கும் எதிலும் சுயாதீனமற்ற அடிமைகளாக மாறி, சமூகத்தை தீர்மானகரமான அழிவுக்கு இவர்கள் இட்டுச்செல்லுகின்றனர்.

ஒன்றைப் பற்றி தீர்ப்பு அளிக்கும் எந்த சமூகத் தகுதியும் இவர்களிடம் கிடையாது. ஆனால் இவர்கள் தான் தீர்ப்பளிக்கின்றனர். அன்றாடம் ஆயிரம் ஆயிரம் விடயங்கள் மீதான இவர்களின் சொந்தத் தீர்ப்புகள், சமூகத்தின் அவலத்தையே சமூக மயமாக்குகின்றது. சமூக பெருமூச்சுகளின் ஈனமான குரல், இதயமற்ற புலித் தேசியத்தில் மரணதண்டனைக்கு உள்ளாகுகின்றது. குருட்டுத்தனம், முட்டாள்தனம், போக்கிரித்தனம் சமூகத்தின் இதயமாக, ஒழுக்கக்குறைவும், அடிமைத்தனமும், கீழ்மையான ஒழுக்கமுமே பண்பாகிவிடுகின்றது. யாரும் எதையும் எதிர்த்து கேள்வி கேட்டுவிட முடியாது. எங்கும் எதிலும் உருத்திராட்சைக் கொட்டைகளை உருட்டியபடி

மனித சிவலங்கனில் மிதற்கும் அரசிபலும் கோபாடுகளும்

உருப்போடும் ஒரு வக்கிரம் பிடித்த கும்பல் தான், புலித் தேசியத்தின் முன்னணிப் பிரிவாகும். இதுவே தமிழ் சமூகத்தை வழி நடத்துகின்றது. இதனிடம் சமூக நடத்தையையிட்டு, எந்த நன்நடத்தையும் நன்நெறியும் கிடையாது. சமூக அடிமைத்தனத்தின் மீது, சிம்மாசனத்தை நிறுவும் நன்நெறியற்ற வக்கிரத்தில் காலம் தள்ளுபவர்கள். இதற்காக எந்த நன்நடத்தையையும் துரோகமாக தூற்றி புணரத் தயாரானவர்கள் தான் இவர்கள். சமூகத்தில் இவர்களின் பாத்திரம் என்ன?

இதன் பெரும் பகுதி தாங்கள் ஆதரிக்கும் இயக்கத்துக்கு தமது உழைப்பில் இருந்து பணம் கொடுக்காதவர்கள். மற்றவனை ஏமாற்றி பணம் வசூலிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். இவர்களின் பெரும்பான்மையானோர், வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து சமூகத்தையே ஈவிரக்கமின்றி ஓட்ட உறுஞ்சுபவர்கள். தமது வட்டித் தொழிலுடன் இதை இணைத்து, இயக்கத்துக்கு பணம் திரட்ட அவைபவர்கள். இதில் பெரும்பான்மையானோர் தனது சொந்தக் குடும்பத்தையே முழுமையாக நாட்டைவிட்டு நாடு கடத்துபவர்கள். புலிகளின் பகுதியிலிருந்து வெளியேறியவர்கள், வெளியேற சதா துடிப்பவர்கள். தமது சொந்த குழந்தை போராட்டத்துக்கு செல்வதை அனுமதிக்காதவர்கள். இதைப் பயன்படுத்தி வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்பவர்கள். சமூகத்தில் இடம் கிடைக்காது அலைந்தவர்கள். இயக்கத்தைப் பயன்படுத்தி பிழைக்க வழிதெரிந்தவர்கள். சினிமா கதாநாயகர்களுக்கு இரசிகர் மன்றம் அமைக்கும் பாணியிலான இரசிகப் பெருமக்கள், சண்டைக்காட்சியை இரசிப்பவர்கள். உழைப்பில் ஈடுபடாத லும்பன்கள். மந்த புத்தி கொண்டவர்கள். வாழ்வில் ஒழுக்கமற்றவர்கள். வன்னியில் தமது சொத்துகளை முதலிட மறுப்பவர்கள். கொழும்பில் வீடு வாங்குபவர்கள். தமது சொந்தப் பாதுகாப்புக்கு எதிரியின் பிரதேசத்தில் இடம் தேடுபவர்கள். முன்பு தமது குடும்பத்தில் ஒரு உறுப்பினரையாவது பலிகொடுத்தவர்கள். அதன் பெயரால் தம்மையும் தமது வாழ்வையும் தக்கவைப்பவர்கள். இயக்கத்தில் முக்கிய உறுப்பினர்களின் உறவினர்கள். இப்படி பலவிதமானவர்கள் தான் இயக்கத்தின் செயற்பாட்டாளராக உள்ளனர். இவர்கள் தான் இயக்கத்தின் ஆன்மாவாக உள்ளனர். இதை நீங்கள் தனித்தனியாகவே எங்கும் எதிலும் இனம் காணமுடியும்.

இவர்களின் பலம் எப்படி உருவாகுகின்றது. அதிகாரத்தினால் அல்லது நம்பிக்கையினால் அல்லது பாரம்பரியத்தினால் ஏற்றுக் கொண்ட தமது சொந்த அற்பத்தனத்தைக் கொண்டு, சமூகத்தை இழிவாடி அதில் தான் இவர்கள் மிதப்பாகின்றனர். தேசத்தையும், மக்களையும், தேசியத்தையும் அறிவு பூர்வமாக உணர்ந்து, உணர்வு பூர்வமாக விளக்க முடியாதவர்கள்

தான் இவர்கள். தாங்கள் என்ன செய்கின்றோம் என்று எதையும் சொல்ல தெரியாதவர்கள் இவர்கள். சினிமா இரசிகர் மன்றத்தின் வழியில், தேசத்தையும் தேசியத்தையும் புரிந்து கொண்டவர்கள் இவர்கள். முட்டாள்தனமாக விதண்டாவாதமாக வக்கரிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இவர்கள். அதை சமூக விரோத வன்முறை ஊடாக சாதிக்கத் தெரிந்த, நியாயப்படுத்த தெரிந்த ஒழுக்கம் கெட்டவர்கள் தான் இவர்கள். எதையும் உருபோடுவதை தவிர, வேறு ஏதும் சுயமாக சிந்திக்கத் தெரியாதவர்கள் இவர்கள். சமூகத்தின் முரண்பட்ட கருத்தை காண்பது, கேட்பது, வாசிப்பதைக் கூட சகிக்க முடியாத முட்டாள்கள் இவர்கள். முரண்பட்ட செயல்பாட்டை வன்முறை மூலம் ஒடுக்குவதை கண்ணை மூடி ஆதரிக்கும் அடியாட்கும்பல் தான் இவர்கள். சமூக விடயங்களை விவாதிக்க, பதிலளிக்க தெரியாதவர்கள் இவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தான், புலியின் முன்னணியாளர்கள். அதாவது புலிப் பினாமிகள். ஆனாலும் புலிகளாக இருக்க முடியாதவர்கள். புலிகளின் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்களின் தியாக மனப்பான்மை எதுவுமற்றவர்கள். தியாகத்தையே புரிந்து கொள்ளமுடியாத சமூகத்தில் இழிந்து போன சுயநல விரும்பிகள் இவர்கள். தெரு நாட்களைப் போல் ஊளையிட்டு, கூச்சல் போடத் தெரிந்தவர்கள் இவர்கள்.

உளவு சொல்லவும், படுகொலையை ஆதரிக்கவும், மனிதத்துவத்தை ஏறி மிதிக்கவும் தெரிந்த இவர்களுக்கு, கருத்துக்கு பதில் முத்திரை குத்தி விடையத்தை முடித்துவிடவே விரும்புகின்றவர்கள் இவர்கள். படுகொலைகளை நியாயப்படுத்தி ஆதரிப்பது முதல் தேசியத்தின் பெயரில் தூசணத்தால் தாராளமாக புணரத் தெரிந்தவர்கள் இவர்கள். இவர்கள் தான் புலித் தேசியத்தின் முன்னணிப் பினாமிகள். மற்றவரின் பின்னால் நின்று கொக்கரிப்பதே இவர்களின் பலமாக உள்ளது. இதுவே இவர்களின் அரசியலாகும். தனக்கென கருத்தற்ற இவர்கள் தமக்கென ஒரு தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு, விண்ணாதிவிண்ணராக புலம்புவது நிகழ்கின்றது. இலஞ்சம் மற்றும் ஊழலுக்கு பணிந்து சிரம் தாழ்த்தி இழிந்து போன நிலையில் சமூகத்தை புணர்ந்தே இவர்கள் வாழ்கின்றனர்.

அதிகமான தனிமனித நம்பிக்கை கொண்ட போக்கிரிகளாக சமூகத்தை தனிமனிதனுக்கு நிகராக நிறுத்துகின்றனர். இதில் அனுபவமுள்ள பகட்டாளர்களாக மாறி, மக்களை விலங்குகளின் நிலைக்கு இழிவு படுத்துகின்றனர். பணத்துக்காக விபச்சாரம் செய்யும் விபச்சாரியாக, தமிழ் தேசியத்தையே புலித் தேசியமாக கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றவர்கள் இவர்கள் தான். பணம் கண்ணுக்கு தெரியும் கடவுளாக எப்படி இருக்கின்றதோ, அது போல் தான் இரத்த வெறிபிடித்த மக்கள் விரோத நடத்தைகளையே தமிழ்தேசியம் என்று புணர்ந்து காட்டுகின்றவர்களும் இவர்கள் தான்.

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் சிரசியலும் கோட்பாடுகளும்

மதத்தில் கடவுளின் சர்வவல்லமை எப்படி மனிதனை அடிமையாக்குகின்றதோ, அப்படி தேசியத்தில் புலிப்பாசிஸ்ட்டுகளை கடவுளின் நிலைக்கு உயர்த்துகின்றனர். தனிநபரை ஆதரிப்பதன் மூலம், மேல் மட்டத்திடம் கீழ்மட்டம் அளவுக்கு அதிகமான நம்பிக்கை உருவாக்குகின்றனர். கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "... உச்சியில் இருப்பவர்கள் விவரங்களைப் புரிந்து கொள்வதைக் கீழ்நிலையில் இருப்பவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். பொதுவானவற்றை உச்சியிலிருப்பவர்கள் புரிந்தது கொண்டிருப்பதாகக் கீழ்நிலையில் இருப்பவர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆகவே எல்லோரும் பரஸ்பரம் ஏமாற்றப்படுகின்றனர்." என்றார். இதுதான் இங்கும் நிகழ்கின்றது. உண்மையில் அறிவற்ற தலைமையின் முட்டாள்தனம், சமூக முட்டாள்தனத்தை விதைக்கின்றது.

இதுவே இயல்பில் தனிமனிதனை போற்றி வழிபடும் அரசியலாகி, தனிமனிதனுக்கு எதிராக எல்லாவிதமான குற்றத்தையும் நியாயப்படுத்துகின்றது. சமூகத்தின் ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் குற்றவாளியாக காணத் துடிக்கின்றது. அதேநேரம் தன்னைத்தான் தூய்மையானதாக பிரகடனம் செய்கின்றது. உண்மையில் இது எதிர்மறையில் செயற்படுகின்றது. தனிநபரை ஆதரிப்பதன் மூலம் தனிநபரை கீழ் இறக்குகின்றது. தனிமனிதன் பற்றிய பிரமை இயல்பில் மற்றைய தனிமனிதனை கீழ்மைப்படுத்துகின்றது. தனிநபர் சொந்தக் கருத்தை வைத்திருக்கும் உரிமையையே மறுக்கின்றது. இதன் மூலம் தேசிய உணர்ச்சியை அதிகரிக்கும் போது, தேசியத்தை இழிவுபடுத்துவது நிகழ்கின்றது. கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "தேசிய இனத்தை அவமதிக்கின்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது" என்பது, எமது புலித் தேசியத்தில் எதார்த்தமாகவே உள்ளது. கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "ஒரு தந்திரமுள்ள அரசியல் கோஷ்டியின் தீங்கான மனம்" மட்டுமே "பழிவாங்கும் சட்டங்களை, கருத்துகளுக்கு எதிரான சட்டங்களை கண்டுபிடிக்கின்றது" என்ற அரசியல் எதார்த்தம், புலித் தேசியத்தில் படுகொலைகளாக சித்திரவதைகளாக மாறுகின்றது. துரோகி, எட்டப்பன், கைக்கூலி... போன்ற அர்த்தமிழந்து செல்லும் புலி அடைமொழிகள், வசை சா லாகி சம்பந்தப்பட்ட தனிமனிதனை வெட்டிப்போடும் புலித் தேசிய பண்பாடாக தேசியம் புணரப்படுகின்றது.

இதை காவிச் செல்பவர்கள் வெகுளித்தனமான அறிவு மந்தத்தில், முரட்டுத்தனமான வன்முறையை உருப்போட்டு வழிபடுபவர்கள் இவர்கள். தமது சொந்த வயிற்றுக்காக எதையும் செய்ய தயாரான இவர்கள், சமூகத்தின் வாழ்வை புரிந்து கொள்வது கிடையாது. சமூகத்தின் வாழ்வுக்கு எதிராக

நஞ்சிடுபவராக உள்ளனர். சுய கற்பனை, சுய பிரமைகள், சுய திருப்தியில் மனித குலத்தையே ஏளனமாகவே எள்ளி நகையாடுகின்றனர். சுதந்திரம் வேண்டுமென்ற இவர்கள், தாம் சுதந்திரமாக இருப்பதாக கற்பனை செய்கின்றனர். ஆனால் மக்களின் சுதந்திரம், ஜனநாயகம் என்பதெல்லாம் எதிரியின் சதி என்று முத்திரை குத்தி அதை மக்களுக்கு மறுக்கின்றனர். தமிழ் மக்களின் தேசியம் என்று பீற்றும் இவர்கள், மக்கள் பற்றி மூக்கால் சிந்தும் இவர்கள், தேசியத்தில் மக்களின் உரிமையை மறுக்கின்றனர். தமக்குள்ள உரிமை மற்றவனுக்கு கிடையாது என்கின்றனர். மனித குலத்தின் ஒரு மனிதனுக்கு எவையெல்லாம் பெற உரிமை உண்டோ, அதை மற்றவனுக்கு இல்லை என்று மறுப்பதே இவர்களின் பாசிச தேசியமாகும். மனிதனுக்குரிய அனைத்தும் அனைவருக்குரியது என்பதை இவர்கள் மறுக்கின்றனர். பிரபாகரனுக்குரிய உரிமை, தமிழ் மக்களின் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடையாது என்பதே, இவர்கள் துப்பாக்கி முனையில் சொல்லும் அன்றாட செய்தியாக உள்ளது. இதைத்தான் தமிழீழத் தாகம் என்கின்றனர்.

தலைமைத்துவப் பண்பாடு

"மனிதகுல முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபடு" என்று மாக்ஸ் கூறியது போல், ஒரு தலைமையும் அதன் பண்பாடும் இதை நடைமுறையில் கொண்டிருக்காத எவையும், மக்களுக்கான தலைமைப் பண்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதில்லை. மக்களை நேசிப்பவர்கள், நேசிக்கும் மக்கள் தொடர்புடைய பிரகடனங்கள் முதல் அனைத்தையும் சந்தேகிக்க வேண்டியவராகவே உள்ளனர். ஒவ்வொன்றையும், ஒவ்வொரு துளியையும் மனிதகுல முன்னேற்றத்துடன் இணைத்து பார்க்க வேண்டியவராக நாம் உள்ளோம். இங்கு இதில் இருந்து தான் தலைமைத்துவப் பண்பாட்டை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு தலைமை என்பது தனது சொந்த வாழ்வு சார்ந்த நலன்கள் மற்றும் சுயநலங்களுக்காக தலைமையைத் தக்கவைக்காது. மனித நலன்களை முதன்மைப் பண்பாக முன்னிறுத்தி போராடவேண்டும். மனிதனின் துன்ப துயரங்களை நீக்கும் அக்கறையுடன் போராட வேண்டும். இதன் மூலம் மக்கள் தாங்களாகவே நேசிக்கும் ஒரு தலைமையை, தலைமைப் பண்பைப் பெறவேண்டும்.

தலைமைத்துவம் என்பது ரஷடித்தனத்தால் வன்முறையால் பெறமுடியாது. சமூக விரோத ரஷடியும் கூட, ஒரு சமூகக் கூறில் தனது ரஷடித்தனத்தால் பலாத்காரத்தால் அச்சத்தை உருவாக்கி தலைமைத்துவத்தை எதிர்ப்பறையில் பெறத்தான் செய்கின்றான். இது அந்த மக்களால் வெறுக்கப்படுகின்ற, உள்ளடக்கத்தில் எப்போதும் எதிர்நிலையில் பணியாற்றுகின்றது. இதேபோன்று

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அச்சம், பீதி, ஈவிரக்கமற்ற அரக்கத்தனத்தை சமூகத்தில் விதைத்து, பின் தலைமையை தக்கவைப்பது தான் தேசிய தலைமையா?

வளமுள் எதும் மனித ஜீவனுள் எதுமான வாழ்வை மக்களுக்கு வழங்க மறுத்து, அதை சிலர் மட்டும் அனுபவிப்பது தான் தலைமையா? அதுதான் தேசியமா? சமூக அவநம் பிக்கையை உருவாக்கி, கோழைத்தனத்தை உற்பத்தி செய்து அதில் குளிர்காய்ந்தபடி தலைமையை தக்கவைப்பதா தேசியம்! அறிவு நாணயத்துடன் சமூகத்தின் உணர்வுடன் ஒன்று கலந்து, மனித விடுதலைக்கு போராடி ஒரு தலைமையை பெற மறுப்பது ஏன்? எமது சமூகத்தின் தலைவிதி இப்படி. மூளை கெட்டு முட்டாள்தனத்தில் மண்டிக் கிடப்பது ஏன்? இந்தக் கேள்வியை கேட்பதன் மூலம் தான், மக்களின் தலைமையை நேர்மையாக இனம் காணமுடியும்.

புலித்தேசியமும், புலித்தலைமையும் உருவான நாள் முதல் இன்று அதை கட்டிப் பாதுகாக்கும் வடிவம் வரை காணப்படுவது என்ன? மக்களின் தலைமைக்குரிய எந்த சமூகப் பண்பாடும் அதனிடம் கிடையாது. மாறாக அவர்கள் தாங்களாகவே, தம்மை சிருஷ்டித்துக் கொண்ட ஒன்றே அது. ஆரம்பத்தில் பத்து பேர் அந்த இயக்கத்தில் இருந்த போதே, தலைவர் பிரபாகரன் என்ற பெயர் போட்டு ஆரம்பித்த இயக்கத்தின் தலைமை, எப்படி எங்கு எப்போது எதனால் தமிழ் மக்களின் தலைமையானது? மக்கள் நலன் என்று எதைத்தான் நடைமுறைப்படுத்தினர்.

துப்பாக்கி முனையில் மனித பிணங்களின் மேலாக, இரானுவ வீரசாகசங்கள் மூலம் தமது தலைமையை தக்கவைக்கின்றனர். இந்த தக்கவைப்பு கடந்த காலத்தில் தலைவர் என்று போட்ட அதே வழியில், தமக்குத் தாமே பட்டங்கள் சூடிக் கொண்டும், அடைமொழியில் மகுடங்களையே சூட்டிக் கொண்டு புகழுக்கும் சொத்துக்கும் ஆசைப்பட்டு பவனி வருகின்றனர். தமிழ்மக்கள் அனுபவிக்கவே முடியாத விசேடமான எதிர்மறையான வாழ்வை அனுபவிக்கின்றனர். அதைத் தமிழ்மக்களின் வாழ்வில் இருந்து அபகரித்துக் கொள்கின்றனர். இதைத் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்கும் உரிமையை மறுப்பதே, புலித் (தமிழ்) தேசியமாகிவிட்டது. இதைத் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் கோருவது கூட தேசிய குற்றமாகிவிட்டது.

இப்படி உருவான எமது தலைமை எப்போதும் மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகியதே கிடையாது. இயக்கம் ஆரம்பித்தது முதலாக, பிழைப்புக்காகவே மக்களை ஏமாற்றி அரசியல் செய்த கூட்டணி யாரை எல்லாம் எதிரி, துரோகி

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

என்று முத்திரை குத்தியதோ, அவர்களை தேடிச் சட்டதே இயக்கத்தின் ஆரம்ப கால அரசியல் வரலாறாகும். தமிழர் கூட்டணிக்கு ஒரு கூலிக் கும்பலாகவும் பிணாமியாகவும் வளர்ச்சியுற்றவர்கள், எப்போதும் மக்களுடன் நெருங்கி பழகாது ஒளித்துக் கொண்டவர்கள் தான் இவர்கள். மக்களுடன் நெருங்கி தமது நோக்கம் கொள்கையை முன்வைத்தவர்கள் அல்ல இவர்கள். அவர்கள் வெளியில் வருவதே, யாரையாவது சடுவதற்கு அல்லது கொள்ளை அடிப்பதற்கு என்ற நிலையிலேயே, இயக்கத்தின் அரசியல் செயல்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. இப்படி படுகொலை அரசியலில் தொடங்கிய இயக்கங்கள், தலைமைகள் மனித உழைப்பில் இருந்து முற்றாக அன்னியமாகினர். மற்றவன் உழைப்பிலும், கொள்ளை அடிப்பதிலும் தங்கியிருக்கும் லும்பன் நிலைமை உருவானது. ஒரு லும்பன் தனமான வாழ்வியலை அரவணைத்துக் கொண்டு, பதுங்கிக் கிடக்கும் ஒரு நிலைக்குச் சென்றனர். இந்த லும்பன்களுக்கு இடையில் அதிகாரப் போட்டிகள், தலைமைப் போட்டிகள் அடிக்கடி உருவானது. இப்படியான ஒரு சூழலில் தான் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் என்று வலிந்து போடப்பட்டது. எந்த நிலையிலும் மக்களின் தலைமையாக உருவாவதற்கான சூழலை, அவர்கள் நெருங்கிக் கூடப் பார்க்கவில்லை. எந்த மக்களைப்பற்றி பேசி போராடுகின்றனரோ, அந்த மக்களின் வாழ்வியலுடன் சம்பந்தப்படாத ஒரு தலைமையை நிறுவினர். தாங்கள் சுதந்திரமுள்ளவராக, எதையும் எப்படியும் கூறத் தகுதியுள்ளவராக, எதையும் எப்படியும் செய்யும் தகுதி உடையவராக தம்மைத் தாம் மாற்றிக் கொண்ட இவர்கள், அதை அந்த மக்களுக்கு மறுப்பதே கடந்தகால படுகொலைக்கான சமூக அடிப்படையாகும். மக்கள் இதற்கு வெளியில் வாழ்வுக்கான சொந்தப் போராட்டத்தை இவர்களுக்கு வெளியில் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். மக்கள் தமது வாழ்வுக்கான போராட்டத்தில் கிடைப்பதில் ஒரு பகுதியை, இவர்களுக்கு இலவசமாக கொடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

மக்களின் சொந்த அபிப்பிராயங்கள் துப்பாக்கி முனையில் அடக்கப்பட்டன. தமிழ் மக்களின் தலைமையாக தம்மைத் தாம் வலுக்கட்டாயமாக மக்கள் மேல் திணித்துக் கொண்டனர். துப்பாக்கி முனையில் இதைச் செய்தவர்கள், மக்களின் உழைப்பை கட்டாயமாக அறவிடும் ஒரு நிலைமையை உருவாக்கி கொண்டனர். தமிழ் தேசியம் என்று தொடங்கிய காலத்தில் மக்கள் யாரையும் கண்டு அஞ்சியது கிடையாது. யாருக்கும் பணம் கொடுத்ததும் கிடையாது. ஆனால் இன்று தமிழ் தலைமைகளை கண்டு அஞ்சவும், பணம் கொடுக்கவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்று போராட்டத்தில் உள்ள பகுதி உழைப்பில் ஈடுபடாதது மட்டுமின்றி, மனித உழைப்பையே அறியாதது, மக்களின் உழைப்பை பறித்தெடுத்து, அதைக் கொண்டு லும்பன்தனமான

மனித சிவலங்கனில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

வாழ்வை வாழ்கின்றனர். இதற்குள்ளும் ஒரு பகுதி அதிதமான சொகுசுடன் கூடிய வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். மக்களிடமிருந்து அறவிடும் பணம் (செல் வம்) அதிகரிக்கும் போது மக்கள் மேலான அடக்குமுறை அதிகரிக்கின்றது. அதேநேரம் சொகுசுடன் கூடியதும், மக்கள் அனுபவிக்க முடியாத வாழ்வின் வக்கிரமும் அந்த அடிமை மக்களின் முதுகின் மேல் அரங்கேறுகின்றது.

மக்களின் நிலை என்ன? அவர்களின் சொந்த உணர்வுகள் தேசியத்தின் பெயரில் அல்ல. பங்களிப்பு சுயத்தில் அல்ல. மாறாக பயத்தில் அடங்கி போன நிலையில், நிசப்தத்தில் அனைத்தும் அவர்கள் பெயரால் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. தலைமைத்துவத்தின் சமூக இருத்தல் இப்படித்தான் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "அதிகார வர்க்கத்தின் பொது உணர்ச்சி இரகசியம் மர்மம்" என்பதற்கு ஏற்ப, புலிகள் ஒரு விடுதலை இயக்கமாக அல்ல மக்களை அடக்கியொடுக்கும் அதிகார வர்க்க கும்பலாக உள்ளது. இரகசியம், மர்மம் வாழ்வின் அனைத்தையும் ஈவிரக்கமின்றி நாசமாக்குகின்றது. நாம் வலிந்து உருவாக்கிய தமிழீழத்தில் ஒரு மனிதன் ஏன் எதற்காக வீதிகளில் கழுத்தை வெட்டி போடுகின்றனர் என்பது கூட மர்மமான இரகசியமான விடயமாகிவிட்டது. எந்த நீதிக்கும் சட்டத்துக்கும் வெளியில் இயங்கும் வதைமுகாங்கள் இயங்குவதையும், அங்கும் உயிருள்ள மனிதர்கள் கொல்லப்படுவதைக் கூட தமிழீழச் சட்டமே கேள்வி கேட்கமுடியாது. இதுவே நீதி பற்றி, தலைமையின் தலைமைத்துவ ஒழுக்கப் பண்பாடாகும்.

தலைமையும் அதைச் சுற்றியுள்ள கும்பலின் வாழ்வின் மீதும் யாரும் எதுவும் கேட்கவும் முடியாது, விமர்சிக்கவும் முடியாது. கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "ஆகவே அதிகாரம் அதன் அறிவின் அடிப்படை. அதிகாரத்தைக் கடவுளாக உயர்த்துவது அதன் பற்றுறுதி" இந்த ஒழுங்கில் அனைத்தும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. அறிவு என்பது அதிகாரத்தை தக்கவைக்கும் எல்லைக்குள் கூனிக்குறுகி ஜாலம் போடத் தொடங்குகின்றது. அதை முன்னிறுத்தி வழிபடுவது தேசியமாகிவிடுகின்றது. சொந்த அதிகாரம், புகழ் இதுவே அனைத்தினதும் தாரகமந்திரமாகிவிடுகின்றது. இதுவே கடவுளின் பூசைக்குரிய மந்திரமுமாகிவிடுகின்றது. இலட்சியங்கள் என்று கூறியவை சிதைந்து புதிய வகையில் தனிமனித நலன்களுக்குள் வக்கிரமடைகின்றன.

இந்த நிலையில் புலிகளை தமது சமூக பொருளாதார விடிவிற்கான தலைவர்களாக தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்களாவெனின், ஒரு நாளும் இல்லை. தமது சொந்தச் சமூக பொருளாதார வாழ்வுக்கு தடையாகவே புலிகளை எப்போதும் காண்கின்றனர். மனிதனின் ஒவ்வொரு உழைப்பிலும்

இருந்து தமது வாழ்வை புலிகள் உறுஞ்சிக் கொழுப்பதைக் காண்கின்றனர். அதைக் கொண்டு தன்னை அடக்குவதையும், ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது சொந்த அனுபவத்தில் புரிந்து கொள்கின்றான். மக்கள் தமது சொந்த வாழ்வுடன், புலிகள் இணங்கி நிற்பதாக, காண்பதேயில்லை. தமது சொந்த வாழ்வுக்கு ஆதாரமாக, புலிகள் இருப்பதாக மக்கள் கருதுவது கிடையாது. தமது சொந்த வாழ்வை புலிகள் ஆழமாக சிதைக்கும் போக்கைக் கண்டு, வாய் திறக்க முடியாத நிலையில் மக்கள் மனதால் குமுறுகின்றனர். இதயமற்ற இந்த தேசியத்தில், தமது சொந்த இதயத்தில் அனைத்தையும் பூட்டிவைத்து மக்கள் புலம்புகின்றனர்.

போலித்தனமும் உளுத்துப் போன அரசியல் வக்கிரமும் மக்களின் வாழ்வையே அரித்துத் தின்கின்றது. நேர்மை என்பது சொல்லுக்கு கூட கிடையாது. எந்த அறிக்கையிலும் நேர்மையான எதார்த்தம் கிடையாது. மக்களை அடக்கியாளும் பாசிச வெறிபிடித்த இந்த நடத்தைகளை தமது போலித்தனத்தால் விளம்பரப்படுத்துகின்றனர். அத்தமான நம்பிக்கையை விதைத்து, அதில் தங்கியிருக்கும் வகையில் மக்களை நிர்பந்திக்கின்றனர். வாழ்வுடன் கூடிய எந்த எதார்த்தமும் தீர்வுக் கிடையாது. அதைக் கோருவது மரண தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.

மரணங்களை விதைத்து அதையே மீண்டும் மீண்டும் அறுவடை செய்யும் புலிகளின் முன்னால் மக்களை மண்டியிடவைத்து, வலிந்த ஒரு உபதேசத்தைச் செய்கின்றனர். தமது தியாகம் பற்றி மக்களுக்கு உபதேசிக்கின்றனர். இதன் மூலம் தியாகம் செய்தது மக்கள் அல்ல, புலிகள் என்கின்றனர். மக்களுக்கு முன்னால் ஒரு மோசடியையே அரங்கேற்றுகின்றனர். தமது வாழ்வுடன் சம்பந்தமில்லாத ஒரு போராட்டத்தின் பெயரில் மக்கள் தமது சொந்தக் குழந்தையை, சொந்த உழைப்பை, சொந்த உயிரை தாம் சுயமாக தேர்ந்தெடுக்காத ஒரு வழியில், வலிந்து தியாகம் செய்ய வைத்துள்ளனர். புலிகள் வாழ்க என்று கோசம் போடச் செய்கின்றனர். புலிகளின் கட்டுபாட்டிலும், புலிகள் படுகொலை செய்யக் கூடிய ஆதிக்கம் பெற்ற பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களுக்கும், புலிக்கும் இடையில் உள்ள உறவு தலைமறைவானது. அது கொரில்லா தாக்குதல் வகைப்பட்டது. மக்கள் மனதில் ஒன்றும், வெளியில் ஒன்றுமாக நடமாடும் பிணங்களாக வாழ்கின்றனர்.

மக்கள் கூனிக் குறுகி கைகட்டி வாய்பொத்தி உணர்வின்றி பிணங்களாக பணிந்து வாழும் சமூகத்தின் முன்நின்று, தம்மைத்தாம் தலைவர்களாக காட்டிக் கொள்வதில் புலிகள் முனைப்பு கொள்கின்றனர். சமூக அறிவோ, கல்வியறிவோ அற்ற இவர்கள் தான், சமூகத்தின் தலைவர்களாக

மனித அலகங்களில் யிதற்கும் அரவியலும் கோபாடுகளும்

தம்மைத்தாம் பிரகடனம் செய்கின்றனர். சமூகத்தின் முன்னணி செயல்பாட்டு கூறுகளை எல்லாம் துப்பாக்கி முனையில் அடக்கியும், தம்மால் படுகொலை செய்யப்பட்ட பிணங்களைக் காட்டி அச்சுறுத்தியும், அவர்களை அடிபணியச் செய்கின்றனர். இதில் ஒருபகுதியை தனக்கு விசுவாசமான பினாமியாக, கைக்கூலிகளாக, தமது பூட்சை மண்டியிட்டு நக்குபவர்களாக மாற்றி வைத்துக் கொண்டு, செய்தித்துறையை கட்டுப்படுத்தி தம்மைத் தாம் தலைவர்களாக எழுதிக் கொள்கின்றனர். இந்த பினாமிகள் கூட உள்ளொன்றும், வெளியொன்றுமாக கூட நக்கிப்பிழைக்கின்றனர்.

இந்தவகையில் புலிக்குள் உள்ள இரண்டாம் மட்டத் தலைமை முதலாம் மட்டத் தலைமையை எப்படிப் புகழ்வது என்று தமக்கு இடையில் போட்டியில் ஈடுபடுகின்றது. 'மேதகு', 'தலைவர்', 'பிரபானிசம்', 'தேசியத் தலைவர்', 'மதியுரையர்' 'அம்மான்' போன்ற அடைமொழிகள் ஊடாக போற்றும் வழிபாட்டு முறைமை எதுவும். மக்கள் மத்தியில் இயல்பாக கிடையாது. கிளிப்பிள்ளைகள் போல் சமூகத்தின் முன் மீண்டும் மீண்டும் கூறிய போதும், மக்களுக்கு முன்னால் உருபோடப்பட்ட வார்த்தைகளை ஒப்புவித்த போதும், மக்கள் மத்தியில் உணர்வுபூர்வமான தலைமை பற்றிய நல்லதொரு சொந்த நிலைப்பாடு எதுவும் கிடையாது.

மாறாக இதை யார் செய்கின்றனர். புலிகளும், புலிப்பினாமிகளும், புலி வால்களும், புலிக்கு பின்னால் நின்று துதிபாடுபவர்களும், புலியைப் பயன்படுத்தி வியாபாரம் செய்பவர்களும் மட்டும் இதைச் சொல்லுகின்றனர். சமூக ஆதிக்கமுள்ள கூறுகளில் அச்சத்தினை விதைத்து, நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட வடிவங்களில் வலிந்து இவை புகுத்தப்படுகின்றது. இவை எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றது. உண்மையில் மக்களின் தலைவனாக தாங்கள் இருக்க விரும்புவதும், புகழையடைய விரும்பும் விருப்பத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் இந்த வழிமுறை மக்களின் விருப்பாந்தமான ஒன்றாக அல்லாது, எதிர்நிலைப் பாத்திரத்தையே வகிக்கின்றது.

மக்களின் தலைவன் எப்படி இருக்க வேண்டும்?

இது ஒன்று மந்திர தந்திரம் கிடையாது. மக்களுக்காக அவர்களின் சொந்த சந்தோசத்துக்காக யார் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கின்றனரோ அவர்கள் தான் மக்களின் தலைவர்கள். சொந்த சுயநலத்தைக் கடந்து, மக்களின் துன்ப துயரங்களை யார் உணர்ந்து போராடுகின்றனரோ அவர்கள் தான் மக்களின் தலைவர்கள். வாழ்வை தனது சொந்த நலனில் இருந்தே சிந்திப்பவன், சொந்த நலனை முன்னிலைப்படுத்துவன் மக்கள் தலைவன் அல்ல. மக்களின் சமூக பொருளாதார உறவுடன், அதன் விடுதலைக்காக

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

போராட முடியாத யாரும், மக்களின் தலைவராக ஒரு நாளுமே இருப்பதில்லை. மக்களுக்காக போராடுவது என்பது சொந்த வாழ்வை தியாகம் செய்ய வேண்டும். மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக சொந்த உடல் நடத்தையை, மகிழ்ச்சியை, குடும்பத்தை எல்லாம் தியாகம் செய்யும் உயர்பண்பு வேண்டும். சொந்தக் குடும்பம், சொந்த மகிழ்ச்சியை அந்த மக்களின் பொதுவோட்டத்தில் அந்த எல்லைக்குள் அடைய வேண்டும். மகிழ்ச்சி என்பது மக்களுக்கான போராட்டமே. சொந்த தனிப்பட்ட சுகதுக்கங்களை கடந்து, மக்களின் சுகதுக்கங்களில் ஒன்று கலக்க வேண்டும். கார்ல் மார்க்ஸ் கூறி வாழ்ந்து காட்டியது போல் "விஞ்ஞானத்தில் ராஜபாட்டை என்பது கிடையாது. அதன் செங்குத்தான பாதைகளில் களைப்போடு ஏறிச் செல்வதற்குத் தயங்காதவர்களுக்கு மட்டுமே அதன் பிரகாசமான சிகரங்களை எட்டுகின்ற சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்" என்றார். ஒரு மனிதனின் புகழுக்குரிய சொந்த வாழ்வு, இந்த வர்க்க அமைப்பில் கடுமையான துன்பத்துக்குரியது. இவர்கள் மட்டும் தான் மக்களின் தலைவர்களாகின்றனர்.

மக்களுக்கு உண்மையாக நேர்மையாக வெளிப்படையாக இருத்தல் முதலாவது அடிப்படையாகும். மக்களுக்கான வெளிப்படையான நேர்மையான செயற்பாடுகள் அற்ற எதுவும், மக்களுக்கு உண்மையாக இருக்க முடியாது. கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "ஒரு நாள் தனக்காக மட்டுமே பாடுபட்டால், ஒரு வேளை பிரபலமான அறிவாளியாகலாம், மிகச் சிறந்த கவிஞராகலாம், ஆனால் அவர் ஒரு குறையில்லாத உண்மையிலேயே மாபெரும் மனிதராக முடியாது" பிறருக்காக வாழ்தல், தனது சொந்த வாழ்வை அதற்காகவே அர்ப்பணித்தல் என்பது தலைமைக்குரிய பண்பாட்டில் முதன்மையானது. இதுவே தியாகத்தின் முதன்மைப் பண்பு. இதை விடுத்து மரணமல்ல. வாழ்வில் அதை வாழ்ந்து காட்டுவதன் மூலம் தலைவனாக வேண்டும்.

மக்களின் உணர்வை அதிகமான மனசாட்சியுடன் தலைமை தாங்குபவன் தான் தலைவன். மக்களின் உணர்வை அடக்கியொடுக்கி, அவர்களின் வாழ்வை பறித்து ஆள்பவர்கள் உண்மையில் மக்களின் தலைவர்கள் அல்ல. அவர்கள் தமக்காகவும், தம்மைச் சுற்றி உள்ளும் பலுக்காகவும், மூலதனத்துக்காகவும் மக்களை ஒடுக்கும் மிலேச்சர்கள். இதனால் நெஞ்சில் ஈரமற்ற, கருணை சிறிதும் அறியாத ஈவிரக்கமற்ற கொலைகாரராக உருவாகின்றனர். இப்படி இரக்கமில்லாது இருப்பவர்கள் அதில் மகிழ்சியடைகின்றனரே ஒழிய, மக்களின் தலைவனாக இருப்பதில்லை. சக மனிதனை துன்புறுத்தி அவன் மீது ரசனைமிக்க வக்கிரத்துடன் அதிகாரத்தை செலுத்தி தலைமையைத் தக்கவைப்பது இயல்பான ஒன்றாக கூட புணையப்படுகின்றது. அடக்குமுறையை துப்பாக்கி

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடிகளும்

முனையில் உருவாக்கி அந்த சிம்மாசனத்தில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு, தம்மைத் தாம் தலைவராக காட்டிக் கொள்கின்றனர்.

கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "அநியாயமான முறைகள் அவசியமாக இருக்கின்ற குறிக்கோள், நியாயமான குறிக்கோள் அல்ல" மிகச் சிறப்பாக, எமது போராட்டத்தின் மக்கள் விரோதத் தன்மையை இது அம்பலமாக்குகின்றது. அவசியமானது என்று கருதுகின்றவை நியாயமானவை அல்ல, மாறாக அவை அநியாயவையாக உள்ளன. எமது சமூகம் சந்திக்கும் நியாயமற்ற அநியாயங்களையே அவசியமானதாக புணர்ந்து காட்டுகின்றனர். ஒரு கொடூரமான நிலையை இது உருவாக்கின்றது. தலைமைத்துவப் பண்பாட்டையே மறுதலிக்கின்றது. சமூகப் பண்பாட்டை வக்கிரம் கொண்ட வன்மப் புத்தியாக்கின்றது.

மனித விடுதலை என்பது கற்பனையான சூக்குமம் அல்ல. தலைவர்களின் மண்டைக்குள் அவை நிரந்தரமாக ஒளித்திருப்பதல்ல. அங்கு அவை சக்குப் பிடிப்பவையல்ல, மனித விடுதலை என்பது தலைவர்களின் தனிப்பட்ட விருப்பு சார்ந்தவையல்ல. மக்களின் வாழ்வில் தான் விடுதலையும், விடுதலைத் தத்துவமும் உண்டு. ஆவியை எழுப்பவும் பூசாரியின் சுபிசேட்சத்துக்காக மக்கள் யாரும் காத்திருப்பதில்லை. மக்கள் விடுதலை என்பது, சொந்தப் போராட்டத்தை உள்ளடக்கியது. கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியது போல் "ஒவ்வொரு ரகத்தையும் சேர்ந்த அடிமைத்தனத்தை நொறுக்காமல்" மனிதவிடுதலை என்பதே கிடையாது. எல்லாவிதமான மனித அடிமைத்தனத்தையும் முன்னிறுத்தி போராடாத, போராட வழிகாட்டாதவர்கள், யாரும் எங்கும் மக்களின் தலைவராகிவிட முடியாது. மக்கள் ஒடுக்கப்படும் நிலையில், ஒடுக்குபவனுக்கு துணை போகும் ஒருவனை, தலைவனாக மக்கள் ஒரு நாளுமே ஏற்றுக் கொள்வது கிடையாது. மக்களின் கையில் விலங்கையிட்டுவிடும் எந்த முயற்சிக்கும் துணை போபவர்கள், எப்படி மக்கள் தலைவனாக முடியும். இது சாத்தியமற்றது.

மாறாக தலைவனாக வேடமிட்டு நடிக்க முடியும். உண்மைக்குபறம்பாக வாக்குறுதிகளை வாரி வழங்க முடியும். தனிமனித நம்பிக்கையை, கேள்வியற்ற விசுவாசத்தை கொண்டு சமூகத்தையே அடக்க முடியும். வன்முறை கொண்ட அதிகாரத்தின் மூலம், சமூகத்தையே பீதிக்குள்ளாக்கி தலைவர்களாக சொந்த பாதுகாப்பில் மட்டும் ஒரு இயந்திரமாகவே நடமாடமுடியும். மக்களைக் கண்டு அஞ்சும் இவர்கள், மக்களை நெருங்குவது கிடையாது. சொந்த அகம்பாவம், மக்களின் வாழ்வின் மீதான விளையாட்டுத்தனம், மலிவான உணர்ச்சி பசுப்புகள், கூலிப்புத்தி வளர்த்தல், வீரப் பெருங்கதைகளை பீற்றுதல் மூலம், ஒரு தேசத்தின் வாழ்வை

மனித அலகுகளில் மீதற்கும் அரிசியலும் கோப்பாடுகளும்

கற்பழிப்பது. மக்கள் விரோதத் தலைமையின் முக்கியமான நடைமுறையாகும். சமூகத்தின் உயிரோட்டமுள்ள எந்த முன்முயற்சியையும் ஒடுக்குவது இதன் சிறப்பான வெளிப்பாடாகும்.

மக்களின் உயிரோட்டமுள்ள உண்மையான உணர்ச்சிபூர்வமான செயலுக்கு வழிகாட்ட விமர்சனம் சுயவிமர்சனம் அவசியமானது. கார்ல்மார்க்ஸ் கூறியது போல் "விமர்சனம் என்பது அறிவின் உணர்ச்சியல்ல, அது உணர்ச்சியின் அறிவு. அது சிறு கத்தியல்ல, அது ஒரு ஆயுதம்" என்றார். இந்த கூறு சமூகத்திலின்றி, எதுவும் உணர்வு பூர்வமானவையல்ல. மாறாக கைதேர்ந்த நடிப்பே உறவின் விழுமியங்களை உருவாக்கின்றது. இது புலிகள் மட்டுமல்ல, புலிகள் பற்றி மக்களும் இதை எதிர்நிலையில் கையாளுகின்றனர். ஏன் புலிக்குள்ளான உறவுகள் கூட இப்படித் தான் உள்ளது. கார்ல்மார்க்ஸ் கூறியது போல் "அடிமைத்தனத்தின் எல்லா உறவுகளும் இந்த உறவின் உருத்திரிபுகளும் விளைவுகளுமே" என்றார்.

எமது தேசத்தில் மனித உறவுகள் சார்ந்த பண்பாடுகள் கூட, இந்த எல்லைக்குள் உருக்குலைந்து சிதைந்து விடுகின்றது. புலித் தேசியத்தில் பரஸ்பர உறவுகள் உருத் தெரியாது சிதைந்து தலைமறைவான ஒன்றாகிவிடுகின்றது. எதுவும் நேர்மையான உறவாக இருப்பதில்லை. உறவுகளில் உள்ள சந்தேகம் அனைத்தையும் அரித்தெடுக்கின்றது. சந்தேகம் அனைவரையும் சிறுவராக, பலவீனமானவராக, மன உறுதி இல்லாதவராக, எதற்கும் லாயக்கற்றவராக மாற்றிவிடுகின்றது. பிரமைபிடித்த உறவும், கண்ணை மூடி வழிபாட்டு உறவும் எங்கும் எதிலும் கொலோசுகின்றது. காய் அடிக்கப்பட்ட சமூகமாக, சமூக உறவாகவே மாறிவிடுகின்றது. எல்லாவகையான ஆன்மீக நம்பிக்கைகளையும் இல்லாததாக்கி விடுகின்றது. அவநம்பிக்கையே சமூகத்தில் புரையோடிப் போகின்றது. தனக்குத் தானே போலியாக இருத்தல் என்பதே எப்போது உணரப்படுகின்றது. மக்கள் தலைவர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் கூட தமக்கும் தாம் போலியாகவே வாழ்கின்றனர். எதிலும் உண்மையாக, நேர்மையாக இருப்பதில்லை. இவர்களின் வார்த்தையை நம்புவதற்கு உலகத்தில் யாரும் இருப்பதில்லை.

அந்தளவுக்கு தலைவர்களின் போலித்தனமான பசப்பல்கள், நேர்மையற்ற செயல்கள் உண்மையை குழிதோண்டி புதைத்துவிட்டது. சமூகம் எதையும் நம்பத் தயாரற்ற நிலையை அடைந்துவிட்டது. ஊகங்கள் உடன் அதிருப்தியுற்று ஊமையாகின்றனர்.

சமூகத்துக்கு வழிகாட்டும் வகையில் சுதந்திரமான அபிப்பிராயம், துணிகரமான கற்பனை பாய்ச்சல், பிரச்சனைக்கு முடிவு காண்பதில்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

தற்சிந்தனையான அணுகுமுறையற்ற தலைமைகள், ஆயுதம் ஏந்திய கூலிப் படைகளை நம்பியே வாழ்கின்றனர். அதன் நலன் தான் தன் நலன் என்ற அடிப்படையில், தன்னைச் சுற்றியே வேலியிடுகின்றனர். சுய திருப்தியில் திளைத்துப் போகின்றனர். போலியான வாழ்வையே உண்மையான சமூக வாழ்வாக காட்டி வாழத் தொடங்குகின்றனர். மக்கள்விரோத செயல்கள் மூலம் தனது கோஸ்டியை அதற்கு வெளியில் நிறுத்திக் கொள்கின்றது. தாம் உருவாக்கிய சொந்தச் சட்டத்துக்கு, தாமே கட்டுப்படுவதில்லை.

அவர்கள் செய்ய நினைப்பது எல்லாம் மக்களின் உழைப்பு வழங்கும் வற்றாத செல்வத்தை, அபகரிப்பதிலேயே அதிகமான அக்கறை காட்டுகின்றனர். எப்போதும் தம்மை பணத்தால் நிரப்ப வேண்டும் என்ற வேட்கையில், தனது காலத்தையும் சொந்த அரசியல் நடத்தையையும் தீர்மானிக்கின்றனர். இதில் ஈவிரக்கமற்ற வகையில், கல்நெஞ்சக்காரராக மாறி மனிதத்துவத்தையே குதறுகின்றனர். மக்களையிட்டு ஒரு கணம் கூட இந்தத் தலைமைகளால் சிந்திக்க முடிவதில்லை. சொந்த மூளையில் மக்கள் நலன் பற்றி எதுவும் இருப்பதில்லை. இதயமற்ற தேசியத்தை கொண்டு இதயமுள்ள சமூகத்தை புணருகின்றனர். தீமையை அல்லது நன்மையை "புறநிலை உறவுகளில் விளைவுகளில் காண வேண்டும்" என்றார் கார்ல்மார்க்ஸ். எமது சமூகத்தில் புறநிலை மனித உறவுகள் தீமையின் பிறப்பிடமாகவே உள்ளது. மனிதத்துவம் எதுவுமற்ற வரண்ட உறவுகளிடையே எமது சமூகத்தின் சிதிலமடைந்த வன்மத்தையே நாம் காண்கின்றோம். ஆக்கமும், ஆக்கத்திறனுமற்ற வழிகாட்டல், அழிவையும் அழிவுத்திறனையும் வழிகாட்டுகின்றது. எமது தலைமையும் அது வழிகாட்டும் ஆற்றலும் மனிதத்தை வென்றல்ல அடக்கியாவதில் தான் வெளிப்படுகின்றது.

இதற்கு மாறாக மக்கள் தலைவன் என்பது சொந்த தியாகத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. மற்றவனின் நலனை முன்னிறுத்தி, தன்னை அதற்காக அர்ப்பணித்துப் போராடுவதாகும். இதை நாம் எமது தலைமைகளிடம் எங்கே தேடுவது. கார்ல்மார்க்ஸ் கூறியது போல் "மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக நாம் சிறப்பாகப் பாடுபடுவதற்குரிய வேலையை நாம் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டால், அதன் எந்தச் சமையும் நம்மை அழுத்த முடியாது, ஏனென்றால் அது எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் செய்யப்படுகின்ற தியாகம்" இது தான் உண்மையான தியாகம். சமூகத்துக்காக தன் வாழ்வை தியாகம் செய்வதே தியாகம். இதை எந்த தலைமையிடம் நாம் இன்று இதைக் காணமுடியும். தியாகங்கள் குறுகிய சொந்த நலனுக்காக, ஒரு குறிப்பிட்டவர்களின் நலனுக்காக தியாகங்கள் கூட திருட்டுத்தனமாக திருடப்படுகின்றது. இதுவே எமது மண்ணில் நடக்கின்றது.

தன்மைத் தாம் தலைவராக காட்டிக் கொள்பவர்கள். எந்த சமூகச் சமையையும் சமந்து கொள்ளாது வாழ முற்படுகின்றனர். சொகுசான சொந்த ஆடம்பரத்தில், மற்றவனின் உழைப்பில் வாழ்வதற்காக, உயிர்ப்புள்ள சமூகத்தை மலடாக்குகின்றனர். சமூகத்தை கண்டு ஏற்படும் பீதி, சொந்த கோழைத்தனத்தை உருவாக்குகின்றது. இதனால் அதற்கு இசைவான சமூக விழுமியங்களை திணிக்கின்றனர். கார்ல்மார்க்ஸ் குறிப்பிடுவது போல் "கோழைத்தனத்தினால் தூண்டப்படுகின்ற சட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பண்பு கொடுஞ்செயல் ஏனென்றால் கோழைத்தனம் கொடுமையாக நடந்து கொள்கின்ற போது மட்டுமே சுறுசுறுப்பாக இருக்கும்" என்றார்.

கொடுமையாகவும், ஈவிரக்கமற்ற வகையில் செய்யும் கொடுஞ்செயல்களில் ஒரு தலைமை ஈடுபடுகின்றது என்றால், அதன் பின்னால் ஒரு கோழைத்தனம் உள்ளது. அந்தக் கோழைத்தனம் என்பது மக்களின் நலன்களையிட்டு அக்கறைப்படாத நிலையில் ஏற்படும் சொந்த பீதிதான் அது. சொந்த நலனை மட்டும் இட்டு அக்கறைப்படும் போது, மக்களுக்கு எதிரான கொடுமான வக்கிரபுத்தி கொண்ட வன்முறையை ஏவிவிடுவது குறித்த தலைமைகளின் தனிச்சிறப்பான பண்பாகும். இதை பின்னால் அவர்கள் ரசிக்கத் தொடங்கி, அதையே தொழிலாக கொள்கின்றனர். இதை நியாயப்படுத்த கோட்பாடுகளை, கோசங்களை கண்டறிவதன் மூலம், சமூகத்தின் உதிரி வர்க்கத்தை தன் பின்னால் திரட்டிக் கொண்டு பாசிச வெறியாட்டத்தையே சமூகம் மீது நடத்துகின்றனர்.

கார்ல்மார்க்ஸ் கூறியது போல் "சுயநலத்தின் தர்க்கத்தைக் காட்டிலும் பயங்கரமானது வேறு எதுவுமில்லை" என்றார். சமூகத்தின் நலனை மறுத்து, சுயநலத்தின் நலனை முன்னிறுத்தும் வாதங்கள் கோட்பாடுகள் தர்க்கங்கள் மிகவும் பயங்கரமானவை. ஈவிரக்கமற்ற, கோழைத்தனமான வன்முறையைக் கொண்டு, உயிருள்ள சமூகங்களின் மீது உயிரற்ற இதுவே பாய்ந்து குதறுகின்றது. இப்படி வாழ்பவர்கள் எப்படி தலைவராக முடியும்? எப்படி தான் மேதைகளாக முடியும்? எந்த மக்கள் இதை அங்கீகரிப்பார்கள்?

கார்ல்மார்க்ஸ் கூறியது போல் "எது மிருகத் தன்மையோ அது மனிதனுக்கு உரியதாகிறது. எது மனிதத் தன்மை உடையதோ அது மிருகமாகின்றது" எவ்வளவு சரியான ஒரு கூற்று. மனிதத்தை இழந்து, மனிதத்துவத்தை இழந்த வன்மம் கொண்ட ஒரு இழிந்த மிருகமாக நாம் நடத்தும் வெறிக் கூத்துக்கு மேல், எம்மை நாமே தலைவர்கள் என்கின்றோம், மேதைகள் என்கின்றோம். கார்ல்மார்க்ஸ் கூறுகின்றார் "இரண்டு மக்களினங்கள் தீர்க்க முயன்று கொண்டிருக்கிற பிரச்சினைகளை ஒரேயொரு சொற் தொடரில் தீர்த்துவிடுகின்ற கலையை நாம் கற்கவில்லை" என்கின்றார். ஆனால் பிரபாணிசம் ஒரேயொரு சொற்தொடரில் தீர்க்க முனைகின்றது. துப்பாக்கியால்

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

சுடுவதே அது. இதை பிரபானிச தலைமை சொந்த மக்களுக்குள்ளும் இதைத் தான் தீர்வாக வைக்கின்றது. சமூகங்களை கையாள்வதிலும், மனித முரண்பாடுகளை கையாள்வதிலும் உள்ள அனுகுமுறை கூட எங்கும் எதிலும் படுகொலை அரசியலே. இதற்குத் தான் பிரபாகரன் தலைவனாக இருக்கின்றார் என்றால், எப்படி ஒரு இனத்தின் தலைவனாக இருக்க முடியும்?

பரஸ்பர நம்பிக்கை இல்லாத அனைத்தும் மலட்டுத்தனமானது. இங்கு உணர்ச்சி பூர்வமான உணர்வுகள் வெளிப்படுவதில்லை. உருபோட்ட நம்பிக்கைகள், விசுவாசங்கள், இதுவே சமூகத்தை இழிநிலைக்குள்ளாக்கியபடி வழிநடத்துகின்றது. மக்கள் விரோதச் செயல்களை, அதாவது சட்டவிரோத செயல்களை சட்டமாக்கி, அதையே ஒழுக்கம், தியாகம், பண்பாடாக புணர்ந்து சமூகத்தின் வேதனையில் தன்னை உயிர்ப்புள்ளதாக காட்டி நடக்கின்றனர்.

மக்களின் பெரு மூச்சை மோந்து கண்காணிக்கும் அடிவருடிக் கும்பல்கள், பெருமூச்சு வார்த்தையாக வருவதை அனுமதிப்பதில்லை. மீறி வெளி வந்தால் 'துரோகி', 'கைக்கூலி' 'பொம்பளைப் பொறுக்கி', போன்ற அடைமொழிகள் மூலம் புணர்ந்து கொன்று விடுகின்றனர். இப்படித் தான் தலைமை, தன்னையும் தனது சொந்த இருப்பையும் பாதுகாக்கின்றது. அடுத்தவனின் கழுத்தை வெட்டுவதன் மூலம், தம்மைத்தாம் தலைவர்கள் என்கின்றனர். இதுவே இன்றைய எமது எதார்த்தம். முட்டாள்கள் முட்டாள்களாகவே நீடிப்பர்.

குறிப்பு: இக்கட்டுரை தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைக்கான சமூக ஒடுக்குமுறைகளை ஒழிக்கும் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதாக பீற்றும் புலிகள் பற்றி குறிப்பாக விசேடமாக ஆராய்கின்றது. இது பேரினவாத பாசிச சிங்கள ஆட்சியாளர்களையோ, அதனுடன் கூடி நிற்கும் அரசியல் கட்சிகளையோ, அரசியல் ரீதியாக தமிழ் மக்களுக்கு துரோகம் செய்த துரோகக் குழுக்களையோ இந்த விமர்சனம் எந்தவிதத்திலும் பாதுகாக்க முற்படவில்லை. ஏன் சர்வதேச ரீதியாக ஏகாதிபத்தியங்களுடன் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் கூடிக்குலவும் உதிரிகளும், சிறுகுழுக்களும் கூட விதிவிலக்கற்ற மக்கள் விரோதிகள் தான். சமூகத்தின் மீது சவாரிவிடும் இந்த மக்கள் விரோதிகள் புலிக்கு நிகரானவர்கள். சந்தர்ப்பங்கள் குழ்நிலைக்கு ஏற்ப வேலும் கட்டி நாடகமாடும் கயவர்கள் தான் இவர்கள். ஈவிரக்கமற்ற மக்கள் விரோதிகள் இவர்கள். மக்களுக்காக எதையும் உண்மையாக சொல்ல நேர்மையற்ற பொறுக்கிகள் தான் இவர்கள். எனது இக்கட்டுரை குறிப்பாக புலிகள் பற்றி ஆராய்ந்த போதும், இது உலகம் தழுவிய மக்கள் விரோத சக்திகளின் பொதுவான கட்டமைப்பை அடிப்படையாக கொண்டு விவாதிக்கின்றது.

4.02.2006

**புலியெதிர்ப்பு பிரிட்டிஸ் அரசியல் ஏஜண்டுக்கும்,
புலிப் பிணாமிக்கும் இடையிலான தர்க்கத்தின் சாரமென்ன?**

பாசிசம் தனக்கு அரசியல் முலாம் பூசக்கூடிய ஒருவர் மூலம் களத்தில் இறங்கியுள்ளது. எதிராளிக்கு எதிரான தமது பாசிச நடத்தையை, முதல் முதலாக ஜனநாயகத்தின் ஒரு கூறாகத் காட்டத் தொடங்கியுள்ளது. இதை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள முடியாது திணறுவதும் புலம்புவதும் நிகழ்கின்றது. ஜெயதேவனுக்கு எதிராக ஈழம் வெப் இணையத்தில் வெளிவந்த ஒரு கட்டுரைக்கு எதிராக தேனீ இணையத்தளத்திலும், ரி.பி.சி.யிலும் விவாதிக்கப்பட்டது. சபேசன் என்பவரால் எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை, அவரின் சொந்தப் பெயரில் சொந்த இணையத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒருபுறம் சபேசன் புலிப்பிணாமியாக நாய் வேசம் போட்டுக் குலைக்க, ஜெயதேவன் கும்பல் பனங்காட்டு நரி வேஷம் போட்டு ஊளையிடுவதுமே விவாதமாகியது.

சபேசன் என்பவர் புலியின் பாசிசத்தையே ஜனநாயகமாக சோடிக்கும் அடிமை சேவகத்தை விசுவாசமாக தொடங்குகின்றார். அறிவு நேர்மையற்ற, பகுத்தறிவற்ற சொந்த பசப்பல்களுடன் பாசிசத்தையே ஜனநாயக நடைமுறையாக திரிக்கின்றார். ஜனநாயகமே என்று மூக்கால் சிந்தி புலம்பும் ரி.பி.சி.யும், அது சார்ந்த கும்பலும், இதை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள முடியாது திணறுகின்றனர். சொந்த அரசியலே இந்த எல்லைக்குள் இருப்பதால், அந்த அரசியல் வரையறையை வைத்து இவர்களின் ஜனநாயக வேஷத்தை பிணாமி புலி சபேசன் திணறடித்து விடுகின்றார்.

புலிக்கு பிணாமியாக எழுதும் சபேசன் ஜெயதேவனை விளித்து "ஒரு காலத்தில் நீங்கள் எம்மவா " என்று அறிவதில் இருந்து, தனது பிணாமிய

மனித அவைங்களில் மிதற்கும் அரகியலும் கோபாடுகளும்

கூலித் தொழில் பற்றி அவருடன் உரையாட விரும்புகின்றார். இங்கு சபேசன் "எம்மவர்" என்பதன் ஊடாக, ஒரு கும்பலின் செயல்பாட்டையே தமக்கிடையில் அடையாளம் காண்கின்றார். பரந்துபட்ட மக்களிடம் இருந்து வேறுபட்ட, அதேநேரம் அவர்களுக்கு எதிராக இயங்கும் ஒரு கும்பல் தான் தாங்கள் என்பதை முதலில் இந்த விளிப்பின் ஊடாகவே அடையாளப்படுத்துகின்றார். ஏன் ஐயா எம்மை விட்டு போனீர்கள் என்று எச்சரிக்கையுடன் ஒப்பாரிவைக்கத் தொடங்குகின்றார்.

சபேசன் தனது ஒப்பாரியில் "மெத்தப் படித்தவர் என்றும் ராஜதந்திர வட்டாரங்களில் தொடர்புகளை வைத்திருப்பவர் என்றும் தெரிந்து கொண்டேன். சில மாதங்களுக்கு முன்பு தமிழீழத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தீர்கள் எனவும் கேள்விப்பட்டேன். அதன் பிற்பாடு நீங்கள் இடம் மாறி விட்டதையும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்கும் வேலைகளில் ஈடுபடுவதையும் கவனித்து வருகிறேன்." என்கின்றார். சரி சபேசன், 'எமது' விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்கும் வேலை என்கின்றீர்களே அது என்ன? எப்படி மழுங்கடிக்கின்றார். அதை ஏன் உங்களால் சொல்ல முடியவில்லை. 'எமது' விடுதலைப் போராட்டத்தை என்கின்றீர்கள். எமது போராட்டம் என்பது எதைக் குறிக்கின்றது. ஆம் அது மக்களுக்கு எதிரான புலிப்போராட்டத்தைக் குறிப்பிடுவதால் தான், 'எமது' என்று உரிமையுடன் 'எம்மவர்' நோக்கி பிதுங்கி வெளிப்படுகின்றது.

விடுதலைப் போராட்டம் என்றால் என்ன? புலியும் புலிக்கும்பலும் தாம் விரும்பியதை அடைவதா விடுதலைப் போராட்டம். மக்களின் அனைத்து ஒடுக்குமுறையையும் ஒழிக்காத விடுதலைப் போராட்டம் பொய்யானது போலியானது. மக்களை ஏமாற்றி சிலர் நலனைப் பேணுவது மோசடித்தனமாகும். தமிழீழத்தில் ஒரு மனிதனுக்கு என்ன உரிமை உண்டோ. அந்த உரிமை எல்லா மக்களுக்கும் இருக்கவேண்டும். புலிகள் இதை விடுதலைப் போராட்டம் என்ற பெயரில், அதை மக்களுக்கு மறுக்கின்றனர்.

ஐயாதேவன் உங்களுடன் இருந்து ("எம்மவர்" அதை விடுதலைப் 'எமது' போராட்டத்துக்குச் செய்தாரோ, அதைத்தான் இப்பவும் செய்கின்றார். மக்களுக்கு எதிராக உங்களைப் போல் மக்களை ஏமாற்றியபடியே தான் மக்கள் விரோத அரசியல் செய்கின்றார். நீங்கள் மக்கள் விரோத அரசியலில் புலிகள் என்றால், அவர் அதில் கைதேர்ந்த ஏகாதிபத்திய புலியாகின்றார். இங்கு அவர் புலிப்பினாமியாக அல்ல, ஏகாதிபத்திய பினாமியாக உள்ளார். ஏகாதிபத்தியத்துக்கு விசுவாசமாக வாலாட்டி, அவர்களைச் சுற்றி

விசுவாசமாக வலம் வருகின்றார். உங்களுடைய அதே அரசியல் அதே நோக்கம். ஆனால் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருந்து நிலைமைக்கு ஏற்ப மற்றொரு புலியாகவே பரிணமிக்கின்றார். மக்களுக்கு எதிரான அரசியலில் ஈடுபடுவதில், அதீதமான ஒற்றுமையுடன் புலிகளுடன் களத்தில் இறங்குகின்றனர். கருணா புலியில் இருந்து பிரிந்து எப்படி மற்றொரு புலிக் கருணாவாக இருக்க முடிந்ததோ, அதையே இவரும் செய்கின்றார். ஆனால் நாகரிகமாக அவர் செயல்பட, நீங்கள் காட்டுமிராண்டித்தனமாக அதையே செய்கின்றீர்கள். அதைத்தான் அவர் புலிக்குள் கோரினார். புலிக்கும் அவருக்குமான முரண்பாடே அரசியலில் அல்ல. மக்களை ஏமாற்றுவதில் எந்த மாதிரியான நடைமுறையை கைக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நடைமுறை தொடர்பாகவே இருந்துள்ளது. ஜெயதேவன் என்றைக்கும் புலியின் அரசியலில் இருந்து எப்படி வேறுபடுகின்றேன் என்பதை சொல்லமுடியாது. புலியுடன் அணுகுமுறை தொடர்பான வேறுபாடே இங்கு உள்ளது. அதை மட்டுமே, இவரால் சொல்ல முடிகின்றது. மெத்தப்படித்ததாக கூறும் நீங்களும் சரி, படித்தாக நம்பும் பனங்காட்டு நரியான அந்த ஜெயதேவனும் சரி, சமூகத்துக்கு என்ன செய்கின்றார்கள். சமூகத்தின் பொருளாதார வாழ்வை அழிக்கும், இரத்தம் குடிக்கும் அட்டை போல் உறுஞ்சும் அரசியலையே செய்கின்றார்கள். மக்களின் வாழ்வு சார்ந்த, அவர்களின் பொருளாதார இருப்பு சார்ந்த எந்த அரசியலையும் இவர்கள் செய்யவில்லை. மாறாக அதை குழிபறிக்கும் கிடங்கையே, அரசியலாக வெட்டுகின்றனர். புலி என்றும், புலிக்கு எதிரென்றும் இதற்குள்ளேயே சுற்றிச்சுற்றி அரசியல் செய்கின்றனர். இதுவே இன்று இலங்கை அரசியல் முழுக்க புரையோடிக் காணப்படுகின்றது.

ஜெயதேவன் இன்று இடம்மாறி புலிக்கு எதிராக புலியெதிர்ப்பு அணியாகிப் பிழைக்கின்றார் என்றால், அது அரசியல் ரீதியாக அல்ல. அதே அரசியல், ஆனால் இடமாறி நிற்கின்றார். புலிகளிடம் அரசியலைக் கற்றவர்கள், உண்மைக்குப் பதில் பொய்யையும் வாழ்வுக்கு பதில் அழிவையும் விதைத்து, குறுந்தேசியத்தில் 'மெத்தப்படித்த' அடிவருடியாகவே அரசியலில் பிழைக்க முடிந்தது. இந்த மெத்தப்படித்த அடிவருடிகள் அரசியலில் பினாமியாக மட்டும் தான் நீடிக்க முடியும். அதைத் தான் இன்று ஜெயதேவன் நேர்த்தியாக பிரிட்டிஷ்க்கு விசுவாசமாக செய்கின்றார். இன்று புலிக்காக அல்ல, நேரடியாகவே ஏகாதிபத்தியத்துக்காக ஊளையிடுகின்றாரே ஒழிய, இந்த எல்லையைத் தாண்டி மக்களுக்காக வாழ்பவர்கள் அல்ல. "ராஜதந்திர வட்டாரங்களில் தொடர்புகளை வைத்தி" ருந்தவர் என்பது, ஏகாதிபத்தியத்துடன் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் விசுவாசத்தையே அவர் ஊடாக எடுத்துக் காட்டுகின்றீர்கள். உங்கள் முரண்பாடு என்ன? ஐயோ இப்ப நீங்கள் மட்டும் எங்களை விட்டுவிட்டு, அவர்களுடன் தனித்து

மனித அலவங்கனில் யிதற்கும் சிரசியலும் கோப்பாடுகளும்

நின்று கூடிக் குலைக்கலாமோ! இது துரோகம் அல்லவா! இது "எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை" மழுக்கடிப்பதல்லவா என்றே கூற முனைகின்றீர்கள். நீங்கள் செய்வதை எம்முடன் சேர்ந்து நின்று உங்களுக்காக அல்லாமல் எமக்காக செய்யுங்கள் என்பதே சபேசனின் தியாக அறிவுரை.

புலிகள் மக்களுக்கு எதிராக இருத்தல் என்பதையே, உள்ளடக்க ரீதியாக அதையே ஜெயதேவனும் செய்கின்றார். நீதி விசாரணையற்ற புலியின் படுகொலை அரசியலை இன்று எதிர்க்கும் ஜெயதேவன், ஜனநாயகம் என்ற சொல்லில் தொங்குகின்றார். ஜனநாயகம் என்பது இந்த கும்பலின் விளக்கமே, புலிகள் அல்லாத புலி போன்ற குழுக்களின் செயல்பாட்டை அங்கீகரிக்க கோருவதே. இவர்கள் சிறுபான்மை இனங்களின் முரண்பாட்டை, சாதிய முரண்பாட்டை, பால் முரண்பாட்டை, பிரதேச முரண்பாட்டை, வர்க்க முரண்பாட்டை... ஒழிப்பதை ஜனநாயகமாக கருதுவதில்லை. ஏன் ஏகாதிபத்தியம் உலகமயமாதலூடாக தேசியத்தை சிதைப்பதைக் கூட முரண்பாடாகக் கருதுவதில்லை. இவற்றை எல்லாம் ஒடுக்கும் சமூகத்தின் ஆதிக்கம் பெற்ற முரண்பட்ட கூறுகளின் சுதந்திரம் தான், ஜனநாயகம் என்கின்றனர். புலிகள் இன்று இந்த நிலையை அடைந்தது என்பது புலித் தலைவரின் தனிப்பட்ட விருப்பமல்ல, மாறாக இந்த முரண்பாட்டை ஒடுக்கி அடக்கியாண்டதன் விளைவாகும். ஜெயதேவன் போன்றவர்கள் சமூக முரண்பாட்டை ஜனநாயக விரோதமாக கருத மறுப்பதன் மூலம், ஜனநாயக விரோதியாக மக்கள் விரோதியாக மற்றொரு புலியாகவே வளர்ச்சியுறுகின்றனர். இதனால் தான் அவர் புலியிலும் இருக்க முடிந்தது. ரி.பி.சி கும்பலுடனும் சேர்ந்து இருக்க முடிகின்றது.

சபேசன் தனது புலிப்பினாமிக் கட்டுரையில் "ஜெயதேவன் அவர்களே! உங்களுடன் சில விடயங்களை நான் மனம்விட்டு பேச விரும்புகிறேன். உங்களை நீங்கள் ஒரு தமிழ் தேசிய உணர்வாளரென கூறுகிறீர்கள். அந்த வகையில் உங்களது தாய்நாடு தமிழீழமாக மட்டுமே இருக்க முடியும். நீங்கள் பிரித்தானியாவின் கடவுச்சீட்டை வைத்திருந்தாலும் உணர்வால் நீங்கள் தமிழீழத்தவராகவே இருந்தீர்கள். ஆகவே உங்களை சந்தேகத்தின் பேரில் தடுத்துவைப்பதற்கும் விசாரிப்பதற்கும் உங்களின் தாய்நாட்டிற்கு உரிமையில்லையா? ஒருவர் மீது குற்றச்சாட்டு வைப்பதும் விசாரணை நடத்தப்படுவதும் நிரபராதியெனின் விடுதலை செய்வதும் உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் நடக்கும் மிகச் சாதாரண நடைமுறை. அத்துடன் விசாரிக்கின்ற பொழுது சிறிது மிரட்டுவதும் அதற்காக தங்களை இரக்கமற்றவர்களாக காட்டிக் கொள்வதும் வழக்கம். அதுவும் ஒரு நாட்டின் புலனாய்வுப்பிரிவால் விசாரிக்கப்படும் பொழுது சொல்லவே வேண்டாம்.

அனைத்துவிதமான முறைகளும் கையாளப்படும். உடல் ரீதியான உளவியல் ரீதியான அழுத்தங்கள் ஏற்படும் வண்ணம் விசாரணைகள் நடைபெறும். ஆனால் உங்களை உடல் ரீதியாக எவ்விதத்திலும் துன்புறுத்தாது, தங்களைப் பற்றி வேண்டுமென்றே பயங்கரமாகச் சொல்லி, உங்களை அச்சத்தில் ஆழ்த்தி உளவியல் ரீதியான விசாரணை முறையைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை நீங்கள் சொன்னதை வைத்தே அறிந்து கொண்டேன். இவ்வாறு ஒருவரை விசாரிப்பதில் ஏதும் தவறு இருப்பதாக எனக்கு தெரியவில்லை. உலகிலே எத்தனையோ நாடுகளில் பலர் தவறான முறையில் தண்டனை வழங்கப்பட்டு சிறையில் வாடியிருக்கிறார்கள். பலர் செய்யாத குற்றத்திற்காக தூக்குமேடை ஏறியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக நாடுகள் என மதிக்கப்படும் நாடுகளில் கூட பல முறை தவறான தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழீழ தேசம் உங்களுக்கு தண்டனை எதையும் வழங்கவில்லை. உங்களை தடுத்து வைத்து விசாரித்தார்கள். அவ்வளவே. இதற்குப் போய் நீங்கள் தமிழீழத்தோடு போர் தொடுக்க முனைவது அழகான செயல் அல்ல". என்கின்றார். புலிகளின் பாசிச நடவடிக்கையை ஜனநாயக செயல்பாடாக காட்டும் வகையில், 'ஜனநாயக' நாடுகளின் இயல்பான ஒன்றாகவே இதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மிகவும் கைதேர்ந்த அரசியல் தர்க்க மோசடி. ஜெயதேவன் பாணியில் அதே அரசியலில் நின்று, இது தர்க்கிக்கப்படுகின்றது. இதனால் தான் ஜெயதேவன் முதல் ரி.பி.சி வரை பதில் சொல்ல முடியாது பினாற்றுகின்றனர். இந்த கேள்விக்கு, தர்க்கத்துக்கு அவர்களால் பதிலளிக்க முடியவில்லை.

உண்மையில் ஜே.வி.பி இனவாதிகள் என்று நாம் அம்பலப்படுத்திய போது, தாம் பதில் அளிக்கின்றோம் பிரகரிப்பார்களா என்று எம்மை நோக்கி சிலர் மூலம் சவால்விடுத்தனர். நாம் அந்த இனவாத அரசியல் சவாலை ஏற்று ஜே.வி.பிக்கு அழைப்பை விடுத்தபோது, இன்றுவரை மௌனமே பதிலாக அளித்தனர். இதுபோல் தான் ஜெயதேவன், சிவலிங்கம் போன்றோர். அவர்களின் மக்கள் விரோத கருத்துக்கு எதிரான எனது கட்டுரைகளுக்கு பதிலளிப்பதாக தனிப்பட்ட நபர்களிடம் வாயால் பீற்றுபவர்கள் தான். இந்தக் கும்பலால் சபேசனின் பாசிச விவாதத்துக்கு பதிலளிக்க முடியவில்லை. ரி.பி.சி விவாத அரங்கில் சபேசன் நேரடியாக தொலைபேசி அழைப்பின் ஊடாக வந்தபோது, அவரை சுற்றி நாலு ஐந்து பேரும் குதறினர். தர்க்கரீதியாக அவரின் பாசிசத்தை அம்பலப்படுத்தி விவாதிக்க முடியாத, அதே அரசியலைக் கொண்டு திக்குமுக்காடினர்.

கிட்லர் இந்த ஜனநாயக அமைப்பை பயன்படுத்தி எப்படி ஆட்சிக்கு வந்தானோ, அதைத்தான் சபேசன் கையெடுத்துள்ளார். 'ஜனநாயகம்' பற்றி

மனித அலகுகளில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

கொள்ளைக ரீதியான இரண்டுபக்க நிலையும் ஒன்றாக இருப்பதால் தான் சபேசன் வாத்தத்துக்கு பதிளிக்க முடிவதில்லை. ஜனநாயகம் பற்றி பீற்றிக் கொள்ளும் ரி.பி.சி அன் கோக்களும், விடயத்துக்கு வெளியில் நின்று கொக்கரிக்கின்றனர். வழமை போல் ராமராஜ் ஒரு கட்டத்தில் சபேசனை வானொலியில் மடக்க, கொலைகள் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள் என்ற போது, கிட்டலின் கோயபல்ஸ் சபேசன் அதையும் தாண்டி இவர்கள் பாணியில் பதிளித்த போது, ரி.பி.சி சபேசனுக்கு எதிராக பாவித்து அம்பு நேரம் முடிந்துவிட்டது என்ற பதில்தான். இதுதான் ஜெயதேவன் ரி.பி.சி கும்பலின் கருத்துச் சுதந்திரம் பற்றி அவர்களின் பொது நிலைப்பாடு. கிட்டலருக்கு பிரச்சார மந்திரியாக கோயபல்ஸ் என்ற ஒரு கோமாளி இருக்கலாம் என்றால், பிரபாகரனுக்கு ஏன் ஒரு சபேசன் இருக்கக் கூடாது. அதுவும் சொந்த முகத்துடன் வெளிவருகின்றார். பிரபானிச பாசிசத்தை பிரச்சாரம் செய்யும் சபேசனின் ஜனநாயகம் பற்றியும், கைது விசாரணைகள் பற்றிய அவரின் பாசிச கருத்துக்கும் வருவோம்.

எடுத்த எடுப்பில் புலிகளுக்கு சலுகையை அடிப்படையைக் கொண்ட ஒரு கோட்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்டே இந்த தர்க்கம் அமைகின்றது. புலிகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டபூர்வமான ஒரு அமைப்பு அல்ல. மக்களால் நேசிக்கப்படும் ஒரு விடுதலை இயக்கமல்ல. மாறாக காலம்காலமாக படுகொலை அரசியல் மூலம், அடக்குமுறையை மக்கள் மேல் ஏவி அதிகாரத்துக்கு வந்தவர்கள் புலிகள். மக்களின் சாதாரண அடிப்படை உரிமையை மறுத்து அதிகாரத்துக்கு வந்தவர்கள். புலிகள் அனுபவிக்கும் எந்த உரிமையும், சலுகையும் மக்களுக்கு கிடையாது. இதை புலிகளே பகிரங்கமாக பாசிசமாகவே கூறியுள்ளனர். "மக்களுக்கு எழுத்து, பேச்சு, கருத்து, பத்திரிகைச் சுதந்திரம் வேண்டும்". "மக்களுக்கு விரும்பிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் இருக்கவோ அரசியல் நடத்தவோ சுதந்திரம் வேண்டும்." என பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கோரிய போது, இந்த கோரிக்கைக்கு பகிரங்கமான துண்டுப் பிரசாரம் மூலம் 28.11.1986இல் பதிலளித்த புலிகள், இது "விடுதலைப் புலிகளை அரசியல் அனாதைகளாக்கக் கூடிய மேலும் இரு கோரிக்கைகள்" என்று கூறி நிராகரித்தனர். அன்று முதல் இன்று வரை புலிகள் வேறு, மக்கள் வேறாகவே உள்ளனர். புலிகளின் உரிமைகள் மக்களுக்கு கிடையாது. இப்படியான அமைப்பில் நீதி, நியாயம் எப்படி இருக்கும். புலிகளின் உரிமைகள் மக்களுக்கு கிடையாது என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகின்றது. அனைத்தும் மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டவையாகவே உள்ளது. அனைத்தும் மக்களுக்கு எதிரானவை. மக்களின் மேல் துப்பாக்கி மூலம் சர்வாதிகாரத்தையே நிலைநிறுத்துகின்றது. மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வின் அனைத்து உயிர் மூச்சையும் கழுத்தை நெரித்து கொல்லுகின்ற

ஒரு நிலையில், அதை எதிர்த்து போராடும் உரிமையை மறுப்பது பாசிச பிளாமிகளின் நக்குத்தனமாகும்.

மக்கள் மேலான ஒடுக்குமுறை மூலம் புலிகள் என்ற குழு உயிர்வாழ்கின்றது. இங்கு எந்த நீதியும் சட்டமும் நிலைநாட்டப்படுவதில்லை. விசேட சலுகைகள் கொண்ட ஒரு கும்பலின் மக்கள் விரோத பாசிச ஆட்சியே நடக்கின்றது. இப்படியான ஒரு நிலையில் உங்களுையே நீங்கள் ஏமாற்றிக் கொண்டு என்ன சொல்லுகின்றீர்கள் என்றால் சந்தேகத்தின் பெயரில் கைது செய்யக் கூடாதா, விசாரணை செய்யக் கூடாதா? என்று வியாக்கியானம் செய்கின்றீர்கள். பாசிச பிரச்சார மந்திமாரே! முதலில் நீங்களே வலிந்து உருவாக்கியுள்ள தமிழீழச்சட்டங்கள் எல்லாம் எங்கே போனது? உங்கள் தமிழீழச்சட்டம் இதை ஏன் விசாரிக்கவில்லை. உங்கள் நீதிமன்றங்கள் போலியானவையா? குற்றச்சாட்டுகளை பகிரங்கமாக வைத்திருக்க வேண்டுமல்லவா? நீங்கள் உங்கள் விசாரணையை, கைதை முதலில் நீங்களே வலிந்து உருவாக்கிய சட்டத்தின் முன் கொண்டுவாருங்கள். இதற்குப் பின் தான் கைது செய்யும் உரிமை, விசாரணை பற்றி எல்லாம் பேசமுடியும். இதை செய்யமறுத்து விசாரித்தவர்களை, இதை செய்ய மறுத்து நியாயப்படுத்துபவர்களை (உங்களைப் போன்றவர்களை), உங்கள் நீதிமன்றத்தின் முன் வந்து சட்டத்தை மீறியமைக்காக தண்டிக்கக் கோருங்கள். இதைவிடுத்து பிளாற்றல் ஏன்! இதன் பின் ஜெயதேவனைப் பற்றி பேச வாருங்கள். அது நியாயம்.

சரி வக்காலத்து வாங்கும் பாசிச பிளாமியே, அவர் மீதான உங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் என்ன? நீங்கள் மீண்டும் குற்றவிசாரணை செய்ய முன்னம், அவர் பற்றி எழுத முன்னம், அவர் மீதான குற்றம் தான் என்ன? உங்கள் அவதூறுகள், தீர்ப்புகள், தண்டனைகள் எதுவும் குக்குமமானவையாக, மிருகத்தனமானதாகவே உள்ளது. 1986 இல் தொடங்கிய ரெலோ அழிப்பின் பின்பாக, குறைந்த பட்சம் நாளொன்றுக்கு ஒருவரையாவது புலிகள் கொன்று வந்துள்ளனர். இதில் நீதி எங்கே நியாயம் எங்கே உயிர் வாழ்ந்தது. காட்டுத் தர்பார். தமிழ் தாய் பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றுப் போட்ட ஒவ்வொரு உயிரையும் காட்டுமிராண்டிகள் இலகுவாக வேட்டையாடினர். எந்த நீதிமன்றம் இதை விசாரித்தது. உங்களுக்கு குற்றம் சாட்டும் உரிமையும், விசாரிக்கும் உரிமையும் உண்டு என்றால், அதை குறைந்த பட்சம் நீங்களே உருவாக்கி (நீங்களே நிராகரிக்கும்) கண்துடைப்பு செய்யும் தமிழீழ நீதிமன்றத்துக்கு முன்கொண்டு வாருங்கள். இதைவிடுத்து இரகசிய பாதாள சிறைகளில் சித்திரவதை செய்யும் உரிமையையும், அவர்களை ஈவிரக்கமற்று கொல்லும் உரிமையையும், உங்களுக்கு எந்த மக்கள் எப்போது எப்படி வழங்கினார்கள். உங்கள் உரிமைகளை மக்களுக்கு

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

வழங்க மறுக்கும் நீங்கள், மக்களுக்கு எந்த நீதியையும் வழங்குவதில்லை. இதைவிடுத்து நீங்கள் செய்வதை மக்களுக்கு முன் பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் என்ன செய்தோம், செய்கின்றோம் என்பதை பகிரங்கமாகவே நேர்மையாகச் செய்யுங்கள். குற்றவாளியாக நீங்கள் கருதியவர்களின் குற்றம் தான் என்ன என்று பகிரங்கமாக அறிவியுங்கள். இதைவிடுத்து பல கோடி ரூபாவில் கட்டப்படும் நீதிமன்றங்கள் போலியானவை என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

உங்களின் கருத்தின் மீதும், இந்த மாதிரிபான நடத்தைகள் மீதும் மக்களின் கருத்துரிமையை அனுமதியுங்கள். கருத்துச் சொல்லுபவன், கேள்வி கேட்பவன், பணம் தரமறுப்பவன், உங்கள் ஹர்த்தாலுக்கு கடையை பூட்ட மறுத்தவன் என அனைவருக்கும் மரணதண்டனையை பரிசளித்துக் கொண்டு, சட்டவியாக்கியானம் மனித உரிமை வியாக்கியானம் செய்வது அபபட்டமான பாசிமாகும்.

ஐரோப்பிய நீதிமன்றங்கள், அமெரிக்க நீதிமன்றங்கள் விசாரிக்கவில்லையா, குற்றவாளி அல்லாதவனை தண்டிக்கவில்லை என்ற உங்கள் தர்க்கத்தில், நீங்கள் உங்கள் விசாரணையை உங்கள் நீதிமன்றத்தில் உங்கள் சட்டத்துக்கு உட்படுத்திக் கூட நடத்தவில்லை. இதை முடிந்தால் கண்டியுங்கள். சொந்த அறிவிருந்தால், துணிவிருந்தால் அதை நேர்மையாக எழுதுங்கள். மேற்கில் குற்றவாளியாக நிறுத்தப்பட்டவன் தனக்காக வாதிட முடியும். அது பகிரங்கமாக மக்கள் முன் அனைத்தும் தெளிவாக தெரிவானதாக உள்ளது. அதைப்பற்றி மக்கள் கருத்துரைக்க முடியும். ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க நீதிமன்றங்களில் உள்ள உரிமை பற்றி உதாரணம் காட்டமுடியும் என்றால், அந்த நாட்டில் உள்ள உரிமைகளை உதாரணம் காட்டி முதலில் அதை எமது மக்களுக்கு வழங்குங்கள். அதைக் கோருங்கள். அதன் பின் உதாரணத்தைக் காட்டுங்கள். அந்த நீதி மன்றங்கள் கடைப்பிடிக்கும் குறைந்தபட்ச வெளிப்படையான அணுகுமுறையை அமுல்படுத்துங்கள்.

அடுத்து மேற்கில் அப்படி உள்ளது என்பதால், அவை சரியானவை என்பதல்ல. அதனால் தான் மேற்கில் மக்கள் அதற்கு எதிராகப் போராடுகின்றனர். இந்த போராட்டத்தை நீங்கள் காணாத மாதிரி நடத்து அதை நியாயப்படுத்துவதே, இங்கு உங்கள் ஏகாதிபத்திய உள்ளடக்கமாக உள்ளது. ஜெயதேவன் போன்றவர்கள் ஏகாதிபத்திய தொங்குசதையாக இருப்பதால், உங்களைப் போல் இதை ஆதரிக்கின்றனர். இதனால் தான் உங்கள் பாசிச விதண்டாவாதத்துக்கு அவர்களால் பதிலளிக்க முடியாது திணறுகின்றனர். ஆனால் மக்கள் அப்படியல்ல. மக்கள் மேற்கிலும் சரி, தமிழீழத்திலும் சரி இதை எதிர்த்துப் போராடுகின்றனர். உங்களைப் போல்

மக்கள் நக்கிப் பிழைக்கவில்லை. சொந்த உழைப்பில், சொந்த அதிகாரத்துக்காக அவர்கள் எப்போதும் எங்கும் தமக்காக தம்முயிரை அர்ப்பணித்துப் போராடுகின்றனர். ஜெயதேவன் போல் பிரிட்டிஸ் ஆளும் வர்க்கத்தில் கால்களில் தவம் இருக்கவில்லை.

ஏன் தமிழீழ தேசியவிடுதலைப் போராட்டம் சமூக அநீதிகளை ஒழிக்கப் போவதாக கூறி, மக்களை ஏமாற்றித்தான் பாசிசத்தை உருவாக்கினர். இதைத்தான் கிட்டலரும் செய்தான். மக்களை ஏமாற்றவும், தம்மை மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக காட்டவும் புலிகளும் கூட பின்நிற்கவில்லை. புலிகளின் அரசியல் வேலைத்திட்டத்தை உள்ளடக்கிய கொள்கை விளக்க நூலான "சோசலிச தமிழீழம்" என்ற நூலில் இந்த மோசடியைச் செய்கின்றனர். அதில் புலிகளின் அரசியல் இலட்சியம் என்ற பகுதியில் "தேசிய விடுதலை, சோசலிச சமூகப் புரட்சி ஆகிய இரு ... அடிப்படையான அரசியல் இலட்சியம்" என்கின்றனர். "தேசிய விடுதலை எனும் பொழுது ... ஒடுக்கப்பட்ட எமது மக்களின் அரசியல் விடுதலையையும், சுதந்திர சோசலிச தமிழீழ அரசு நிர்மாணத்தையுமே" தமது இலட்சியம் என்கின்றனர். அதை அவர்கள் விளக்கும் போது "சுதந்திர தமிழீழம் ஒரு மக்கள் அரசாகத் திகழும். மத சார்பற்ற, சனநாயக சோசலிச அரசாக அமையும். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு, மக்களால் நிர்வகிக்கப்படும் ஆட்சியாக இருக்கும். சகல பிரஜைகளும் சமத்துவத்துடன், சனநாயக சுதந்திரங்களுடனும் வாழ வகைசெய்யும்..." ஆட்சியாக அமையும் என்கின்றனர். மேலும் அவர்கள் விளக்கும் போது "சோசலிசப் புரட்சி எனும்பொழுது எமது சமூகத்தில் நிலவும் சகலவிதமான சமூக அநீதிகளும் ஒழிந்து, ஒடுக்குதல் முறைகளும் சுரண்டல் முறைகளும் அகன்ற, ஒரு புதிய புரட்சிகர சமதர்ம சமுதாய நிர்மாணத்தையே குறிக்கின்றோம்" என்றனர். அத்துடன் "தமிழீழ சமூக வடிவமானது ஒரு முதிர்ச்சி கண்ட முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதலாளி வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற பிரதான வர்க்க முரண்பாட்டின் அடிப்படையில் பொருள் உற்பத்தி முறை இயங்கவில்லை. ... வளரும் முதலாளித்துவ அம்சங்களும், பிரபுத்துவ எச்ச சொச்சங்களும், சாதிய தொழில் பிரிவு உறவுகளும் ஒன்று கலந்த ஒரு... பொருளாதார அமைப்பானது சமூக அநீதிகள் மலிந்த ஒடுக்கு முறைகளையும் சுரண்டல் முறைகளையும் கொண்டுள்ளது. எமது சமூகத்தில் ஊடுருவியுள்ள சகலவிதமான சமூக ஒடுக்கமுறைகளையும் ஒழித்துக்கட்டி, வர்க்க வேறுபாடற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை கட்டி எழுப்புவதே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இலட்சியமாகும்" என்று மக்களின் முதுகில் அறிகளை சவாரி செய்கின்றது.

மனித அலகுகளில் மிதற்கும் அரிசியும் கோப்பாடுகளும்

இப்படி மக்களின் உரிமை பற்றி பேசியவர்கள், மக்கள் நலன் பற்றி பேசியவர்கள் அதை மறந்துவிட்டனர். இன்று மக்கள் அதைக் கோரும் போது கிடைப்பது சகலரும் அறிந்த மரணதண்டனை தான். இந்த அமைப்புடன் இந்த வேலைத்திட்டதுடன் ஒட்டி உறவாடிய ஜெயதேவன் போன்றோர் கூட அதை அமுல்படுத்தவில்லை. மாறாக இதற்கு எதிராகவே புலியின் பிளாமியாக இருந்த போதும் சரி, இன்று புலிக்கு வெளியில் புலியெதிர்ப்பு அரசியல் பேசுகின்ற போதும் கூட பேசவில்லை. மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதில் இவர்கள் தமக்கு இடையில் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றனர். இப்படி மக்களுக்கு எதிராக ஒன்றுபட்டு நிற்கும் நிலையில் தான், தம்முடன் முரண்பட்டு நிற்கும் தர்ப்பை விசாரணை செய்யும் உரிமை பற்றியும், அவர்களை அழித்தொழிக்கும் உரிமை பற்றியும் பேசுகின்றீர்கள். உங்கள் தர்க்கவாதம் சரியென்றால், தமிழரின் உரிமையை மறுத்து அரசங்கேற்றும் மக்களுக்கு எதிரான சிறிலங்கா நீதிமன்ற விசாரணைகளும் சரியானவைதான். சிறிலங்கா பேரினவாத நீதிமன்றங்கள் குறைந்தபட்சம் நீதிமன்றத்துக்கு உயிருடன் ஆட்களை கொண்டு (ஒரு சில விதிவிலக்கு தவிர) வருகின்றது. ஆனால் உங்கள் கையில் சிக்கியவர்கள் புதைகுழிக்குள் அல்லவா போடப்படுகின்றனர். இங்கு எந்த நீதி, விசாரணை என எதுவும் கிடையாது.

ஈராக்கில் அமெரிக்க இராணுவமும், பிரிட்டிஷ் இராணுவமும் புலிகளைப் போல் செய்வதை ஜெயதேவன் போன்ற புலியெதிர்ப்புக் குடும்பங்கள் ஆதரிக்கலாம். ஆனால் மக்கள் அப்படி ஆதரிப்பதில்லை. இதை நாம் மக்களுடன் சேர்ந்தே எப்போதும் எதிர்த்து வந்துள்ளோம். மக்களின் வாழ்வு சார்ந்த சமூக பொருளாதார வாழ்வு மறுக்கப்பட்ட நிலையில், சமூக எதிர்வினைகளை விசாரிக்கும் நீதிமன்றங்கள் பிற்போக்கானவை. இவை சமூக விரோத தனிச் சொத்துரிமை நீதிமன்றங்களாக இருப்பதுடன் பிற்போக்கானவை. நீதி மன்றங்கள், விசாரணைகள் மக்களின் நலனை குறையாடும் போது, அவர்களுக்கு எதிராக சட்டங்களை புனைந்து குற்றவாளியாக்கும் போது அவை படுபிற்போக்கான சமூகப் பாத்திரத்தையே வகிக்கின்றது. இதைத் தான் புலிகளும் செய்கின்றனர். ஆனால் சொந்த சட்டவிதிகளைச் கூட மறிக்காத பாசிச சர்வாதிகாரத்தை ஏவுகின்றனர்.

இந்த நிலையில் புலிப்பிளாமியாகிய சபேசன் கூறுகின்றார் "உங்களின் பெயரில் இருந்த கோயிலை கட்டாயப்படுத்தி எழுதி வாங்கியதாக சொல்கிறீர்கள். நான் ஒரு பகுத்தறிவுவாதி. என்னைப் பொறுத்தவரை மக்களின் மூட நம்பிக்கைகளை வியாபாரம் செய்யும் ஒரு நிறுவனமே கோயில். ஆகவே மக்களை ஏமாற்றி காசு பறிக்கும் இந்த நிறுவனங்கள் ஒரு தனிநபரிடமோ அல்லது நிர்வாகம் என்ற பெயரில் தனிநபர்களிடமோ

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இருப்பதை விட எமது அரசாங்கத்திடம் இருந்தால் நாட்டுக்காவது சிறிது பயனாக இருக்கும் என நம்புகிறேன். இதே கருத்தையே விடுதலைப்புலிகள் கொண்டிருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். விடுதலைப்புலிகளும் ஒரு வகையில் பகுத்தறிவாளர்களே. தமிழீழத்தில் விடுதலைப்புலிகள் யாரும் மதச் சின்னங்களை அணிவதில்லை. சைவர்களை பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களாக கொண்டிருக்கும் விடுதலைப்புலிகள் ஒரு போதும் இந்துமதவாதம் பேசியதில்லை. அப்படிப் பேசியிருந்தால் இந்தியாவின் ஆர்எஸ்எஸ் தொடக்கம் பாரதீய ஜனதாக்கட்சி வரை எமக்கு பக்கபலமாக இருந்திருக்கும். பாரதீய ஜனதா ஆட்சியில் இருந்த பொழுது நல்ல பலனை தமிழீழம் பெற்றிருக்கும். ஆனால் விடுதலைப்புலிகள் என்றும் பொய்யான மதவாதம் பேச விரும்பியதில்லை. விடுதலைப்புலிகள் பகுத்தறிவுவாதிகள் என்பதாலேயே இந்தியாவில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் எமது போராட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். விடுதலைப்புலிகள் பகுத்தறிவுவாதிகளாயின் எதற்காக வெளிநாடுகளில் கோயில்களை நிர்வகிக்கிறார்கள் எனக் கேட்கலாம். (இந்த உண்மையை சொல்வதற்கு இங்கே உள்ள விடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.) கோயில்கள் நல்ல இலாபம் தரக்கூடிய வியாபார நிறுவனங்களாக இருப்பதாலேயே அதை நடத்துகிறார்கள். ஆகவே மக்களும் தனியார் நடத்துகின்ற கோயில்களுக்கு சென்று தனியார்களின் வளர்ச்சிக்கு துணை போவதை விடுத்து விடுதலைப்புலிகள் நடத்துகின்ற கோயில்களுக்கு போவது நல்லது. அதே போன்று உங்களைப் போன்றவர்களும் தங்களின் கோயில்களை எமது நாட்டிற்கு வழங்க வேண்டும். இதில் மற்றவர்களின் கருத்து எப்படியோ நான் இங்கே உள்ள கோயில்களை தமிழீழ அரசு கையகப்படுத்துவதை ஆதரிக்கிறேன். அதுவும் ஒரு கோயில் நிர்வாகத்தின் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு வைக்கப்படுமாயின் நிச்சயமாக அதை கையகப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்தாலே கோயில்களால் தமிழீழ மக்களிடம் சுரண்டப்படும் பணம் தமிழீழ அரசிடம் சென்று நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வழிபிறக்கும். ஆகவே ஜெயதேவன் அவர்களே! இந்த விடயத்திலும் என்னால் விடுதலைப்புலிகள் மீது தவறு சொல்ல முடியவில்லை.”

திருடுவதற்கும் கொள்ளையடிப்பதற்கும் சுரண்டுவதற்கும் பாசிச கொள்கை விளக்கம் சபேசனால் வழங்கப்படுகின்றது. அதை செய்வதற்கு எப்படிப்பட்ட வழியையும் கைக்கொள்வதை இது நியாயப்படுத்துகின்றது. புலிகள் லண்டனில் இருந்த கோயிலை பலாத்காரமாக ஜெயதேவனிடம் இருந்து அபகரிக்க, அவரை வன்னிச் சிறையில் அடைத்து வைத்து பலாத்காரமாகவே கையெழுத்து வாங்கிய நிகழ்ச்சிக்கு, பகுத்தறிவு நாஸ்திக விளக்கம் வழங்கி நியாயப்படுத்துகின்றார். கிட்டலருக்கு பிரச்சார மந்திரி

வி. இரயாகரன்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

கோயபல்ஸ் எதை செய்து அனைத்தையும் நியாயப்படுத்தினானோ, அதையே சபேசன் செய்கின்றார். அவர் கூறுகின்றார் "நான் ஒரு பகுத்தறிவுவாதி" என்கின்றார். அப்படி பகுத்தறிவுவாதிகள் இருந்தால் தனிச் சொத்துகளை அவர்களிடம் தந்துவிட வேண்டுமோ? என்ன தர்க்கம். பகுத்தறிவுவாதிகளிடம் கோயிலை எழுதிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமாம். இதையே தான் புலிப்பினாமியாக அவதரித்த தமிழீழக் கட்சியைச் சேர்ந்த கனடா இளங்கோவும் சொன்னான், செய்தான். அவன் தனிச் சொத்துக்களைக் கூட போராட்டத்தின் பெயரில் பறிப்பதை நியாயப்படுத்தியவன். அது தனது போராட்டத்துக்கு தேவையாம்.

இப்படி பகுத்தறிவாதிகளிடம் வருமானமுள்ள (வருமானமற்றவை அல்ல) கோயில் சொத்துரிமையை கொடுத்துவிட வேண்டுமாம். ஏனென்றால் அதில் இருந்துவரும் வருமானத்தில் பகுத்தறிவு பிரச்சாரம் செய்ய மக்களுக்கு என்று போர்வையில் என்பது மற்றுமொரு மறைமுக விளக்கம். பகுத்தறிவு பற்றிய இந்த கோயபல்ஸ் சபேசனின் விளக்கம், கோயில் இருக்க வேண்டும். அந்த வருமானம் வேண்டும். மக்கள் புலிகளின் கோயிலுக்கு போக வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் பகுத்தறிவாதிகள். புலிகளால் மட்டும் தான் இப்படிக் கூறமுடியும்.

அவர் கூறுகின்றார் "**விடுதலைப்புலிகளும் ஒரு வகையில் பகுத்தறிவாளர்களே**" அருமையான ஒரு பிதற்றல். அவர் கூறுகின்றார் மதச்சின்னம் அணிவதில்லையாம். இந்து மதத்தில், மதச்சின்னம் பொதுவாக மக்களும் தான் அணிவதில்லை. ஆனால் சாதிச்சின்னத்தை அணிந்தல்லவா உள்ளனர். பெயரில் தொடங்கி யார் யார் என்ன சாதி என்ற அடையாளத்தை இந்து மதத்தின் பெயரில் அணிந்தல்லவா உள்ளனர். சபேசன் கூறுகின்றார் புலிகள் இந்துமதவாதம் பேசியதில்லையாம். விடுதலைப்புலிகள் என்றும் பொய்யான மதவாதம் பேச விரும்பியதில்லையாம். விடுதலைப்புலிகள் பகுத்தறிவுவாதிகள் என்பதாலேயே, இந்தியாவில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் எமது போராட்டத்தை எதிர்க்கின்றனர் என்று கண்டுபிடிக்க முனைகின்றார். மதச்சின்னம் அணியாத, இந்து மதத்தைப் பேசாததால் பகுத்தறிவாதிகள் என்கின்றார். துரோகி தியாகி என்ற ஒற்றை வரியில் தண்டனைகளையும், தீர்ப்புகளையும் வழங்கும் ஒரு இயக்கத்தின் கோட்பாட்டாளர்கள் இப்படித் தான் கண்டுபிடிப்பார்கள்.

முஸ்லிம் மக்களை தமிழ் மக்கள் என்ற வலிந்து அடையாளப்படுத்தும் புலிகள், மத அடிப்படையில் தானே அவர்களை வெளியேற்றினார். இன அழிப்புக்களை தொடர்ச்சியாக மத அடிப்படையில் புலிகள் நடத்தவில்லையா? இங்கு இந்து மத அடையாளத்துடன் முஸ்லிம் மதத்துக்கு எதிராக புலிகள் செயலாற்றவில்லையா?

பகுத்தறிவு என்பது நடைமுறை சார்ந்தது. நடைமுறையில் அதை பிரச்சாரம் செய்வது. அதன்படி வாழ்ந்து காட்டுவது. சமூகத்தை பகுத்தறிவாக மாற்றுவது அதன் உள்ளடக்கமாகும். இதை எங்கே புலிகள் செய்துள்ளனர். புலிகள் பார்ப்பான் முன்னால் பயபக்தியுடன் அமர்ந்து, அவன் சொல்லும் மந்திரம் கேட்டு, கீழ்ப்படிந்து சிரம்தாழ்த்தி தவமிருந்தே அனைத்தையும் செய்கின்றனர். இங்கு எந்த பகுத்தறிவு கோட்பாடும் எதுவும் அவர்களிடம் கிடையாது. இந்து மதம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்த, அதன் உள்ளடக்கத்தில் உருவாக்கிய தாலியை அணிந்து தமிழ் மரபுக்கு எதிராகவே செயல்படுகின்றனர். பிரபாகரன் பார்ப்பான் முன் மண்டியிட்டு அமர்ந்து, அவன் எடுத்துக் கொடுத்த ஆணாதிக்க அடிமைத் தாலியை தனது மனைவிக்கு கட்டிய போது பகுத்தறிவு முருங்கை மரத்திலா ஏறியிருந்தது. இதுவே தமிழீழத்தில் பொதுவான இந்துப் பண்பாடாக உள்ளது. புலியில் திருமணம் செய்தவர்கள் எத்தனை பேர் தாலியைக் கட்டவில்லை. இந்து மதமும், அதன் சடங்கும், அதை சாதிய அடிப்படையில் உருவான பிரமாணப் பன்றிகளும், தமிழீழத்தில் பகுத்தறிவா வாழ்கின்றது. இந்த பார்ப்பனிய மதம் இந்து மதமாகிய போதே, சாதிய அமைப்பை தமிழ் மக்கள் மேல் இந்து மதத்தின் ஊடாகவே வலிந்து திணித்தது. சாதியம் சமூகத்தையே பிளந்து நிற்கின்ற நிலையில், அதை புலித் தேசியம் இன்று பாதுகாத்து நிற்கின்றது. இந்து மதம் உருவாக்கிய சமூக அமைப்பை பாதுகாக்கும் பொறுப்பை, புலிகள் பொறுப்பேற்று நிற்கின்றனர். பகுத்தறிவுவாதிகளை, கம்யூனிஸ்டுகளை புலிகள் தமது சொந்த வதைமுகாமில் வதைத்தனர். தமிழீழத்தில் பாடசாலைகள் கட்டப்படவில்லை, கோயில்கள் தான் கட்டப்படுகின்றன. விரித்து அகட்டிப் பார்த்தால் பகுத்தறிவுவாதிகளை கைது செய்ய பொலிஸ் நிலையங்களும், நீதிமன்றங்களும் தான் கட்டப்படுகின்றன.

இராணுவத்துக்கு எதிரான ஒவ்வொரு தாக்குதலுக்கும் கோயிலுக்கு நேர்த்திவைத்த புலிகள் தலைமையா, பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டை கொண்டுள்ளது. பிரபாகரன் நேர்த்தி தீர் மொட்டை அடித்தது முதல் எத்தனையோ சம்பவங்கள் உண்டு. தமிழனை இந்து என்று கூறுவதே பகுத்தறிவுக்கு எதிரானது. தமிழன் இந்து அல்ல. பார்ப்பனியம் தான் இந்து. பார்ப்பனியம் சாதிய அமைப்பு தான் இந்து மதம். இந்து மதத்துக்கு இதற்கு வெளியில் எந்தத் தத்துவமும் கிடையாது. இந்து மத சாதிய அமைப்பை பாதுகாக்கும் சாதியப் பணியில் புலிகள் உள்ளனர். பள்ளனும் பறையனும் உங்கள் கண்டுபிடிப்பான பகுத்தறிவு தமிழீழத்தில் என்னதான் செய்கின்றான்.

பார்ப்பானிய வழியில் அவனுக்குரிய இந்துமதக் கடமையை செய்வதையே, உங்கள் தமிழீழச்சட்டம் வரையறுக்கின்றது. இதைத் தான் புலியெதிர்ப்பு

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

அணியும் அடிப்படையாக கொள்கின்றது. தமிழீழச்சட்டம் சாதியை ஒழிக்கவில்லை, அதை பாதுகாக்கின்றது. தமிழீழச் சட்டம் பகுத்தறிவை முன்வைக்கவில்லை, பகுத்தறிவுக்கு எதிரான சட்டக்கோவை தான் அது. இப்படி விதண்டாவாதமாக கருத்தை முன்வைப்பதே பகுத்தறிவுக்கு எதிரானது. இன்று தமிழ்ச் சமூகத்தில் பகுத்தறிவு எதுவும் கிடையாது. பகுத்தறிவாக சிந்திப்பதற்கே, புலிகள் எமனாக உள்ளனர். பகுத்தறிவுக்கு எதிரான போக்கே பாசிசமாக வளர்ச்சியுற்றுள்ளது. இதனால் சமூகம் சந்திக்கும் துன்பங்கள் கூட இன்று வெளிப்படுத்த முடியாத கொடூரமான நிலையில், கடவுளிளம் சொல்லி அழுவதே பகுத்தறிவுக்கு புறம்பாக அதிகரித்துச் செல்லுகின்றது. இதுவே கோயில்களின் அதிகரிப்பையும் அதன் பகட்டுத்தனத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பகுத்தறிவற்ற குருட்டு வாதத்தை விடுத்து, எதார்த்த உண்மை உண்மையாகவே உள்ளது. "விடுதலைப்புலிகள் என்றும் பொய்யான மதவாதம் பேச விரும்பியதில்லை" என்கின்றார். ஐயா எல்லாமே பொய்யும் புரட்டுமாக பேந்துவிடும் புலிகள், பொய்யாக அவர்கள் வாழ்வதில்லை என்கின்றீர்கள். நல்ல நகைச்சுவைதான். பொய் பேசா உத்தம புத்திரர்களின் நேர்மை பற்றி மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நன்கு தெரியும். இதற்கு யாரும் விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை.

உங்கள் அடுத்த பாசிச வாதத்தைப் பார்ப்போம். "நீங்கள் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து தமிழீழத்தின் ஒரு பாமரக் குடிமகன் என்ன சொல்கிறான் என உங்களுக்கு தெரியுமா? அண்மையில் ஒரு நண்பருடன் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது 'உவரை விட்டது பெரிய பிழை ஆனால் போட்டிருக்க வேண்டும்' என மிகச் சாதாரணமாகச் சொன்னார். கேட்ட பொழுது அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஆனால் அவர் சொன்னதை பலரும் சொல்கிறார்கள் என்பதே உண்மை. சிந்தித்துப் பாருங்கள் ஜெயதேவன் அவர்களே! உங்களின் முகத்தைக்கூட அறிந்திராத மனிதர்கள் நீங்கள் இறந்து போக வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அப்படியெனில் நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் தரம் தாழ்ந்து போயிருக்க வேண்டும்." உங்கள் கருத்தை மற்றவன் பெயரால் சொல்வது இங்கு பகுத்தறிவாகின்றது. இது தான் பாசிச புலிகள். மக்களின் பெயரால் தாக்குதல்கள், மக்களின் பெயரால் கொலைகள், அதன் தொடர்ச்சியில் உயிரோடு விட்டதே பிழை என்ற உங்கள் வாதம், மற்றவன் பெயரால் புணையப்படுகின்றது.

இதைத்தான் பலரும் தமது சொந்தக் கருத்தாக கொண்டுள்ளனர் என்றால், இதை மக்கள் தமது கருத்தாக கொண்டு இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் மக்களுக்கு தான் கருத்துரிமையை வழங்கமுடியாது என்று, உங்கள் தலைவர் முன்னமே துண்டறிக்கை போட்டு அறிவித்துவிட்டார். அது

புலிகளை அரசியல் அனாதையாக்கிவிடும் என்று உங்கள் தலைவர் போட்ட துண்டறிக்கை கூறுகின்றது. அப்படி கருத்துக் கூறுபவர்களைத் தான் நாளொன்றுக்கு ஒருவர் வீதம் தலைவர் சிந்தனையில் மண்டையில் போட்டு வருகின்றீர்கள். யார் இப்படி தலைவரின் முடிவையே, திருத்தி போட்டிருக்க வேண்டும் என்கின்றனர். உருப்போடும் மதக் கும்பலைப் போல், புலியின் பின்னால் அதையே வாந்தியெடுக்கும் உங்களைப் போன்றவர்கள் தான். இதைத்தான் உங்கள் அரசியலாக நீங்கள் கொண்டுள்ளீர்கள். அரசியல் ரீதியாக விவாதிக்க முடியாத, விமர்சிக்க முடியாத கும்பல்கள், விட்டது பிழை என்று கூறி மண்டையில் போடுவது பற்றி மட்டும் தான் பேசமுடியும். தரம் தாழ்ந்தது ஜெயதேவன் என்பதைவிட, நீங்கள் தான் தரம் தாழ்ந்துள்ளீர்கள். மற்றவன் சொன்னதாக நீங்கள் சொன்னால், அதை கண்டித்து அரசியல் ரீதியாக அதை அம்பலப்படுத்த முடியவில்லை. நீங்கள் அதன் ஆதரவாளராகி, அதை நியாயப்படுத்தி பிரச்சாரமல்லவா செய்கின்றீர்கள். ஜெயதேவன் அன் கோகள் மக்கள் விரோதிகள் தான். ஏகாதிபத்தியத்தின் முன்னால் மண்டியிட்டு அவர்களின் கால் பூட்சை நக்கியே சுத்தம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டனர். அதையே இன்று ரிபிசியில் அரங்கேற்றுகின்றனர். இன்று உங்களைப் போன்றே, புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் அரசியல் செய்ய முனைகின்றது. பொய்யையும், புரட்டையும், திரிபையும் தான் புலியெதிர்ப்பு இணையங்கள் படிப்படியாக தமது சொந்த அரசியல் சிந்தனையாக உருவாக்கி வருகின்றனர். இதை நாம் மற்றொரு கட்டுரையில் பார்க்கவுள்ளோம்.

சபேசன் கூறுகின்றார் "மாதையா தண்டிக்கப்பட்ட பொழுதும் மற்றைய இயக்கங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்த பொழுதும் பேசாமல் இருந்த நீங்கள் இப்பொழுது அவைகளை தவறு என பேசுகிறீர்கள். இது நகைப்புக்கிடமான ஒன்றாக இல்லையா? எதற்கெல்லாம் முன்பு நீங்கள் துணை போனீர்களோ, அதற்கு எதிராக இப்பொழுது பிரச்சாரம் செய்கிறீர்கள். இதில் உங்களுக்கும் கருணாவிற்கும் வித்தியாசம் இல்லை, கருணா விசாரணைக்கு அழைத்ததும் துரோகம் செய்தான். நீங்கள் விசாரணை முடிந்து விடுவித்த பிறகு துரோகம் செய்கிறீர்கள்." என்கின்றீர்கள். மக்களுக்கே கருத்துச் சொல்லும் உரிமை, எழுத்துரிமை. பேச்சுச் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட நிலையில், அதை வழங்கினால் புலிகள் அரசியல் அனாதையாகிவிடுவார்கள் என்று புலிகளே ஒத்துக்கொண்ட ஒரு அமைப்பின் உள்ளே, இதைப்பற்றி பேசினால் என்ன நடக்கும் என்பதை உங்களைத் தவிர அனைவரும் அறிந்ததே. பாம்பின் காலை பாம்பு அறியும் என்பார்கள். உங்களுக்கு என்ன நடக்கும், எப்படி நடக்கும் என்பது நன்கு தெரியும். அவரை உயிருடன் விட்டது பிழை என்பதை நியாயப்படுத்தி கருத்துரைக்கின்றீர்கள் அல்லவா! அவர்கள் முன்னமே அமைதி காப்பது,

மனித அலங்காரங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

மௌனம் காப்பது, இயக்கத்தில் தப்ப வழியின்றி நீடித்திருப்பது சிலவேளைகளில் அவசியமானதாக இருக்கலாம். (இதில் ஜெயதேவன் விதிவிலக்கு, அவர் ஐரோப்பாவில் இருந்தவர்) அது அப்படித் தான் இருக்கும். அதை வரலாறு நிறுவிக் காட்டும். எதிர்காலத்தில் இப்படி பலர் பலவிடயத்தை புலிக்கு எதிராக, புலிக்குள் இருந்தே கொண்டு வருவார்கள்.

ஆனால் இங்கு விடயத்தின் முரண்பாடு எங்கே உள்ளது என்றால், கருணாவும் ஜெயதேவனும் புலியில் இருந்து வெளிவந்த பின் எந்த அரசியலைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதே எம்முன் உள்ள அடிப்படையான பிரச்சனையாகும். புலியின் அதே அரசியல், அதே பாணி, அதே நடைமுறை. இதுதான் முரண்பாட்டின் மையமான விடயம். கருணாவும், ஜெயதேவனும் புலியின் அதே அரசியலை முன்வைக்கின்றனர். யாரும் எவரும் மறுத்து நிறுவமுடியாது. மக்கள் பற்றி, அவர்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வு பற்றி சிறிது கூட அக்கறையற்றவர்கள். மக்களுக்கு எதிராக இயங்குவதில் புலிக்கு சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை நிறுவிவருகின்றனர். இவர்கள் புலியின் இடத்துக்கு வந்தால் என்ன செய்வார்கள். சுயமாக சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்களைப் போன்று அவர்களும் வருவார்கள். அதற்கு ஒரு பினாமிக் கூட்டம் ரி.பி.சியின் பின் வக்காலத்து வாங்கியே உருவாகி வருகின்றது. முன்னைநாள் ரி.பி.சி ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் தனது சொந்த இடதுசாரிக் கருத்துடன் பின்னால் தள்ளப்படுகின்றார். இதே போன்றே பசிருக்கும் நிகழ்கின்றது. தீவிர வலதுசாரிய ஜெயதேவனின் ஆதிக்கம் மேலோங்கி வருகின்றது. இங்கும் புலி அரசியல், புலியெதிர்ப்பு அரசியலாக மேலோங்கி ஆதிக்கம் பெறத் தொடங்கியுள்ளது.

அடுத்து சபேசன் சொந்த புத்தியை தலைவரிடம் அடகு வைத்தும், அதை வைக்கக் கோரியும் வைக்கும் புலி வாதத்தைப் பார்ப்போம். "உங்களின் உரைகளையும் எழுத்துக்களையும் படிக்கும் போது எமது நாட்டின் மதியுரைஞர் மீது அதிகமான தாக்குதல்களை நடத்தி வருவது கண்கூடாக தெரிகிறது. நீங்கள் அவரை விட அதிகம் படித்திருந்தும், அவருக்கு கிடைக்கும் மதிப்பும் மரிபாறையும் உங்களுக்கு கிடைக்கவில்லையே எனும் காழ்ப்புணர்வில் அவர் மீது தாக்குதல் நடத்துவது போல் தெரிகிறது. ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நாங்கள் இப்பொழுது அறுபதாம் ஆண்டுகளில் இல்லை. இயற்கையை ஆசானாகவும் அனுபவத்தை வழிகாட்டியாகவும் கொண்டு தமிழீழத்தை வீறு நடை போட வைத்திருக்கும் தலைவரின் காலத்தில் வாழ்கிறோம். ஏட்டுச்சுரக்காய்கள் எப்பொழுதும் உதவுவதில்லை." முட்டாள்களின் வால்கள் இப்படித்தான் கூறமுடியும். கல்விபற்றி பெருமை, அறிவு பற்றி பெருமை எல்லாம் தனிமனிதனை புகழ்வதில் முடிகின்றது என்றால், அவன் முட்டான் தான்.

மனித அலனங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

சமூகம் சார்ந்து கற்காத கல்வி எவையும் அறிவல்ல. சமூகத்தை புரிந்து கற்பதும், அதை கூறுவதும் தான் அறிவு. இது ஜெயதேவனுக்கும் கிடையாது. மதியுரையார் பாலசிங்கத்துக்கும் கிடையாது. இவர்களின் அறிவுரை கேட்கும் தலைவருக்கு உண்டு என்று எப்படி கூறமுடியும். பாலசிங்கத்தை எடுத்தால் அடிமுட்டாள். உளறுவதைத் தவிர, வக்கிரத்தை வசைபாடும் அரசியலை வரிந்து கொண்ட ஒருவன். மக்களின் வாழ்வின் மீதான காழ்ப்புணர்வுடன் வன்மம் மிக்க வசைபாடுபவன்.

"இயற்கையை ஆசானாகவும் அனுபவத்தை வழிகாட்டியாகவும் கொண்டு தமிழீழத்தை வீறு நடை போட வைத்திருக்கும் தலைவரின் காலத்தில் வாழ்கிறோம்." யார் வாழ்வதற்காக நாம் போராடுகிறோம். மக்களா! தலைவரா: யார் வாழ்வதற்காக நாம் போராடுகின்றோம். மக்கள் பற்றி அவர்களின் வாழ்வுபற்றி, அவர்களின் சமூக பொருளாதார நெருக்கடிபற்றி தலைவரால் ஒரு வார்த்தை பேசமுடியுமா, சிந்திக்க முடியுமா? அதற்கு ஒரு தீர்வை வைக்கமுடியுமா? சரி உங்களால் முடியுமா? தலைவரிடம் சிந்திக்கும் சுதந்திரத்தை அடகுவைத்த பின் புலிப் பினாமியாக பினாற்றவே முடியும். சரி புலியெதிர்ப்பு இந்த ஜெயதேவன் கும்பலால் வைக்க முடியுமா? அதை எதிர்த்து அவரால் அறிவு மூடத்தில் பினாற்ற முடியும்.

அண்மையில் ஜெயதேவன் ரி.பீ.சி வானொலியில் "லெனின் லும் பன்களைப் பாவித்து தனக்கு எதிரான புத்திஜீவிகளை அழித்தார்" என்றார். இதைப் போல் தான் புலிகளும் லும்பன்கள், காதையர்கள்.. கொண்டு செயல்படுவதாக பினாற்றினான். இதற்கு தேனியில் தன்னை மூடிமறைக்கும் புலியெதிர்ப்பு அரசியல் அனாதையொன்று திரொக்கியத்தின் பெயரில் வம்பளந்தது. அந்த திரொக்கிய அரசியல் அனாதை, ஸ்ராலின் மீது இப்படிக்கூறியது. இந்த இரு புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் ஒன்றையே செய்ய முனைந்தனர் என்பதே இதில் உள்ள அடிப்படை விடையமாகும். அந்த திரொக்கிய அரசியல் அனாதை முன்பு இதே ஜெயதேவனிடம், புலியெதிர்ப்புக்கு ஒரு திட்டத்தை முன்வைக்க வேண்டும் என்று திரொக்கிய தோழமையுடன் ரி.பி.சி வானொலியில் வேண்டுகோள் விடுத்தது.

ஜெயதேவன் பிரிட்டிஸ் அரசியல் ஏஜண்டாக, அதன் தயவில் புலியெதிர்ப்பு பிரிட்டிஸ் அரசியலை செய்வதை தொடங்கியவுடனேயே, மார்க்சியத்தை கொச்சைப்படுத்துவதை அடிப்படையாக கொள்கின்றார். புலிகள் என்ற தீவிர மக்கள் விரோத வலதுசாரியத்தை எதிர்த்து மற்றொரு மக்கள் விரோத வலதுசாரி மாற்றை உருவாக்குவதென்றால், எதை எதிர்க்க வேண்டும். அது நிச்சயமாக இடதுசாரியக் கருத்தைத்தான். இந்த வகையில் தான் எல்லோரும்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

அறிந்த ரி.பி.சி ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் அரசியல் அனாதையாக்கப்படுகின்றார். பொதுவான இடதுசாரிக் கருத்தை எதிர்ப்பது என்ற நிலையில், மார்க்சியத்தை எதிர்ப்பதில் வன்மம் மிக்க வக்கிரமே கொப்பளிக்கின்றது.

சாதாரண இடதுசாரிய நிலையில் 09.02.2006 அன்று ரி.பி.சியின் அரசியல் ஆய்வு தளத்தில் குமாரின் கருத்தை எதிர்த்து, வலதுசாரிய ஜெயதேவன் உணர்ச்சிவசப்பட்டு முன்வைத்த கருத்துகளும், வன்மமும் கொண்ட அரசியல் தமிழ் சமூகத்தினுள் புலியல்லாத மற்றொரு புதிய எதிரியை தொடர்ச்சியாக இனம் காட்டிவருகின்றது. குமாரை எதிர்த்து ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த ஜெகநாதன் பழைய புளாட் பாணி அரசியலை பினாற்றிய போதும் சரி மற்றும் பலரும் இது தொடர்பாக கருத்துரைத்த போது, அதில் வன்மம்மிக்க இடது எதிர்ப்புநிலை மேலோங்கி தொடர்ச்சியாகவே அம்பலமாக்கி வருகின்றது.

இந்த கும்பலால் தான் லெனின் திரிக்கப்படுகின்றார். லெனின் அராஜகத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை நடத்தியவர். அதை அவர் பல தளத்தில் நடத்தியவர். அவர் சுடப்பட்ட போது, அவரைச் சுட்டவர்கள் அராஜகவாதிகள் தான். இவர்களுக்கு மேற்கத்தைய உங்களைப் போன்ற ஏஜண்டுகள் உதவி செய்தனர். புத்திஜீவிகளை அழித்தார் என்பதே நகைப்புக்குரியது. சோவியத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் அதன் வீழ்ச்சியிலும் சோவியத் மக்கள் அனுபவித்த உரிமைகள் தர்க்க சான்றாகவுள்ளது. சோவியத் புரட்சிக்கு பின் சோவியத்தின் அறிவு விருத்தி, நூல்களின் பெருக்கம், புத்திஜீவிகளின் அதிகரித்த எண்ணிக்கை எல்லாம் இங்கு சான்றாகவேவுள்ளது. இதை பற்றி நான் எழுதி வெளிவரவுள்ள நூலில் விநிவாக பார்க்கமுடியும். பார்க்க நூலை.

இந்த மண்ணில் சொர்க்கத்தைப் படைப்போம்

மார்க்சிய எதிர்ப்பு புலியெதிர்ப்பில் இது மையங் கொள்கின்றது. இதுவே புலியின் நிலை கூட. இதைப்பற்றி மற்றொரு கட்டுரையில் பார்க்கவுள்ளேன். 'ஒரு பேப்பர்' பத்திரிகையில் தொடங்கி நிதர்சனம் டொட் கொமின் வைப்பாட்டியாக உருவான நெருப்பு டொட் கொமின் வக்கிரம் வரை பார்க்கவுள்ளேன். அத்துடன் புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் புலியெதிர்ப்பு அரசியலுடன் ஏகாதிபத்திய ஆதரவு என்ற புதிய நிலைப்பாடும், உலகமயமாதல் ஆதரவு தேசிய எதிர்ப்பு என்ற ஏகாதிபத்திய ஆதரவு கொண்ட புலியெதிர்ப்பு தந்திர உபாயமும், இடதுசாரிய எதிர்ப்பு என்ற அவர்களின் வலதுசாரிய அரசியல் சித்தாந்தம் வரை அடுத்த கட்டுரை உங்களுடன் ஆராயவுள்ளது.

11.02.2006

**நான் உன்னைக் கொல்லவில்லை, நீ என்னைக் கொல்லாதே
கொல்லும் உரிமையை நீ எனக்கு தா அல்லது நீயே எடு?**

இது தான் அண்மையில் சுவீட்சில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தையின் சாரம். இப்படிக் குறிப்பிடுவதை இட்டு உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். இவ்வளவுதானா பேச்சுவார்த்தை? இவ்வளவு தான். 2001 இல் நடந்த பேச்சுவார்த்தையும், அதைத் தொடர்ந்த நடந்த நிகழ்வு இதைத்தான் எமக்கு கற்றுத் தந்துள்ளது. கருணா விவகாரத்துக்கு முன்னம் நடந்த தொடர் கொலைகள் அனைத்தும், யார் எதற்காக ஏன் செய்தார்கள்? இந்த தொடர் கொலைகள் மூலம் தமிழ் சமூகத்தையே அச்சுறுத்தி சாதித்தது என்ன? குழந்தையை பயமுறுத்தி உணவூட்டுவது போல், மக்களின் உழைப்பில் இருந்து குறையாடப்படும் ஒரு கொள்ளைக்கார நிர்வாகம் தமிழ்மக்கள் மேல் திணிக்கப்பட்டது. எங்கும் வரி, எதிலும் வரி. அனைத்தும் கண்காணிக்கப்பட்டது. இதைத் தான் தமிழீழ நிர்வாகம் என கூறப்பட்டது. இதைத்தான் அவர்கள் தமது அரசியல் வேலை என்றனர். இதைத்தான் தமிழ் மக்கள் அமைதி சமாதானத்தின் பெயரில் அனுபவித்தனர். உண்மையில் புலிகள் 'இயல்புவாழ்வு' என்று கூறியது, தாம் சுதந்திரமாக நடமாடி மக்களை அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கவும், தாம் விரும்பியதை அனுபவிப்பதையும் தான். தமிழ் மக்களுக்கு இதைவிட வேறு எதையும் புலிகள் பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை.

சுதந்திரமாக தமிழ்மக்களை அடக்கியொடுக்கவும், புலிகள் தமது சொந்த அதிகாரத்தை தமிழ் மக்கள் மேல் நிலைநாட்டவும், சிறிலங்கா இராணுவத்தின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தினர். இதுதான் பேச்சுவார்த்தை உள்ளடக்கம். இதனால் யுத்தம் தவிர்க்கப்பட்டு, இராணுவ கெடுபிடி புலிகளின் நலன்

மனித அலகுகளில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

சார்ந்து நிறுத்தப்பட்டது. புலிகளின் நலன் சார்ந்த இந்த நிலையால், மறைமுகமாக மக்கள் இராணுவ கெடுபிடியில் இருந்து தப்பி வாழமுடிந்தது. மாறாக இராணுவத்தின் இடத்தில் புலிகள் புதிய வடிவிலான அடக்குமுறையை கட்டவிழ்த்தனர். தமிழ் மக்கள் மேல் நன்கு இனம் காணப்பட்ட ஒரு நிர்வாக வன்முறையைத் திணித்தனர். புலிகள் அல்லாத பிரதேசத்தில் பதிவுக்கு வந்த நிகழ்ந்த யுத்த நிறுத்த மீறல்களின் மொத்தப் பதிவுகள், இதை துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இராணுவ வன்முறைக்கு பதில் புலியின் வன்முறை உருவானது. உண்மையில் வன்முறையின் தன்மை, வன்முறையின் வடிவம் மாறியதே ஒழிய, மக்கள் நிம்மதியாக யாரும் மூச்சுவிடவில்லை. இதுவே 2001 முதலான பேச்சுவார்த்தையின் மொத்த விளைவாகும்.

இடையில் வந்த கருணா விவகாரம் மக்களிடம் சூறையாடியதை எப்படி நுகர்வது என்பதே, புலிக்குள்ளான முரண்பாடாகி பிளவாகியது. இது தொழில் முறையாக மக்களை அடக்கியாளும் புலிகளின் இயல்பு நிலையை இயல்பாக இல்லாததாக்கியது. கிழக்கில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் சுதந்திரமாக சுரண்டும் ஆதிக்கத்தை புலிகளால் நிலைநாட்ட முடியாத புதியதொரு நிலையை, கருணாவின் பிளவு உருவாக்கியது. சூறையாடல்களை இயல்பாக நடத்த முடியாத வகையில், இரண்டு தரப்பு வன்முறையும் நிலைமை சிக்கலுக்குள்ளாக்கியது. கருணாதரப்பு வன்முறை புலிக்கு எதிராக நடந்ததால், புலிகள் பின்வாங்கும் நிலை உருவானது. மக்கள் இரண்டு பேருக்கும் சுப்பம் கட்டும் புதிய நெருக்கடிக்குள் சிக்கியுள்ளனர். இது வடக்கு அல்லாத கிழக்கு மக்கள் சந்திக்கும் புதிய துன்பகரமான ஒரு நெருக்கடியாகும்.

கிழக்கில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைக்கு பதிலடியாக, புலிகள் ஒரு தலைப்பட்டசமான உரிமை கோராத தாக்குதல்களை நடத்தினர். இதன் போது இராணுவம் மீதான வன்முறைகள் அனைத்தும் இராணுவ வெற்றியாக இருந்தது. ஆனால் அவர்கள் சாதிக்க நினைத்ததில் படுதோல்வி பெற்றனர். கருணா விவகாரத்தை அரசே வலிந்து முடிவுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்பதே தாக்குதலின் மைய நோக்கம். இதனடிப்படையில் தர்பது சொந்த தேவை கருதி தாமே உருவாக்கிய தமது "இயல்பு நிலையைக்" குலைத்து, நிர்வாகம் செய்யும் வகையில் இராணுவ மோதலுக்கு புலிகள் இட்டுச் சென்று வலிந்த தாக்குதலை நடத்தினர். ஆனால் இராணுவம் படிப்படியாக இனம் காணப்பட்டு பொறுக்கியெடுத்த அழித்தொழிப்பின் மூலம் நிலைமையை கட்டுப்படுத்தினர். இதனால் கிழக்கில் புலிகள் கொண்டிருந்த பகுதியளவு அதிகாரத்தைக் கூட இழக்கும் நிலை உருவானது. இதில் இருந்து மீள, மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை என்ற அரசியல் நாடகம்

புலிக்கு அவசியமாக இருந்தது. புலிகள் கிழக்கில் தப்பிப்பிழைக்கவே, அண்மைய சுவில் பேச்சுவார்த்தையை நடத்தினர். அதாவது பேச்சுவார்த்தை மூலம் கருணா விவகாரத்தை இல்லாததாகக் முனைகின்றனர்.

எப்படி கருணா தரப்பை இல்லாததாகக் குவது. நான் உன்னைக் கொல்லவில்லை, நீ என்னைக் கொல்லாதே. ஆனால் கொல்லும் உரிமையை நீ எனக்கு தா அல்லது நீயே எடு? எதை நீ தெரிவு செய்யப் போகின்றாய். இது தான் பேச்சுவார்த்தை. புலிகள் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு பேச்சுவார்த்தை. மீண்டும் வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிய கதை தான். மீண்டும் தாம் குலைத்த தமது "இயல்வாழ்வு" பற்றி கதையளக்கின்றனர். அரசியல் வேலை செய்வது பற்றி பினாற்றுகின்றனர். யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்துவது பற்றி புலிகள் கூறுகின்றனர். இதை திருத்தி செம்மைப்படுத்தியுள்ளதாக பேரினவாத அரசு கூறுகின்றது. மக்களுக்காக சேவை செய்வதில் போட்டியிட்டு பேசும் இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தையை பார்த்தால், மக்கள் மேலான அக்கறையை இட்டு மூக்கில் தான் கைவைக்க வேண்டும். வெளியிடும் செய்திகள், அறிக்கைகள், போட்டி வாதங்கள் அனைத்தும் மக்களுக்கானதாக கூறி, மலிவானதும் இழிவானதுமான மக்கள் விரோத பிரச்சாரங்களைச் செய்கின்றனர்.

அமைதி சமாதானம் என்ற முந்தைய ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்தினால், தாம் சுத்தமான சைவ ஜனநாயகவாதிகளாக மாறிவிடுவதாக கூறுகின்றனர். ஆகாசா வன்முறையா, அது என்ன? என்று கேட்டுவிடுவார்களோ என்ற திடீர் அச்சம் தான் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. பேச்சுவார்த்தையே கொல்வதற்குத் தான். மக்களை சூறையாடி வாழ்வதற்குத்தான். தமிழ் மக்களை சூறையாடுவதையே ரசிக்கும் பேரினவாதம், இதை செய்யுங்கள் என்று கூறி ஒப்புதல் அளிக்கின்றது. இதனால் பேச்சுவார்த்தை தமக்குத்தான் வெற்றி என்று இரண்டு தரப்பும் பிரகடனம் செய்கின்றனர்.

ஆனால் பேச்சுவார்த்தை முடிந்த பின், என்ன கதைத்தார்கள் என்றால் மக்களுக்கு எதுவும் தெரிய மறுக்கின்றது. மக்களாகிய எங்களுக்காக இரண்டு தரப்பும் என்ன கதைத்தார்கள் என்றால், அதை யாரும் சொல்லத் தயாராகவே இல்லை. மக்களுக்காக கதைத்தால் அல்லலா சொல்வதற்கு. கதைத்தது என்ன? அவர்களுக்குள்ளான கொலை கொள்ளை பற்றி சர்ச்சைகளையே, இரண்டு பகுதியும் சேர்ந்தும் முரண்பட்டும் பேசிக் கொண்டனர். இதனால் மக்களுக்காக நாம் எம் தரப்பு சார்பாக என்ன கதைத்தோம் என்று எதையும் சொல்ல முடிவதில்லை. மக்களுக்கு இவர்கள் வழங்கப் போவது, சொந்த சவக்குழிக்கு வழிகாட்டுவதைத் தாண்டி

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோடாடுகளும்

எதுவுமல்ல. உண்மையில் பேச்சுவார்த்தையில் பேரினவாத அரசு தனது பேரினவாத நலன்களை முதன்மைப்படுத்த, குறுந்தேசியப் புலிகள் தமது சொந்த குழுவாத நலன்களை முதன்மைப்படுத்தி நடத்திய அரசியல் நாடகம் தான் ஜெனீவா பேச்சுவார்த்தை. மக்களின் நலன்களை தமது கால்களால் உதைத்தபடி இந்தக் கோவேறு கழுதைகள் நடத்திய இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் குழந்தைத்தனமானது. குழந்தைகள் தமக்கு இடையில் நீ அதைச் செய்தாய், இதைச் செய்தாய் என்று மறுத்து குற்றம் சாட்டி சிணுங்கி அழும் குழந்தைகளின் தன்மைக்கு ஒத்ததாகவே அமைந்தது. உண்மைக்கு எதார்த்தத்துக்கு புறம்பான சாரத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, பேச்சுவார்த்தை என்ற அரசியல் நாடகம் அரங்கேறியது. எதார்த்த உண்மைகள் எல்லாவற்றையும், தமது சொந்தக் காலுக்கு கீழ் போட்டு மிதித்தபடி, விதண்டாவாதம் செய்தனர். அறிவு நாணயம் எதுவுமற்ற வக்கிரத்தையும் பொய்யையும் புரட்டையுமே அரங்கேற்றினர். இந்த பேச்சுவார்த்தை தமிழ் மக்களின் நலன் ராற்றது, ஒரு நாளும் நடக்கப் போவதில்லை.

தமது சொந்த குழு நலன் சார்ந்த வக்கிரத்தை அடைய, பேச்சுவார்த்தையை விட்டே போய்விடுவேன் என்று மிரட்டி அடிபணியவைத்த வக்கிரமும் அங்கு அரங்கேறியது. குழந்தைத்தனமாக சண்டை, இறுதியில் நான் என்ன செய்தாலும் நீ இனி எனக்கு அடிக்காதே, நான் உனக்கு அடிக்க மாட்டேன் என்று கூறி, மீண்டும் விளையாடச் செல்லும் குழந்தைகள் போல் கலைந்து செல்லுகின்றனர். முடிவு என்ன. நாம் கூடி கருணா தரப்பை கொல்லுவது அல்லது நான் கொல்லும் சுதந்திர உரிமையில் தலையிடாது இருக்கும் படி கூறி அரசியல் நாடகம் கலைகின்றது. அதாவது பிரேமதாச காலத்தில் எப்படி. நாங்கள் ஒன்று கூடி வீதிவீதியாக பிணமாக்கி நாம் கொல்ல எண்ணியவர்களை அழித்தோமோ, அதையே இன்று நாம் மறுபடியும் செய்வதை அடிப்படையாக கொண்டே இப் பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. பலியீடு இன்றி, இது வெற்றி பெற்றதாக இவர்கள் மார்பு தட்டமுடியாது.

நாடகம் முடிந்துவிட்டது. மக்கள் கண்களை கசக்கியபடி, நாம் என்ன பார்த்தோம் என்று நினைவுபடுத்த முனைகின்றனர். முடியவில்லை. வழமை போல் நாடகம் நினைவில்லாது மங்கி மறைந்து போகின்றது. இந்த நாடகத்துக்கு எதிராக, சவில்சில் "ஜனநாயகம்" என்று மற்றொரு நாடகம் போடப்பட்டது. "ஜனநாயக" என்ற நாடகத்தின் கதாநாயகர்கள் படுபிற்போக்கான ஜனநாயக விரோதிகள். நுணுங்கிப் பார்த்தால் பலர் புலிகளைப் போல் சமூக விரோதிகள். கடந்தகால ஜனநாயக விரோதத்தையே செயலில் காட்டியவர்கள். முன்னாள் கொலையாளிகள் அல்லது அதை ஆதரித்தவர்கள். அதாவது இன்றைய புலிப்பினாமிகள் போல் தலையாட்டி.

வக்கரித்தவர்கள். இன்றும் அந்த ஜனநாயக விரோத அமைப்புகளின் உறுப்பினர்கள் அல்லது தீவீர ஆதரவாளர்கள். இவர்களை நம்பி சில அப்பாவிக்கள், "ஜனநாயகவாதிகளின்" கொடிகளைப் பிடித்து பின்னால் செல்லுகின்றனர். நல்ல நாடகம், நாடகத்தின் மூலம் சொல்லும் செய்தி என்ன? தமிழ் மக்களை காப்பற்ற ஏகாதிபத்தியத்தை கூவி அழைக்கின்றனர். விடச்சார தரகுத் தொழிலின் மேன்மையே இதன் சாரம்.

1986க்கு முன்னம் அதிக கொலைகளைச் செய்த ஒரு இயக்கத்தின் (புளாட்) சார்பில் இந்த நாடகம் நடந்தது. இதில் நடித்தோரில் கணிசமானோர் அவர்களே. அவர்கள் தான் தமிழ் மக்களின் "ஜனநாயகத்தைக்" கோருகின்றனர். நம்புங்கள் மக்களுக்கு ஜனநாயகம் இவர்களால் கிடைக்கும் என்று! இதற்கு ரி.பி.சி ராம்ராஜ் கதாநாயகனாக பாத்திரமேற்ற நிலையில், "ஜனநாயக" நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. ஆனால் இந்த நாடகத்தின் இடையில், ஜனநாயகத்தின் எதிரியாக கருதி சுவிஸ் பொலிஸ் கதாநாயகனையே கைது செய்தது. கைது பற்றி மௌனங்கள், புலி சதி பற்றி புலம்பல்கள், மேற்கு நாடுகளின் ஜனநாயகம் பற்றிய மௌனவிரதங்கள் எல்லாம் இந்த நாடகத்தின் முடிவில் "ஜனநாயகவாதிகளால்" அரங்கேற்றப்படுகின்றது. புலி அரசு பேச்சுவார்த்தை எப்படி மக்கள் முன் குக்குமமாக உள்ளதோ, அதேநிலை தான் இந்த "ஜனநாயக" முகமூடிகளின் பின்பாக நிகழ்ந்துள்ளது. மக்கள் மந்தைகள் தான். இதைத்தான் இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்தாற் போல் சொல்லுகின்றனர். தாம் மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால், அனைத்தும் தமிழ் மக்களுக்கு இருட்டடிப்பு. இப்படி சுவிஸ் சிறையில் கம்பி எண்ணும் ஜனநாயகத்தின் கதாநாயகனின் முன்னாள் தொழில் என்ன? ஈ.என்.டி.எல்.எவ் க்கு முன்னம் என்ன செய்தான்? இதை மர்மமாக விட்டுவிடவே "ஜனநாயகவாதிகள்" விரும்புகின்றனர்.

புலிக்கு நிகராகவே கொலை, கொள்ளை, போதைவஸ்து கடத்தல் வியாபாரிகள் தியாகிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து, இன்று "ஜனநாயகத்தின்" பெயரில் கூத்து நடத்துகின்றனர். மக்கள் என்கின்றனர். புலி அரசு பேச்சுவார்த்தை என்ற நாடகத்தில் புலியை அம்பலப்படுத்த, ஜனநாயகத்தின் பெயரில் நடத்திய கூத்தின் போதே ரி.பி.சி ராம்ராஜ் கைது செய்யப்பட்டார். இந்த திடீர் "ஜனநாயகவாதியின்" குற்றம் என்ன என்பது மக்களுக்கு இருட்டடிப்பு செய்யும் நிலையில், இந்த அன்னக் காவுடி முன்பும் பாரிசில் "ஜனநாயகத்தை" பேசியதை பலர் வசதியாக மறந்துவிட்டனர். முன்பும் பாரிசில் "ஜனநாயகத்தை" நாடகமாக போட்டவன் தான் இவன். கொலை கொள்ளைக்காகவே இந்தியக் கைக்கூலியாகி புளாட்டில் இருந்து பிரிந்து சென்ற ஈ.என்.டி.எல்.எப் இயக்கம், புளாட் "உட்கொலை" பற்றியும் "ஜனநாயகம்" பற்றியும் பேசியது. அன்று அந்த ஜனநாயகத்தை பற்றி பேசியபோது, இந்த ரி.பி.சி ராம்ராஜ் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர்.

மனித அலங்காரங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அன்று இந்த ஜனநாயகத்தைப் பேச இந்தியாவில் இருந்த டேவிற் ஜயாபைவக் கூட இறக்குமதி செய்தனர். புளாட்டுக்கு எதிராக அவரைக் கொண்டு பாரிசில் "ஜனநாயக" பிரச்சாரம் செய்தனர். இந்த "ஜனநாயகம்" எவ்வளவு மோசடியானது என்பதை, பின்பு இவர்கள் இந்தியக் கைக்கூலியாக தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக நடத்திய மிலேச்சத்தனத்தில் அம்பலமானது. இந்த டேவிற் ஜயா "ஜனநாயகம்" பேச வந்தபோது கூட, அவரை சுமமா இவர்கள் இறக்கவில்லை. அவருக்குத் தெரியாமல் அவரை ஏமாற்றி அவருடாகவே போதைவஸ்துகளை கடத்தி வந்தவர்கள் தான், அன்றைய "ஜனநாயகவாதிகள்".

பிராஞ்சுப் பொலிசார் இவர்கள் தங்கியிருந்த வீட்டை சோதனையிட்ட போதும் கூட, பொலிஸ் நாயகன் போதைவஸ்து இருந்த இடத்தை கண்டு பிடிக்காததால் தான் இவர்கள் தப்பினார்கள். இதனால் இன்று ஜனநாயகவாதிகளாக முடிந்தது. அத்துடன் அன்று பொலிஸ் சோதனையிட்ட போது ராமராஜ் அங்கு இருக்கவில்லை என்பதால், அன்றே கம்பி எண்ணவில்லை. இன்று சொல்லுகின்றார்கள் புலியின் சதியில் கைதாம். நம்புங்கள் முட்டாள்களே. இவர்கள் இன்று தாம் கற்பிக்கும் ஒரு மக்கள் விரோத "ஜனநாயகத்துக்கு" தலைமை தாங்குகின்றனர். அதை மக்களுக்கானது என்கின்றனர். "ஜனநாயகத்தின்" பெயரில் நம்பி வந்தவர்களுக்கே தெரியாது முதுகில் குத்தி மோசடியில் ஈடுபட்டவர்கள் தான் இவர்கள். இவர்கள் மக்களுக்கு எதிரான சட்டவிரோத செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள், இன்று புலிகளிடம் இருந்து மட்டும், தாம் விரும்பும் "ஜனநாயகத்தை" மீட்க போவதாக கூறி ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர்.

மிக நுணுங்கி கிட்டச் சென்று பார்த்தால், இவர்கள் கடந்த காலத்தில் ஜனநாயகத்துக்காக போராட்டம் நடத்தியவர்களை கொன்றவர்கள் அல்லது கொன்றதை நியாயப்படுத்தியவர்கள். அவர்களை சித்திரவதை முகாம்களில் இட்டுச் சிதைத்தவர்கள். புதியதோர் உலகம் என்ற கேசவனின் நாவல், இவர்களைப் பற்றிய மிகச் சிறந்த ஒரு ஆவணம். பெரும்பாலானவர்கள் அந்த கொலைகார இயக்கத்தில் கடைசி வரை இருந்தவர்கள் தான். இன்றும் சில ஜனநாயக வேஷதாரிகள், அந்த மக்கள் விரோத கொலைகார இயக்கத்தின் உறுப்பினர்கள் கூட. இவர்களா மக்களின் மீட்பாளர்கள்! இவர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்றால், புலிகளின் மனிதவிரோதச் செயலை தமக்கு சார்பாக பயன்படுத்தி மக்களை ஏமாற்றுகின்றனர்.

புலிகள் அரசு நடத்திய பேச்சுவார்த்தை மக்களுக்கே விரோதமானது. அது ஜனநாயகத்தை குழிதோண்டி புதைப்பதாக இருக்கின்றது. இதைச் சொல்லிக் கொண்டு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு சேவை செய்யும் "ஜனநாயகத்தை" கோசம்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

போட்டு கோருகின்றனர். ஏகாதிபத்திய தலையீட்டை விட்டால், இவர்களின் "ஜனநாயகத்துக்கு" அதோ கதிதான். பிரிட்டிஸ் பாராளுமன்றத்தில் நக்கித் திரிவதைத் தவிர வேறு "ஜனநாயகம்" இவர்களிடம் கிடையாது.

பேச்சுவார்த்தை மேடையிலும் சரி, அதைச்சுற்றி நடந்த "ஜனநாயக" போராட்டத்திலும் சரி, மக்களின் நலன்கள் புதைக்கப்பட்டன. சில்லறைத்தனமான வாதப் பிரதிவாதங்கள் மூலமும், ஏகாதிபத்திய நிபந்தனைகளையே கோசமாக்கி, முழு சமூகத்தையும் குதர்க்கமான வக்கிரத்துக்குள் புதைத்துவிடுகின்றனர். இதுதான் அண்மையில் ஜெனிவாவில் நடந்து முடிந்தது.

05.03.2006

**‘ஜனநாயகம்’ என்ற பெயரில்
பாசிசமே கோரப்படுகின்றது.**

தமிழ் மக்களின் பெயரில் "ஜனநாயக" கூத்து நடத்தப்படுகின்றது. "ஜனநாயகம்" என்ற பெயரில், ஜனநாயக மறுப்பு அரசங்கேறுகின்றது. மாற்றுக் கருத்து என்ற பெயரில் பாசிசம் சித்தாந்தமாகின்றது. இதுவே புலியின் மாற்று என்று கூறிக்கொள்ளும் புலியெதிர்ப்புக் கும்பலின் நடைமுறை சார்ந்த அரசியலாகிவிட்டது. இந்த புலியெதிர்ப்பு அரசியல், மக்களை தமது நடைமுறை அரசியல் போராட்டங்களில் இருந்து எட்டியுதைக்கின்றது. மாறாக மக்களை தமது சொந்த எடுபிடி அரசியலுக்கு பயன்படுத்த கூவியழைக்கின்றது. மக்களை புலிகள் எப்படி தமது சொந்த குறுகிய நலனுக்கு பயன்படுத்த முனைகின்றனரோ, அப்படியே புலியெதிர்ப்பு கும்பலும் செய்ய முனைகின்றது. புலியெதிர்ப்பு கும்பல் ஏகாதிபத்திய தலையீட்டுக்கு ஏற்ற மறுகாலனிய சூழலையுருவாக்க, மக்களை தமது அரசியல் எடுபிடிக்களாகவே வரக்கோருகின்றனர். இதைவிட வேறு எந்த ஒரு வேலைத்திட்டமும் அவர்களிடம் கிடையாது. இந்தக் கும்பல் இதைத்தான் தமிழ் மக்களின் புதிய தலைமை என்கின்றனர். இதனடிப்படையில் ஒரு கட்டுரை தேனீ இணையத்தில் வெளியாகியது. "தமிழ்மக்களுக்கு இன்று புதியதொரு ஜனநாயக தலைமைத்துவம் தேவை." என்ற தலைப்பில் வெளியாகியது. ஞாநி என்ற புனைபெயரில் எழுதும் திரோஸ்கியவாதி புலியெதிர்ப்பு எடுபிடி அரசியலை, அரசியல் மயப்படுத்த முனைகின்றது. புலியெதிர்ப்பு கும்பலுக்கு அரசியல் அடியெடுத்து கொடுப்பவர்கள் இந்த திரோஸ்கியவாதிகள் தான். புலிக்கு அரசியல் வழிகாட்டியவர் முன்னாள் திரோஸ்கிய பாலசிங்கம் என்றால், புலியெதிர்ப்பு கும்பலுக்கும் திரோஸ்கிய அன்னக்காவடிகள் வழிகாட்ட முனைகின்றனர்.

எங்கள் எல்லோருக்குமுள்ள அடிப்படையான சந்தேகமே, அனைத்துக்குமானதாக உள்ளது. இந்த "புதியதொரு ஜனநாயகம்" தலைமை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்குமா? பேரினவாதத்தை எதிர்க்குமா? சுரண்டலை எதிர்க்குமா? சாதியம், ஆணாதிக்கம் போன்ற சமூக அநீதிகளையும், சமூக முரண்பாடுகளை ஒழிக்குமா? எப்படி? இதை முரணற்ற வகையில் புலியெதிர்ப்பு கும்பல்கள் கூறுவதில்லை. இதைப்பற்றி இவர்கள் கதைப்பதில்லை. மாறாக இதை தவிர்த்து விடவே விரும்புகின்றனர். இதன் மூலம் கும்பல் அரசியல் செய்கின்றனர். கும்பல் என்று இங்கு நாம் சொல்லும் போது, கோட்பாடற்ற புலியெதிர்ப்பு கும்பலாக இருக்கின்றது. இவர்கள் "ஜனநாயகம்" என்கின்ற போது, உலகில் உள்ள சமூக அநீதிகளை அனுசரித்து செல்வதையே ஜனநாயகம் என்கின்றனர். இதன் மூலம் படுபிற்போக்கான ஜனநாயக விரோதிகளாக இருப்பதை அடிப்படையாக கொள்கின்றனர். மாற்றுக் கருத்து என்கின்ற போது, நாலு புலியெதிர்ப்பு நாய்கள் ஒன்றாக குலைப்பதை மட்டும் குறித்து சொல்லுகின்றனர். இதற்கு வெளியில் "மாற்றுக் கருத்தை" இவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. இதற்கு வெளியில் "ஜனநாயகம்" இவர்கள் பேசுவதில்லை.

"ஜனநாயகம்" என்ற பெயரில் புலியை எதிர்க்கின்ற அனைவருடனும் எடுபிடிகளாகி துணைபோகின்றனர். தமிழ் மக்களுக்காக இவர்கள் போராடவில்லை மாறாக அவனை ஒடுக்கின்றவனுக்கு எடுபிடி அரசியலையே செய்கின்றனர். இந்த எல்லைக்குள் தான் "ஜனநாயகம்" என்கின்றனர். குறிப்பாக ஏகாதிபத்திய எடுபிடிகளாக இருக்கின்றனர். இதை மூடிமறைக்கும் இவர்கள், புலிகள் பாணியில் பதிலளிக்கின்றனர். தேசிய விடுதலைக்குப் பின் தான் சமூக முரண்பாடுகளுக்கு தீர்வு என்று புலிகள் கூறுகின்றனர். இதை விசுவாசமாக நம்புங்கள் என்கின்றனர். புலியெதிர்ப்பு கும்பலோ புலி அரசியல் போல் ஜனநாயகத்தின் பின்புதான், சமூக முரண்பாட்டுக்கு தீர்வு என்று கூறுகின்றது.

புலி ஆதரவு, புலி எதிர்ப்பு என்ற இரு முகங்களாகவே சமூகத்தை காட்ட முனைகின்றனர். இதில் இரண்டு பகுதியும் தத்தம் எல்லைக்குள் நின்று மக்களை தமது எடுபிடியாக்கி கும்பல் அரசியல் செய்கின்றனர். இதன் மூலம் குறுகிய, தமது குழு நலன்களையே அடைய முனைகின்றனர். புலிகள் "தேசியம்" என்று சொல்ல புலியெதிர்ப்பு கும்பல் "ஜனநாயகம்" என்கின்றது. இப்படி மக்களின் வாழ்வு சார்ந்த, அவர்களின் சமூக போராட்டங்கள் திட்டமிட்ட வகையில் இந்தக் கும்பலால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. இதன் மேல் மக்கள் விரோத, சமூக விரோத பாசிச கொடுகளையே புறக்கவிடுகின்றனர்.

மனித அலங்காரங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

புலியெதிர்ப்புக் கும்பலின் "ஜனநாயகம்" என்ற ஒற்றைப் பரிணாம அரசியல், ஏகாதிபத்தியம் முதல் பேரினவாதம் வரையிலான அனைவருடன் இணைந்தே ஜனநாயகத்தை மீட்க வேண்டும் என்கின்றது. இதனால் தான் புலிகளையே இலங்கையின் பிரதான எதிரி என்கின்றனர். இப்படி அரசியலையே தமது எடுபிடி கைக்கூலி அரசியலுக்கு ஏற்ப புரட்டிப் போடுகின்றனர். புலிகளால் நாம் அச்சுறுத்தப்படுகின்ற ஒரு நிலையில் கூட, இதை நாம் ஒரு நாளும் அனுமதிக்க முடியாது. மாறாக இதை அம்பலப்படுத்தி, எதிர்த்துப் போராடுதே தவிர, வேறு இடைவழிகள் எதுவும் எமக்கு கிடையாது.

"புதியதொரு ஜனநாயக" தலைமைக்கான ஒரு அரசியல் பணியில் தேன் ஈடுபடுவதாக வாழ்த்தும் குறித்த கட்டுரை, புலிக்கு எதிராக ஐரோப்பாவில் நடந்த போராட்டங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். "புலிக்கெதிராக ஒஸ்லோவிலே நோர்வேயிலே ரொறொன்ரோவிலே லண்டனிலே என்று ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஏற்படுமளவுக்கு தமிழ்மக்கள் புலிப்பாசிசத்தை நேரடியாக எதிர்க்கத் தலைப்பட்டு விட்டனர்." என்று கூறுகின்றனர். சரி புலிப் பாசிசத்தை எதிர்க்கின்றனர் என்றால், புலிப்பாசிசத்தின் எந்த சமூகக் கூறுகளை எதிர்கின்றார்கள். அதை எப்படி எதிர்கின்றார்கள். இதுவே அரசியல் ரீதியான அடிப்படையான கேள்வி.

பாசிசம் என்பது சமூக கூறு சார்ந்தது. பாசிசம் என்பது வர்க்கம் சார்ந்தது. பாசிசம் ஒரு வர்க்கத்தின் கருவிதானே ஒழிய, அந்தரத்தில் மிதப்பவையல்ல. பாசிசம் புலியின் கண்டுபிடிப்பல்ல. உலகில் பாசிசம் பல பாகத்தில் காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் புலிகள் அல்லாத ஒரு நிலையில், சிங்கள பேரினவாத அரசே பாசிசமாகவுள்ளது. ஏன் உங்களிடமே அதுவுள்ளது. ஆச்சரியம், ஆனால் இதுவே உண்மை. பாசிசம் ஒரு வர்க்கத்தின் சுரண்டும் அடக்குமுறை இயந்திரம் என்பதை புரியாதவரை, உங்களிடம் உள்ள பாசிசத்தையே நீங்கள் "ஜனநாயகமாக" காட்டுவது நிகழ்கின்றது.

"ஜனநாயகம்" என்பதை குறுகிய எல்லைக்குள் விளக்கிவிடுவது நிகழ்கின்றது. தேர்தலில் பங்கு கொள்வதையும், மக்களுக்கு எதிரான சூழ்ச்சியிக்க தேர்தல் அரசியல் செய்வதையே ஜனநாயகமாக காட்டுவதுடன் அரசியல் சோரம் போய்விடுகின்றது. இந்த "ஜனநாயகம்" மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வை மிதித்து அழிப்பதைத் தான், சுதந்திரமானது என்கின்றது. இது இயல்பில் ஏகாதிபத்திய எடுபிடி அரசியலாகிவிடுகின்றது. மக்களுக்கு எதிரான உலகமயமாதலை ஆதரிக்கும் எடுபிடி அரசியலாகிவிடுகின்றது. இது புலிகளை நோக்கி மக்கள் நலனை முன்வைக்காது.

மாறாக ஏகாதிபத்தியம் புலியிடம் எதை அமுல்படுத்த கட்டளையிடுகின்றதோ, அதையே தமது அரசியல் கோசமாக்கி புலிகளை எதிர்க்கின்றனர். இதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியத்தின் பின்னால் நின்று, அரசியல் விபச்சாரம் செய்கின்றனர். இதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும். கடந்தகால அனுபவமே எம்முன்னுள்ளது. அன்று இந்தியா ஆக்கிரமிப்பாளன் புலிக்கு எதிராக எதை வைத்தானோ, அதன் அடிப்படையில் ஒரு கூலிப்படையாக இந்தியாவின் "ஜனநாயக" கோசத்துடன் தலையீட்டு மக்களையே துன்புறுத்தி அடிமைப்படுத்தியது. இதேபோன்று அதே அரசியலுடன் புலிக்கு எதிரான ஒரு ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை இலங்கையில் நடத்தும் வகையில், ஒரு புலியெதிர்ப்பு ஏகாதிபத்திய "ஜனநாயக" கோசத்துடன் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளது. இதற்கு உட்பட்டே தமது புலியெதிர்ப்பு "ஜனநாயக" கோசத்தை முன்வைக்கின்றனர். இதற்கு வெளியில் எதைமும் யாரும் காட்டமுடியாது.

இதை நேரடியாக சொன்னால் புலியை அழிக்கவேண்டும். புலியை அழித்தால் தான், பாசிசம் ஒழியும் என்கின்றார்கள். எல்லாம் சரி. எப்படி அழிப்பது. யார் அழிப்பது? யார் அழித்தாலும், நாங்கள் அதற்கு துணையாக நிற்க தயார் என்கின்றீர்களே. இந்த எடுபிடி அரசியல் விபச்சாரத்தனமானது. இதில் சூக்குமமாக சதிகளுடன் இயங்கி, மக்களை ஏமாற்றி முதுகில் குத்துவதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது. நாம் தெளிவாக கூறிவிட விடுகின்றோம். புலிப்பாசிசம் மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால் அந்த மக்கள் தான் புலிப்பாசிசத்தை ஒழிக்க வேண்டும். பாசிசம் மக்களுக்குள்ளேயுள்ள பிற்போக்கான சமூக கூறுகளில் வேர்விட்டுள்ளது. அதை ஒழிக்காமல் பாசிசத்தை ஒழிக்கமுடியாது. இந்த சமூகக் கூறுதான் புலியெதிர்ப்புக்கு அத்திவாரமாகவுள்ளது. இந்த அடிப்படையை மாற்றாது பாசிசத்தை ஒழிப்பது என்பது, உண்மையில் மற்றொரு பாசிசத்தை புலிக்கு மாற்றாக கொண்டு வருவதுதான். இந்த உண்மையை புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் மறுக்கின்றது.

புலிப்பாசிசத்தை ஒழிக்கும் நிலையில் மக்களில்லை என்கின்றனர். நல்லதொரு நகைச்சுவைதான். மக்களின் மேலுள்ள அடக்குமுறை என்ற விலங்கை உடைக்கும் பலம், மக்களுக்கில்லை என்கின்றனர். எனவே அன்னிய தலையீட்டு மூலம் தான் புலியை அழிக்கவேண்டும் என்கின்றனர். இந்த அரசியலையே "ஜனநாயகத்தின்" பெயரில் இன்று இந்த கும்பல் செய்கின்றனர். இந்த வகையில் தான், தமது அரசியல் கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றனர். ஏகாதிபத்தியத்திடம் மகஜர்கள், வேண்டுகோள்கள், சந்திப்புகளை தொடர்ச்சியாக நடத்துகின்றனர். மக்கள் அல்லாத பாசிச ஒழிப்பையே, புலியெதிர்ப்பு ஊடகங்கள் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் சூக்குமமாகவும் சொல்லுகின்றனர்.

மனித சிவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

உண்மையில் அரசியல் சூழ்ச்சியைத் தவிர இது வேறு ஒன்றுமல்ல. மக்கள் பற்றி திட்டமிட்ட இழிவாடல் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் எதார்த்தத்தில் புலிகளின் அடக்குமுறைக்கு எதிராக மக்கள் போராடுவதால், அன்றாடம் ஒருவர் கொல்லப்படுகின்றனர். மக்கள் போராடவில்லை என்பதும், மக்கள் அடங்கியொடுங்கி வாழ்கின்றனர் என்பது சத்த அபத்தமாகும். இது பற்றி விரிவாக சீழே பார்ப்போம். இதில் மற்றொரு சூழ்ச்சிமிக்க விடயம், புலிக்கு எதிராக தவறான வழியில் மக்களை நிறுத்துவதாகும். புலிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடும், புலியெதிர்ப்பு கும்பலுக்கும் புலிக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடும் வேறு வேறானவை. பொதுவாக புலிகளை விமர்சிப்பவர்களுக்கு ஜனநாயக உரிமையே பிரதான முரண்பாடான விடயமாகவுள்ளது. ஆனால் மக்களுக்கு அதுவல்ல. மக்களுக்கு தமது வாழ்வு சார்ந்த வாழ்க்கை பிரச்சினையில், புலிகள் தலையிடுவதும் சுரண்டுவதும் பற்றியதே அவர்களின் போராட்டமாகும். இந்த முரண்பாட்டை ஓட்டி, புலியெதிர்ப்பு கும்பல் முரண்படுவதில்லை. மாறாக புலியுடன் அதில் ஐக்கியப்பட்டு, புலிக்கு ஒத்த அதே சுரண்டல் கருத்தையே புலியெதிர்ப்பு கும்பல் கொண்டுள்ளது. மக்கள் புலியுடன் முரண்படுகின்ற உண்மையான ஜனநாயக கோரிக்கைகளை புலியெதிர்ப்பு கும்பல் திட்டமிட்டு முன்னெடுப்பதில்லை. மாறாக இருட்டடிப்பு செய்து, அதை திரித்து எடுபிடி அரசியல் செய்கின்றனர். இதை வலியுறுத்துகின்ற அரசியல் போக்குளை மாற்றுக் கருத்தாக கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மாறாக இருட்டடிப்பு செய்கின்றனர். மாறாக சேறடிக்கவே பிரயத்தனம் செய்கின்றனர்.

உங்கள் புலியெதிர்ப்பு அரசியலை சரியென்று எடுப்போம். புலியை அழிக்க, உங்கள் மொழியில் சொன்னால் புலிப்பாசித்தை அழிக்க ஏகாதிபத்திய தலையீடு நடக்கின்றது என்று வைப்போம். அப்போது புலியெதிர்ப்பு அணி அதை நிச்சயமாக ஆதரிக்கும். ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து புலிகள் அல்லது மற்றொரு குழு சண்டை செய்தால், நீங்கள் ஏகாதிபத்திய இராணுவ நடவடிக்கையில் பங்கு கொள்வீர்கள். இதையும் நீங்கள் மறுக்கமுடியாது. அங்கு என்ன செய்வீர்கள். நீங்கள் அரசியல் செய்வீர்கள். அத்துடன் இராணுவ நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவீர்கள். புலியழிப்பில் (படுகொலையில்) ஈடுபடுவீர்கள். அப்போது மக்களுக்கு எதிராகவும் இயங்குவீர்கள். மக்களின் பிரச்சினைகள் வேறு. உங்கள் பிரச்சினைகள் வேறானவை. இதனால் தான் மக்கள் அல்லாத புலியழிப்பில் அரசியல் விபச்சாரம் செய்கின்றீர்கள்.

இதை உறுதிசெய்யும் கடந்தகால உதாரணங்கள் இரத்த சாட்சியத்துடன் எம்முன் காட்சியளிகின்றது. இந்திய ஆக்கிரமிப்பின் போது, இந்தியக்

கூலிப்படைகள் புலியழிப்பு என்ற பெயரில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக என்ன செய்ததோ, அதையேதானே இந்த புலியெதிர்ப்பு "ஜனநாயக" வாதிக்களாகிய நீங்களும் செய்வீர்கள். இல்லையென்கின்றீர்களா! அப்படி என்றால் எப்படி? இதில் இருந்து எப்படி நீங்கள் மாறுபடுகின்றீர்கள்!. அதைச் சொல்லுங்கள்! ஏன் இந்தியா அதைவிடுங்கள், "ஜனநாயகத்தின்" பெயரில் உங்களைப் போல் பிரிட்டிஷ் உருவாக்கிய ஈராக்கிய "ஜனநாயக" கைக்கூலிகள், ஈராக்கில் என்ன செய்கின்றனர். எந்தவிதத்திலும் நீங்கள் அவர்களில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள் அல்ல. மக்களுக்கு எதிராக ஒரு கூலிப்படையாக மட்டும்தான் செயல்படமுடியும். அதாவது பாசிச ஒழிப்பில் மக்கள் தலையிடாத அனைத்தும், கூலிப்படையாக மக்கள் விரோத உள்ளடத்தில் மற்றொரு பாசிட்டாகவே செயல்படமுடியும். ஆகவே இந்த புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயக போராட்டங்கள் மக்களுக்கு எதிரானவையாக, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு சார்பானவையாக உள்ளது.

இந்த அரசியலை மூடிமறைக்கவும், மக்களை ஏமாற்றவும், திடீர் "ஜனநாயக" மகுடம் சூட்டி விபச்சாரம் செய்யும் அம்புகளை ஏவுகின்றனர். அதையும் நாம் பார்ப்போம். "முன்பு பாரிசில் சபாலிங்கத்தைக் கொன்றபொழுதும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லீம்களை அடித்துத் துரத்திய பொழுதும் மேற்குநாடுகளில் கூடப் புலிப்பாசிசத்திற்கு எதிராக மூச்சுக்கூடக் காட்ட முடியாது. அப்படியான பயங்கரவாதம் நிலவிய சூழலிலேயே இற்றைக்கு ஐந்துவருடங்களிற்கு முன்னர் தேனீ இணையத்தளம் ஜனநாயக விரும்பிகளால் மிக அர்ப்பணிப்போடும் மிகுந்த அரசியற் கரிசனையோடும் தமிழ் சமூகத்தின் நலனில் வழுவாத அக்கறையோடும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது இன்று எண்ணற்ற பாசிச விரோத இணையத்தளங்களின் வருகையை அறிவித்த தேவதூதனாகவே விளங்கியது." ஆகா அருமையான கண்டுபிடிப்பு. கடந்த ஐந்து வருடத்தின் முன்பாக ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டமே நடக்கவில்லை என்கின்றனர். தேனீ தேவதூதனாக வந்த பின்புதான், எல்லாம் ஜனநாயகமாகி பூத்து குலுங்குகின்றதாம். நம்புங்கள் இந்த மோசடியை.

நாம் எமது இணையத்தளத்தை கடந்த ஐந்து வருடத்துக்கு முன்பாகவே தொடங்கியிருந்தோம். இணையம் தொடர்பான அறிவித்தலை சமர் இதழ்களில், ஜனநாயகத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை இணையத்திலும் கூட நாம் இவர்களுக்கு முன்பாக செயல்படுத்தினோம். இதற்கு முன்பத்து வருடமாக சமர் இதழ் வெளியாகியது. புலிகளை கடுமையாக விமர்சித்தவர்கள். ஐரோப்பாவில் பல பத்து சஞ்சிகைகள் வந்தன. அதற்கு முன் மண்ணில் நிகழ்ந்த போராட்டங்கள் எண்ணற்றவை. பலர் தமது உயிரை இதற்காகவே இழந்தனர். சமாதானம், அமைதி என்ற புதிய சூழல், தொழில்

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் சிரசியலும் கோட்பாடுகளும்

நுட்பம் சார்ந்த இணையத்தின் வருகை, புதியதொரு சூழல். இந்த சூழலை புலிகளும் (இணையத்தை) வெற்றிகரமாக பயன்படுத்துகின்றனர். சூழல் சரியான அரசியல் வழியை காட்டுவதில்லை. அதுவும் பிற்போக்காகவே வழி காட்டுகின்றது. இதையெல்லாம் மறுத்து தேனீக்கு ஒளிவட்டம் கட்டுவது நிகழ்கின்றது. இந்த ஒளிவட்டமே உண்மையில் ஜனநாயக விரோதமானது. ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களை புலிகள் மட்டும் கொல்லவில்லை, புலியல்லாத தரப்பும் கொன்றது. 1986 முதல் புலியல்லாத தரப்பே, அதிக ஜனநாயகப் படுகொலைகளை நடத்தியது. தமக்கு ஒளிவட்டம் கட்ட ஜனநாயகத்துக்கான ஒரு போராட்டம் நடந்தது என்பதையே, முதலில் இவர்கள் மறுக்க வேண்டியுள்ளது. இதன் மூலம் முன்னாள் ஜனநாயகவிரோதிகள், இன்று புது அவதாரம் பெற்று திடீர் "ஜனநாயக" வாதிகளாக தம்மை காட்டி வேசம் போட முனைகின்றனர். இதன் மூலம் ஜனநாயகத்தை மக்களிடமிருந்து பிரித்து, அதற்கு சொந்த விளக்கத்தை வழங்க முனைகின்றனர். இதன் மூலம் கடந்தகால குற்றங்களையும், சமகால ஜனநாயக விரோத எடுபிடிப் போக்கையும் மூடிமறைக்க முடியும் என்று நம்புகின்றனர்.

புலிக்கு எதிரான தமிழ் மக்களின் போராட்டம் மிகவும் வீறு கொண்டவை. அரசியல் ரீதியில் ஒருங்கிணைக்கப்படாத வகையில் இந்தப் போராட்டம் நடக்கின்றது. புலிகளின் பாசிசத்துக்கும் மற்றைய இயக்கங்களின் அராஜகத்தை எதிர்த்த போராட்டம் கட்டுப்படுத்த முடியாத, அடிமைப்படுத்த முடியாத அளவிலுள்ளது. நாள் தோறும் கொலைகளையும், சித்திரவதைகளையும் அனுபவிக்கும் எமது சமூகத்தில், இது நடக்கும் போராட்டத்தையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மக்கள் அடங்கியொடுங்கி இந்த அராஜகத்துக்கு அடிபணிந்து வாழ்ந்துவிடவில்லை. அப்படி வாழ்ந்திருந்தால், புலிகளின் கொலைக்களம் நாரிக் கொண்டிருக்காது. புலிப்பாசிசம் நாற்றமெடுக்கின்றது என்றால், மக்கள் அன்றாடம் போராடுகின்றனர். புலிகளின் அன்றாட நெருக்கடியே தான், மக்களை அடக்கிவைப்பதாக உள்ளது. மக்கள் மீதான புலியின் உத்தரவுகள் அனைத்தும், மக்களை அடங்கிப் போக கோருகின்றது. ஆனால் முடியவில்லை.

இந்த மக்களின் போராட்டத்தையே திடீர் புலியெதிர்ப்பு "ஜனநாயக" வாதிகள் மறுக்கின்றனர். அதைக் கொச்சைப்படுத்துகின்றனர். மக்கள் போராட்ட தயாரில்லை என்று கூறியே, ஏகாதிபத்திய தலையீடு அவசியம் என்கின்றனர். மக்களின் போராட்டம் சொந்த வாழ்வு சார்ந்த போராட்டமாக இருப்பதால், அதன் தீவிர எதிரியான "ஜனநாயக" வாதிகள் அதை மூடிமறைக்கின்றனர். திடீர் "ஜனநாயக" த்தின் காவலாளிகள், இதை இல்லாத ஒன்றாக காட்ட முனைகின்றனர். இதனால் கடந்த ஐந்து வருடம் பற்றி

மட்டும் பேச முற்படுகின்றது. சிலர் கருணாவுக்கு பின் ஜனநாயக வேஷம் போடுகின்றனர். வேறு சிலர் ஜெயதேவனுக்கு பின் ஜனநாயக வேஷம் போடுகின்றனர். முந்தியதை மறுப்பது. இவர்களின் அரசியல் விபச்சாரமாகவேவுள்ளது.

கடந்த ஐந்து வருடமாக என்ன நடந்தது. கடந்த ஐந்து வருடமாகத்தான் ஏகாதிபத்தியம் அதிகரித்த அளவில் நேரடியாக இலங்கையில் தலையிடுகின்றது. அந்த தலையீடு எதை விரும்புகின்றதோ, அதை புலியெதிர்ப்பு அணி தனது ஜனநாயகக் கோசமாக்குகின்றது. புலிகள் பற்றி மக்களிடம் எந்த அறிவும் இல்லாத மாதிரி காட்டி, கடந்த ஐந்துவருடமாக புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் உழைப்பால் தான் மக்கள் சிந்திப்பதாக கூற முனைகின்றனர். தமிழ் மக்கள் இயக்கங்களையும் அதன் மக்கள் விரோதத்தையும் புரிந்த அளவுக்கு, புலியெதிர்ப்பு அணி புரிந்து கொண்டது கிடையாது. ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் இந்த புலியை எப்படி எதிர்கொண்டு உயிர்வாழ்வது என்பதில், சொந்த அனுபவம் உள்ளவர்கள். எதைப் பேச வேண்டும், எப்படி பேச வேண்டும், எங்கே பேச வேண்டும், எப்படி உழைத்து வாழ வேண்டும் என்று முன்னெச்சரிக்கைகளுடன் புலியைப் புரிந்து வாழ்கின்றனர். அவனுக்கு எதையும் மேலதிகமாக நீங்கள் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை.

புலியெதிர்ப்பு கருத்துத் தளங்கள் என்ன செய்தன. மக்களால் இந்தப் பாசிசத்தை ஒழிக்க முடியாது என்று கூறி, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு சார்பான ஒரு புலியெதிர்ப்பு எடுபடி அணியை அணிதிரட்ட முனைகின்றனர். புலிகள் செய்து வந்தவை பற்றிய விபரங்களை, பகிரங்கமாக கொண்டு வந்தனர். உண்மையில் இவை மக்களுக்கு தெரிந்த விடயங்கள் தான். ஆனால் இதை பகிரங்கமாக கொண்டு வந்தனர். இந்த துணிச்சல் தான், புலியெதிர்ப்பு கும்பலை குழுவடிவமாக்க உதவுகின்றது. இதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய கூலிக்குழுவாக பரிணமிக்கின்றது. உண்மையில் ஆரம்பத்தில் தேனீ போன்றவை கூட இந்த அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் உண்மை. கோட்பாடும் கொள்கையுமற்ற புலியெதிர்ப்பு, படிப்படியாக ஏகாதிபத்திய கோட்பாட்டை உள்வாங்கியது. அத்துடன் பலமான ஏகாதிபத்திய புலியெதிர்ப்பு அணிகளின் வலிமையினால், கோட்பாடற்ற புலியெதிர்ப்பு அணிகளை அடித்துச் செல்லப்படுகின்றது. இது தான் நடக்கின்றது.

புலி எதிர்ப்பு "ஜனநாயகம்", மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வுடன் இணையாத வகையில் மக்களுக்கு அன்னியமானது. மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வுடன் இணையாத அந்த ஜனநாயகம், அது என்ன?

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோடாடுகளும்

அதையாவது மக்களுக்கு விளக்குங்கள். நீங்கள் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் உயர்த்தி வைப்பது எல்லாம் என்ன! ஏகாதிபத்தியமும் உலகமயமாதலும் தமது நோக்கில் எதை புலிக்கு ஒரு அடிப்படையான நிபந்தனையாக வைக்கின்றதோ, அதை நீங்கள் ஜனநாயகமாக காட்டி கோசம் போடுவதைத்தான் ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். இதைத்தான் "புதியதொரு ஜனநாயக"த் தலைமை என்கின்றீர்கள். அது சரி நீங்கள் "புதியதொரு ஜனநாயக"த் தலைமை என்கின்றீர்களே, அந்த பழைய ஜனநாயகத் தலைமை என்று எதைக்காட்ட முனைகின்றீர்கள். அரசியல் புலுவாவா விடுகின்றீர்கள்.

"புலிப்பாசித்தை நிர்மூலமாக்கவல்ல ஓர் ஜனநாயக இயக்கத்தை உருக்குவதில் தேனீ மிக அர்ப்பணிப்போடும் கரிசனையோடும் செயற்பட வேண்டுமென்று, அது கால்பதிக்கும் ஆறாவது அகவையையில் முன்வைக்கிறது. இருந்த போதும் தமிழ் மக்களுக்குள்ளே புலிப்பாசிசத்தைத் தோற்கடிக்கவல்ல தலைமைத்துவம் ஒன்று உருவாக வேண்டும் என்பதில் தேனீ மிகுந்த அக்கறை உடையது" சரி அந்த அக்கறை எப்படிப்பட்டது என்பதையாவது, சொல்லியிருக்கலாமல்லவா! சூக்குமமாக வெற்றிடத்தில் புலம்புவதே நிகழ்கின்றது. அர்ப்பணிப்பு, கரிசனை என்கின்றீர்களே, அதுதான் என்ன?

புலிப் பாசிச தலைமையை ஒழித்தால் அதனிடத்தில் என்ன வரும்? மற்றொரு பாசிசம் வராமல் இருக்க என்ன அடிப்படை இருக்கவேண்டும். இதையாவது சொந்த அர்ப்பணிப்பில், கரிசனையில் தெளிவாக்குகின்றார்களா எனின் இல்லை. இந்தக் கேள்விக்கு திடீர் "ஜனநாயகவாதிகள்" யாரும் பதிலளிப்பதில்லை. பாசிசம் என்பது அந்தரத்தில் தொங்குவதில்லை. பாசிசம் சில அடிப்படையான சமூக பொருளாதார கூறுகளுடன் அதிகாரத்துக்கு வருகின்றது. படுபிற்போக்கான சுரண்டல் அமைப்பின் மொத்த விளைவு தான் பாசிசம். அதாவது மக்கள் தாம் சுரண்டப்படுவதை எதிர்க்கும் போது, ஏற்படும் கடுமையான ஒடுக்குமுறைகளின் விளைவே பாசிசம். மக்களை அடக்கியொடுக்குவது எதற்காக! மக்களின் உழைப்பை சுரண்டுவதற்கே. புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் இதை எதிர்ப்பதில்லை. இந்த சமூகக் கூறு இயல்பாக புலிக்கு மாற்றாக உள்ளவர்களைக் கூட பாசிட்டாகவே உருவாக்குகின்றது. புலிப் பாசிசத்தை எதிர்ப்பவர்கள், பாசிசம் தோன்ற காரணமான சமூக பொருளாதார கூறுகளை எதிர்ப்பதில்லை. இதனால் பாசிசம் மறுபடியும் புலிக்கு பதில் மற்றொரு பெயரில் வந்துவிடும். நாங்கள் வரலாற்றை கவனமாக பார்த்தால், புலிகள் இடத்தில் புளாட், ரெலொ.. என்று யார் வந்திருந்தாலும் இதே பாசிசம் இருந்தே இருக்கும், இதை, அந்த இயக்கங்கள் தமது அதிகாரம் நிலவிய காலத்தில் தெளிவாகவே நிறுவியவர்கள். 1986 க்கு

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

முன்னம் அதிக படுகொலைகளை செய்த இயக்கம் புளாட். ரெலோ ஆதிக்கம் செலுத்திய குறுகிய ஆயுள் காலத்தில், அதிக மக்கள் விரோத வன்முறையில் ஈடுபட்ட ஒரு இயக்கமாகும். இப்படி ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் இந்தியக் கைக்கூலிகளாகி நடத்திய மனிதவிரோத செயல்கள், ஈரோஸ் திட்டமிட்ட சதிக் கொலைகளை புலிக்கு நிகராகவே செய்தவர்கள். இப்படி பாசிசத்தின் கூறை இந்த இயக்கங்கள் அனைத்தும் கொண்டிருந்தன. எப்படி இது சாத்தியமானது?

பாசிசத்தின் உள்ளடக்கம் அந்த இயக்கங்களின் அரசியல் வழியில் இருந்தன. இந்த அரசியல் வழியில் தான், இன்று புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் தன்னை ஒழுங்கமைக்கின்றது. எந்த கொள்கை கோட்பாடும் கிடையாது. புலியெதிர்ப்பு என்ற ஒரே அடையாளம், அவர்களை கடிவாளம் போட்டு கும்பலாக இணைக்கின்றது. இதற்குள் மிதவாத பினாமிகளும், கொலைகாரக் கும்பலும் அக்கம்பக்கமாகவே ஒருங்கிணைக்கின்றனர். நாம் இந்த கும்பல் அரசியல் மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டது என்பதை அம்பலப்படுத்தும் போது, எழுதுவதை நிறுத்தக் கோரி புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் மிரட்டுகின்றது. புலிக்கு எந்தவிதத்திலும் இந்தக் கும்பல் குறைந்தவர்கள் அல்ல. ஆயுதமும் பணப்பலமும் இல்லாததால், இந்தளவில் தமது சொந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வக்கிரத்தையே காட்டுகின்றனர். எல்லாம் கிடைத்தால், புலியை மிஞ்சும் கொலைகாரக் கும்பலாக மாறிவிடும். இதை மறுக்கும் எந்த அரசியல் அடிப்படையும், சமூகம் சார்ந்த கோட்பாடும் கிடையாது.

சந்தர்ப்பவாத புலியெதிர்ப்பே இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பலின் அரசியல் அடிப்படை. தேனீ இணையம் ஜே.வி.பியை இனவாதக்கட்சி அல்ல என்று கடந்தகாலத்தில் தெரிவித்து வந்தது. ரி.பி.சியிலும் இப்படி பல வண்ணமாக புலம்பியவர்கள். ஆனால் அண்மையில் ஜே.வி.பி பற்றி வாழ்விட்டு ரி.பி.சியில் நக்கலாக தேனீ ஆசிரியர் சிரிக்கின்றார். ஜே.வி.பி சொல்லித்தான் கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவரை மாற்றியதாக, அவர்களின் இனவாத அரசியல் செய்தியைச் சொல்லி நக்கலாக சிரிக்கின்றார். சந்தர்ப்பவாத இனவாத அரசியல் பேசும் ஜே.வி.பியும், சந்தர்ப்பவாத புலியெதிர்ப்பு அரசியல் செய்யும் உங்களுக்கும் இடையில் அதிக வேறுபாடு கிடையாது. புலியெதிர்ப்பில் தான் இந்த இனவாதிகளை, கொம்பு சீவி ஜனநாயகவாதிகளாகக் காட்டியவர்கள் யார்?

இந்த ஜே.வி.பி பராளுமன்ற உறுப்பினர் சந்திரசேகரன் நாங்கள் இனவாதிகள் அல்ல என்று கூறும் புலம்பல்கள், அரசியல் நடப்பில் புலிக்கு நிகரானது. இதையெல்லாம் உண்மையாக காட்டி முன்னிலைப்படுத்திய ரி.பி.சி முதல்

மனித அலவங்கலில் யிதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

தேனீ வரையான புலியெதிர்ப்பு "ஜனநாயக" வாத கும்பல்கள் தான். இன்று அவர்கள் இனவாதிகளாக சிண்டுபிடிக்கும் புலிப்பாணி அரகியல், நடுச் சந்தியிலேயே புலிக்கு நிகராகவே நாறத் தொடங்கியுள்ளது. இவர்களை தோளில் தூக்கி ஆடிய புலியெதிர்ப்பு கும்பல் தம்மை "புதியதொரு ஜனநாயக" தலைமை என்கின்றனர், இது எமக்குத் தேவைதானா?

புலிப் பாசித்தை தோற்கடிக்கவல்ல அந்த "புதியதொரு ஜனநாயக" தலைமை எப்படி, அதைத் தோற்கடிக்கும். அதைச் சொல்லுங்கள். நேர்மையாக அதைச் சொல்லுங்கள். உங்கள் திட்டங்களை, விருப்பங்களை மூடிமறைக்காதீர்கள். ஏகாதிபத்தியத்திடம் மஹஜர் கொடுத்து, மண்டியிட்டு எதற்காக இரந்து நிற்கின்றீர்கள். இந்தக் கூலிக்கும்பல் எடுபிடி அரகியல் மக்களுக்கு என்னதான் செய்யும்? ஏகாதிபத்தியம் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தால் என்ன தான் நடக்கும்? ஜனநாயகம் வருமா? எப்படி? இப்படி ஏகாதிபத்தியத்திடம் மண்டியிடுவதற்கு வெளியில் எந்த செயல்பாடும் இவர்களிடம் கிடையாது. ஜெயதேவன் கூறியது போல் எம்மிடம் எண்ணையில்லை, அதனால் ஏகாதிபத்தியம் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் அங்கு நேரடியாக தலையிடாது. நேரடியாக தலையிட வைக்க நாம் என்ன செய்யவேண்டும். கொஞ்சக் கூலிக்கும்பலை மக்களின் பெயரில் அணிதிரட்டி, ஏகாதிபத்தியத்தை தலையிடக் கோரும் போராட்டங்களை நடத்தவேண்டும், ஏனென்றால் புலியிடம் ஜனநாயகத்தைப் பெற, வேறு எதுதான் வழி. இதைத் தான் இந்த புலியெதிர்ப்பு "ஜனநாயகவாதிகள்" செய்கின்றனர். இல்லை என்கின்றீர்களா! பிரிட்டிஸ் ஏகாதிபத்திய பராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் தொடர்ச்சியாக நடக்கும் சந்திப்புகள் எதற்காக நடக்கின்றன? இவை அனைத்தும் மக்களுக்கு எதிரான சதிகளை அடிப்படையாக கொண்டவை. ஏகாதிபத்தியம் இலாபமின்றி எதையும் செய்வதில்லை. புலிக்கு பதிலாக ஏகாதிபத்திய சுரண்டலை கண்காணிக்கும் அவர்களின் தரகர்களாக இருக்க ஆசைப்படுபவர்கள் தான், இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பல்.

ஈராக்கில் என்ன நடக்கின்றது என்பதையே நாம் பார்க்கலாம். ஜெயதேவன் போன்ற கும்பல்கள் தான், கூலிக்கும்பலாக ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக்கு சார்பாக ஈராக்கில் ஆட்சியில் அமர்ந்துள்ளனர். இதில் சிலர் முன்பு பிரிட்டனில் ஈராக்கில் மறுக்கப்பட்ட ஜனநாயகம் பற்றி பேசியவர்கள். இவர்களின் ஜனநாயகம் ஈராக்கில் பெண்களை கற்பழிப்பதும், அங்குள்ள ஆண்களை சித்திரவதைபூடாக பாலியல் வதைக்கு உட்படுத்துவதும், மக்களை கொன்று குவிப்பதும் தான் இவர்களின் ஜனநாயகமாகிவிட்டது. இதற்கு பதிலாக ஈராக்கிய வளங்களும், ஈராக்கிய மக்களின் உழைப்பும் குறையாடப்படுகின்றது. இதைத்தான் நாளை ஏகாதிபத்தியம் நடத்தும் எந்த

ஜனநாயக ஆக்கிரமிப்பின் பின்னாலும் நிகழும், இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் தான், கைக்கூலி குண்டர்களாக பவனிவருவார்கள்.

இல்லையென்றால் கூறுங்கள் எப்படி புலிப் பாசித்தை ஒழிக்கப் போகின்றீர்கள் என்று?. புலிப்பாசிசத்தை ஜனநாயகத்தின் பெயரில் ஒருநாளும் ஒழிக்க முடியாது. பாசிசம் என்பது சுரண்டும் வர்க்கத்தின் அடக்குமுறைக் கருவி. இதேபோல் தான் ஜனநாயகம் என்பதும் சுரண்டும் வர்க்கம் அமைதியாக சுரண்ட தேவைப்படும் கருவி. சுரண்டல் நெருக்கடிக்குள்ளாகும் போது அமைதி கலைந்து பாசிசம் உருவாகின்றது. ஒன்றின் நீட்சியாக மற்றொன்று உள்ளது. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் பாசிசத்தை ஒழிப்பது என்பது, மற்றொரு பாசிசமாகவே அமையும். அதாவது புலிக்கு பதில் மற்றொரு பாசிசம்.

ஜனநாயகம் என்பது எங்கும் எப்போதும் வர்க்கம் சார்பானது. ஒரு வர்க்கத்தின் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டும் வடிவம் தான் ஜனநாயகம். இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகத்துக்கு விளக்கம் கிடையாது. குறிப்பாக கூறப்போனால் இந்த சமூக அமைப்பில் சுரண்டும் சுதந்திரத்தைத் தான், ஜனநாயகம் மற்றும் சுதந்திரம் என்கின்றனர். சுரண்டுவதை மறுக்கும் அனைத்து வடிவங்களையும், ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானது என்கின்றனர். சுரண்டுவதை மறுப்பது, சுதந்திரத்துக்கு விரோதமானது என்கின்றனர். ஜனநாயகம் என்பது அடிப்படையில் மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டதாகவே உள்ளடக்க ரீதியாகவுள்ளது. அனைவருக்கும் உலகில் ஜனநாயகம் இருந்தால், அனைவருக்கும் சுதந்திரம் இருந்தால், அந்த சொல்லுக்குரிய அர்த்தமே இல்லாது போய்விடுகின்றது, உண்மையில் அந்த சொல்லே இல்லாது போய்விடுகின்றது.

எதார்த்தத்தில் ஜனநாயகம், சுதந்திரம் ஒரு பகுதிக்கு மறுக்கப்படும் போது தான், அது உயிர் வாழ்கின்றது. இதுவே இன்றைய உலகின் எதார்த்தம். எதை ஒவ்வொரு மனிதனின் உரிமையாக காட்டியபடி, அது மற்றவனுக்கு எதிராக மறுக்கப்படுகின்றதோ, அதைக் கோருவது அவர்களையே அம்பலப்படுத்துவதாக உள்ளது. ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்ற கோரிக்கை என்பது, பரந்துபட்ட மக்களுக்கு மறுக்கப்படுவதை அம்பலப்படுத்தி அதைக் கோரி போராடும் போது, அதன் பெயரில் அந்த மக்கள் அடக்கப்படுவதை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதைக் கோருகின்றது. கோரிக்கை அதை இல்லாது ஒழிக்க கோருகின்றது. அதாவது அனைவருக்கும் சுதந்திரம், அனைவருக்கும் ஜனநாயகம் என்ற உள்ளடக்கத்தில், அது சமூகத்துக்கு கிடைக்கும் போது அந்த சொல்லுக்குரிய உள்ளடக்கமே அர்த்தமிழந்து போகின்றது. ஆகவே

மனித அலவங்கலில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோடாடுகளும்

ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்பன, இரு எதிர்நிலை முரண்பட்ட கூறுகளில் ஒன்றையொன்று எதிர்த்த போராட்டத்தில் செயற்படுகின்றது. இதன் முரணநிலைத் தன்மை தான், இதன் மையக் கூறு.

உண்மையில் பரந்துபட்ட மக்களின் ஜனநாயகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் மறுப்பவன் தான், சுதந்திரத்தினதும் ஜனநாயகத்தினதும் காவலனாக உள்ளான். இந்த சுதந்திரம் ஜனநாயகம் என்ற உள்ளடக்கம் தான், அதை மறுப்பவனுக்கு எதிராக பயன்படுத்தும் கருவியாகின்றது. இது சமூக பொருளாதார உறவுகளில் ஏற்படுகின்றது. சமூக பொருளாதார உறவுகளில் மற்றவன் வாழ்வை சூறையாட உதவுவது இந்த ஜனநாயகமும் சுதந்திரமும் தான். இந்த சூறையாடல் தான், சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகத்தை மற்றவனுக்கு மறுத்து விடுகின்றது. மக்கள் ஜனநாயகம் சுதந்திரத்தின் பெயரில் தமக்கு மறுக்கப்படும், ஜனநாயகம் மற்றும் சுதந்திரத்தை எதிர்நிலையில் கோருவது ஒரு முரணநிலைத் தன்மையில் நிகழ்கின்றது. இது இந்த சமூக பொருளாதார அமைப்பில் முரணற்ற வகையில் தீர்க்கப்படவில்லை. சுரண்டும் வர்க்கத்தால் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் உருவாக்கப்படும் ஆளும் வர்க்கங்கள், பரந்துபட்ட மக்களுக்கு எதிராக இயங்கி, உலகெங்கும் ஜனநாயகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் மறுக்கின்றனர். இதுவே உலக எதார்த்தம்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வர்க்கத்துக்கு, உலகில் எந்த ஒரு அமைப்பிலும் ஜனநாயகம் இருப்பதில்லை. இருப்பதாக நம்புவது, காட்டுவது சமூகங்களின் கொந்தளிப்பை சிதைப்பதற்காகத்தான். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்கள் போராடி, வெல்வதைக் கூட, அதாவது ஜனநாயக பூர்வமாக கிடைத்ததைக் கூட அமுல்படுத்த அந்த ஜனநாயகம் அனுமதிப்பதில்லை. இந்த சமூக அமைப்பில் பெரும்பான்மையான மக்களின் விருப்பங்கள் மதிக்கப்படுவதில்லை. சொத்துடைய சுரண்டும் வர்க்கத்துக்குத் தான் ஜனநாயகம், சொத்தைச் சுரண்டுவதற்கே ஜனநாயகம். இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகம் வாழவில்லை.

நீங்கள் ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் எதை கூற முனைகின்றீர்கள். மக்கள் சுரண்டப்படுவதைத் தான், அதை ஆள்கின்ற வர்க்கத்தின் அடக்குமுறை ஆட்சியைத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். உயர்ந்த பட்சம் வாக்கு போடுவதை ஜனநாயகம் என்கின்றீர்கள். இதை உறுதிசெய்து எழுதும் நீங்கள் "மறுபக்கத்தில் இன்றைய ஒப்புமை இல்லாத வேகத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பூகோளமயமாக்கலானது எந்த இனத்தினதும் தனித்துவத்தை சக்குநூறாக்கியிருக்கிறது." என்று கூறுவதன் மூலம், என்னதான் சொல்ல முனைகின்றீர்கள், தனித்துவத்துக்கான

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

போராட்டம் தவறு என்றா சொல்லுகின்றீர்கள். புலியெதிர்ப்பு கண்ணை மறைக்க, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான தனித்துவமான போராட்டங்களையே தவறு என்று கூற முற்படுவது இங்கு அரசியலாகின்றது. புலிகளின் போராட்டம் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரானதல்ல. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு சார்பானவை. ஆனால் அதை குறுகிய புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயகத்தில் எதிர்த்து குலவும் போது, தனித்துவமான போராட்டத்தையே தவறானதாக காட்டிவிடுவது நிகழ்கின்றது.

உலகமயமாதல் மக்களுக்கு எதிராக எதைச் செய்தாலும், உலகில் உள்ள மக்கள் அதற்கு எதிராக போராடுகின்றனர். அப்போராட்டங்கள் அனைத்தும், மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த குமுறலாக வெளிப்படுகின்றது. நீங்கள் அதை "சுக்குநூறாக்கியிருக்கிறது" என்று கூறிக் கொண்டு, ஏகாதிபத்தியத்தின் பின்னால் ஜனநாயக கோசம் போட்டுச் செல்வது மக்களுக்கு விரோதமானது. புலிகளால் பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு எதிரான, மற்றொரு மக்கள் விரோதம் தான் இவை. இதற்கு தேனீயும், ரி.பி.சியும் தலைமை தாங்குகின்றது என்பது உண்மை தான். அதை நீங்கள் "புதிய தலைமை" என்றால் அதுவும் உண்மை. ஆனால் இவை மக்களின் உண்மையான சமூக பொருளாதார உணர்வுகளைச் சார்ந்து தலைமை தாங்க முற்படவில்லை. மக்களின் உண்மையான தேவைகளை அடிப்படையாக கொண்டு, ஜனநாயகத்தை முன்னெடுக்கவில்லை. அதை மறுத்து செயலாற்றுகின்றது. இதை எதிர்த்து "சுக்குநூறாக்கி"ன்ற மனித வாழ்வை, புலிகளைப் போல் நலமடிக்கின்றீர்கள் அவ்வளவே. இதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. ஏகாதிபத்தியம் "சுக்குநூறாக்கும்" மக்களின் வாழ்வின் அடிப்படைகளை விசுவாசமாக ஆதரிப்பதே, புலி பாசித்தை ஒழிக்கும் என்கின்றீர்கள்.

இதைத்தான் நீங்கள் வெட்கத்தைவிட்டு விபச்சாரமாகவே செய்கின்றீர்கள். "தமது மொழி கலாச்சாரம் தேசம் என்று பெருமைகொண்ட எந்தத் தேசமும் உலகநாகரீகம் என்ற சூறாவழியில் சருகுகளாகப் பறக்கின்றன. இன்று அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கே சுயநிர்ணய உரிமை கிடையாது. சுயநிர்ணயம் தாயகக் கோட்பாடு என்ற புலியின் அலம்பல் எதுவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத காலங்கடந்த உதவாத சொற்பதங்களாகும்" இது எதைக் காட்டுகின்றது. உலகமயமாதலுக்கு மண்டியிட்டு தலைவணங்குகின்றது. உலகில் நடக்கும் உலகமயமாதலுக்கு எதிரான போராட்டத்தை கேவலம் செய்கின்றது. மக்களுடன் இணைந்து நிற்காத தமது அரசியல் பொறுக்கித்தனத்தை நிர்வாணமாக்குகின்றது. புலியெதிர்ப்புக் கும்பலின் அரசியல் உலகமயமாதலை ஆதரிப்பது தான். மொழி, பண்பாடு, கலச்சாரம், தேசம் என்று சொல்வதற்கு எதிராக உலகில் உலகமயமாதலை முன்னெடுக்கும் ஏகாதிபத்தியமும், அதன் எடுபிடிகளும் மட்டும் தான் உள்ளனர்.

வி. சிரயாகரன்

மனித அலகுகளில் மிதந்தும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

மக்கள் இனம் கண்டறிந்த மொழிகள், பண்பாடுகள், வாழ்வின் அடிப்படையகளை, சமூக உறவுகள் என அனைத்தையும், உலகைச் சூறையாடும் தனிமனிதக் குதர்க்க பண்பாடு அழித்தொழிப்பதை எப்படி நாம் அனுமதிக்க முடியும். சமூகத்தில் காணப்படும் அனைத்தும் தீமையானவையல்ல. நன்மையானதும் உண்டு. மனித இனம் தான் தனக்கு தீமையானதை ஒழிக்க வேண்டும். நன்மையானதைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இது உலகம் தழுவிய மொத்த மக்களின் கடமை. உலகமயமாதல் இதைச் செய்யவில்லை. மொத்த மக்களுக்கு தீமையழிக்கவல்ல ஒன்றை உருவாக்குகின்றது. புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் ஏகாதிபத்தியத்தின் எடுபிடிகளாக மாறி, உலகமயமாதலை புலியெதிர்ப்பின் பின்னால் முன்வைக்கின்றனர்.

இதை புலியின் பெயரால் செய்கின்றனர். புலிகள் கோருவது சுயநிர்ணயமே கிடையாது. இது இந்த திரோஸ்க்கிய அன்னக்காவடி திரித்துக் காட்டுவதே அவர்களின் அரசியல் வக்கிரமாகும். புலிகள் முன்வைப்பது தேசத்தின் சுயநிர்ணயத்தை அல்ல. மாறாக நீங்கள் எப்படி ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலை ஆதரிக்கின்றீர்களோ, அதையே அவர்களும் கோருகின்றனர். இதில் தமது குழுவின் சொகுசான வாழ்வை நியாயப்படுத்தி அதிகாரத்தைக் கோருகின்றனர். இதைத் தமிழ் தேசியத்தின் பெயரில், சுயநிர்ணயத்தின் பெயரில் மக்களின் முதுகின் மேல் அவர்கள் வைக்கின்றார்கள். நீங்கள் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் இதைச் செய்கின்றீர்கள். உண்மையான சுயநிர்ணயம் என்பது ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரானது. உங்களைப் போன்றவர்கள் உலகமயமாதலின் எடுபிடிகளாகி, உரிமைகளை சருகுகளாக விளங்கி அதை எட்டி, உதைக்க வெளிக்கிட்ட பின்பாக, சுயநிர்ணயத்தையே திரிப்பது அவசியமாகிவிடுகின்றது. ஏன் நீங்களே சுயநிர்ணயத்தை மறுக்கும் விற்பன்னராகவே மாறிவிடுகின்றீர்கள். அரசியல் அற்பத்தனத்தில் உலகமயமாதலை நக்கிப்பிழைக்க வெளிக்கிட்டால், இப்படித்தான் புலம்பல் தொடங்குகின்றது.

அமெரிக்காவுக்கே சுயநிர்ணயம் கிடையாது, ஆகவே மனிதர்களுக்கு சுயநிர்ணயமாவது மண்ணாங்கட்டியாவது என்கின்றனர். பெண்களே ஆண்களிடம் சுயநிர்ணயத்தை கோராதீர்கள், ஏனென்றால் ஆண்களுக்கே சுயநிர்ணயம் கிடையாது. இதுதான் இதன் சாரம். ஆகவே பெண்கள் நீங்கள் ஆண்களின் அடிமையாக இருங்கள். இது உங்கள் பிறப்பின் விதி என்கின்றனர். உலகமயமாதல் உலகைச் சூறையாடுவதால் சமூகங்களின் தனித்துவத்தை அழிக்கின்றது என்றால், அதை நாங்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று இந்த தேனீயில் புலம்பும் ஞானி கூறுகின்றார். எனவே புலியை அழிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஜனநாயகத்திடம் முறையிட வேண்டும் என்று இந்த வெள்ளாடு கூறுகின்றது. உலகை சூறையாட ஜனநாயகத்தின் பெயரில்

ஏகாதிபத்தியம் நடத்தும் ஜனநாயக விரோத அழித்தொழிப்புகள் சரியானவை என்பதையே இச்செய்தி கூறுகின்றது. இதனால் புலிகளை அழிக்க அவர்களுடன் நாம் கைகோர்ப்பது அவசியம் என்கின்றனர். அமெரிக்காவுக்கே சுயநிர்ணயம் கிடையாது. இந்நிலையில் சுயநிர்ணயத்தை கோருவது மக்கள் விரோதம் என்கின்றனர். அதையே இந்த வெள்ளாடுகள் பாசிசம் என்கின்றனர்.

உண்மையில் புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் என்பதால் மட்டும் இவர்களுக்கு எதிராக நாம் போராடவில்லை. மாறாக உலகமயமாதல் ஆதரவு மக்கள் விரோதக் கும்பல் என்பதால், இவர்களுக்கு எதிராக போராட வேண்டியுள்ளது. இந்தக் கும்பல் புலியின் பாசிசத்தை பயன்படுத்தி புலியெதிர்ப்பு கும்பலாகியது. இதன் மூலம் உலகமயமாதலின் எடுபிடிக் அரவணகம் முன்வைக்கின்றது. இந்த அரசியல் உண்மையை புரிந்து கொண்டு, புலியெதிர்ப்புக் கும்பலில் உள்ளவர்கள் அரசியல் ரீதியாக விலகுவது அவசியமானது. அரசியல் என்பது புலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பகுத்தாய்வதல்ல. இவர் கூறுகின்றார் "இன்றைய புலிப்பாசிசத்தின் நெட்டுரங்களின் முன் நின்று போராடுபவர்களையே எதிர்கால வரலாறு அங்கீகரிக்கும். அவர்களே தமிழர்களின் நம்பிக்கையைத் தன்னகத்தே வென்ற தலைவர்கள் ஆவார்கள்" புலிப்பாசிசத்தை எதிர்த்து இனவாதிகள், பேரினவாத அரசு, அரசு சார்பு கூலிக்குழுக்கள், இந்தியக் கைக்கூலிக் குழுக்கள், ஏகாதிபத்திய சார்புக் குழுக்கள், ஏகாதிபத்தியம் வரை புலியை எதிர்க்கின்றனர். இது எப்படி மக்கள் தலைமையை உருவாக்கும்.

மக்கள் தமது வாழ்வு சார்ந்த சமூக பொருளாதார சுயநிர்ணயத்தைக் கோருகின்றனர். தங்களைத் தாங்களே ஆளும் ஜனநாயக உரிமையைக் கோருகின்றனர். தமது உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை எதிர்த்து நிற்கின்றனர். சமூக உயிரியாக, மற்றவனுக்கு வஞ்சகம் செய்யாத மனிதத்துவத்தை கோருகின்றனர். தமது சமூக பொருளாதார வாழ்வின் நலன்களை கோருகின்றனர். இந்த அடிப்படையில் போராடாத எந்த தலைமையும், மக்கள் தலைவர்களாக வருவதில்லை. மாறாக எடுபிடிகளாக, கூலிக் கும்பலாக, மக்கள் விரோதிகளாகவே உருவாகின்றனர். இது தேனீ போன்ற புலியெதிர்ப்பு குழுக்களின் தலைவிதி கூட. புலிகள் வேறு மக்கள் வேறு என்பதும், புலியின் கோரிக்கை வேறு மக்களின் கோரிக்கை வேறு என்பதை நாம் புரியாத வரை, எமது அரசியல் மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டதாகவே அமையும். மக்கள் பங்கு கொள்ளாத புலிக்கு எதிரான கும்பலின் நடவடிக்கைகள், மக்களின் நலனுக்கு முரணானது என்பதை புரியாத வரை, அவையும் மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டவை தான். எந்த ஜனநாயகக் கோரிக்கையிலும் மக்கள் பங்கு கொள்ளாத வரை,

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வுடன் இணைந்ததாக இல்லாதவரை அவை பிற்போக்கான பாத்திரத்தையே மக்களுக்கு எதிராக வகிக்கின்றது.

குறிப்பு: ஜனநாயகம் பற்றி அதிகம் இன்று பேசப்படுவதால், அது திரிக்கப்படுவதால் கோட்பாட்டு ரீதியாக ஜனநாயகத்தை விளக்குவது அவசியமாகிவிடுகின்றது. அடுத்த கட்டுரை அதை ஆராயவுள்ளது.

17.03.2006

ஜனநாயகம் என்றால் என்ன?

எடுத்த எடுப்பில் அதன் உண்மை முகத்தை இலகுவாக புரிந்து கொள்ள முடியாத, மிகவும் சூக்குமமான ஒன்றாகவே உள்ளது. திரிந்து போன நிலையில், கற்பனையான போலியான பகட்டுத்தனத்தில் இது மிதக்கின்றது. பொதுவாக மனிதனின் உரிமை சார்ந்த ஒன்றாக புரிந்து கொள்வது நிகழ்கின்றது. ஆனால் அந்த உரிமை என்பது சூக்குமமாகிவிடுகின்றது. ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையே சமூகத்துக்கு எதிரானதும், தனிமனிதனின் குறுகிய நலன்களுக்கும் உட்பட்டதே.

ஒரு சமூக அமைப்பில் ஜனநாயகம் உயிர்வாழ வேண்டுமென்றால், அங்கு ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். இந்த முரண்நிலையின்றி ஜனநாயகம் உயிர்வாழ முடியாது. அதாவது இதில் ஏதோ ஒன்றின்றி ஒன்று இருக்கமுடியாது. இதுவே சமூகத்துக்கு எதிரானதாகவும், தனிமனிதனுக்கு சார்பானதாகவும் மாறிவிடுகின்றது. அதாவது அனைவருக்கும் ஜனநாயகம் இருந்தால், ஜனநாயகம் என்ற கோரிக்கையும் இருக்காது. இது இயல்பில் இன்றைய ஜனநாயக பாராளுமன்றங்களைக் கூட இல்லாததாகிவிடும். இது ஒரு விசித்திரமான, ஆனால் நிர்வாணமான உண்மை. இன்றைய ஜனநாயக பாராளுமன்றங்கள் இருக்கும் வரை, ஜனநாயக மறுப்பும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். ஜனநாயகத்தின் முரணற்ற உள்ளடக்கம் இதுதான். இன்றைய சமூக அமைப்பு நீடிக்கும் வரை, ஜனநாயகத்தை மறுப்பவன் இருக்க வேண்டும். அதேபோல் ஜனநாயகத்தை கோருபவன் இருக்க வேண்டும். இன்று உலகெங்கும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் ஜனநாயகம் வழங்கிய சமூக அமைப்பு எதுவுமே கிடையாது. ஜனநாயகத்தை இழந்தவனும், அதை மறுப்பவனைக் கொண்டதுமான ஜனநாயக உலகம் தான், இந்த

மனித சிவனங்களில் மிதந்தும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

சமூக அமைப்புகள். இந்த நாடாளுமன்றங்கள் அனைத்தும் இதை பாதுகாப்பதில் தான் உயிர் வாழ்கின்றது.

இதுவே மிகவும் உன்னதமான சமூக அமைப்பாக, ஜனநாயகமாக காட்டப்பட்டு போற்றப்படுகின்றது. ஆனால் மக்களுக்கு எதிரான மிகவும் மோசமான ஒரு அமைப்பாக, அதன் உள்ளடக்கத்திலேயே அது உள்ளது. அதாவது மறுக்கப்படுகின்ற ஒரு அமைப்பாகத் தான், ஜனநாயகம் உள்ளது. ஜனநாயகம் என்ற அடிப்படையிலும் சரி, சமூகத்தில் உள்ள எந்தக் கூறும் சரி, மறுப்பதும் அதை கோருவதையும் அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு அமைப்பையே உயர்வானதாக காட்டுகின்றனர். இதற்கு பெயர் ஜனநாயகம். இதை நிலைநாட்டும் உரிமையைத் தான் சுதந்திரம் என்கின்றனர்.

இந்த ஜனநாயகம் என்பது தீர்மானமெடுக்கும் மக்களின் அதிகாரத்தையே மறுதலிக்கின்றது. மாறாக மக்கள் வாக்கு போடுவதையே ஜனநாயகமாக காட்டப்படுகின்றது. இதையே மக்களின் சொந்த தேர்வாக காட்டப்படுகின்றது. ஆனால் இந்த தேர்வு எப்படியானதாக இருந்த போதும், மக்கள் தாம் விரும்பும் ஒரு அமைப்பை இந்த ஜனநாயகம் வழங்குவதில்லை. மாறாக அவர்களை அடக்கியாளும் ஒன்றையே ஜனநாயகம் வழங்குகின்றது. இங்கு மக்கள் வாக்களிப்பது என்பது கூட ஒரு சடங்காக, அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாத ஒன்றாக மாறிவிடுகின்றது. வாக்கு போட்ட தேர்வை திருப்பிப் பெற முடியாத ஒன்றாகிவிடுகின்றது. தேர்வே அர்த்தமற்ற ஒன்றாகிறது. இது சொந்த அடிமைத்தனத்தையே அடிப்படையாக கொண்டதாக மாறிவிடுகின்றது.

இந்த ஜனநாயகம் பெரும்பான்மை மக்களின் அரிசியல் பொருளாதார விருப்பங்களை மறுதலிக்கின்றது. தெரிவு செய்யப்படும் இந்த அமைப்பு மூலமே இது நிகழ்கின்றது. தெரிவு செய்யப்படும் உறுப்பு, ஏற்கனவேயுள்ள ஆளும் அதிகார வர்க்கத்துடன் இணங்கி செயற்படும் ஒரு உறுப்பு மட்டும் தான். தெரிவு செய்யப்படும் எந்த உறுப்பினரும் நாட்டை ஆள்கின்ற அதிகார வர்க்கத்தை மீறி, சுயாதீனமாக செயல்பட முடியாது. மாறாக இருக்கின்ற சட்டதிட்டங்களுக்கும், அதேநேரம் அதிகார வர்க்கத்தின் ஒரு உறுப்பாக அதற்குள் தான் சுயமாக செயல்படமுடியும். மக்களின் தேர்வு என்பது போலியானது. மக்கள் தங்களைத் தாங்கள் ஆள்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கின்றனர் என்பது குக்குமமான ஒரு ஏமாற்று மோசடியாகும்.

உதாரணமாக வாக்குபோட்டு தெரிவு செய்யப்படும் எந்த உறுப்பினரும் சுரண்டல் கட்டமைப்பை இல்லாதாக்க முடியாது. சுரண்டல் அமைப்பை மாற்றுவதை விடுவோம், முதலாளிகளுக்கு எதிராக தொழிலாளிக்கு சார்பாக

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

சட்டங்களை கொண்டுவர முடியாது. இங்கு பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பத்தை சட்டமாக்க முடியாது. இதை ஜனநாயகம் அனுமதிக்காது. இந்த ஜனநாயக அமைப்பு சாதியை ஒழிக்க முடியாது. ஆணாதிக்கத்தை கூட ஒழிக்க முடியாது. நிற வெறியை ஒழிக்க முடியாது. இனப்பாடுபாட்டை ஒழிக்க முடியாது. இதற்குள் அங்குமிங்குமாக சீர்திருத்தம் செய்து செயல்படலாமே ஒழிய, அதை ஒழிக்க முடியாது. இதை ஜனநாயகம் அனுமதிக்காது. ஜனநாயகத்தின் இருப்பே இதன் மேல் தான் உள்ளது.

இந்த ஜனநாயகத்தை மக்களிடமிருந்து பாதுகாக்கும் பொலிஸ் என்ற அடக்குமுறை இயந்திரம், பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பை நிறைவு செய்வதில்லை. எந்த முதலாளிக்கும் எதிராக, தொழிலாளிக்கு சார்பாக பொலிஸ் செயல்பட ஜனநாயகம் அனுமதியாது. இதுவே சமூகத்தில் அனைத்துத் துறையிலும் காணப்படுகின்றது. ஜனநாயகம் என்பது ஒரு வர்க்கத்தின் சர்வாதிகார ஆட்சியாகும்.

ஆனால் மக்கள் எந்த ஒரு சக மனிதனையும் அடக்கியொடுக்கி தான் வாழ விரும்புவதில்லை. தான் உழைத்து வாழ்விரும்பும் சமுதாயத்தின், ஒரு உயிரியாகவே இருக்கின்றான், இருக்க விரும்புகின்றான். மற்றைய மனிதனை இழிவுபடுத்தி, அவனைத் தாழ்த்தி, இதன் மூலம் அவனின் உழைப்பைப் பிடுங்கி தான் வாழவேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புவதில்லை. ஆனால் இதுவே பொதுவான ஆதிக்கம் பெற்ற ஒரு சமுதாய நடைமுறையாக உள்ளது. மக்களின் விருப்பங்களுக்கு அப்பால், இது ஆதிக்கம் பெற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது.

இந்த ஜனநாயகம் என்ற சமூக அமைப்பு, தனது இருப்பு சார்ந்து இதை உருவாக்குகின்றது. ஜனநாயகம் என்பது சக மனிதனை ஒரு மனிதனாகக் கூட ஏற்றுக் கொள்வது கிடையாது. மாறாக தன்னை விட மற்றவனை அடக்கவே விரும்புகின்றது. மனிதனை அடக்கி அடிமைப்படுத்தி இழிவாடுகின்றது. ஏன் இப்படிச் செய்கின்றது. மற்றைய மனிதனைச் சார்ந்து, தான் வாழ்தல் இதன் மையமான அடிப்படையாகும். மற்றைய மனிதனின் வாழ்வை பறித்து, அதில் தான் வாழ்தல் இதன் மையக் கூறாகும். இதற்கு பெயர் ஜனநாயகம். பறிக்கும் உரிமை தான் ஜனநாயகம். இதுவே மனித சுதந்திரமாகும். இதற்கு வெளியில் வேறு விளக்கம் எதுவும் கிடையாது. இயற்கையில் மனிதனுக்கு இடையில் இல்லாத முரண்பாட்டை, செயற்கையில் பாதுகாக்க முற்படும் போது ஜனநாயகம் தோன்றுகின்றது. மனித முரண்பாட்டை உருவாக்கி அதை பாதுகாக்கும் அமைப்புத்தான் ஜனநாயகம்.

மனித சிவலங்கனில் மீதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

கடந்த 100, 150 வருடங்களுக்கு முன்னம், மனித அமைப்பில் மனிதர்களையே அடிமையாக வைத்திருந்தல் பொதுவாக சில ஜனநாயக நாடுகளின் சட்டங்களில் காணப்பட்டது. இதையே சமூக நாகரிகமாக அன்றைய மேட்டுக்குடி ஜனநாயகவாதிகள் கருதினர். ஆனால் இன்று அதை அநாகரிகமாகவும், மனிதவிரோதமாக கருதும் நாம், எமது இன்றைய நிலையை அன்றைய வாழ்வுடன் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதில்லை. ஆனால் இன்று எம்மைப் போல், அன்று அதை அவர்கள் இயல்பான ஒன்றாக கருதினர். அன்று அடிமைகளை வாங்கவும் விற்கவும், குடும்பங்களை பிரித்து சிதைத்து விலங்கிட்டு சந்தையில் நிறுத்தவும், பெண்களை புணரவும், ஏன் கொல்லவும் கூட உரிமையிருந்தது. இதை அன்று சமூதாயத்தின் ஒழுக்கமாக சட்டம் அங்கீகரித்து இருந்தது. இதை அனுபவித்தவர்கள் தான், அன்றைய நாகரிகத்தின் உன்னதமான ஜனநாயக மனிதர்களாக சமூதாயத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டனர். இன்று அவர்களின் வாரிசுகள் உலகை கொள்ளையிடுகின்றனர். அன்று இதைக் கடவுளின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், தமது சிறந்த பண்பின் பெயரால் நியாயப்படுத்தினர். இதை பாதுகாப்பதும், அதை ஒட்டிய சட்டங்களுமே அன்று ஜனநாயகமாக கருதப்பட்டது. இன்று இதை சுதந்திரத்தின் பெயரால், ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இதைச் செய்கின்றனர்.

இன்று நாம் அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை இழிவானதாக எமது பொதுப்புத்தி மட்டத்தில் கருதிய போதும் கூட, நாம் இன்று உண்மையில் நவீன அடிமைகளாக இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் உள்ளோம். உண்மையில் எம்மையே நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை, கொஞ்சம் உள்ளே சென்றாலே நாற்றமெடுக்கின்றது. உலக அமைப்பு எப்படி உள்ளது. மூலதனத்துக்கு அடிமையாக உள்ளது. இயந்திரத்தின் ஒரு உறுப்பாக மனிதன் மாற்றப்பட்டுவிட்டான். தனது உழைப்பை சந்தையில் விற்கக் கூட முடியாத புதிய நிலையை அடைகின்றான். இது நவீன அடிமைகளின் நிலை. ஒரு வட்டம் கீறப்பட்டுள்ளது, அதற்குள் நின்று உலகை பார்க்கவும், சிந்திக்கவும் நிர்பந்திக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு முகம் என்றால், முகத்தின் உள்ளே கொத்தடிமைகள், சாதி ரீதியாக இழிவுபடுத்தி அடிமைப்படுத்தப்படும் தாழ்ந்த சாதிகள், இழிவாக கருதப்படும் கறாப்பின மக்கள். இன அடிமைத்தனங்கள், ஆணியின் ஆதிக்கம், மனித உழைப்பைச் சுண்டும் மூலதனம் என மனித அடிமைத்தனம் பல வடிவில் பலவாக காணப்படுகின்றது. இதையே எமது பொதுப்புத்தி, ஜனநாயகமாக கருதுகின்றது. ஆச்சரியம் தான், ஆனால் இதுவே உண்மை. நாம் இதையே ஜனநாயகம் என்கின்றோம். இதற்கே வாக்களிக்கின்றோம். இதற்கே ஜனநாயக கோசத்தை போடுகின்றோம். நாம் மிகச் சிறந்த ஜனநாயக விரோதிகளாக, நாமாகவே எம்மை அறியாது இருக்கின்றோம். இதை எதிர்த்துப் போராடாத ஒவ்வொருவரும் ஜனநாயக விரோதிகள்.

சற்று விரிவாக போனால், மற்றைய மனிதனின் உழைப்பைச் சுரண்டுவதை நாம் எப்படி புரிந்து கொள்கின்றோம். ஒரு மனிதனின் உழைப்பைச் சுரண்டுவது எப்படி ஜனநாயகமாக இருக்க முடியும்! சுரண்டுவது எப்படி சுதந்திர உரிமையாக இருக்க முடியும்! இந்தக் கேள்விக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் பதிலளித்தேயாக வேண்டியுள்ளது. நாம் சுரண்ட முடியாத நிலையிலும் கூட, மற்றவன் சுரண்டப்படுவதை எப்படி நாம் அங்கீகரிக்க முடியும். சரி நாம் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று வைப்போம். அந்தக் கொடுமைக்கு எதிராக நாம் போராடவில்லை என்றால், எப்படி நாம் ஜனநாயகத்தின் பிரதிநிதிகளாக எம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளமுடியும். முடியாது, உண்மையில் நாம் ஜனநாயக விரோதியாக, ஜனநாயகத்தை சக மனிதனுக்கு மறுக்கும் ஜனநாயக வாதியாக இருக்கின்றோம். இதுவே உண்மை. ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பவன் தான், ஜனநாயகத்தை மறுப்பவனாகவும் உள்ளான். இதில் இருந்து வேறுபட்டு நாம் எதைக் கோருகின்றோம் என்றால், ஜனநாயகத்தை ஒழிப்பதைக் கோருகின்றோம். அனைவருக்கும் ஜனநாயகத்தை உறுதி செய்வதன் மூலம், அதை இல்லாதொழிக்கும் சமூக அமைப்பைக் கோருகின்றோம்.

நான் ஒரு தனிமனிதன் என்ற வகையில், எனது உழைப்பை சுரண்டலுக்குள்ளாக்க விட்டுவிடுகின்றேன் என்று எடுப்போம். இந்த இடத்தில் இதை நாம், ஜனநாயகமாக அங்கீகரித்தால் இது எப்படி ஜனநாயகமாகும். அந்த ஜனநாயக விரோத செயலுக்கு உடந்தையாளனாகிவிடுகின்றேன். இதை எதிர்த்து நிற்காத எவனும் ஜனநாயகவாதியல்ல. ஜனநாயகம் என்பது மறுக்கப்படும் ஜனநாயக உரிமையை கோருவதன் மூலம், அதை இல்லாது ஒழித்தலாகும். அதைப் பாதுகாத்தல் அல்ல. அனைவருக்கும் ஜனநாயகம் என்ற உரிமை பெறுவதன் மூலம், அதை இல்லாது ஒழித்தலாகும். சக மனிதன் மீதான சமூக ஒடுக்குமுறையை இல்லாது ஒழித்தலாகும். இதை நோக்கிய போராட்டம் தான், ஜனநாயகப் போராட்டமாகும்.

இதை மறுத்து, குறித்த காலத்துக்கு காலம் வாக்குப் போடுவதையே ஜனநாயகம் என்கின்றனர். மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதையும், சுரண்டும் உரிமையை ஜனநாயகம் என்கின்றனர். அதேபோல் அறிஜீவிகள் கருத்து எழுத்து பேச்சு சுதந்திரத்தையே ஜனநாயகம் என்கின்றனர். இது ஜனநாயகம் என்றால், பரந்துபட்ட மக்களுக்கு இந்த ஜனநாயகத்தால் என்னதான் கிடைக்கின்றது.

இந்த ஜனநாயகத்தால் மக்களின் வறுமையை ஒழிக்க முடிகின்றதா? மனித சமூகம் வாழ்வதற்கு தேவையான சமூக அடிப்படைகளை இது பூர்த்தி

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

செய்கின்றதா. எனின் இல்லை. இந்த ஜனநாயகம் மக்களுக்கு உதவவில்லை. மக்களை அடிமைப்படுத்தி இதை இல்லாதாக்கின்றது என்பதே உண்மை. மனித தேவையை இது பூர்த்தி செய்யவில்லை என்றால், இந்த ஜனநாயகம் யாருக்கானது? இந்தக் கேள்வி தெளிவாகவே அதற்கு பதிலளிக்கின்றது. பணம் உள்ளவனுக்கே இந்த ஜனநாயகம். பணம் உள்ளவன் பட்டினியுடன் வாழவேண்டிய அவசியமில்லை. நோய்க்கு மருந்தின்றி மரணிக்க வேண்டியதில்லை. வாழ வீடின்றி வீதியில் படுத்துறங்குவதில்லை. எது அவனுக்குத் தேவையோ, அதை இந்த உலகில் இருந்து அவன் பெறுகின்றான். அவனின் வாழ்க்கையைப் பாதுகாப்பது தான், இந்த ஜனநாயகம். மிக விசித்திரமான எதார்த்தமான உண்மை இது.

இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகத்துக்கென்று வேறு உண்மைகள் எதுவும் கிடையாது. பணமுள்ளவனின் வாழ்க்கையைத்தான், இந்த ஜனநாயகம் பாதுகாக்கின்றது. அவனின் சொந்தத் தேர்வு தான் இந்த ஜனநாயகம். எப்படி சாதி பார்ப்பானின் தேர்வோ, அப்படித்தான் இந்த ஜனநாயகம். இது எதை எமக்கு தெளிவுபடுத்துகின்றது. பணமுள்ளவன் எப்படி இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்கின்றான் என்பதைத் தான். பணம் உள்ளவன் அதை எப்படி ஜனநாயக அமைப்பில் பெறுகின்றான் என்பதைத் தான்.

இந்த ஜனநாயக சமூக அமைப்பில் மக்கள் நாள் பூராவும், ஏன் வாழ்க்கை பூராவும் உழைக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களிடம் பணம் இருப்பதில்லை. ஏன்? இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்வழியற்றுப் போகின்றனரே ஏன்? ஆனால் சிலர் மட்டும் இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்கின்றனர் என்றால் எப்படி? இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழமுடியாதவர்கள், எப்படி ஜனநாயகத்தை தமது தேர்வு என்று சொல்லமுடியும்! இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழமுடியாதவர்களுக்கும், இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் வாழ்பவர்களுக்கு இடையில் என்ன வேறுபாடு? எந்த நெருக்கடியின்றி வாழ்பவர்களுக்கு, வாழ்வதற்கான பணம் எப்படி அவர்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கின்றது. வாழ்க்கை பூராவும் உழைப்பவன் வாழமுடியாத வகையில் பணத்தைப் பெறமுடியாததில்லையே ஏன்?. பணம் மரத்தில் காய்ப்பதில்லை. மனித உழைப்பில் தான் காய்க்கின்றது. ஆனால் உழைப்பவன் அதைப் பெறமுடியாததில்லையே. ஏன்?

மனித உழைப்பு பணத்தை உருவாக்குகின்றது என்பது உண்மையாக இருப்பதால் தான், உழைப்பவன் அதை கொண்டு வாழமுடியாத நிலை உருவாகுகின்றது. உழைப்பவன் தனது உழைப்புக்கு சொந்தக்காரனாக இருப்பதில்லை. இதனால் தான் அதை அவன் இழந்து விடுகின்றான். யாரிடம் இழக்கின்றான் என்றால் பணமுள்ளவனிடம். இதனால்

பணமுள்ளவன் வாழ்கின்றான். இந்த இழப்பு எப்படி சாத்தியமாகின்றது என்பதே, அனைத்துக்குமான சூக்குமமாகவுள்ளது. மனித உழைப்பு சுரண்டப்படுபவதன் மூலம் தான், மற்றவனால் வாழமுடிகின்றது. உழைப்பவன் வாழமுடியாது போகின்றது. இதை பாதுகாக்கும் இந்த அமைப்புத்தான் ஜனநாயக அமைப்பாகவுள்ளது. இவர்கள் ஜனநாயகத்தின் காவலராக உள்ளனர். இந்த ஜனநாயகத்தின் தீவிர காவலர் யார் என்றால் பணமுள்ளவராக உள்ளனர். அவர்களே முதலாளிகளாக, நிலப்பிரபுகளாக உள்ளனர்.

ஜனநாயகம் என்பது, மற்றவனின் உழைப்பை சுரண்டுவதன் மூலம், தான் வாழ்வது தான். இதை முடிமறைக்கவே வாக்களிக்கும் உரிமைப் பிரகடனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. நீ உனது வாக்கு மூலம், யார் உன்னை ஆள்வது என்பதை தெரிவு செய்யமுடியும் என்று கூறமுனைகின்றனர். விரும்பின் நீயும் ஆள முடியும் என்ற பிரமையும் ஊட்டப்படுகின்றது. இது அதிஸ்ட லாபச் சீட்டுப் போல், கபடமும் சூழ்ச்சியும் நிறைந்த அப்பட்டமான மனித உழைப்பைச் சுரண்டும் அரசியல் சூதாட்டமாகும்.

உனது வாக்களிக்கும் உரிமை, தெரிவு செய்யும் உனது உரிமை, நீயே ஆளமுடியும் என்ற உரிமை, இதுவே ஜனநாயகம் என்றால் இது எப்படி சக மனிதனை அடிமைப்படுத்துவதை அனுமதிக்கின்றது. சரி இந்த அடிமைத்தனத்தை இது எப்படி ஒழிக்கும்? சக மனிதனையே கேவலப்படுத்தும் சமுதாயத்தை, இது எப்படி மாற்றி அமைக்கும். மனிதர்களை சிறுமைப்படுத்தி கீழ்மைப்படுத்தும் சமூக முரண்பாடுகளை, எப்படி இது இல்லாததாக்கும்? விடை தெரியாத ஜனநாயகப் புதிர் தான் இது. ஜனநாயகத்தின் கடமை இதுவல்ல என்பதே, எதார்த்தம் கூறுகின்ற ஒரு ஐடமான வாழ்வாக உள்ளது.

வாக்களிக்கும் உரிமை, தெரிவு செய்கின்ற உரிமை, நீ ஆளுகின்ற உரிமை எப்படி எதார்த்தத்தில் உள்ளது. இன்று உலகை ஆளுகின்ற எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயக தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த சுதந்திரமான எழுத்து பேச்சு சுதந்திரமாக இருந்தாலும் சரி, இழிந்துபோன இந்த அமைப்பின் மனித துயரங்களை தீர்ப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த ஜனநாயகம் மனிதர்களுக்கு எந்தவித்திலும் பயன்படவில்லை என்பது உண்மையாகின்றது. அனைத்து ஜனநாயகவாதிகளும், மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு தருவதாகத்தான் கூறுகின்றனர். ஆனால் எதார்த்தத்தில் அதை மறுதலிப்பவராகவே உள்ளனர். வாக்கு போட்டு தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆளும் கட்சிகள், அதன்

மனீத அவலங்களில் மிதந்தும் அரவியலும் கோட்பாடுகளும்

உறுப்பினர்கள் எங்கேயாவது மக்களுக்காக அவர்களின் வாழ்வு பிரச்சனைகளுக்காக உண்மையாக நேர்மையாக வாழ்கின்றார்களா? இன்று ஆளும் வர்க்கமாக உள்ள ஆட்சியாளர்கள், மக்களுக்கு தாம் என்ன தான் செய்ய போகின்றோம் என்று சொல்லுகின்றார்களா? மக்களுக்கு எதிராக எதைக் கொண்டு வரப் போகின்றோம் என்று சொல்லுகின்றார்களா? இல்லை. வெளிப்படையாக மக்களுக்கு எதையும் சொல்வதில்லை. சூக்குமமாக தமது திட்டங்களை, மக்கள் புரிந்து கொள்ளாத மொழிகளில் அருபமாகவே முன்வைக்கின்றனர். அதையும் அவர்கள் கடைப்பிடிப்பது கிடையாது. முழு மக்களையும் பாதிக்கின்ற, சொல்லாத பல விடயங்களையே மூலதனத்துக்கு சார்பாக அமுலுக்கு கொண்டு வருகின்றன. பொதுவாக பார்த்தால் மாற்றமுடியாத ஒரு அமைப்பின் விதிகளுக்கு, ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் கட்டுப்பட்டு செயற்படுகின்றது.

மக்களுக்காக என்ன செய்யப் போகின்றோம் என எதுவும் சொல்வதில்லை. ஒப்பந்தங்கள் முதல் சட்டங்கள் வரை பல இரகசியமாகவே வைக்கப்படுகின்றன. ஒரு மூடுமந்திரமே ஆட்சியின் இயல்பாகின்றது. இதற்குப் பெயர்தான் ஜனநாயகம். இவற்றை புரிந்துகொள்ள சில உதாரணங்களை எடுப்போம்.

1. உலகமயமாதல் என்ற உலக ஒழுங்கு இன்று உலகெங்கும் நடைமுறையில் உள்ளது. அது உலகில் உள்ள மக்களின் வாழ்வின் ஆதாரங்களை இல்லாததாக்குகின்றது. மக்களை வெறும் மந்தைக் கூட்டமாக, அடிமைகளாக மாற்றுகின்றது. நாடுகளையே இல்லாது ஒழிக்கின்றது. உலக நாடுகளையும் அதன் தலைவியையும் அழிக்கின்ற இந்த உலகமயமாதல் ஒப்பந்தங்கள் என்ன? யாருக்காவது தெரியுமா? உலகில் உள்ள மக்களுக்கு இது என்னவென தெரியாது. மக்களை விடுவோம், தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனநாயக பிரதிநிதிகளுக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு நாடும் இந்த தற்கொலை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன. இதில் கையெழுத்திட்ட நாடுகளின் பிரதிநிதிகளுக்கு கூட இந்த ஒப்பந்தம் என்னவெனத் தெரியாது. ஆனால் கையெழுத்திட்டுள்ளனர். உலகின் சகல மனிதர்களின் வாழ்வும், இதற்குள் தான் இயக்கப்படுகின்றது. இந்த ஜனநாயக விரோத அநீதியை நியாயப்படுத்துவதே ஜனநாயகமாகிவிட்டது. இதைக் கொண்டு வந்த விதமே ஜனநாயகவிரோதமானது. கையெழுத்திட்ட வடிவமே ஜனநாயக விரோதமானது. ஆனால் இதை அமுல்படுத்தும் உரிமையை ஜனநாயகம் என்கின்றனர்.

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோப்பாடுகளும்

கைநாட்டிட்ட இந்த ஒப்பந்தத்தை, வாக்குப்போட்டு தெரிவு செய்த பிரதிநிதிகள் யாரும் விவாதித்து அங்கீகரிக்கவில்லை. மக்களின் வாக்களிக்கும் உரிமையே இங்கு செல்லுபடியற்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இதை கேள்வி கேட்க முடியாது. அந்த ஒப்பந்தச் சரத்துகள் என்ன என்பதை அறியும் உரிமையும் கூட அவர்களுக்கு கிடையாது. வாக்கு அளிக்கும் உரிமை, தேர்வின் உரிமை, தேர்ந்தெடுத்த உறுப்பினரின் உரிமையென எதுவும் இந்த அமைப்பில் அர்த்தமற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது. சரி உயர் நீதிமன்றங்கள் கூட இதை கேள்வி கேட்கவோ, தடை செய்யவோ முடியாது. ஜனநாயகம் என்பது இங்கு போலியான வெற்றுச் சொற்களாக இருப்பதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. யார் இதை உருவாக்கினார்கள்? மக்களுக்கு மேலாக உள்ள அவர்கள் யார்? இதுவே இதைப் புரிந்து கொள்வதே மிக முக்கியமான கேள்வியாக எம்முன் உள்ளது.

2. இது போன்று ஓய்வூதிய வயதெல்லையை (5 வருடமாக) அதிகரிப்பது தொடர்பான சட்ட மூலங்கள் பல நாடுகளில் வருகின்றன. இந்தச் சட்டமூலம் பற்றி விவாதத்தை யார் தீர்மானிக்கின்றார்கள். தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றால், அதன் பின்னால் முதலாளிகள் உள்ளனர். சரி இந்த தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், இந்த சட்டமூலத்தை கொண்டு வரப்போவதாக கூறி மக்களிடம் வாக்கு கேட்டார்களா எனின் இல்லை. மக்களிடம் இப்படி கூறி வாக்கு கேட்பதில்லை. உண்மையில் மக்கள் தீர்மானிப்பதில்லை. தனது ஓய்வூதிய கால அளவை கூட்டவுள்ளதாக கூறி வாக்கு கேட்டு இருந்தால், மக்கள் அவர்களை நிராகரித்து இருப்பார்கள். மக்களை ஏமாற்றி வாக்கு பெற்ற பின்பு, அதை ஜனநாயகபூர்வமான தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களின் ஜனநாயகத் தெரிவு என்பது மொத்த மக்களுக்கும் எதிரான மோசடியாகும். இப்படித்தான் பலவற்றை ஜனநாயக விரோத பாராளுமன்றங்கள் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் செய்கின்றன. சில சட்டமூலங்கள் பெரும்பான்மை மக்கள் எதிராகின்ற நிலையிலும், வீதியில் இறங்கிப் போராடுகின்ற நிலையிலும் கூட, அதை மாற்ற முடியாது என்று மக்களுக்கு எதிராக கொக்கரிப்பதே ஜனநாயகமாக உள்ளது.

3. உலகில் உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான சட்டங்களை எடுப்போம். வேலை நேர அதிகரிப்பு, குறைந் கூலிகள், வேலையைவிட்டு

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

நீக்கும் உரிமைகள் என்று அன்றாடம் பல சட்டங்கள் மக்களுக்கு எதிராக கொண்டு வரப்படுகின்றது. யார் அவர்களை தெரிவு செய்தனரோ, அவர்களுக்கு எதிராக அவர்களின் விரும்பங்களுக்கு எதிராக சட்டங்களை கொண்டு வருகின்றனர். இந்த மக்கள் விரோத முதலாளி சார்புச் சட்டங்களை கொண்டு வரப்போவதாக மக்களுக்கு கூறி வாக்கு கேட்டனரா எனின் இல்லை? தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் மக்களின் விருப்பு வெறுப்புக்கு வெளியில் கொண்டு வரும் சட்டங்கள், அந்த மக்களை உயிருடன் கொல்லுகின்றது. இதைத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். இதையே மக்களின் தேர்வின் உரிமை என்கின்றனர். இது அப்பட்டமான மோசடியாகும்.

4. உலகில் பொதுவாக போடப்படும் சட்டங்கள் இயற்கை மீதான மனித உரிமையையே இல்லாததாக்குகின்றது. குடிக்கும் தண்ணீரையே ஜனநாயகம் காசாக்குகின்றது. உயிர்வாழ்வதற்கு தேவையான மருத்துவத்தை மறுத்து, உயிர்வாழும் உரிமையை ஜனநாயகம் காசாக்குகின்றது. வாழ்வதற்கு தேவையான அடிப்படை கல்வியின் உரிமையை மறுக்கும் ஜனநாயகம், அதையும் காசாக்குகின்றது. வாழ்வதற்கு இந்த பூமியில் ஒரு துண்டு நிலத்தைக் கூட பெற முடியாத மனித அவலம். இதைத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். உன்னிடம் பணம் இல்லை என்றால் குடிக்கும் நீரை, நோய் தீர்க்கும் மருந்தை, ஒரு நேர உணவை, வாழ்வதற்கான ஒரு இடத்தைக் கூட, இந்த பூமியில் நீ பெற முடியாது. இந்த உண்மையை பாதுகாப்பது தான் ஜனநாயகம்.

பணத்தை பெறும் உனது உழைப்பை நீ எவ்வளவுக்கு விற்பது என்பதை நீ தீர்மானிக்க முடியாது. இதைத்தான் பாராளுமன்ற ஜனநாயக சட்டங்கள் அன்றாடம் உனக்கு எதிராக உருவாக்குகின்றன. இதைத் தான் உனது உரிமை என்றும், உனது ஜனநாயகம் என்றும் உனக்கு புகட்டுகின்றனர். மக்கள் இந்த பூமியில் வாழ்வழியற்ற நிலையை உறுதிசெய்யும் சட்டங்களை இயற்றுவதே ஜனநாயகத்தின் ஒரே கடமையாக உள்ளது. தெரிவு செய்யப்பட்ட எந்த உறுப்பினராவது அல்லது கட்சியாவது, இதைத் தமது கொள்கையாக கூறி வாக்குக் கேட்டார்களா? எனின் இல்லை. மக்கள் அவர்களை இதற்காகவா தெரிவு செய்தார்கள் எனின் அதுவும் இல்லையே!

இப்படி பற்பல உதாரணங்களை நாம் காட்டமுடியும். மக்கள் முன், முன் கூட்டியே திணிக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பில் தெரிவு

செய்யப்படுபவர்கள், தாங்கள் செய்யப் போவதை கூடச் சொன்னதில்லை. அதேபோல் சொன்னதைச் செய்வதில்லை. உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிராக செயல்படும் ஒரு மக்கள் விரோத கும்பலாகத்தான் உருவாகுகின்றனர். இந்தக் கும்பலின் மக்கள் விரோதச் செயலைத்தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர்? மக்களின் ஜனநாயக உரிமை, தேர்ந்த உரிமை என அனைத்தும், மிக மோசமான வழியில் ஒரு பணக்கார கும்பலுக்கு சார்பாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வரும் ஜனநாயகவாதிகள், மக்கள் விரோத சட்டங்களை மீள்ப் பெறுவதில்லை. அது அடுத்த ஆட்சியிலும் தொடருகின்றது. எப்போதாவது மீள்ப் பெறப்படுகின்றது எனின், மக்கள் வீதியில் இறங்கி இந்த ஜனநாயக ஆட்சிக்கு சவால்விடும் போது மட்டும் தான் நிகழ்கின்றது. மக்கள் இனியும் இந்த ஜனநாயகத்தை சகித்துக் கொண்டு வாழமுடியாத என்ற நிலையில், வீதியில் இறங்கி ஜனநாயகத்துக்கு சவால் விடுகின்றனர்.

மக்கள் வீதியில் இறங்கி புனிதமான ஜனநாயக அமைப்பையே தகர்த்துவிடும் அச்சுறுத்தலைவிடும் போது மட்டும் தான், மக்கள் விரோத ஜனநாயகச் சட்டங்கள் திரும்பப் பெறப்படுகின்றது. அதாவது மக்கள் விரோத ஜனநாயகத்தை பாதுகாக்கும் சட்டம் மீள்பெறப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்த ஜனநாயக அமைப்பின் எதிர்மறையான அம்சமே இங்கும் செயலாற்றுகின்றது. மக்கள் இந்த ஜனநாயக அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. உலகில் அன்றாடம் நடக்கும் போராட்டங்கள் பெரும்பாலானவை, இந்த ஜனநாயக அமைப்புக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டம் தான். இந்த ஜனநாயகம் மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால் மக்கள் வீதியில் இறங்கி போராடுகின்றனர். இப் போராட்டத்தில் மக்கள் ஜனநாயகத்தை முன்னிறுத்தினாலும் கூட, இந்த ஜனநாயக அமைப்புக்கு எதிரான போராட்டமாகவே அவையுள்ளது. இது நிகழாத போது, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையே கண்ணீர் ஆறாக, இந்த ஜனநாயகத்துக்கு எதிராக பெருக் கெடுக்கின்றது. இதுவும் அன்றாட மனித வாழ்க்கையில் நடந்தேறுகின்றது.

மக்களுக்கு எதிரான சட்டங்கள், ஒப்பந்தங்கள் ஏன், யாருக்காக உருவாக்கப்படுகின்றன? முழு மக்கள் கூட்டத்துக்கு எதிராக, ஏன் இந்த ஜனநாயகவாதிகள் இயங்குகின்றனர். மூலதனத்தின் நலன் என்பதே, இதன் மையமான அரசியல். ஜனநாயகம் என்பது மூலதனத்தை விரிவுபடுத்துவது தான். பணக்காரனை பணக்காரனாக்குவது தான். ஏழையை மேலும் ஏழையாக்குவது தான். இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகத்துக்கு என்று வேறு விளக்கம் கிடையாது. பரந்துபட்ட மக்களின் வாழ்வை அழித்து, மூலதனத்தை பெருக்குவது தான் ஜனநாயகம். இந்த உரிமையைத் தான்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

சுதந்திரம் என்கின்றனர். மூலதனம் வாழவேண்டும் என்றால், மக்கள் சுரண்டப்பட வேண்டும். இந்த முரண்நிலையான கூறு எதார்த்தத்தில் ஜனநாயகமாக உள்ளவரை, இந்த ஜனநாயக அமைப்பு ஒரு சார்பு நிலையை எடுத்தேயாக வேண்டியுள்ளது. மனித உழைப்பை சுரண்டுவது அல்லது சுரண்டலை எதிர்ப்பது என்ற எதிர்நிலைப் போக்கு, தெளிவாக துல்லியமாக இதிலொன்றை தெரிவு செய்கின்றது.

இந்த ஜனநாயகம் என்பது மூலதனத்தைப் பாதுகாக்கும் அமைப்பாகவே உள்ளது. இது தவிர்க்க முடியாது மூலதனத்தை பெருக்க, மக்களின் உழைப்பை அதிகளவில் சுரண்டுவதை கோருகின்றது. மக்களிடம் உள்ளவற்றை புடுங்குவதை சட்டமாக்குவது தான் ஜனநாயகமாகி விடுகின்றது. ஆனால் வர்க்கத்தின் மூலதனத்தை பெருக்கவும் பாதுகாக்கவும், மக்கள் விரோத சட்டங்களை இந்த ஜனநாயக அமைப்பு உருவாக்குகின்றது. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் தேர்வு செய்யும் உறுப்பு, அப்படித்தான் உள்ளது. இது தவிர்க்க முடியாது உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிராகவே இருக்கின்றது. நிலவும் ஜனநாயகம் என்பது மக்களுக்கு அல்ல, மூலதனத்துக்குத் தான். மூலதனத்தின் வாழ்வுக்கு உட்பட்ட சட்ட திட்டங்களைத் தான், இந்த அமைப்பின் சமூக ஒழுக்கமாக்குகின்றனர். இதற்கு வெளியில் சுயாதீனமாக சுயேட்சையான சட்டதிட்டங்கள் எதுவும் இருப்பதில்லை. ஜனநாயகத்தின் எல்லைப்பாடு, இதற்கு வெளியில் எதுவும் கிடையாது.

இந்த ஜனநாயகத்தில் மக்களை மந்தைத் தனத்தில் வைத்திருப்பதன் மூலம் தான், தமது சொந்த இருப்பையே தக்கவைக்க முடிகின்றது. ஜனநாயகத்தின் உறுப்பாக காட்டப்படுகின்ற கருத்து தளங்கள் மிகப்பெரிய ஒரு மூலதன நிறுவனமாக மாறிவிட்டது. மக்களிடம் கருத்தை பெருமளவில் எடுத்துச் செல்லுகின்ற ஊடகவியலில், மக்கள் தமது கருத்தை விரும்பியவாறு சொல்லமுடியாது. ஏன் பெரும்பான்மை மக்கள் விரும்புகின்ற ஒரு கருத்தைக் கூட பிரதிபலிக்க முடியாது. இதில் மூலதனத்தின் நலனுக்கு எதிராக கருத்துரைக்கவே முடியாது. ஊடகமே ஒரு மூலதனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கின்றது. ஊடகமே ஒரு மூலதனமாகிவிட்டதால், அதற்கு உட்பட்ட வகையில் செயலாற்றுவதை! அது அனுமதிக்கின்றது. இதற்குள் தான் மாறுபட்ட கருத்தை பிரதிபலிக்க முடியும்.

ஊடகத்துறை மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசுவதில்லை. மக்களுக்கு எதிரான சட்டதிட்டங்களையும், ஒப்பந்தங்களையும் பற்றி பேசுவதில்லை. வாக்கு போட்டு தேர்ந்தெடுத்த உறுப்பினர்கள் எப்படி ஏன் மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுகின்றனர்

மனித அலகங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

என்பதைப் பற்றியோ, அவர்களின் ஜனநாயக விரோத செயல்பாட்டைப் பற்றியோ பேசுவதில்லை. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் ஜனநாயக விரோதமாகவே செயல்படும் அமைப்பைப் பாதுகாப்பதில், மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுவதை பாதுகாக்கின்ற வகையில் கருத்தை எடுத்துச் செல்லுகின்றன. மக்களுக்கு கருத்தை எடுத்துச் செல்லும் ஊடகங்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடையதாக அல்லது ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தின் ஒரு உறுப்பாக உள்ளது. இது பரந்துபட்ட மக்களின் வாழ்வுக்கு எதிராக திட்டவாட்டமாக செயலாற்றுகின்றது.

இது இப்படி என்றால் ஆளும் கட்சிகளை எடுத்தால் அல்லது எதிர்க்கட்சியை எடுத்தால் இதே நிலைதான். கட்சிகளே பெரும் பண நிறுவனங்களாகவே மாறிவிட்டன. பண முதலகளின் நிறுவனங்களாகவும், அதை பொறுக்கித் தின்னும் ஒரு அடியாள்படைகளைக் கொண்ட ஒரு மக்கள் விரோத நிறுவனமாக கட்சிகள் மாறிவிட்டன. மக்களுக்கு முன்னால் தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் என்ன செய்வோம் என்று சொல்லி, நேர்மையாக வாக்கு கேட்பதில்லை. மாறாக எதையும் சொல்வதில்லை. எதையும் மக்களுக்கு தருவதாக கூறுவதில்லை. அப்படிக் கூறினாலும் அதை மக்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. மக்களிடம் இருப்பதை புடுங்கும் அரசியல் தான், கட்சிகளின் ஜனநாயகமாக உள்ளது. இது மக்களின் வாக்குத் தொடங்கி உழைப்புவரை விரிந்து அகன்று செல்லுகின்றது. உலகமெங்கும் வீதி தோறும் போராடும் மக்கள் இந்த உண்மையைத் தான், அன்றாடம் உலகுக்கு புகட்டுகின்றனர்.

அமெரிக்கா முதல் இந்தியா வரையில் மிகப் பெரிய பணக்காரக் கட்சிகள் மட்டும் தான் ஆட்சிக்கு வரமுடியும். கட்சிகளே மிகப் பெரிய (பணம்) நிறுவனமாகிவிட்டது. அந்தளவுக்கு பணம் முதல் அடியாள்படைகள் வரை கொண்ட ஒரு ஆளும் நிறுவனமாகிவிட்டது. மக்கள் வாக்களித்தாலும் சரி, வாக்களிக்கவிட்டாலும் சரி, ஆளும் நிறுவனங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தேயாகின்றது. மக்களுக்கு எதிரான சட்டங்களையும், திட்டங்களையும் அன்றாடம் இயற்றுகின்றனர். இதில் இடது வலது வேறுபாடுகள் எதுவும் கிடையாது. ஜனநாயக அமைப்புக்கு எதிராக மக்கள் வீதியில் இறங்கி கேள்விக்குள்ளாக்கும் போது, அதை பாதுகாக்க சீர்திருத்தம் செய்கின்றனர். இதற்கு மேல் இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் மாற்றம் எதையும், இந்த சமூக அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்தக் கட்சியும் செய்வதில்லை.

வாக்கு போட்டு தெரிவு செய்யும் உறுப்பினர்கள், பெரும்பான்மை மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில்லை. மாறாக சிறுபான்மை வாக்குகளை பெற்று ஆளும் வர்க்கமாக மாறி, பெரும்பான்மை மக்களுக்கு எதிராக

மனித அவலங்களில் மீதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

செயல்படுகின்றனர். பொதுவாக இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் ஆளும் வர்க்கங்களாக உள்ளவர்கள், 20 சதவீதத்துக்கு உட்பட்ட மக்களின் வாக்கைப் பெற்றே பெரும்பான்மை மக்களின் பிரதிநிதிகளாக உள்ளனர். அவர்கள் தான் சட்டங்களை இயற்றுகின்றனர். உலகில் பொதுவாக 40 முதல் 50 சதவீதமான மக்கள், இந்த ஜனநாயக தேர்தலில் நம்பிக்கை வைத்து வாக்களிப்பதில்லை. வாக்களிக்கும் 50 முதல் 60 சதவீதமான மக்கள் வாக்கில், ஆளும் வர்க்கம் 20 சதவீதமான வாக்குகளைப் கூட பொதுவாக பெரும்பான்மை நாடுகளில் பெற முடிவதில்லை. இப்படி இந்த ஜனநாயகம் நிர்வாணமாகி, மக்களுக்கு எதிராகவே நிற்கின்றது.

இந்த ஜனநாயகம் இப்படித் தான் நிர்வாணமாகியுள்ளது. இந்த ஜனநாயகம் மனிதனின் வாழ்வை குழிப்பறிப்பதில் தான் உயிர்வாழ்கின்றது. இது இப்படி என்றால், கருத்து எழுத்து பேச்சுச் சுதந்திரத்தையே ஜனநாயகமாக கொண்டாடும் சிலர் ஜனநாயகத்தை எப்படி விளர்ச்சி வாழ முற்படுகின்றனர் எனப்பார்ப்போம்.

இவர்களுக்கு இந்த உலகம் எப்படி இருக்கின்றது என்பது பற்றி அக்கறையில்லை. தனக்கு எப்படி இந்த உலகம் இசைவானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றித்தான், அவனின் கவலை. தன்னையொத்த சகமனிதன் சிந்திக்கவே நேரமின்றி, உழைத்தபடி வாழ்கின்றானே என்ற கவலை இவர்களுக்கு கிடையாது. சகமனிதன் கருத்தைக் கூட சொல்ல முடியாத நிலையில், கல்வியறிவு இந்த ஜனநாயக அமைப்பால் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் பட்டினியுடன் வாழ்வதைப்பற்றி அவனுக்கு கவலையில்லை. சக மனிதனுக்கு அவை இல்லாது இருப்பது தான், தனது உரிமை என்கின்றான். இதை அவன் நேரடியாக சொல்வதில்லை. அதை நாகரீகமாக வெளிப்படுத்துகின்றான். அந்த மக்களின் வாழ்வைப்பற்றியும், அதற்கான காரணமாக உள்ள இந்த ஜனநாயகத்தை, தனது ஜனநாயகத்தின் மூலம் கேள்விக்குள்ளாக்குவதில்லை. இதையே அவன் ஜனநாயகம் என்கின்றான். இதன் மூலம் தன்னை சமூகத்தின் மேலே உயரத்தில் தக்கவைக்க முனைகின்றான்.

முரணற்ற ஜனநாயகத்தை ஒரு ஜனநாயகவாதி கோருவாலாகின், நிச்சயமாக இந்த ஜனநாயகத்தை நுகர முடியாத மனித வாழ்வையும் அந்த ஜனநாயக விரோத அமைப்பையும் எதிர்த்து போராடுவான். ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டு அதை நுகர முடியாத உலகம் மிகப் பெரியது. ஜனநாயகம் சிலருக்கானதாக (பணம் உள்ளவனுக்காக) உள்ள போது, ஜனநாயகம் என்னவென தெரியவே முடியாத நிலையில் கோடானுகோடி மக்களை மந்தைகளாக வாழவைப்பதே இந்த ஜனநாயக அமைப்புத்தான். இதை மூடிமறைப்பதும்,

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இதை வேறொன்றாக காட்டுவதும் இந்த ஜனநாயகத்தின் கேடுகெட்ட செயலாகின்றது. அதாவது மனிதனை மனிதன் அடிமையாக்குகின்ற உழைப்புச் சுரண்டலை மூடிமறைக்கின்ற வகையில், சமூகங்களையே சுரண்டும் வடிவங்களாக மாற்றிவிடுகின்றனர். இயற்கையில் உடல் மற்றும் கால விசம்பலுக்கும் உட்பட்ட சமூக வேறுபாடுகளையும், பண்பாட்டு வேறுபாடுகளையும் மோதவிடுவது இதன் ஒரு அங்கமாகும். பெண்ணை ஆணைவிட கீழ்நிலைக்கு இட்டுச் சென்றதால், ஆண் மேலாண்மை பெண்ணை இழிவாக்குகின்றது. ஆணின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை இது மூடிமறைக்கின்றது. அதேநேரம் பெண்ணை ஆண் சுரண்டவும் முடிகின்றது.

சாதியத்தின் படிநிலைப்பட்ட சமூக அமைப்பில், உயர்சாதி தாழ்ந்த சாதியை இழிவுபடுத்துவதன் மூலம் தாழ்ந்த சாதியை உயர்ந்த சாதி சுரண்டுகின்றது. இங்கு சுரண்டல் என்பது பண்பாட்டுத் தளத்தில் தொடங்கி உழைப்பு வரை விரிந்த ஒரு தளத்தில் காணப்படுகின்றது.

இதே போல் தான் நிற முரண்பாடுகள். வெள்ளையினத்தை உயர்ந்த இனமாக காட்டுகின்றது. இது மற்றைய நிறங்களை இழிவாக பார்ப்பதன் மூலம், மற்றைய நிறங்கள் மீதான சுரண்டலை நடத்துகின்றது. இதுபோல் இனமுரண்பாடு ஒரு இனத்தை மேன்மை இனமாக காட்டுவதன் மூலம், மற்றைய இனம் சுரண்டப்படுகின்றது. இப்படி சமூக முரண்பாடுகளை முன்தள்ளி சுரண்டுவதன் மூலம், சுரண்டல் வடிவங்கள் இடம்மாறி சுரண்டப்படுபவர்களை மோதவிடுகின்றது. அதேநேரம் மேனிலையில் உள்ளவன், சுரண்டுவதன் மூலம் அதிக லாபங்களை அடைகின்றான். கீழ்நிலையில் உள்ளவன் நியாயமாக தனக்கு மேலான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக போராட, மேனிலையில் உள்ளவன் அதை பயன்படுத்தி கொழுக்கின்றான். மூலதனம் தனக்கு இசைவாகவே இதைப் பயன்படுத்துகின்றது. இப்படி எங்கும் எதிலும் மூலதனத்தின் லாபங்களே குறிக்கோளாகிவிடுகின்றது.

இதன் மூலம் சுரண்டல் அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இந்த ஜனநாயக அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுகின்றது. சகமனிதனையும், சக சமூகங்களை இழிவாடி கொள்ளையிடுவதற்கு இந்த ஜனநாயகம் உரிமையளிக்கின்றது. கிட்லரும் கூட ஜனநாயகத்தின் ஊடாகவே யூதரை இழிவுபடுத்தியே, ஆரிய மேன்மை பேசி ஆட்சிக்கு வரமுடிந்தது. இன்று உலகை ஆக்கிரமிக்கும் அமெரிக்கா ஆட்சி முதல், உலகை அடக்கியாள்வதற்கு கூட இந்த ஜனநாயகம் இடம்விட்டு கொடுக்கின்றது. மக்கள் விரோத அனைத்துச் செயலையும், ஜனநாயகம் வழிகாட்டுகின்றது.

மனித அலங்காரங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

இந்த நிலையில் ஜனநாயகத்தை நாம் எதிர்நிலையில் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அதாவது ஜனநாயகத்தில் உள்ள முரணற்ற கூறுகளை பயன்படுத்தி, ஜனநாயக விரோதத்தை ஒழிப்பதன் மூலம் ஜனநாயகத்தை அர்த்தமற்றதாகக் வேண்டும். அனைத்து மக்களின் ஜனநாயகம், ஜனநாயகத்தை இல்லாது ஒழித்துவிடுகின்றது என்ற உண்மையை அடிப்படையாக கொண்டு நாம் போராட வேண்டியுள்ளது. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் சொல்லுகின்ற பொய்யையும் புரட்டையும், ஏன் அந்த வர்க்க சர்வாதிகாரத்தையும், அது உருவாக்கும் பாசிசத்தையும் அம்பலப்படுத்தி மக்கள் தங்கள் கையில் அதிகாரத்தைப் பெறுவதே ஜனநாயகமாகும். மற்றவனுக்கு ஜனநாயகத்தை மறுப்பதை ஜனநாயகம் என்று சொல்வதன் மேல், மக்கள் தமது சர்வாதிகாரத்தை நிறுவவேண்டும். அதாவது பெண் என்றும், தாழ்ந்த இனமென்றும், தாழ்ந்த நிறம் என்றும், தாழ்ந்த சாதி என்றும் பேசும் ஜனநாயக உரிமை மீதும், சகமனிதனின் உழைப்பைச் சுரண்டும் ஜனநாயக உரிமை மீதும் மக்கள் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவி அதை மறுக்க வேண்டும். இதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம். மக்கள் சர்வாதிகாரம் தான், அனைவருக்கமான ஜனநாயகத்தை வழங்கும், இது ஜனநாயகத்தின் பெயரில் உள்ள மனித இடைவெளியை அகற்றி, அதை இல்லாததாக்கும்.

23.03.2006

**சிங்கள பேரினவாதத்துக்குள்
சீதைந்து சீன்னாயின்னமாக்வரும்
தமிழ் தேசியமும், தமிழ் தேசிய உணர்வும்**

மீண்டும் மீண்டும் அமைதி, பேச்சுவார்த்தை என்று தொடரும் அரசியல் நாடகத்தில் பங்கேற்கும் அரசியல் கோமானிகள், ஒட்டுமொத்த மக்களின் வாழ்வையும் மிக கேவலமாகவே இழிவாடுகின்றனர். அதேநேரம் இவர்களின் கோமாளித்தனம் உருவாக்கும் ஒவ்வொரு அமைதியும், மக்களின் நிம்மதி மூச்சாகவே எழுகின்றது. இவை எல்லாம் எதை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. யுத்தம் மக்களுக்கானதல்ல என்பதையும், யுத்தம் மக்களுக்கு எதிரானதாகவே நடத்தப்படுவதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதுவே தமிழ் தேசிய யுத்தம் பற்றிய மக்களின் மனப்பாங்காகும்.

வாய்பேசவே முடியாத அசாதாரணமான ஒரு நிலையில், மக்கள் தேசியத்தின் பெயரில் வாழவைக்கப்படுகின்றனர். மக்கள் தமது சொந்தக் கருத்தை ஊமையாக வெளிப்படுத்தும் விதத்தின் மூலம், இதன் மீதான தமது ஆழ்ந்த வெறுப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். தேசியத்தின் பெயரிலான யுத்தம் இப்படி என்றால், தேசியத்தின் பெயரிலான அமைதியும் கூட மக்களுக்கு எதிராகவே உள்ளது. மக்கள் புலித் தேசியத்தின் பெயரில் வாழவழியின்றி, தேசியத்தின் பெயரில் வாழ்வை இழந்து நிற்கின்றனர். சொந்தக் குழந்தையை, குடும்ப உறுப்பினரை, உறவினரை, ஏன் சமூகத்தின் கூட்டைக் கூட இழந்து விட்டனர். இதன் மேல் எந்த அபிப்பிராயமும் சொல்ல முடியாத நிலையில் அனைத்தையும் இழந்து நிற்கின்றனர். சொல்பவன் மேலும் இழப்பை தாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய துயரமே, எமது புலித் தேசியமாகிவிட்டது.

மனித அலகுகளில் மிதற்கும் அரகியும் கோடாடுகளும்

இது மட்டுமா இல்லையே, உழைப்பை, சொத்துக்களை, சுற்றுச் சூழலை, சிந்தனை ஆற்றலை, ஏன் சமூகத்தின் ஆற்றல்மிக்க பரஸ்பர இயங்கியல் உறவை எல்லாம் தமிழன் இழந்துவிட்டான். இதையே தேசியம் என்கின்றனர். இதையே தமிழ் தேசிய வெற்றி என்கின்றனர். பிரபாகரனும். சுற்றி வாழ்பவர்களின் வாழ்க்கையையும் தான் தேசியம் என்றும், தேசிய வெற்றியும் என்கின்றனர். இந்த சிறு கும்பல் இதன் பெயரில் வாழ்வதால், அவர்களின் உலகளாவிய நுகர்வு கூட தேசியத்தின் பெயரால் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ் மக்களின் பெயரில், தமிழ் தேசியத்தின் பெயரில் இவை அனைத்தும் கடைவிரித்து நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது.

மக்களின் வாய்களை மூடி ஒட்டிவிட்டு நடத்தும் முகமூடிக் கொள்ளை போன்ற, இந்த புலித் தேசிய கொள்ளைக்காரர்கள் ஒரு கைதேர்ந்த முகமூடி கொள்ளைக்காரராகவே மாறிவிட்டனர். முகமூடி கிழிகின்ற போது, அவர்களை காப்பாற்றவே யாருமில்லாது போய்விடும் தவிர்க்க முடியாத பாதையில், வேகமாகவே இந்த முகமூடிக் கொள்ளைக்காரர்கள் தப்பியோட முனைகின்றனர். இதைத் தான் பேச்சுவார்த்தை என்ற பெயரில், அன்னிய நாடுகளில் ஆடம்பரமான மாளிகைகளில் கூடியிருந்து பேசமுனைகின்றனர். அங்கு மக்களுக்காக என்ன பேசுகின்றார்கள் என்றால் எதுவுமேயில்லை. மக்கள் பற்றி, அந்த சமூகத்தின் எதிர்காலம் பற்றி இவர்கள் எதிரியுடனும் பேசுவதில்லை, ஏன் தமக்குள்ளும் கூட பேசுவதில்லை. தமக்குள் பேசிக் கொள்வதே, தமது சொந்த குழு நலன் பற்றி மட்டும் தான். இப்படிப்பட்டவர்கள் எதிரியுடன் மக்கள் பற்றி பேச முடியாது. ஏன் அதைப்பற்றி எந்த அறிவும் கூட இவர்களிடம் கிடையவே கிடையாது.

மாறாக தமிழ் குறுந்தேசியத்தின் கடைக்கோடியில் நின்று, குறுகிய குழுநலனை முதன்மைப்படுத்தி இழிந்துபோன விபச்சார தரகர்களாகி பேரங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இதை பேரினவாதம் தனது நலனுக்கு இசைவாக பயன்படுத்தி, சிங்களப் பேரினவாதத்தையே தக்கவைக்கின்றது. உண்மையில் பேரினவாதம் முதிர்ச்சியடைந்த ஒரு அரசியல் சதுரங்கத்தில், புலிகளின் குறுகிய நலன்களின் பின்னால் வெற்றிகரமான அரசியலையே செய்கின்றனர். இதனடிப்படையில் இன்று புலிகளின் மையப் பிரச்சினைப்பாக கருணா விவகாரம் உள்ளது. இதற்குள் புலிகள் சுற்றிச்சுற்றி நிற்க, பேரினவாதம் அதற்குள் சுற்றிச்சுற்றி ஓடுகின்றது. கிட்டத்தட்ட கிழக்கின் ஒரு பகுதியை புலிகள் கருணாவிடம் இழந்து நிற்கின்றனர் அல்லது கருணா அதை எடுத்துள்ளார். இந்த விடயம் தொடங்கிய போது புலிகள் ஆர்ப்பரித்து அதை தமது சொந்த வக்கிரத்தின் மூலம், அதை வெறும் தனிநபர் விவகாரமாகவே காட்ட முனைந்தனர். அதன் விளைவு இன்று பூதாகரமாகி, அவர்களின் அதிகாரத்தைக் கூட நடுச்சந்தியில் நிறுத்துகின்றது.

மனித அலவங்கனில் மிதந்தும் அரஸியலும் கோபாடுகளும்

அன்று இந்த விடயத்தை தாமே தீர்த்துக் கொள்வதாக கூறியதுடன், அரசு இதில் தலையிட வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கையையும் கூட விடுத்தனர். தமிழ் மக்களுக்கு இது ஒரு சிறிய பிரிவின் பிரச்சினை என்று கூடக் கூறினர். எல்லாவற்றையும் வெற்றிகரமாக அரசியல் கொலைகள் மூலம் நடந்தி முடித்துவிடலாம் என்று கூட நம்பினார்கள். அப்படித்தான் செய்தார்கள். இராணுவ ரீதியில் தீர்க்கப்படமாட்டாது என்று கூறியபடியே, படுகொலைகளை தொடங்கினார்கள். இந்த அரசியல் படுகொலைக்கு இலங்கை அரசு பலவகையில் உதவியது. கண்காணிப்புக் குழு மறைமுகமாக உதவியது. இதன்போது கொலைகள், ஆட்கடத்தல், ஆயுத பயன்பாடுகள் எவையும் யுத்த நிறுத்த மீறலாகக் கூட பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஏன் கருணா அங்கிருந்து முற்றாக துரத்தியடிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டதாகக் கூட, புலிகளால் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இருந்தபோதும் புலிகள் எதிர்பார்த்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நிகழவில்லை.

மாறாக மட்டு அம்பாறையில் படிப்படியாகவே புலிகளின் பலம் சிதறி கட்டுப்பாட்டை இழந்து வருகின்றனர். இது திருகோணமலையை நோக்கியும் நகருகின்றது. புலிகள் என்ற குழுவின் இராணுவ எதிர்காலத்தைக் கூட, இது கடுமையாகவே கேள்விக்குள்ளாக்கி வருகின்றது. பொல்லைக் கொடுத்து அடிவாங்கிய கதையாகி வருகின்றது. கருணா விவகாரத்தை இராணுவ ரீதியாக கையாண்டதனால் ஏற்பட்ட தோல்விதான், புலிகளை மீண்டும் நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தைக்கு செல்லவைத்தது. இதன் மூலம் அரசுடன் சேர்ந்து கருணா விவகாரத்தை மீண்டும் இராணுவ ரீதியாக கையாள் விரும்புகின்றனர். இதற்குள் தான் சுற்றிச்சுற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்துகின்றனர். இது வெற்றியளிக்காத ஒரு நிலையில், புலிகள் இராணுவ ரீதியாக இராணுவத்துக்கு எதிரான தாக்குதலை நடத்தினாலும் கூட கருணா விவகாரம் தீர்க்கமுடியாது. மாறாக கிழக்கின் பெரும் பகுதியை அல்லது முற்றாகவே புலிகள் இழக்கவேண்டிய நிலை உருவாகும். இதனால் புலிகள் மீண்டும் யுத்தத்துக்கு செல்வதை இந்த விவகாரம் கூட தடுக்கின்றது. ஒரு சிலந்திவலையில் சிக்கிவிட்ட புலிகள், அதில் இருந்து தப்ப அங்குமிங்குமாக அலைபாய்கின்றனர்.

இதன் ஒரு அங்கமாகவே "அரசியல்" வேலைசெய்யவெனக் கூறி, இராணுவக் கட்டுப்பாட்டு பகுதிக்கு செல்ல அனுமதி கோருகின்றனர். குறிப்பாக கிழக்கில் இராணுவ பாதுகாப்புடன் உட்புகுவதன் மூலம், தம்மீதான இராணுவ கைதுகளை தவிர்த்து இராணுவத்தின் பாதுகாப்புடன் தேடியழித்தலை செய்ய விரும்புகின்றனர். இதையே அவர்கள் "அரசியல்" வேலை செய்தல் என்கின்றனர். இதன் மூலம் நிதி திரட்டல், ஆட்கிரட்டல் உட்பட பலவற்றை மீண்டும் செய்ய விரும்புகின்றனர்.

சி. இரயாலன்

மனித அவலங்களில் மிகுந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

தம்மீதான கருணா தரப்பு தாக்குதலைக் காட்டி, "அரசியல்" வேலை செய்வதில்லை என்று அறிவித்த அன்றைய நிலைமை எதுவும் இன்று மாறிவிடவில்லை. ஆனால் "அரசியல்" வேலை செய்வதாக கூறி மீண்டும் செல்வதன் மூலம் தான், குறைந்தபட்சம் அழித்தொழிப்பை செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை கிழக்கில் ஏற்பட்டுள்ளது. இது தவிர்க்க முடியாமல் அரசின் எந்த நிபந்தனையையும் ஏற்று, மீண்டும் "அரசியல்" செய்ய செல்வதன் மூலம் கருணா விவாகாரத்தை இராணுவ ரீதியாக முடிவுக்கு கொண்டுவரவே புலிகள் விரும்புகின்றனர். இங்கு பேச்சுவார்த்தையே புலிகளின் இராணுவ வழியாக இருக்கின்றது. இதைப் பேரினவாதம் தெளிவாக புரிந்து, இதற்கு ஏற்ப முரண்டுபிடித்து காய்நகர்த்தலை செய்கின்றது. புலிகள் தாங்களாகவே உருவாக்கிய சிக்கலில் இருந்து இராணுவ ரீதியாக மீண்டும் மீளநினைப்பது நிகழ்கின்றது. அரசு குண்டுசட்டிக்குள் குதிரையை (புலியை) ஓட்ட முனைகின்றது.

இந்த நிலையில் புலிகள் புதிதாக சந்திக்கும் மிக முக்கிய நெருக்கடியாக இருப்பது கிழக்கில் கருணா விவகாரம், மேற்கில் ஜெயதேவன் விவகாரம் இவர்கள் இருவருமே புலிகளின் முக்கியமான நபர்களாக இருந்தவர்கள். புலிக்கு எதிராக இன்று பலம்பெற்று பலம்பொருந்தி நிற்கின்றனர். புலிகள் இந்தளவுக்கு நெருக்கடியை வரலாற்றில் என்றும் சந்தித்தது கிடையாது. இது போன்று நாளை புலிக்குள் இருந்தே பலர் வருவார்கள். இதை இந்தச் சம்பவங்கள் வரலாறாகவே மீண்டும் உறுதி செய்கின்றது. இந்த நிலைமை புலிகளின் சொந்த பாசிச அணுகுமுறையினால் தான் ஏற்படுகின்றது. புலிக்குள்ளும் வெளியிலும் புலியின் பொதுவான பாசிச அணுகுமுறை இதைத்தான் உருவாக்குகின்றது. இதில் பலர் கொல்லப்பட்டாலும் சிலர் மிக மூர்க்கமாகவே தப்பிப்பிழைத்து விடுகின்றனர். அவர்கள் புலிக்கு சவால் விடுபவராகவே மாறிவிடுகின்றனர்.

புலிக்கு சவால்விடும் முன்னாள் புலிகளின் அரசியல் என்ன? நாய்க்கு எலும்பு போட்டால் எப்படி வாலாட்டுமோ, அப்படியான ஒரு நிலையில் இருந்தவர்கள் தான் இவர்கள். இதற்கு அவர்கள் தயாராக இருந்தவர்கள் தான். இன்றும் அதைத்தான் செய்கின்றனர். ஆனால் இந்த நாய்களை வளர்க்கக் தெரியாத பிரபாகரனின் அணுகுமுறை தான், புலிக்கு எதிராகவே அவர்களை வெறிபிடித்து அலைய வைத்துள்ளது. இவர்களுக்கு என்று சொந்தக் கருத்து எதுவும் இருக்கவில்லை. கருத்தின் அடிப்படையில் புலியில் இருந்து வெளியேறவில்லை. புலிகளால் எட்டி உதைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே காவடி எடுக்கின்றனர். தனிப்பட்ட முரண்பாடுகளை மூடிமறைக்கவே திடீர் அரசியல் கோசங்களை கவ்விக் கொண்டு, பழைய எலும்மைப் பார்த்து வொவ் வொவ் என்று குலைக்கின்றனர்.

◆ கருணா விவகாரம் தனிப்பட்ட அதிகாரம் சார்ந்த முரண்பாடுகளால் எழுந்தவைதான். ஆனால் இதை பேசித் தீர்க்க முடியாத வகையில், ஒரு அமைப்பின் ஜனநாயகமின்மை இதன் அடிப்படையாக இருந்தது. ஒரு பாசிச அமைப்பில் காணப்படும் சர்வாதிகார முறைமை, முரண்பாட்டுகளுடன் இணங்கிப் போதல், ஏன் பேசித்தீர்த்தல் என்பதை நிராகரிக்கின்றது. இது எதிர்மறையான விளைவுகளை உருவாக்குகின்றது. இதை தீர்க்க உயிரையே காவுகொள்ள முனையும் போது, அது கோரமான வடிவத்தில் எதிர்வினையாற்றி தன்னைத் தக்கவைக்கின்றது.

கருணா இதில் இருந்து தப்பிப்பிழைக்க புலிகளின் யாழ் மேலாதிக்க பிரதேச வாதத்தையே பயன்படுத்தி, பிரதேசவாதத்தை முன்னே தள்ளி தன்னை அரசியல் ரீதியாகவே தற்காத்துக் கொள்ள முனைந்தான். இதை புலிகள் வழமைபோல் அதே சர்வாதிகார பாசிச அணுகுமுறையுடன் எட்டி உதைத்தனர். இந்த நெருக்கடியைக் கூட கையாளத் தெரியாத அரசியல் மூடர்களாகவே அவர்கள் இருந்தனர். இந்த அரசியல் மூடர்களின் அணுகுமுறை இயல்பாகவே, கருணாவின் பலத்தை அதிகரிக்கவைத்தது. உண்மையில் கருணாவை இராணுவ ரீதியாகவே பலப்படுத்தியது. புலிகளின் அணுகுமுறைதான் அதற்கு நெம்புகோலாக இருந்தது.

இது சகலருக்கும் பொருந்தும். புலிகளுடன் முரண்பட்டவர்களுக்கு மரணதண்டனை என்ற தீர்ப்பு முன்னால் வைக்கப்பட்ட பின்பு, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உயர்ந்தபட்ச துணிச்சலுடன் புலிக்கு எதிராக செயல்படத் தொடங்குகின்றனர். இதன் மூலமே, தம்மை புலிக்கு மாற்றான தலைவர்களாக மாற்றிவிடுகின்றனர். புலிக்கு எதிரான அணியை புலிகள் தான், தமது சொந்த நடைமுறைகளில் இருந்து உருவாக்கிவிடுகின்றனர்.

கருணா தானும் சேர்ந்து உருவாக்கிய யாழ் மேலாதிக்க பிரதேசவாதத்துக்கு எதிராக, அதே பாணியில் தனது குறுகிய பிரதேசவாதத்தை வைத்ததன் மூலம், மற்றொரு புலியாக உருவாகினான். பிரபாகரனுக்கு நிகராகவே மற்றொரு பிரபாகரன். அதே சர்வாதிகார பாசிச அமைப்பு, அன்றாடம் நடக்கும் கொலைகள், கடத்தல்கள் அனைத்தும் யார் ஏன் செய்தனர் என்று இனம் காணமுடியாத வகையில், ஒரே தன்மையானதாகவே காணப்படுகின்றது. கொலைகள் தான் தமக்கான அரசியல் வழி. அப்படித் தான் கிழக்கில் கருணா பாசிசம் உதயமாகின்றது. புலிக்கு மாற்றாக கருணாவிடம் மாற்று என்று எதுவும் கிடையாது. கொலை, கொலைகள் இதன் மூலம் சமூகத்தில் அச்சத்தை ஊட்டி, மற்றைய கொலைகாரர்களை ஓடவைத்து பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றுவது தான் இவர்களின் அரசியல்.

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இப்படி வளர்ந்துவரும் கருணா விவகாரத்தையே புலிகள் தான் தாமே வலிந்து உருவாக்கினர். அன்று கருணா அறிவித்த பிரதேசவாதம் தொடர்பாக பேசத்தயார் என்று புலிகள் அறிவித்து, பேசியிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும். கருணாவின் தனிப்பட்ட முரண்பாடும், அவர் வைத்த பிரதேசவாத அரசியலும் கேள்விக்குள்ளாகியிருக்கும். அவர்களின் நேர்மை சந்திக்கு வந்திருக்கும். பிரச்சினைகளை பேசித் தீர்க்கும் அணுகுமுறை, கருணாவின் குறுகிய பிரதேசவாத அரசியல் முன் முயற்சியை இல்லாததாகக்கியிருக்கும். மறுபக்கத்தில் பேச முனைவதன் மூலம், காலகாலமாக இருந்துவரும் யாழ் மேலாதிக்கத்தை சுயபரிசோதனைக்கு உள்ளாக்கியிருக்கும்.

ஆனால் புலிகள் செய்தது என்ன? பேச மறுத்து, இராணுவ ரீதியாக அழித்தொழித்தல் என்ற பாசிச வழியில் அணுகியது. இது இயல்பாகவே நிலவிய பிரதேசவாத உணர்வுக்கு தீனி போட்டு, பிரதேச வெறுப்பாகவே வளர்ச்சியுற்றது. இதன் மூலம் கருணா தனித்துவமிக்க ஒரு இராணுவக் குழுவாக உருவாக வழியமைத்தது. இதன் வளர்ச்சியே, கிழக்கில் புலிகளின் பல பகுதிகளை அவர்கள் படிப்படியாக இழப்பதை துரிதமாக்கியது. இரகசியமான ஒரு படுகொலை யுத்தம் நடக்கின்றது. இராணுவ வழியில் ஈவிரக்கமற்ற படுகொலைகள், சித்திரவதைகள் ஊடாகவே கருணா என்ற மற்றொரு புலியின் பலம் கிழக்கில் படிப்படியாக அதிகரிக்கின்றது.

அண்ணையையே கருணாத் தம்பி மிஞ்சும் அளவுக்கு, கொலைக் கலாச்சாரம் கொடிகட்டிப் பறக்கின்றது. கிழக்கில் அண்மையில் தொடரும் படுகொலைகள், புலிகள் அங்கு பலவீனமாக இருப்பதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இங்கு பலம் பலவீனம் என்பதை கொலைகளைக் கொண்டே, தமிழ் தேசியம் தன்னை இனம் காட்டி வருகின்றது. யார், அதிக கொலை செய்கின்றார்களோ, அவர்கள் அப்பிரதேசத்தை கைப்பற்றுகின்ற பாசிச அரசியல் நடக்கின்றது. இதைத்தான் தமிழ் தேசியம் என்றும், ஜனநாயகம் என்று கூறிக்கொண்டு மக்களின் அடிமைத்தனத்தின் மேல் தமது சிம்மாசனங்களை நிறுவுகின்றனர்.

◆ இது போன்றே ஜெயதேவன் விவகாரம். வசதியான வாழ்வும், ஊரையே கூட்டி மேய்க்கவல்லவர் இவர். உலகளாவில் மக்கள் விரோதிகளுடன் கொண்டுள்ள உறவு மூலம், எல்லாவிதமான மக்கள் விரோதத்தின் இழிந்த தகமையும் கொண்டு செயல்படுபவர் தான் இந்த ஜெயதேவன். இவர் முரணற்றவகையில் பொருத்தமாகவே மாமனித இயல்புகளுடன் புலிகளின் அணியில் இருந்தது தற்செயலானதல்ல. யாரெல்லாம் மக்கள் விரோதிகளாக இருக்கின்றார்களோ, யாரெல்லாம்

தேசியத்தைப் பயன்படுத்தி பிழைக்க கூடியவர்களோ, அவர்கள் புலிகளில் மட்டும் தான், சந்தர்ப்பத்துக்கும் நிலைமைக்கும் ஏற்ப ஒட்டிக்கொண்டு இருக்க முடியும். மக்கள் விரோதிகளாகவே உருவான எல்லாக்குழுக்களையும் விட, மிகவும் பலம் வாய்ந்தவர்களாக மட்டுமல்ல, அதை நாட்டாமை முறையில் அமுல் செய்தவர்கள் புலிகள் தான். இந்த வகையில் ஜெயதேவன் புலிகளில் ஒட்டிக்கொண்டு நக்கித் திரிந்தது ஆச்சரியமானதோ, அதிர்ச்சிகரமானதோ அல்ல. புலியில் அவர் செய்தது, ஏகாதிபத்திய துணையுடன் புலியின் மனிதவிரோத செயலுக்கு பட்டுக்கம்பளம் விரித்து துதிபாடியது தான். ஏகாதிபத்திய அங்கீகாரத்தை புலிக்கு பெற்றுக் கொடுக்கவே, வேர்வை சிந்தி நாயாக உழைத்தவர்.

அவர் சொல்வது போல் முன்னமே புலிகளின் மனித விரோத செயலுக்கு எதிராக உள்ளே குரல் கொடுக்கவில்லை. எந்த நேர்மையான மனிதனும் இப்படி சொல்ல மாட்டான். பொறுக்கிகள் மட்டும் தான் இப்படி சொல்ல முடியும். உண்மையானவன், நேர்மையானவன் எப்போதுமே புலியில் இருந்து விலகிவிடுவார்கள். உண்மையில் கடந்த காலத்தில் பலர் புலியில் இருந்து விலகியிருந்தனர். அவர் கூறியது போல் அவருக்கு தெரிந்த முதல் கொலை மாத்தையா கொலைதான் என்றால், இந்த ஜனநாயக கயவாளிப் பயல் பக்காத் திருடனாவான். பிரிட்டிஸ் ஏகாதிபத்திய கால்களை நக்கிக் கொண்டு, இவர் இன்று ஜனநாயகத்துக்கு தலைமை தாங்குகின்றார். சரி இந்த ஜெயதேவன் வன்னிநோக்கி ஏன் சென்றார். புலிகளின் மனித விரோதச் செயலைக் கண்டித்து பாதயாத்திரையாக வன்னி செல்லவில்லை. மாறாக தனது தனிப்பட்ட நலனை உறுதி செய்யவும், லண்டனில் இதற்கு தடையாக இருந்த புலிப்பிரமுகர்களை பற்றி குற்றம்சாட்டிச் சென்றவர் தான் இவர். ஊரையே மேய்ந்து வாழ்பவர்களுக்கு இடையிலான சண்டையில், பஞ்சாயத்து செய்து வைக்கக் கோரியே "ஜனநாயகத்தின் தலைவர்" வன்னி சென்றவர். இதற்கு வெளியில் மக்களுக்காக கசிந்து கண்ணீர் மல்கி, புலித்தலைவர்களிடம் மண்டியிடவில்லை. மண்டியிட்டது மக்கள் விரோத புலியை நியாயப்படுத்த, புலியில் தனக்குரிய ஒரு அந்தஸ்த்தை தரும்படி கோரித்தான்.

இப்படி நாயாக வாலாட்டிச் சென்றவரை புலிகள் எப்படி அணுகினார்கள். வழமைபோல் எதைச் செய்கின்றனரோ அதைச் செய்தனர். பிரிட்டனில் புலியை நம்பி அதில் சொகுசாக வாழும் சிலரின் குறிக்கோளை பூர்த்திசெய்யும் வகையில், அவரிடம் இருந்த சொத்தை அபகரிப்பதே அவர்களின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அவரை சிறைவைத்தனர். இதன் மூலம் சொத்துப் பத்திரத்தில் கையெழுத்து வாங்கினார்கள். அங்கும் இந்த ஜனநாயக விரோத செயலை எதிர்த்து நின்று கையெழுத்திட மறுக்கவில்லை.

மனித அலவங்கனில் மீதற்கும் அரசிபுலும் கோட்பாடுகளும்

அங்கும் ஜனநாயகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து சரணடைகின்றனர். யாருக்கு எதிராக பணத்தைக் கொடுத்து முறையிடச் சென்றாரோ, அவர்களிடமே இவரின் சொத்தை பறித்து கொடுத்த விவகாரமே இவரை புலிக்கு எதிராக "ஜனநாயகவாதி" யாக்கியது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் இன்று ஜெயதேவனுக்கு எதிராக புலிகள் கூறும் குற்றங்களின் அடிப்படையில், அன்று புலிகள் விசாரணை செய்யவில்லை. சொத்து கைமாற்றம்தான் அனைத்துக்குமான விசாரணையாக இருந்தது. புலிகள் அப்படியென்றால் ஜெயதேவன் இன்று பேசும் ஜனநாயகத்துக்காக போராட அங்கு செல்லவில்லை. மாறாக புலியிடம் ஜனநாயக விரோத செயலில் ஈடுபடும் தனக்குரிய கௌரவத்தையும், அங்கீகாரத்தையும், அதிகாரத்தையும் கோரியே சென்றார். ஆனால் நடந்தது அனைவரும் அறிந்தது தான்.

இந்நிலையில் பிரிட்டிஸ் அரசின் தலையீடே, அவரை மீண்டும் இலண்டன் கொண்டு வந்தது. அவரின் சொத்தை மீளவும் அவரிடம் கையளிக்கப்பட்ட நிகழ்வும் நடந்தேறியது. இதைத் தொடர்ந்து புலிக்கு சவால் விடுமளவுக்கு செயல்பட்டு வந்த ரி.பி.சி வானொலியின் மூலமே, புலிக்கு எதிராக இன்றைய வளர்ச்சி பெற்றுள்ளார். அதேநேரம் முன்பு புலிக்காக ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூடிக்குலாவி எதைச் செய்தாரோ, அதை அப்படியே புலிக்கு எதிராக மாற்றிவிட்டார். ஒரு குத்துக்கரணம் அடித்ததன் மூலம் எல்லாம் அப்படியே தொடருகின்றது. புலியுடன் இருந்த போதும் சரி, புலியைவிட்டு அதற்கு நேர் எதிராக மற்றைய அணியுடன் சென்ற போதும் சரி, மக்கள் விரோத "ஜனநாயகம்" பற்றிய நிலைப்பாட்டில் அவரின் உள்ளடக்கம் ஒன்றாகவேயுள்ளது. இதன் மூலம் இன்று புலிக்கு எதிராக சர்வதேச ரீதியான கடுமையான தலையீட்டுக்கு துணையாகி புலிக்கு சவால்விடுகின்றார்.

இந்த விடயத்திலும் புலிகளின் அணுகுமுறை தான் மீண்டும் இங்கு அம்பலமாகின்றது. ஒரு எலும்பை வீசினால் வாலாட்டி குலைக்க தயாராக இருந்த ஒருவரை, தனக்கு எதிராக மாற்றிய பெருமை புலிப்பாசிசத்தையே மீண்டும் சேரும். தனக்கு ஒரு எலும்பைக் கோரித்தான் வன்னி சென்ற ஜெயதேவனுக்கு, புலிகள் செய்தது கல்லால் அடித்தது தான். கல்லெறி தாங்காது, அதை விசர் நாயாக்கியதே நிகழ்ந்தது. இன்று கல்லெறியவே முடியாத நிலைக்கு வந்துள்ளது, எதிரிகளை புலிக்கு எதிராக உருவாக்கும் வடிவமே இப்படித்தான் தொடருகின்றது.

வாலாட்டுவதற்கு ஒரு எலும்பு போதுமானதாகவே இருந்தது. ஆனால் அதற்கு பதில் புலிகளின் நடத்தைகள், அவர்களுக்கு சர்வதேச ரீதியாக புதிய சவால்களை தரக் கூடிய ஒருவரை உருவாக்கியுள்ளது. இப்படி பலரை அன்றாடம் உருவாக்கினர். இதில் பலர் எலும்புக்காக அலைபவர்கள் தான்.

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

ரி.பி.சி ராம்ராஜ் கூட அப்படி அன்று புலிகளிடம் அலைந்தவர்தான். புலிகளின் பாசிசம் கடுமையான எதிர்தரப்பு பாசிசத்தையே உருவாக்குகின்றது. புலிகள் தாம் எதிரியாக கருதுபவர்களுக்கு மரணத்தண்டனை என்ற பொதுவான அணுகுமுறையே, மரணத்தண்டனையை எதிர்கொள்ளும் நபர்களை அடுத்த கடைக்கோடியில் மிகத் தீவிரமான புலியெதிர்ப்பு செயல்வீரராக்கி விடுகின்றது. படுபிற்போக்கான மக்கள் விரோதிகள் அனைவருடனும், எந்த நிபந்தனையுமின்றி கூடிக் குலைப்பதையே புலிகளின் அணுகுமுறையே ஒருங்கமைக்கின்றது.

புலியெதிர்ப்பு எதிரிகளை தொடர்ச்சியாகவே அன்றாடம் புலிகள் தான் உற்பத்தி செய்கின்றனர். பின் அந்த எதிரிகளை அழித்தல் என்ற அடிப்படையில், குறுந்தேசிய அரசியல் செய்கின்றனர். இந்த அரசியல் தமிழ்மக்களின் அரசியல் பிரச்சனைகளை இல்லாதொழித்து குறுகிய வட்டத்தில் புளுக்கத் தொடங்குகின்றது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் தீர்வுகளை, தமது சொந்த தனிப்பட்ட எதிரியை அழித்தல் என்ற எல்லைக்குள் குறுக்கி அதற்குள் காய் நகர்த்த முனைகின்றனர். புலியின் கடந்தகால பேச்சுவார்த்தையும், அதன் நோக்கமும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சனையைப் பற்றி ஒருநாளும் பேசவில்லை. மாறாக தமது எதிரிகளை அழித்தொழித்தல் என்ற எல்லைக்குள் அரசியலை குறுக்கி, கொலைகளை பேச்சுவார்த்தை மூலம் இலகுவாக்க முனைகின்றனர். இப்படி பல ஆயிரம் கொலைகளை செய்தனர்.

இந்த நிலையை புலியின் எதிரி உட்பட, தமிழ் மக்களின் எதிரியான போனவாதியும் புலிகளிடம் கற்றுக்கொண்டு, அதற்குள் பேச்சுவார்த்தையை சிதிலமடையச் செய்கின்றனர். நிலைமை இதற்குள் தொடர்ச்சியாகவே மோசமாகி வருகின்றது. ஒப்பந்தச் சாரத்தை மாற்ற முடியாது என்ற கூறும் அதேநேரம், அதை அமுல்படுத்தவும் மறுக்கின்ற சூழ்ச்சிமிக்க அணுகுமுறையே புலி மற்றும் அரசின் நிலைப்பாடாகிவிட்டது. புதிய கடுமையான எதிரிகள் அன்றாடம் புது அவதாரம் பெறுகின்றனர். கருணா, ஜெயதேவன் போன்றவர்களின் அண்மைய செயல்பாடுகள் புலியின் அணுகுமுறைக்கே சவால் விடுகின்றது. இது ஒரு பிரதேசத்தையே புலி இழக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. கிழக்கில் கருணா அணியின் செயல்பாடுகள் புலிகளை அங்கிருந்து துடைத்தொழிக்கின்றது. அதேநேரம் அங்கு மற்றொரு பாசிச புலி உருவாகின்றது. மேற்கில் ஜெயதேவன் விவகாரம், ஒரு தரப்பான புலியின் புகழ்பாடும் கருத்துத்தளத்தை இழிவுபடுத்தி மற்றொரு இழிவு புகுத்தப்படுகின்றது.

புலியின் பேச்சுவார்த்தைகள் எதிரிகளை கொல்லுதலுக்கு இசைவான ஒரு சூழலை உருவாக்குவதாக இருந்தது. ஆனால் பல புதிய சவால்மிக்க

மனித சிவலங்களில் யிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

எதிரிகளை உருவாக்குவதையே இப் பேச்சுவார்த்தைகள் எதார்த்தமாக்குகின்றன. உண்மையில் புலியின் பேச்சுவார்த்தைகள், மேலும் பல தளங்களில் புதிய பல எதிரிகளை உருவாக்கிவிட்டுள்ளது. எதிர்காலத்தில் புலிக்கு உள்ளிருந்தும், வெளியில் இருந்தும் கடும் சவால்களை எதிர்பார்க்க கூடிய ஒரு குழுவை, துப்பாக்கி குண்டுகளால் தீர்த்துவிட முடியாது. கருணா விவகாரமும், ஜெயதேவன் விவகாரமும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி இதை நிறுவியுள்ளது.

புலிகள் அரசியல் ரீதியாகவே தப்பிப்பிழைப்பது என்பது கேள்விக்குள்ளாகி வருகின்றது. இதில் இருந்து மீள்வதற்கு இரு வழிப்பாதை உண்டு.

1. மக்களுக்கான அரசியலை முன்னிலைப்படுத்தி தம்மை சுயவிமர்சனம் செய்வது.
2. உடனடியாக நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வை கோரி பேச்சுவார்த்தையை நகர்த்துவது. இதன் மூலம் ஒரு இதயசுத்தியான ஒரு தீர்வை வந்தடைய முயல்வது.

இதன் மூலம் மட்டும்தான் அரசியல் ரீதியாகவும், ஏன் இராணுவ ரீதியாகக் கூட புலிகள் தப்பிப்பிழைக்க முடியும். பேரினவாதம் பேச்சுவார்த்தை என்ற அரசியல் நாடகத்தை ஆடிய போது கூட அம்பலமாகிவிடவில்லை. புலிகள் தான் தொடர்ச்சியாக அம்பலமாகின்றனர். உண்மையில் பேரினவாதம் எந்தவகையிலும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு அரசியல் தீர்வை முன்வைக்கவில்லை. ஏன் அதில் அக்கறையற்று கூட இருக்கின்றது. புலியின் அணுகுமுறை இதற்கு இசைவானதாகவேயுள்ளது. புலிகளின் சிதைவை துரிதப்படுத்தும் வகையில், புலிகளின் சொந்த குறுந்தேசிய குழுநல அரசியலையே தனக்கு சார்பாக பயன்படுத்துகின்றது. சர்வதேச ரீதியாக புலிக்கு எதிராக உள்ள கருத்து மாற்றப்பட முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. பேரினவாதத்தின் பாசிச பயங்கரவாதம் கூட சர்வதேச கருத்துக்கு உட்பட்டதாக கருதும் அளவுக்கு, அமைதிகாலத்தில் கூட புலிகளின் நடைமுறை துணையாகியுள்ளது. பேரினவாதம் சர்வதேச ரீதியாக பலம் பெறுவது என்பது, புலிகளின் நடவடிக்கையாலே தான் ஏற்படுகின்றது.

பேரினவாத அரசும் சரி, அவர்களை சுற்றி இயங்கும் எதிர்கட்சி உட்பட ஏன் ஜே.வி.பி வரை, மிக மோசமான இனவாதிகளாகவே உள்ளனர். தமிழ் மக்களுக்கு எந்த ஒரு அரசியல் தீர்வையும் அவர்கள் வழங்கப்போவதில்லை. ஏன் அவர்களின் கட்சித் திட்டங்களில் இதற்கான ஒரு தீர்வை முன்வைக்காது, ஒரு இனவாத அரசியலையே நடத்துகின்றனர்

என்றால் அது அப்பட்டமான பேரினவாதம் தான். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை தீர்க்கும் குறிக்கோள் எதுவுமின்றியே, பேச்சுவார்த்தை மேசையில் நெருக்கமாகவே அமர்ந்து வம்பளக்கின்றனர். இவர்கள் இப்படி என்றால் புலிகள் தனது குழுவுக்கு எதிரானவர்களை கொல்லுதல் என்ற அடிப்படையான குறிக்கோளுடன், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை குழிதோண்டி புதைக்கின்றனர்.

இதுவும் பேரினவாதத்துக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியான விடயம் தான். கொல்பவனும் தமிழன், கொல்லப்படுபவனும் தமிழன். இதனால் நாட்டை விட்டு ஓடுபவனும் தமிழன். தேசம் சிங்கள தேசமாகின்றது. தான் செய்யவேண்டியதை, குறுந்தேசிய புலிகளைக் கொண்டே பேரினவாதம் செய்து முடிக்கின்றது. இன்று கிழக்கிலும் இதே கதி. தமிழன் அன்றாடம் உயிர் இழக்கின்றான் அல்லது சொந்த பிரதேசத்தை விட்டே தப்பி ஓடுகின்றான். தமிழ் மக்கள் சொந்த வாழ்விடத்தை விட்டு செல்வதன் மூலம், ஒரு இனத்தின் அழிவை பேரினவாதம் உறுதிசெய்கின்றது. காலாகாலமாக பேரினவாதம் எதைச் செய்யவிரும்பியதோ, அதை தேசியத்தின் பெயரில் புலிகள் செய்து முடிக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு சம்பவமும், ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் கையாளப்படும் விதமே, தமிழ் மக்களிடையேயான ஆழமான பிளவாகி அவர்களையே தமக்குள் எதிரியாக்கி மோதவைக்கின்றது. தமிழருக்கிடையான முரண்பாட்டை, புலியின் அரசியலைக் கொண்டே அகலமாக்குதல் என்பது பேரினவாதத்தின் அரசியல் உத்தியாகின்றது. தேசியம் என்பது இதற்குள் சிதைந்து சின்னாபின்னப்படும் போது, பேரினவாதம் இதையிட்டு மகிழ்ச்சி கொள்கின்றது. இதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஏன் உதவியும் கூட செய்கின்றது. இதில் புலிகளின் எதிரிக்கு மட்டுமல்ல, புலிக்கும் கூட உதவுகின்றது.

இன்று தேசியம் என்றால் என்னவென்று கேட்டால், யாருக்கும் அதுபற்றி எதுவும் தெரியாது. தேசியம் என்று அடிக்கடி உச்சரிக்கும் புலிக்கு, அது பற்றிய அறிவே கிடையாது. இராணுவ நடவடிக்கை, கொலை செய்தல், பிரபாவை புகழ்தல், புலிக்கு எதிரானவற்றை தூற்றுதல், சிங்களவன் என்று இழிவாடுதல் இவற்றைத் தான் தமிழ் தேசியம் என்று புலிகள் கூறுகின்றனர். இதை மறுத்து தமிழ்தேசியத்தை உயர்த்துவதைக் கூட, இவர்கள் தேசியத்துக்கு எதிரானதாக தூற்றுவதும் கொல்வதும் தொடருகின்றது.

தமிழ் மக்களின் எதிர்காலம் என்பது இலங்கையில் முற்றாக துடைதொழிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் இனம் அங்கு பூண்டோடு

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அழிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் இனத்தின் தொடர்ச்சியான அன்றாடம் நடக்கும் புலம்பெயர்வு, தொடர்ச்சியான கொலைகார அரசியலால் தூண்டப்படுகின்றது. சொந்த வாழ்க்கையையே வாழமுடியாத வகையில், உழைப்பை சூறையாடுவதன் மூலம் தமிழ் இனம் தப்பியோட வைக்கப்படுகின்றது. வாழ்வழியற்ற நிலையை சொந்த மண்ணில் உருவாக்குகின்றது. தமிழ் இனத்தின் ஆழமான அழிவையும் சிதைவையும் பேரினவாதம் செய்துவிடவில்லை. தமிழ் தேசியம் என்ற பெயரில் புலிகளே செய்து முடிக்கின்றனர். இதையே பேரினவாதத்துடனான பேச்சுவார்த்தைகளில் புலிகள் கோருகின்றனர் என்றால் அதையே வெற்றிகரமாக அமுல் செய்ய முனைகின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் சொந்த விடுதலையை, அவர்களின் சொந்த அதிகாரத்தின் மூலம் மட்டும்தான் பெறமுடியும். தமிழ் மக்களின் சொந்த அதிகாரம் அல்லாத எதுவும், அவர்களுக்கு எதிரானது தான். ஏன் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை மறுக்கின்ற எதுவும், அந்த மக்களின் போராட்டமே அல்ல. அது அவர்களுக்கு எதிரானது. இது பேச்சுவார்த்தையாக இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயகமாக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும் இது பொருந்தும்.

29.03.2006

**ஓநாய் கூட்டத்துக்கு ஏற்ற கைக்கூலி பரிகதான்
ஒரு கோடி பெறுமதயிலான 'அகிம்சையும் - சகிப்பும்'**

புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் அடிக்கடி, தமது இழிசெயலுக்கு துணைநின்ற மக்கள் விரோதிகளுக்கு "மாமனிதன்" என்ற பரிசு வழங்குகின்றார். அதேபோன்று தான் ஆனந்தசங்கரிக்கும் ஏகாதிபத்தியம் வழங்கியுள்ளது. "அகிம்சைக்கும் சகிப்புக்கும்" எடுத்துக்காட்டி, அதை ஊக்குவிக்க, இலங்கைப் பணத்தில் அண்ணளவாக ஒரு கோடிக்கு ஒரு பொன் முடிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனந்தசங்கரிக்கோ, அவரின் கூட்டணிக்கோ இன்று தனித்துவமான சொந்த அரசியல் கிடையாது. அதனால் தான் இந்தப் பரிசுக்கு சிறப்பாக அவரை தேர்வு செய்துள்ளது. ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியலை ஆனந்தசங்கரி தன்வசப்படுத்தி, அதை தன்னுடைய அரசியல் திட்டமாக உலகுமெங்கும் முன்வைத்து வாலாட்டித் திரிவதால் தான், பரிசுக்குரிய நபராக அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

ஆனந்தசங்கரி வைக்கும் அரசியல் என்ன? ஒரு அரசியல் தீர்வு யுத்தமற்ற அமைதியான நிலைமை. தேர்தலில் போட்டியிடக் கூடிய ஜனநாயகம். இதையே ஆனந்தசங்கரி தனது அரசியலாக, கோரிக்கையாக முன்வைக்கின்றார். இதற்கு வெளியில், இந்த உள்ளடக்கத்துக்கு வெளியில் வேறு அரசியல் கிடையாது. இதையே ஏகாதிபத்தியம் முன்வைக்கின்றது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளும் போது, ஆனந்தசங்கரியின் அரசியல் ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனம் வேறில்லைதான். இதையே அனைத்து புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் விசுவாசமாக செய்கின்றது. அப்படியிருக்க ஆனந்தசங்கரியை சிறப்பாக ஏன் தெரிவு செய்கின்றனர்.

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனத்தை தனது சொந்த அரசியல் வேலைத்திட்டமாக மாற்றி, அதை விசுவாசமாக அங்குமிங்குமாக பற்றத்தோடித் திரிந்து முன்வைப்பது தான் அடிப்படைக் காரணமாகும். சிங்கள பேரினவாத தலைவர்களுடனும், உலக ஏகாதிபத்திய தலைவர்களுடனும் இதற்காக விசுவாசமாக பிரச்சாரம் செய்வதுடன், அதை வலியுறுத்தி புலிகளிடமும் கூட முரண்படுகின்றார். தமிழ்மக்களும் நாட்டின் அனைத்து இன மக்களும் விரும்பும் அமைதியையும், ஒரு அரசியல் தீர்வையும், பொதுவான ஜனநாயகச் சூழலையும், இதற்கு சார்பாக பயன்படுத்துவதில், ஆனந்தசங்கரி கையாளும் சூழ்ச்சி இனம்காணமுடியாத வகையில் (ரிகவும் நூட்பமாக மக்களுக்கு எதிராக இருக்கின்றது. ஏகாதிபத்திய இந்த அரசியல் நோக்கத்தை ஊக்குவிக்கவே, இந்தப் பொன்முடிப்பாகும்.

ஏகாதிபத்தியம் இன்று இலங்கையில் அரசு மற்றும் புலியிடம் கோருவதற்கு வெளியில், ஆனந்தசங்கரியிடமோ, புலியெதிர்ப்புக் கும்பலிடமோ மாற்று அரசியல் திட்டம் எதுவும் கிடையாது. மக்களுக்கு என்று தனித்துவமான, மக்கள் நலனை முன்வைக்கக் கூடிய ஒரு வேலைத் திட்டம் கிடையாது. இதை புரிந்துகொள்ளும் ஒவ்வொருவரும், இதன் பின்னுள்ள அரசியலை புரிந்துகொள்ளமுடியும். ஏகாதிபத்திய வேலைத்திட்டத்துக்கு விசுவாசமாக வாலாட்டி குலைப்பதும், அவர்கள் போடும் பிச்சையில் வாலாட்டி வாழ்வதும் தான் இவர்களின் அரசியல் பிழைப்பாகும். இதை இவர்கள் தமக்கு கிடைத்த உலக அங்கீகாரம் என்று பெருமையாக பீற்றவும், பண முடிப்பை இதை தொடர்வதற்கு சன்மானமாக மானவெட்கமின்றி கூறிக்கொள்கின்றனர். கைக்கூலிப்பணத்தை இப்படிப் பெற்று, அதைத் தொடர சபதம் ஏற்று நிற்கின்றனர்.

தமிழ்மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் துன்பங்களின் மேல், இப்படி பலர் கோமானிக் கூத்தாடுகின்றனர். ஒருபுறம் அரசு, மறுபுறம் புலிகள், இதற்கு இடையில் சிலர். இப்படி கனவான் வேடங்கள், பொறுக்கி வேடங்கள் பற்பல, மக்களைப்பற்றி சிறிதளவு கூட அக்கறைப்படாத, அவர்கள் நலனை முன்வைக்காத மக்கள் விரோத அரசியல். இந்த வகையில் தான் ஆலம் தச்சங்கரியின் ஸகக் கூலி விசுவாசத்தை, ஏகாதிபத்தியம் மிதப்பாக்கிவிடுகின்றது.

ஆனந்தசங்கரியின் கடந்தகாலம் முதல் நிகழ்காலம் வரை மக்களை வைத்து பிழைப்பு நடத்தும் பச்சோந்தியாகவே அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்தவர் தான். இறுதிக்கால கூட்டணி கால அப்புக்காத்து அரசியல் பணியில், அங்குமிங்குமாக ஊரையும் உலகத்தையும் கொள்ளையிட்டு கூத்தடிப்பவர்களுக்கு கடிதம் மூலம் கோரிக்கை முன்வைக்கின்றார்.

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரஸியலும் கோப்பாடுகளும்

அதையொட்டி அவர்களுடன் பேசமுனைகின்றார். அவர்களின் தலையீட்டை கோருகின்றார். அதற்கு துணைநிற்கும் அரசியல் விசுவாசத்தை பறை சாற்றுகின்றார். கடந்தகால கூட்டணியின் அதேபாணி அரசியல் சுத்துமாத்து, அதே கைக்கூலித்தனத் தனமே, ஆனந்தசங்கரியின் மையமான செயல்தளமாக உள்ளது. இது தான் ஆனந்தசங்கரியின் நிஜமான சொந்த அரசியல் முகம். இன்று இதை மூடிமறைக்கவே புலிப் பாசிசம் துணைநிற்கின்றது.

பாசிச புலிகள், மாபியா கொள்ளைக்காரராகி ஊர் உலகம் போற்ற, கொலை கொள்ளையில் ஈடுபடுவதையே தேசியமாக்கி நிற்கின்றனர். புலி அச்சுறுத்தல் சமூகம் முழுமையானதாகி, அதுவே சர்வமயமாகிவிட்டது. அந்த மாபியா பாசிச சும்பல் ஆனந்தசங்கரிக்கு தகுந்த மரியாதையும் தகுந்த இடமும் கொடுக்காததால், அமைதிக்காலத்தில் திடீர் அகிம்சைவாதியாகி திடீர் ஜனநாயகவாதியானவர். இதனால் புலிகளின் கொலைக்கு பலியாகக் கூடிய, முக்கிய அரசியல் பிரமுகராகினார். கதிர்காமருக்கு பின் சிங்கள பேரினவாதிகளே அவரை வெளிவிவகார அமைச்சராக நியமிக்க முனைந்தனர். அதேபோல் தமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை கொடுக்க முன்வந்தனர். அந்தளவுக்கு மிக விசுவாசமாக பேரினவாதத்துக்கு ஏற்ற வகையில் பரிணமித்தவர். மந்திரிப் பதவியையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராகும் கோரிக்கையையும் நிராகரித்த ஆனந்தசங்கரி, அதற்கு பதிலாக ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக பொன் முடிப்பையும் விசுவாசமாக பணிவாகப் பெற்றுக்கொண்டார். அரசியலில் அம்பலப்படாத, ஆனால் மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுவதில், தனது கைக்கூலித்தனத்தை சாதுரியத்தை இதன் மூலம் நிறுவி நிற்கின்றார்.

இவரின் அரசியல் சூழ்ச்சியே பேரினவாத கோரிக்கையை நிராகரித்து, தன்னை தூய்மைவாதியாக காட்டியபடி சிங்கள அரசிடம் தீர்வை வைக்கக் கோருகின்றார். நடைமுறை சாத்தியமான ஒரு தீர்வை முன்வைப்பதன் மூலம், புலி மற்றும் அரசுக்கு எதிரானவராக காட்டிக் கொள்ளமுனைகின்றார். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உலகம் முழுக்க கடிதங்கள் மூலமும், நேரடியான பேச்சுவார்த்தையையும் நடத்துகின்றார். இது தான் அவரின் அரசியல் சூழ்ச்சி. இந்த அரசியல் எப்படிப்பட்டது என்பதை யாரும் உரசிப்பார்ப்பதில்லை. அந்தளவுக்கு தமிழ் சமூகத்தை புலிகள் மலடாக்கி வைத்துள்ளனர். இது புலிகளுக்கு மட்டுமல்ல, புலி அல்லாத ஆனந்தசங்கரி போன்ற அரசியல் பொறுக்கிகளுக்கும் உதவுகின்றது.

ஆனந்தசங்கரியின் அரசியல் என்ன? இந்தக் கேள்விக்கு யாரும் நேர்மையாக பதிலளிப்பதில்லை. ஆனந்தசங்கரியும் இதைச்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

சொல்லப்போவதில்லை. மாறாக யுத்தம், யுத்தக் கெடுபிடி, மனித அவலங்கள், புலியின் பாசிசம், பேரினவாதத்தின் கொடூரமான செயல்கள் பற்றி மட்டும் பேசுவார். இதில் இருந்து மீள, ஏகாதிபத்திய ஆதரவுடன் நடைமுறைச் சாத்தியமான ஒரு கோசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அரசியல் பூச்சாண்டிகாட்டி, மக்களின் அடிமைத்தனத்தை பாதுகாப்பதே இவர்களின் மையஅரசியல்.

அதாவது ஏகாதிபத்தியம் கோருகின்ற ஒரு தீர்வு, அவர்கள் முன்மொழியும் ஒரு அமைதி, அவர்களின் நோக்கிலான ஒரு தேர்தலில் போட்டியிடக் கூடிய ஜனநாயகம், இதைத்தான் ஆனந்தசங்கரி தனது அரசியல் கோரிக்கையாக முன்வைக்கின்றார். இதைத்தான் புலியெதிர்ப்பு கும்பலும் முன்வைக்கின்றது. இந்த ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தன அரசியலை அங்கீகரித்து, அதை உலகுக்கு வரையறுத்துக் காட்ட "அகிம்சை மற்றும் சகிப்புக்கான" பரிசாக இது காட்டப்படுகின்றது. இதன் உள்ளடக்கம் கேலிக்குரிய ஒன்றாக உள்ளது. அகிம்சை மற்றும் சகிப்புக்கு பரிசு என்றால், அதன் அரசியல் அர்த்தம் என்ன? புலிகளுக்கு அடங்கியொடுங்கிக் கிடப்பதும், இதற்குள் தானே அடங்குகின்றது. புலிகளின் பாசிசத்தை சகித்து, எதிர்ப்பின்றி அகிம்சையாக சகித்து வாழும் மக்கள் நிலையை உருவாக்கிய புலிக்கும், இது அரசியல் ரீதியாக இது பொருந்துமல்லவா! இதைத்தான் புலிகள் கோருகின்றனர். புலிகளுக்கே இந்த பரிசை கொடுத்து இருக்கலாமே.

ஆனால் இங்கு இது எதிர்நிலையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. புலியின் வலது பாசிசம் அம்பலமாகி வெடித்துச் சிதறி சின்னாபின்னமாகி விடும் என்ற ஒரு நிலைக்கு, அது வீங்கி வெம்பிக் கொண்டிருக்கின்றது. வெடித்து சிதறும் போது, அதற்கு ஒரு அரசியல் வடிகால் தேவை என்பதை தெளிவாக ஏகாதிபத்தியம் உணருகின்றது. அந்த அரசியல் வடிகால், வலதுசாரிய வாய்க்காலாக இருக்கவேண்டும் என்பதால், பணமுடிச்சை வழங்கி ஒரு அரசியல் களம் மாற்றாக உருவாக்கப்படுகின்றது.

உண்மையில் நிகழ்சிகளின் போக்கில் வலதுசாரி அரசியல் முடிவுக்குவரும் போது, இடதுசாரி போக்கு வளர்ச்சியுறும் என்ற அச்சம் இயல்பாக மற்றொரு வலதைக் கொண்டு நிவர்த்தி செய்வது தான் ஏகாதிபத்திய அரசியல் உத்தியாகும். 1940 களிலும் 1950 களிலும் தேசியங்களைக் கோரி சுதந்திர போராட்டம் வீறுகொண்ட போது, ஏகாதிபத்தியம் தமது கைக்கூலிகளிடம் சுதந்திரத்தின் பெயரில் ஆட்சியைக் கைமாற்றிய அதே வலதுசாரிய நிகழ்ச்சிதான் இங்கும் அரங்கேறுகின்றது. புலிகளை புலிகளாக அதாவது பாசிச மாபியாவாக இருக்கும் எல்லைக்குள் அவர்களை ஏகாதிபத்திய கைக்கூலிகளாக வைத்திருப்பது என்பது, உலகமயமாதலின் இன்றைய

மனித அவைகளில் யிதற்கும் அரசிபலும் கோப்பாடுகளுந்

நிகழ்ச்சிப் போக்கில் அவசியமற்றதாக உள்ளது. இந்த நிலையில் புலியின் உள் மற்றும் வெளி கூறுகளினால் ஏற்பட்டுவரும் சிதைவை ஈடுசெய்ய, மற்றொரு பிற்போக்கு வலதுசாரியின் கையில் தமிழ் மக்களின் தலைவதியை தாரைவார்க்க ஏகாதிபத்தியம் முனைகின்றது. இந்த வகையில் நடைமுறைச்சாத்தியமான ஒரு அரசியல் தீர்வுடன் ஆனந்தசங்கரி தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். ஏகாதிபத்திய தயாரிப்பு களத்தில் இறக்கிவிடப்பட்டுள்ளது. தனது சொந்த சரக்காக, அதை கூவிவிற்கும் தரகு வேலையை ஆனந்தசங்கரி விசுவாசமாக செய்கின்றார்.

டக்ளஸ், கருணா வரிசையில் ஆனந்தசங்கரி. நாளை வேறு பலரும் வருவார்கள். இவர்கள் யாரும் மக்களின் நலனை, அவர்களின் வாழ்வியல் சார்ந்து எதையும் தீர்க்கப் போவதில்லை. மாறாக புலிகள் இடத்தில் ஒரு மாற்று, பேரினவாதத்திடம் இதற்குள் ஒரு தீர்வு. இப்படி அரசியல் சூதாட்டத்தில் துணிந்து மக்களை வழிநடத்த முனைகின்றனர். அகிம்சை, சகிப்பு தத்துவம் என்பதே மனித பரிணாமத்துக்கு முரணானது. மனிதனை மனிதன் சுரண்டவும், சாதியால் சாதியின் பெயரில் ஒடுக்கவும், பெண் என்ற அடையாளத்தால் பெண்ணை இழிவுபடுத்தி அடக்கவும்... உள்ள உரிமையை தக்கவைப்பது தான் அகிம்சையும் சகிப்பும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அடங்கியொடுக்கி சகிப்புடன் கூடிய அகிம்சைவாதிகளாக வாழ்வதைத்தான் அமைதியென்கின்றனர். அதைப்பற்றி பேசாத புலியெதிர்ப்புத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். அகிம்சையை கூடிய சகிப்பை தமக்கு எதிராக கடைப்பிடிக்க கோருவது தான், ஏகாதிபத்திய அரசியலாகும். அகிம்சையை கடைப்பிடிக்கவும், சகித்துக் கொள்ளவும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றதென்றால், இதன் எதிர்மறையில் வன்முறையும் சகிப்புத்தன்மையற்ற போக்கும் சமூகத்தில் இருப்பதை அங்கீகரிப்பதாகும். இதை எதிர்க்காது சகித்து வாழவும், அகிம்சையாக அடங்கிப் போகவும் கோருவது என்பதே, மனித இனத்துக்கு எதிரானது. இதைத் தான் புலிகளும் கோரினர். ஏகாதிபத்தியமும் ஆனந்தசங்கரியூடாக கோருகின்றனர்.

புலிப்பாசித்தை இதனுடன் பொருத்தி இதற்குள் மகுடம் சூட்டி, ஒரு சமூகத்தை இழிவாடி அதற்குள் வாழக்கோருவதே இவர்களின் அரசியலாகும். அதைப் பெருமையாக போற்றுவதும், அதைப் பெருமையாக கொண்டாடுவது மக்களுக்கு எதிரான அதே புலி ஏகாதிபத்திய அரசியல் தான். இந்தப் பரிசை பெருமையாக கருதி கருத்துரைத்த ஆனந்தசங்கரி, ஜனநாயகத்துக்கு கிடைத்த வெற்றி என்கின்றார். யாருடைய ஜனநாயகத்துக்கு கிடைத்த வெற்றி இது? இதைத் தலையில் ஏற்றித் திரியும் புலியெதிர்ப்புக் கும்பலின் அரசியல் என்பது, அதே ஏகாதிபத்திய மக்கள் விரோத விசுவாச அரசியல் தான்.

வி. அரியாகரன்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இந்த ஏகாதிபத்திய பரிசுக்குரியவர் கடந்தகாலத்தில் கிளிநொச்சியில் தீவிர தமிழ் இனவாதம் பேசி அரசியல் ரஷியாக, சமூக விரோதக்கும்பலின் துணையுடன் தான் அரசியல் பவனிவந்தவர். அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் துரையப்பா கட்டிய கட்டிடங்களை தமிழ் இனவாதிகள் இடிக்கவில்லை, ஆனால் துரையப்பாவைக் கொன்றனர். ஆனால் ஆனந்தசங்கரி குமாரசூரியர் கட்டிய கட்டிடங்களை, நவீன சந்தையை, கிளிநொச்சி நகருக்கு நீர் வழங்கிய இணைப்புகள் பலவற்றையே செயற்படாது தடுத்து நிறுத்தியவர் அல்லது அதை குழிதோண்டி புதைத்தவர். குமாரசூரியரைக் கொல்வதற்கு இவர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் பலமுறை முனைந்தனர்.

இப்படிப்பட்டவரின் அரசியல் யோக்கியதை தான் என்ன? தனது இரணைமடு காணிக்கு அருகில் இருந்த மயானத்தை (சுடலை) அகற்ற அரசியலையே பயன்படுத்தியவர். மாற்று மயானத்தை மக்களுக்கு காட்டியபோது, மக்களின் எதிர்ப்பால் அதைக் கைவிட்டவர். கிளிநொச்சி நகருக்கு வெளியில் மின்சாரம் சென்ற போது, முதலில் இவருடைய வீட்டுக்கு அருகாமையால் சென்றதன் மூலம் தான் முதலில் மின்சாரத்தை பெற்றவர். தனது வீட்டுக்கு செல்லும் வீதியில் மூன்று நவீன பாலங்களையே, தனது அரசியல் மூலம் நிறுவினார். அவரின் காணிக்கே இந்த கவுரவம் என்றால், எத்தனை அரசியல் வண்டவாளங்கள். இப்படித்தான், இவரின் அன்றைய மக்கள் சேவை நடந்தது. இப்படி பலதும் பத்துமாக பலவுண்டு.

இந்த ஆனந்தசங்கரியின் அரசியலுடன் கொண்டிருந்த, மக்கள் விரோத பாசிச வலது அரசியல், கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் கொடிகட்டி பறந்தது. புலிகளின் கொலைகாரக் கும்பல் முதல் பலரையும் தமது அரசியல் எடுபிடையாக்கி, தமது எதிரியாக கண்டவர்களை கொல்ல உதவியவர்கள். அதற்கு இனவாத அரசியல் வடிவம் கொடுத்தவர்கள் தான் இவர்கள். தமது சொந்த பாசிச அரசவணப்பில் வளர்த்தவர்கள். புலிக்கே வழிகாட்டியவர்கள். இன்று அகிம்சை, சகிப்புக்கு வேடமிட்டுள்ளனர். இவர்களின் அரசியல் சகிப்பு எப்படிப்பட்டது. எமது இணைய இணைப்பை போட்டவர்கள், சகிப்புத் தன்மை இழந்து அதை அகற்றியவர்கள். இப்படி நடிக்கும் இவர்கள் மீண்டும் வரலாறு திரும்பும் என்ற நம்பிக்கையுடன், ஏகாதிபத்திய ஆசியுடன் உலகம் சுற்றுகின்றனர். மக்களின் முதுகில் குத்தி நிற்கும் இந்தக் கும்பல், எப்படியாயினும் புலியை யார் ஒழித்தாலும் சரி என்ற வாயில் வீணி வடிய, புலிக்கு பதிலாக ஒரு ஓநாய்க் கூட்டமாகக் காத்துக்கிடக்கின்றனர். புலிகள் தின்ற மீதியைத் தின்ன, அங்குமிங்கும் வெறிபிடித்து துணைக்கு ஆட்களைப் பிடித்தபடி அலைகின்றனர்.

17.09.2006

**மக்களைப் பிளக்காகது,
வடக்கு கிழக்கு இணைப்பும் பிரிப்பும் அரசுக்கேறாகது.**

- ◆ மக்களின் இயல்பான ஐக்கியத்துக்கு பதிலாக, வடக்குகிழக்கு இணைப்பை யாழ் மேலாதிக்கமும், ஏகாதிபத்திய துணையுடன் செயல்படும் பேரினவாதத்தின் மிதவாத பிரிவும் கோருகின்றது.
- ◆ மக்களின் ஐக்கியத்தை மறுதலித்து, வடக்குகிழக்கின் பிளவை புலியெதிர்ப்பு கும்பலும், பேரினவாதத்தின் தீவீரமான பகுதியும் கோருகின்றது.

இந்த இரண்டு மக்கள் விரோதப் போக்கையும் நாம் அனுமதிக்க முடியாது. இதை தெளிவுபடுத்துவதும், இதற்கு எதிராக போராடுவது எம்முன்னுள்ள கடமையாகவுள்ளது.

இடதுசாரி வேடமிட்டு வலதுசாரிய ஜே.வி.பி, தீவிர பேரினவாதிகளாகி நிற்கின்றனர். முடிந்தளவுக்கு தமிழ் சிங்கள மக்களிடையேயும், தமிழ் மக்களிடையேயும் பிளவை ஆளப்படுத்தி இனவாத அரசியலை ஜே.வி.பி செய்கின்றனர். இந்த வகையில் அண்மையில் அமுகி நாறிக் கொண்டிருக்கும் இனவாத புண்ணைக் கிண்டிக் கிளறி சித்திரவதை செய்த ஜே.வி.பி, அதில் இனவாத சுகம் கண்ட நிகழ்வு தான் வடக்கு கிழக்கு பிரிப்பாகும். இதன் மூலம் இனவாத பிளவை, மேலும் ஒருபடி அதிகப்படுத்தினார். சட்டம், ஒழுங்கு நீதியின் பெயரில் அரசுக்கேற்றிய இந்த இனவாத வக்கிரம், சட்ட எல்லைக்குள் சிலர் நியாயப்படுத்துகின்றனர். வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்த சட்டம், நீதி, நியாயம் எதுவும்

மனித சிவலங்களில் நிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

ஜே.வி.பிக்கு எதிராக கடந்த காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும் பயன்படுத்தியது கிடையாது அல்லது அதில் இருந்து விலக்களிக்கப்பட்டு குற்றவாளிகளாகவே சமூகத்தில் உள்ளனர். எத்தனை கொலைகள், எத்தனை அடாவடித்தனங்கள், எல்லாம் நீதியின் முன் நியாயத்தின் முன் வரவில்லை. மாறாக வடக்குகிழக்கு பிரிப்பும், பிளவும் மட்டும் இனவாதிகள் வலிந்து உருவாக்கிய ஓட்டைச் சட்டத்தின் ஊடாக பிரிக்கப்பட்டு சமூகங்கள் பிளக்கப்படுகின்றன.

சட்டம், நீதி, நியாயம் எல்லாம், கடந்த வரலாற்றில் இனவாத சேற்றில் உருவானவைதான். இவை சமூகங்களை பிளந்தன. இந்த சட்டம், நீதி, நியாயம் மறுக்கப்பட்டு, அவை தமிழ் சமூகம் மீது பாய்ந்த போது, சட்டம் எங்கே உறங்கிக்கிடந்தது. மனிதனை மனிதன் பிளந்து, அதில் குளிர் காப்ந்த போது, சட்டமும் நீதியும், நியாயமும் அதற்கு தூணாகி துணை நின்ற வரலாற்றின் தொடர்ச்சியில், மீண்டும் இனவாதமாகவே சட்டம் நீதி பேசுகின்றது.

அண்மையில் திருகோணமலையில் திடீரென எழுந்த புத்தர் சிலை விவகாரம், சட்டத்தின் நீதியின் நியாயத்தின் முன் தீர்வுக்குள்ளாகவில்லை. ஏன் இந்த இனவாத ஜே.வி.பி மக்களை பிளக்காதே என்றோ அல்லது கடவுள் மறுப்பு கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலோ நீதி கோரி நீதிமன்றம் செல்லவில்லை. இப்படி எத்தனையோ விடயங்கள், சமூகத்தை பிளந்த போது யாரும் நீதி கோரவில்லை. ஆனால் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக, தமிழ் மக்களை பிளக்க நீதி கோருகின்றனர். அதுவும் அவர்கள் உருவாக்கி இனவாத சட்ட ஓட்டைக்குள் ஏறி அமர்ந்தபடி, நீதி கோருகின்றனர். சமகாலத்தில் புலிக்கு எதிராக அல்லாத, தமிழருக்கு எதிராக எத்தனையோ இனவாத நடைமுறைகள், இழிவாடல்கள், அவமதிப்புகள் நடைபெற்றன. நடைபெறுகின்றன. இதை எதிர்த்து ஜே.வி.பி அரசியல் ஆர்ப்பாட்டமோ, தமிழ் மக்களுக்கு நீதிகோரி நீதிமன்றத்தில் நியாயம் கோரியதில்லை. இப்படிப்பட்ட பேரினவாத அரசியல் பொறுக்கிகள், இடதுசாரி வேடம் போட்டு மனிதவிரோதிகளாகவே பவனிவருகின்றனர். புலியெதிர்ப்புக் கும்பல், இவர்களுக்கு அன்னக்காவடியாகி பாய் விரித்து விபச்சாரம் செய்தனர், செரிசின்றனர்.

இப்படித் தான் வடக்கு கிழக்கு பிரிப்பு விவகாரம் நீதிமன்றம் சென்றது. வடக்கு கிழக்கு இணைந்து இருப்பது, ஒரு இனத்தில் அடிப்படையான சுயநிர்ணய உரிமையாகும். இதை புலிகளைக் காட்டி பிளப்பவர்கள், பிளக்க எத்தனிப்பவர்கள் கடைந்தெடுத்த சந்தர்ப்பவாதிகளாவர். சொந்தமாக மக்கள் நலன் பேணும் எந்த அரசியலுமற்ற, இனவாத அரசியல்

எடுபிடிக்களாவர். சமூகங்களை பிளந்து அதை அரசியலாக செய்யும் இனவாத அரசியலாகும்.

பாசிச புலிகள் சமூகங்ளை பிரித்துவைக்கின்ற எல்லாவிதமான முயற்சிக்கும் துணைபோவதாகும். புலிகள் ஈனத்தனமான மனித விரோத முயற்சியை தனிமைப்படுத்தி அதை எதிர்க்க வக்கற்ற கும்பல்களின், அரசியலாக இது மாறுகின்றது. புலிகளின் பாசிசம் வக்கிரமாக சமூகங்களைப் பிளந்து கட்டவிழ்த்துவிட்ட பிளவுகள், மனிதர்களையே பல கூறுகளாக பிளந்து விட்டுள்ளது. இது வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு பிரிப்பு என்று, பல கோணல் துண்டுகளாக அங்குமிங்குமாக பிய்த்தெறிகின்றது. தமிழ் மக்களுக்கு இடையிலேயே இந்தப் பிளவும் பிரிவும் ஆழமாகியுள்ளது. இதற்கான முழுப்பொறுப்பை புலிகள் மீது சுமத்த எவ்வளவுக்கு எமக்கு உரிமை உண்டோ, அதே அளவுக்கு புலிக்கு எதிரான பிரிவுகளின் செயலுக்கும் உண்டு. இங்கு விதிவிலக்கு கிடையாது. புலிக்குமட்டுமாக எதிர் வினையாற்றுவது, அதற்கு எதிரான அரசியலை எடுப்பது மக்களுக்கு சார்பானதல்ல. மாறாக சொந்தமாக சுயாதீனமாக மக்கள் நலனை மக்கள் சார்ந்து எடுத்தல் வேண்டும்.

இந்த நிலையில் வடக்குகிழக்கு இணைப்பு, தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான சுயநிர்ணய உரிமை என்பதை மறுதலிக்க முடியாது. மனித மனங்களின் கறைபடிந்து போன யாழ் மேலாதிக்க வெறித்தனத்துக்கு எதிரான உணர்வு, வடக்கில் இருந்து கிழக்கு பிரிந்து இருக்கும் உணர்வை ஊட்டுகின்றது. இவை எல்லாவற்றையும் கடந்த நிலையில், ஒரு தேசிய இனம் என்ற வகையில், இணைந்து இருப்பதன் அவசியத்தை முன்னிலைப்படுத்துகின்றது. வெளித்தோற்றத்தில் உள்ள யாழ் மேலாதிக்க நடைமுறைகள் கடந்து, ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இது கோருகின்றது. இதை மறுதலிப்பது என்பது, சமூகங்களைப் பிளந்த யாழ் மேலாதிக்க புலியின் பிளவுவாத நடவடிக்கைகளுக்கு துணை போவதுதான்.

இணைப்புக்கான முன் நிபந்தனை என்பது, யாழ் மேலாதிக்கத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் புலிகளின் மக்கள் விரோத பிளவுச் செயல்களை எதிர்ப்பதன் ஊடாக, இணைப்பை முன்வைதாகும். எல்லாவிதமான பிளவுவாத செயலையும், மனித விரோதச் செயலையும் எதிர்த்து மக்களின் ஐக்கியத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதே உண்மையான நேர்மையான செயலாகும். இதற்குள் பரஸ்பரம் உரிமைகளை அங்கீகரித்தலாகும். மனிதனை மனிதன் மதிக் கின்ற வகையில், பிளவுகளையும் பிரிவினைகளையும் எதிர்த்தலாகும். இந்த வகையில் இனவாதிகள் புலியின்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

பெயரில் கையாளும் பிளவுகளையும் பிரிவினைச் சதிகளையும் முறியடித்து, தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக நியாயமாக குரல் கொடுத்து போராடவேண்டிய நிலையில் நாம் எல்லோரும் உள்ளோம். பிளவுக்கும் பிரிவுக்கும் ஆப்பு வைக்கும் புலிகள், புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் முதல் பேரினவாதிகள் வரையிலான அனைத்து மனித விரோதிகளினதும் ஈனச் செயல்களை, தோலுரித்துக் காட்டி போராட வேண்டியுள்ளது.

இணைப்பின் பெயரில் அரங்கேறும் மற்றொரு அம்சத்தையும், நாம் இனங்கண்டு எதிர்த்து போராட வேண்டியுள்ளோம். தீர்வு என்ற பெயரில் நடக்கும் இணைப்பும், பிளவுக்கே வழிவகுக்கின்றது. நாம் மனிதர்களின் இணைப்பை, ஒரு இனத்தின் இணைப்பை வலியுறுத்தும் போது, தீர்வு என்ற பெயரிலான மக்களின் உணர்வுகளை நிராகரித்த இணைப்பைக் கண்டுகொள்ளத் தவறுவது, அதற்கு துணை போவதும் இனவாதம் தான். மிக நுட்பமாக இதை நாம் பிரித்தறிந்து, மக்களைச் சார்ந்து நிற்பது என்பது மிக மிக முக்கியமானது, அவசியமானதாகும்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்த்தல் என்ற அடிப்படையில், ஏகாதிபத்தியமும் பேரினவாதிகளும் இணைந்து வைக்கும் தீர்வு, வடக்கு கிழக்கு இணைந்தாக அமையும். இதன் மூலம் கிழக்கு மக்களை யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு அடிமைப்படுத்துகின்ற, அரசியல் அம்சத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு சதியையே அரங்கேற்றுவர். இதை புலிகள் உட்பட புலியெதிர்ப்பு அணிகள் ஒரு சிலரைத் தவிர அங்கீகரிப்பார்கள். அந்த ஒரு சிலர் பிரிவினையை முன்வைத்து மக்களைப் பிளப்பவர்கள். அனைவரும் மக்களின் எதிரிகளாக வாழ்ந்தபடி, தத்தம் சொந்த நலனுக்கு உட்பட்ட வகையில் இதை கையாள்வார்கள். இப்படி இரண்டு போக்குகளையும் இனங்கண்டு, இவற்றை நாம் தெளிவுபடுத்தி, இந்த உள்ளடக்கத்தை வேறுபடுத்தி போராட வேண்டியவராக நாம் உள்ளோம். சமூகத்தைப் பிளந்து அதை சின்னாபின்னப்படுத்தி செய்ய நினைக்கும் எல்லா மக்கள் விரோத சதிகளையும், மனிதவிரோத நடத்தைகளையும் நுட்பமாக இனம் காண்பது என்பது, எம்முன்னுள்ள உடனடிக் கடமையாகவுள்ளது.

பேரினவாதிகள் கடந்தகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு தீர்வு என்ற பெயரில் வைக்கும் தீர்வுகள், தமிழ் மக்கள் அல்லாத சிங்கள மக்களுக்கும் ஒரு தீர்வாக்கி சிதைக்கின்ற ஒரு இனவாத தீர்வை முன்மொழிந்து வந்தனர். இதில் வடக்கு கிழக்கை தற்காலிகமாக இணைத்த மட்டும் மேலதிகமாக ஒன்றாக இருந்தது. அதை இன்று தமது இனவாதச் சட்டங்களிலேயே கழுவேற்றினர். இப்படித் தான் பேரினவாதம்

சிந்தித்து செயலாற்றியது. உண்மையில் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்பது. இலங்கையில் காணப்படும் அனைத்து சிறுபான்மை இனங்களிலும் தனித்துவத்தை அங்கீகரித்து, அவர்களை உள்ளடக்கிய வகையில் தனித்தனித் தீர்வுகளை அடிப்படையாக கொண்டதாகவே அமைய வேண்டும். அது மட்டும் தான் இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை பற்றி குறைந்தபட்சம் ஒரு நேர்மையான அணுகுமுறை. இதை சிங்களப் பேரினவாதமும், யாழ் மேலாதிக்க குறுந்தேசிய வாதமும் செய்யப் போவதில்லை. இரண்டும் மற்றைய சிறுபான்மை இனங்கள் மீதான அடக்குமுறையைத் தமது சொந்த தீர்வின் ஊடாகவும் கோருகின்றனர். ஆகவே இன முரண்பாடு இவர்களின் தீர்வின் பின்பும் எதார்த்தத்தில் எஞ்சிக்கிடக்கும்.

இரண்டு பிரதான தமிழ் சிங்கள இனவாதிகளின் முரண்பாடுகள், கடுமையான நெருக்கடிக்குள் சென்றுள்ளது. நிலைமை சர்வதேச அளவில் சென்று, மீள முடியாத ஒரு பாசிச சுழற்சிக்குள் சமூகம் முடங்கிவிட்ட நிலையில், இனியும் இப்படியே தொடர முடியாத நிலை இரண்டு பகுதிக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. கொலை கொலை கொள்ளை, இதைவிட்டால் எதுவுமில்லை என்ற சூனியம். இந்த நிலையில் யாழ் மேலாதிக்க தீர்வு, சர்வதேச அரங்கில் அவர்களின் முன்மொழிவாக வருவதை நோக்கி இரண்டு பகுதியும் அசைகின்றனர். இதில் புலிகள் உடன்பட மறுத்தால், புலி அல்லாத தரப்பு ஊடாக சர்வதேசம் ஒரு தீர்வை அரங்கில் கொண்டு வரவும், அதை அமுல்படுத்தும் வகையில் சர்வதேச தலையீடு தொடங்கியுள்ளது.

புலிகள் இந்த நிலையில் இருந்து தப்பிக்கவே அவசரமாக நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தையை நோக்கி மீண்டும் ஓடுகின்றனர். பேரினவாதத்தின் தீர்வும், அதை எதிர்த்து தீவிர இனவாதிகளின் முரண்பாடுகளும் ஆழமாகின்றது. புதிய சக்திகள் இனவாதிகளாக அரங்கில் வருகின்றனர். இதில் ஜே.வி.பி மிக முக்கியமான இனவாதப் பாத்திரத்தை இன்று ஏற்றுள்ளனர். ஜே.வி.பியின் முக்கியமான அரசியலே இனவாதமாகிவிட்டது. தீர்வை எதிர்ப்பது, அதை கழுவேற்றுவதே அவர்களின் அரசியலாக எஞ்சிக்கிடக்கின்றது. வேறு மாற்று அரசியல் அவர்களிடம் கிடையாது. அனைத்தையும் புலிகளின் பெயரில், புலிகளின் மக்கள் விரோத செயல்களின் பின்னால் ஒழித்து நின்று செய்கின்றனர். இந்த வகையில் பிரிவினைக்கு எதிரான ஜே.வி.பியின் இனவாத சூழ்ச்சி நடவடிக்கையை, நாம் தெளிவாக இனம் காட்டி அம்பலப்படுத்தி போராட வேண்டியுள்ளது.

வடக்கு கிழக்கு இணைந்து இருப்பது எல்லா நிபந்தனைகளிலும் நிராகரிக்க முடியாத ஒன்று. ஒரு இனத்தின் சுயநிர்ணயத்தின் அடிப்படையில், இது முக்கியமான முதன்மையான நிபந்தனையாகும். இதை மறுக்கின்ற

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோடாடுகளும்

அனைவரும் மக்கள் விரோதிகளாவர். பாசிச புலிகளின் செயலைக் கொண்டு, யாழ் மேலாதிக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, இதை நாம் மறுதலிப்பது படுபிற்போக்கானது. இதற்கு எதிரான தனித்துவமான மக்கள் நலன் சார்ந்த அரசியல் வழி எதிர்ப்பவர்களிடம் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டும். உண்மையில் பிற்போக்காளர்களின் நடத்தைகளின் பின்னால் வால் பிடித்துச் சென்று, தமது எதிர்வினைகளை கொட்டித் தீர்ப்பதே, இவர்களின் சந்தர்ப்பவாத அரசியலாக முகிழ்கின்றது.

அனைத்து பிற்போக்கு மக்கள் விரோதக் கூறுகளையும் எதிர்த்து, மக்களின் ஐக்கியம் என்ற கோசத்தின் கீழ், அனைத்து பிரிவினைவாத பிளவுவாத நடத்தைகளையும் எதிர்க்க வேண்டும். இதற்கு சந்தர்ப்பவாதமாக அல்லாத, நிகழ்ச்சிகளின் பின் இழுபடாத தனித்துவமான அரசியல் நடைமுறை வேண்டும். இணைப்பிலும், இணைந்து இருப்பதுக்கும் யாழ் மேலாதிக்கமே இன்று எதார்த்தத்தில் தலைமை தாங்குகின்றது. அதாவது இன்று தலைமை தாங்கும் இன்றைய புலிகளும், நாளைய தலைமை தாங்க முயலும் புலியெதிர்ப்பாளர்களும், கிழக்கு மக்களின் அப்பட்டமான எதிரிகள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. இதில் நிபந்தனைகள் எதுவும் கிடையாது. ஒரு இனத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளின் மேலான ஆதிக்க பிரிவுக்கு எதிரான, போராட்டத்தையே இது கோருகின்றது. வடக்கில் எப்படி யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் போராட்டம் உள்ளதோ, அதேயொத்த நிலை தான் கிழக்கு மக்களின் நிலையும். கிழக்கு மக்களை, வடக்கு தனக்கு பின்னால் தனது நோக்கத்துக்கு 1956 - 1958 முதலாகவே பயன்படுத்தி வந்தது. இப்படி யாழ் மேலாதிக்கம், அந்த மக்களை ஒடுக்கியதை எந்தவிதத்திலும் அனுமதிக்கவும், அங்கீகரிக்கவும் முடியாது. இந்தப் போராட்டம் தொடருகின்றது. ஒவ்வொரு வடக்கு மக்களும், தனது சொந்த யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு எதிராக ஈவிரக்கமற்ற வகையில் போராடவேண்டிய வரலாற்றுப் பணியை, முன்னிபந்தனையான நேர்மை துணிவான செயலை செய்யக் கோருகின்றது.

கிழக்கு மக்கள் என்று பொதுவில் அழைக்கும் போது, கிழக்கு தமிழ் மக்களையும், முஸ்லீம் மக்களையும் தனித்தனியாக குறிக்கின்றது. கிழக்கு தமிழ் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையும், முஸ்லீம் மக்கள் மேலான யாழ் மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறையும் வேறுபட்ட வடிவில் காணப்படுகின்றது. கிழக்கு தமிழ் மக்களை யாழ் மேலாதிக்கம் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக தவறாக வழிநடத்திய வரலாறு உண்டு. இதற்கு கிழக்கு யாழ் தலைமைகள் துணை போனார்கள், போகின்றார்கள். இந்த வகையில் ஒடுக்குமுறையை சரியாக புரிந்து, துல்லியமாக ஐக்கியத்துக்காக ஒருமித்த போராட்டத்தை அனைத்து மக்களின் எதிரிகளுக்கு எதிராக நடத்தவேண்டும். எதிரி வடக்கில்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

மட்டுமல்ல, கிழக்கிலும், ஏன் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியிலும் உள்ளனர். இதற்கு மேலாக சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் உள்ளனர். மக்களின் எதிரி இனம் கண்டும், இனம் காண்பதையே இக்காலகட்டம் தெளிவாக கோருகின்றது.

குறிப்பாக முஸ்லீம் மக்களின் தனித்துவத்தை அங்கீகரிப்பதன் ஊடாக, இணைந்த வடக்குகிழக்கில் முஸ்லீம் மக்களின் தனித்துவமான அலகையும் அங்கீகரித்த, ஒரு கூட்டாச்சி முறை அவசியமானது. மக்கள் ஐக்கியமான செயல்பாட்டுக்கு எதிரான, அனைத்து பிரிவினைவாத பிளவுவாத மக்கள் விரோத நடத்தை தூண்டுகின்ற தமிழ் முஸ்லீம் பிற்போக்குவாதிகளை அம்பலப்படுத்தி போராடவேண்டும். மறுபக்கம் ஏகாதிபத்திய துணையுடன் பேரினவாதம், தனது இனவாத தீர்வாக, வடக்குகிழக்கை வலுக்கட்டாயமாக மக்களுக்கு எதிராக இணைக்கின்ற சதியை அம்பலப்படுத்தவேண்டும். கிழக்கு மக்கள் வடக்கின் யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு உட்படுத்துவதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். தீர்வு என்ற பெயரில் நடக்கும், இந்த கூட்டுச் சதியை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு தலைமை தாங்கும் புலிகளும், புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் இழைக்கும் கிழக்கு மக்களுக்கு எதிரான சதியை அம்பலப்படுத்தி போராடவேண்டும்.

இந்தியா இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் வடக்குடனான கிழக்கின் இணைப்பில், கிழக்கு மக்கள் வடக்குடன் இணைவதா? இல்லையா? என்ற தெரிவை வாக்களிக்க கோருகின்றது. இது உள்ளகத்தில் யாழ் மேலாதிக்கத்திற்கு அடிபணிவதா? இல்லையா? என்பதை கோருவதாக அமைகின்றது. கிழக்குடன் வடக்கு இணைவதா? என்று வடக்கு மக்களிடம் வாக்களிக்க கோரவில்லை. மாறாக கிழக்கில் மட்டும் கோரப்படுகின்றது. அப்படி என்றால் இதன் அர்த்தம் என்ன? கிழக்கு மக்கள் யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு உட்படுத்துவதை, அந்த மக்களிடம் அங்கீகரிக்க கோருவது தான். அதாவது யாழ்ப்பாணத்தானுக்கு கிழக்கு மக்கள் (மட்டக்களப்பான்) அடிமையாக இருக்க சம்மதிக்கின்றீர்களா என்பதைத்தான். அன்றைய இணைப்பு சாரப்படுத்தியது. இதுவே வாழ்வியல் எதார்த்தமாகவும் உள்ளது.

அன்றைய இணைப்பும், இதை நிரந்தரமாக்க கிழக்கு மக்களிடம் கோர இருந்த அங்கீகாரமும், யாழ் மேலாதிக்கத்தை உள்ளடக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியா உள்ளிட்ட துரோகக் குழுக்களின் துணையுடனான இந்த உடன்படிக்கையில், புலிகளும் கையை நளைத்தனர். எந்தளவுக்கு கேவலமான இழிவான நிலை. கிழக்கு மக்களை பணயம் வைத்து செய்யப்பட்ட அப்பட்டமான துரோகம். கிழக்கு மக்களிடம் நேரடியாகவே யாழ்ப்பாணத்தானுடன் சேர்ந்து வாழ்ப்போகின்றீர்களா என்று அப்பட்டமாக கேட்டால், இதேபோல் யாழ்ப்பாணத்தானின் அடிமையாக

மனித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

அரசியல் எடுபிடிகளாக வாழப் போகின்றீர்களா என்று கேட்டால், இல்லையென்றே வாக்களிப்பார். இதில் முஸ்லீம் மக்கள் பற்றி கேட்க வேண்டியதில்லை.

ஒருபுறம் யாழ் மேலாதிக்கம், மறுபுறத்தில் அதனை தலைமை தாங்கும் புலிகள் தனது சொந்த வன்முறை ஊடாக, இந்தப் பிளவை மேலும் பாரியளவில் அகலப்படுத்தியுள்ளனர். கிழக்கு தமிழ் மக்களை இழிவுபடுத்தியும், அவர்கள் மேலான வன்முறையை கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். கருணா விவகாரத்தின் பின், இது மேலும் நுட்பமாகி அகலமாகின்றது. கிழக்கு தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை, வடக்கு மக்கள் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் பண்பாட்டு கலாச்சார கூறுகள் ஊடாக இழிவாடி அந்த மக்களை தூற்றுகின்றனர். இதே போன்று முஸ்லீம் மக்கள் மேல், தொடர்ச்சியாக இனவிரோத அழிப்பில் புலிகள் ஈடுபடுகின்றனர். தமிழ் மக்களையும் அவர்களுக்கு எதிராக நிறுத்தி, அந்த மக்களை தூற்றுவதையே அரசியலாக்கியுள்ளனர். கருணா புலிகளில் இருந்த காலத்தில் கிழக்கில் எத்தனை முஸ்லீம் விரோத படுகொலைகள் நடந்தன. இன்று அதுவே அவர்களின் தலைவிதியாகியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் வடக்குடன் முஸ்லீம்கள் இணைந்த ஒரு நிர்வாக அலகை எப்படி சுயாதீனமாக ஆதரிப்பார்கள்?. இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக நாம் உள்ளோம்.

இந்த நிலையில் யாழ் மேலாதிக்கத்தையும், அதற்கு தலைமை தாங்கும் புலியையும் அம்பலப்படுத்தியும், அதே நேரம் இதைக் கூறி பிளவை விதைப்பதற்கு எதிராகவும், மக்களின் இணைப்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவது, எல்லோரினதும் உடனடிக் கடமையாக உள்ளது. யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு தலைமை தாங்கும் புலிகளையும், புலியெதிர்ப்புக் கும்பலையும் அம்பலப்படுத்தி, இதற்கு ஆதரவாக துணையாக பேரினவாதிகள் முன்வைக்கும் இணைப்பை தோலுரிக்க வேண்டும். மக்களை பிளக்கும் பேரினவாதத்தின் இணைப்பினுடாக பிரித்தாளும் உத்தியை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். பிளவு நடவடிக்கையை பேரினவாதத்தின் தீவிரமான பிரிவும், புலியெதிர்ப்பின் ஒரு பகுதியும் முன்னிலைப்படுத்துகின்றது. இதையும் அம்பலப்படுத்த வேண்டுகின்றது. இன்று ஐக்கியம் பிளவு, இதில் எது நடந்தாலும், மக்களின் பிளவின் மீது, மக்களின் அடிமைத்தனத்தின் மீது தான் அரங்கேறும். இனவாத அடிப்படை எல்லைக்குள், தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு இடையிலான பிளவிலேயே பேரினவாதம் தீர்வைத் திணிக்கும். இதற்கு எதிரான போராட்டம் தொடர்வதை யாரும் மறுதலிக்க முடியாது.

25.10.2006

**சமூக ஆற்றலற்ற மலட்டுத்தனம்
கொலைகளையே தீர்வாக்கின்றது**

கொலைகளையே தமது அரசியல் பரிகாரமாக சிந்திக்கின்ற எமது சொந்த மன உணர்வுகள், மனிதத்தின் சகல கூறுகளையும் மலடாக்கிவிடுகின்றது. எமது சிந்தனை முறையும், வாழ்வியல் முறையும், மற்றவனின் மரணம் மூலம் தீர்க்கப்படலாம் என்று நம்புகின்றது எமது அறிவு. அப்படித்தான் அதை விளக்குகின்றது. அப்படித்தான் அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. இப்படி சிந்திக்கின்ற காட்டுமிராண்டிகளைக் கொண்ட ஒரு சந்ததிகளின் காலத்தில், நாம் உயிருடன் வாழ்கின்றோம்.

மக்கள் மேலான கூட்டுப்படுகொலைகள், தனிநபர்கள் மேலான பழிக்கு பழிவாங்கல்கள் என்று எங்கும் எல்லாத் தளத்திலும், இதுவே அரசியலாகி புளக்கின்றது. புலிகள் முதல் அரசு வரை ஏன் கருணா தர்ப்பு கூட, இதற்காக சொந்த தர்க்கவாதத்தையே கொட்டித் தீர்க்கின்றனர். மனிதமோ அனுதினமும் செத்து மடிகின்றது.

ஏன் எதற்கு நாம் கொல்கின்றோம், ஏன் அதை நாம் நியாயப்படுத்துகின்றோம் என்றால், அதற்கு எந்த சுயவிளக்கமும் கிடையாது. துரோகி தியாகி, பயங்கரவாதி என்று பல பட்டங்களை மொட்டையாக சூட்டி, கொலைகள் மூலம் தீர்வு காணும் மலட்டு அரசியலே எம் மண்ணில் வக்கரித்து கிடக்கின்றது. காட்டுமிராண்டிகளின் கொலைவெறி தேசத்தில், இதுவே மனிதப் பண்பாகி, அதுவே ஒழுக்கமாகி, அதுவே வாழ்வாகிவிட்டது.

கொலைகளுக்கு எதிரான மனித உணர்வுகளைக் கூட, நேர்மையாக வெளிப்படுத்துவது கிடையாது. ஒன்றை மட்டும் சார்பு நிலையில் கண்டிப்பது,

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

மற்றையதை நியாயப்படுத்துவது. இதுவே இன்றைய அறிவுத்துறையின் ஒழுக்கமாகிவிட்டது. சமுதாயத்தில் புரையோடிக் கிடக்கும் இந்த வக்கிரம் ஆதிக்கம் பெற்ற கருத்தாகிவிட்டது. இதையே பத்திரிகைத் துறையும், ஒளி ஒலி ஊடகமும், ஏன் எழுத்து துறையும் கூட ஆக்கிரமித்துள்ளது. நெருப்பு கொம், நிதர்சனம் கொம் முதல், அந்த அரசியல் பின்னணி இசையில் பிழைக்கும் ஒட்டுண்ணி இணையங்கள் அனைத்தும் இந்த அரசியல் ஆபாசத்தில் தான் பூத்துக் குலுங்குகின்றது.

இதையேதான் பேரினவாத அரசும் செய்கின்றது. வாகரை தாக்குதல் பற்றி அரசின் உத்தியோகபூர்வ தகவல் அப்பட்டமான பொய்களை அடிப்படையாக கொண்டது. ராடார் மூலமும், உளவுத் தகவல் மூலமும் புலிகள் தாக்கும் நிலையைக் கண்டறிந்து, ஒன்றுக்கு இரண்டு முறை பரிசோதித்த பின் தாக்கியதாக கூறுவது அப்பட்டமான ஆபாசமான பொய்யாகும். ஒன்றுக்கு இரண்டுமுறை சரி ார்ந்த தகவலில், உளவுத் தகவல் அங்கே மக்கள் அகதியாக கூடி வாழ்கின்றனர் என்று கூறவில்லையோ? யாரை ஏமாற்றுகின்றீர்கள்.

இது எந்த விதத்திலும் புலிகள் மக்கள் மத்தியில் இருந்து தாக்கமாட்டார்கள் என்று அர்த்தமாகாது. புலிகள் மக்கள் மத்தியில் இருந்து திட்டமிட்டு தாக்குபவர்கள் தான். மலிவான பிரச்சாரத்துக்கும், இலகுவாக மனித உணர்வுகளை விலைபேசி பணம் திரட்டுவதற்கும் இது போன்ற கொலைகள் உதவுவதால், அதைத் திட்டமிட்டு தூண்டக் கூடியவர்கள் தான் புலிகள். கொலைகள் அனைத்தையும் ஆபாசமான பொய்கள் மூலம் நியாயப்படுத்துவது அல்லது மூடிமறைப்பது பொதுவாக அனைத்து தரப்பிலும் அரங்கேறுகின்றது. இப்படி தான் அரசு என்றால், புலிகள் முதல் கருணா தரப்புவரை பொய்களாலும் புரட்டுகளாலும் கொலைகளை நியாயப்படுத்தி, வக்கிரப்படுத்தி, அதை விளம்பரம் செய்து தமக்கு உரமாக்குகின்றனர்.

மக்கள் மீதும், அரசியலில் ஈடுபடுபவர்கள் மீதுமான படுகொலைகள் கொடுக்கும் விளைவு யிகப்பெரிய மனித அவலத்தையே விதைக்கின்றது. விதைவைகள் கொண்டு ஒரு தேசம் உருவாக்கப்படுகின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்கள் தான் நசிந்தவர்கள், நலிந்தவர்கள். ஒவ்வொரு கொலையும் பெண்ணின் வாழ்வையே நாசமாக்கி அவளையே அழிக்கின்றது. இந்தப் பெண்களின் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகளின் எதிர்காலமோ குனியமாகின்றது. எமது தமிழ் இனம் எந்தளவுக்கு சீரழிய முடியுமோ, அந்தளவுக்கு கொலைகாரர்களால் சீரழிக்கப்படுகின்றது. இதைச் செய்பவர்கள், அதை நியாயப்படுத்துபவர்கள், தாம் தான் தமிழ் மக்களின்

பாதுகாவலர் என்று தம்மைத் தாம் பீற்றிக்கொள்கின்றனர். அதற்காகவே கொல்கின்றனர்.

அரசை ஆதரிப்போரும், புலிகளை ஆதரிப்போரும் விதிவிலக்கின்றி கொலைகளை ஆதரித்து ஆபாசமாக கூச்சலிட்டு கூத்தடிக்கின்றனர். ரவிராஜ் ஆக இருக்கலாம், கேதீஸ் ஆக இருக்கலாம் அல்லது வாகரை படுகொலை முதல் கெப்பிற்றிக்கல் படுகொலை எல்லாமே காட்டுமிராண்டித்தனத்தையே தெளிவாக பறைசாற்றுகின்றது. கொலையை புலிகள் செய்தது, அரசு செய்தது, கருணா செய்தது என்று பிரித்து பார்த்து கண்டிப்பது, அதை ஆதரிப்பது என்பதற்கு எந்த அரசியல் தர்க்க நியாயவாதமும் கிடையாது.

அரசியல் ரீதியாக முரண்பட்டவர்கள், மாற்று அரசியலைக் கொண்டவர்கள், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை அரசியல் ரீதியாக அணுக மறுக்கின்றனர். இது கொலை செய்கின்ற அலுக்கோசுகளின் நிலையல்ல. மாறாக அரசியல் பேசும் இவர்கள் தமக்கு இடையில் கூட, அடாவடித்தன பேர்வழிகளாக ரவுடிகளாக, கொலையை தூண்டுபவர்களாக, அதற்கு துணை செய்பவர்களாக, அதை நியாயப்படுத்துபவராகவே உள்ளனர்.

பழிக்குப் பழி என்ற குறுகிய குதர்க்க அரசியல் மூலம், சமூகத்தை இழிவாக இழிவாடி இவர்கள் வழிநடத்துகின்றனர். கொலைகள் மூலம், இதுதான் சமூகத்தின் தீர்வு என்று பறைசாற்ற முனைவதை நாம் ஒருநாளும் மன்னிக்கவே முடியாது. இது போன்ற தொடர் கொலைகளை கடமைக்கு கண்டிப்பது, பிழைப்புக்கு இதை பயன்படுத்த புலம்புவது, சுயநலத்துக்கு பயன்படுத்துவது, குறுகிய அரசியல் வக்கிரத்தை கொட்டித் தீர்க்க விபச்சாரம் செய்து, எல்லாம் எம் மத்தியில் இரத்தமும் சதையுமாகவே அரங்கேறுகின்றது. கொலைகளை சார்புத் தன்மையில் விபச்சாரம் செய்து ஆதரிப்பது, எதிர்ப்பது என்ற அரசியல் விபச்சாரம் மிக கீழ்நிலைப் பாத்திரத்தை வகிக்கின்றது.

கொலைகளை உணர்வுபூர்வமாக மனித உள்ளடக்கத்தில் எதிர்கொண்டு, எதிர்த்துப் போராடும் அரசியல் வளமே எம்முன் அவசியமானது. மக்களை சிந்திக்கவும், மனிதத் தன்மையை கற்றுக் கொள்ளும் வழியில் நாம் போராட வேண்டியுள்ளது. மனிதனை மனிதனாக நேசிக்க கற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு எதுவும் இதற்கு மாற்றுத் தீர்வாகாது.

துப்பாக்கியும் கையுமாக மட்டுமின்றி கழுத்தை வெட்டி முண்டத்தை எடுத்துச் செல்லும் வெறிகொண்ட ஒரு கொலைகாரக் கூட்டம், நன்கு பயிற்றப்பட்டு கொலைக்களத்தில் அலுக்கோசுகளாக இறக்கி

மனித அலகுகளில் யிதற்கும் அரகியலும் கோயாடுகளும்

விடப்பட்டுள்ளனர். அன்றாடம் அதிர்ச்சியூட்டும் கொலைகள், விதவிதமான கொலைகள் எல்லாம் எமது தமிழினத்தின் விடுதலையின் பெயரில் நடக்கின்றது. இந்தக் கொலைவெறி பிடித்த அலுக்கோசுகள் தான், தமிழ் சமூகத்தின் பாதுகாவலராம். ஆளாளுக்கு நியாயம் தர்க்கம். இதுவே எமது தேசிய வரலாறு முழுக்க வக்கிரமடைந்து கிடக்கின்றது. மனித மூளைகளை மலடாக்கி, அவர்களை கழுவினேற்றுகின்ற இந்த அலுக்கோசுகளின் உலகத்தில், மனித சிந்தனையை துளிர்விட வைப்பதன் மூலம் தான், நாம் மனிதனாக மீண்டும் மீள முடியும். இதன் மூலம் தான் நாம் மனிதனாக இருக்க சுற்றுக்கொள்ள முடியும். இரத்தமும் சதையுமாகிப் போன எமது சமுதாயத்தில், இதைவிட இதற்கு மாற்று எதுவும் கிடையாது. இது மட்டும் தான் மனிதனைச் சார்ந்ததும், நடைமுறையில் செயல்பூர்வமானதுமாகும்.

10.11.2006

இலங்கையில் முதன்மைப் பிரச்சினை புலிப் பாசீசமா?

இதை சாரமாக கொண்டு, மற்றொரு புலியெதிர்ப்பு அணியும் குலைக்கின்றது. புலியெதிர்ப்பையே அரசியலாக கொண்டு, அதையும் மார்க்சியத்தின் பெயரில் திரித்து குலைக்கின்றது. இந்த புதிய அணி முதலாளித்துவம் என்ற சொற்களைக் கொண்டே மார்க்சியத்தை சாயம் அடித்தபடி தான், புலியெதிர்ப்பில் தன்னை வேறுபடுத்தி நிற்கின்றது. சொந்தப் பெயரிலும் புனைபெயரிலும் தேனீ மற்றும் ரீ.பீ.சீயில் சிவப்பு கம்பளம் விரித்து, புலியெதிர்ப்பு அரசியலை விபச்சாரம் செய்தவர்கள் தான் இவர்கள். திடீரென்று அதில் இருந்து பிரிந்து, புதிய புலியெதிர்ப்பு அணியாகவே மறுபடியும் வந்துள்ளனர்.

துண்டைக் காணோம் துணியைக் காணோம் என்று விபச்சாரத்தை கைவிட்டு ஓடவெளிக்கிட்டவர்கள், கையில் கிடைத்த சிவப்பு துணியை போர்த்திய படி ஓடி வந்தனர். மறுபடியும் மிக மோசமான அப்பட்டமான பேரினவாதிகள் தான் நாங்கள் என்பதை அடித்துக் கூறுகின்றனர். இதை சோபாசக் தியின் சத்தியக் கடதாசியில் இந்த ஆபாசத்தை அரங்கேற்றியுள்ளனர். வெட்கக்கேடான ஆபாசமாக சிவப்பு சாயம் அடித்த இவர்களின் அரசியல் படி, தமிழ் மக்களுக்கு என்று தனித்துவமான அரசியல் பிரச்சினைகள் எதுவும் கிடையாது என்பதே இவர்களின் அரசியலாகும். பேரினவாதம் என்பது கற்பனையானது, அது தமிழ் பாசிட்டுகளினது, தமிழ் முதலாளிகளின் சொந்தக் கண்டுபிடிப்பு என்பதே, இவர்களின் அரசியல் முடிவு. அதை பேரினவாதத்துக்காக வாலாட்டி குலைக்கும் போது உதிர்த்து விடுகின்றனர். "இலங்கை அரச இயந்திரம் பெளத்த சிங்கள இனவாதத்தால்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. ... என்பது பெரும் பொய்யாகும்." என்கின்றனர். தமிழ் பேசும் மக்களின் மீதான பேரினவாத இனவொடுக்குமுறை பற்றிய திரொக்ஸ்கிய அரசியல் பார்வை இதுவாகும்.

இதனால் இவர்கள் பேரினவாதிகள் போல், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு என்று எந்த தீர்வையும் ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. அதேபோல் இவர்கள் முன் வைப்பதும் கிடையாது. மக்களை அணிதிரட்ட எதுவுமிருப்பதில்லை. இவர்களின் இந்த பேரினவாத நிலையை, அவர்களின் சொந்த மார்க்சிய வார்த்தையில் சொன்னால் "சுயநிர்ணய உரிமை" அரசியலின் சகாப்தம் இன்று முடிவடைந்து விட்டது." என்று ஒரே வார்த்தையில் அடித்துக் கூறி விடுகின்றனர். தமிழ் மக்களின் எதிரி கூட இப்படி கூறியது கிடையாது. இப்படிக் கூறி தமிழ் மக்களின் எதிரிகளுடன் கைகோர்த்து நிற்கின்றனர். இதே அரசியல் நிலையைத் தான் ஜே.வி.பியும் இனவாதமாக கொப்பளித்து அதை தமிழ் மக்களின் முகத்தில் காறி துப்புகின்றது.

சுயநிர்ணயம் என்பது தமிழ் மக்களுக்கு கிடையாது என்பதால், பேரினவாதத்தை ஆதரிக்க கோருகின்றனர். அதை அவர்களின் சொந்த மார்க்சிய நடைமுறை சார்ந்த பேரினவாத அரசியலாகவே கூறுகின்றனர். "புலிகள் அரசுக்கிடையே இராணுவ மோதல் மூண்ட போது புலிப்பாசிசம் தோல்வியுறவேண்டும் என்ற தெளிவான அரசியல் நிலைக்கு" செல்வது தான் அவசியம் என்கின்றனர். இதைத்தான் அவர்கள் தமது சொந்த அரசியலாக நடைமுறையாக கொள்கின்றனர். இதைத்தான் இவர்கள் மக்களுக்கு மாற்று வழியாக காட்டுகின்றனர். பாசிச ஒழிப்பு என்ற பெயரில், தம்மையொத்த ஒரு கைக்கூலிகளாக எப்படி இருந்தல் என்பதையே, சோபாசக்தியின் சத்தியக்கடதாசியில் முதலாளித்துவம் பற்றி பூசைகாட்டியபடி விளக்குகின்றனர். இந்த அரசியல் ஆபாசத்தைத் தான், அவர்கள் திரொக்ஸ்கிய மார்க்சிய நிலை என்கின்றனர். இவர்கள் ஜே.வி.பியின் வலது பேரினவாத "இடது" நிலையைப் பின்பற்றும், வலது திரொக்ஸ்கிய வாதமே பேரினவாதமாக கொப்பளிக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையை ஏற்க மறுக்கும் இவர்கள், எல்லாவற்றையும் புலியாக, புலிப் பாசிசமாக காட்டியே புலியெதிர்ப்பு அரசியலை பிதற்றுக்கின்றனர். பேரினவாத பாசிட்டுகளுடன், கூடி நிற்க திரொக்ஸ்கியத்தின் பெயரில் அழைக்கின்றனர். இந்த அழைப்பையே "இலங்கை அரசு புலிகளை இராணுவரீதியில் சாகடிக்கும் எனில் கூட நாம் அதையும் நிபந்தனைகளோடு ஆதரிக்கலாம்." என்கின்றனர். நல்ல நகைச் சுவையான வேடிக்கை தான், போங்கள். இதை மார்க்சியம் என்றால் கைகொட்டி சிரிப்பார்கள். ஏதோ நிபந்தனையுடனாம்! சரி அந்த நிபந்தனை

தான் என்ன? புலிப் பாசிசத்தை அழித்த பின்பு திரொக்ஸ்சிகளிடம் ஆட்சி தரவேண்டும் என்பதோ அந்த நிபந்தனை? ஐயோ பாவம் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள்.

இவர்கள் மனதில் நினைக்கும் நிபந்தனையுடன் ஆதரிக்கும் இலங்கை அரசைப் பற்றிக் கூறும் போது "இலங்கை ஆசியப் பிராந்தியத்தில் இந்திய, சீன, ஐப்பானிய, பாகிஸ்தான் அரசுகளின் பொருளாதார அரசியல் இராணுவ உதவிகளுக்கு கட்டுப்படும் சக்தியாகி விட்டது. அவைகளின் சொற்கேட்கும் சார்புநிலைச் சக்தியாகிவிட்டது." என்று கூறுகின்றனர். அப்படி என்றால், சார்புநிலை சக்தியாக முன்னம் என்னவாக இருந்தனர்? அது எப்படி எப்போது இல்லாது போனது? உலகத்தை கொள்ளையடித்த களைப்பில், ஏகாதிபத்தியம் இலங்கை கடற்கரையில் பொழுதுபோக்குக்கு படுத்துக்கிடந்து மீன் பிடிக்கின்றனரோ!

ஏகாதிபத்தியம் புலிகளை தடைசெய்த பின்பும், அவர்களை அழிக்காது, சும்மா விட்டிருக்கு என்ற கடுப்பே இப்படி புலம்ப வைக்கின்றது. புலியை அழிக்காது தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தீர்வை வைக்க ஏகாதிபத்தியம் கோருகின்றது என்ற கோபம், அரசின் மனித உரிமை மீறல் பற்றியும் ஏகாதிபத்தியம் முன்வைக்கின்றது என்ற ஆத்திரமே உளறவைக்கின்றது. (ஏகாதிபத்தியம் ஏன் இதை செய்கின்றது என்பது மற்றொரு விடயம்.) ஏகாதிபத்தியத்தை விடவும், இலங்கை அரசு உடனடியாக யுத்தம் மூலம் புலியை அழிப்பதால் நிபந்தனை என்று கூறியபடி ஆதரிப்பதே, இவர்களின் அரசியலாகின்றது. இங்கு என்ன நிபந்தனை என்று மட்டும் தயவு செய்து கேட்டுவிடாதீர்கள். நாங்கள் சொல்லுவோம், ஆனால் அது என்னவென்று இனிமேல் தான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

இப்படி இலங்கையின் சார்புநிலை பற்றி கூறுபவர்கள் தான், இந்த சார்பு அரசு புலிகளை அழித்தால் ஆதரிக்க வேண்டும் என்கின்றனர். இங்கு அழிப்பது இந்தியா உள்ளிட்ட அன்னிய சக்திகள் அல்லவா? அப்படியாயின் உங்கள் நிபந்தனை இலங்கை அரசுக்கா? அல்லது அதை வழிநடத்தும் அன்னியருக்கா? இப்படி அன்னிய சக்திக்கு பாய்விரிப்பது திரொக்ஸ்சிய விபச்சாரமில்லையோ? இங்கு "இந்திய, சீன, ஐப்பானிய, பாகிஸ்தான் அரசுகளின் பொருளாதார அரசியல் இராணுவ" உதவிக்கு இலங்கை கட்டுப்பட்டது என்பதே ஒரு திரிபாகும். இது இவர்களின் மற்றொரு அரசியல் திரிபு. உலகமயமாதலை பாதுகாக்க விடயத்தை மேலெழுந்தவாரியாக திரித்து, ஏகாதிபத்தியத்தை உள்ளடக்க ரீதியாக இலங்கையில் பாதுகாப்பதாகும். இப்படி பல ஆனால் அவற்றை இக்கட்டுரை விவாதிக்க முற்படவில்லை.

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இவர்களும் ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீக்கும் இடையில் என்ன வேறுபாட்டுடன் ஓடிவந்து, சோபாசக்தியின் சத்தியக்கடதாசியில் என்ன கூறுகின்றனர் என்பதை சுருக்கமாக பார்போம். இதன் மூலம் நுட்பமாக புலியெதிர்ப்பின் பன்மைப் போக்கை தெளிவுபடுத்த முடியும்.

பேரினவாதத்துடன் கூட்டுச்சேர்ந்தே புலிகளை அழிக்கவும், அதை பகிரங்கமாக அங்கீகரிக்க மறுக்கும் ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீ நிலைப்பாடு தான், இவர்களின் அடிப்படையான அரசியல் முரண்பாடு. இதற்கு முதலாளித்துவம் என்ற சொல்லை உச்சரித்து பசுபுகின்றனர். இந்த ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீயுடான முரண்பாட்டை "புலிகள் அரசுக்கிடையே இராணுவ மோதல் மூண்ட போது புலிப்பாசிசம் தோல்வியுறவேண்டும் என்ற தெளிவான அரசியல் நிலைக்கு இவர்களால் போக்குபடியவில்லை. இலங்கை அரசு புலிகள் இடையே நடுநிலமை உண்டெனக் கருதிக்கொண்டு இரு பகுதிகளையும் தாக்கத் தொடங்கினர். இலங்கை அரசு வெற்றிபெற வேண்டும் எனக் கூறினால் அறு சிங்களத் தேசியவாதத்தை ஆதரிப்பதாய் கருதப்பட்டு விடும் என்று கருதியதால் வட துருவத்திற்கும் தென் துருவத்திற்கும் பாய்ந்தனர்." இது தான் இந்த புலியெதிர்ப்பின் பின் பூத்துக் குலுங்கும் புதிய அவதாரம். இதற்கு சோபாசக்தியின் சத்தியக்கடதாசி, தனது முந்திய நிலைக்கு மாறாக துணைபோவது அறியாமையா? அல்லது ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீ மீதான எதிர்ப்பா? இதை மறுபிரசுரம் செய்த தூண்டில் முன்னும் இக்கேள்வி பொருந்திநிற்கின்றது.

ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீயில் இருந்து பிரிந்தவர்களின் அரசியல், பேரினவாத அரசை நேரடியாக ஆதரிப்பது தான். அரசு பயங்கரவாதத்தை புலிப் பாசிச அழிப்பில் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இதைச் செய்ய மறுக்கும் மேற்கத்தைய நாடுகளை, இதன் அடிப்படையில் எதிர்க்க வேண்டும். புலியை ஏகாதிபத்தியம் அழித்தால், சூக்குமமான அந்த நிபந்தனையுடன் நாம் மறுபடியும் அரசியல் மூலம் பூசி ஆதரிக்க கோருவோம். இதை விடுத்துவிட்டு தமிழ் மக்களுக்கு தீர்வு என்பதும், இதை அண்மைக்காலமாக ஏகாதிபத்திய வாலில் தொங்கியபடி முன்வைக்கும் ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீயின் நிலையை பினாற்றல் என்பது இவர்களின் புலியெதிர்ப்பு நிலை. இதனால் தான் இவர்கள் ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீயுடன் முரண்பட்டனர். இந்த ஓட்டுமொத்த அரசியல் விமர்சாரத்தைத் தான் இவர்கள் "இலங்கை அரசு புலிகளை இராணுவரீதியில் சாகடிக்கும் எனிற்கூட நாம் அதையும் நிபந்தனைகளோடு ஆதரிக்கலாம். புலிப்பயங்கரவாதம் மேல் தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டால் ஐயோ இது சிங்கள அரசை ஆதரிப்பதாகிவிடும் என்று அரசியலில் களங்கப்படாத கற்புடன் இருப்பதாய் கருதும் சிலர் குரலிடுவார்கள்.." என்று கூறி வாருங்கள் என்று அழைக்கும் திரொக்ஸ்சிகள், தங்களுடன் சேர்ந்து கற்பழிக்க கோருகின்றனர்.

தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தீர்வு அவசியம் என்பதை ஏகாதிபத்தியத்தின் பின் நின்று வலியுறுத்தும், ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீ புலியெதிர்ப்புக் கும்பலுடன் முரண்பட்டு நிற்கின்றனர். இதை மூடிமறைக்கவே, முதலாளித்துவம் என்ற அந்தச் சொல் மட்டும் உதவுகின்றது. புலியை அழிப்பதே இவர்களின் அரசியலாகின்றது. தமிழ் மக்களுக்கு தீர்வை வழங்க மறுப்பவர்களுடனும், புலியை அழிக்கும் யாருடனும் கூட்டுச் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்பதே இவர்களின் அரசியலாகும். தேனீ மற்றும் ரீ.பீ.சீயில் இருந்து பிரிந்து வந்த இந்த புதிய கொண்டோடி புலியெதிர்ப்பு அணியில் தமிழரசன், மற்றும் அழகலிங்கமும் கொலுவேற்று இருக்கின்றனர். இதற்கு சோபாசக்தியும் அவரின் சத்தியக்கடதாசியும் எந்தவகையில், எதன் அடிப்படையில் துணைபோகின்றது என்பது மற்றொரு புதியதொரு விடையம்.

மேலே எழுப்பிய கேள்விகளை விடவும், சோபாசக்தியின் முன்னைய திரொக்ஸ்சிய நிலையா இதற்கு மேலும் கூடுதலாக துணைபோகின்றது?. இந்த இருவரும் தமது திரொக்ஸ்சிய அடுக்குமொழியுடன், முதலாளித்துவம் என்ற சொல்லைக்கொண்டு அரசியல் வித்தைகாட்ட முனைகின்றனர். இந்த அரசியல் வித்தை அப்பட்டமான ஆபாசமான பேரினவாதமாகவே வெளிப்படுகின்றது. நீங்கள் இந்த அரசியல் புலியெதிர்ப்பு ஆபாசத்தை புரிந்துகொள்ள "சர்வதேச சமூகமும் புகலிட ஜனநாயகச் சக்திகளும்" என்ற கட்டுரையை <http://www.satiyakadatasi.com/?p=52#respond> என்ற பகுதியில் காணமுடியும்.

இப்படி புலியெதிர்ப்பின் மற்றொரு கடைகோடிக்குள் நின்று இவர்கள் குலைப்பது எப்படி? அதைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம் இவர்கள் எப்போதும் விடயத்தை எடுத்து விவாதிப்பது கிடையாது. சொற்களைக் கொண்டு வித்தை காட்டுவது, இவர்களின் அரசியல் மரபு. விடயத்தை எடுத்து நேரடியாக பதிலளிப்பதில்லை. மாறாக விடயத்துக்கு வெளியில் அலட்டுவதே நிகழ்கின்றது. மார்க்சிய சொற்கள், மார்க்சிய சொற்கோவைகளை கொண்டு சதா புலம்புவர். இன்று முதலாளித்துவம் பற்றி பேசும் இவர்கள், அந்த தேனீக்கு பின்னால் நின்று குலைத்ததையிட்டு, எந்த சுயவிமர்சனமும் செய்யப் போவதும் கிடையாது. அந்த அரசியல் தான் மறுபடியும் அரங்கேறுகின்றது. ஏன் இன்று ரீ.பீ.சீ மற்றும் தேனீ பற்றிய இன்றைய மதிப்பீட்டை, அன்று வைக்காது எப்படி கூடிக்குலாவி விபச்சாரம் செய்ய முடிந்தது. அதில் இருந்து ஏன் தாங்கள் விலகினோம் என்று கூறுவது கூட வெளிப்படையாக கிடையாது.

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

தங்கள் பேரினவாத நிலையை நியாயப்படுத்த புலி, புலிப்பாசிசம் பற்றி மட்டும் கதைக்க முற்படுகின்றனர். பாசிசத்தின் பின்னால் உள்ள அரசியல் போக்கைப் பற்றி இவர்கள் அக்கறைப்படுவதில்லை. பாசிசம் என்பது சுரண்டலின் உச்ச வடிவம். மக்களை அமைதியாக சுரண்ட முடியாது என்ற நிலையில், சுரண்டலை பாதுகாக்கவும் தொடரவும் கையாளும் ஒரு வடிவம் தான் பாசிசம். இதை புரிந்து கொள்ளாது இதை மறுதலித்து, இலங்கை அரசின் பின் பாசிச ஒழிப்பின் பெயரில் கூத்தடிப்பது தான் இவர்களின் உயர்ந்தபட்ச அரசியல்.

புலிப்பாசிசத்தைப் பற்றி பேசுவதாக இருந்தால், இதில் இருந்து வேறுபட்ட தமிழ் மக்களையும், அவர்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அதற்காக மக்களைச் சார்ந்து நின்று போராட வேண்டும். அந்தப் போராட்டத்தை மட்டும் கோரவேண்டும். அதை மட்டும் ஆதரிக்க வேண்டும். இல்லாத அனைத்தும் நிச்சயமாக தெளிவாக மற்றொரு பாசிசமே. உள்ளடக்கத்தில் பேரினவாதத்தின் புலியெதிர்ப்புக் கூச்சலாகத்தான் இருக்கும். இதற்கு புலிப் பாசிசத்தின் பெயரில், திரொக்ஸ்சிய சிவப்பு சாயமடிக்கலாம். ஆனால் மக்களினதும், அவர்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைக்கும் யாரும் சாயமடிக்க முடியாது. முதலில் நாம் சிலவற்றை தெளிவுபடுத்தவேண்டும்.

- ♦ தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சினைகள் உண்டு என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோமா?
- ♦ தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு அரசியல் தீர்வு அவசியம் என்று ஏற்றுக்கொள்கின்றோமா?
- ♦ தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சினை உண்டு என்றால், அதற்குரிய தீர்வு என்ன?
- ♦ புலி, புலி பாசிசத்தை ஒழிப்பது எப்படி?
- ♦ புலியை ஏதோ ஒரு வகையில் ஒழிக்க முனையும் ஏகாதிபத்தியம், மற்றும் இலங்கை இந்திய அரசை, நாங்கள் எப்படி எந்த அரசியல் வழியில் எதிர்க்கின்றோம்?
- ♦ புலியெதிர்ப்பு அணியை நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம் என்றால், எப்படி? எந்த அரசியல் அடிப்படையில்?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு திரொக்ஸ்சிய புலியெதிர்ப்பு அணியும் சரி, மற்றவர்களும் சரி நேரடியாக தெளிவாக பதிலளிப்பது கிடையாது. சுற்றி வளைத்து சீட்டி அடிப்பார்கள். உண்மையில் ஏன் இவர்கள் பதிலளிப்பதில்லை.

மக்களின் ஜனநாயக (தேசிய பொருளாதார சார்ந்த பண்பாட்டு மொழிக்) கோரிக்கையை இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையை வெறும் சுருத்து சுதந்திரத்துக்கான தமது கோரிக்கையாக மட்டும் திரிக்கின்றனர். பேரினவாதம் பாசிசமாக இருப்பதை மறுத்து, அதை ஒப்பீட்டின் அளவில் சுருக்கி மிதமானதாக காட்டிவிடுகின்றனர். அரசை ஆபத்தில்லாத ஒன்றாக காட்டி விபச்சாரம் செய்யும் இவர்கள், புலிப்பாசிசத்தை மட்டும் ஒரு பூதமாக காட்டுகின்றனர். இலங்கையின் முதல் எதிரியாக புலியைக் காட்டி, அரசை இரண்டாம் பட்சமான மிதவாதக் கூறாக காட்டிவிடுகின்றனர். இதன் மூலம் அரசை ஒரு ஆபத்தில்லாத மிதவாத நண்பனாக காட்டி, அதை சார்ந்து நின்று புலியை அழிக்க கோருகின்றனர். "புலிப் பாசிசம் அழிவதென்பது தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களின் பொதுவான ஜனநாயக அரசியலுக்கு அவசியமானதாகும்." என்று கூறி, அரசை ஆதரிக்க கோருகின்றனர். அரசை ஜனநாயக அரசாக சித்தரிக்கின்ற அரசியல் விபச்சாரம் அரங்கேறுகின்றது. அதையே "சர்வதேச நிலமைகளும் தீவிரமாகக் கடந்த வருடங்களில் மாற்றம் அடைந்தமையும், தமிழ் சிங்கள இனவாதம் கடந்த இலங்கை தழுவிய ஜனநாயக அரசியல் தோன்றியிருப்பதையும் அடையாளம் காணவில்லை." என்று, தமது திரொக்ஸ்சிய பேரினவாத நிலைக்கு சுயவிளக்கம் தருகின்றனர். இலங்கையில் ஜனநாயக அரசியல் தோன்றியிருப்பதாக பம்மாத்து விடுகின்றனர். "தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களின் பொதுவான ஜனநாயக அரசியலுக்கு" ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, பேரினவாத எதிர்ப்பு அவசியமற்றது என்பதே இதன் சாரமாகும். இதைத்தான் "புலிப் பாசிசத்தை எதிர்த்து நடைபெறும் அரசியல் - இராணுவப் போராட்டங்களில் புலிகளை எதிர்க்கும் தமிழ், சிங்கள ஜனநாயகச் சக்திகள் அனைத்தையும் ஆதரிக்க வேண்டும்." என்கின்றனர். புலிப்பாசிசத்தை எதிர்க்கும் ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூட கூட்டுச் சேரக் கோருகின்றனர்.

புலியெதிர்ப்பு அரசியலே, மக்கள் விரோத அரசியலாக புளுத்து வெளிவருகின்றது. மக்கள் தமது சொந்த எதிரிகளுக்கு எதிராக, தமது சொந்த அதிகாரத்தை நோக்கி போராடுவதையே இது மறுதலிக்கின்றது. இதனால் மக்கள் நலன் சார்ந்த அரசியலை, இந்த புலியெதிர்ப்பு திரொக்ஸ்சியவாதிகளால் முன்வைக்க முடிவதில்லை. உள்ளடக்கத்தில் இவர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு அரசியல் பிரச்சினை உண்டு என்பதை

மனித அலங்காரம் மீதும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அனைத்தையும் புலிப் பாசிச பிரச்சினையாக திரிக்கின்றனர். இதனால் தான் இவர்கள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வை முன்வைப்பதில்லை. எதார்த்தம் இதற்கு எதிராக நடைமுறையில் செயல்படுகின்றது. இந்த நிலையில் யாராவது தீர்வை வைத்து இந்த பிரச்சினையைத் தீர்த்தால், அதில் தொங்கும் ஒரு சாத்தானாகவே இவர்கள் தொடர்வார்கள்.

உண்மையில் இலங்கை பேரினவாத அரசை ஆதரிப்பதற்கு அப்பால், இவர்களிடம் புலி, புலி பாசிசத்தை ஒழிப்பதற்கு மக்கள் நலன் சார்ந்த வேலைத் திட்டம் என எதுவும் கிடையாது. அதாவது நடைமுறைப் பிரச்சினை மீது மாற்று அரசியல் வழி கிடையாது. நடைமுறை பிரச்சினைக்கு அப்பால், பாசிசத்தை ஒழிப்பது பற்றி வீம்புக்கு ஒப்பாரிவைக்கின்றனர். அரசியல் நடைமுறைப் பிரச்சினை மீது, அதன் உள்ளடக்கத்தில் செயல்படுவதன் மூலம் மட்டும் தான், பாசிசத்தை மக்கள் நலன் சார்ந்து நின்று ஒழிக்கமுடியும். இதுவல்லாத அனைத்தும் மற்றொரு பாசிசம் தான்.

மக்கள் நலனை சார்ந்து நின்றல் என்பது, மக்களின் தேசிய பிரச்சினைகள் மீது சார்ந்து நின்றலே ஒழிய இதற்கு அப்பால் வேறு எதுவுமல்ல. இதுபற்றி இவர்களிடம் எந்தத் தீர்வும், மாற்றும் கிடையாது. புலியை ஒழிக்க யாருடனும் எப்படியும் சேரத் தயார். மேலதிகமாக இதற்கு நிபந்தனையுடன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். புலியை ஒழிக்க பேரினவாதம் முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரை ஆதரிப்பது அவசியம் என்கின்றனர். இது தான் புலியெதிர்ப்பின் சாரம். அது தான் "தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களின் பொதுவான ஜனநாயக அரசியலுக்கு" அவசியமான நிபந்தனை என்கின்றனர். மார்க்சியம், முதலாளித்துவம் என்ற சொற்கோவைக்கு அப்பால், புலியெதிர்ப்பில் இவர்களிடம் அரசியல் ரீதியாக இருப்பது, மக்களின் எதிரியுடன் நேரடியாக துணைபோவதுதான்.

"தேசிய நலன்கள் பாசிசத்தை அழிப்பதைவிட முக்கியமானவையா?" என்று பிதற்றுகின்றனர். தேசிய நலன்கள் என்ன? பாசிசத்தை எப்படி அழிப்பது? திரொக்ஸ்சிய வாதிகளே! ஸ்ராலினிசம் அது இதுவென்று அவட்டாடால் பதிலை சொல்லுங்கள். தேசிய நலன்கள் என்ன? பாசிசத்தை எப்படி ஒழிப்பது? தேசியம் பாசிசத்துக்கு எதிராக இருப்பதையும், தேசியம் ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் பேரினவாதத்துக்கு எதிராக இருப்பதையும், இவர்களால் ஒரு கணம் கூட ஜீரணிக்க முடிவதில்லை. புலிகளின் பெயரில், புலிப் பாசிசத்தின் பெயரில், தேசிய எதிர்ப்பு இவர்களின் செமியாக் குணமாகி வாந்தியாகின்றது. தேசியம் என்பது சாரம்சத்தில் உலகமயமாதல் எதிர்ப்பையும், அதையொட்டிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையும்

அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதை மறுதலிக்கும் இவர்கள், அன்னிய சக்திகளையும் அரசு இயந்திரத்தையும் நம்பி, மக்களை அவர்கள் பின் செல்லக் கோருகின்றனர். மக்களின் சொந்த அரசியல் வழியில் நம்பிக்கையற்ற, ஒட்டுண்ணிகளின் செயல்பாடாக இது வக்கரிக்கின்றது.

இந்த நிலையில் பாசிசத்தை மக்கள் மட்டும் தான் ஒழிக்க முடியும். இதற்கு வெளியில் எதுவுமல்ல. இலங்கை மக்களும், சர்வதேச சமூகத்துக்குமே இந்தக் கடமையுள்ளது. அரசு, அன்னிய அரசுகள், கூலிக் குழுக்களால் பாசிசத்தை ஒழிக்கமுடியாது. அது மற்றொரு பாசிசத்தையே, மாற்றாக கொண்டு வரும். இதன் பின்னால் திரொக்ஸ்கிகள் அன்னக்காவடி எடுத்து அரோகரா போட்டு ஆடலாம், ஆனால் மக்கள் ஆட முடியாது. அதாவது ஆட மாட்டார்கள்.

தேசியத்தை விட பாசிசத்தை அழிப்பதே முதன்மையானது என்கின்றீர்களே? நல்ல பொருத்தப்பாடான புலியின் அதே அரசியல் புரந்தது வருகின்றது. புலிகள் கூறுகின்றனர் நாங்கள் நிரந்தர தீர்வைப் பற்றி பேசமாட்டோம், மனிதாபிமான பிரச்சினையை மட்டும் பேசுவோம் என்றனர். இரண்டையும் ஒன்றுக்குகொண்டு எதிராக நிறுத்தி புலம்பியது போன்றதே. பாசிச ஒழிப்பும், பாசிசத்தை ஒழிப்பது மட்டும் தான் முதல் நிகழ்ச்சி நிரல், தேசிய நலன் நிகழ்ச்சி நிரலில் இருக்க முடியாது என்கின்றார்கள். புலிகளுடன் இணங்கிப் போகும் நல்ல வேடக்கையான இலங்கை அரசியல்.

தேசிய நலனை மறுக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துடனும், அதையே அமுல்செய்யும் இலங்கை பேரினவாத அரசுடனும், கூட்டுச் சேர்ந்த புலியை அழிக்க தேசிய நலன்கள் தடையாக உள்ளது. இதனால் தேசிய நலனா! அதுவென்ன என்பதும்! அல்லது அதை பிறகு பார்ப்போம் என்பதும் இந்த புலியெதிர்ப்பாளர்களின் அரசியலாகின்றது. பாசிசத்தை ஒழிக்க அன்னிய சக்திகளுடன் இணைய தடையாக உள்ள, தேசியத்தை இழிவாடி வம்பளக்கின்றனர். மக்கள் சார்ந்து பாசிச ஒழிப்பு பற்றி இவர்கள் கடுகளவு கூட எண்ணுவதில்லை. நாம் முன்பு சுட்டிகாட்டியது போல், முதலில் தமிழீழம் பின் ஜனநாயகம் என்று கூறும் புலிகளின் நிலைக்கும், இதே போல் முதலில் ஜனநாயகம் பிறகு சமூக முரண்பாடுகளை தீர்த்தல், என்ற ஈ.பீ.சீ மற்றும் தேனீ கும்பலின் புலியெதிர்ப்பு நிலைக்கும், முதலில் பாசிச ஒழிப்பு என்பது சமாந்தரமானது. முதலில் புலிப் பாசிச ஒழிப்பு, அதன் பின்பு தான் அனைத்தும் என்பது இந்த இடது வேடமிட்ட வலது புலியெதிர்ப்பாளர்களின் அரசியல் நிலையாகும். மக்களைச் சார்ந்திருப்பதில் இருந்து எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அரசியல் ரீதியாக விலகுகின்றதோ,

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் சிரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அந்தளவுக்கு இந்த மக்கள் விரோதப் போக்கு அரங்கேறுகின்றது. அது சொல்லும் விதம் மட்டும் நாசக்காகவே மாறுபடுகின்றது.

பாசிசம் தேசிய நலனை மறுதலிக்கின்றது என்ற அரசியல் உள்ளடக்கம், திரொக்ஸ்சிய மலடுகளுக்கு புரிவதில்லை. மக்களின் நலன்கள் தான் தேசியம். மக்களின் நலன்களை ஏகாதிபத்தியம், பேரினவாதம், புலிகள் என யாருமே ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. தேசியம் சமன் பாசிசம் என்ற திரொக்ஸ்சிய மலட்டுத்தனம் ஆற்றலற்றது. சொந்த மக்களின் நம்பிக்கையற்றது. மக்களின் எதிரிகளுடன் சேர்ந்து நின்று முரண்பாடுகளை தீர்க்க கோருகின்றது. பாசிசத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்றால், தேசியத்தை மக்களின் தமது சொந்த நலனில் இருந்தே முன்னெடுக்க வேண்டும். அதையே வழிகாட்ட வேண்டும். அதற்கு துப்பில்லை. பாசிசத்தை ஒழிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை சார்ந்து நிற்பவர்கள், அதே கோட்பாடுகளை அடிப்படையாக கொண்டவர்களின் செயல்பாடுகளின் கோட்பாடுகள், தேசியம் சார்ந்ததாக இருக்காது. இதனால் தான் தேசியத்தை மறுக்கின்றனர். தேசிய மறுப்பின் அனைத்து தளமும் இப்படி தான் எங்கும் உள்ளது.

சாரம்சத்தில் தேசியம் என்பது என்ன? முதலில் அது பாசிசமல்ல. புலிகளின் போராட்டம் தேசிய போராட்டமல்ல. மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளே சாரம்சத்தில் தேசியமாகவுள்ளது. ஒரு தேசத்தில், ஒரு தேசியத்தில் வாழும் மக்கள், தமது சொந்த பொருளாதார தேசிய வாழ்வை பாதுகாப்பது தான் தேசியம். யாரிடமிருந்து பாதுகாப்பது. உலகமயமாதலாக ஒருங்கு திரண்டு வரும் ஏகாதிபத்தியத்திடம் இருந்து, அதையே ஆளும் கோட்பாடாக கொண்ட குறுகிய இனவாத மதவாத சக்திகளிடமிருந்து, மக்கள் தமது உழைப்பை, உழைப்பின் ஆதாரத்தை பாதுகாப்பதற்கான போராட்டத்தையும் எதிரியையும் குறித்து நிற்கின்றது. இதனடிப்படையில் தேசிய பண்பாடு, தேசிய கலாச்சாரம், தேசிய மொழி என அனைத்தையும் சிதைக்கவும், சீரழிக்கவும் முயலும் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து தேசியம் போராடக் கோருகின்றது. புலிப் பாசிசம் தனித்துவமாக இந்த உலகமாதலுக்கு வெளியில் அது செயல்படவில்லை என்பதுடன், அது சுயாதீனமாக செயல்படவே முடியாது.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் தேசியத்தின் சகல கூறுகளையும் அழிக்கும் போது, அதை எதிர்த்து நிற்பதன் சாரம்தான் தேசியம். புலிகள் கோருவது தேசியத்தையல்ல. புலிகளின் பாசிசம் தேசியமல்ல. எல்லா மக்கள் விரோதிகளும் விதிவிலக்கின்றி, பாசிசத்தை தேசியம் என்று கூறும் புலியின் நிலையை அங்கீகரித்து, அதற்கு சாதகமாக அல்லது எதிராக தமது மக்கள் விரோத போக்கை அரங்கேற்றுகின்றனர்.

புலிகளின் பாசிசம் தேசியமல்ல என்று கூறி யாரும் தேசியத்தை முன்வைப்பதில்லை. இதனால் மக்கள் விரோத நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். மக்களின் தேசிய நலனில் நம்பிக்கையற்று, பாசிச ஒழிப்பில் அன்னிய சக்திகளின் கூலிப்பட்டாளமாகின்றனர்.

பாசிச ஒழிப்பில் இவர்கள் ஆதரிக்கும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல், தேசியத்தையும் தேசிய பொருளாதாரத்தையும் அழிக்கின்றது. ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் என்பது ஏகாதிபத்தியம் முதல் இலங்கை அரசுவரை உள்ளடங்கியது. இது திரொக்ஸ்சிய மலட்டுத்தன அறிவுக்கும், குருட்டுப் பார்வைக்கும் தெரிவதில்லை. இதனால் புலி அழிப்பு முதல் அனைத்தும் மக்கள் விரோதமாகவே அவதரிக்கின்றது.

இப்படி மக்களின் தேசிய பொருளாதாரத்தை அழிப்பவனுக்கு காவடியெடுப்பவர்கள் தான், "சுயநிர்ணய உரிமை அரசியலின் சகாப்தம் இன்று முடிவடைந்து விட்டது" என்கின்றனர். நல்ல நகைச்சுவை. ஏதோ புதிதாக சொல்வது போல் சொல்லிக் காட்டுகின்றனர் திரொக்ஸ்சியின் பெயரில் திரொக்ஸ்சிஸ்ட்டுகள். இதையே திரொக்ஸ்சி சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் லெனினுக்கும் ஸ்ராலினுக்கும் எதிராக, அதாவது மக்களுக்கு எதிராகக் திரொக்ஸ்சி கூறியது தான். அதே சரக்கு, இன்று சகாப்தம் முடிந்துவிட்டதாக கூறி தூசுதட்டி, அதே போட்டை புலிப் பாசிசத்தின் துணையுடன் திரும்ப ஊரறிய மாட்ட முனைகின்றனர்.

தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை மறுத்தவர்களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவர் தான் திரொக்ஸ்சி. இது மட்டுமல்ல விவசாயிகளின் புரட்சிகர பாத்திரத்தையே மறுத்தவர் தான் இந்த திரொக்ஸ்சி. இப்படி மக்களின் புரட்சிகர பாத்திரத்தையும், மக்களின் அடிப்படை உரிமையையும் எதிர்த்த திரொக்ஸ்சியின் அரசியல் போக்குகளை எதிர்த்து தான், லெனினால் புரட்சியை நடத்த முடிந்தது. திரொக்ஸ்சி லெனின் ஸ்ராலின் தலைமையில் நடைபெற்ற புரட்சியுடன் ஒட்டுண்ணியாக ஒட்டிக்கொண்ட போது, அவரின் தத்துவ ரீதியான எதிர்ப்புரட்சிகர போக்கும் ஒட்டிக்கொண்டது. நடந்த புரட்சியை குழிபறிக்க லெனினுடன் முரண்படாத காலம் எதுவும் திரொக்ஸ்சிக்கு கிடையாது. புரட்சிக்கு பிந்திய லெனின் தத்துவார்த்த நீண்ட போராட்டங்களை, திரொக்ஸ்சிக்கு எதிராகவே நடத்தவேண்டிய தூரதிஸ்டம் லெனினுக்கு ஏற்பட்டது. பல்வேறு விடயங்களில் இந்த நிலை தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டது. புரட்சிக்கு பிந்திய விடயங்களில் லெனின் அவதானம் செலுத்த முடியாத அளவுக்கு, திரொக்ஸ்சியின் எதிர்ப்புரட்சிகர பாத்திரமே லெனின் நேரத்தையே மட்டுப்படுத்தியது. லெனின் மறைவின் பின் இதே நிலை ஸ்ராலினுக்கு ஏற்பட்டது.

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

இன்று இதை மூடிமறைக்க ஸ்ராலினிசம் என்று கூறி கொச்சைப்படுத்த முனைவது லெனினிசத்தைத் தான். அதாவது மார்க்சியத்தைத் தான். இதனால் தான் சுயநிர்ணயத்தை மிக மோசமானதாக காட்டி, புலிப் பாசிச துணையுடன் இழிவாடுகின்றனர் திரொக்ஸ்சிகள். இவர்கள் இப்படி என்றால் றீ.பீ.சீ ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் சுயநிர்ணயத்துக்கு தனது ஏகாதிபத்திய சார்புக்கு ஏற்ப புது விளக்கம் அளிக்கின்றார். 11.11.2006 ஜெர்மனி ஸ்ருட்கார்ட்டில் நடந்த புலியெதிர்ப்பு கூட்டம் ஒன்றில் "மாற்று அரசியலை நோக்கிய பார்வை" என்ற தலைப்பில் "சுயநிர்ணய உரிமை என்பது ஜனநாயக விழுமியங்களை உள்ளடக்கியதாகும். மக்கள் தமது சுயவிருப்பங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சுயமாகவும், சுதந்திரமாகவும், தமது வாக்குகளைப் பகிரங்கமாக தேர்தலில் இணைந்து வெளிப்படுத்துவதும் சுயநிர்ணய உரிமையாகும். மக்களின் விருப்பமும், அங்கீகாரமுமே அரசின் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கான இருப்பாகும்." என்கின்றார். மக்கள் வாக்கு போடுவது தான் மக்களின் சுயநிர்ணயம் என்கின்றார். அதை அவர் "மக்களின் இறைமை அதிகாரம் வாக்குச் சீட்டின் மூலம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது" என்கின்றார். சுயநிர்ணயத்தை திரிப்பதில் புலிகளின் தம்பி தான் நாங்கள், ஆனால் ஜனநாயகவாதி என்கின்றனர். சுயநிர்ணயத்தை இப்படி தத்தம் நோக்குக்கு ஏற்ப திரிப்பது, மறுப்பது இவர்களின் கைக்கூலித்தனத்துக்கு ஏற்ப கைவந்த கலையாகின்றது. இதையே தான் மற்றொரு கடைக்கோடியில் நின்று திரொக்ஸ்சிய புலியெதிர்ப்பு கும்பலும் செய்கின்றது.

திரொக்ஸ்சிய லெனினிய விரோத கருத்தை இன்று மறுபடியும் ஒப்புவிக்கின்றனர். சுயநிர்ணயம் என்ற லெனினிய சகாப்தம் முடிந்துவிட்டது என்றால், அதற்கு பதிலாக என்ன வந்துள்ளது, தேசங்களை, தேசியங்களை உலகமயமாதல் பொருளாதாரம் சூறையாடவில்லையா? புலிகள் முதல் இலங்கை அரசாங்கம் வரை தேசத்தை, தேசியத்தை மறுதலிக்கவில்லையா? மக்களுக்கு சுயநிர்ணயம் கிடையாது என்று சொல்வதில், புலிகள் முதல் திரொக்ஸ்சிகள் வரை ஒரே கோட்பாட்டையே கொண்டுள்ளனர். இதையே றீ.பீ.சீ ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் மற்றொன்றாக திரித்து மறுக்கின்றார். இவற்றை எல்லாம் மறுத்தபடி மக்கள் தமது சொந்த வாழ்வு சார்ந்த, தன்னியல்பாகவே தாம் அறியாமால் இதைக் கோருகின்றனர். இதற்காக சூக்குமமாக தமது சொந்த வாழ்வின் ஊடாக போராடுகின்றனர். இது மிக நுட்பமானது ஆனால் உள்ளடக்க ரீதியானது.

இந்த நிலையில் சுயநிர்ணயத்தைக் கோரும் பாட்டாளிவர்க்கம், தனது வர்க்க நிலை காரணமாக இதற்கு எதிரான அனைத்தையும் எதிர்த்து போராடுகின்றது. அதுவும் குறித்த தேசிய எல்லைக்குள் இது எதார்த்தத்தில்

காணப்படுகின்றது. பாட்டாளி வர்க்க புரட்சிகள் சாராம்சத்தில் தேசியமாகவே உள்ளது. உலகில் ஒரே நாளில் ஒரே வினாடியில் உலகமயமாதலை எதிர்த்து புரட்சி வந்துவிடாது. இதை வரலாறு கர்ட்டியுள்ளது. எதார்த்தம் இதை நிறுவுகின்றது.

நாடுகளின் ஏற்றத் தாழ்வான பொருளாதாரம், சமூகங்களிடையே வேறுபட்ட முரண்பாடுகள், முரண்பாடுகளின் ஒரு சீரற்ற தன்மை, புரட்சிக்குரிய தயாரிப்பில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வான வளர்ச்சி, புரட்சிக்கு தலைமை தாங்கும் தலைமைகளின் சீரற்ற பார்வை, பாட்டாளி வர்க்க கோட்பாட்டு ரீதியான உள்வாங்கல்களிலும் அதை பிரயோகிப்பதிலும் உள்ள குறைபாடு, தலைமைகள் நாட்டின் எல்லைக்குள் இருப்பதும், நாடுகள் தனித்தனியாக பிரிந்து கிடப்பது போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் தேசங்களின், தேசியத்தின் தனித்துவத்தை நிர்ணயம் செய்கின்றது. நாடுகளின் சுயநிர்ணயத்தை பாதுகாப்பதை, தற்பாதுகாப்பதை கோருகின்றது. பாட்டாளி வர்க்கம் சர்வதேசிய உணர்வு பெற்று இருப்பதை, அதை நடைமுறையில் செயல்படுத்துவதை இது மறுதலித்துவிடவில்லை. தேசங்கள், தேசியத்தின் உள்ளடக்கத்தை இதை முரணாக்கிவிடுவதில்லை.

சர்வதேசியத்தை தேசியத்துக்கு எதிராக முன்னிறுத்துவது, தேசியத்தை சர்வதேசியத்துக்கு எதிராக முன்னிறுத்துவது முற்றிலும் தவறானதும் உள்நோக்கம் கொண்டதுமாகும். இதை தமிழ் மக்களின் எதிரிகள் அனைவரும் விதிவிலக்கின்றி செய்கின்றனர். தேசியம் இரு கூறுகளாகவே எதார்த்தத்தில் இருந்தது. இருக்கின்றது.

1. பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியக் கூறு
2. முதலாளித்துவ தேசியக் கூறு.

இரண்டுக்கும் தனித்தனி நோக்கம் உண்டு. புலிகள் பாட்டாளிவர்க்க தேசியத்தையோ, முதலாளித்துவ தேசியத்தையோ முன்னெடுக்க வில்லை. அது தேசியத்தை மறுக்கும் ஒரு இராணுவ பாசிச மாபியாக்குழு. அது ஒரு இனத்தின் தேசியக் கூறை தான் கொண்டிருப்பதாக கூறிக் கொண்டு தான், தன்னைத் தான் நிலை நிறுத்த முடிகின்றது. இந்த உண்மையை இனம் கண்டு, தமிழ் மக்களின் தேசியக் கூறை (பாட்டாளி வர்க்க கூறு, முதலாளித்துவக் கூறு) வேறுபடுத்தி, அதைப் புலியில் இருந்து தனிமைப்படுத்தி போராடாத எமது வரலாறும் எமது கோட்பாடுகளும் தான் புலியின் அரசியல் இருப்பாகின்றது. புலியின் இருப்புக்கு யார் காரணம் என்றால், மக்கள் அல்ல. மாறாக தமிழ் மக்களின் தேசியக் கூறை புலியில் இருந்து பிரித்து, அதற்காக போராடாத பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றும் தேசிய முதலாளித்துவ

மனித அலங்காரில் மிகற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

பிரிவுகளின் கோட்பாட்டு தெளிவுமின்மையும் நடைமுறையின்மையும் தான் இன்றுவரை காரணமாக உள்ளது. இதை மறுதலிக்கும் திரொக்ஸ்சிய புலியெதிர்ப்பு, இலங்கை அரசின் பின் விசுவாசமாக கோட்பாட்டு ரீதியாகவே வாலாட்ட வைக்கின்றது.

தேசியத்தில் உள்ள பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசிய கூறே இன்னமும், அடிப்படையான புரட்சியின் முக்கியமான உந்துவிசையாகவுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் தேசியக் கூறு, எதார்த்தத்தில் பலவீனமாகியுள்ளது. முதலாளித்துவ தேசியக் கூறை எந்த மூன்றாம் உலக நாட்டு (கியூபா உட்பட, ஆனால் வேறுபாடு உண்டு) அரசுகளும் பின்பற்றவில்லை. மாறாக அவ் அரசுகள் உலகமயமாதல் அமைப்பின் ஒரு அடியாட்படையாக கூலிக்கும்பலாகவே வீழ்ந்து கிடக்கின்றது. உள்ளூர் உற்பத்தி முறையில் உள்ள தேசிய முதலாளித்துவ கூறுகள், தமது உற்பத்தியில் உலகமயமாதல் உற்பத்திக்கு எதிராக தமது தற்காப்பை அடிப்படையாக கொண்டு போராட முனைகின்றது. ஒன்றில் மரணிக்கின்றது அல்லது ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பொருளாதாரத்துக்குள் உறுஞ்சப்படுகின்றது. இப்படி ஒவ்வொரு கணமும் தேசிய உற்பத்திகள் கடுமையான போராட்டத்தை சதா நடத்துகின்றது.

இந்த நிலையில் தான் பாட்டாளி வர்க்க தேசியம் மிக முக்கியமான புரட்சிகர பாத்திரத்தை வகிக்கின்றது. தேசிய உற்பத்தியை பாதுகாக்க முனைப்பாக முனைகின்றது. தனது சொந்த வாழ்விற்கான சமூக ஆதாரத்தை அழிப்பதை அது மறுதலிக்கின்றது. தனது உழைப்பை பிடுங்கும், அதை மறுதலிக்கும் உலகமயமாதலை எதிர்த்து நிற்கின்றது. உலகமயமாதல் உற்பத்தி தேசிய உற்பத்தியை சுரண்டுவதை, அதை அழிப்பதை மறுதலிக்கின்றது. தனது வாழ்வு சார்ந்து, தேசிய மொழி பண்பாடு என அனைத்தையும் பாதுகாக்க முனைகின்றது. சுயநிர்ணயம் என்பது உலகமயமாதலை எதிர்ப்பதையே சாரமாக கொண்டது. அதாவது ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதையே சாரமாக கொண்டது. தனி மனிதன் தனது சுயநிர்ணயத்தை கோருவது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதுவே தேசத்துக்கும் பொருந்தும். தனிமனித சுயநிர்ணயம் மற்றவர் சுயநிர்ணயத்தை மறுத்தல் அல்ல, மாறாக அங்கீகரித்தலாகும். இதுவே தேசியத்துக்கும் பொருந்துகின்றது. தனிமனிதன் தனது சுயநிர்ணயத்தைக் கோருகின்ற போது, அதை தேசத்துக்கு மறுப்பது அபத்தமாகும்.

அபத்தமாகவே சிந்தித்து அலம்பும் தமிழரசன் "இன்று இலங்கையில் உள்ள முதன்மையான அபாயம் புலிப்பாசிசமாகும். புகலிட நாடுகளில் தம்மை இடதுசாரிகளென்று கருதிக் கொள்ளும் ஸ்டாலினிச பழந்தேம் பு

புரட்டுபவர்கள் தமிழ் தேசிய விடுதலையின் பெயரால் புலிப் பாசிசத்தைக் கூட ஆதரிக்கத் தயாராக உள்ளனர்." என்று எங்களையே குறிப்பிடுகின்றார். பாசிசத்தை எதிர்த்து தொடர்ச்சியாக நாங்கள் போராடி வருகின்ற எமது காலத்தில், இந்த திரொக்ஸ்சிய குசம்புகள் எந்த உலகத்தில் இருந்தனர். எங்கே இந்த பாசிசத்தை எதிர்த்து நின்றனர் என்று தேடினாலும், எங்கும் கிடைக்குதில்லை. அண்மைக்காலமாக அன்னக்காலவடியாட்டம் தேனீக்கு பின்னால் பிரதிட்டை செய்தவர்கள், இன்று ஆகாகா யுகப் புரட்சி என்கின்றனர். யாருடன் எப்படி என்றால் இலங்கை அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து செய்யப்போவதாக பிதற்றுகின்றனர். ஆகவே "பழந்தோம்பு" என்று கிண்டல் அடிக்கின்றனர்.

"தமிழ் தேசிய விடுதலையின் பெயரால் புலிப் பாசிசத்தைக் கூட ஆதரிக்கத் தயாராக உள்ளனர்" என்ற எதிர்வு கூறலை எம்மை நோக்கிக் கூறுகின்றனர். எப்படித்தான் இந்த எதிர்வு கூறலை கூற முடிகின்றது என்றால், எங்கள் கருத்துகளை விமர்சிக்க முடியாத மொத்த விளைவே எதிர்வு கூறலாகின்றது. இப்படித் தான் அரட்சியல் சேறடிக்க முடிகின்றது. பிரச்சினையை நேரடியாக விவாதிக்க துப்பேயில்லை. "தமிழ் தேசிய விடுதலையின் பெயரில்" என்கின்றனர். இது புலிகள் தமிழ் தேசிய விடுதலை நடத்துவதாக, திரொக்ஸ்சிய மதிப்பீட்டின் முடிவில் இருந்து வெளிப்படுகின்றது. நாங்கள் அப்படி மதிப்பிடவில்லை. இது அவர்களுக்கும் எமக்குமான தெளிவான அரட்சியல் வேறுபாடு. இப்படித் தான் அனைத்து சர்வதேச நிலைப்பாட்டிலும் வேறுபாடு உண்டு. "தமிழ் தேசிய விடுதலையின் பெயரில்" என்று கூறுவதன் மூலம், திரொக்ஸ்சிகள் உள்ளடக்கத்தில் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் புலிகளின் கோட்பாட்டு ரீதியான உடன்பாட்டுக்குள் புலிகளின் தேசிய ஆசான்களாகிவிடுகின்றனர். புலிகள் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்தவில்லை என்ற எமது அரட்சியல் நிலை மட்டும் தான், புலியை அரட்சியல் ரீதியாக விமர்சிக்கின்றது. மற்றவை எல்லாம் புலியெதிர்ப்பை அரட்சியலாக முன்வைக்கின்றது. ஆகவே மாற்று அரட்சியல் வழியற்று, அரசு மற்றும் ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைக்கு துணைபோவதையே அரட்சியலாக்கின்றது.

நாங்கள் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்தை உயர்த்துவதால் அதை "ஸ்டாலினிச பழந்தோம்பு புரட்டுபவர்கள்" என்கின்றனர். திடீரென பாசிசத்தை இலங்கை அரசுடன் சேர்ந்து புரட்ட வந்தவர்கள், இப்படி புலம்புவது நிகழ்வது உண்டு. சுயநிர்ணயத்தை உயர்த்துவதானது, பாசிசத்தை பாதுகாப்பது எனக்கூறி வட்டமடிக்கின்றனர். ஆனால் எதார்த்தம் சார்ந்த எமது போராட்ட வரலாறு, எமது கோட்பாட்டு தெளிவு இலங்கையில் மிகத் தனித்துவமானதும், தெளிவானதுமாகும். யாருக்கும் நாம் சோரம்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

போனது கிடையாது. கோட்பாட்டு ரீதியாக யாரும் செய்ய முடியாததை "பழந்தோம்பு"கள் ஆகிய நாம் நடைமுறையில் செய்துள்ளோம். இந்த போராட்டத்தில் நாம் கண்ட நெருக்கடிகள், அவதூறுகள், இழிவாடல்கள் எல்லையற்றது. நாம் அதை துணிச்சலாக எதிர்கொண்டு, மக்களின் விடுதலைக்காக தனித்துவமாகவே கோட்பாட்டு துறையில் நிமிர்ந்து நிற்கின்றோம்.

"பழந்தோம்பு" என்று கூறி சுயநிர்ணயத்தை மறுக்கும் நீங்கள், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வை வைக்கின்றீர்கள். தமிழ் மக்களுக்கு தேசியப் பிரச்சினை இல்லை என்பதே, நேர்மையாக சொல்லமுடியாத உங்கள் உள்ளாந்த நிலை. சுயநிர்ணயத்தை மறுக்கும் நீங்கள், ஜே.வி.பி போல் பதில் சொல்ல முனைகின்றீர்கள். ஆனால் சொல்லும் அரசியல் நேர்மை துணிவு கிடையாது. அலட்டலே எஞ்சிவிடுகின்றது. உங்கள் புலியெதிர்ப்பு தோழமை பூண்டு, ஜே.வி.பியை இனவாதிகள் அல்ல என்கின்றனர். இலங்கையில் இனவாதிகளாக "சிஹல உருமய போன்ற சிங்கள இனவாதப் போக்கின் அழிவைத் தடுத்து நிறுத்த முயலும் சிறிய இனவாத சக்திகள் தோன்றிய போதும்" என்று கூறி, இனவாத அமைப்பாக எதுவுமில்லை என திரித்து காட்டுகின்றனர்.

இவர்கள் கூறுகின்றார்கள் "இன்று இலங்கையில் உள்ள முதன்மையான அபாயம் புலிப்பாசிசமாகும்" இதன் சாரம் இலங்கையில் பிரதான எதிரி அரசல்ல, புலி என்பதாகும். நாங்கள் இதைத் தெளிவாக மறுதலிக்கின்றோம். எமது முதன்மையான எதிரி புலியல்ல, பேரினவாத அரசே. இதன் பின்னுள்ள ஏகாதிபத்தியமுமே. ஏகாதிபத்தியம் வேறு இலங்கை அரசு வேறல்ல. "இலங்கை தழுவிய ஜனநாயக அரசியல் தோன்றியிருப்பதையும் அடையாளம் காணவில்லை." என்று ஊரையே ஏமாற்ற கரடிவிடத் தேவையில்லை. இலங்கை அரசு ஜனநாயக அரசல்ல. மாறாக ஏகாதிபத்தியத்தின் கைப்பாவை ஆட்சியாளராக செயல்படும் பேரினவாத அரசு, பாசிசத்தையே அடிப்படையாக கொண்டது. புலிப் பாசிசம் மக்களின் முன் நேரடியாக அம்பலமாகிவந்து. அரசு பாசிசம் மறைமுகமாக, ஆனால் கொடூரமாக செயல்படுகின்றது. தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை பேரினவாத பாசிசம் அங்கீகரித்தால் அல்லது ஒரு தீர்வை வழங்கினால் புலிப்பாசிசத்தின் முடிவு தீர்மானகரமாகவே நிகழ்ச்சிக்கு வந்துவிடும்.

புலிப்பாசிசத்தை பாதுகாப்பது பேரினவாத பாசிசமே. பேரினவாத அரசு பாசிசம் தான், புலிப் பாசிசத்தின் அரசியல் மூலம். இது கூடத் தெரியாத மலட்டு அரசியல் தான் திரொக்ஸ்சியம். மக்கள் பலத்தை சார்ந்து நிற்பதையும், மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமையை அங்கீகரிக்க

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

மறுப்பதுவும் திரொக்ஸ்சியத்தின் மையக்கூறாகும். அது "இலங்கை தழுவிய ஜனநாயக அரசியல் தோன்றியிருப்பதையும் அடையாளம் காணவில்லை." என்று கூறி, மக்களின் ஜனநாயக உரிமையை மறுக்கின்றனர். மக்களின் ஜனநாயக உரிமை என்று நாம் கூறும் போது, திரொக்ஸ்சிகள் அதை தமது திரொக்ஸ்சிய கருத்துக்கு ஏற்ப திரிக்கின்றனர். மக்களின் ஜனநாயக உரிமை என்பது, அந்த மக்கள் தமது சொந்த தேசிய பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு வாழ்வை தீர்மானிக்கவும். அது சார்ந்த பண்பாட்டு மொழியை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு தேசமாக இருக்க கோருவதையே உள்ளடக்கியது. இதன் மூலம் மற்றைய சமூகங்களின் பரஸ்பர இருப்பையும், அவர்களின் உரிமையையும் ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கின்றது. எல்லா மக்களைப் போலவும், தேசிய அடிப்படையிலான தேசியத்தைச் சார்ந்து வாழும் ஜனநாயக உரிமையை மறுப்பது என்பதே, திரொக்ஸ்சியத்தின் மைய அரசியலாக உள்ளது.

இந்த திரொக்ஸ்சி முரண்பாட்டில் "தமிழ் தேசிய விடுதலையா இன்று நடைபெறுகிறது? புலிகளின் ஆயுத நடவடிக்கைகளை ஜனநாயகரீதியில் மாற்ற முடியுமா?" என்கின்றனர். நல்லது நண்பர்களே. நீங்கள் சரியான தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை, மக்களை அதற்காக ஆயுதபாணியாக்கி நடத்த வேண்டியது தானே. இது மட்டும் தான் சரியான வழி. அதைச் செய்ய வேண்டியது தானே. இது மட்டும் தான் புலிப் பாசிசத்தை ஒழிக்கும். ஆனால் இதை கேள்வியாக எழுப்பும் நீங்கள், அதை நடைமுறையில் மறுதலிக்கின்றீர்கள். இந்தக் கேள்வியை எம்மை மடக்க, எமது இன்றைய நிலையைக் கேலிசெய்ய முட்டாள் தனமாக முன்வைக்கின்றீர்கள். இதுவே உங்களுக்கு ஏன் பொருந்தாது?

"தமிழ் தேசிய விடுதலையா இன்று நடைபெறுகிறது? புலிகளின் ஆயுத நடவடிக்கைகளை ஜனநாயகரீதியில் மாற்ற முடியுமா?" இப்படி நாங்கள் சொன்னது கிடையாது. எமது கடந்தகால விமர்சனங்கள் முதல், நாங்கள் நடைமுறையில் போராடிய காலங்களில் கூட, இப்படி நாங்கள் ஒரு அரசியல் வழியை பின்பற்றியது கிடையாது. புலிகளை ஜனநாயக உபதேசங்கள் மூலம் மாற்ற முடியாது. இது எங்கள் அரசியல் வழி கிடையாது. நாங்கள் புலிகளை விமர்சிக்கின்றோம் என்றால், விமர்சனம் மூலம் சிந்திக்கத் தூண்டி ஒரு மாற்றத்தை நோக்கிய மாற்று வழிக்காகத் தான். ஒரு விமர்சனம் என்பது மாற்றத்தைக் கோருவதுதானே ஒழிய திருந்துவதையல்ல.

மாற்றத்தை மக்கள் மட்டும் தான் தமக்காக நடத்தமுடியும். மக்கள் தமது சொந்த விடுதலைக்காக ஆயுதத்தை ஏந்துவதன் மூலம் தான், மாற்றம் உண்மையானதாக அமையும். புலிகளே அழிந்தாலும், இதுவே அனைத்தும்

மனித அவஸங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

சார்ந்த உண்மையாகும். எம் மீதான விமர்சனம் குற்றச்சாட்டு என்ற வகையில், நாம் செய்வது என்பது நடைமுறை சார்ந்த ஒரு போராட்டத்தைத் தான். கடந்தகால இடதுசாரிகளின் தவறுகளால், (எம்மை உள்ளடக்கியது தான்) துரதிஸ்டவசமாக சூழல் சார்ந்து நடைமுறையில் மக்களுடன் நேரடியாக நாம் இல்லையென்ற போதும், நாம் சமூகத்தின் மத்தியில் நடைமுறை சார்ந்த வகையில் நிற்கின்றோம். இதை யாரும் செய்யவில்லை. மக்களின் பிரச்சினைகள் மீது, அவர்களை கருத்தியல் ரீதியாக சூழல் சார்ந்த எல்லைக்குள் மக்களை அணுகுவதை நாம் தள்ளிப் போடவில்லை.

இந்த இடத்தில் "தமிழ் தேசிய விடுதலையா இன்று நடைபெறுகிறது?" நல்லதொரு கேள்வி. இதற்கு தெளிவான பதிலும், நடைமுறையையும் கோருகின்றது. தமிழ் தேசிய விடுதலை இன்று நடைபெறவில்லை என்று தெரிகின்ற போதே, உண்மையான தேசிய விடுதலைக்கு போராட வேண்டித் தானே அனைவரையும் கோருகின்றது அல்லவா! அதைத்தான் நாங்கள் நடைமுறையில் முன்வைக்கின்றோம். இதைத்தான் திரொக்ஸ்சிகள் முதல் அனைத்து புலியெதிர்ப்பாளர்களும் எதிர்க்கின்றனர். இதுதான் எமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளில் மையமானது. இதனால் எம்மை புலி என்கின்றனர். நன்றாக உங்கள் எதிர் புரட்சிகர மக்கள் விரோத தன்மைக்கு ஏற்ப உரத்துச் சொல்லுங்கள்.

தமிழ் தேசிய விடுதலையை சரியாக முன்னெடுத்தல் என்பதே, தமிழ் மக்களின் மீதான அனைத்து பிரச்சினைக்குமான சரியான அரசியல் தீர்வாகும். இதற்கு மாறாக கேள்வியிலேயே அதை மறுப்பது தான் "சுயநிர்ணய உரிமை அரசியலின் சகாப்தம் இன்று முடிவடைந்து விட்டது" என்ற வாதம். இப்படி எதிர்நிலையில் நின்று வள்ளென்று குலைக்க முடிசின்றது. அடுத்து எம்மை இழிவுபடுத்தவே "புலிகளின் அடிமட்ட அங்கத்தவர்களை பாசிசத்திலிருந்து விடுவித்து ஜனநாயகப் பேதமூட்டி தமிழ்த் தேசியத்தின் பரிசுத்தமான சக்திகளாக்க முடியுமா? இது முடியுமென்று சில ஸ்ராலினிச அரசியல் போதனையாளர்கள் பஞ்சணைக் கனவுகளைக் கொண்டுள்ளனர்." நாங்கள் பஞ்சணை கனவு காண்கின்றோம் என்றால், புலியின் பின் சென்றவர்களை என்ன செய்வது? நீங்கள் வழிகாட்டுவது போல், கொல்வதற்கு துணை செய்யக் கோருகின்றீர்கள்? அதாவது இலங்கை அரசின் வெற்றிக்கு ஆதரவளித்து விபச்சாரம் செய்ய கோருகின்றீர்களா? இது எமது வழியல்ல, இது திரொக்ஸ்சிய விபச்சார வழியாகும். இந்த திரொக்ஸ்சிய வழி என்ன? "இலங்கை அரசு வெற்றிபெற வேண்டும்" என்பதே.

புலிகளில் உள்ள பத்தாயிரக்கணக்கான அவர்களின் தியாக மனப்பான்மையை இழிவுபடுத்துவதோ அல்லது அவர்களை அதற்காக

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

கொன்று போட உதவுவதோ எமது அரசியலாக ஒருநாளும் இருக்க முடியாது. இது உள்ளடக்கத்தில் மக்களுக்கு எதிரான கூலிக் குழுக்களின் படுகொலை அரசியலாகும். புலிகளில் உள்ள ஒவ்வொருவரினதும் தியாக மனப்பான்மையை வென்றெடுக்கும் வகையில், தவறான வழியில் செல்வதை தெளிவுபடுத்தி அவர்களை கொல்வதற்கு பதில், மக்களுக்காக சிந்திக்க தூண்டவேண்டும். சொந்த தாய் தந்தைக்காக, தனது சமூகத்துக்காக போராடுவதன் அவசியத்தை, அந்தக் கடமையை உணரவைத்து வெல்லப்பட வேண்டும். இதை நாங்கள் மட்டும் தான் செய்ய முனைகின்றோம். இது எம்முன்னுள்ள கடுமையான ஆனால் தெளிவான அரசியல் பணியாகும்.

சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வாக அனைத்தும் மாற்றம் அடைகின்றது. இப்படித்தான் மக்கள் புரட்சி நடக்கின்றது. மக்கள் புரட்சிக்கு புலியின் அடிமட்ட உறுப்பினர்கள் வரமாட்டார்கள் என்று, நாங்கள் உங்களைப் போல் கூறும் இயங்கியல் மறுப்பாளர்கள் அல்ல. நீங்கள் கூறுவது போல் "புலிகள் அறிவுக் குறைபாட்டாலா ஜனநாயகத்தை அறியாததாலா பாசிசவாதிகள் ஆனார்கள்? சாதாரண முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்திற்குள் கூட வரமுடியாத பாசிஸ்டுகள்தான் அதில் நிறைந்துள்ளனர்." இது அப்பட்டமான இயங்கியல் மறுப்பாகும். பாசிசம் பற்றிய அறிவுக் குருட்டின் இயலாமை, இயங்கியல் மறுப்பாகின்றது. பாசிசம் என்பது சுரண்டும் முதலாளித்துவ ஜனநாயக வடிவத்தில் ஏற்படும் நெருக்கடியில் ஏற்படும் பண்பு மாற்றம் தான் பாசிசம். இதன் பிரதிநிதிகள் தான் புலிகள். இதற்கு வெளியில் அல்ல. இது கட்டமைக்கப்பட்ட வடிவங்களில் புலிக் குழுவுக்கு என்று சிறப்பு அம்சங்கள் உண்டு. பாசிசத்தின் எல்லா இடங்களிலும் இது காணப்படுகின்றது. இல்லாது "புலிகள் மக்கள் இயக்கமல்ல. மாறாக இராணுவரீதியிற் கட்டப்பட்ட ஆயுதமேந்திய மக்களுக்குப் புறம்பான குழுவாகும்." என்பதால், அது பாசிசமாக இருப்பதில்லை. மாறாக பாசிசம் சுரண்டல் வடிவத்தின் ஒரு பண்பு மாற்றத்துக்குள்ளான ஒரு வடிவம் தான். அதன் பிரதிநிதிகள் தான் புலிகள். புலிக்கு எதிரான போராட்டம் சாரம்சத்தில் சுரண்டலுக்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டம். இதைப்பற்றி யாரும் பேசுவது கிடையாது. அதனால் தான் பாசிச அரசியல் உள்ளடக்கத்தையே திரிக்கின்றனர். மக்கள் தமக்காக தாம் போராடுவதைத் தவிர, மாற்று வழிகள் அனைத்தும் அது சார்ந்த கோட்பாடுகளும் அனைத்தும் விதிவிலக்கற்ற வகையில் படுபிற்போக்கானவையாகும். இந்த வகையில் மக்களுக்கான எமது போராட்ட வழி மிகத் தெளிவானது.

13.11.2006

மக்களை கேனயர்களாக்கிய புலியெதிர்ப்பு அரசியல்

புலியெதிர்ப்பையே தமது அரசியலாகக் கொண்டவர்கள் ஒன்று கூடி, தமது அரசியல் பொறுக்கித்தனத்தை மறுபடியும் நிறுவிக்க காட்டியுள்ளனர். அந்த அரசியல் பொறுக்கித்தனத்தையே ஒரு தீர்மானமாகவும் வெளியிட்டனர். மக்களை முட்டாளாக்கும் இந்த கழுதைகள், மக்களை கேனயர்களாக்கிய படி முதுகு சொறிகின்றனர். பேரினவாத மற்றும் ஏகாதிபத்திய மனிதவிரோத வக்கிரத்தையே, புலிப் பாசிசத்தின் துணையுடன் சமப்பதே தமது உயர்ந்த இலட்சியமாக பிரகடனம் செய்கின்றனர்.

நவம்பர் 11, 12 திகதி ஜெர்மனி ஸ்ருட்கார்ட்டில் கூடிய புலியெதிர்ப்பு அரசியல் பொறுக்கிகள் எல்லாம் ஒன்றாக கூடி தமது துரோகத்தின் இருப்பைக் களைத்துக் காட்டினர். "இலங்கையில் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வும், புலம்பெயர்வாழ் தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கும்" என்ற பெயரில், தமது சமூகவிரோத ஏகாதிபத்திய சார்பு அரசியலை புலிப்பாசிசத்தின் பெயரில் அரங்கேற்றினர். இந்த அரங்கேற்றம் தடல்புடலாகவே வேஷம் கட்டி ஆடப்பட்ட போதும், சாம்பாறுக் குழையல் தான் விருந்தாக வழங்கப்பட்டது. இதை மக்களுக்கு உருட்டிக் கொடுப்பதே இலட்சியம் என்கின்றனர். இப்படி மக்களின் அடிப்படையான ஜனநாயக உரிமையையே, புலிப் பாசிசத்தின் துணையுடன் தான் எள்ளி நகையாடினர். எல்லா அரசியல் மோசடிகாரர்களும் கூடனால், மோசடியான தீர்மானத்தை தவிர வேறு எதையும் அவர்களால் தரமுடியாது. இப்படித்தான் அங்கு ஒரு கோமாளிக் கூத்தே அரசியல் ஆபாசங்களாக அரங்கேறியது.

இந்தக் கூத்தில் மிக முக்கியமானது "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ சமூகத்தையே உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு

ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணாதல்." என்றனர். இந்த தீர்மானத்தினுள்ளேயே முரண்பாடும், இதுவே ஒரு மாபெரும் அரசியல் மோசடியுமுண்டு. அரசியல் ஆபாசத்தைத் தவிர இது வேறு எதுவுமல்ல. இதை எல்லா அரசியல் பொறுக்கிகளும், பொறுக்குவது எப்படி என்று கூடக் களைத்து பின் வைத்தனர். பாசிச புலிகளும், அவர்களுக்கேற்ற கோயபல்ஸ் தமிழ்செல்வனும், இந்த புலியெதிர்ப்பு பொறுக்கிகள் முன்னால் கையேந்தி பிச்சை எடுக்கலாம். அவ்வளவு மோசடித்தனமானது.

இந்த தீர்மானத்தை இந்துமத சாதிய பாசிச தர்மகர்த்தாக்கள் முதலாய் தலித்தியவாதிகள் ஈறாக ஆதரித்து ஒன்று கூடி முன்வைத்தனர். இப்படி ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்ட 10 அம்ச அறிக்கையில் உள்ள இந்த விடயம், மாபெரும் அரசியல் மோசடித்தனம் என்பதை அனைவரும் தெளிவாக அறிவர். அதை அவர்கள் நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றனர். மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினை இதற்குள் இருப்பதாலும், மக்களின் அரசியல் கோரிக்கைகள் இதற்கு வெளியில் இல்லையென்பதாலும், இதை நன்கு திரித்து அரங்கேற்றும் இந்த மோசடியை துணிந்து முன்வைக்கின்றனர். இதில் கூடக் களைத்தவர்கள் யாரும் இதற்காக உண்மையாக நேர்மையாக போராடுபவர்கள் கிடையாது. அதற்கான ஒரு அரசியல் பார்வையைத் தன்னும் கொண்டிருப்பது கிடையாது. இந்த புலியெதிர்ப்பு அரசியல் பொறுக்கிகள், இந்த கோசத்துக்காக உண்மையாக நேர்மையாக கருத்துரைப்பது கிடையாது. இந்த கூட்டத்தின் முக்கிய பங்காற்றிய ஒரு சிலரின் கருத்துகள், தமது சொந்த பிரகடனத்துக்கு எதிராக இருப்பதை, இந்த போலிப் பிரகடனம் தடுத்து நிறுத்தவில்லை.

புலிகளினதும், பேரினவாதிகளினதும் அரசியல் மோசடியை விட, தாங்கள் எந்தவிதத்திலும் சளைத்தவர்களல்ல என்பதையே மக்களுக்கு நிறுவிக்காட்டினர். நாங்கள் தமிழ்மக்களின் தலையில் ஏறியிருந்தே மொட்டை அடிக்கும் சுயவாளிப் பயல்கள் தான் என்பதையே, மீண்டும் தமது சொந்தக் களைப்பு மூலம் உறுதிப்படுத்தினர்.

"இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணாதல்." என்ற இந்தத் திரிபுவாத தீர்மானத்தை முன்கொண்டு வந்த ஆனந்தசங்கரி, அரசியலில் கடைந்தெடுத்த அரசியல் போக்கிரி, அதையே மறுபடியும் நிறுவிக் காட்டியுள்ளார். தமிழ் மக்களை வைத்து அரசியல் செய்த ஒரு பிழைப்புவாத சுயநலக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர், பிரபாகரனுக்கும்,

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

அவரின் புலிக்கும் அ, ஆ அரசியல் கற்றுக் கொடுத்த ஒரு கட்சியின் முக்கியஸ்த்தர். புலிகளை தமது கட்சியின் அரசியல் ரஷ்டிகளாக வளர்த்து, யாரை கூட வேண்டும் என்று ஆள்காட்டி படுகொலைகளையே தொடக்கி வைத்த ஒரு கட்சிக்கு இன்று தலைவர். அகிம்சை வேடம் போட்ட ஒரு பச்சோந்தி புலி. எந்த அரசியல் சுயவிமர்சனமும் செய்யாதவர்கள். சுயவிமர்சனம் செய்ய மறுப்பவர்களில் புலிக்கு முன்னோடிகள் மட்டுமின்றி, பாசிச வழிகாட்டிகள் கூட. புலிகளுக்கு அ, ஆ பாசிச அரசியலைக் கற்றுக் கொடுத்ததுடன், அவர்களுக்கு பாசிச சோறுட்டி தாலாட்டி வளர்த்தவர்கள். இன்றைய சகோதர மனித அவலங்களுக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்கள் புலிகள் அல்ல, கூட்டணியே.

இதற்கு துணையாக இருந்த இந்தக் சுயவாளிப் பயல், மீண்டும் ஒரு அரசியல் மோசடியாக கொண்டு வந்த தீர்மானம் தான் "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணுத"லாகும். மீண்டும் ஒரு மாபெரும் அரசியல் மோசடி இது. இதைவிட்டால் வேறு அரசியல் கிடையாது. இந்த மோசடித் தீர்மானம் கடந்தகாலத்தின் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளினதும், இயக்கங்களினதும் சொந்த தீர்மானங்களிலும் தூசிபடிந்தபடி இருப்பதை நாம் காணமுடியும். அதில் இருந்து இது எந்தவிதத்திலும் வேறுபடவில்லை. அன்று அவற்றுக்கு கனவுபூர்வமாக நம்பிக்கையையும் விளக்கத்தையும் அப்பாவித்தனமாக வழங்கக் கூடியதாக இருந்தது. இன்று இதை புலிப்பாசிசத்தின் அரசியல் துணையுடன், குழைத்து மக்களின் வாய்க்குள் அடைக்கின்றனர்.

இதில் கலந்து கொண்டு இதற்கு ஆதரவாக களைத்தவர்கள் எல்லாம், இதற்கு எதிராக படுகொலைகளை நடத்தியவர்கள். இப்படி இதில் கலந்துகொண்டு, இந்த தீர்மானத்துக்காக களைத்தவர்கள் "புளொட், ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எப் (பத்மநாபா அணி), டெலோ (புரீசபாரட்ணம் அணி) ஈ.என்.டி.எஸ்.எப், ஈ.பி.டி.பி" என்று அனைத்து மக்கள் விரோதக் கும்பல்கள் தான் இதை அமுல் நடத்தப் போவதாக கூறுகின்றனர். இந்தக் கும்பல் நடத்திய உட்படுகொலைகள் முதல் பாகிரங்க படுகொலைகள் வரை பெரும்பாலானவை "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற" சமுதாயத்தைக் கோரியவர்களையே, பொறுக்கியெடுத்து கொன்றொழித்ததாகும். ஒரு சுயவிமர்சனம் கிடையாது. இவர்கள் சுயவிமர்சனம் செய்யமறுப்பது, அவர்கள் ".ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணுதல்" என்ற அடிப்படையில், இதை மோசடியாக திரித்து ஏற்க மறுத்ததால் தானோ? எப்படித்தான் இந்த அரசியல்

போக்கிரிகள் சுயவிமர்சனம் செய்வார்கள். இவர்களால் எப்படித்தான் மக்களுக்காக போராடமுடியும்.

இதனால் "இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற" ஒரு சமூகத்துக்காக போராடியவர்களுக்கு ஒரு அஞ்சலி, அவர்களை முன்னிலைப்படுத்திய ஒரு அரசியல் முன்முயற்சி எதுவும் கிடையாது. மக்களுக்கு எதிரான செயலையே, இழிவான வகையில் அன்றாட அரசியல் வாழ்வாகக் கொண்டவர்கள் தான் இவர்கள். இந்த தீர்மானத்துக்கு எதிராகவே அனுதினமும் முக்கியபடி இருப்பவர்கள் புலிகள் அல்ல, இவர்களே.

இந்த அரசியல் போக்கிரிகளுடன் முன்னைய இலக்கிய சந்திப்பு பிதாமக்களும் கூடிக்கொண்டனர். கா கா என்று கத்திய தலித்துகள், உலகமயமாதலுக்காக புலம்பிய பின்நவீனத்துவவாதிகள், முதலாளித்துவ சீரழிவை ஆதரித்த அமைப்பியல் மறுப்பாளர்கள், அரசியலை மறுத்த இலக்கிய குஞ்சுகள், மார்க்சியத்துக்கு திருத்தம் கொடுத்த பிழைப்புவாதிகள் என்று, எல்லா அன்னக்காவடிகளும் சேர்ந்து இந்த தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தனர். அதை "..ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணுதல்" மூலம் "இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற" அமைப்பை உருவாக்கப்போகின்றாராம். இந்த அரசியல் மோசடியை நம்புங்கள்.

புலியைத் தவிர்த்த எல்லா மனிதவிரோதிகளும், மனித விரோதத்தில் தமக்குள் முரண்பட்டபடி இதற்காக ஒன்றுபட்டு கையுயர்த்தியுள்ளனர். தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி, அதில் அரசியல் செய்யும் இவர்கள், நடைமுறையில் இந்த தீர்மானத்துக்கு எதிராகவே வாழ்கின்றனர். மக்களின் அடிப்படை பிரச்சினையை தீர்மானமாக காட்டி, மக்களை ஏமாற்றுவதே இந்த பொறுக்கி அரசியலின் அரசியல் கலையாகும்.

"இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ சமூதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு" என்கின்றீர்கள். எப்படி? எந்த வழியில்? இது ஒரு அடிப்படையான கேள்வி. இதற்கு சாத்தியமான நடைமுறை விளக்கமின்றி கோசமாக அதையும் திரித்து வைப்பது மோசடித்தனமானது. அத்துடன் இதை "..ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணுதல்" என்று கூறுவது அதை விட மோசடித்தனமானது. ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டும் தான், அதுவும் மக்களை சார்ந்தே நின்று தான் செய்ய முடியும். அதுவும் நிச்சயமாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை, பேரினவாத எதிர்ப்பை, சமூக முரண்பாட்டின்

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

மீதான மக்களின் எதிரியை தெளிவுபடுத்த மறுக்கின்ற அனைத்தும் மோசடித்தனமானது. மக்களை அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டும் வழியில் மட்டும் தான், இது குறைந்த பட்சம் சொல்லளவில் கூட உண்மைப்பட்டதாக இருக்கும். எங்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும், இவர்கள் இதற்கு எதிரானவர்கள் என்பது. ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்காத, பேரினவாதத்தை எதிர்க்காத, நிலப்பிரபுத்துவ தரகு முதலாளிகளை எதிர்க்காத இவர்கள், எதிரி யார் என்பதைக் குறிப்பிடாத இந்தத் தீர்மானம் கடைந்தெடுத்த அரசியல் மோசடியாகும். எதிரியற்ற போராட்டத்தில் புலியெதிர்ப்பில் இதைச் சாதிக்கப்போகின்றனர். சுயபுத்தியற்ற உங்கள் மலட்டுத் தனத்தில் இந்த மோசடியை நம்புங்கள்.

"இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு" என்கின்றனர். அதை "ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணுதல்." என்கின்றனர். எப்படி? யாராவது விளக்கம் தரமுடியுமா? கடைந்தெடுத்த ஒரு மோசடி அல்லவா! தமிழ் மக்கள் காதுக்கு பூ வைக்கவே, எம்முடன் எம் மோசடியுடன் சேர்ந்து வாருங்கள் என்கின்றனர். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்தை மறுதலிக்கும் இந்த அரசியல் பொறுக்கிகள், "இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற" ஒரு அமைப்புக்காக "ஐக்கிய இலங்கைக்குள்" என்று கவனமாக ஒரு நிபந்தனை போடுகின்றனர். மோசடியைச் செய்வதிலும் கூட ஒரு நுட்பம்.

ஏகாதிபத்தியம் என்ன சொல்லுகின்றதோ, பேரினவாதம் எதை நினைக்கின்றதோ, அதை கிளிப்பிள்ளை போல் பின்பக்கத்தால் மோசடித்தனமாக தீர்மானமாக்குகின்றனர். அது அம்பலமாகாது இருக்க, எல்லா அரசியல் பொறுக்கிகளையும் ஒன்றிணைக்கவும், அழகுபடுத்தி அதை அலங்கரித்து விபச்சாரம் செய்ய "இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற" என்ற சொற்களை இணைத்துவிடுகின்றனர். இப்படி போடுவதன் மூலம், ஏதோ சொந்த தீர்மானம் போல் காட்டி தமிழ் மக்களை ஏமாற்றலாம் என்ற நினைப்பு. கழுதைகள் கூடி களைப்பதற்கு இதுவே பாலமாக அமைகின்றது. மனித அவலத்தை நகைச்சுவையாகவே வேடிக்கையாக்கினர்.

இந்த மோசடிக்கு தூணாகவும் துணையாகவும் விளங்கும் ரீ.பீ.சீ ஆய்வாளர் சிவலிங்கமோ, கடைந்தெடுத்த மோசடியை இதற்கு எதிராகவே செய்கின்றார். புலிகள் "மேதகு தலைவர்", "தேசியத் தலைவர்" என்று கூறுவது போல், புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் "ஆய்வாளர்" என்று பட்டம் சூட்டியதுக்கு இணங்கவே இதைச் செய்கின்றார். அதை அவர் "மாற்று அரசியலை

நோக்கிய பார்வை" என்ற தலைப்பில் மனித உரிமையையே, தனது விபச்சார அரசியல் வக்கிரத்துக்குள் திரித்துவிடுகின்றார். கைதேர்ந்த அரசியல் மோசடியை, தமிழ் மக்களின் முதுகில் குத்தியே அரங்கேற்றுகின்றார். இவர்களின் அரசியல் மோசடித் தீர்மானம் கூறுகின்றது. "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ சமூதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு காணுதல்." என்கின்றது. ஆனால் இந்த தீர்மானத்துக்கு கையுயர்த்திய சிவலிங்கம், தனது திரிபுவாதத்தில் "முழு அளவிலான சமஷ்டித் திட்டங்கள் சாத்தியமில்லாத போதிலும் சமஷ்டி வடிவிலான தீர்வுகளை நோக்கிச் செல்லும் வகையில் ஆட்சி அதிகாரம் படிப்படியாக திருப்பப்பட வேண்டும்" என்கின்றார். யாருடன் சேர்ந்து? எப்படி? இது எப்படி "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" சமூதாயத்தை உருவாக்கும். இவர்கள் நம்பும் "முழு அளவிலான சமஷ்டித் திட்டங்கள் சாத்தியமில்லாத போதிலும்" என்று கூறுவதன் மூலம், மக்களை இழிச்சவாயன்கள் என்று கூறுகின்றார்.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்தையே மறுக்கும் இவர்கள் அரசியல், புலியின் அரசியல் எல்லைக்கு உட்பட்டதே. புலிக்கு பதில் சொல்லும் இவர்களின் அரசியலும் ஆய்வும், ஏகாதிபத்தியத்தையும் பேரினவாதத்தையும் திருப்தி செய்யும் எல்லைக்கு உட்பட்டதே. ஈ.பி.சீயில் விதண்டாவாதம் கதைக்கும் புலிக்கும், புலியெதிர்ப்பு பச்சோந்திகளின் வாலாட்டாலுக்கு ஏற்ப அரசியல் செய்வதே, சிவலிங்கத்தின் அரசியலாகின்றது. இதை மக்களுக்கு செய்யமுடியாது. மக்கள் கோருவது "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" சமூகத்தைத் தான். இது உங்கள் கோசமல்ல. மக்களின் கோசம். அதை மோசடித்தனமாக திரித்து உங்களின் பின்னால் ஒட்டுகின்றீர்கள். நீங்கள் "முழு அளவிலான சமஷ்டித் திட்டங்கள்" என்கின்றீர்கள்! சரி அது என்ன? மாங்காயா? கத்திரிக்காயா? இது சாத்தியமில்லை! என்கின்றீர்கள்? அப்படியானால் நீங்கள் ஏற்ற தீர்மானம் என்ன? அதை சாத்தியமற்றது என்று எப்போது திருத்துவீர்கள்? ஐயா மோசடிகார ஆய்வாளர்களே கூறுங்கள்!

இந்த சிவலிங்கம் என்ற புலியெதிர்ப்பு ஆய்வுக் குஞ்சு சொல்லுகின்றார் "சுயநிர்ணய உரிமை என்பது ஜனநாயக விழுமியங்கள்ளை உள்ளடக்கியதாகும். மக்கள் தமது சுய விருப்பங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சுயமாகவும், சுதந்திரமாகவும், தமது வாக்குகளைப் பகிரங்கமாக தேர்தலில் இணைந்து வெளிப்படுத்துவதும் சுயநிர்ணய உரிமையாகும்." எதற்கு உலகளவில் உள்ள சுயநிர்ணயம் பற்றிய கோட்பாட்டை திருத்த கோரவேண்டும். இதையும் ஒரு தீர்மானமாக வைத்திருக்கலாம்.

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரரசியலும் கோப்பாடுகளும்

ஏகாதிபத்தியத்திடம் இதற்காக ஒரு பரிசை கொடுக்க சிபாரிசு செய்த ஒரு தீர்மானத்தையும், இந்தக் கழுதைகள் எடுத்திருக்கலாம். ஆனந்தசங்கரிக்கு மட்டுமா இல்லை, சிவலிங்கத்துக்கும் ஒன்றைக் கோரியிருக்கலாம்.

ஆனந்தசங்கரி பல பத்து இலட்சம் பெறுமதியான யுனெஸ்கோ பரிசை வாங்கிய போது, ஐந்து நாட்களுக்கு முந்தைய தனது தீர்மானத்துக்கு அமைய, அதை அடைவது பற்றிய கொள்கை உரு விளக்கத்தை முன்வைக்கின்றார். "விடுதலைப் புலிகளின் அடக்குமுறைகளிலிருந்து இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்களை மீட்டெடுக்க உதவும்படி சர்வதேச சமூகத்திடம் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்." என்றார். இது எப்படி "இன, மத ,மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" சமூகத்தை பெற்றுத் தரும். சரி ஏகாதிபத்தியம் பெற்றுத் தரும் என்றே கூறுகின்றார். நீங்கள் யாராவது எதையாவது சொல்ல விரும்புகின்றீர்களா!

அந்த அரரசியல் மோசடிக்காரன் அதனுடன் நிற்கவில்லை. "ஜனநாயக ரீதியாகவும், சாத்வீக வழிகளிலும் இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காக போராடும் எனது சிந்தனைகளுக்கும் செயல்களுக்கும் பெரும் ஊக்குவிப்பாக இருந்தது என்று கூறலாம்." இந்த பரிசை தந்ததன் மூலம், ஏகாதிபத்தியத்துக்கு துணைபோகும் செயலை மெச்சி மெய்சிலிர்த்து குறிப்பிடுகின்றார். அதைத் தொடர வாக்குறுதி அளிக்கின்றார். "அனைவரின் தேவைக்கும் உலகில் இடமுண்டு. ஆனால் அனைவரின் பேராசைக்கும் உலகில் இடமில்லை" என்கின்றார். "அனைவரினதும் தேவைக்கும் இடமுண்டு" என்கின்றார், ஆனால் தேவை மறுக்கப்பட்ட சமுதாயமே ஜனநாயகம். பேராசை தான் ஜனநாயகம். இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகத்துக்கு எந்த விளக்கமும் கிடையாது. சிலரின் பேராசைக்குத் தான் இடமுண்டு, அதைத் தான் அவர் "அனைவரின் பேராசைக்கும் உலகில் இடமில்லை என்கின்றார். இவர் எப்படி "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" சமுதாயத்தை உருவாக்குவார்?

இடம் 119 எல்லா மோசடிக்காரர்களும் கூடி தத்தம் சொந்த விளக்கத்தையே வழங்குகின்றனர். சிவலிங்கம் கூறுகின்றார் சுயநிர்ணயம் என்பது "தமது வாக்குகளைப் பகிரங்கமாக தேர்தலில் இணைந்து வெளிப்படுத்துவதும் சுயநிர்ணய உரிமையாகும்." என்று கூறுகின்றார். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்தை மறுப்பதில் புலிக்கு நிகர் நாங்களே என்கின்றார். புலிகள் நாலடி பாய்ந்தால் நாங்கள் பத்தடி பாய்ந்து மக்களை ஏறி மிதிப்போம் என்கின்றார். புலிகள் சுயநிர்ணயம் என்பது புலிகள் ஆட்சி என்கின்றனர். புலியெதிர்ப்பு கும்பல் தேர்தலில் இணைந்து வாக்கு போடுவது தான்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

சுயநிர்ணயம் என்கின்றனர். 1980க்கு முன்னம் மக்கள் வாக்கு போட்டதால் சுயநிர்ணயம் இருந்தது என்கின்றார். அதை புலிகள் இல்லாது ஆக்கிவிட்டனர் என்பதே, சிவலிங்கத்தின் நவீன சுயநிர்ணய ஆய்வு கூறுகின்றது. மக்கள் மீண்டும் வாக்கு போட்டால் சுயநிர்ணயம் வந்து விடுமோ? சுயநிர்ணயம் என்ன உங்கள் வீட்டு கத்தரிக்காயா? இப்படி கத்தரிக்காயாக்கி கறிவைக்க முனைகின்றார். அவர் தனது மோசடி ஆய்வில் கூறுகின்றார் "மக்களின் இறைமை அதிகாரம் வாக்குச் சீட்டின் மூலம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது" என்கின்றார். போடு புள்ளடி என்கின்றார். மக்களின் இறைமை "இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" அமைப்பு அல்ல, வாக்குச் சீட்டே என்கின்றார். சுயநிர்ணயம் என்பது வாக்குச் சீட்டு தான் என்கின்றார். புள்ளடி போட்டால் மக்களின் இறைமை வந்துவிடும், நல்ல வேடிக்கை தான் போங்கள். அவர் நினைக்கின்றார் புலிகள் போன்ற ஐந்தறிவு தான் மக்களுக்கு இருக்கென்று நினைத்து, ஆய்வுரை செய்கின்றார்.

"இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" சமூகம் வேண்டுமா?

- ♦ சாதிபேதமற்ற அமைப்புக்கு ஒரு புள்ளடி!
- ♦ பெண்ணியத்துக்கு ஒரு புள்ளடி!
- ♦ வர்க்க அமைப்புக்கு எதிராக ஒரு புள்ளடி?
- ♦ இனபேதத்துக்கு எதிராக ஒரு புள்ளடி?

கோரிக்கை ஒன்றை நாம் முன்மொழிகின்றோம். சமூக முரண்பாட்டின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில், மக்களுக்கு புள்ளடி போட்டு எண்ணிக்கையை அதிகரித்தால் என்ன? இதை தீர்மானத்தில் பதினொன்றாவதாக சேர்க்கவும். எல்லா பிரச்சினையையும் வாக்கு போட்டு தீர்த்துக்கொள்ளமுடியும் அல்லவா? எதற்கும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு பெரிய நாமமாக மக்களின் நெற்றியில் போட்டுவிட வேண்டியது தான். அந்தப் புள்ளடியே போதும்.

"இன, மத, மொழி, சாதிய, பால், வர்க்க பேதமற்ற சமத்துவ" அமைப்பை உருவாக்கிவிடுவோம் நம்புங்கள் என்கின்றனர். ஈ.பி.சீ சதா இதையே கதையளக்கின்றனர். "மக்களின் விருப்பமும், அங்கீகாரமுமே அரசின் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கான இருப்பாகும்." என்கின்றனர். அரசு, அதிகாரம், பற்றியும் ஆட்சி பற்றி விளக்கம் மக்களுக்கு எதிரானதும், மிகவேலமானதும் இழிவானதுமாகும். புலிகளை விட மிகக் கேவலமாக

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

தமிழ் மக்களின் தலையில் அரைப்பதாகும். புலிகள் புலி ஆட்சியை தமிழ் மக்களின் விருப்பு என்கின்றனர். இந்த கயவாளிப் பயல்கள் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை மக்களின் விருப்பு என்கின்றனர்.

இந்த அரசியல் மோசடிக்காரன் முன்னைய வரலாற்றில் இருந்து, அதன் நோக்கில் இருந்து திருடி திரித்தபின் கூறுகின்றார் "பேச்சு, எழுத்து சுதந்திரம், கூட்டம் கூடுதல், இணைதல் போன்ற உரிமைகளை எக்காரணத்தை முன்வைத்து மறுத்தாலும் அது அம் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மீறுதலாகும்." இந்தக் கோரிக்கை முன்பகுதி எம்மால் 1986 இல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது. பரந்துபட்ட மக்கள் மத்தியில் எங்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ஒரு அரசியல் கோரிக்கையாகும். இதை சுயநிர்ணயம் என்று திரிக்கின்ற வக்கிரத்தை சிவலிங்கம் செய்து முடிக்கின்றார். சுயநிர்ணயம் என்பதை திரிப்பது, அவர்களின் அரசியல் எஜமானர்களின் தேவையாக உள்ளது. ஏகாதிபத்தியம் முதல் இலங்கை அரசினதும் அடிப்படைப் பிரச்சினை, பாசிச புலிகள் மூலம் சுயநிர்ணயத்தை மறுப்பது தான். அதை திரிப்பது தான் புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் உடனடிக்கடமையாக உள்ளது. இதுவே களவாளிப்பயல்களின் அரசியலாகின்றது. அன்று பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகிய (தலைமை தாங்கி வழிகாட்டியவர்களில் எனது பங்கு தனித்துவமானது) நாம் இந்தக் கோரிக்கையை வைத்த போதும், நாம் சுயநிர்ணயத்தை தெளிவாக உயர்த்தி நின்றோம்.

இந்தக் கோரிக்கை சுயநிர்ணயத்துக்குள் அடங்கி உள்ளதே ஒழிய, இதுவே அனைத்தும் தழுவின சுயநிர்ணயமல்ல. சுயநிர்ணயம் என்பது மக்கள் தமது சொந்த பொருளாதார சுரண்டலற்ற ஆட்சி அதிகாரத்தை நிறுவுவதும், அந்த அமைப்பில் அனைத்து சமூக முரண்பாடுகளை களைவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதே. தமது தேசியபொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட, பண்பாட்டு கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதற்கு எதிரான அனைத்தையும் எதிர்த்து நின்றல் தான் சுயநிர்ணயம். எதிரி பற்றி தீர்மானகரமான நடைமுறை செயற்பாட்டில், மக்கள் பெறும் சொந்த சமூக பொருளாதார அதிகாரத்தில் தான் சுயநிர்ணயம் பிறக்கின்றது. இதற்கு வெளியில் அல்ல.

19.11.2006

யாருக்குத் தேசியம்? யாருக்கு ஜனநாயகம்?

இதற்கு பதில் தெரிந்தவர்கள், அனைத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்க முடியும். தமக்காக தேசியம், தமக்காக ஜனநாயகம். இது தான் பொறுகளின் உயர்ந்தபட்ச அரசியல் எல்லை. புலம்பெயர் நாட்டில் புலிகள் ரீ.பீ.சீயை தாக்கி அழித்துள்ளனர். அழித்தால் புலித் தேசியம் வாழ்ந்துவிடாது. தேசியத்தின் பெயரில் தாக்கப்பட்டனர் என்பதால், புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயகம் வாழ்ந்துவிடாது. ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் தான். ரீ.பீ.சீ மீதான புலியின் வன்முறை, நீண்ட அவர்களின் பாசிச வரலாற்றின் தொடர்ச்சி தான். இது சபாலிங்கம் கொலை, நாதன் கஜன் கொலை முதல் தொடர்ச்சியான பல சம்பவங்கள், எம் மண்ணில் மட்டுமல்ல புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலும், பாசிசம் கொடிகட்டி பறக்க முனைவதையே பறைசாற்றுகின்றது.

புலி ஆதரவு ஊடகத்துறையை சேர்ந்த செய்தியாளர்கள் தொடர்ச்சியாக அரசாலும், ஜனநாயக வழிக்கு வந்ததாக பறைசாற்றும் ஜனநாயக கொலைகாரர்களாலும் கொல்லப்படுவதையும் அவை முடக்கப்படுவதையும் எப்படி நாம் அங்கீகரிக்க முடியாதோ, அதேயளவுக்கு புலியெதிர்ப்பு ஊடகத்துறையை புலி அழிப்பதை நாம் அங்கீகரிக்க முடியாது. கண்டனங்கள், விமர்சனங்களை ஒரு தரப்பாக்கி, அது சார்புத்தன்மை பெற்ற போலித்தனமாகி விடுகின்றது. மக்கள் பற்றி எந்தக் கரிசனையுமற்ற நிலையில் தான், தத்தம் சொந்த குறுகிய நலனில் கண்டனங்கள் விலை போகின்றது.

வாய் கிழிய வக்கிரமாகவும், கவர்ச்சியாகவும் ஆடிக் காட்டியும் தான், இவை அனைத்தும் அரங்கேறுகின்றது. கருத்தை கருத்தாகவே எதிர்கொள்ள வக்கற்ற தளத்தில், புலிகள், புலி எதிர்ப்பாளர்களும் ஒரே குறிக்கோளுடன்

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

தான் செயல்படுகின்றார்கள். பரஸ்பரம் தமது எதிரிக்கு எதிராக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, மக்களின் முதுகில் ஏறி நின்றே விபச்சாரம் செய்கின்றனர். புலிகள் தேசியம் என்கின்றனர். புலியெதிர்ப்பு கும்பலோ ஜனநாயகம் என்கின்றனர். சரி யாருக்கு தேசியம்? யாருக்குத் தான் ஜனநாயகம்? இதைபற்றி விவாதிக்க வக்கற்றவர்கள் தான், இதைச் சொல்லி ஊடகத்தில் சொந்த விபச்சாரம் செய்கின்றனர்.

புலியெதிர்ப்பு கருத்துகளை எதிர்கொள்ள முடியாத புலிகள், 26.11.2006 அன்று காலை பிரபாகரனுக்கு பிறந்தநாள் பரிசாகவும், மாவீரருக்கு சமர்ப்பணமாகவும் ஈ.பீ.சீயை அடித்து நொருக்குகின்றனர். இதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக, அதாவது 23.11.2006 அன்று புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் ப.வீ.சிநீரங்கனின் கருத்தை எதிர்கொண்டு பதிலளிக்க முடியாது அவருக்கு மனநோய் என்று அறிவித்து, மருத்துவம் செய்ய பணம் தரக்கோருக்கின்றனர். பார்க்க: http://namthesam.blogspot.com/2006/11/blog-post_23.html என்ன அரசியல் ஒற்றுமை. கருத்தை கருத்தாக எதிர்கொள்ள வக்கற்ற மக்கள் விரோதிகள், இப்படி ஒரேவிதமான அணுகுமுறையை கையாளுகின்றனர். ப.வீ.சிநீரங்கனுக்கு ஜனநாயகம் கிடையாது என்பது, இந்த புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் ஜனநாயக அரசியல் அகராதி வரையறுக்கின்றது. புலிகளின் அரசியல் அகராதியும் இதைத் தான் ஈ.பீ.சீக்கு கூறுகின்றது. இதை யாராலும் மொழி பெயர்க்க முடியுமா?

புலிகள் ஆடம்பரமான வகையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பணத்திலும், மற்றவர்களின் ஊடகங்களை கைப்பற்றியும், அடியாட்படைகளைக் கொண்ட ஒரு பாசிச சர்வாதிகாரத்தையே ஊடகத்துறையில் நிறுவிட உள்ளனர். யாராலும் மூச்சுவிட முடியாது. மூச்சுவிடுபவர்களின், மூச்சு நிறுத்தப்பட்டு விடும் என்ற நிலைமை. இப்படித்தான் ஈ.பீ.சீ மீதான தாக்குதலும் சொந்த பாசிச வழியையொட்டி நிகழ்த்தப்பட்டது. இதன் மூலம் புலிகள் ஊடகத்துறையில் கொண்டுள்ள சர்வாதிகாரமே, ஒரே தகவல் மையமாக பவனிவருகின்றது. இப்படி வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், பத்திரிகைகள், இணையங்கள் எண்ணிலடங்காதவை. தேசியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே, தேசியத்தை பாடைகட்டி சதா ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். மீறும் போது ஊளையிடுகின்றனர். அனைத்தும், அனைத்து சிந்தனையும் புலிப் பாசிசமாக இருக்கும் வகையில், அனைத்து ஊடகத்துறையையும் வளைத்து போட்டும், மிரட்டியும் அடிபணிய வைக்கின்றனர். இப்படி ஒரேயொரு ஊளையிடும் ஊடகத்துறையை பரவலாகக் கொண்டு, தமது சொந்த நியாயத்தை சொல்ல முடியாத வகையில் தேசியம் பாசிசமாகி அலங்கோலமாகிக் கிடக்கின்றது. இதன் மூலம் தெரு நாய்கள் எல்லாம், அதை கிண்டி கிளறி ஊளையிட்டபடி தின்கின்றன.

மனித சிவலங்களில் மிதறும் அரட்சியும் கோபாடுகளும்

புலிகளின் ஊடகத் துறையின் உள்ள வசதிகள், வாய்ப்புகள் மட்டுமின்றி, எல்லாவிதமான வளத்தையும் கொண்டு தமது நியாயமான போராட்டத்தை சொல்ல முடியாத வகையில் நியாயமற்ற புலிப் போராட்டத்தை நடத்துகின்றனர். இந்த நிலையில் தான் அடியாட்கும்பலைக் கொண்டும், படுகொலைகள் மூலமும் தமது பிரச்சாரத்தை செய்ய முனைகின்றனர். ஊடகத் துறையில் சொந்தப் படையை வைத்து, உப்புச்சப்பற்ற ஒப்பாரியாகிவிடுகின்றனர். இதை எல்லாம் வாய்ப்பாக கொண்டு புலிக்கு எதிராக ஈ.பீ.சீ ஊனையிடுகின்றது. தெரு நாய்களாக அலையும் இவர்கள், ஏகாதிபத்திய ரவுடிகளினதும் சமூக விரோதிகளினதும் துணையில் கொழுக்க நினைத்து, புலிகளைக் குதறுகின்றனர். குலைநடுக்கம் பிடித்து புலிகள் உறுமுகின்றனர். இந்த மக்கள் விரோத நாடகத்தையே மக்கள் முன் ஆடிக்காட்டுகின்றனர்.

இன்று, புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயகம் பேசும் ஈ.பீ.சீ, ஜனநாயகம் பேச முன்னம் புலிகளின் கால்களை சுதந்திரமாக, ஆனால் நாயைப் போல் தாழ்ந்து நக்க முனைந்தவர்கள் தான். இப்படி நக்கிய ஈ.பீ.சீ, முதன் முதலில் வன்னியில் இருந்து மாவீரர் பாசிச செய்தியை நேரடியாக ஒளிபரப்பிய அந்தப் பாசிச பெருமையை இன்றும் பீற்றிக்கொள்பவர்கள் தான். புலியின் பாசிசத்தின் முன்னால், நாம் தான் புலம்பெயர் ஊடகவியலில் தலை சிறந்த புலி அரட்சியல் எடுபிடிகள் என்ற பெருமையை இரசித்து கோரியவர்கள். நாயிலும் கீழாய் தாழ்ந்து தாழ்ந்தே தவண்டு புலிக்கு வாலாட்டினார்.

முன்பு ஈ.பீ.சீ யில் சமகால நிகழ்வுகளை செவ்வாய் தோறும் ஆய்வு செய்து வந்த சுவில்சைச் சேர்ந்த அழகுருணசீலன் - ஜெந்திமால ஆய்வு நிகழ்ச்சியை கூட, புலிப்பாசிசத்தின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய நிறுத்தினார். இப்படி ஜனநாயகம் வேஷம்கட்டி ஆடிய ஈ.பீ.சீ, அப்பட்டமான ஜனநாயக விரோதிகளாகவே புலிக்கு விசுவாசமாகவே குலைத்தனர்.

புலிகள் ஐ.பீ.சியை புடுங்கி தனதாக்கிய நிகழ்வும் சமகாலத்தில் தான் அரங்கேறியது. அதைத் தொடர்ந்து இன்றைய ஈ.பீ.என்னும் புடுங்கப்பட்டது. ஐ.பீ.சியின் வரவு, ஈ.பீ.சீயை புடுங்க முனைகின்றது. ஈ.பீ.சீ வள்ளென்று குலைக்க, தெரு நாயாக தேசியத்தில் இருந்து விரட்டப்படுகின்றனர். நாயிலும் கீழாக தாழ்ந்து குலைத்த ஈ.பீ.சீயை, புலியெதிர்ப்புக் கும்பலாக மாற, இப்படி புலிகளே காரணமாக இருந்தனர். இந்த நாய் வேஷத்தை கலைத்து தெருநாயாக முன்னம், தமிழ்செல்வனிடம் கடைசி வேண்டுகோளை விடுத்ததும், அவர்கள் இவர்களை முதுகில் தட்டி பின் முதுகில் குத்தியதுமான வரலாறு பலர் அறியாதது.

மனித அலணங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இப்படி புலி பாசிசத்தின் எடுபிடியாக மாறமுனைந்து தோற்ற நிலையில் தான், புலியின் தொடர்ச்சியான பாசிச முற்றுகைக்குள் இருந்து தப்பிப்பிழைக்க புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் எடுபிடியாகியது. சவிஸில் சிறையில் ஜனநாயக கம்பியை எண்ணும் இதன் நிர்வாகி ராமராஜுக்கு, புலிகள் ஒரு அங்கீகாரம் கொடுத்து இருந்தால் நல்ல நாயாக இன்றுவரை குலைத்து இருப்பார். எந்த அரசியல் வேறுபாடும், புலிகளிடம் மாறுபட்ட வகையில் இன்றுவரை கிடையாது. கொப்புதாவியவர்களிடம், இறுதியான ஒரு கொப்புத்தான் எஞ்சிக்கிடக்கின்றது.

அது இவர்கள் சொல்லும் ஜனநாயகம். புலிகள் கூறும் தேசியம் போல், இந்த ஜனநாயகமும் அதே தோற்றம் கொண்டது அதிக வேறுபாடில்லாதது. புலித் தேசியத்தின் பாசிச முகத்தின் ஒரு பக்கத்தை எதிர்க்க வெளிக்கிட்ட இவர்கள், படிப்படியாக சமாதான காலத்தில் புலியெதிர்ப்பு அணியாக பலம்பெற்றனர். எல்லா அரசியல் தெருப்பொறுக்கிகளும் தெரு நாய்கள் போல் ஊளையிட்டபடி ஒன்று சேர, ஜனநாயக மறுப்பையே ஆதாரமாக கொள்கின்றனர். புலிகள் தேசியத்தை சொல்லி தேசியத்தையே மறுப்பது போல், இந்த தெருநாய்களும் அதையே செய்கின்றனர்.

இந்த தெரு நாய்கள் புலியை எதிர்ப்பதையே சொந்த அரசியலாகக் கொண்டு புலிக்கு சவால் விடுகின்றனர். புலிகள் இல்லையென்றால், வேறு எந்த அரசியலும் இவர்களின் சொந்த ஜனநாயகத்தில் இருப்பதில்லை. புலிகளின் இருப்புத்தான் இவர்களின் ஜனநாயகம். புலிகளின் அண்டப் புளுகுமுட்டைகளையும், ஆபாசங்களையும், பாசிச கோமாளித்தனத்தையும் அம்பலப்படுத்தி தமது சொந்த எடுபிடித்தனத்துடன் வாழ்வது றீ.பீ.சீக்கு மிக இலகுவான விடயமாகியது. இப்படி புலம்பெயர் சமூகத்தில், றீ.பீ.சீ பலம்பொருந்திய புலியல்லாத ஒரு மாற்று ஊடகமாகியது. புலிகள் ஒருபுறம் தேசியத்தின் பெயரில் தேசிய விரோத கருத்தை ஊதுகின்றனர் என்றால், புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் ஜனநாயக விரோத கருத்தை ஊதுகின்றனர். நடப்பது நாதஸ்வரக் கச்சேரி தான். பாட்டுத் தான் வேறு. இந்த றீ.பீ.சீ யை மையமாக வைத்து, பல பத்து புலியெதிர்ப்பு இணையத்தளங்கள் எல்லாம் இதே பல்லவி.

இந்த நிலையில் இதை எதிர்கொள்ள முடியாத புலிகள் றீ.பீ.சீ மீதான புலித்தாக்குதலை மறுபடியும் நடத்தியுள்ளனர். புலிகள் இதை செய்திருப்பார்களா? "றீ.பீ.சீ: வானொலிக்கான தோழமை" என்ற பெயரில் ப.வி.சிறீரங்கன் எழுதிய கட்டுரையில் "அந்த வானொலி மீதான பாசிசக்குண்டர்களின் தாக்குதலானது மீளவும் தமிழ்பேசும் மக்களை ஒடுக்கத்துடிக்கும் மேலாண்மையுடைய இயக்கங்களின் இழிசெயலாக

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசிபலும் கோட்பாடுகளும்

இருக்கலாம். அல்லது இத்தகைய செயல்களால் அந்த வானொலியைப் பிரபலப்படுத்த முனையும் ஒரு தந்திரமாகவும் இருக்கலாம்." என்று சிறீரங்கன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த பொறுக்கிகளுடன் சிறீரங்கன் "தோழமை" பற்றி என்ன கருத்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பது, அரசியல் ரீதியாக விமர்சனத்துக்குரியது. ஆனால் அவர் குறிப்பிடும் விடயம் தற்செயலானதல்ல. அந்தளவுக்கு ரீ.பீ.சீ யின் பின்னால் திரண்டு இருப்போர் முன்னாள் இன்னாள் கொலைகார இயக்கங்கள். அதில் இருந்தவர்கள் எந்த சுயவிமர்சனமுமின்றி அதே அரசியலையே இன்று செய்பவர்கள். சதிகாரக் குட்பல்கள் எல்லாம் ஒருங்கிணைந்தும் பிரிந்தும் செயல்படுகின்றனர். இதில் முன்னாள் புலிகளும் அங்கம். அவர்கள் கொண்டுள்ள அரசியல், மக்களுக்கு வெளியில் குறுக்குவழியில் மட்டும் தான் அரசியலைச் செய்கின்றது. தற்காலிகமாக உடனடியான புலிபாசிசத்தை ஒழிக்கும் வழி தான் இவர்களின் அரசியல் எல்லைப்பாடு.

மக்களில் நம்பிக்கையற்ற இவர்கள், அன்னிய சக்திகளில் பின்னால் வாயில் உமிழ்நீர் ஓழுக ஓடி நக்குகின்றவர்கள் தான். எப்படியும் எதையும் இதற்காக, எந்த வழியிலும் செய்யக்கூடியவர்களைக் கொண்ட ஒரு அணியாகும். இவர்கள் புலிகளைப் பயன்படுத்தி எப்படியும் வாழக் கூடியவர்கள். சிறீரங்கன் குறிப்பிட்டது போல், செய்யக் கூடியவர்கள் தான். இதில் எந்த சந்தேகமும் யாருக்கும் கிடையாது. தமது சொந்த பிரபல்யம், புலிகள் மீதான ஏகாதிபத்திய அணுகுமுறையை கடுமையாக்கவும், ரீ.பீ.சீ.க்கு பணத்தை திரட்டவும் என பல வழிகளில் ரீ.பீ.சீ இறங்காது என்பதைச் சொல்வதற்கு எந்த அரசியல் ஆதாரமும் அடிப்படையும் கிடையாது. கடைந்தெடுத்த அரசியல் பொறுக்கிகளின் கூடாரம் தான் புலியெதிர்ப்பு கும்பல். இந்த வழி புலிக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல.

இன்று புலிக்கு போட்டியாக வடக்கு கிழக்கிலும் மற்றைய பகுதிகளிலும் நடக்கும் கொலைகளை இராணுவம் மட்டும் தனித்துச் செய்யவில்லை. ஜனநாயகத்துக்கு வந்த புலியெதிர்ப்பு கும்பலின் ஒரு பகுதியின் துணையுடன் தான் செய்யப்படுகின்றது. இப்படி தான் புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயகமும் தனது அரசியல் வரையறையைக் கொண்டு விபச்சாரம் செய்கின்றனர். இந்த நிலையில் ரீ.பீ.சீ மீதான தாக்குதலை ஒட்டி, எனது நண்பர் ஒருவர் புலிகள் இவ்வளவு மோட்டுத்தனமாக இதைச் செய்யமுடியுமா என்றார்? நான் ஆம் என்றேன். சுவிஸ் பேச்சுவார்த்தையை மோட்டுத்தனமான தம்மைத் தாம் கேலித்தனமாக்கி சந்தி சிரிக்க வைத்த புலிகள், இதை ஏன் செய்யமாட்டார்கள்! பாசிசமே அனைத்துமாகிவிட்ட நிலையில், இது போன்றவை தான் அவர்களின் அரசியல் இருப்புக்கான அடித்தளமாகிவிட்டது.

மனித சிவலங்களில் மிதந்தும் சிரசியலும் கோப்பாடுகளும்

ரீ.பீ.சீயின் புலியெதிர்ப்பு கருத்தை எதிர்கொள்ள முடியாதவர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தான் ஆடம்பரமாக அலங்கரித்த ஊடகத்துறைகளை வைத்திருந்தாலும், மக்களை சார்ந்த மக்களின் விடுதலையை பேசாத வரை, இதுதான் அவர்களின் முன்னுள்ள மாற்று வழியாக உள்ளது. கொல்லுதல், செயலற்றதாக்குதல், முடக்குதல், மிரட்டுதல் இதை விட புலிக்கு வேறு அரசியல் வழி கிடையாது. அவர்களுக்கு தெரிந்த ஒரே அரசியல் வழி இது தான். ரீ.பீ.சீ மீதான புலித்தாக்குதல் எதிர்பார்க்க வேண்டிய ஒன்று. அதை அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள் என்றால், அது தான் தவறு.

மக்கள் பற்றி உண்மையான அக்கறை, அவர்களின் விடுதலை பற்றி நேர்மையான சிந்தனை இல்லாத நிலையில், பேடித்தனமாக கோழைத்தனமான வகையில் புலிகள் இதை குறுக்குவழியில் எதிர்கொள்கின்றனர். இது புலிக்கு மட்டுமான சொந்த வழியல்ல. தாக்குவது, கொல்வது, அவதூறு பூசுவது, மனநோயாளியாக காட்டுவது மக்கள் விரோத அரசியலில் அரசியலாகிவிடுகின்றது. ஜனநாயக ரீதியில் புலிகள் முதல் புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் வரை விவாதிக்க, பேச வக்கற்றுக் கிடக்கின்றனர்.

இன்று தமிழ்பேசும் மக்கள் தேசியத்தின் பெயரில் புலிகளின் பாசிசத்தை மட்டுமல்ல, ஜனநாயகத்தின் பெயரில் புலியெதிர்ப்பு ஜனநாயக விரோதத்தையும் ஒருங்கே எதிர்கொண்டு நிற்கின்றனர் என்பதே உண்மை. மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுத்து, எங்கும் ஒரு அராஜகம் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றது. இதை எதிர்கொண்டே, எதிர்வினையாற்ற வேண்டியுள்ள வரலாற்றுக் கட்டத்தில் நாம் உள்ளோம்.

26.11.2006

**தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை
எப்படி நாங்கள் குழீதோண்டி புதைத்தோம் என்று
சாட்சியம் சொல்லும் பாலசிங்கம்**

வரலாற்றுக் குப்பைத் தொட்டியில் இருந்து புலிகளையும் பாலசிங்கத்தையும் மீட்கும் போது கிடைப்பதோ, சமூக அறியாமை என்னும் சூக்குமமே. அவை ஒரு நூலுக்குள் அடக்க முடியாதவை. அதில் இருந்து ஒரு சிறிய பகுதியே இக்கட்டுரை. உங்கள் நம்பிக்கைகள், அதிதமான பிரமைகள் எல்லாவற்றையும் இது வெட்ட வெளிச்சமாக்கி தகர்க்கின்றது.

புலிகள் தமது கடந்த கால வரலாற்றை மட்டுமல்ல, நிகழ் காலத்தையும் மிக வேகமாகவே குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு புதைப்பது, அவர்களுக்கு கைவந்த கலை. வற்றாத புதையல் போல், அவர்களின் வரலாற்றுக் குப்பையைக் கிண்டிக் கிளறினால் கிடைப்பதோ, தேசியத்தை விலைபேசுவது, சுயநிர்ணயத்தை இழிவுபடுத்துவது, மக்களை ஏமாளிகளாக்குவது தான். இந்தப் பாசிட்டுகளுக்கு இதுவே கைவந்த கலையாக உள்ளது. மோசடித்தனம், ஏமாற்றுதல், பொறுக்கித்தனம் என்று சமூகத்தை இழிவாடி, அதன் மூலம் பொறுக்கித் தின்னுகின்ற எல்லா கீழ்நிலைப் பண்பாட்டையும், புலிகள் தமது சொந்த வக்கிரம் மூலம் தமது பண்பாடாக்கியுள்ளனர்.

தமிழ் மக்களையும், சுயநிர்ணயத்தையும் எப்படி நாங்கள் ஏமாற்றி மோசடி செய்தோம் என்பதை, பாலசிங்கம் தனது மனைவி மூலமான நூலில் ஒரு சாட்சியமாக முன்வைத்து அதை அம்பலமாக்கியுள்ளார். "ஆயுதப் போராட்டமானது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான அரசியல் போராட்டம் என்பதை நியாயப்படுத்துவதற்காகவே, விடுதலைப் புலிகள் தங்களது ஆரம்பகால

மனித சிவலங்கனில் மிதற்கும் அரட்சியலும் கோட்பாடுகளும்

வரலாற்று வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் மார்க்சிய லெனினிச தத்துவங்களை பயன்படுத்தினார்கள்.",¹ 'என்று தெளிவாக பிரகடனம் செய்துள்ளனர். பலிகளால் வெளியிடப்பட்டதும், பாலசிங்கம் தனது சுயசரிதையாக தனது மனைவி மூலம் வெளியிட்ட இந்த நூலில் இதைக் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயம் மார்க்சிய லெனினியத்திலேயே இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் இக் கூற்று, அதை தாம் கைவிட்டு நிராகரித்திருப்பதையும் தெளிவாக ஒத்துக்கொள்கின்றது. இதை பாலசிங்கம் தனது மனைவியூடாக சொல்லியுள்ளது தான், இதில் உள்ள சிறப்பு. இங்கு, நியாயப்படுத்தல் என்பது, சாரம்சத்தில் மக்களை மோசடி செய்து ஏமாற்றுவதாகும். இன்று இந்த சுயநிர்ணயத்தை பலிகள் மட்டுமல்ல, புலியெதிர்ப்பு அணியும் கூட முன்வைப்பதில்லை,

தேசியம், சுயநிர்ணயம் என்பது இன்று பலிகளைப் பொறுத்தவரையில், வெறும் வார்த்தைகள் தான் என்பதை பலிகள் பாலசிங்கம் மூலம் தெளிவாக்குகின்றனர். தேசியத்தையும், சுயநிர்ணயத்தையும் தமது பாசிச நலன் சார்ந்த தமது தேவைக்கு பயன்படுத்தினர், பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் உண்மையானதே. இதேபோல் தான் பலிகளுடனான சொந்த தியாக, தமிழ், தமிழ் தேசியம் என அனைத்தையும் பலிகள் பயன்படுத்துகின்றனர். நாளை எல்லாவற்றையும் எமது சுயநலத்துக்காகத்தான் செய்தோம், நியாயப்படுத்தினோம் என்றால், அது ஆச்சரியமானதல்ல. இன்றுபோல் அன்றும் நாலு நாய்கள் இதையும் நியாயப்படுத்தவே செய்யும்.

ஒரு எதிர்ப்புரட்சியை பாலசிங்கத்தின் வரலாற்றின் தொடர்ச்சியில் நாம் காணமுடியும். தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தையே பலிகள் போராட்டமாக்கி, அதை காலத்துக்கு காலமும், சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்பவும் திரித்துப் புரட்டியதைத் தான், பாலசிங்கம் பலிகளில் இருந்து செய்தவர். துயரம் தோய்ந்த தமிழ் மக்களின் வரலாறு, பலிகளை எதிர்மறையில் கற்றுக்கொள்ளக் கோருகின்றது. தேசம், தேசியம், சுயநிர்ணயம் என எந்த மண்ணாங்கட்டியும் அவர்களின் அரட்சியலில் கிடையாது.

பலிகள் என்ற பெயரில், பிரபாகரனின் தனிப்பட்ட விருப்பங்கள் தேசியமாகியது. இதற்கு மேல் பூச்சு அடிக்கும் வேலையைத் தான், பாலசிங்கம் செய்தார். பிரபாகரனின் சொந்த மன வக்கிரங்கள் தான், பலிகளின் செயலாகியது. இதை பாலசிங்கத்தின் குடும்பத்தை தவிர, வேறு யாராலும் இதை அனைவரும் ஏற்கும்படி சிறப்பாக சொல்லமுடியாது. "பிரபாகரன் அவர்கள் தமது பிரம்மச்சாரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாக இருந்தால், அவர் ஒரு துறவிக்கான கோலத்துடனேயே வாழ்ந்திருக்க

வேண்டும். அப்படி நடந்தால், அனைத்து போராளிகளும், அப்போதும் சரி, இப்போதும் சரி உணர்ச்சியற்ற மலடர்களாகவும் மனவிரக்தி பிடித்தவர்களாகவும் வாழவேண்டியிருக்கும்"¹. ஒரு சர்வாதிகாரி பற்றி, ஒரு சர்வாதிகார பாசிச இயக்கம் பற்றிய, ஒரு தெளிவான துல்லியமான சித்திரம். இது தான் புலி. இதற்கு வெளியில் புலிக்கு வேறு முகம் கிடையாது. மக்கள் நலன், தேசியம், சுயநிர்ணயம் என எதுவும் இதற்குள் கிடையாது. பிரபாகரன் விரும்பும், நோக்கம், நடைமுறை எதுவும், இதற்குள் துளியளவும் கூட கிடையாது.

இன்றைய ஒவ்வொரு அரிசியல் கொலையும், தனிப்பட்ட பிரபாகரனின் வக்கிரமான சிந்தனையின் எல்லைக்கு உட்பட்டதே. பிரபாகரன் திருமணம் செய்த சந்தர்ப்பதை எடுத்துப் பாருங்கள். அன்று பல்கலைக்கழக உண்ணாவிரதம் நடக்காமல் இருந்திருந்தால், அவர்களை புலிகள் கடத்தாமல் விட்டிருந்தால், கடத்தியவர்களை பிரபாகரன் தன் வீட்டில் கொண்டுவராமல் விட்டிருந்தால், மதிவதனி பிரபாகரனை காதலிக்காமல் விட்டிருந்தால், நிச்சயமாக பிரபாகரன் திருமணம் செய்யும் சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்காது. அப்படியான ஒரு நிலையில் இயக்கத்தின் உள்ளான பாலியல் வெளிப்பாட்டுக்கு, மரணதண்டனை தானே பதிலாக கிடைத்திருக்கும். பாலியல் வெளிப்பாடு துரோகமாகவும், இயக்க கட்டுப்பாட்டை மீறுவதாகவும் காட்டி அவை தண்டனைக்கு உள்ளாகியிருக்கும். இன்றுவரை அதை பாட்டுப்பாட தயாராகவே புலிகள் இருந்திருப்பர். இதில் எந்த சந்தேகமும் யாருக்கும் கிடையாது. இதை நியாயப்படுத்துவது தான் பாலசிங்கத்தின் "தேசிய குரலாக" இருந்தது. இப்படிப்பட்ட நியாயப்படுத்தலைத் தான் பாலசிங்கம் செய்தவர். ஒரு சர்வாதிகாரி தன் சொந்த தனிமனித வக்கிரத்தையே புலி இயக்க விதியாக்கி, அதை தமிழ் மக்களின் விடுதலையாக காட்ட, பாலசிங்கம் அதற்கு ஒளிவட்டம் கட்டி ஆடியவர்.

இந்த "தேசியகுரல்" பாலசிங்கத்துக்கும் பிரபாகரனுக்கும் உள்ள உறவின் எல்லை என்ன? மனைவி அடேல் "பாலாவுக்கு அதிகார அபிலாசைகள் எதுவும் கிடையாது". இவை காரணமாகவே திருப்பிரபாகரனின் மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய ஆலோசகராக அவரால் பணிபுரிய முடிந்தது"¹. என்கின்றார். பாலசிங்கம் தனது மனைவி மூலம் இந்த உண்மையை புட்டு வைக்கின்றார். அதிகார ஆசை பிரபாகரனுக்கு மட்டும் இருக்கமுடியும். இதை மீறி அதிகாரம் பற்றி சிந்தித்தால், அவருக்குரிய தண்டனை துரோகமும் மரணமும் தான். பாலசிங்கத்தின் மரணத்தின் பின்னான அரிசியல் கூத்துகள், புலிகளின் கண் அசைவுடன் தொடர்புடையது. அவர்கள் பாலசிங்கத்தை நிராகரித்தால், பாலசிங்கத்தின் ஆளுமை என்று நம்பும்

மனித அலவங்கனில் மிதந்தும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

அனைத்தும் பூச்சியம் தான். இது பாலசிங்கத்துக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் தான் பாசிட்டுகவே சதா ஆடிக் கொண்டிருந்தார்.

விடுதலைப் போராட்டம், மக்கள் போராட்டம், தமிழ் தேசியம், தமிழ் உணர்வை எல்லாம், எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இழிவாக்க முடியுமோ, அந்தளவுக்கு அதை பாலசிங்கம் காலத்துக்கு காலம் தொடர்ச்சியாக செய்தார். அதையே புலிகள் தமது தத்துவம் என்றனர். இதனால் அவரை "மதியுரைஞர்" என்றனர். ஆனால் மக்கள் தமது சொந்த விடுதலைப் போராட்டத்தை, புலிகளிடம் இழந்து நிற்கின்றனர். சுயநிர்ணயம் என்று எதையும் பேசமுடியாத நிலைக்கு பாசிஸ்ட்டுகளின் காலுக்கு கீழ் இழிந்து தாழ்ந்து போனார்கள். தமிழ் இனம் தனது மடியிலே துன்ப துயரத்தை ஒரு சுமையாக சுமந்து நிற்கின்றனர். சிங்களப் பேரினவாதமோ, தமிழ் பேசும் மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளையே, தொடர்ந்தும் மறுத்து நிற்கின்றது. அதேநேரம் சிங்கள பேரினவாதம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள புலிகளின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கை பயன்படுத்தி, தமிழ் மக்களையே பிரித்து சின்னாபின்னமாக்கியுள்ளது. தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கத் தவறியதன் விளைவு, வடக்கு கிழக்குக்கு இடையிலான தமிழ் மக்களின் பிளவை ஆழமாகி வருகின்றது. இதை பேரினவாதம் தன்னால் முடிந்தளவுக்கு அகலமாக்கி வருகின்றது.

இப்படி தமிழ் இனத்தின் அடிப்படை சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தை பேரினவாதம் மட்டும் ஒடுக்கவில்லை, புலிகள் சுயநிர்ணயத்தை கைவிட்டது மட்டுமின்றி, அதையும் ஒடுக்குகின்றனர். இப்படி சுயநிர்ணயத்தை இழிவாடி தேசியத்தை கைவிட்டவர்கள், இறுதியாக இனம் என்ற அடிப்படையையும் கைவிட்டு, கொள்கை கோட்பாடு அற்ற ஒரு பாசிச மாபியா இயக்கமாகவே மாறிவிட்டது. எஞ்சி நிற்கும் சம காலத்தில் முன்னுக்கு பின் முரணாகவே கருத்துரைக்கும் அளவுக்கு, புலிகளின் சீரழிவும், சிதைவும் ஒருங்கே நிகழ்கின்றது. இதற்குரிய தத்துவ விளக்கத்தை காலத்துக்கு காலம் கொடுத்து வந்தவர் அன்றன் பாலசிங்கம். இப்படி பாலசிங்கத்தின் வாழ்வு புலிகளுடன் பின்னிப்பிணைந்து வந்துள்ளது. நடந்து கொண்டிருக்கும் புலிகளின் சொந்த அழிவை வழிகாட்டிய ஒரு தத்துவ மேதை, அதை அந்த பாசிஸ்ட் பார்க்க முன் மரணித்தது, துரதிஸ்டவசமானது தான். புலிகளில் ஒரு பாசிஸ்ட்டாக, அதன் சித்தாந்தவாகியாக இருந்ததன் மூலம், ஆயிரம் ஆயிரம் மக்களின் மரணங்களுடன் பாலசிங்கத்தின் வரலாறு பதியப்படுகின்றது.

இந்த பாலசிங்கம் யார்?

ஒரு திரொக்ஸ்கியவாதி. இப்படி மார்க்சியத்தை கழுவேற்றிய திரொக்ஸ்கிய அரசியலையே அவர் கற்றவர். இந்த அடிப்படையில் தான் புலிகள் என்ற

வலதுசாரி இயக்கத்தில் இணைந்தவர். இவர் இணைந்த இயக்கம், தனிநபர் பயங்கரவாதத்தையே தனது அரசியல் செயல்பாடாக கொண்டு இயங்கியது. கொலை, கொள்ளை, சாகசம், தலைமறைவை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு இயக்கம் தான் புலிகள். இதுதான் அதன் நடைமுறைத் தந்திரம். புலி அரசியல் என்பது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு பின்னாலான ஒரு அரசியலற்ற கூலி இராணுவக் கும்பல். இதை பாலசிங்கம் அழகாகக் கூறுகின்றார். "... சில பேர் என்னிடம் கேட்டார்கள், செல்வநாயகம் ஐயாவும் இதைத்தான் கேட்டார். சமஷ்டியை அவங்கள் கொடுக்கவில்லை. பிறகு நீங்கள் ஏன் இதைக் கேட்கிறீர்கள் என்று. அவர்கள் ஏமாற்றி விட்டால், என்ன செய்வீர்கள் என்று. நான் சொன்னன் ஏமாற்றட்டும், அதைத் தான் நாங்களும் எதிர்பார்க்கிறோம். செல்வநாயகத்தார் என்ன வைத்திருந்தார். அவர் அகிம்சையை ஆயுதமாக வைத்திருந்தார். நாங்கள் பீரங்கிகளை அல்லவா வைத்திருக்கின்றோம்",³ தமிழர் விடுதலை கூட்டணியால் உருவாக்கி வளர்க்கப்பட்ட ஒரு கூலிக் கும்பல், காலம் கடந்தும் அரசியல் ரீதியாக எதையும் மாற்றிவிடுவதில்லை.

இப்படி உண்மையை பரிசீலனை வெகுளித்தனமாக பாலசிங்கம் போட்டு உடைக்கின்றார். அகிம்சை அல்லது ஆயுதம், இது தான் கூட்டணியையும் புலிகளையும் வேறுபடுத்துகின்றது. இதைவிட வேறு எதுவும் அரசியல் ரீதியாக அல்ல. மக்களின் நலன்களில் இருந்து அல்ல. ஆயுதமும் அது சார்ந்த அதிகாரமும் வரும் போது, தரகு மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்க கண்ணோட்டமும், குணாம்சமும் மக்கள் விரோத போக்கை பண்பியல் ரீதியாக வளர்ச்சி பெறவைக்கின்றது.

இந்த இயக்கம் அன்று முதல் இன்று வரை அரசியலை ஆணையில் வைத்தது கிடையாது. அரசியல் என்பது, இவர்களால் நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத ஒன்று. அதை வெட்டி வேலையாக கருதினர், கருதுகின்றனர். ஒரு இயக்கத்தில் அரசியல் என்பது, முரண்பாட்டையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துவதாகவே கருதி அதை வெறுத்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கத்துக்கு தத்துவம், தத்துவ மேதை அவசியமாக இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு தேவைப்பட்டது என்ன? தமது தனிநபர் பயங்கரவாதத்தை நியாயப்படுத்தும் ஒரு லுங்கி தேவைப்பட்டது. அந்த லுங்கி தான் பாலசிங்கம். புலிகளின் தனிநபர் பயங்கரவாத செயலை நியாயப்படுத்தி அறிக்கை தயாரிக்கவும், அதை துண்டுபிரசுரமாக விடவும், இவற்றை எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட தேவைப்பட்ட ஒரு லுங்கி தான், இந்த பாலசிங்கம். ஒரு சமூக பொறுக்கிக்கே உரிய பண்பும், ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை அரசியலாக துப்பும் வக்கிரமும் ஒருங்கு சேர, எதையும் எப்படியும் நியாயப்படுத்தும் பச்சோந்தியாக, முள்ளந்தண்டற்ற

மனித அலங்காரங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

ஒரு மண்புழுவான பாலசிங்கம் புலிக்கு பொருத்தமாகிப் பொருந்திப்போனது வரலாற்றின் சதிதான்.

பாலசிங்கம் இல்லையென்றால் புலிகளில்லை. பிரபாகரன் ஒரு தனிமனித குக்குமவாதி என்றவகையிலும், சந்தேகவாதி என்பதாலும், சமூகத்தின் முன் ஊன்றுகோல் இன்றி செயல்பட முடியாதவர் என்பதாலும், பொது அரங்கிலான மாற்றங்களை உள்வாங்கிச் செல்லும் தலைமைத்துவ தகுதி அவருக்கு இருக்கவில்லை. அதை பாலசிங்கம் தான் நிறைவேற்றினார். இந்த வகையில் தான், பாலசிங்கத்தின் தனித்துவமான பங்கு முக்கியமானதாகின்றது. இப்படி புலிகளுடன் ஒன்றாகிப் போன பாலசிங்கம் ஒரு அரசியல் தத்துவ மேதையல்ல. அவர் உச்சரிக்கும் மார்க்சியம், திரொக்ஸ்சியத்தில் இருந்து அதன் சொந்த மார்க்சிய விரோத சீரழிவுக்கு ஏற்ப பொறுக்கியவர். அவரே திரொக்ஸ்சியத்தை கைவிட்ட பின், தான் ஒரு நவமார்க்சிசீட் என்று தனது மனைவி மூலம் ஒத்துக்கொள்கின்றார். அதே நோக்கில் புலிகளிலும் பயன்படுத்தியவர். அவற்றை அவரின் கடந்தகாலம் ஊடாக தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

பாலசிங்கம் வீரகேசரி பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியாளராகத் தான் தன் வாழ்வை தொடங்கியவர். இதன் பின் பிரித்தானியத் தூதரகத்தில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளனாக வேலை செய்தவர். அதைப் பயன்படுத்தி லண்டன் சென்றவர். இக்காலத்தில் பௌத்த கோட்பாடுகளை உள்வாங்கி, அது தொடர்பாக உரை நிகழ்த்தியவர் கூட. லண்டனில் தான் அவர் திரொக்ஸ்சியானார். இக்காலத்தில் தான் "*Tamil nations self determination*" என்ற ஆங்கில நூலை வெளியிட்டார். இந்த நூலை நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் ("இன்று *socialist equality party*, என்ற பேரில் இலங்கையிலும் லண்டனிலும் இயங்கும் உலக திரொக்ஸ்சியக் கட்சி") பிரித்தானியக்கிளையே, *WRP (workers revolutionary party)*,² அச்சிட்டு வெளியிட்டது. இப்படி திரொக்ஸ்சிட்டுகளின் துணையுடன் தமிழ் தேசியத்தை உச்சரித்தவர். இந்த நூல் தான், புலிகளின் தத்துவ ஆலோசகராக வர வழியை ஏற்படுத்தியது.

இந்த ஆங்கில திரொக்ஸ்சிய நூல் தான், புலிகளின் "சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி" என்று கொள்கை பிரகடனமாக பின் வெளிவந்தது. இந்த பாலசிங்கத்தின் நூல் தான், புலிகளின் ஒரேயொரு கொள்கைப் பிரகடன நூலாகும். இந்த நூலின் உள்ளடக்கத்தை புலிகளிடம் இனம் காணமுடியாது. இதை அமுல்படுத்தக் கோரினாலே, அது மரண தண்டனைக்குரிய துரோகமாகும். இந்த நூலுடன் தான் புலிகளின் தத்துவவாதியானார் பாலசிங்கம்.

பாலசிங்கத்தின் மனைவி அடேல் "தத்துவம் உலகை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற மார்க்சிய தத்துவ சிந்தனைக் கீற்று, பாலசிங்கத்துக்கு பிடித்திருந்தது".¹ என்கின்றார். வெறும் பிடிப்புத்தான். இப்படிப்பட்ட பாலசிங்கம் மார்க்சிய சமூக மாற்றத்தை எதிர்த்து, நடைமுறையில் ஒரு வலதுசாரியாக வாழ்ந்தவர். இவர் "மார்க்சின் சமூக தத்துவத்தையும் சிம்மன்ட் பிராய்டின் உளவியல் தரிசனத்தையும் இணைத்து இழைக்க முனைந்தார்".¹ என்கின்றார். அது ஒரு மோசடிக்காரன் மட்டும் செய்யக் கூடிய ஒரு செயல். இப்படி முரணாகவே சிந்தித்தவர்கள் "சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி", என்ற நூலில் எழுதிய சுயநிர்ணயம் வெறும் நியாயப்படுத்தல் தானே ஒழிய நடைமுறைக்கு அல்ல. "தமிழ் மக்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டத்தை மார்க்சிய-லெனினிச சிந்தனையின் அடிப்படையில் நியாயப்படுத்தினார்".¹ இப்படி மக்களை ஏமாற்றும் தனது வாழ்க்கையையே நியாயப்படுத்துவதில் தான், அவரின் தத்துவ விரசல் காணப்பட்டது. இந்த பாலசிங்கம் மார்க்சிய - லெனினிச சிந்தனையில் சுயநிர்ணய உரிமையை விளக்கியவர், இதன் பின் அவரே சுயநிர்ணய உரிமை மறுப்பாளரானார்.

அதை அவரே கூறகின்றார். "சுயநிர்ணய உரிமை என்றால் என்ன என்று ஐ.நா.சாசனத்தில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடைந்து புதிய அர்த்த பரிமாணத்துடன் காலத்துக்குக் காலம் வளர்ச்சியடைந்து வரும் கோட்பாடு. முன்பு ஒரு சர்வதேச சட்டரீதியாக இருந்தது. இப்போது அனைத்துலக மக்களுக்கும் பொருத்தமான ஒரு மனித உரிமையாக இந்தக் கோட்பாடு விளங்குகின்றது" இப்படி வேறு யாராலும் கூறமுடியாது. முன்பு மார்க்சிய-லெனினிச சிந்தனையில் சுயநிர்ணய உரிமையை கண்டவர், இன்று உலகமயமாதல் எல்லைக்குள், ஐ.நா.சாசனத்தில் காண்கின்றார். இப்படி தான் புலியின் அரசியல் சீரழிந்தது. சொந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தையே, சொந்த தியாகத்தையே இப்படி யாரும் இவ்வளவு நேர்த்தியாக கேவலப்படுத்தி ஏகாதிபத்தியத்துக்கு மொத்தமாகவே விற்கமுடியாது. இதை அனைத்துலக மனிதவுரிமை என்பதன் மூலம், அனைத்துலகமும் சுரண்டும் உரிமையை புலிகள் அங்கீகரிக்கின்றனர். ஐ.நாவின் உலக அகராதியிலும், புலிகளின் தேசிய அகராதியிலும், மனிதவுரிமை ஒன்றுபட்டுள்ளது. இது உள்ளடக்கத்தில் மக்களை குறையாடுவதுதான். இது தான் சுயநிர்ணயம் என்றே புலிகள் வக்காலத்து வாங்குகின்றனர்.

முன்பு இது அனைத்துலக மக்களுக்கு பொருத்தமில்லாததாக இருந்ததாகவும், இன்று பொருத்தமாக மாறி உள்ளதாகவும் கூறுவது, உள்ளடக்கத்தில் சுயநிர்ணயம் உலகமயமாகி விட்டது என்பதை கூறி

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் சிரசியலும் கோட்பாடுகளும்

துரோகத்துக்கு விளக்கம் கொடுக்கின்றார். முன்பு நாடுகளுக்கு ஒரு சட்ட ரீதியான தேசிய வரையறையாக இருந்தது மாறி, உலகமயமாதல் என்ற அனைத்து மக்களையும் உள்ளடக்கியதே தேசியம் என்ற விளக்கத்தை வைக்கின்றார். நாட்டை ஏகாதிபத்தியங்கள் கொள்ளையடிக்கும் உரிமைக்கு இவர் தத்துவ விளக்கம் தருகின்றார்.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்தை தமது சொந்த பாசிச வலது குழுவுக்கு இசைவாக விளக்கம் கொடுத்து, முடிந்தவரை அதை அவர் காட்டிக் கொடுக்கின்றார். தமது சுயநிர்ணயக் கொள்கை என்பது, உலகமயமாதல் தான் என்பதை வலியுறுத்தி, ஏகாதிபத்தியத்திடமே விசுவாசமாக வாலாட்டத் தயங்கவில்லை. இதற்கு சொந்த மக்களையும், தேசிய நலன்களையும் விற்றுவிடவும் பின் நிற்கவில்லை. புலிகளிடம் அமெரிக்கா உங்கள் பொருளாதார கொள்கை என்ன என்று கேட்ட போது, பாலசிங்கம் அசகு பிசகாது, ஐயா நாங்கள் உங்களின் கொத்தடிமைகள் என்றார். அதை அவர் "தாராள ஜனநாயக பெறுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கே நாம் ஆதரவானவர்கள் என்பதை மட்டும் என்னால் கூறமுடியும்",³ என்றார். எப்படிப்பட்ட தமிழ் தேசியம்? எப்படிப்பட்ட தேசிய விடுதலை! எப்படிப்பட்ட சுயநிர்ணயம்? அனைத்து தியாகத்தையும், புலிகளால் மட்டும் தான் மொத்தமாக விற்கமுடியும். தமிழ் மக்களின் விடுதலையை திறந்த பொருளாதார கொள்கையாக உள்ள உலகமயமாதல் எப்படி ஏற்படுத்தும். யாருக்காவது அறிவும், நாணயமும் இருந்தால் கூறுங்கள்.

இதை மக்களுக்கு சார்பான கொள்கை என்றும் உலகில் யாராலும் நிறுவமுடியாது. கோட்பாட்டளவில், நடைமுறையில் இதன் விளைவு என்பது, நாட்டை மறுகாலனியாக்குவதே ஒழிய, வேறு எதுவுமல்ல. இங்கு இதை முன்வைக்கும் புலிகளின் பாத்திரம் என்னவாக இருக்கும். ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் கொள்கையை அமுல்படுத்தும் தரகராக மாறி, மக்களை அடக்கியொடுக்குவதைத் தாண்டி, எதையும் மக்களுக்காக அவர்கள் செய்யமுடியாது. உலகமயமாதல் தான் எமது கொள்கை என்று, பிரபாகரனும் தனது அறிக்கை ஒன்றின் மூலம் தெளிவாக்குகின்றார். இதற்கு வெளியில் புலிகளிடம் ஒரு தனியான சொந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கை எதுவும்கிடையாது. தனது பாசிச கட்டமைப்பில் புலிகள் என்ற குழு செய்ய விரும்புவது, தாராள பெறுமானங்களைக் கொண்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை அமுல் செய்வதைத் தான், சுயநிர்ணய உரிமை என்கின்றனர். இதைத் தான் அவர்கள் தமிழ் தேசியம் என்கின்றனர். மக்கள் என்றும், தியாகம் என்றும் போடும் எல்லாவிதமான அரசியல் கூத்துகளின் மொத்த விளைவு, உலகமயமாதல் கொள்கையை அமுல் செய்யும் அதிகாரத்தை

புலிகள் தம்மிடம் தரக் கோருவது தான். இந்த வெட்டி வேலையைத் தான் சுயநிர்ணயம் என்கின்றனர்.

இந்தக் கோட்பாட்டை வரவேற்ற அமெரிக்கத் தூதர் ஆஷ்லி வில்ஸ் "இலங்கையின் நண்பர்கள் அதிகளவு தாராள சிந்தனையுடன் செயல்படும் நோக்கத்துடன் இருக்கிறார்கள் என்பதே எனது அபிப்பிராயமாகும். வட கிழக்கின் அபிவிருத்தியடையாத பகுதிகளுக்கே தமது பணம் சென்றடைய வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள்."³ என்றார். ஒரு தேசத்தின் அனைத்துவிதமான மனித உரிமைகளையும் புலிகள் அமெரிக்காவின் தாராள பொருளாதார நலனுக்கு தாரைவார்க்க. ஒரு தேசத்தை மிக இழிவாக அவர்களால் எள்ளிநகையாட முடிகின்றது. உலகமயமாதலுக்கு வாலாட்டி வள்ளென்று விசுவாசமாக குலைக்கும் புலிகள் "திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை"³ யைத்தான், தமிழ் மக்களின் தமிழ் தேசியம் என்கின்றனர் புலிகள். எவ்வளவு பெரிய துரோகம்.

இப்படி பாலசிங்கம் புலியின் துரோக நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்திய போது, அமெரிக்கத் தூதர் ஆஷ்லி வில்ஸ் "...புலிகளின் பொருளாதாரக் கொள்கை என்ன? சகலவற்றையும் அவர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்களா? இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து வட, கிழக்கை தனிமைப்படுத்தி அங்கு சர்வாதிகாரக் கொள்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களா? இதற்கு உதவி வழங்கும் நாடுகள், அமைப்புகள் இணங்கமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன்."³ என்றார். இதற்குள் தெளிவாகவே அமெரிக்காவின் புலிகளுடனான, அடிப்படை முரண்பாட்டை தெளிவுபடுத்திவிடுகின்றார். இதற்கு வெளியில் புலிக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் முரண்பாடு எதுவும் கிடையாது. இப்படி திறந்த பொருளாதார கொள்கையை (கொள்ளையை) ஏற்றுக்கொள்ளும் இருவருக்கும் இடையில் உள்ள அடிப்படை முரண்பாட்டையும், மக்கள் விரோதத்தில் அவர்கள் ஒன்றுபட்டு நிற்பதையும் காணமுடிகின்றது.

இந்தக் கட்டமைப்பை தாண்டி, எதையும் தமிழ் மக்களுக்காக புலிகள் ஏற்படுத்திவிட முடியாது. உலகமயமாதல் அமைப்புக்குள், அதற்குள் இணங்கிச் செல்லும் எல்லைக்குள் தான் புலிகளின் போராட்டம் நடக்கின்றது. இது அமெரிக்காவின் கொள்கை மட்டுமல்ல, அனைத்து நாடுகளின் கொள்கையும் கூட. புலிகளின் அரசியலை இதைத் தாண்டி, எதையும் சொந்தமாக நகர்த்த முடியாது. இந்த வகையில் தான் தேசம், தேசியம், சுயநிர்ணயம் பாலசிங்கத்தின் வழிகாட்டலின் சிதைந்து சின்னாபின்னமாகி அழிந்து வந்தது.

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் சிரசியலும் கோட்பாடுகளும்

புலிகளின் வரலாற்றை அவர்களின் சொந்த குப்பைத் தொட்டியில் இருந்து தேடும் போது, எவ்வளவு பெரிய மோசடிக் காரர்கள் என்பதைக் காணமுடியும். இதற்கு ஏற்ற கோயபல்ஸ் தான் பாலசிங்கம். 1981 இல் பிரபாகரன் எழுதிய கவிதையில் ,

"

நாம் செல்லும் இடமெல்லாம் ,, ,
எமது எதிரிகள் அஞ்சி ஓடுகிறார்கள்,
மக்களிடம் உள்ள ,
பிரதேசம் சாதி,
மதமென்னும் பேய்களும்,
அலறி ஓடுகின்றன,
எமது படையணி விரைகின்றது,....,
எமது தேசத்தை மீட்க,
நாம் செல்லும் இடமெல்லாம் ,
காடுகள் கழனிகள் ஆகின்றன,
வெட்டிப் பேச்சு வீரர்கள்,
மிரண்டோடுகின்றனர்.!,
உழைப்போர் முகங்களில் ,
உவகை தெரிகிறது,
ஏழைகளின் முகங்களில்,
புன்னகை உதயமாகின்றது."

4.

என்ன புல்லரிக்கும் வாழ்ந்த ஜாலங்கள். இயக்க தலைவரின் பெயரில் இது பதிவாகியுள்ளது. பொதுவாக பாலசிங்கமே பிரபாகரனின் கருத்துக்கள் பலவற்றை எழுதியவர் என்ற வகையில், ஒரு இனத்தை இருவரும் சேர்ந்து இழிவாக எள்ளிநகையாடினர். இந்த கவிதை வரிகளிலுள்ள ஏதாவது ஒன்றை புலிகள் செய்துள்ளனரா? தலைவருக்காக உயிரையே விடத் தயாராக உள்ள நீங்கள், தலைவரின் இந்தக் கூற்றுக்காக போராடி உயிர் விடுவீர்களா? இனப்பற்றாளர்களே எங்கே உங்கள் கைகளை இதற்காக உயர்த்துங்கள்! யாரை ஏமாற்றுகின்றீர்கள்?

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

சமூகம் இனமாக, மதமாக, சாதியாக, பிரதேசமாக, கருத்தாக பிளந்து சின்னாபின்னமாகி வருகின்றது. தமிழ் மக்களின் வறுமை, இயலாமை, நடைப்பிண வாழ்க்கை, அச்சம் கலந்த பீதி, வாழ வழியற்று கையேந்தும் நிலைமை இது தான் புலிகள் மக்களுக்கு கொடுத்த விடுதலை. எந்த மனித அவலத்தைத் தான், புலிகள் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை. வாழ்வு மீதான நம்பிக்கை, ஊக்கம் எதுவும் மக்கள் மத்தியில் கிடையாது. நடைப்பிண வாழ்க்கை. மனிதனுக்குரிய அனைத்தையும் அழித்து விட்டார்கள். இக் கவிதை 1981 இல் எழுதியது என்பதால், 25 வருடம் கழித்து 2006 இல் இறுதியில் எமது தேசத்தின் நிலைதான் என்ன? சமூகம் பல கூறுகளாக, துண்டு துண்டுகளாக பிளந்துகிடக்கின்றது. புலிகள் அதற்கு எண்ணை ஊற்றி மோதவிட்டனர், மோதவிட்டுள்ளனர். முதலில் முஸ்லீம் மக்களை எதிரியாக்கியவர்கள், இன்று கிழக்கு மக்களை எதிரியாக்குகின்றனர். இதன் விளைவால் கிழக்கை முற்றாகவே பேரினவாதத்திடம் இழந்து வருகின்றனர்.

மீளமுடியாத இந்த தோல்விகள் இராணுவ ரீதியான பேரினவாத நடவடிக்கைகளால் உருவாகவில்லை. புலிகளுக்குள்ளான ஜனநாயக இன்மையால் ஏற்பட்ட பிளவும், அதைக் கையாண்ட விதமும் முதன்மையானது. தமிழ் மக்கள் என்ற அடிப்படை நலனில் இருந்து சிந்திக்க தெரியாத கோயபல் ஸ்சுகள், ஒரு இராணுவவாதியை வழிகாட்ட முற்பட்டதன் மொத்த விளைவு இது. இதுவே சாதியாக, மதமாக பிளவுறும் ஒரு நிலையை நோக்கி, போராட்டம் ஆழமாக சிதைந்து வருகின்றது.

ஒரு சமூகத்தை எந்தளவுக்கு இழிவாக்கி இழிவுபடுத்த முடியுமோ, அந்தளவுக்கு பிரபாகரன் என்ற தனிமனிதனைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் கட்டித்தான் பாலசிங்கத்தால் குழிபறிக்க முடிந்தது. இந்த ஒளிவட்டம் குறுகிய பாசிசத்தால் வக்கிரம் கொண்டது. அதை பாலசிங்கம் குடும்பத்தால் தான் அழகாக கூறமுடிகின்றது. "பிரபாகரனைப் பொறுத்த வரையில் துப்பாக்கிகளில் தான் நாட்டம் உண்டு"¹ இதற்குள் தான் அவரின் அனைத்து ஆளுமையும், சிந்தனையும். இது தான் அவரின் எல்லையாகின்ற போது, பாசிசத்தைத் தவிர வேறு எதையும் மக்களுக்காக அவரால் கொடுக்க சிந்திக்க முடியாது. இதற்கு வெளியில் அவரின் நாட்டம் என்ன? "பிரபாகரனுக்கு அவனுடைய போராளிகளுக்கும் ஆங்கிலப் படங்கள் தான் பிடிக்கும். குறிப்பாக போர்ப் படங்கள்"¹ வேறு "சுவைத்து உண்பது வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் இன்பங்களில் ஒன்று என்பதும்",¹ "அவருடைய அணிகலன் கச்சிதமாக இருக்கும் ஆடை புனைவது பிரபாகரன் அவர்களுக்கு ஒரு நிகழ்வு"¹ வேறு என்ன தான் இருக்கும். "நீண்ட தாடியுடனோ, அழுக்கான உடைகளுடனோ ,, நடமாடவில்லை. அப்படிப்பட்ட தோற்றம் பிரபாகரனுக்கு சகிக்க முடியாத ஒன்று"¹ இப்படி

மனித அவனங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

உள்ளவர்கள் எப்படி மக்களுக்காக போராடமுடியும். இப்படிப்பட்ட பிரபாகரனும் பின்னால் நின்று பாலசிங்கம் ஒளிவட்டம் கட்ட, தமிழ் மக்கள் கையேந்துவதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் கிடையாது.

பிரபாகரன் இப்படி வாழ்வதற்கு, அவரின் கவிதை வரிகள் போல் மக்கள் வாழ்ந்தார்களா? மக்கள் தலைவர்கள் யார்? ஸ்ராலின் 1930ம் ஆண்டில் போட்ட மழைக்கோட்டையே அவர் தனது மரணம்வரை போட்டவர். மாவோ போராட்ட காலத்தில் போட்ட உடுப்புகள் பிணாட்டாகி தனது ஆயுள் தெரியாது உருண்டு கிடந்தது. வியட்நாம் தந்தை கோசிமின் நாட்டின் தலைவரான போது, போட்ட உடுப்பைத் தவிர மாற்று உடுப்பின்றிய நிலையில் மற்றொரு தோழரின் உடுப்பை இரவல் பெற்று பதவி ஏற்றவர். மாவோ ஆட்சி ஏறிய பின் வடகொரிய யுத்த முனைக்கு மகனை அனுப்பியவர். அதில் அவரின் மகன் கொல்லப்பட்டார். ஸ்ராலின் மகன் இரண்டாவது உலகப் போர் முனையில் சண்டையில் ஈடுபட்ட போது, கிட்லரால் கைது செய்யப்பட்டு பேரம் பேசும் பொருளாகிய போது, ஸ்ராலின் அதை நிராகரித்தார். இதனால் அவரின் மகன் கொல்லப்பட்டார். புலித்தலைவர்கள் போல் யுத்த முனைக்கு வெளியில், மக்களுக்கு வெளியில் அவர்கள் வாழவில்லை. மக்களின் அனைத்து துன்ப துயரங்களிலும் பங்காளியாக இருந்து, மக்களின் உண்மையான தலைவர்களாக இருந்தனர்.

இதற்கு மாறாக வாழ்ந்தவர்கள், வாழ்பவர்கள் வசனத்தில் மக்களை ஏமாற்றி தாம் மட்டும் வாழமுனைகின்றனர்.

"உழைப்போர் முகங்களில்,

உவகை தெரிகிறது,

ஏழைகளின் முகங்களில்,

புன்னகை உதயமாகின்றது."⁴

இதை மக்களின் வாழ்வாக உருவாக்கிப் போட்ட சுவையாக உண்ண முடிகின்றது. கச்சிதமாக ஆடை அணிய முடிகின்றது. நீங்கள் சொல்லுங்கள். மக்கள் நலன் சார்ந்த ஒரு படத்தை பார்க்கும், சமூக ரசனை கிடையாது. வாழ்க்கைக்கு உதவாத மனித வாழ்வை இழிவாடுகின்ற, அமெரிக்க கொலிஷ்ட வக்கிரங்களில் மூழ்கி எழுகின்றனர். இவர்கள் எப்படி சமூகத்தைப் பற்றி நேசிக்கவும், சிந்திக்கமுடியும்.

பாலசிங்கம் குடும்பம் இதையும் துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். "சோஷலிச தத்துவம் மட்டில் பல போராளிகளுக்கு உள்ளார்ந்த பற்று இருந்தது. ஆனால் யாரும் மார்க்சிய நிலைப்பாட்டை என்றும்

மன்த அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

தழுவியதில்லை. மார்க்சிய புரட்சியாளர்கள் என்ற அந்த மரபுமூல் தோற்றம் கூட இல்லை".¹ தத்துவ பற்றும், தோற்றமும் எப்படித்தான் இருக்கமுடியும். அவை பிரபாகரனுக்கு பிடிக்காத ஒரு விடயம். இதை மீறினால் தண்டனை மரணம் வரை உண்டு. அதையும் நாம் கூறத் தேவையில்லை. "அரசியற் சித்தாந்தங்கள், கோட்பாடுகள் பற்றி பிரபாகரன் பெரிதும் அலட்டிக் கொள்வதில்லை."² எதைப்பற்றி தான் அவர் அலட்டிக் கொள்வார். சுவையான உணவு, கச்சிதமான உடை, ஆயுதம், சண்டை (ப் படம்) இப்படி ஒரு தனிநபரை சுற்றி உருவான இயக்கம், மக்கள் பற்றி எதையும் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இந்த பாசிச மாபியா இயக்கத்துக்கு, பாலசிங்கம் கோயபல்ஸ்சாக இருந்தவர்.

கருணாவின் பிளவை அடுத்து கோயபல்ஸ் பாலசிங்கம் "இங்கு மரபு ரீதியாக தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நூற்றாண்டுகளாக ஊறிப்போயிருந்த சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடுகளை விஞ்சி, ஐக்கியப்பட்ட ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கட்டியெழுப்பியதற்காகத் தமது மக்களால் பெரிதும் விரும்பி ஏற்றப்படுபவர் பிரபாகரன்." பிரபாகரனுடன் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக சேர்ந்து வாழ்ந்தவன், இணைந்து தொழிற்பட்டவன் என்ற வகையில் அவரின் எண்ணத்திலோ, செயலிலோ பிரதேசவாதத்திற்கான சாயலைக்கூட நான் கண்டதில்லை. புலிகளின் தலைமைத்துவத்தின் மீது கருணா சுமத்தும் பிரதேசவாதக் குற்றச்சாட்டு இல்லாததொன்று, அபாண்டமானது."³ இதில் முரண் என்னவென்றால் பிரதேசவாதம், சாதியம், வர்க்க பிளவுகள் சமூகத்தில் உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். சமூகத்தில், சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடுகளை, உள்ளது என்றால், அந்த சமூகத்தால் பிரபாகரன் போற்றப்படுகின்றார் என்றால், அந்த இயக்கம், சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடுகளை அடிப்படையாக கொண்டது தானே. இதுதான் எதார்த்த உண்மை. இந்த எதார்த்தம் உண்மையாக இருக்கும் போது, அதை விரட்டிவிட்டதாக கவிதைபாடும் பிரபாகரன், மக்களை ஏமாற்றியதும் ஏமாற்றுவதும் உண்மைல்லவா!

"மக்களிடம் உள்ள,

பிரதேசம் சாதி,

மதமென்னும் பேய்களும்,

அலறி ஓடுகின்றன"

'என்றவர்,'

மனித அலவங்கலில் மிதற்கும் பரரியலும் கோபாடுகலும்

பாலசிங்கம் கூறுவது போல் "இங்கு மரபு ரீதியாக தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நூற்றாண்டுகளாக ஊறிப்போயிருந்த சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடுகளை விஞ்சி, ஐக்கியப்பட்ட"¹⁰ போராட்டம் என்பது, இவற்றைக் களையாது தமிழ் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட்டது என்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றது. அதாவது இவற்றை அடிப்படையாக கொண்ட தேசிய இயக்கம் என்பது, பிரதேச, சாதிய, மதவாத, ஆணாதிக்க, வர்க்க அடிப்படையைக் கொண்டது. காலாகாலமாக யாழ் மையவாதத்தால் இவை கட்டிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு சமூகப் பிரச்சினை. இதன் பிரதிநிதியாக புலிகளும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் உள்ளனர். அதற்கு பாலசிங்கம் கோயபல்ஸ் சாக விளக்கமளித்தவர்.

இதே பிரபாகரன் 1992 இல் தனது மேதினம் செய்தியில் "போராட்டப் பளுவை ஒரு தோளிலும், பொருளாதாரப் பளுவை மறு தோளிலுமாக, உறுதி தளராத சமந்து நிற்கும் தமிழ்ப்பாட்டாளி வர்க்கத்தை நான் பாராட்டுகின்றேன்."¹⁵ என்கின்றார். இப்படி கூறியவர், அந்த தமிழ் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தொண்டைக் குழியை வெட்டியவர். பிரபாகரன் கீழ்வாழும் தமிழ் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் இன்றைய நிலை என்ன? "தமிழ்ப்பாட்டாளி வர்க்கத்தை நான் பாராட்டுகின்றேன்."¹⁵ என்றவர், உண்மையில் அதற்கு வெளியில் நின்று செயற்படுவதையும், தமிழ் பாட்டாளி வேறு, நாங்கள் வேறு என்பதையும் அவராகவே உணர்த்தி நிற்கின்றார். இந்த வகையில் தமிழ் பாட்டாளி வர்க்கத்தையே உதைத்து சுரண்டி வந்தவர்கள், தமது சொந்த அரசியல் திட்டத்தில் என்ன சொல்லுகின்றனர்.

அந்த திட்டத்துக்கு அழகாகவே "சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி"⁶, என்று இந்த பாசிட்டுக்கள் தலைப்பிட்டனர். அதில் "தேசிய விடுதலை, சோசலிச சமூகப் புரட்சி ஆகிய இரு அடிப்படையான அரசியல் இலட்சியம்" என்றனர். இப்படி மக்களை ஏமாற்றி மோசடி செய்ய, பொய்கார கோயபல்ஸ்களால் மட்டும் தான் முடியும்.,

இந்த கோயபல்ஸ் பாசிச கும்பல் அதனுடன் மட்டும் தமது மோசடியை நிறுத்தவில்லை, "தேசிய விடுதலை எனும் பொழுது ஒடுக்கப்பட்ட எமது மக்களின் அரசியல் விடுதலையையும், சுதந்திர சோசலிச தமிழீழ அரச நிர்மாணத்தையுமே"⁶ தமது இலட்சியம் என்றனர். அதுவே "தமிழீழத் தாகம்"⁶ என்றனர் "சுதந்திர தமிழீழம் ஒரு மக்கள் அரசாகத் திகழும். மத சார்பற்ற, சனநாயக சோசலிச அரசாக அமையும். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு, மக்களால் நிர்வகிக்கப்படும் ஆட்சியாக இருக்கும். சகல பிரஜைகளும் சமத்துவத்துடனும், சனநாயக சுதந்திரங்களுடனும் வாழ வகைசெய்யும்" ஆட்சியாக அமையும் என்றனர். மேலும் அவர்கள்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

"சோசலிசப் புரட்சி எனும்பொழுது எமது சமூகத்தில் நிலவும் சகலவிதமான சமூக அநீதிகளும் ஒழிந்து, ஒடுக்குதல் முறைகளும் சுரண்டல் முறைகளும் அகன்ற, ஒரு புதிய புரட்சிகர சமதர்ம சமுதாய நிர்மாணத்தையே குறிக்கின்றோம்" என்றனர். அத்துடன் விட்டார்களா "தமிழீழ சமூக வடிவமானது ஒரு முதிர்ச்சிகண்ட முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதலாளிவர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற பிரதான வர்க்க முரண்பாட்டின் அடிப்படையில் பொருள் உற்பத்தி முறை இயங்கவில்லை. வளரும் முதலாளித்துவ அம்சங்களும், பிரபுத்துவ எச்சசொச்சங்களும், சாதிய தொழில் பிரிவு உறவுகளும் ஒன்று கலந்த ஒரு பொருளாதார அமைப்பானது சமூக அநீதிகள் மலிந்த ஒடுக்கு முறைகளையும் சுரண்டல் முறைகளையும் கொண்டுள்ளது. எமது சமூகத்தில் ஊடுருவிவுள்ள சகலவிதமான சமூக ஒடுக்குமுறைகளையும் ஒழித்துக்கட்டி, வர்க்க வேறுபாடற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை கட்டி எழுப்புவதே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இலட்சியமாகும்" என்றனர். இப்படி புலிகள் சொன்னார்கள். ஒரு போராட்டத்தை இப்படிச் சொல்லி மோசடி செய்தவர்கள் யார்? ஒரு கணம் சுயமாக உங்களால் சிந்திக்க முடியுமா?

எவ்வளவு பெரிய அரசியல் மோசடி. மக்களின் கழுத்தை அறுத்து எறிந்த வரலாறு இது. சுயநிர்ணயபுரிமைப் போராட்டத்தை மோசடி செய்துள்ளனர். இன்று இதைப் பற்றி அவர்கள் பேசுவதில்லை. பேசுபவர்களை அவர்கள் உயிருடன் விடுவதில்லை. அன்று மக்கள் பற்றி பேசுவதற்கு இருந்த குறைந்தபட்ச அக்கறை, இன்று இந்த பாசிஸ்ட்டுகளிடம் கிடையாது. இதற்கு வழிகாட்டிய கோயபல்ஸ் பாலசிங்கம் எவ்வளவு பெரிய பொய்யனாக, ஒரு மோசடிக்காரனாக இருக்கின்றான். இதைத் தான் நாசி கோயபல்ஸ் செய்தான். ஈழத்து கோயபல்ஸ்சாக பாலசிங்கம் செயல்பட்டார் என்பதோடு, தமிழ் மக்களின் மேலான அரசியல் படுகொலைகள் மூலம் தத்துவவாதிபானவர்.

தமிழ் சமூகத்தையும் உலகத்தையும் ஏமாற்றுவதில் தான் அவரின் போக்கிரித்தனமே இருந்தது. தமது பாசிச அரசியலை மற்றொரு பாசிஸ்ட்டான எம்.ஐ.ஆர்.க்கு பாலசிங்கம் எடுத்துக் கூறுவதே பாசிஸ்ட்டுகளுக்கேயுரிய ஒரு தனி அழகு. "விடுதலைப்புலிகள் கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் அல்லர். விடுதலைப் புலிகள் புரட்சிவாதிகள், சுதந்திரப் போராளிகள். தமது தாயகமான தமிழீழத்தின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடுபவர்கள். சாதியக் கொடுமை, பெண் அடிமைத்தனம் மற்றும் சமூக முரண்பாடுகள் நீங்கிய சமத்துவமும் சமூக நீதியும் நிலவும் ஒரு உன்னதமான, சுதந்திரமான சமுதாயத்தைப் படைக்கவே நாம் போராடுகின்றோம். ஏழைகளின் சுபீட்சத்திற்காகவும் ஒடுக்கப்படும்

வி. அரயாசுரன்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரளியலும் கோட்பாடுகளும்

மக்களின் விடிவிற்காகவும் நாம் ஆயுதமேந்தி போராடுகின்றோம்” என்றார் இந்த ஈழத்து கோயடல்ஸ். அத்துடன் விடவில்லை “நீங்கள் ஏழைகளின் துயர்துடைக்கத் தொண்டாற்றவில்லையா? நீங்கள் சினிமா உலகில் சாதித்ததை விடுதலைப் புலிகள் நிஜவுலகில் சாதிக்கிறார்கள். உங்களுக்கும் புலிகளுக்கும் இலட்சியம் ஒன்றுதான்?.. உங்களைபும் பிரபாகரனையும் சமூகப் புரட்சிவாதிகள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்” என்றார்.

எம்.ஜி.ஆர் சினிமாவில் நடித்துக் காட்டி, மக்களை வாழ்வில் ஏமாற்றினார். நாங்கள் போராட்டத்தில் நடித்து நடைமுறையில் ஏமாற்றுகின்றோம் என்கின்றார். “தலைவர் பிரபாகரனது புரட்சிகரமான வாழ்வும் வீர வரலாறும் எம்.ஜி.ஆரை வெகுவாக கவர்ந்தது” இப்படி இரண்டு பேரின் பாசிச நோக்கமும் (“உங்களுக்கும் புலிகளுக்கும் இலட்சியம் ஒன்றுதான்”) ஒன்று என்பதை கூறி கோடிக்கணக்கில் அதற்காக எம்.ஜி.ஆரிடம் பணம் வாங்க முடிந்தது. எம்.ஜி.ஆருக்கு “இல்லாதோருக்கு வாரி வழங்கும் மன வளமும் இருந்தது. ஏழை மக்கள் அவரை ஒரு தெய்வமாகப் பூசித்தனர்”, அதிசயமான குணவியல்புகள் கொண்டவர். நெஞ்சில் உறுதியும் நேர்மையும் கொண்ட ஒரு உன்னதமான மனிதாபிமானி”,⁷ இப்படிச் சொல்லித் தான் பணம் பெற்றார்கள். எம்.ஜி.ஆர் அப்பன் உழைத்த காசிலேயா உங்களுக்கு பணம் கொடுக்க முடிந்தது? இல்லை மக்களை கொள்ளையிட்ட காசில் தான், இரண்டு பாசில்ட்டுகளும் ஒன்றாக வண்டில் இழுக்க முடிந்தது. இப்படி மக்களை ஏமாற்றுவது தான் இவர்களின் குறிக்கோளாக இருந்தது. மக்களை மாயாஜாலத்தில் தள்ளி, ஏமாற்றுவதே இவர்களின் கூட்டுக் கொள்கையாக இருந்தது. ஏமாற்றல், மோசடி, பொய், புனைவு, மாயாஜாலம், இழிவு அச்சுறுத்தல், கொலை மிரட்டல், இழிவான பாலியல் இரசனை என்று, மனிதத்துவத்தை இழிவுபடுத்தி விடுகின்றனர், பின் இவற்றை கூட்டியள்ளி, தமிழ் மக்களின் மேல் ஒரு பாசிசத்தின் குரலாக அறைந்தவர் தான் இந்த ஆன்ரன் பாலசிங்கம்.

இது அம்பலமாகும் போது ஆன்ரன் பாலசிங்கம் பாசிசத்துக்குரிய கொலை எச்சரிக்கையை தமிழ்மக்களை நோக்கி விடுகின்றார். அவர் வாடக்கில் ஆற்றிய உரை ஒன்றில் “யாழ்ப்பாண புத்திஜீவிகளான நடுத்தர வர்க்கத்தரான நீங்கள் தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனின் அங்கிருந்துதான் அதிக விமர்சனம் வருகின்றது”⁸ என்றார். தாம் சொல்வதைத் தவிர, நீங்கள் எதையும் விமர்சிக்க கூடாது. இதை மீறிய போது, மரணத்தைத் தான் புலிகள் பரிசாக அளித்தனர், அளிக்கின்றனர். மறுபக்கத்தில் இதே பாலசிங்கம் கூறுகின்றார் மாற்றுக் கருத்துடையோர், “.. தமிழர் தாயகத்தில் அரசியல் பணியில் ஈடுபடும் உரிமை உண்டு என்பதை நாம் ஏற்கனவே சொல்லியுள்ளோம்”⁹. என்கின்றார், மாற்றுக்கருத்துடையோர் அரசியல் செய்ய

முன்னம், அவர்கள் தமிழ் மண்ணில் உயிருடன் வாழமுடியாது. 30-06-86 இல் இந்தியாருடே (ஆங்கிலம்) வெளியீட்டில் பிரபாகரனை நோக்கி ஒரு கேள்வி எழுப்பப்படுகின்றது. "தமிழீழத்துக்கு எந்த மாதிரியான அரசியல் அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றீர்கள்?" என்று கேட்கப்படுகின்றது. அதற்கு அவர் "மக்களால் ஆதரிக்கப்படும் ஒரே ஒரு அரசியல் கட்சியே அங்கு இருக்கும். பல கட்சி ஜனநாயகத்தை நான் விரும்பவில்லை." என்றார். ஆதரிப்பதும் அவரே. ஆள்பவரும் அவரே. இப்படி ஒரு சர்வாதிகாரி, ஒரு பாசிஸ்ட் முன்வைக்கும் தேசியம் மக்களுக்கானதல்ல. அதே 1986 இல் இந்த பாசிஸ்ட்டுகள் தமது பாசிசத்தையே துண்டுப்பிரசுரமாக வெளியிட்டவர்கள். அதில் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் "புலிகளை அரசியல் அநாதையாக்கிவிடும்"¹⁰ என்றவர்கள். இதில் வாக்களிக்கும் உரிமை உள்ளடங்கத்தான்.

இவர்கள் எந்த மக்களுக்காக எப்படி போராடுவார்கள்? இவர்கள் ஒரு மோசடிக் காரர்கள். நேர்மையற்றவர்கள். தமது அரசியல் துரோகத்தை ஒன்றுக்கு பின் ஒன்றாக கோயபல்ஸ் பாணியில் புலம்புபவர்கள். உதாரணமாக பாலசிங்கம் "இந்த அரசு அமெரிக்காவுடன் உடன்பாடு செய்கின்றது. இந்தியாவுடன் உடன்பாடு செய்கின்றது. இந்த அரசு சர்வதேச நாடுகளுடன் உடன்பாடுகள், ஒப்பந்தங்களை செய்கின்றது. ஒருபுறம் வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள், பொருளாதார ஒப்பந்தங்கள், இராணுவ ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்படுகின்றது. எதற்கு? புலிகள் இயக்கத்தை சுற்றி, ஒரு பாதுகாப்பு சிலந்திவலை ஒன்று போடப்படுகின்றது. இது எங்களுக்குத் தெரியும்...."¹⁰ என்கின்றார். இதே பாலசிங்கம், கருணாவின் பிரிவை அடுத்து கருணாவுக்கு பதிலளித்த போது "சர்வதேச உதவியோடு சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள் உட்பட வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்குமான மீள் குடியேற்றம், புனர்வாழ்வு, புனருத்தாரணம் தொடர்பான பாரிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளமுடியும்."¹⁰ என்கின்றார் "தேசிய குரல்". முந்தையதுக்கு முரணாக பிந்தையது வரும். இப்படித் தான், "தேசியத் தலைவர்" தேசத்தை தேசியத்தை வெல்வார் என்கின்றனர். இஸ்ரேல் என்பர், சிங்கப்பூர் என்பர், அனைத்தும் கனவுகளில் கற்பனையில் சிந்தித்து அதில் சஞ்சரிக்கின்றனர்.

"தேசிய குரல்" பாலசிங்கம் "புலிகள் இயக்கத்தை சுற்றி, ஒரு பாதுகாப்பு சிலந்திவலை ஒன்று போடப்படுகின்றது" என்று கூறிய அதே நேரம், அண்மையில் நவீன பாலசிங்கமாகி பிரபாகரன் அறிக்கைகளை எழுதும் பாலகுமார் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் "பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ஜப்பான் உட்பட பல நாடுகள் புலிகளோடு உறவு வைப்பது தான் சரியானதென்று இப்போது தீர்மானித்துள்ளன. புலிகளோடு உறவு

மன்த அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

வைப்பதுதான் தெற்காசியச் சமநிலையைப் பேணுவதற்கான சரியான வழி என்பதனையும் பல நாடுகள் இப்போது நன்கு உணர்ந்துள்ளன."¹⁰ என்கின்றார். யாரை ஏமாற்ற இவையெல்லாம். இது தான் புலிகள். இதே பாலகுமார் "ஈராக் மீதான அமெரிக்கா யுத்தம் எமக்கு ஒரு பாடம். எனவே, மக்களாகிய நீங்கள் எமது தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் அதைத் திருத்துவதற்கான சகல நடவடிக்கையையும் நாம் மேற்கொள்வோம்"¹⁰ எப்படி சுட்டிக் காட்டுவது. தங்கள் சொந்த மரணங்கள் மூலமா?

இதை சுட்டிக் காட்டுவது மக்களின் உரிமைகளில் ஒன்று. ஆனால் அது "புலிகளை அரசியல் அநாதையாக்கிவிடும்"¹⁰ என்று சொன்னவர்கள் நாங்கள் அல்ல, நீங்களே. அதன்படி இதற்கு மரணதண்டனையை தீர்வாக்கி, அதை செய்து வருபவர்கள் யார்? நீங்கள் தான். "தேசத்தின்குரல்" கோயபல்லஸ் புலம்பெயர் சமூகம் பற்றி கூறும் போது "வடலிப் பக்கம் மலக்கழிவிற்சாக ஒதுங்கியவர்கள் கொமோட் மலசல கூடம் தேவை என்று கோருபவர்கள் இவர்கள்."² என்றவர். இதற்கு முரணாகவே 2006ம் ஆண்டு மாவீரர்தினை செய்தியில் பிரபாகரன் "தமிழினம் விடுதலைப் பாதையில் வீறுகொண்டெழுந்திருக்கின்ற இந்தப் பெருமைமிகுந்த வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் உலகத்தமிழினத்தின் உதவியையும் பேராதரவையும் நாம் வேண்டுகிறோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எமது புலம்பெயர்ந்த உறவுகள் காலங்காலமாக விடுதலைப் போராட்டத்திற்குச் செய்துவரும் பெரும் பங்களிப்பிற்கும் உதவிகளுக்கும் எனது அன்பையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு தொடர்ந்தும், உங்கள் தார்மீகக் கடமையை ஆற்றுமாறு வேண்டுகிறேன். இதேபோன்று எமக்காக உணர்வுபூர்வமாக உரிமைக்குரல் கொடுத்துவரும் தமிழக உறவுகளுக்கும் தமிழகத் தலைவர்களுக்கும் எனது அன்பையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு எமது தமிழீழத் தனியரசு நோக்கிய போராட்டத்திற்கு தொடர்ந்தும் நல்லாதரவும் உதவியும் வழங்கி, எமக்குப் பக்கபலமாகச் செயற்படுமாறு அன்போடும் உரிமையோடும் வேண்டுகிறேன்."¹¹ என்ன மோசடி, இவை எல்லாம் எதற்காக. புலம்பெயர் தமிழனின் பணத்துக்காக, தமிழ்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி, தமிழ் மக்களின் அழிவின் மீது தாம் மட்டும் வாழ்வதற்காகத் தான்.

இதே பிரபாகரன் 1992 இல் தனது மேதினம் செய்தியில் "போராட்டப் பளுவை ஒரு தோளிலும், பொருளாதாரப் பளுவை மறு தோளிலுமாக, உறுதி தளராத சமந்து நிற்கும் தமிழ்ப்பாட்டாளி வர்க்கத்தை நான் பாராட்டுகின்றேன்."⁵ என்றவர். இன்று அந்த வர்க்கத்தின் நிலையை நாம் பார்க்கின்றோம். இதே நிலை தான் புலம்பெயர் தமிழனுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் நிகழும். இது பொருந்தாது என்றால் ஏன்? எத்தனை வரலாற்று ஆதாரங்களையும், மோசடிகளையும் நாம் காட்டமுடியும்.

புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனை "எமது சமூகம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. விடுதலைப் போராக வீசிக்கொண்டிருக்கும் வரலாற்றுப் புயல் எமது மண்ணில் காலம் காலமாக நிலைத்திருந்த பழைமைவாத விருட்சங்களை வேரோடு பிடுங்கி வீழ்த்தி வருகிறது. எமது மனக்குகையில் குடியிருந்த மூட நம்பிக்கைப் பேய்கள் விரட்டப்பட்டு வருகின்றது. எமது சமூகக் கருத்துலகில் புதிய பார்வை மலர்கிறது. புதிய விழிப்புணர்வு தோன்றி வருகின்றது. சமூக உறவுகளில் புரட்சிகரமான மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது".¹³ என்றார். இது நிகழ்ந்ததாக யாராவது காட்ட முடியுமா?

இதற்கு மாறாக அவரின் வழிகாட்டி பாலசிங்கம் தமிழ் மக்களை ஏமாற்ற முடிகின்றது. தமது பாலியல் வக்கிரத்தில் தான் தமிழ் மக்களை உற்சாகப்படுத்த முடிகின்றது. 2000ம் ஆண்டு மாவீரர் தின உரையும் பாலசிங்கத்தின் பொழிப்புரையும் "... எமது தேசத்தின் கலாச்சாரத் தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்தின் வாசற்படியை அணமித்து நிற்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் கழுத்தைத் திருகியபடி குடாநாட்டை வன்னி மாநிலத்துடன் துண்டித்து..." நிற்கின்றான் என்கின்றார் பிரபாகரன். அன்ரன் பாலசிங்கம் யாழ்ப்பாணம் மீதான புலிகள் தாக்குதல் நடத்த முன்முயற்சி எடுத்ததை அடுத்து, உலக நாடுகளிடம் சிங்கள இனவெறி அரசு கையேந்திய நிகழ்ச்சி பற்றி " யாழ்ப்பாணத்தை பிடித்து தனியரசாக அமையப் போகின்றது" முடிவில்லாத புளுடா அரசியல். தமிழீழம் யாழ்ப்பாணம் என்கின்றார். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் யாழ்ப்பாண மையவாதமாக இருப்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சரி அந்த யாழ்ப்பாண தனியரசு எப்படி என்கின்றார் பாலசிங்கம்? அது "சந்திரிக்கா தனது மடியில் பல்வேறு தேள் மற்றும் கொடுக்களை கட்டிவைத்துள்ளார்" அது தான் அவரின் யாழ்ப்பாணத்து தமிழீழம். இந்த யாழ்ப்பாணத்துக்கு சந்திரிக்காவின் மடியில் "சின்ன சின்ன ஆசைகள் எனக்கும் உண்டு" என்றவர். இவர் 2005 பொழிப்புரையில் கருணாவை நோக்கி "பாலியல் இயக்கம்", தொடங்க கோரியவர். வேறு எப்படித்தான் இந்த கோயபல்ஸ்சால் மக்கள் அரசியல் செய்யமுடியும்!

இவர் எப்படிப்பட்ட ஒரு தத்துவஞானி. சிங்கள இனவெறி பிரதமர் உரைகள் பற்றி குறிப்பிடும்போது "கிராமப்புறத்தான்" என்றார். சிங்கள மக்கள் பற்றி குறிப்பிடும் போது "மோட்டுச் சிங்களவன்" என்றார். "சிங்களவனின் மேல்மாடியில் ஒன்றும் இல்லை", என்றார். ஆனால் வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கோயபல்ஸ் பாலசிங்கம் "அங்கே பொறிகள் இருக்கும். சதி வலைப் பின்னல்கள் இருக்கும். என்ன மாதிரி பாலசிங்கத்தை மடக்கலாம். புலிகளை என்ன மாதிரி அவர்களது இலட்சியத்திலிருந்து திருப்பி வேறு பாதையில் கொண்டுபோகலாம் என்று சதிகள் இருக்கும். இவைகளுக்கு முகம்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

கொடுக்கவேண்டும். பேச்சுவார்த்தை என்றால் சாதாரண விடயம் அல்ல. சிங்கள எதிரி தங்களிடம் உள்ள சிறந்த சாணக்கியர்கள், சிறந்த அறிவுஜீவிகள், பெரிய படிப்பாளர்கள், சட்ட மேதைகளை அனுப்புவார்கள்." என்றார்.. "மோட்டுச் சிங்களவன்", "சிங்களவனின் மேல்மாடியில் ஒன்றும் இல்லை" என்றவர் இப்படி ஒன்றுக்குபின் ஒன்றாக முரணாக கூற முடிகின்றது என்றால், பாசிஸ்ட்டுகளின், அந்திம காலத்தின் ஒரு உளறலாகவே வெளிவருகின்றது. இந்த மக்கள் விரோத பாசிஸ்ட்டுகளைப் புரிந்து கொள்ளாது, அதனுடன் சேர்ந்து கூத்து அடிப்பவர்களை அப்பாவிகள் என்பதா? சதிகாரர்கள் என்பதா? மோசடிக்காரர்கள் என்பதா? பிழைப்புவாதிகள் என்பதா? நீங்களே முடிவு செய்யவேண்டும்.

1. சுதந்திர வேட்கை - அடேல் பாலசிங்கம்
2. தேன் - புலியெதிர்ப்பு இணையம்
3. ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இலங்கை - பி.இரயாகரன்
4. எரிமலை ஆகஸ்ட் 1991 - புலிகளின் பத்திரிகை
5. எரிமலை ஆகஸ்ட் 1993 - புலிகளின் பத்திரிகை
6. சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி - புலிகளின் அரசியல் அறிக்கை
7. விடுதலை - பாலசிங்கம்
8. உதயன் - புலி ஆதாரவு இணையம்
9. வீரகேசரி - பத்திரிகை
10. www.tamilcircle.net
11. புதினம் - புலி ஆதாரவு இணையம்
12. போரும் சமாதானமும் - பாலசிங்கம்
13. எரிமலை ஆடி 1993 - புலிகளின் பத்திரிகை

24.12.2006

வார்த்தைகளால் நாம் எழுத முடியாதவை

இரக்கமேயற்ற எமது தமிழ் சமூகம். கண்ணை மூடிக்கொண்டு நித்திரை கொள்கின்ற சமூகம். எல்லாம் நன்றாகவே சிறப்பாகவே நடப்பதாக கூறிக்கொண்டு, குப்பிற வீழ்ந்து தொழுகின்ற சமூகம்.

தமிழ் இனத்தின் பெயரில் பட்டங்கள், பதவிகள், புகழ் உரைகள் ஒருபுறம். மறுபக்கம் தமிழ் இனத்தின் எதிரிகள் என்ற தூற்றும் பட்டங்கள். இவை எல்லாம் எதற்காக? சரி இந்த தமிழ் மக்கள் எப்படி வாழ்கின்றனர்! யாராவது ஒருத்தர் உண்மையாக சிந்திக்கின்றனரா? மனசாட்சியைத் திறந்து ஒருகணம் யோசிக்க நீங்கள் தயாரா? ஏன் மௌனம்? யாருக்கு ஏன் எதற்கு பயப்படுகின்றீர்கள்! பிறகு மக்கள் பற்றி பேச உங்களுக்கு என்னதான் தாரமீகப்பலம் இருக்கின்றது!

மக்களுக்கு வெளியில் நீங்கள் யாருக்காக, எதற்காக கொக்கரிக்கின்றீர்கள்? உங்கள் கொக்கரிப்புக்கள் போதும். தயவு செய்து நிறுத்துங்கள். தமிழ்மக்கள் அழிந்து சிதைந்து போக முன் கையெடுக்காத அனைவரும் இதற்கு துணை போபவர்கள் தான்.. புலிகள் இருப்பார்களா? இல்லையா? என்பதல்ல, புலிகள் என்ன நினைக்கின்றனர் என்பதல்ல பிரச்சினை. மக்கள் இருப்பார்களா? இல்லையா? என்பதை ஒரு கணம் சுயமாக சிந்தியுங்கள்.

தமிழன், தமிழனின் இரத்தம் என்றெல்லாம் விழுந்தெழுந்து மீசையில் உள்ள மண்ணைத் தட்டிவிட்டு புலம்பும் எமது மேதாவித்தனம். ஒரு இனத்தின் அழிவில் நிரந்தரமாக நித்திரை கொள்கின்றது. இந்த வீழ்ச்சணன் நித்திரை குழம்பும் போது, தமிழ் உணர்வற்ற கூலிக் குண்டர் படையாகவே

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

கொக்கரிக்கின்றது. தமிழினின் அழிவு தமிழீழ இலட்சியம் என்பதே இந்த குண்டர்களின் இலட்சியமாக இருப்பது. அவர்களின் மலட்டு புத்திக்கு தெரிவதில்லை.

தமிழ் இனம் என்றுமில்லாத வகையில் இன்று சந்திக்கின்ற அவலம் நினைத்து பார்க்க முடியாத ஒன்று. இதை வார்த்தையால் எழுத முடியாது. இவை தனித்தனி சோகமல்ல, மொத்த சமூகத்தினதும் மீள முடியாத சோகம். மறுபக்கத்தில் இதற்குள்ளாத தமிழினம், அதிகளவில் உறங்கி செயலற்று கிடக்கும் காலமும் இது தான். எல்லாம் புலியாகி கிடக்கும் வரலாற்றின் சதியோ! ஐயோ இந்த புலிச் சதினா! என்னவென்பது? புலிகளே தமிழ் மக்களை அழிக்கின்ற, அதற்கு துணை நிற்கின்ற வரலாற்றின் துயரத்தை நாம் என்னவென்பது?

பேரினவாதத்தின் கொடூரமான சதிகளும், சூழ்ச்சிகளும் நிறைந்த காலம் இது. இதற்குள் அமைதி, சமாதானம், யுத்த நிறுத்தம், தீர்வு, மக்களின் தீர்வு என்று எத்தனையோ அரசியல் நாடகங்கள், கூத்துகள். யாரைச் சொல்லி அழுவது? யாரைப் பொறுப்பாக்குவது.

மலட்டுத்தனத்தை தேசியமாக்கியதன் விளைவு. ஆக்கத்தை மறுத்த சமூகம். அழிவை விரும்பி வரவேற்ற சமூகம். சுயநலம் கொண்ட பச்சோந்திச் சமூகம். சமூக அவலத்தைக் கூட சொல்ல வக்கற்ற ஒரு சமூகமாக சீரழிந்து பிணமாகிக் கிடக்கின்றது. இல்லை என்கின்றீர்களா?

தமிழினத்தின் அவலத்தைக் கூட பேசமுடியாது வக்கிழந்து நிற்கின்றது. பேரினவாதம் என்றுமில்லாத வகையில் இராணுவம், அரசியல் வழிகளில் கொடூரமாகவே இயங்குகின்றது. தமிழ் இனத்தின், இன இருப்புக்கே அது வேட்டு வைத்துவருகின்றது. எங்கெல்லாம் செறிவு குறைந்தளவில் தமிழ் இனப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றதோ, அங்கிருந்து மக்கள் விரட்டப்படுகின்றனர். இதை புலிகளைப் பயன்படுத்தி செய்கின்றனர் என்ற உண்மை, நெற்றியடியாக எம்முன் இறங்குகின்றது. புலிகளின் யுத்ததந்திரம் மற்றும் நடைமுறைத் தந்திரம் என்ற புலிகளின் வண்டியில் ஏறி நின்றே, தமிழினத்தின் அழிவை பேரினவாதம் வெற்றிகரமாக கொக்கரித்து செய்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களை, அமைதியும் சமாதானமும் நிறைந்த யுத்த சூனியத்துக்கு உட்படுத்தி விரட்டியடிக்கின்றனர். அந்த மக்களின் இனத்துவம் சார்ந்த சகல அடிப்படைகளையும் இல்லாதொழிக்கின்றனர். மீள முடியாத, மீட்க

முடியாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறுகின்றது. நாதியற்ற வாழ்க்கை, கையேந்தி நிற்கும் பரதேசிக் கூட்டமாக தமிழ் மக்களின் ஒருபகுதி நிரந்தரமாக மாற்றப்பட்டுவிட்டனர். இந்தப் பரதேசி மக்களுக்குள் நின்று, அரசின் கூலிப்பட்டாளமான கருணாகும்பல் விளம்பரத்துக்கு படம் கொடுக்கின்றனர். தமிழ்செல்வனின் விளம்பரப் பற்களைப் போல், நிவாரணம் என்ற பெயரில் கருணா என்ற கூலிக் கும்பல் அந்த இழிந்து போன மக்கள் மத்தியில் வக்கரிக்கின்றனர்.

உண்மையில் மொத்த தமிழ் மக்களையும் பரதேசிகளாக்குவதே, பேரினவாத அரசின் சமகால யுத்த தந்திரம். அதை வெற்றிகரமாக செய்கின்றனர். புலிகளின் தவறான ஒவ்வொரு யுத்ததந்திரத்தையும், தனக்கு சார்பாக மாற்றுகின்ற அரசியல் இராணுவ சதி.

புலிகள் தமது சொந்தத்தேவையையொட்டி, உருவாக்கிய புலித் தேசிய அரசியல் என்பது, இன்று அவர்களாலேயே நியாயப்படுத்தமுடியாத சொந்தப் படுகுழிக்குள்ளேயே பிணமாக விழுகின்றனர். பணம், தமது அதிகாரம், இதற்கு வெளியில் அவர்களால் எந்த அரசியலையும் சிந்திக்க, செயலாற்ற, நடைமுறைப்படுத்த முடிவதில்லை. சமூகம் பற்றி அனைத்து சமூகக் கூறுகளையும் அறவே அவர்கள் இழந்து விட்டனர்.

ஒரு பாசிச மாபியா குழுவாகி, இன்று குண்டர்படையாக மாறி களத்தில் நிற்கின்றனர். சமூகத்துடனான எல்லா உறவையும் இழந்து, அது வேகமாவே இழிந்து வருகின்றது. சமூகம் பற்றிய அக்கறை, மனிதம் பற்றிய சிந்தனை எதுவுமின்றி, ஒரு இனத்தின் அனைத்து ஆக்கத்தையும் அழித்து நிற்கின்றனர். மக்களுக்காக சிந்தித்து செயலாற்றக் கூடிய யாரையும் வாழவிடாத ஒரு தேசத்தின் அழிவு, மீட்சியற்ற நிரந்தரமாகின்றது. தமிழ்மக்களின் துன்ப துயரத்தை இட்டு அலட்டிக் கொள்ளாத போக்கு. சொந்த தாய் தந்தைகளின், குடும்பங்களின் அவலம் எல்லையற்று போகின்ற நிலையில், அதையிட்டு எந்த எதிர்வினையும்ற்ற இரக்கமற்ற கூலி இராணுவ குணமே அரங்கேறுகின்றது. ஒரு சமூகத்தை தமது குறுகிய குதர்க்கமான இராணுவவாத எல்லைக்குள் திணித்து, அதன் அவலங்களை மக்களின் அடிவயிற்றிலே ஒரு குண்டாக கட்டி விடுகின்றனர். குறுகியகால நோக்கில் மக்களையே பணயப் பொருளாக வைத்து, இராணுவ ரீதியாக தப்பிப்பிழைக்க முனைந்து தோற்கின்றனர். இதன் விளைவு நீண்டகால நோக்கில் மக்கள் மத்தியில் மீட்க முடியாத, மீள முடியாத தோல்வியையும் புலிகள் சந்திக்கின்றனர். நிரந்தரமான இராணுவ தோல்விக்கும் இவை காரணமாகின்றது.

மனித சிவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இதன் ஒரு பகுதியாக இராணுவ ரீதியாக கிழக்கில் புலிகள் படிப்படியாக ஒழித்துக் கட்டப்படுகின்றனர். அரசியல் ரீதியாக எப்போதோ தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டனர். இதன் விளைவு, மிகக் கொடூரமாக மக்களையே பணயம் வைக்கும் அளவுக்கு இது பண்பு ரீதியாக மாறியது. இதன் விளைவு இராணுவ மற்றும் அரசியல் ரீதியாக கிழக்கில் இருந்து புலிகளை மொத்தமாகவே இல்லாது ஒழிக்கின்ற பேரினவாத சதி வெற்றி பெற்று வருகின்றது. புலிகள் வழமைக்கு மாறாக மீளமுடியாத பாரிய நெருக்கடியை சந்திக்கின்றனர். கண் மூடித்தனமான ஒரு பாரிய திடீர் தாக்குதலை நடத்தும் ஒரு உத்தியை நோக்கி ஒடுங்கிச் செல்லுகின்றனர். அதுவும் கிழக்கில் அல்ல. அதற்கான இராணுவ அரசியல் வலு அங்கு கிடையாது. வடக்கில் தான், அவர்களால் நடத்த முடியும் என்ற நிலை. அதுவும் எவ்வளவுக்கு வெற்றி பெறலாம் என்பது சந்தேகம் தான். தமது அழிவுடன் கூடிய இறுதியான தாக்குதலை நடத்த முனையலாம். ஆனால் மக்களிடம் அன்றாடம் தோற்றுவரும் புலிகள், தமது குண்டர்களின் மூலமான அடாவடித்தனம் மூலமான எந்த வெற்றியும், நீட்சியானதாக நிரந்தமானதாக இருக்கமுடியாத நிலைக்கு தாழ்ந்து வீழ்கின்றனர்.

வாகரை மக்களும் பேரினவாதமும்

கொடூரங்களின் மொத்த முகம் வாகரையில் அரங்கேறியது. ஒருபுறம் புலிகள், மறுபுறம் பேரினவாதம். மக்கள் பற்றி சிறிதுமே அக்கறையற்ற வக்கிரம். யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படி ஒருநிலை என்றால், யாழ்ப்பாணியம் இப்படி. மௌனம் காத்திருக்காது. அந்த மக்கள் சுனாமியை மிஞ்சிய அவலம். செல் மாரிக்குள்ளும், மழை மாரியும் இணைந்து அந்த மக்களை பஞ்சைப் பரதேசிகளாக கையேந்தி நிற்க வைத்துள்ளது. ஒரு நேர சோத்துக்கு வழியில்லை. கடின உழைப்பும், தம்பாடும் என்று இருந்த மக்களின் மேல் நடத்தப்படும் காட்டுமிராண்டித்தனம், போர்வெறியர்களை மன்னிக்கவே முடியாத ஒரு குற்றம்.

யாழ் மேலாதிக்கத்தை திணிக்கவும், அவற்றை அறுவடை செய்யவும் முயன்ற புலிகளின் குறுகிய இராணுவவாதம் தோற்கின்றது. அந்த மக்களை பணயம் வைத்ததன் மூலம், நிரந்தரமாகவே தோற்றுவிட்டனர். எஞ்சி நிற்பது இராணுவ ரீதியான இறுதித் தோல்வி தான். ஆனால் அந்த மக்கள் தம்மிடமிருந்த அனைத்தையும் இழந்தது மட்டுமல்ல, இனம் என்ற சொந்த அடையாளத்தையும் இழந்து பரிதவிக்கின்றனர்.

ஒரு நேரக் கஞ்சிக்கு புனர்வாழ்வு கிடையாது. தமிழ் மக்கள் என்று மூக்கால் சிந்தி அழும் தேசியம் வாழாவெட்டியாகி தலைகுனிந்து நிற்கின்றது. இந்த

மனித அவைங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

மக்களுக்காக, அவர்களுக்குக்கென்ற எந்த நிவாரணமும் செய்ய வக்கற்று கிடக்கின்றது. தமிழ் இனம் என்று பேத்தவும், வீரம் பேசவும், குண்டர் குணத்தைக் காட்டவும் வரிந்து கிடக்கும் வக்கிரம், அந்த மக்களின் அவலம் மீது ஒரு துளிதன்னும் அக்கறை காட்டியது கிடையாது.

இதற்குள் அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் என்ற பெயரில், புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் கடை விரிக்கின்றது. மற்றொரு பாசிஸ்ட்டான கருணா கும்பல், பேரினவாத கைக்கூலிகளாக சீரழிந்து போன நிலையில், இந்த நிவாரணக் கடைவிரிப்பை செய்கின்றனர். மானம் கெட்ட பிழைப்பும், அரசியலும், கூலிக் கும்பலின் பின்னால் வரிந்து கட்டி நிற்கின்றனர். மக்கள் நிவாரணம் பற்றி புலம்பும் இந்த கூலிக் கும்பலின், மக்கள் அரசியல் என்ன? கைக்கூலித்தனம் என்பதை தவிர வேறு எதுவுமில்லை. தாம் மக்களுக்கு உதவுவதாக காட்ட விளம்பரப் படம் போடுகின்றனர். அண்ணன் பிரபாகரன் புலிகள் அப்படி என்றால், தம்பி கருணா புலிகள் சுமமா விடுவார்களா?

இராணுவ முகாங்களிலும், அவர்களின் பாதுகாப்பிலும் பவனிவருகின்ற கருணாத் தம்பிகள் நோக்கம் என்ன? மக்களை எப்படி ஏமாற்றலாம், எப்படி அதைக் கொண்டு வாழலாம் என்ற வக்கிரம். புலிக்கு நிகர் நாங்கள். வடக்கை நீ பார், கிழக்கை நான் பார்க்கின்றேன் என்ற தத்துவம். மக்கள் என்று குலைக்கும் இந்த நாங்கள், மக்களின் ஊனை தின்றுவிட்டு வந்து சதா ஊளையிடுகின்றனர்.

வடக்கு கிழக்கு பிரிவினை

எல்லாம் ஒருங்கே நடக்கின்றது. ஜே.வி.பி இனவாத சதியைத்தான். பேரினவாத அரசு அமுலாக்குகின்றது. என்ன அரசியல், என்ன ஒற்றுமை. வடக்குகிழக்கு சம்பிரதாய பூர்வமாக இணைக்கப்பட்டு இருந்ததை பிரிப்பது, அதற்கு நீதிமன்றத்தில் நீதியின் பெயரில் ஒரு தீர்ப்பு.

அரசியல் நாடகத்தில் நீதிமன்றங்கள், அவர்களின் இனவாத தீர்ப்புகள். எத்தனையோ மனிதவுரிமை மீறல்கள் முதல் ஒரு இனத்துக்கு எதிரான நடத்தைகள். அப்போது இந்த நீதிமன்றம் எங்கே சென்றது, அண்மையில் திருகோணமலையில் வைக்கப்பட்ட புத்தர்சிலையை அப்படியே நீதிமன்றம் பாதுகாக்கின்றது. இப்படி தமிழினத்துக்கு எதிராக நீதிமன்றம் உறங்கிக் கிடக்கின்றது. இந்த இனவாத ஜே.வி.பிக்கு அது மட்டும் அவர்களுக்கு தெரிவதில்லை. அவர்களுக்கு இனவாதம் என்ற மாலைக்கண் நோய்.

இனவாத வக்கிரத்தின் அனைத்துவிதமான இழிவுகளையும், தமிழ்மக்கள் மீது திணிக்கின்றனர். வடக்கு கிழக்கை பிளந்து, மக்களைப் பிரித்து குளிர்

மணித அலவங்கனில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

காய பேரினவாதம் முனைப்பு கொண்டுள்ளது. தமிழ்மக்கள் வேறு, புலிகள் வேறு என்று இனவாத நோக்கில் அரசியல் பேசும் பேரினவாதம், இந்த விடயத்தில் புலிகளையே அனைத்துமாக்கி தமிழ் மக்களை பிளந்து போடுகின்றது. இதற்கு புலியின் பிளவு நடவடிக்கையை ஆதரித்து, அதற்கு துணையாக நின்று அதைச் செய்கின்றது. புலிக்கு சார்பாக மக்களை பிளந்து தான் பங்குக்கு பிரிக்கின்றது.

புலிகளின் பாசிசம், மாபியாத்தனம், குண்டர் தனம் அனைத்தையும் கொண்டே வடக்குகிழக்கு பிளவை நிரந்தரமாக்குகின்றனர். அத்துடன் பலகாலமாக நீடித்த, நீடிக்கின்ற யாழ் மேலாதிக்கத்தை துணைகொண்டு, தமிழ் இனத்தில் கூலிக்கும்பல்களின் துணையிலும் தமிழினத்தின் பிளவை அகலமாக்கி அதை நிரந்தரமாக்குகின்றனர்.

இப்படி கூலிக்கும்பல உருவாக்கம் சதா நிகழ்கின்றது. புலிகளின் பாசிச கொடூரங்களை எதிர்கொள்ள முடியாதவர்கள், புலியெதிர்ப்புக் கும்பலாக சீரழிந்து பேரினவாதத்தின் பின்னால் இயல்பாக தொடர்ச்சியாக சரணடைகின்றனர். தமிழ் இனத்தின் ஒட்டுமொத்த பலம் சிதறடிக்கப்பட்ட பல துண்டுகளாக சுக்குநூறாகி கிடக்கின்றது. அது மேலும் மேலும் அகலமாகின்றது.

பட்டங்கள், பதவிகள், மேதைகள் பற்றி பிரமைகள் ஒருபுறம், அதனால் தமிழ் மக்களை காப்பாற்ற, வழிகாட்ட நாதியற்ற சமூகம் ஒருபுறம். இதற்கு தமிழ் தேசியம் என்ற விண்முட்ட கொக்கரிக்கும் ஒரு தலைக் காதல். இப்படி நெருக்கடி உச்சத்தை தொடுகின்றது.

வன்னி மண் மக்களின் நிலைமையோ கொடூரமாகின்றது

புலிகள் சந்திக்கின்ற நெருக்கடியும், அதன் எதிர்வினையும் வன்னி மக்களின் மேலாக பிரதிபலிக்கின்றது. ஒருபுறம் தமிழ் மக்களுடனான அனைத்து தொடர்பையும் மிகக் கடுமையாக பேரினவாதம் கட்டுப்படுத்துகின்றது. மறுபுறம் புலிகள் இதை மேலும் இறுக்கியுள்ளனர். தாம் செய்வது வெளியே தெரியக் கூடாது என்பது புலிகள் நிலை.

வன்னியின் உள்ளாக நடக்கும் செய்திகள் மெதுவாக கசிகின்றது. ஒரு கொடூரம் அரங்கேறுகின்றது. பேரினவாதத்தின் கொடூரமான வெற்றிகள், புலிக் குண்டர்களின் தோல்வியாகின்றது. அதன் எதிர்வினை வன்னி மக்கள் மேலானதாக பாய்கின்றது. மக்களை எச்சரிக்கும் புலிகளின் பல அறிவித்தல்கள், வன்னி மண்ணில் ஒட்டப்பட்டுள்ளது. பல புதிய கட்டுப்பாடுகள் போடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் புலிகள்

அத்துமீறுகின்றனர். அவர்கள் கட்டாயமாக கட்டுப்படுத்தி வைக்கின்றனர். அவர்களின் ஒருபகுதி பயிற்சியின் பெயரில் கடத்தப்படுகின்றனர். மீறினால், எதிர்த்தால் கண்மண் தெரியாத தாக்குதல்களும் மரணங்களும். பல மரணங்கள் தாக்குதல் மூலம் நிகழ்ந்துள்ளது. மருத்துவமே அற்ற பூமியில், இப்படிப்பட்ட தாக்குதலே வீங்கி வெம்பி வதக்குகின்றது.

தொழில் இல்லை, நிவாரணம் இல்லை, வாழ வழியற்ற சமூகம் வெந்து வேதனையில் சிதைகின்றது. யாரும் மூச்சுக் கூட விடமுடியாது. இங்கு தான், தமிழ் இனத்தின் எழுச்சி பற்றியும், வீரம் பற்றியும் பேச்சுகள், உரைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இந்த அழிவு மீது கொண்டாட்டங்கள் ஆடம்பரமாகவே ஊரறிய நடத்தப்படுகின்றது. மக்கள் மௌனமாக, நடைப்பிணமாக, கைகட்டி வாய் பொத்தி நிற்கின்றனர்.

யாராவது மக்கள் பற்றி, அவர்களின் உணர்வுகள் பற்றி நினைத்தார்களா? பாவம் மக்கள் என்பதா? எந்த வகையில் இந்த துன்பங்களை நாம் வார்த்தையால் எழுத முடியும். வார்த்தைக்குள் அடக்க முடியாதவை.

வடக்கில் நிகழும் பரிதாபம்

புலிச் சூறையாடலை பயன்படுத்தி தமிழ் மக்கள் மேலான பாரிய பொருளாதார தடை. புலிகள் வேறு, மக்கள் வேறு என்று பீற்றிக் கொள்ளும் பேரினவாதிகளின் யுத்த தந்திரம் இதிலும் பொருந்துவதில்லை.

வடக்கு முற்றாக பொருளாதார தடைக்குள் சிக்கியுள்ளது. அந்த மக்களின் பரிதாப நிலையை வார்த்தைகளால் சொல்லிமாளாது. யாரையும் நொந்து கொள்ளமுடியாத வகையில், புலிகள் தொடக்கிய கொலைக் கலாச்சாரத்தை பேரினவாதம் கையேற்றுள்ளது. வகை தொகையற்ற கொலைகள், கடத்தல்கள், காணாமல் போதல். புலிகளையே மிஞ்சும் அழித்தொழிப்பு. இதற்கு பின்னால் செயற்படும் ஜனநாயகம் பேசும் தமிழ்க் கூலிக்குழுக்கள். வவுனியாவில் கூட இராணுவத்துடன் சேர்ந்து, கூலி கொலைகாரக் கும்பல் செயற்படுகின்றது. புலிகள் வேறு தமிழ் மக்கள் வேறு என்ற அடிப்படையில், தமிழ் மக்களுக்காக கூட தமிழ் மக்கள் குரல்கொடுக்க கூடாது என்பதில், கொலைகாரக் கும்பல் கவனமாக தேர்ந்து படுகொலைகளைச் செய்கின்றது.

மறுபக்கம் உணவு இன்றி மக்கள் அல்லற்படுகின்றனர். மறுபுறம் வாழ்வு சார்ந்த இயல்புத்தன்மையை மக்கள் இழந்து நிற்கின்றனர். தமது உறவு சார்ந்த வாழ்வியலை பூர்த்தி செய்ய முடியாத வாழ்க்கையை, மக்களின் மேல் பேரினவாதம் வலிந்து திணித்துள்ளது. இந்த அவலத்தை போக்கும்

மனித அலைங்களில் மிதந்தும் அரகியலும் கோபாடுகளும்

வகையில், நகர மறக்கும் இரக்கமற்ற இதயமற்ற புலிகள். மனிதம், கருணையற்ற புலிகளின் முன் இவை எதுவும் செல்லுபடியாவதில்லை.

இதைப் பயன்படுத்தி பேரினவாத இராணுவம் உணவு விநியோகத்தை செய்கின்றது. தனது கடைகள் மூலம் மக்களை அணுகுகின்றது. மக்கள் இயல்பாக இராணுவத்துடன் தொடர்பு கொள்கின்ற அவலநிலை. எதிரி பற்றிய படிமானங்கள், புலி எதிர்பார்த்ததை விட, எதிர் நிலையில் பேரினவாதத்துக்கு சார்பாக பரிணமிக்கின்றது. மக்களுக்கும் இராணுவத்துக்கும் இடையில், ஒரு பேரினவாத இயல்பை உருவாக்குகின்றது. உணவுக்காக இராணுவத்திடம் மக்கள் செல்லும் போது, அங்கு ஒரு கூலிப்பட்டாளத்தை உருவாக்கிவிடுகின்றது.

இதை மீறி மக்களின் இயல்பு வாழ்வை பெறமுடியாத வகையில், தனியார் உணவு விநியோகத்தை புலிகள் தடுக்கின்றனர். உண்மையில் வர்த்தக அமைப்பு இதை மீறுகின்ற போது, அதுவும் புலிகளை மேலும் தனிமைப்படுத்தும் என்ற நிலை. எங்கும் அராஜகத்தை சமூகமயமாக்கிவிடுகின்றனர். உணவுக்கு கையேந்தும் மக்கள், தேவை கருதிய வாழ்வை நகர்த்த முடியாத வாழ்வை, நாம் எப்படி வார்த்தைகளால் எழுதமுடியும்.

தன்னைப்பற்றி கற்பனையில் பீற்றிக்கொள்ளும் இனத்தால், என்னதான் செய்யமுடியும், தனது சொந்த சமூகத்தின் பிணத்தை வைத்துக் கொண்டு, போலியாக நடத்து வீம்புக்கு அழமுடிகின்றது. அவ்வளவே.

உங்களுக்கு, உங்கள் மனிதாபிமானத்துக்கு இது உறைக்கவில்லை. நீங்கள் மலடா? உங்கள் செம்மறிக் குணம் மாறாதா? என்ன நடக்கின்றது என்று கண்ணை திறந்து பார். எல்லாம் நன்றாகவே, நிறைவாகவே நடக்கின்றது என்ற உபதேசம் போல் உறங்கிக் கிடவாதே. முடிந்தால், உணர்ச்சியிருந்தால், நீ உன் மக்களைப் பற்றி ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்.

30.12.2008

**கிழக்கில் இருந்து புலிகள் மட்டுமல்ல,
கருணா தரப்பும் ஒழித்துக் கட்டப்படுவார்கள்.**

தமிழ் தேசிய யாழ் மையவாதம் மட்டுமல்ல, கிழக்கு மையவாதமும் பேரினவாதத்தினால் அழிக்கப்படும். பேரினவாதம் மட்டும் தான், மீண்டும் வெற்றி பெறும் எதார்த்தம். இதை நோக்கிய அரசியல் எல்லைக்குள் தான், அனைத்தும் மையப்பட்டு செயல்படுகின்றது. தமிழ் மக்களின் அழிவும் சீரழிவும், புலிகளால் மட்டுமல்ல கருணா தரப்பாலும், அதற்கு அப்பால் புலியெதிர்ப்பு கும்பலாலும், கிழக்கு மையவாதிகளாலும் கூட நடக்கின்றது. கிழக்கு வாழ் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களின் தனித்துவமே திட்டமிட்ட வகையில் ஒழித்துக்கட்டப்படும். இதை நோக்கி ஒரு நிழல் யுத்தம் நடக்கின்றது. இதில் தமிழ், முஸ்லீம் என்று வேறுபாடுகள் எதுவும் இருக்கப் போவதில்லை. இந்த நிலைமையை குறைந்தபட்சம் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அரசியல் கூட, எந்த தரப்பிடமும் இன்று கிடையாது.

வரலாற்றில் நிகழ்ப்போகும் நிகழ்ச்சிகளை எம்மால் முன்கூட்டியே நிச்சயமாக எதிர்வு கூறமுடிகின்றது. புலிகள் இந்த நிழல் யுத்தத்தை ஒருதரப்பாக வலிந்து தொடங்க முன், இந்த யுத்தத்தின் விளைவை நாம் முன் கூட்டியே கூறியிருந்தோம். மக்கள் பெயரில் யுத்தத்தை புலிகள் கோரிய போது, அந்த யுத்தம் தொடங்கினால் முதலில் கிழக்கில் இருந்து புலிகள் ஒழித்துக்கட்டப்படுவார்கள் என்பதை நாம் கூட்டியே பலமுறை எழுதியிருந்தோம். எமது இந்த அரசியல் ரீதியான சரியான எதிர்வு கூறல் மீது, சிலர் அது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகவே கருதினர். இப்படி பல சரியான அரசியல் அவதானங்கள், அதன் விளைவுகள் நாங்கள் வெளியிட்டது

மனித அவலங்களில் மீதற்கும் அரசியலும் கோபாடிகளும்

போன்று நிகழ்கின்றது. இதை நாம் இங்கு கூறுவதன் நோக்கம், எதிர்கால நிலைமைகள் மீதான எமது அரசியல் எதிர்வினையை, எமது சரியான அரசியல் பார்வையை உட்கிரகிக்க வேண்டிய வரலாற்றின் தேவையை இடித்துரைக்கவே.

எமது அரசியல் அனுமானங்கள், முடிவுகள் சரியாகவே நாம் விளக்கியபடி நிகழ்ந்து வருகின்றது. புலிகள் கிழக்கில் இருந்து கிட்டத்தட்ட முடக்கப்பட்ட ஒருநிலையில், கூனிக் குறுகி நிற்கின்றனர். இதில் இருந்து அவர்களால் மீளவே முடியாது. புலிகள் ஒரு தற்கொலைக்கு ஒப்பான பாரிய தாக்குதலை நடத்த முயன்றாலும், நிலைமை அவர்களுக்கு சாதகமாக மாறாது. மக்கள் மத்தியில் இருந்து புலிகள் அன்னியமாதல் என்பது, வரலாற்றில் அவர்கள் காணாத அளவில் நிகழ்ந்துள்ளது. மறுபுறத்தில் பேரினவாதம் விரைவில் கிழக்கில் இருந்து புலிகள் முற்றாக ஒழித்துக்கட்டப்படுவர் என்கின்றது. புலிகளோ எந்த வீர சாகச சலசலப்புமின்றி நாய்களாக ஒடுங்கி மௌனமாகிவிட்ட நிலையில், ஒவ்வொரு முகமாக சந்தடியின்றி பேரினவாதத்தின் சூழ்ச்சியில் வீழ்ச்சியுறுகின்றது. தமிழ் மக்களின் தற்கொலைக்கு ஒப்பான குறுந்தேசிய இன வரலாறு, சொந்த பாசிசத்தால் தானாகவே மரணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த நிகழ்ச்சிகள் புலிகளின் வரலாற்றில் தற்செயலானவையல்ல. புலிப் பாசிசம் தானாகவே வெம்பி வீங்கி, தானாகவே பொலபொலவென்று உதிர்கின்றது. இது கிழக்கில் தொடங்கிவிட்டது. வெம்பல் எந்த கறிக்கும் கூட உதவுவதில்லை என்பது போல், இந்தப் போராட்டம் எதையும் மக்களுக்கு சாதித்தது கிடையாது. மனித அழிவுகளையும் அவலங்களையும் தவிர, தமிழ் மக்கள் கண்டது இன்று எதுவுமில்லை. தமது சீரழிவையே, தேசிய வீரமாக முன்கூட்டியே புலிகள் பிரகடனம் செய்தனர். ஆனால் இதன் விளைவை நாம் முன்பே சுட்டிக்காட்டி வந்தோம். கருணா விவகாரம் ஒரு அதிகாரப் போட்டியாக வந்தபோது, நாம் எழுதிய கட்டுரையில் மிகத் தெளிவாக இதன் விளைவை வலியுறுத்தினோம். தமக்கு இடையிலான அதிகார மோதலை, ஒரு பிரதேச மோதலாக புலிகள் பாணியில் கருணா தரப்பு காட்டியபோது, புலிகள் தமிழ் மக்கள் பெயரால் எதிர்வினையாற்றும் அதே பண்பு, இதற்கு இருக்கும் என்பதையும், இதை புலிப்பாசிசம் உணர மறுப்பதையும் நாம் சுட்டிக்காட்டினோம்.

அதன் விளைவாக ஒரு சமூகத்தை இராணுவ வன்முறைக்குள் அடக்கிவிடலாம் என்று நம்பிய யாழ் மையவாதம், நடுச்சந்தியில் நிர்வாணமாகி நிற்கின்றது. அன்று கருணா தரப்பை வெறும் கருணாவாக, அதை வெறும் குறியீடாக காட்டியதன் விளைவு, தமிழ் மக்களை ஈடுசெய்ய

மனித அலங்காரம் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

முடியாத வரலாற்று முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. இதன் இறுதி ஆணிகள் அடிக்கப்படுகின்றது. இப்படி அதிகார போட்டியில் தனிக் குழுவான கருணா ஒன்றும் புலிகளின் நடத்தைகளில் இருந்து, அவர்களின் அரசியலில் இருந்து எந்த விதத்திலும் வேறுபட்டவர் அல்ல. புலிகள் தமிழ் மக்கள் மீது எதிர்வினையாற்றுவது போல், கருணா கிழக்கு மக்களின் மீது எதிர்வினையாற்றுகின்றார். மக்கள் பிரச்சினைகள் மீது புலிகள் போல் கருணா தரப்பும் செயல்படுவதுடன், இதற்கு மாறாக எந்த முன்முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

மக்களுக்கு எதிராக புலிகளைப் போல் செயல்பட்டபடி, தன்னை தற்பாதுகாத்துக் கொள்ள, இந்தியா இலங்கை அரசின் அரசியல் நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப ஒரு விசுவாசமுள்ள நாயாக சீரழிந்தார். இப்படி ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் மறுத்து, மக்களை சார்ந்து நிற்கத் தவறினார். ஒட்டுமொத்தத்தில் அரசியல் களம் என்பது மக்களில் இருந்து அன்னியமான குழு நடவடிக்கையாகி, அக் குழுக்கள் இன்னமொரு கூலி இராணுவத்தினால் அழிக்கப்படுகின்றது. புலிகள் அழிக்கப்படும் வரை தான், கிழக்கில் கருணா குழுவின் ஆட்டமும் கூட தும் நடக்கும். புலிகளை கிழக்கில் இருந்து முற்றாக துடைத்தொழிக்கப்படும் நாட்கள் எண்ணப்படும் இன்றைய நிலையில், கருணா குழுவின் அட்டகாசங்கள் ஓங்குகின்றது. உண்மையில் சொல்லப் போனால் பேரினவாதம் கருணா குழுவின் வடிவில் இயங்குகின்றது. உண்மையில் இந்த சூதாட்டம் புலியை ஒழித்துக்கட்டப்படும் வரையிலான, பேரினவாத சலுகையும் சூழ்ச்சியுமாகும்.

கிழக்கில் புலிகள் முடிவு தெளிவானவுடன், கருணா குழுவின் ஆட்டத்தை பேரினவாதம் முடிவுக்கு கொண்டு வரும். புலிகளை அழிக்கும் வெறும் கூலிக் குழுவாக இருக்க மட்டும் அனுமதிக்கும் எல்லைக்குள் தான், கருணா குழுவின் அரசியலை பேரினவாதம் அனுமதிக்கின்றது. இதை மீறும் போது கருணா குழுவும் அழிக்கப்படும். இந்த உண்மையை யாரும் நிராகரிக்க முடியாது. இதை கருணா குழு புலியை ஒழித்த பின் மீறமுடியும் என்று நம்புவது, புலிகள் தம்மைத்தாம் நம்பக் கோருவது போன்ற ஒரு கற்பனையான வெற்று நம்பிக்கை தான். பலரும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு கனவு காணுகின்றனர். புலிகள் கிழக்கில் இருந்து ஒழித்துக்கட்டப்பட்ட பின், கருணா என்ற கூலிக் குழு சொர்க்கத்தின் வழியை காட்டுவார்கள் என்று நம்ப முனைகின்றனர். கிழக்கைச் சேர்ந்த, புலியெதிர்ப்பை அரசியலாக கொண்ட மக்கள், விரோத புல்லுருவிகள் இப்படி கொக்கரிக்கின்றனர். பேரினவாதம் கிழக்கு மக்களின் ஜனநாயகத்தை மீட்டு, அதன் தனித்துவத்தை உறுதி செய்யும் என்று இவர்களின் அற்ப அரசியல்

மனித அலைங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

புலம்பவைக்கின்றது. ஆனால் நடக்கப் போவது அந்த மக்களின் சுகுகாடுதான். மக்களின் பிரதான எதிரியான பேரினவாதம் தன் நோக்கில் எந்த எதிர்ப்புமின்றி, சலசலப்பின்றி செயல்படுகின்றது.

யாழ் மையவாதம், அதை பிரதிநித்துவம் செய்யும் புலிகள், புலிகள் அல்லாத தரப்பு மீது காட்டுகின்ற எந்தவிதமான கோட்பாடற்ற கிழக்கு மையவாத புலம்பல்கள் அனைத்தும் மக்களுக்கு எதிரானது. மக்கள் என்ற கோணத்தில், மக்கள் நலன்கள் என்ற அடிப்படையில், இவர்களிடம் எந்த அரசியல் முன்புறமும் கிடையாது. மாறாக அகதி முகாம் நடத்த கிழக்கின் பெயரில் புலியைப் போல பணம் சேகரிப்பதில் மட்டும் தான் இவர்களின் அற்பத்தனமான அரசியல் உள்ளது.

உண்மையில் மக்களை பிளந்து அரசியல் செய்ய நினைப்பது, புலியின் அதே வலதுசாரிய அரசியல் தான். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சார்ந்து நிற்கத் தவறுகின்ற கருத்துகள், செயல்பாடுகள், குறுகிய கிழக்கு மையவாதமாகின்றது. உண்மையில் சொன்னால் அதே யாழ் மையவாதம். இந்த குறுகிய போக்கின் பின், சில சமூக விரோத புல்லுருவிகளின் வாழ்க்கையில் மட்டும் மிதக்கின்றது. பிரதேசம், இனம், சாதி என்று எந்த சமூக ஒடுக்குமுறையையும் எதிர்கொள்ளும் போது, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சார்ந்து நிற்கவும், அவர்களின் சமூக பொருளாதார கோரிக்கையுடன் இணைந்து நிற்கவும், மற்றய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்கவும் தவறுகின்ற அரசியல் இழிவானது. கேவலமானது. இதை மீண்டும் எம் வரலாற்றில் அனுமதிக்க முடியாது. மனித விரோதத்தில் வக்கிரம் கொண்டது. குறுகிய எல்லைக்குள் இனம், பிரதேசம், சாதி என்று ஒன்றை முன்வைப்படுத்தி, ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களையும் அவர்கள் சார்ந்த சமூக பொருளாதார கோரிக்கை சார்ந்து நிற்க தவறுகின்ற அற்பத்தனம் தான். கடந்த எமது 30 வருட போராட்டத்தில் நடந்தது, அது தான் கிழக்கின் பெயரிலும் இன்றும் நடக்கின்றது. இன்று கிழக்கு மையவாதம் அதே பாதையில் தன்னை முன்னிவைப்படுத்தி, சில பொறுக்கிகள் குலைக்க முனைகின்றனர். யாழ் மையவாதம் இல்லாத கிழக்கு மக்களுக்கு, நீங்கள் எதைத்தான் மாற்றாக கொடுக்கப்போகின்றீர்கள். தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை பயன்படுத்தி சிலர் கொழுத்தது போல், கிழக்கை மையப்படுத்தி சிலர் கொழுப்பர்.

மறுபக்கத்தில் பேரினவாதம் இதைப் பயன்படுத்தி, கிழக்கை பல முரண்பாட்டின் எல்லைக்குள் வதைத்தபடி, தனது பேரினவாத நலனை அடைகின்றது. அறுவடையை அவன் செய்யத் தொடங்கிவிட்டான். கிழக்கில் பேரினவாதம் கட்டமைத்துள்ள சிங்கள மயமாக்கல் என்ற அரசியல்

சூழ்ச்சிக்குள். அந்த நிலம் விழுங்கப்படுகின்றது. அதை நோக்கி இட்டுச் செல்வதில் புலிகள் முதல் கருணா தரப்பு வரையும் உடந்தையாக இருக்கின்றது. இதற்கு அப்பால் கிழக்கு மையவாதத்தை உச்சரிக்கும் பலரின் அரசியல் வங்குரோத்தின் மீது ஏறி பேரினவாதம் சவாரி செய்கின்றது.. இதனடிப்படையில் சர்வதேச அழுத்தங்களுக்கு இடையில் முன்வைக்க முனைந்த, முனைகின்ற ஒரு அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை இழுத்தடித்து வருகின்றது. கிழக்கில் தமிழர் தரப்பின் வலுவற்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கவும், தமிழர் முஸ்லீம் தரப்பை மோதலின் உச்சத்துக்கு இட்டுச் சென்று, கிழக்கில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமையை சிதைக்கும் ஒரு கால அவகாசத்தை எடுத்து வருகின்றது. கிழக்கு வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களை எதிரெதிரான முகாமில் பிளந்து, அதில் பேரினவாதம் குளிர் காய்கின்றது.

பல முரண்பட்ட பிரிவுகளுக்கு இடையில், ஒரு வெற்றிடத்தில், கிழக்கு மக்களுக்கு ஒரு தீர்வை வைப்பதன் மூலம், பேரினவாத நலன்களை கிழக்கில் வெற்றிகரமாக பூர்த்தி செய்யமுடியும். இந்த வெற்றிடத்தில் அவர்களை மோத வைப்பதன் மூலம், கிழக்கு மக்களின் அபிலாசைகளை பிளந்து, பிரித்து அரசியல் இலாபத்தை அடைய பேரினவாதம் செய்யும் சதிதான், இன்று கிழக்கில் அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையில் கிழக்கு மக்களை சார்ந்து நிற்க தவறுகின்ற கிழக்கு மையவாதிகள், அந்த மக்களின் முதுகுகளில் சவாரி செய்தபடி, பேரினவாதத்தின் செருப்பாகி நிற்கின்றனர்.

16.01.2007

**கூலிக்குழுவான கருணா கும்பலுக்கு,
ஒளிவட்டம் கட்டும் எடுபிடி ஜனநாயகம்**

ஜனநாயகத்துக்கும் பேச்சாளர்கள். கேடுகெட்ட ஒரு அரசியல் விபச்சாரம். புலிக்கு மட்டுமா பேச்சாளர்கள், இல்லை, கருணா தரப்புக்கும் தான் பேச்சாளர்கள். ஒரே பாணி அதே குட்டை. இதைச் சுற்றி இரண்டுக்கும் ஒரேவிதமான கோமாளித் தொண்டர்கள். எதையும் எப்படியும் நியாயப்படுத்தும் அரசியல் எடுபிடித்தனம். இவர்களின் திடீர் ஜனநாயகமோ எதையும் எப்படியும் கொத்திக் கிளறும், அமெரிக்க வகைப்பட்ட ஜனநாயகம்.

ரீ.பீ.சீ நடத்தும் அரசியல் ஆய்வரங்கில் தான், மீண்டும் இந்த காட்சி படிமானங்களுடன் அரங்கேறியது. தமது ஜனநாயக முகம் எவ்வளவு வக்கிரம் கொண்டது என்பதை, அவர்களே தம் முகத்தைக் கீறிக் காட்டினார்கள். கருணா குழுவின மக்கள் விரோத செயல்களை (அது மட்டும் தான் அவர்களின் அரசியல்) நியாயப்படுத்தும் வகையில், பலவிதமான திடீர் ஜனநாயக கூக்குரல்களை ரீ.பீ.சீ யில் அரங்கேற்றினர்.

இந்தளவுக்கும் இவர்கள் வாலையாட்டி வள்ளென்று எகிறிக் குலைக்கும் கருணா குழு, மக்களைச் சார்ந்து நிற்காத ஒரு கூலிக் கும்பல். பேரினவாத சிங்கள இராணுவ நோக்கத்துக்கும், அரசியல் நோக்கத்துக்கும் துணைநிற்கும் கைக்கூலிகள். புலிகளைப் போல் அல்லாது, ஆயிரமாயிரம் மக்களை கொன்ற, கொன்று கொண்டிருக்கின்ற இராணுவத்தின் மலத்தை துடைத்தபடி, அதை நக்கும் ஒரு கூலிக் கும்பல் தான் கருணா குழு. இந்த சிங்கள

பேரினவாத இராணுவம் 1971 இல் 30 ஆயிரம் சிங்கள இளைஞர்களை கொன்று குவித்தது. 1979-1980 இல் 60 ஆயிரம் சிங்கள இளைஞர்களை கொன்றொழித்த, 60 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்களைக் கொன்ற ஒரு இராணுவத்தின் எடுபிடிகளாக, கைக் கூலி குண்டர் படையாக செயல்படுவவர்கள் தான் இந்த கருணா கும்பல்.

இப்படி கொலையும், கொள்ளையுமாக திரியும் ஒரு குழுவுக்கு, ரீ.பீ.சீ என்ற புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் ஒளிவட்டம் காட்டுகின்றது. இதற்குள் ஜனநாயக வழி பற்றிய விவாதம், மக்களுக்கு எதிராக செயல்படுவதில் மானம் கெட்டு, அரசியல் ரீதியாக மன்னிக்க முடியாதபடி இழிந்து குலைக்கின்றனர். இதையே புலிக்கு மாற்றாக, இந்த ரீ.பீ.சீ யைச் சுற்றியுள்ள புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் முன்வைப்பது, மன்னிக்க முடியாத வரலாற்றுக் குற்றம். இந்த கும்பல்கள் தமிழ் பகுதிகளை இராணுவம் ஆக்கிரமிக்கும் போது, ஏதோ தமது வெற்றியாக இணையங்களில் கொண்டாடுவதும் வெட்கக்கேடு. இந்தக் கொண்டாட்டத்தினுடாகவே, மோதலில் அகதியாக வரும் அகதிகளுக்கு நீலக்கண்ணீர் வடித்து நிதி சேகரிக்கின்றனர். மக்களுக்கு சேவை செய்வதாக காட்டி, விளம்பரம் செய்ய, அங்குள்ள இராணுவ எடுபிடிகள் அதை படம் எடுத்து இணையங்களில் போடுகின்றனர்.

இப்படி மக்களை ஏமாற்ற ஒரு எடுபிடி அரசியல் அரங்கேறுகின்றது. 18.01.2007 அன்று ரீ.பீ.சீ யில் கருத்துரைத்த நியூட்டன் ஒரு குற்றச்சாட்டை முன் வைத்தார். ரீ.பீ.சீ புலி ஜனநாயக மீறலை மட்டும் அம்பலப்படுத்துவதாகவும், கருணா தரப்பு மீறல்களைப் பற்றி பேசுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தார். இதற்கு நடந்த சில சம்பவங்களை உதாரணத்துக்கு குறிப்பிட்டார். இங்கு நியூட்டன் இக் குற்றச்சாட்டை முன்வைத்த போது, ரீ.பீ.சீயின் ஜனநாயகத்துக்கான அரசியல் என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அந்தக் குற்றச்சாட்டை முன் வைக்கவில்லை. அந்தளவில் அவரின் சமூக அக்கறை கேள்விக்குரியதாகி நின்றது. ஆனால் அவரின் குற்றச்சாட்டின் சாரம் நியாயமானது, உண்மையானது.

இந்த நியாயமான உண்மையை கண்டு வெகுண்டு போன புலியெதிர்ப்பு கருணா கும்பலின் எடுபிடிகள், அவருக்கு எதிராக காறித் துப்பினர். விடயத்தை பலவிதமாக, பல கோணத்தில் திரித்தனர். குறித்த புளொட் நபரின் கொலை தொடர்பாக நியூட்டன் கருணா மீது குற்றம் சாட்டியதைக் குத்திக்காட்டி, அதை புளொட்டே தனது வரலாற்று ரீதியான ஒரு தொடர்சியான கொலை என்றனர். புளொட்டின் எடுபிடிகளாக இயங்கும் ரீ.பீ.சீ யின் மற்றொரு ஆய்வாளர் ஜெகநாதன், இதை புலிகள் இராணுவ உளவு

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோப்பாடுகளும்

பிரிவுக்கு பணம் கொடுத்து செய்ததாக நம்பப்படுகின்றது என்றார். இப்படி அந்தக்கொலையை ஒட்டி ஆளுக்காள், தம் நிறத்துக்கும் தோலுக்கும் ஏற்ப விளக்கம் அளித்தபடி, நியூட்டன் மீது காறித்துப்பினர்.

நன்கு அறியப்பட்ட இந்த புனைப்பெயர் பேர்வழிகள் முதல் அனைவரும், இதை அரசியல் ரீதியாக விவாதிக்க தயாரற்று, இதை புரட்டிப் போட்டபடி அவரவர் பணிக்கு இதை விபச்சாரம் செய்தனர். நியூட்டனின் விமர்சனத்தை தொடர்ந்து கருணாவை சந்தித்ததாக பீற்றிக்கொண்ட அந்த ஆய்வு அலுக்கோசு, தனது கோயில் தர்மகர்த்தா வழியில் பதிலளித்தது. இப்படி ஜனநாயகத்தை இழிவுபடுத்துவதில் பற்பல வக்கிரங்கள், அதிலும் பல ரகங்கள். ஆனால் லண்டனில் இருந்து முதன்முதலாக ரீ.பீ.சீக்கு வந்த ஒருவர், நியாயமாக இதையொட்டி சில கேள்விகளை எழுப்பினார்.

◆ புலிகளுடன் கருணா இருந்த கடந்தகாலத்தில் நடந்த கொலைகளுக்கும், கருணாவுக்கும் எந்த வகையில் தொடர்பு உண்டு?, புலிகளில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி கருணாவின் நிலைப்பாடுகள் என்ன?இதை அவர் ஏன் ஒரு சுயவிமர்சனமாக செய்யவில்லை என்றார். மிகவும் தெளிவான துல்லியமான கேள்வி. ரீ.பீ.சீயில் சொறி நாயாக குலைக்கும் எந்த தெருநாய்களுக்கும் மண்டையில் உறைக்கும்படியான கேள்வி.

கருணா பிரிந்து வந்தவுடன் செய்ய வேண்டிய முதல் அரசியல் பணி, கடந்த காலத்தை சுய விமர்சனமாக பார்த்தால் தான். இது தான் அவரின் அணியை, சரியான மக்கள் வழிக்கு இட்டுச் செல்லும். புலிகளில் இருந்தபோது எது எமது தவறு என்பதை தெளிவுபடுத்தி, எது சரியானது என்பதை சுட்டிக்காட்டி, எதை மக்களுக்காக செய்ய வேண்டும் என்பதை முன்வைப்பதன் மூலம், தனது அணியை அரசியல் ரீதியாக வழிநடத்தியிருக்க வேண்டும். இதைச் செய்தால் தான், பாசிச அமைப்பில் இருந்து வந்தவர்களின் குறைந்தபட்சம் முதலாவது அரசியல் முன்முயற்சியாகும். இதை செய்ய முடியாதவர்கள், செய்ய மறுப்பவர்கள், எதைக் கொண்டு தான் கடந்தகாலத்தை விமர்சிக்க முடியும். எதைத் தான் தனது அணிக்கு மாற்றாக வைக்கமுடியும். நிச்சயமாக எதுவுமில்லை. பழைய புலிப்பாணி அரசியல் தான், அவர்களின் மாற்று வழி. இவர்களால் ஒருநாளும், ஒருகணமும் ஒரு மக்கள் அரசியலைச் செய்யமுடியாது. தனிப்பட்ட அதிகார முரண்பாட்டில் பிரிந்த கருணாவுக்கு, மாற்று அரசியல் பார்வை இருந்தது கிடையாது. மாறாக எதையும் முன்வைக்க முடியாது. அந்தநிலை தான் இன்று வரை உள்ளது. இதற்கு சிலர் ஒளிவட்டம் கட்ட பார்க்கின்றனர்.

உண்மையில் மறுபடியும் புலி அரசியலையே கருணா குழு செய்கின்றது. புலிகளோ தமிழ் தேசியத்தை ஆயுத மூலம் அடைதல் என்கின்றனர். கருணா குழுவோ கிழக்கு மையவாதத்துடன், அரசின் கால்களை நக்கித் தீர்வு காண்பது என்கின்றனர். புலியை அழிக்கவே தமது தற்பாதுகாப்பு ஆயுதமும் என்று பசப்புக்கின்றனர். ஆனால் மக்கள் பற்றி, எந்தவித முன்முயற்சியும் கிடையாது. ஏன் கடந்த காலத்துக்கும், நிகழ்காலத்துக்கும் கூட எந்த சுயவிமர்சனமும் கிடையாது. நுணுகிப் பார்த்தால், அதே புலிப்பாணி உத்திகள்.

இலங்கை இராணுவத்தின் கூலிக் குண்டர் குழுவாகிவிட்ட கருணா கும்பலால் விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் செய்யமுடியாது. மக்களை நேசிக்கவும், மக்களில் தங்கி நிற்கவும் முன்முயற்சி எடுக்காத யாரிடமும் இதற்கான பதிலைப் பெறமுடியாது. புலிகளில் இருந்து கருணா கும்பல், எதைத் தான் செய்யவில்லை, உங்களால் பட்டியலிட முடியுமா? குழந்தைகளை படையில் சேர்த்தல் என்ற கருணா குழுவின் வாய்வழி நிலைப்பாடு ஏகாதிபத்திய உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. நடைமுறை செயல்பாடு சொந்தப் புலிக் குணத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. இதைத் தான் புலிகளும் செய்கின்றனர்.

புலிகளுக்கு இளந்திரையன் போல், கருணா குழுவிற்கு பல இளந்திரையன்கள். ரீ.பீ.சீ க்கு கருணா குழு இளந்திரையன்கள் வந்து உறுமிய போது, இவர்களின் ஜனநாயகத்தின் முகமூடி கிழிந்து அம்பலமானது. நியூட்டனின் குற்றச்சாட்டுக்கு பதிலளிக்க முடியாது, அவரை புலிகள் பாணியிலேயே தூற்றினர்.

- ◆ கருணாவை விமர்சித்ததால் அவரை யாழ் மேலாதிக்கவாதி என்றனர்.
- ◆ கருணாவை விமர்சித்ததால் கிழக்கின் எதிரி என்றனர்.
- ◆ கருணாவை விமர்சித்ததால் இதை திட்டமிட்ட சதி என்றனர்.
- ◆ கருணாவை விமர்சித்ததால் 2003 பின் ஜனநாயகத்தை பேச வந்தவர் என்றனர்
- ◆ கருணாவை விமர்சித்ததால் அதற்கு ஆதாரங்கள் எங்கே என்றனர்.
- ◆ கருணாவை விமர்சித்ததால் நியூட்டன் கிழக்கு மக்களுக்காக எங்கே குரல் கொடுத்தவர் என்றனர்.

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இந்தளவு காலமும் புலியெதிர்ப்பு அணிக்கு பக்கபலமாக நின்ற நியூட்டனின் அரசியலை ஆதரித்தவர்கள், கருணாவை விமர்சித்தவுடன் எல்லாம் தலைகீழாக மாறியது வேட்கைதான். வாயில் வந்தபடி அள்ளித்தூற்றினார். ஆளுக்காள் ஜனநாயகத்துக்கு புது விளக்கம் வழங்கினார். பாசிச அமைப்பில் இருந்து வந்தவர்கள், ஜனநாயக வழிக்கு திரும்ப கால அவகாசம் வேண்டும் என்றனர். சரி அவர்கள் எப்படி மாறுவார்கள் என்று நீங்கள் அவதானித்த, அந்த அரசியல் அடிப்படை தான் என்ன? யாரை ஏமாற்றி, ஜனநாயகத்தை விபச்சாரம் செய்ய முனைகின்றீர்கள். ஒரு பாசிச வழியில் இருந்து பிரிந்தவர்கள், அந்த வழியை விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் செய்ய முடியாதவர்கள் ஜனநாயகத்தை பற்றி சிந்திக்க முடியாது. அதனால் தான் அவர்கள் பேரினவாதத்தின் கூலிக் குண்டர் படையானார்கள்.

இந்த பேரினவாத எடுபிடி கருணா மீதான விமர்சனத்தை எதிர்கொள்ள முடியாத கருணா எடுபிடிகள், தனிநபர் மீதான எதிர் தாக்குதலை புலிகள் பாணியில் நடத்தினர். ஜனநாயகம் பேசும் புலியெதிர்ப்புக் கும்பல், நியூட்டனை எதிர்கொண்ட விதமே ஜனநாயக விரோதமானது. இது எந்த விதத்திலும் ரீ.பீ.சீ க்கு வந்து புலம்பும் புலிக்கு குறைந்ததல்ல. அதே புலிப்பாணி. ரீ.பீ.சீ யை கருணா பிரச்சார வானொலியாக மாற்றுவது தான். அர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும். இந்த கருணாவின் எடுபிடிகள் இந்தத் துள்ளு துள்ளும் போது, கருணா எந்த துள்ளுத் துள்ளுவார்! முதலில் நியூட்டன் பற்றிய குற்றச்சாட்டை அள்ளி தெளித்தவர்கள். கிழக்கு மக்கள் பற்றி புலம்புமுன்பே நியூட்டன் அது பற்றி தெளிவான நிலைப்பாட்டை கொண்டிருந்தவர். இன்று கிழக்கு பற்றிப் புலம்புபவர்கள், அரசியல் அற்ற இலக்கியம், தலித்தியம், பின்நவீனத்துவம், ஐக்கிய இலங்கை என்று அலம்பியவர்கள், காலத்துக்கும் நேரத்துக்கும் ஏற்ப சந்தர்ப்பவாதமாக புலம்பியவர்கள், இன்று கிழக்கு மையவாதமாகி (உள்ளடக்கத்தில்) இது யாழ் மேலாதிக்கம் தான்) இறுதியாக கருணாவின் எடுபிடியாகி நிற்கின்றனர். நியூட்டன் உங்களைப் போல் ஜனநாயகத்தின் விரோதியாக இருக்கவில்லை.

அவரின் செயல்பாட்டை நன்கு அறிந்தவன் என்ற வகையிலும், முன்பு நான் அவருடன் நெருங்கிய செயற்பாடுகளைக் கொண்டு இருந்தவன் என்ற வகையிலும், அவர் உங்களை விட மக்களை நேசிப்பதில் மலைதான். யாழ் மேலாதிக்கம் பற்றிய அவரின் நிலைப்பாடும், கிழக்கு மக்கள் பற்றிய அவரின் நிலைப்பாடும், முஸ்லீம் மக்கள் பற்றிய அவரின் நிலைப்பாடும், முரணற்ற ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. 10 வருடங்களுக்கு முன் அவர் உடன்பட்டு செயல்பட்ட ஒரு அமைப்பு ஆவணங்கள் இதை தெளிவாக நிறுவுகின்றது. சுமைகள் பத்திரிகை ஆசிரியர்களில் ஒருவர். அவரின் அரசியலை வெளிப்படுத்தக் கூடிய விவாதங்களை உள்ளடக்கிய

ஆவணங்கள் என்னிடம் உள்ளது. அவருக்கும், அவர் சார்ந்த குழுவுக்கும் எனக்கும் இடையில் நடைபெற்ற, 50க்கு மேற்பட்ட விவாதங்களை உள்ளடக்கிய கடிதத் தொகுப்பே என்னிடம் உண்டு. எளிதில் உணர்ச்சிவசப்படக் கூடிய அவர், உங்கள் எல்லோரையும் விட, மக்களை நேசிப்பதில் மேலே இருந்தவர். சமகாலத்தில் எம்முடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத போதும், ரீ.பீ.சீ ஊடாக ஜனநாயகத்தை பரப்பமுடியும் என்ற அவரின் செயல்பாட்டுடன் நாம் என்றும் உடன்பட முடியாது. ஆனால் அவரின் நியாயமான விமர்சனத்தை எதிர்கொண்டு எதிர்த்தவிதம், அவர் நம்பிய ஜனநாயகவாதிகள் முகத்தை அவருக்கு தோலுரித்துக் காட்டி இருக்கும். அவர் நம்பிய ஜனநாயகவாதிகளே அவரைத் தூற்றிய விதம், அதை திரித்துப் புரட்டிய விதம், அவருக்கு உறைக்கவே விளங்கியிருக்கும் என்று நம்புகின்றோம்.

இதைக் கடந்தும் ஜனநாயகம் பற்றி நியூட்டனுக்கு ஒரு துல்லியமான பார்வை இருந்தது. இது தான் அன்று ரீ.பீ.சீ யில் பிரதிபலித்தது. கடந்தகால நடைமுறை பற்றிய செயல்பாட்டில் நம்பிக்கை இழந்ததால், உணர்ச்சிவசப்பட்டு சோர்ந்த நிலையிலும் அவர் செயல்பட்டார். நோர்வே இடதுசாரி அரசியலில் ஈடுபட்டதுடன், அதன் மூலம் நோர்வே மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினரானதும் நாம் அறிவோம். இப்படிப்பட்டவரை தனிப்பட்ட ரீதியில் ஆதாரமற்ற வகையில் இழிவுபடுத்தலாமே ஒழிய, ரீ.பீ.சீ போன்ற புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் அவரின் குற்றச்சாட்டுக்கு என்றும் பதிலளிக்க முடியாது.

இந்த நிலையில் இந்த புலியெதிர்ப்பு கும்பலை ஒரு குடையில் பாதுகாக்க, சிவலிங்கம் என்னதான் நியூட்டனின் கேள்விகளில் நியாயமுண்டு என்று கூறினாலும், பலரும் பலவிதமாக கருத்துரைத்தாலும், மக்களைச் சார்ந்து நிற்காத எந்த ஒரு அரசியலும், அரசியலற்ற புலியெதிர்ப்பு செக்குமாட்டு புலம்பல் வண்டியை இழுக்கமுடியாது. அது இழிந்து சிதைந்து நாலாபக்கமும் பிய்ந்தேயாகும். அது தான் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. புலிகளில் இருந்து தனது தனிப்பட்ட பிரச்சினை காரணமாக (உள்ளடக்கத்தில் இது ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. கருணா இதை ஜனநாயகமாக கருதி வெளியேறியது கிடையாது. அவருக்கு அது அதிகார மோதல்) பிரிந்த கருணா பற்றிய பிரமையை விதைக்க முனையும் திடீர் ஜனநாயகவாதிகளுக்கு, ஜனநாயகத்தின் அரிச்சுவடியே தெரிந்திருப்பதில்லை. மாறாக நிலைமைக்கு ஏற்ப ஜனநாயகம் பேசுவதன் மூலம், இவர்களே ஜனநாயகத்தின் பிரதான எதிரியாக உள்ளனர். உங்கள் ஜனநாயகத்தின் அரசியல் தான் என்ன?

மனித சிவலங்களில் மீதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

நியூட்டனிடம் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரம் கேட்பதும், புலிகள் உங்களிடம் கேட்பதற்கும் என்ன வேறுபாடு? புலிகள் இது போன்றவற்றுக்கு பதிலளிக்கும் வடிவத்துக்கும், உங்கள் பதிலுக்கும் என்ன வேறுபாடு? உங்கள் ஜனநாயக தராசில், புலிக்கு ஒரு நியாயம், உங்களுக்கு ஒரு நியாயமோ? புலியின் எதிரி எமது நண்பன் என்ற புலியெதிர்ப்பு அரசியல் போக்கில் ஏற்படும் சலசலப்பைக் கூட, சகித்துக்கொள்ள முடியாது தூற்றுவதுதான் உங்கள் உயர்ந்தபட்ட அரசியலாகும். நியூட்டனின் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரம் கேட்பதும், எதிர்க்குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பதற்கும் அப்பால், நீங்கள் கருணா தரப்பு பேச்சாளராக இருக்கவிரும்பினால், அல்லது கருணா தரப்பை ஜனநாயக அமைப்பாக நியாயப்படுத்த விரும்பினால், என்ன செய்திருக்கவேண்டும். உங்கள் அரசியல் நேர்மையை நீங்களே விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கி இருக்கவேண்டும்.

◆ இது போன்ற மனித விரோத செயல்களை கருணா தரப்பு செய்வதில்லை என்று, அரசியல் ரீதியாக உறுதிப்படுத்தி கூறியிருக்க வேண்டும். அது உங்களாலும், ஏன் கருணா கும்பலாலும் கூட முடியாது. இனம் காணப்பட்ட சில சம்பவங்களையும், குற்றச்சாட்டுகளையும் முன்வைக்கப்பட்ட போதெல்லாம், அதை அவர்கள் சுயவிமர்சனம் செய்தது கிடையாது. மாறாக புலிகள் பாணியில் அதை மூடிமறைக்கவும், உடனடியாக அதைச் சமாளிக்கவும் தான் முனைந்தவர்கள். கருணா தரப்பு அரசியல் கொலைகளை செய்வதில்லை என்று சொல்ல, உங்களுக்கு எந்தத் துப்பும் கிடையாது. ஒரு புறத்தில் புலிகள், மறுதளத்தில் கருணா தரப்பு பாரியளவில் கொலைகள் செய்கின்றனர். இந்த கொலைகள் ஆயுதம் ஏந்திய புலிகள் மீது நடத்தப்படவில்லை. ஆயுதம் எந்தாத நபர்கள் மீது, கிழக்கு முதல் வடக்கு வரை இந்த கொலைகள் நாள் தோறும் நடக்கின்றது.

இன்று வரைமுறையின்றி நடக்கும் கொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள் 90 சதவீதமானவை கருணா கும்பலாலும், பேரினவாத இராணுவ கும்பலாலும் செய்யப்படுகின்றது. இதை புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் ஆதரிப்பதும், அதை கண்டுந் காணாமல் உதவுவதும் நன்கு தெரிந்ததே. புலிகள் கொலை செய்த போது அதற்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவமும், எதிர் பிரச்சாரமும் மறுதளத்தில் செய்யப்படுவதில்லை. இப்படி கருணா என்ற கூலிக் குழுவின் கொலைக்கு, ஆட்கடத்தலுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கின்ற இவர்கள், தம்மைத் தாம் ஜனநாயகவாதி என்கின்றனர்.

- ◆ கருணா தரப்பு படைக்கு ஆட்கடத்தல், பணத்துக்காக ஆள் கடத்தல், வரி அறிவிடல், சிறுவர்களை பலாத்காரமாக கடத்தல் என்று, அனைத்து புலி நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடுகின்றனர். புலிப் பாசிசத்துக்கு அடங்கியொடுங்கி இருந்த மக்கள், கருணாவின் கூலி இரானுவத்துக்கு அடங்கி ஒடுங்குகின்றனர்.
- ◆ சாதாரண மக்கள் மீது அடாவடித்தனமான அட்டகாசம் செய்யும் புலி போன்ற, ஒரு மக்கள் விரோத குண்டர் படைதான் கருணா கும்பல். அது மேலும் இழிந்து அரசில் கூலிக் கும்பலாகியுள்ளது. மக்கள் பற்றி அதற்கென்று எந்த சொந்த அரசியல் கோட்பாடும் கிடையாது. அதற்கென்றொரு நடைமுறையை நினைத்து பார்க்கமுடியாது. அது எடுபிடிகளை மட்டும் கொண்டது. பொறுக்கி அரசியல் செய்யும் எடுபிடிகளைக் கொண்டு, தமக்குத் தாமே ஜனநாயக முகமுடியை போட முனையும் கூலிக் குண்டர் படைதான்.
- ◆ கருணா தரப்பு இலங்கை அரசின் கீழ் இயங்கும் ஒரு கூலிக் கும்பல் தான். பேரினவாதம் எதைச் செய்ய விரும்புகின்றதோ, அதை நிறைவு செய்யும் ஒரு இழிந்த சீரழிந்த குண்டர் படையாக, அவர்களின் பாதுகாப்பில் உள்ளனர். இதற்கென்று சொந்தமான அரசியல் முன்முயற்சி எதுவும் கிடையாது. மக்கள் பற்றி நினைத்தே பார்க்கமுடியாது.
- ◆ கருணா தரப்பின் செயல்பாட்டை நடைமுறை சார்ந்த அரசியலை நாங்கள் எடுத்தால், அதாவது மக்களுடனான உறவை எடுத்தால் இரண்டும் ஒன்றுதான். புலிகளில் இருந்து எந்த வகையில், எப்படி வேறுபடுகின்றனர் என்று தேடினால், நீங்கள் எதையும் காணமுடியாது. புலிகளில் இருந்து வேறுபட்ட, இவர்களின் மக்கள் பற்றிய பார்வை என்ன? மக்களுடன் எப்படி அணுகுகின்றனர். உங்களால் புலிக்கு மாறாக உள்ளனர் என்று பதிலளிக்க முடியுமா? முடியாது. எடுபிடிகளே, உங்களைத் தான் கேட்கின்றேன். முடியுமா?
- ◆ கருணா தரப்பு புலிகளில் இருந்து பிரிந்ததற்கு முன்வைக்கும் இன்றைய காரணங்கள், அன்றைய காரணங்களும் வேறுபட்டவை. ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்காள் புதிய காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர். இந்த கருணா அன்று வைத்த காரணத்தை

மனித அலவங்களில் மீதற்கும் அரிசியலும் கோபாடுகளும்

திரித்து, இன்று அரசியல் செய்ய நினைப்பது தான் உங்கள் ஜனநாயகம். இது கடைந்தெடுத்த ஒரு அரசியல் மோசடி.

அன்று அவர் அதிகாரம் சார்ந்து முன்வைத்த சில காரணங்கள் உண்மையானது. பின்னால் பிரதேசவாசமாகி, இன்று ஐநா குலைக்கும் சிறுவர் படை பற்றிய அவர்களின் பார்வை எல்லாம், கருணாவின் பிரிவிற்கான அரசியல் காரணமாகிவிடுகின்றது. இதற்கு ஜெயதேவன் போன்ற சந்தர்ப்பவாதிகளை சாட்சியமாக்கி, அதை குலைக்க வைக்கின்றனர். இப்படி ஒன்றுக்கு பின் ஒன்றாக, பிழைப்புக்காக அரசியல் நாடகம் ஆடுபவர்கள் எல்லாம் மக்களை ஏமாற்றும் அரசியல் பொறுக்கிகள் தான்.

இப்படி கருணா என்ற கைக்கூலிக் கும்பலின் மக்கள் விரோத செயல்களை பட்டியலிட முடியும். சில புலியெதிர்ப்பு பொறுக்கிகள் (தேனீ இணையம் முதல்) 20 வருட பாசிசத்தில் இருந்து வந்தவர்கள், திருந்த கால அவகாசம் தேவை என்றனர். இப்படி தங்கள் ஜனநாயகத்தை, விபச்சாரத்துக்காக முந்தானையாக வரித்து விபச்சாரம் செய்கின்றனர். புலிகள் போன்ற இயக்கத்தில் இருந்து பிரிந்தவர்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடியில், இது போன்றவை நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாது என்றனர். இன்னுடன் விட்டார்களா இல்லை, கருணா பிரிந்ததால் தான் இன்று தமக்கு ஜனநாயகம் கிடைத்துள்ளது என்றனர். எனவே அவர்களினதும், தமதும் விபச்சாரத்தை கண்டுகொள்ளவே கூடாது என்பதே அவர்கள் மக்களுக்குச் சொல்லும் செய்தி.

இப்படி அரசியல் விபச்சாரம் செய்வது, ஜனநாயகத்துக்கு நல்லதொரு நகைச்சுவை தான். இந்த கருணா குழுவின் ஜனநாயக விரோத செயலை நியாயப்படுத்தும் அதேநேரம், அதற்கு காரணத்தையும் கற்பிக்கின்றனர். ஆயுதம் வைத்திருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. இதனால் தான் ஜனநாயகத்துக்கு பாதகமாய் இருக்கின்றதாம். எல்லோருடைய ஆயுதத்தையும் ஒன்றாக களைவது தான் தீர்வாம். கேடுகெட்ட அரசியல் பிழைப்புதான், இப்படிக்கூற வைக்கின்றது. ஆயுதம் வைத்திருப்பதோ, அல்லது வன்முறையில் ஈடுபடுவதோ, கட்டாயமாக ஜனநாயக விரோதமாக இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. ஆயுதமும், வன்முறையும் தான், ஜனநாயக விரோதத்துக்கான காரணங்களல்ல. மாறாக அவர்கள் கொண்டுள்ள அரசியல் தான் காரணம். இதை சொல்லும் அரசியல் நேர்மை இவர்களிடம் கிடையாது. ஆயுதமும், வன்முறையும், யாருக்கு எதிராக, எப்படி, எங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பது தான் பிரச்சினை. அதிலும் பேரினவாதத்தின் கூலிக் கும்பல் மக்களுக்கு எதிராகத்தானே எப்போதும் பயன்படுத்தும். இது சந்தேகத்துக்கு இடமற்றது. மக்களைச் சார்ந்த ஒரு

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இயக்கமா கருணா என்ற கூலிக் கும்பல்! இல்லையே. இது உங்கள் ஜனநாயகத்தக்கு தெரிவதில்லையே ஏன்?

இந்தக் கும்பல் வைத்துள்ள ஆயுதங்கள், அவர்களின் வன்முறை, வெறும் புலிக்கு எதிராக மட்டும் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. மாறாக மக்களுக்கு எதிராகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தியா இலங்கை அரசுகளில் கூலிக் குழுவாக இருந்தபடி அதன் அரசியல் நலனுக்காக பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அன்றைய வாதத்தில் இந்தக் கைக்கூலித்தனத்தையும் இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் நியாயப்படுத்தியது. புலிகளிடம் இருந்து தப்பி வாழ, வேறு மார்க்கம் இல்லைதானே என்றனர். நல்லதொரு தர்க்கம். இந்த தர்க்கத்தை சரியென்று நியாயப்படுத்த முடியுமென்றால், அங்கு மக்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு என்று எதுவுமில்லை. ஜனநாயகத்தை பற்றிப் பேச என்னதான் அவர்களிடம் மிஞ்சியிருக்கும்.

தனிமனிதன் தற்பாதுகாப்புக்காக அவனின் அறியாமையில், இயலாமையில் பேரினவாதத்தின் பாதுகாப்பை நாடுவது வேறு. ஆனால் அவனின் நோக்கத்துக்கு துணை போகமுடியாது. வரலாற்றில் இதை அறியாமல் துணை போனவர்களை மன்னிக்கமுடியும். ஆனால் ஒரு அரசியலை பேரினவாத தயவில், ஒரு கூலிக்குழுவாக செய்ய முனைவதை அங்கீகரிக்க முடியாது. இது மக்களுக்கு எதிரானது. மக்களின் எதிரியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து மக்களுக்கு சேவை செய்யமுடியாது. மக்களுக்கு விரோதமாகத்தான் செயல்படமுடியும்.

டக்ளஸ் போன்றவர்கள் மந்திரிப் பதவியுடன் திரிவதும், அதைக் கொண்டு செய்வதும் மக்கள் சேவையல்ல. அரசு மக்களுக்கு செய்ய வேண்டியதை மறுத்து, பின் அதை செய்யும் எல்லைக்குள். எலும்பை வீசி மக்களை அடிமைப்படுத்துவதாகும். மக்கள் சேவை என்ற பெயரில் செய்யப்படுவது அனைத்தும், மக்களின் அடிப்படை உரிமையை மறுத்து, பின் அதைப் பிச்சையாக போடுவதாகும். அதை இயல்பாக கிடைக்கவிடாமல் மறுப்பது, அதை எலும்புத் துண்டாக்கி வீசி ஏமாற்றுவது, கடைந்தெடுத்த ஒரு மனித விரோதக் குற்றமாகும். மக்களுக்கு எதிரான ஒரு அரசை எதிர்க்காது, அரசு வீசும் எலும்பை கொண்டு அரசியல் செய்யும் வக்கிரமே இங்கு அரங்கேறுகின்றது.

புலிகளின் அச்சுறுத்தலுக்குள் அரசியல் செய்வது என்பது, மக்களைச் சார்ந்து நிற்பதன் மூலம் போராடுவது தான். இதில் நீ அழிக்கப்படுவாயானால், போராடி மடி. அதுதான் மக்களுக்கான போராட்டம். வெற்றி என்பது தோல்வியை உள்ளடக்கியது தான். வாழ்வு என்பது மரணத்தை

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோயாடுகளும்

அடிப்படையாக கொண்டதே. போராட்டத்தில் நாம் தோற்றுப் போகலாம், ஆனால் எப்படித்தான் எம் மக்களுக்கு துரோகம் செய்ய முடியும். இதில் என்ன நியாயம் தான் உள்ளது. மக்களுக்காக மடி கூலி இராணுவத்துக்காக மடிவதை வெறு.

மக்களுக்காக அவர்களில் தங்கி நின்று போராடி வாழ முனைவது தான், மக்களை நேசிப்பதற்கான ஒரேயொரு வழியாகும். இந்த போராட்டத்தில் மரணித்தல் நிகழும் என்றால் அதை ஏற்றுக்கொள். இதைவிடுத்து அதற்காக மக்களுக்கு எதிராக துரோகம் செய்ய முடியுமா! மக்களுக்கான போராட்டத்தில் மரணத்தை கண்டு பயந்து, போராடி வாழமுடியாது என்று கருதினால், அதில் இருந்து ஒதுங்கிப் போய்விடுவது துரோகத்தை விட மேலானது, நேர்மையானது. மக்களின் முதுகில் குத்தித் தான் அரசியல் செய்வது என்பது, இழிவான சொறி நாய் பிழைப்புத் தான். கூலி இராணுவத்துக்காக மடியும் துரோகத்தை மூடிமறைக்க, மக்களை வெறும் மந்தைகளாக, மடையர்களாக வைத்துக் கொண்டு குலைப்பதையே, இன்று இவர்கள் ஜனநாயக அரசியல் என்கின்றனர். இதையே எல்லா புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் அரோகரா போட்டு, சிங்கள பேரினவாத இராணுவத்தின் எடுபிடிகளாகி கூலிக் கும்பலாக குலைக்கின்றனர்.

21.01.2007

துரோகமா மாற்று அரசியல்?

மக்களுக்கு எதிரான துரோகத்தை நியாயப்படுத்துவதே மாற்று அரசியல் என்று, புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் நிறுவ முனைகின்றது. புலிகளின் ஒவ்வொரு பல்லும் விழும்போது, துரோகமே மாற்று என்று நிறுவப்படுகின்ற அரசியல் வக்கிரம் ஒருங்கே அரங்கேறுகின்றது. வரலாற்றின் முரண்நிலை, இதுவாக இருப்பதாக காட்டப்படுகின்றது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் என்பது, இதுதான் என்று அறைந்து ஒட்டப்படுகின்றது. இது மீறப்பட முடியாத வகையில் ஊடகவியல் மாற்றுகள் அனைத்தையும் முடக்கி மலடாக்குகின்றது. இந்த வகையில் தமிழ் மக்களை கண்ணை பிரித்து, சிந்திக்க நிர்ப்பந்திக்கின்றது.

1. புலியை ஆதரிப்பது மட்டும் தான் தமிழ் மக்களின் அரசியலாக இருக்க முடியும் என்றும்
2. புலியை எதிர்ப்பதும், புலிக்கு எதிரான துரோகக் குழுக்களையும் பேரினவாத அரசையும் ஆதரிப்பதும் தான் மாற்று என்றும் உளறப்படுகின்றது.

இதுவல்லாத கருத்துக்கு, சிந்தனைக்கு சமூகத்தில் எந்த இடமுமில்லை என்பது இவர்களின் நிலைப்பாடு. இதில் இவர்களுக்கிடையில் வேறுபாடு கிடையாது. மக்கள் தம்மைப்பற்றி தாமே சிந்திப்பது, இவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஜனநாயகக் குற்றம். இப்படி இரண்டு தளத்தில் மக்களின் (எமது) அறிவு, சிந்தனை, செயல், மனிதநேயம் என்று எல்லாவற்றையும் காயடித்து, நலமடிக்கின்றனர். இதில் இருந்து எந்த விதத்திலும் மனிதர்களின் பன்முகப் பார்வை விரியக் கூடாது என்பதில், புலிகள் முதல் புலியெதிர்ப்பு கும்பல் வரை மிகக் கவனமாகவுள்ளது.

மனித அலங்காரங்களில் மிகத்தும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

புலிகள், புலிகளுக்கு வெளியில் அரசுடன் சேர்ந்து இயங்கும் குழுக்களைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் கட்டுவதே அரசியலாகி நிற்கின்றது. இதை நியாயப்படுத்த புலிக் குழு பேரினவாத பாசிசம் எப்படி உதவுகின்றதோ, அப்படி புலியெதிர்ப்புக்கு புலிப் பாசிசம் உதவுகின்றது.

ஒன்றையொன்று எதிர்த்தபடி, இதற்குள் தமிழ் மக்கள் இயங்கவேண்டும் என்பது மாற்றுக் கருத்தின் உள்ளடக்கமாக காட்டுவது அரசங்கேறுகின்றது. முன்னாள் இயக்கங்களான புளாட், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப், ஈ.பி.டி.பி என அனைத்தும் மாற்றுக் கருத்துக்களை கொண்ட நபர்களை கொலை செய்து, அதன் மூலம் தலைமைக்கு வந்தவர்களால் தான் இன்னமும் அவ்வியக்கங்கள் துரோக வழியில் வழிநடத்தப்படுகின்றது. இந்த அமைப்புக்கள் இந்தியா இலங்கை முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரையிலான ஐந்தாம் படையாகவே இன்றுவரை செயல்படுகின்றது.

இவர்களின் காலத்தில், இவர்களே தம்மை அம்பலமாக்கியவர்கள். மக்களுக்கு எதிரான வக்கிரங்களை கொட்டித் தீர்த்து, கொலைகள் மூலம் தமது தலைமையை தக்கவைத்து வாழ்பவர்கள் இவர்கள். வெறும் பிரபாகரன் மட்டுமல்ல, இந்தக் கூலிக் குழுக்களின் தலைவர்களும் அப்படி வந்தவர்கள். அடியாட்கள் பலம், ஆட்பலம், கைக்கூலிப் பணம், கப்பல் பணம் மூலம் இன்று நாலாம் தரமான அரசியல் செய்கின்றனர். மக்களின் அவலங்களை ஏற்படுத்தி, அதில் நக்கிப் பிழைப்பது இவர்களின் அரசியலாகின்றது. இதற்குள் நாலாந்தரமான பாராளுமன்ற வழியில் இழிந்து சீரழிந்து கிடப்பவர்களா மக்களின் மீட்பாளர்கள்!

இந்த கயவாளிக் கும்பல்களின் வழியில், காலடி எடுத்து வைத்து முன்னேறுகின்றது, கருணா என்ற புலியில் இருந்து பிரிந்த புலிக் கும்பல். கருணா கும்பல் புலிகளில் இருந்து பிரிந்தது முதல் இந்திய இலங்கை அரசின் ஒரு கூலிப்படையாக சீரழிந்து இழிந்து வருகின்றது. நாலாந்தர பாராளுமன்ற பாதைக்கு வந்து, மக்களை எப்படியும் ஏமாற்றி பிழைக்கலாம் என்று கங்கணம் கட்டி நிற்கின்றனர்.

பாவம் மக்கள். மக்கள் என்ன செய்வது. யாராவது ஒரு பொறுக்கிக்கு வாக்கு போடுவது தான் அவர்களின் ஜனநாயகம். இதை இந்த அரசியல் பொறுக்கிகள் கற்றுக்கொடுக்க முனைகின்றனர். மக்கள் இதுவரை ஆயுதம் ஏந்திய குண்டர்களுக்கு பின்னால் தலையாட்டியவர்கள், இனி நாலாந்தர பொறுக்கி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்க்கு வாக்குபோடுவதே உங்கள் அரசியல் கடமை என்று ஒப்பாரிவைக்கின்றனர். மக்களின் சொந்த அரசியல் உணர்வை மழுங்கடிப்பதில், இவர்கள் போட்டி போடுகின்றனர்.

மனித சிவனங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

இப்படி புதிதாக முளைக்கும் கருணா குழு பற்றிய மாயை விதைக்கப்படுகின்றது. புலியெதிர்ப்பு புல்லுருவிகளால் கருணா பற்றிய மாயையை தொடர்ந்து தக்கவைக்கும், விபச்சாரம் புகுத்தப்படுகின்றது. இப்பத்தானே வந்தவர் என்று கூறுவதன் மூலம், அவரின் மக்கள் விரோத செயல்களைக் கண்டுகொள்ளக் கூடாது என்பதே அவர்களின் பிரச்சார உத்தி. அவர்கள் திருந்துவார்கள், அதை மீறினால் நாம் கண்டிக்கத் தான் வேண்டும். இப்படி ஒரு புளுடா. இவர்கள் எதைத்தான் எப்படி எங்கே கண்டித்துள்ளனர். ஒரு விமர்சனம் கிடையாது. இப்படி பல சூழ்ச்சிகளை அடிப்படையாக கொண்ட வக்கிரமான உத்திகள்.

ஐரோப்பாவில் இருந்து கதைப்பது, விமர்சிப்பது இலகுவானது. அங்கே உள்ள எதார்த்தம் இராணுவத்துடன் சேர்ந்து இயங்குவது தான். 20 வருடம் புலியுடன் இருந்த கருணாவுக்கு, இராணுவத்தையும் பேரினவாதத்தையும் தெரியாத அப்பாவியா? எனவே கவலைப்படாதீர்கள். அவர்கள் மக்களின் மீட்பாளராகவே இருக்கின்றனர். இப்படி எத்தனையோ பல்லவிகள். எல்லாம் அந்தத் துரோகத்தை மூடிமறைக்க வைக்கும் நரி வாதங்கள். இது புலியெதிர்த்து அல்ல. மக்களுக்கு எதிராக இந்த துரோகக் குழுக்கள் நடத்தும் அசிங்கத்தை அம்பலப்படுத்தும் எம் போன்றவர்களுக்கு எதிராக, கனைக்கும் வாதங்கள் தான் இவை.

மக்களைப்பற்றி கதைக்க, அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் உள்ள உறவைப்பற்றி பேசவும், அதைப்பற்றி கதைக்கவும், எந்த அரசியல் அருகதையும் இவர்களிடம் இருப்பதில்லை. இவர்கள் முன்னாள் இன்னாள் துரோகக் குழுக்களின் எடுபிடிகளாக இருந்து குலைப்பவர்கள் தான்!

கருணா கும்பலுக்காகவே இவர்கள் தலைகீழாகவே நிற்கின்றனர். கருணா கும்பல் தனது வேஷம் களையும் போது எல்லாம், பேச்சுவார்த்தை, சந்திப்புகள் என்று வேஷம் போட்டு கூத்துகளை அரங்கேற்றுகின்றனர். ஆனால் இதற்கு தலைமை தாங்கும் கருணாவோ, அப்பட்டமான ஒரு புளுத்துப் போன புலிப் பரதேசி.

இதை ஊர் அறிய பலமுறை அரங்கேற்றியவர். 24.01.2007 பி.பி.சி தமிழ் சேவையில் கருணா வழங்கிய பேட்டி, தமிழ்ச்செல்வன், தயா மாஸ்டர் பாணியில், அதே புளுத்துப் போன பொய்யை வறுகிக் கொட்டினார். அதைக் கேட்கும் தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் கேனப்பயல்கள் என்ற நினைப்பில், அவர்களின் முகத்திலேயே பொய்யையே காறித் துப்பினான். நீங்கள் இலங்கை அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து இயங்குகின்றீர்களா என்ற கேள்விக்கு இல்லையென்றார்!. சரி சிறுவர்களை வைத்துள்ளீர்களா என்ற

மனித அலைங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

போது இல்லையென்றார்! ஆள் கடத்தலில் ஈடுபடுகின்றீர்களா என்ற போது இல்லையென்றார்! கொலைகள் அதுவும் இல்லையென்றார்! இப்படி அவர்களின் அன்றாட நடவடிக்கைளை மறுத்தலித்தார். அவர்கள் என்ன தான் செய்கின்றனர்!

அனைத்து மக்களுக்கும் நன்கு தெரிந்த உண்மையை மறுப்பதையும், அதை செய்கின்ற இந்த பேர்வழிகள் எப்படிப்பட்ட நேர்மையாளராக இருக்கமுடியும் என்பதை, அவர்களின் வாய்வழியாகவும் நடைமுறை ரீதியாகவும் பார்க்கின்றோம். இதைச் சுற்றித்தான் ஒளிவட்டம் கட்டப்படுகின்றது. கருணா கும்பலை நோக்கி கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் தான், கருணா கும்பலின் அன்றாட அரசியல் செயல்பாடுகள். அதை மறுத்து பொய்யையே உமிழும் இவர்களை நம்பும்படி கூறுவது, தமிழ் மக்களின் காதில் துணிந்து பூ வைப்பது தான். இதைத் தான் இவர்கள் மாற்று அரசியல் என்கின்றனர். இதையே ஜனநாயகம் என்கின்றனர்.

அந்த பொய்கார கொலைகாரனின், பிள்ளைபிடிக்காரனின், கப்பக்காரனின் பொய்யை தேனி, நெருப்பு, அதிரடி முதல் ரீ.பீ.சீ வரை செய்தியாக போட்டு அதையே பிரச்சாரம் செய்கின்றனர் என்றால், எப்படிப்பட்ட அரசியல் பொறுக்கிகள் இவர்கள். இதைச் சுற்றி ஒரு புலியெதிர்ப்புக் கும்பல், காவலுக்கு நின்று வளர்வென்று ஊளையிடுகின்றது. இவர்களுக்கே தெரியும் இது பொய் என்று. இல்லையென்று மறுக்கின்ற துணிவு இவர்களிடம் கிடையாது.

உண்மையில் புலிகளின் நிதர்சனம், புதினம் முதல் அனைத்து புலி ஊடகங்களும், பொய்களை எப்படி ஊதிப்பெருக்கி அதைச் சுற்றி நாய்களாய் நின்று குலைத்தனரோ, அதையே தான் இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் செய்கின்றது.

இவர்கள் புலிகளிடம், தம்மை போல் இலங்கை அரசின் துரோகத்தக்கு ஒத்துழைக்க கோருகின்றனர். இதற்கு மாறாக வேறு எந்த அரசியலும் இவர்களிடம் கிடையாது. புலிகளின் பாசிசம் சிங்களப் பேரினவாதத்தினை அரசியல் ரீதியாக அம்பலப்படுத்தி, அதை முன்னிறுத்தி ஒரு மக்களுக்கான போராட்டமாக மாற்ற முடியாத வகையில் பாசிசமீட்டுகளாக இருப்பதால், இந்த நாய்கள் துரோகத்துக்காக இலகுவாக குலைக்க முடிகின்றது.

புலிப் பாசிசம் தனது சொந்த விதிக்கமைய தங்களையும் தனது வாழ்வையும் முதன்மைப்படுத்தி, மக்களின் அடிப்படையான தேசிய நலன்களை புதைக்குழிக்கு அனுப்பினர். புலிகளின் இந்த அரசியல் வக்கிரத்தை

சாதகமாக கொண்டு, இந்த புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் துரோகத்தை மாற்றாக காட்டி குலைக்க முனைகின்றது.

பேரினவாதமும் அதன் ஓட்டுண்ணிகளாகி நிற்கும் துரோக குழுக்கள் ஒருபக்கத்திலும் மறுபக்கத்தில், புலிப் பாசிசமும் மக்களின் வாழ்வை அழித்து வருகின்றது. இந்த வாழ்வின் அவலத்தில் இருந்து தப்ப, மக்கள் படும் பாட்டை வைத்துக் கொண்டு, அதற்குள் இவர்கள் நீந்தி விளையாடுகின்றனர். மக்களின் போதுமான அவலங்கள், அவர்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை விலை பேசப் போதுமானதாக கருதுகின்ற கும்பல்கள், எப்படித்தான் தமிழ் மக்களின் மாற்றாக இருக்கமுடியும்.

ஆயுதப் போராட்டத்தில் கடைந்தெடுத்த கொலைகார பாசிஸ்ட்டுகள், அமைதி வழியில் நாலாந்தர பொறுக்கிகள். இந்த அரசியலைத் தான் இவர்கள் தமிழ் மக்களின் பெயரில் கோருகின்றனர். இதற்குள் தமிழ் மக்களின் நலனை பூர்த்தி செய்வதாகவும், பூர்த்தி செய்யப்போவதாகவும் காட்டுகின்ற அரசியல் பொறுக்கிகளை, இன்று இனம் காணவேண்டியது, சமகால வரலாற்றில் அவசர தேவையாகியுள்ளது.

26.01.2007

**யாழ் மேலாதிக்கத்தின்
கோவணம் தான் கிழக்கு மேலாதிக்கம்**

மனிதன் கற்றுக் கொள்வதற்கு வரலாறு தந்துள்ள படிப்பினைகள், மனித அவலங்கள் ஊடாகவே எம்முன் பரந்து விரிந்து வீழ்ந்து கிடக்கின்றது. ஆனால் நாங்கள் அந்த யாழ்ப்பாணிய மேலாதிக்க வழியில் தான், அதுவும் அந்த குண்டுச் சட்டியில் தான் குதிரை ஓட்டுவோம் என்றே கங்கணம் கட்டி ஆடுகின்றனர். இதை அம்பலப்படுத்தும் வரலாற்றுத் தேவை எம்முன் மீண்டும் மீண்டும் எழுகின்றது. கருணாவின் பிளவும், அதன் பின் அண்மையில் கிழக்கில் இராணுவத்தின் மீள் ஆக்கிரமிப்புகளும் வெற்றி பெற்று வருகின்ற இன்றைய நிலையில், புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் போடுகின்ற அரசியல் வேஷங்களும், அவர்களின் கூத்துகளும், யாழ் மேலாதிக்கத்தின் ஒரு நாற்றமடிக்கும் கோவணமாகவே, கிழக்கு மேலாதிக்கம் மாறுகின்றது.

யாழ் மேலாதிக்கம் என்றால் என்ன?

யாழ் மேலாதிக்கம் என்ற சொல்லை, தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முதன்முதலில் பாவித்தவர்கள் நாங்கள். இது போன்று குறுந்தேசியம் போன்ற பல சொற்களை நாமே முதலில் பயன்படுத்திய போது, அதை சரியான அரசியல் போக்கில் தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதார உள்ளடக்கத்தின் மீது பாவித்தவர்கள். அந்த வகையில் இந்த சொற்கள் ஆழ்ந்த அரசியல் அர்த்தத்துடன் தான் பயன்படுத்தினோம். எந்த மக்கள் இனத்தையும் பிளப்பதற்காகவோ, எந்தப் போராட்டத்தையும் கொச்சைப்படுத்துவதற்காகவோ அல்ல. மாறாக மக்களின் ஐக்கியம், சரியான போராட்டம் என்ற உள்ளார்ந்த மக்கள் நலன் சார்ந்த நோக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால் இந்த சொற்கள் கொண்டிருந்த சமூக பொருளாதார அரசியல் கூறுகளை, அதன் மூல வேர்களில் இருந்து வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றது. பின் அவை திரிக்கப்பட்டு மிக மோசமான முறையில் சமூகங்களை பிளக்க, மேலெழுந்தவாரியாக வெற்றுச் சொற்கோவையாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உலகெங்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இடையிலான பரஸ்பர புரிந்துணர்வும், அவர்களுக்கு இடையிலான ஐக்கியம் என அனைத்தும் சிதைக்கப்படுகின்றது.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த பிரதேசவாத பிளவை யாழ் மேலாதிக்கம் அகலப்படுத்திய போது, இதற்கு எதிராக ஐக்கியப்படுவதற்கு பதில் கிழக்கு மேலாதிக்கம் பிளவை மேலும் அகலப்படுத்தியது, அகலப்படுத்துகின்றது. கூறப்போனால் யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணமாகவே கிழக்கு மேலாதிக்கம் செயல்படுகின்றது. புலிகள் சிங்கள மக்களுடன் ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்துக்கு பதில் பிளவை எப்படி விதைத்தனரோ, அதையே கிழக்கு மேலாதிக்க சக்திகள் யாழ் மக்களுக்கு எதிராக கையாளுகின்றது. யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோமணமாகவே செயல்படுவதில், கருணா கும்பலும் அவர்களின் எடுபிடிகளும் நாலு காலில் நிற்கின்றனர்.

இந்த வகையில் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை திசை திருப்புவது, அதை திரிப்பது அவசியமாகின்றது. அதைச் செய்தபடிதான் இந்த கிழக்கு மேலாதிக்கம் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. பேரினவாதத்துக்கு எதிரான தமிழ் மக்களின் போராட்டம், வடக்கு மட்டுமல்ல, கிழக்கு மக்களுக்கும் பொதுவானது. பேரினவாதம் தமிழர் என்ற ஒரு பொது அடையாளத்தின் மீது தான், தனது பேரினவாத ஒடுக்குமுறையைக் கட்டமைத்தது. தமிழ் சமூகங்களுக்கு இடையில் இருக்கும் தன்னளவிலான ஏற்றத்தாழ்வான வளர்ச்சியும், அவர்கள் சந்திக்கும் முரண்பட்ட நெருக்கடிகளும், அதை எதிர்கொண்ட விதமும், பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் வேறுபட்டது. இவை அனைத்தும் பேரினவாதத்தை எதிர்த்து போராடுவதில் உள்ள கூறுகளை பொதுவானதாகக் கியது. ஆனால் இந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்கள், அந்தந்த பிரதேச மக்களின் அடிப்படையான சமூக பொருளாதார நலன்களை புறந்தள்ளியதன் மூலம், தமது சொந்த குறுகிய நலன்களை மையப்படுத்தி போராட்டத்தை சிதைத்தனர். காலாகாலமாக நீடித்த அரசியல் தலைமைகளின் வழியில் இழிந்து சென்றனர். இந்த சீரழிவையே நாம் யாழ் மேலாதிக்கம் என்றோம்.

அதாவது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சமூக பொருளாதார அரசியல் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுத்து, அதைத் தீர்க்கத் தவறுகின்ற அனைத்து சமூகக் கூறுகளும் யாழ் மேலாதிக்கமாக உள்ளது. எப்படி

மனித அலவங்களில் மீதற்கும் அரகியலும் கோபாடுகளும்

சிங்கள மேலாதிக்கம் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கியதோ, அதேயொத்த யாழ் மேலாதிக்கத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்த போது, அதை நாம் சரியாகவும் தெளிவாகவும் அரகியல் ரீதியாக எதிர்த்தோம். இந்த யாழ் மேலாதிக்கத்தை, இந்த குறுந்தேசிய போராட்டத்தை எதிர்த்தவர்கள் யார் என்றால், கடந்த வரலாறு முழுக்க நாம் தான். எமது கருத்தை ஒத்தவர்கள் தான். இதற்காக போராடி நூற்றுக்கணக்கில் முதலில் பலியானவர்கள் எமது கருத்தைக் கொண்டவர்கள் தான்.

இப்படி யாழ் மேலாதிக்கமாக சீரழிந்த இந்தப் போராட்டத்தை அம்பலப்படுத்துவதில், வடக்கைச் சேர்ந்த நாம் தான் சரியாகவும் துல்லியமாகவும் துணிவாகவும் வரையறுத்து அதை முதலில் முன்வைத்தவர்கள். கிழக்கில் இருந்து, இந்த இயக்கங்களுக்கு எதிராக இவை முன் வைக்கப்படவில்லை. இதை நாம் குற்றச்சாட்டாக முன்வைக்கவில்லை. மாறாக இது தான் எதார்த்தமாக இருந்தது. எப்படி போராட்டம் வடக்கில் முனைப்பு பெற்றதோ, அதேபோல் அதன் தவறை எதிர்த்து முனைப்பு பெற்றது. யாழ் மேலாதிக்கம் பற்றி வடக்கில் தான் குரல்களும் போராட்டமும் தொடங்கப்பெற்றது. இது வரலாறு. இதை யாரும் கொச்சைப்படுத்த முடியாது. புலியெதிர்ப்பில் இவை காயடிக்கப்பட்டு, கிழக்கு மேலாதிக்கம் கட்டமைக்கப்படுவதை எப்படி நாம் அங்கீகரிக்க முடியும்? கிழக்கில் இருந்து எழுகின்ற ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல் என்பதும், கிழக்கு மேலாதிக்கம் என்பதும், இரண்டும் வெவ்வேறான விடயங்கள். கிழக்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மேல் தான், கிழக்கு மேலாதிக்கம் உருவாக்கப்படுகின்றது.

கிழக்கு வாழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலனை முன்னிறுத்தாத போராட்டம் எப்படி யாழ் மேலாதிக்கமாக இருக்கின்றதோ, அதேயொத்தது தான் மக்கள் பற்றி அக்கறையற்ற அனைத்தும். இது அனைவருக்கும் பொருந்தும். இது கிழக்கு மையவாதத்துக்கும் அப்படியே அச்சொட்டாகவே பொருந்துகின்றது.

ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்து சமூகங்களினதும் நலன்களைப் பற்றியும், அக்கறையற்ற குறுகிய போக்குகள் அனைத்தும் பிற்போக்கானவை. குறிப்பாக இந்த யாழ் மேலாதிக்கம் மற்றைய பிரதேச மக்களை மட்டும் ஒடுக்கவில்லை. அது சொந்த பிரதேச மக்களையே ஒடுக்குகின்றது. சொல்லப் போனால் முதலில் தனது சொந்த பிரதேச மக்களை ஒடுக்குவதன் மூலம் தான், மற்றைய பிரதேச மக்களை ஒடுக்குகின்றது. இந்த வகையில் கிழக்கு மேலாதிக்கமும், இது முதலில் கிழக்கு மக்களை ஒடுக்கியபடிதான், யாழ் மக்களுக்கு எதிராக குலைக்கின்றது. ஆதிக்கம் பெற்றுள்ள யாழ்

மேலாதிக்கத்தை ஒற்றைப்பரிணாமத்தில், ஒரு சமூகத்துக்கு எதிரானதாக காட்டுவது அபத்தம். சொந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் ஐக்கியப்பட்டபடி, மற்றைய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் ஐக்கியப்படுவதே, ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டமாகும். இது யாழ் மேலாதிக்கமாக இருந்தாலும் சரி, கிழக்கு மேலாதிக்கமாக இருந்தாலும் சரி, சிங்கள மேலாதிக்கமாக இருந்தாலும் சரி, சொந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் முதலில் ஐக்கியப்படுவது முதலாவது நிபந்தனையாகும்.

கிழக்கு மேலாதிக்கம் சிங்கள பேரினவாதத்தினதும் கோவணமாகவும் இருக்க விரும்புகின்றது.

கிழக்கு மேலாதிக்கம் கையாளும் அரசியல் உத்தி, புலியை மட்டும் எதிரியாக சித்தரித்தபடி, பேரினவாதத்தின் வாலில் தொங்குவது தான். பேரினவாதம் தமிழ் இனத்துக்கு எதிராக நடத்திய, நடத்தி வருகின்ற கொடூரமான தொடர்ச்சியான அனைத்து இனவழிப்பு பக்கங்களை மூடிமறைப்பது தான். இவர்களின் உள்ளார்ந்தமான அரசியலாக உள்ளது. இவர்களின் கிழக்கு மேலாதிக்க பிரதேசவாத குறுகிய உணர்வுடன், மற்றைய பிரதேச மக்களை இழிவாடுவதன் மூலம், சொந்த பாசிச முகத்தை துணியைப் போட்டே மறைத்துக் கொள்ள முனைகின்றனர்.

தமிழ் மக்கள் என்ற அடையாளத்தின் கீழ் ஒரு இனம் தன்னை அடையாளப்படுத்தப்படுவதை, சிங்கள பேரினவாதம் ஒடுக்கவே எப்போதும் விரும்புகின்றது. அதன் அடிப்படையில் தான், கிழக்கு மேலாதிக்கம் சிங்களப் பேரினவாதிகளால் திட்டமிட்டு கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இதன் எடுபிடிகள் தான் கருணா முதல் அனைத்து எடுபிடி பிளாமிகளும்.

யாழ் மேலாதிக்கத்தின் சமூக பொருளாதார அரசியல் கூறுகளை, வடக்கு மக்களின் கூறுகளாக திரித்து இழிவாடுவது இதன் முக்கிய கூறாகும். இதன் மூலம் மக்களை பிளந்து விடுவதன் மூலம் தான், சிங்களப் பேரினவாதம் கிழக்கையும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் இருப்பையும் இல்லாதொழிக்க முனைகின்றது. இந்த வகையில் தான் கிழக்கில் நடக்கின்ற அனைத்து அரசியல் கூத்துகளும் அரங்கேற்றப்படுகின்றது.

கிழக்கில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைச் சார்ந்து நின்று, யாழ் மேலாதிக்க அரசியல் சமூக பொருளாதார கூறுகளை ஒழித்துக்கட்ட முனையவில்லை. அதாவது யாழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் ஒன்றுபட்டு செயல்படும் அரசியல் கூறுகள் எதுவும், கிழக்கு என்ற மேலாதிக்க கூச்சலின் பின்

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

கிடையாது. இதேபோல் சிங்கள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சார்ந்து நிற்கவோ, முஸ்லீம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சார்ந்து நிற்கவோ முனையவில்லை. கிழக்கு மேலாதிக்கத்தை யாழ் மேலாதிக்கத்தை, சிங்கள மேலாதிக்கத்தை என அனைத்து சமூக ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்க்கும், கிழக்கு மக்களின் குரல்கள் எதுவும் எழவில்லை. எழுவது தனது சொந்த மக்களை ஒடுக்குகின்ற கிழக்கு மேலாதிக்கம் தான்.

இந்தளவுக்கு இவர்களுக்கு பக்கபலமாக நிற்பவர் கருணாவின் தலைமையிலான மற்றொரு கைக்கூலி பாசிஸ்ட். இந்த பாசிஸ்ட் தனது முந்தைய புலி இயக்கம் மீதான எந்த ஒரு அரசியல் விமர்சனத்தையும் (தனிப்பட்ட முரண்பாட்டைத் தவிர) இதுவரை வைத்தது கிடையாது. நாங்கள் மக்களுக்கு எதிராக என்ன செய்தோம், இதில் எதையெல்லாம் நாம் செய்யக் கூடாது என்று, எந்த ஒரு அரசியல் கண்ணோட்டத்தையும் விமர்சித்தது கிடையாது. அந்த கூலிக் கும்பலுக்கு, அவை பற்றிய எந்த அடிப்படை அறிவு கூட கிடையாது. ஏன் நிலவுகின்ற யாழ் மேலாதிக்கத்தைப் பற்றி, அதன் சமூக பொருளாதார கூறுகள் மீது எந்த கருத்தும் உரைத்தது கிடையாது. யாழ் மேலாதிக்கத்தை ஒத்த கிழக்கு மேலாதிக்கம் தான், அவர்களின் கனவாகிக் கிடக்கின்றது. இந்தக் கருணா கும்பலும், அவர்களின் எடுபிடிகளும், புலியின் அதே பாதையை அப்படியே பின்பற்றுவது தான், இவர்களின் கிழக்கு மேலாதிக்க அரசியல் சாரமாகும்.

கருணாவின் தனிப்பட்ட தலைமைத்துவம் என்பது அன்று யாழ் மேலாதிக்கத்தை பிரதிநித்துவம் செய்து, யாழ் மேலாதிக்க புலிக்கு சலாம் போட்டது, கிழக்கில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல்களையே முன்முயற்சி எடுத்து கொண்டு போட்டவர். இதனால் புலிகளின் முக்கிய தலைவரானவர். இன்று சிங்கள மேலாதிக்கத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பேரினவாதத்துக்கு சலாம் போடுகின்றார். இன்றும் கிழக்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல்களை கொல்வது தான், அவரின் அரசியல். இதைத் கிழக்கு மேலாதிக்கமாக கட்டமைக்கவே முக்கி முனங்கி முனைகின்றனர்.

இவர்கள் செய்வது எல்லாம் புலிகள் இழைக்கும் தொடர்ச்சியான அதே அரசியல் தவறை, மொத்த தமிழ் மக்கள் மீது ஊத்திக் குழைத்து திணிப்பது தான். அதாவது தமிழ் மக்களை புலிகள் என்று கூறும் சிங்கள பேரினவாத வழியில், யாழ் மேலாதிக்கத்தை வடக்கு மக்களாக காட்டுவது இவர்களின் அரசியல் உத்தியாகின்றது. கிழக்கு மக்களை யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு எதிராக கட்டமைப்பதே, கிழக்கு மேலாதிக்கத்தின் உத்தியாக உள்ளது. இலங்கை அரசியலில் தமிழ் சிங்கள முஸ்லீம் மக்களை, எப்படி அவ்வவ் மேலாதிக்கவாத சக்திகள் ஒன்றுக்கொன்று எதிராக எப்படி கட்டமைக்கப்பட

முடிந்ததோ, அதே வழியில் பிரதேசவாத மேலாதிக்க சக்திகள் மக்களை பிரதேச ரீதியாக எதிராக நிறுத்துவது அரங்கேறுகின்றது.

இந்த வகையில் அண்மைக் காலமாக கிழக்கு மக்களை யாழ் மக்களுக்கு எதிராக நிறுத்தும் அரசியலை, புலியெதிர்ப்பு அணிகள் முழுமூச்சில் எடுக்கின்றது. இவர்கள் பேரினவாத எடுபிடி அரசியலில் நக்கித் திரிவதால், இந்த முனைப்பில் கூர்மையாகவே களமிறங்கியுள்ளனர். அண்மைக் காலமாக கருணாவின் திடீர் எடுபிடையாகி, கிழக்கு மேலாதிக்கத்தின் ஐரோப்பிய பிரதிநிதியாக அவதாரம் பெற்றுள்ள எம்.ஆர்.ஸ்ராலின் எழுதப்பட்ட "யாழ்ப்பாணத்தின் மானம் காக்கும் கோவணம் அல்ல கிழக்குமாகாணம்" என்ற கட்டுரை "மற்றது" என்ற கனடா இதழில் வெளியாகியது. இது கிழக்கு மேலாதிக்கத்தை பிரச்சாரம் செய்யும், கிழக்கின் குரல் இணையத்திலும் வெளியாகியது. இந்த கிழக்கு மேலாதிக்க நபரின் பல புனைபெயர் கட்டுரைகள், புனைபெயர் ரீ.பீ.சீ உளறல்கள் பலவும், கிழக்கு மேலாதிக்கத்தை யாழ் மக்களுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக பிரகடனம் செய்கின்றது. இப்படி பலர் இந்த சாராம்சத்தில் கூச்சலிடுகின்றனர்.

மேல் குறிப்பிட்ட தலைப்பிலான கட்டுரை மிகக் கவனமாக, பேரினவாதத்தைப் பற்றி ஒரு வரி கூட பேசாது யாழ் மக்களை இழிவாடுகின்றது. யாழ்ப்பாண மக்களின் தமிழீழத் தேசியம் தான், கிழக்கில் கட்டமைக்கப்பட்டதாக ஒருதலைப்பட்டசமாக கருத்துரைக்க முனைகின்றது. கிழக்கு மக்களை ஏமாற்றியதாக காட்ட, பேரினவாதத்தின் கொடுமான முகத்தை துணி போட்டு மூடி மறைத்தபடி தான், கிழக்கு மேலாதிக்க கதையாடல் ஒன்றைக் கட்டமைக்க முனைகின்றது.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அருவடியாக இருத்தல் தான், கிழக்கு மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகள் என்ற உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, யாழ் மக்களை இழிவாடி எதிர்க்கின்றனர். உண்மையில் கூறப் போனால் யாழ் மேலாதிக்கத்தைப் எதிர்ப்பதற்கு பதில், அதைப் பாதுகாத்தபடி, யாழ் மக்களை இழிவாடுகின்றது. பாணையில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும். அகப்பையே கிழக்கு மேலாதிக்கமாக இருப்பதால், அகப்பையில் எதுவும் இருப்பதில்லை.

இந்த கிழக்கு மேலாதிக்க கதையாடலின் மக்கள் விரோதக் கூறுகளை இனம் காண முன், கிழக்கு மக்கள் சிங்கள பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகவில்லையா என்பதை வரலாற்றின் இருட்டில் இருந்து வெளிச்சத்துக் கொண்டு வரவேண்டியுள்ளது. கிழக்கு மக்கள் தமிழர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு சிங்கள பேரினவாதத்தால் எந்த பிரச்சினையும்

மனித அலங்காரங்களில் மிகுந்தும் அரிசியலும் கோப்பாடுகளும்

இருக்கவில்லையா? யாழ் மேலாதிக்கம் அல்லாத ஒரு நிலையில் மகிழ்ச்சியாக, எந்த பிரச்சினையுமின்றி அவர்கள் நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்ந்தார்களா? இதை மூடிமறைக்கும் கிழக்கு மேலாதிக்கம் சிங்கள பேரினவாதத்தின் அடிவருடியாக வீழ்ந்து, புனைந்து இருட்டடிப்பு செய்யும் நிலையில், அதை நாம் மீள முன்வைப்பது அவசியமாகின்றது.

பேரினவாதத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட கிழக்கு மக்களின் கல்வி

வெறும் தரப்படுத்தல் மூலம் மட்டும், தமிழ் மக்களின் கல்வியை பேரினவாதம் ஒடுக்கவில்லை. மாறாக கற்றுக்கொடுக்கும் வசதி வாய்ப்புக்கள் மூலமும் அதைச் செய்தது. பேரினவாத ஆட்சியில் 22 சிங்கள மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்க, 34 தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதம் காணப்படுகின்றது. இது இனவாத அடிப்படையில் தான், மாணவர் ஆசிரியர் விகிதம் காணப்படுகின்றது. இது பிரதேச ரீதியாக மாறும் போது, இது மேலும் மேலும் கோரமாகின்றது. இதை யாழ் மேலாதிக்கம் செய்யவில்லை. சிங்கள மேலாதிக்கமே செய்தது. இப்படி தமிழர் கல்வியை திட்டமிட்ட முறையில் ஒடுக்கியது. இதை மேலும் புரிந்துகொள்ளவும், இதன் விளைவை காணவும், 1997 இல் உயர்தர மாணவர்களின் வீகிதத்தையும் பார்க்க அட்டவணை -1 உதவுகின்றது.

அட்டவணை - 01

1997இல் மொழி அடிப்படையில் உயர்தர மாணவர் விகிதங்கள்

மொழி	மொத்த மாணவர்கள்	உயர்தர மாணவர்கள்	உயர்தர மாணவர் சதவிகிதம்
சிங்களம்	3156000	187400	5.9
தமிழ்	968000	40400	4.2

ஒரு நாட்டின் உயர்தர மாணவர்கள் கற்கும் விகிதம், கல்வித் தரம், கல்வி வளம் மறுக்கப்பட்டதால் சிங்கள மாணவர்களுடன் ஒப்பிடும் போது 16500 பேருக்கு உயர்தரக் கல்வி மறுக்கப்படுகின்றது. உண்மையில் இவை சுரண்டல் அரசு என்ற பொது நிலைக்கு அப்பால், இது இன ரீதியாக தமிழ் மக்களுக்கு மறுதலிக்கப்படுகின்றது. இது பிரதேச ரீதியாக பார்த்தால், மேலும் கூர்மையடைகின்றது. இதில் யாழ் பிரதேசத்துக்கு வசதியும் வாய்ப்பும் அதிகமாக இருக்கின்றது. இது யாழ் மேலாதிக்கத்தின் நேரடி விளைவால் நிகழ்வதில்லை. யாழ் மேலாதிக்கம் இந்த உண்மையைப் புரிந்து

மனித அலண்களில் யிதற்கும் அரகியலும் கோப்பாடுகளும்

எதிர்வினையாற்ற தயாரற்ற நிலையில், அனுபவிக்கும் சலுகையாகவே உள்ளது. இந்த பின்தங்கிய நிலை சிங்கள பகுதிகளிலும் கூட காணப்படுகின்றது. ஆனால் அது தமிழ் பிரதேசத்தில் சிங்கள இனவாதத்தால் மேலதிகமான ஒரு சிறப்பு ஒடுக்குமுறையாக உள்ளது.

தமிழ் சிங்கள மாணவர்களின் கல்விக்கான வசதியும் வாய்ப்பும், சிங்கள பேரினவாத அரசு இன ஒடுக்குமுறையாலும், மக்களைச் சுரண்டும் ஒரு அரசின் செயலாலும் நிகழ்கின்றது. இதை கிழக்கு மேலாதிக்கம் கண்டு கொண்டு செயல்பட முனையாது, யாழ் மேலாதிக்கம் பற்றிய மேலெழுந்தவாரியாக பேசிக் கொண்டு, யாழ் மக்களை எதிர்ப்பது ஏன். இதன் பின் அரசியல் உள் நோக்கமே உள்ளது. பேரினவாதம் இந்த வகையில் தான் தரப்படுத்தலை கொண்டு வந்தது. ஆனால் அது தரப்படுத்தலுக்கு முன்னமே தனது தரப்படுத்தலை தொடங்கியது. இந்த தரப்படுத்தல் மூலமான பேரினவாத இனவாதக் கல்விமுறை என்பது. பல்கலைக் கழக அனுமதிக்கான அதன் பரீட்சையையே இனவாதமாக்கியதை அட்டவணை -2 மற்றும் 3 தெளிவுபடுத்துகின்றது.

அட்டவணை - 02

பாடரீதியாக 1998ம் ஆண்டு உயர்தர பரீட்சையில் பங்கு கொண்டோரை ஆராய்வின்

	சிங்கள மாணவர்கள்	மொத்தத்தில் சதவீதம்	தமிழ் மாணவர்கள்	மொத்தத்தில் சதவீதம்
பௌதீகம்	21645	94.5	1207	5.27
இரசாயனம்	23783	95	1215	4.8
தாவரவியல்	14920	95	739	4.7
விலங்கியல்	15192	95.2	740	4.6
தூய கணிதம்	8715	95	478	5
பிரயோக கணிதம்	8754	94.7	480	5
விவகாய விஞ்ஞானம்	4301	99.6	17	0.3
பொருளியல்	59700	94.1	3611	5.6

மனித அலகங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அட்டவணை - 03

இவை தவிர மற்றையவற்றில் பாட ரீதியாக 1996ம் ஆண்டு உயர்தர பரீட்சையில் பங்கு கொண்டோரை ஆராய்வின

	சிங்கள மாணவர்கள்	மொத்தத்தில் சதவீதம்	தமிழ் மாணவர்கள்	மொத்தத்தில் சதவீதம்
வரலாறு	55336	98.7	65	12
கணக்கியல்	25076	92.1	2046	7.5
வியாபாரக் கற்கை	25260	90.7	2505	8.9

தமிழ் உயர்தர மாணவர்கள் பரீட்சை எடுக்க முன்னமே, கல்வியின் தரமற்ற சூழல் மூலம் தமிழ் மாணவர்கள் தரப்படுத்தப்பட்டு, அதன் எண்ணிக்கை சிங்கள மக்களுடன் ஒப்பிடும் போது வீழ்ச்சியுற்று காணப்படுகின்றது. இதன் பின்தான் பல்கலைக்கழக தெரிவுக்கான மறுதரப்படுத்தல் நிகழ்கின்றது. தமிழ் மொழி பேசும் மலையக, முஸ்லீம் மற்றும் தமிழ் மக்களின் கல்வி எவ்வளவு மோசமாக மறுதலிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இப்புள்ளிவிபரம் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. தமிழ் மக்களின் கல்வி, இன விகிதத்தின் எல்லைக்குள் கூட பேணப்படவில்லை. உண்மையில் கல்வி வாய்ப்பும், அதற்கான வசதியும் மறுக்கப்பட்ட ஒரு இனமாக மாற்றுவதில் பேரினவாதம் வெற்றி பெற்றுள்ளது.

சிலர் இதை யுத்த காலத்துக்குரியதாக கூற முனையலாம். ஆனால் இது யுத்தத்துக்கு முந்தைய நிலையிலும் கூட இருந்தது. அத்துடன் யுத்த சூழலுக்கு வெளியில் வாழும் மலையக, மற்றும் முஸ்லீம் மக்களின் நிலையை இது உள்ளடக்கியது. குறிப்பாக இந்த புள்ளிவிபரம் கூட பெருமளவில் யாழ் பிரதேசம் சார்ந்த உயர்வு தான், இந்த புள்ளிவிபரத்தைக் கூட பேணுகின்றது. சிங்கள பேரினவாதம் தமிழ் மக்களின் கல்வியை தரப்படுத்தலில் மட்டுமல்ல, கல்வி கற்கும் முறையிலேயே நலமடித்துள்ளது.

1998 இல் பொதுவாக இலங்கையில் 124 மாணவருக்கு ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர் இருக்க, இது மலையகத்தில் 500க்கு ஒன்றாக உள்ளது. மலையகத்தில் பாடசாலை கல்வி நிர்வாகிகள் 118 பேர் தேவையாக இருக்க, வெறுமனே ஒன்பது பேரே உள்ளனர். இதை எந்த யுத்த சூழலும் தடுக்கவில்லை. மாறாக இனவாதம் இதை உருவாக்குகின்றது.

மலையகத்தில் தமிழ் பாடசாலையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 7 சதவீதமாக இருக்க, இது சிங்கள பகுதியில் 25 சதவீதமாகவும், முஸ்லீம் பாடசாலையில் 17 சதவீதமாகவும் காணப்படுகின்றது. மலையக பாடசாலையில் பயிற்றப்படாத ஆசிரியர் தொகை 55 சதவீதமாக உள்ளது. சிங்கள பாடசாலையில் 19.3 மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியரும், முஸ்லீம் பாடசாலையில் 20 பேருக்கு ஒருவரும், மலையக தமிழ் மாணவருக்கு 37 பேருக்கு ஒரு ஆசிரியரும் காணப்படுகின்றனர். 1994 இல் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் சிங்கள மொழிப் பாடசாலையில் 18 க்கு ஒன்றாகவும், தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகள் 43க்கு ஒன்றாகவும், தமிழ் முஸ்லீம் மொழிப் பாடசாலைகள் 21க்கு ஒன்றாகவும் உள்ளது. ஏன் இந்த நிலைமை. இந்த பேரினவாத அரசு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை தீர்க்க போவதாக சவடால் அடிக்கின்றனர். இதற்கு புலிகளா தடையாக உள்ளனர் அல்லது யாழ் மேலாதிக்கமா தடையாக உள்ளது. மலையக தமிழ் தலைவர்கள் அரசில் இருந்தும், இது தான் நிலை.

இதுதான் முஸ்லீம் மக்களின் நிலையும் கூட. 1969-70 இல் மருத்துவ துறைக்கு தெரிவான முஸ்லீம்களின் எண்ணிக்கை 0.9 சதவீதமாகும். 1979-81 இலங்கையில் முஸ்லீம் டாக்டர்களின் எண்ணிக்கை 2.93 சதவீதம் மட்டுமேயாகும். முஸ்லீம் தலைமைகள் இருந்தும் இது தான் நிலவரம். இனவாத அரசு, தனது பேரினவாத அதிகாரம் மூலம், தமிழ் மக்களை ஒடுக்குகின்றது. இதற்கு எதிரான போராட்டத்தை சரியாக முன்னெடுக்கத் தவறி, யாழ் மையவாதமாக சீரழிந்ததை நாங்கள் சரியாக அடையாளம் கண்டு எதிர்த்தோம். நீங்கள் அப்படி செய்கின்றீர்களா எனின் இல்லை.

1983 இல் பல்கலைக்கழக அனுமதியை எடுத்தால், 82.4 சதவீதமான உழைக்கும் மக்களில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் தெரிவானோர் 39.2 சதவீத மட்டுமேயாகும். வர்க்க ரீதியாக, சாதி ரீதியாக கல்வி மறுக்கப்படுவதையும், 17.6 சதவீதமான மேட்டுக் குடியில் இருந்து 60.8 சதவீதமானவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்வதை காட்டுகின்றது. கல்வி உயர்குடிகளின் பிடியில் இருப்பதையும், தேசிய இனப் போராட்டங்கள் இதற்குள் சிதைந்து கிடந்ததையே யாழ் மையவாதமாக நாம் காட்டினோம். 1967ம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக பொறியியல் மருத்துவ அனுமதியில் 73 சதவீதமானவர்கள் தனியார் அல்லது உயர்தர பாடசாலையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், 18 சதவீதமானவை தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளான முன்னாள் உயர்தர பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர்களுக்குமே கிடைத்தது. கல்வி உயர் சாதியம், வசதி வாய்ப்பைக் கொண்ட உயர் வர்க்கத்தின் பிடியில் சிக்கிக் கிடந்தது. இந்த வகையில் தான் தமிழ் சிங்கள இனவாதம் இசைவாக்கம்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

அடைந்து இருந்தது. இது சிங்கள மேலாதிக்க வாதமாகவும், தமிழ் மேலாதிக்க வாதமாகவும், அதாவது யாழ் மேலாதிக்கவாதமாகவும் காணப்பட்டது. சிங்கள பேரினவாதம் கட்டமைத்த இனவாத கூறுகளை, யாழ் மேலாதிக்கம் கண்டு கொள்ள மறுத்தது.

கிழக்கு மக்களின் கல்வியை எடுத்தால், யாழ் மாவட்டத்துடன் அல்லது கொழும்புடன் அல்லது கண்டியுடன் ஒப்பிடின் மிகமிக பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதற்கு யாழ்ப்பாண மக்களா அல்லது யாழ்ப்பாணியமா காரணம்? இல்லை. கிழக்கின் கல்வி மிகப் பின்தங்கிய நிலைக்கு காரணம் இலங்கை அரசின் அரசியல் உள்ளடக்கத்தில் உள்ளது.

- ◆ இலங்கை அரசு மக்களை சுரண்டுகின்ற அரசு. அந்த வகையில் மக்களுக்காக அது செயல்படுதில்லை.
- ◆ இலங்கை அரசு இனவாத அரசு. அந்த வகையில் இன ரீதியாக மக்களைப் பிளந்து, சில சலுகைகளை ஒரு இனத்துக்கு அபரிதமாக கொடுத்து பிரித்தாளுகின்றது.

இந்த இடத்தில் கிழக்கு போன்ற பல பகுதிகள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றது. இலங்கை அரசு ஒரு சுரண்டும் வர்க்க அரசு என்பதால், அது அனைத்து மக்களுக்கும் கல்வியை, கல்விக்கான சூழலை வழங்க மறுக்கின்றது. இந்த உண்மையை நாங்கள் எப்படி மறுதலிக்க முடியும். இந்த நிலையில் பொது கல்வித் தளத்தை இனரீதியாக பிளந்து, கல்வியை ஒரு இனத்துக்கு எதிராக மேலும் மோசமாக்கியது. இதன் மூலம் தமிழ் மக்கள் வாழும் பின் தங்கிய பகுதியில், கல்வியை முற்றாக இனவாத அடிப்படையில் சீரழித்தது. இதற்கு சில உதாரணங்களை அட்டவணை - 4 இல் பார்க்கலாம்.

அட்டவணை - 04

1995இல் திருகோணமலையில் கல்வியின் நிலை.

இனம்	மாணவர்கள்	ஆசிரியர்கள்	பாடசாலைகள்	ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம்	மாணவர் பாடசாலை விகிதம்
தமிழ்	30224	1267	90	23.85	335
சிங்களம்	22661	1576	67	14.37	338
முஸ்லிம்	34810	1038	79	33.53	440

மனித அலவங்களில் மீதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

இந்த தரவுகள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுவது, அரசின் திட்டமிட்ட கோரமான இனவாத முகத்தைத்தான். சிங்கள குடியேற்றத்தை திட்டமிட்டு நடத்திய திருகோணமலையில், அரசின் இனவாத கல்வி முறையின் முகத்தை இது நன்கு உணர்த்தி அம்பலமாக்குகின்றது. சிங்கள இனத்துக்கு வழங்கும் ஒரு தலைப்பட்சமான சலுகைகளும், தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான போக்கையும் எப்படி நாம் இருட்டடிப்பு செய்வது சாத்தியம். அதிக பாடசாலைகள் தமிழ்பேசும் மக்களிடம் உள்ளது என்றால், அது அவர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசமாக இருந்ததால் காணப்படுகின்றது. இப்படி சலுகை பெற்ற பெரும்பான்மை இனம், கல்வியிலான நெருக்கடியை சந்திக்கும் மற்றைய இனமக்களின் நிலைக்கு, யாழ் மக்கள் தான் காரணம் என்ற புனைவு நகைப்புக்குரியது. இதை எதிர்த்துப் போராடவில்லை என்ற யாழ் மேலாதிக்கத்தை குற்றம்சாட்டி, இதற்காக போராட முனைவது சரியானது. இதையா கிழக்கு மேலாதிக்கம் செய்கின்றது, இல்லை. மாறாக யாழ் மேலாதிக்க வழியில் செல்லுகின்றது. அடுத்து இதுவே சமூகத் தளத்தில் விஞ்ஞானக்கல்விக்கும் நிகழ்கின்றது. இதுவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த கல்வி எப்படி இலங்கையில் காணப்படுகின்றது என்பதை அட்டவணை 5இல் பார்க்க முடியும்.

அட்டவணை - 05

மாவட்ட ரீதியாக பாடசாலை செல்லும் விஞ்ஞான மாணவர்கள், விஞ்ஞான உயர் வகுப்பு உள்ள பாடசாலைகள், விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், ஒரு விஞ்ஞான பட்டதாரிக்கு விஞ்ஞான மாணவர்கள், ஒரு விஞ்ஞான பாடசாலைக்கு மாணவர் எண்ணிக்கை அனைத்தையும் ஒருங்கே பார்ப்போம்.

மாவட்டம்	பாடசாலை செல்லும் விஞ்ஞான மாணவர்கள்	விஞ்ஞான உயர்வகுப்பு உள்ள பாடசாலைகள்	விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்	ஒரு விஞ்ஞான பட்டதாரிக்கு விஞ்ஞான மாணவர்கள்	ஒரு பாடசாலைக்கு மாணவர் எண்ணிக்கை
கொழும்பு	234455	40	431	494	5861
யாழ்ப்பாணம்	197604	40	350	527	4940
காலி	220894	33	196	1000	6694
கண்டி	288133	39	279	929	7388
மொரொக்கலை	87766	05	36	2508	11553
பதுளை	172785	23	138	1225	7512
அம்பாறை	53798	04	20	2242	13450
புத்தளம்	56368	05	22	2818	11274
மட்டக்களப்பு	83584	12	75	1072	6965
கல்முனை	72279	14	60	1166	5163
மன்னார்	26210	06	28	874	4368
திருகோணமலை	65957	10	55	1118	6596

வி. குரபாகரன்

மனித அவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

இந்த ஏற்றத்தாழ்வான நிலைமை இலங்கை தழுவியது. மக்களைச் சுரண்டும் அரசு சமூகங்களை கீழ் நிலையில் வைத்திருக்கும் அதே நேரம், இன ரீதியாக தமிழ் மக்களை கீழ் நிலைக்கு தள்ளி அச்சமூகத்தின் கல்வியையே மறுக்கின்றது. உண்மையில் இந்த சமூக அவலத்தை, அதன் அரசியல் பொருளாதார நோக்கில் ஆராய மறுப்பவர்கள், ஒரு பிரிவு மக்கள் மீது அதை இழிவாடி அரசியல் இலாபம் அடைவதை நாம் எப்படியும் அனுமதிக்க முடியாது. இது மனித அவலங்களை பெருக்குவதைத் தவிர, வேறு ஒரு தீர்வையும் தருவதில்லை. இங்கு பேரினவாதத்தின் பொது நிலையை, யாழ் மேலாதிக்கமாக திசை திருப்பமுடியாது. பேரினவாதம் பேரினவாதமாகவே இன்று வரையுள்ளது. நாங்கள் கல்வியில் யாழ் மேலாதிக்கவாதம் என்று கூறுவது, இந்த நிலையை அரசியல் பொருளாதார நோக்கில் இனம் காண மறுத்து, தனது நலனுக்காக மட்டும் இதை திரித்து பயன்படுத்துவதைத் தான்.

இந்த யாழ் மேலாதிக்கம் உள்ளடக்கத்தில் சுரண்டும் தன்மை கொண்டது என்பதால், அதுவும் இயல்பாக அனைத்து மக்களுக்கும் கல்வியை மறுக்கின்றது. அதாவது அது சாதியம், ஆணாதிக்கம் என்று பல தளத்தில் இதை மறுதலிக்கின்றது. தனது சொந்த மக்களின் ஒரு பகுதியாக உள்ள மக்கள் கூட்டத்துக்கு, சாதி ரீதியாக கல்வியை மறுக்கின்றது. இதே போன்று பிரதேச ரீதியாகவும் மறுக்கின்றது. இப்படி யாழ் மேலாதிக்கம் ஒரு சுரண்டும் வர்க்கம் என்ற வகையில், அது பன்மைத் தன்மையில் மக்கள் விரோத அடிப்படையைக் கொண்டது.

இலங்கையில் இனவாத அடிப்படை ஒருபுறம் உள்ளது. மறுபக்கத்தில் சுரண்டும் அமைப்பு என இரண்டு பிரதான கூறும் இணைந்து, சமூகங்களை வெவ்வேறு அளவில், பிரதேச ரீதியாகவும் பிரித்து ஒடுக்குகின்றது. இந்த அரசுக்கு எதிராக போராடியவர்கள் இதை அனுசரித்தபடி சென்றதையே, நாம் யாழ் மேலாதிக்கம் என்றோம். எந்த மக்களையும் இழிவாடுவதற்காக அல்ல. மக்களின் பெயரால் போராடியவர்களின் சமூக இழிவை அம்பலப்படுத்தும் வகையில், அதைக் குறிப்பாக்கினோம்.

இந்த வகையில் தான் நாம் தரப்படுத்தலையும் பார்த்தோம். தரப்படுத்தல் என்பது சிங்கள பேரினவாதத்தினால் தமிழ் இனத்துக்கு எதிராக கொண்டு வரப்பட்ட திட்டமிட்ட ஒரு இனவாத நடவடிக்கையே. அதை தமிழ் மக்கள் சார்பாக எதிர்த்தது மிகவும் சரியானது. அதில் எந்த தவறுமில்லை. ஆனால் அதை எதிர்த்த உள்ளடக்கத்தில் மாற்றாக முன்வைக்கப்பட்ட கோசம், அதன் அரசியல் கூறுகள் முற்றாகவே தவறானது. மிகவும் நுட்பமானது, ஆனால் தெளிவான ஒரு விடயம். இந்த விடயத்தை இன்றும் பலரும்

தெளிவாக புரிந்த கொள்ளவில்லை. நான் இதை ஒட்டி எழுதிய "யுத்தத்தின் பரிணாமமும் உலகமயமாக்கலின் படையெடுப்பும்" என்ற நூல் பலரால் படிக்கப்படவேயில்லை.

தரப்படுத்தலை எப்படி எதிர்த்து இருக்க வேண்டும்? அன்று இதை எதிர்த்தவர்கள், தரப்படுத்தல் வடக்கு அல்லாத தமிழ் பிரதேசங்களுக்கு வழங்கிய சிறு சலுகையையும் சேர்த்துத்தான் எதிர்த்தனர். ஒரு குறுகிய அடிப்படையில் இந்த எதிர்ப்பு கோசங்கள் முடக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும், குறுகிய பாசிசமாகியது. தரப்படுத்தலின் முழு சாராம்சத்தையும் காணத்தவறி, யாழ் மேலாதிக்கமாக சீரழிந்தது.

இதை எதிர்த்தது தவறு என்று கூறுபவர்கள் கூட, இன்று வரை முழு சாராம்சத்தில் இருந்து இதைக் காணமறுக்கின்றனர். இன்று கிழக்கு மேலாதிக்கம் இதை மற்றொரு கோணத்தில் மூடி மறைக்கின்றது. ஒருபுறம் பேரினவாதம், மறுபுறம் அதை முழு மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக மாற்ற மறுக்கின்ற யாழ் மேலாதிக்கவாதம். இவ் இரண்டையும் எதிர்த்து எப்படிப் போராடுவது? இது ஒரு அடிப்படையான கேள்வி.

அன்று பிரதேச ரீதியாக கிடைத்த சிறிய சலுகைகள், கிழக்கு மக்களுக்கு மிகப் பெரிய எந்த மற்றத்தையும் தந்துவிடவில்லை. சொல்லப்போனால் தரப்படுத்தல் உருவாகிய பின்னான கடந்த முப்பது வருடத்தில் எந்த மற்றத்தையும் கிழக்கில் ஏற்படுத்தியது கிடையாது. இந்த சலுகையின் பின்னணியில் கிடைத்தாக, எதைதான் பீற்றுக்கின்றனர் என்றால் அது ஒரு வட்டம் தான். தரப்படுத்தலை எப்படி எதிர்த்து இருக்க வேண்டும் என்ற விடயத்தை பார்க்க முன், சிங்கள பேரினவாத அரசு இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன அடிப்படையில் தரப்படுத்தலை கொண்டு வந்த பின்பான, 1975 இல் பல்கலைக்கழக அனுமதி பின்தங்கிய பிரதேசத்துக்கு எதையும் பெரிதாக வழங்கிவிடவில்லை. அட்டவணை -6 இதை துல்லியமாக அம்பலப்படுத்துகின்றது.

இனரீதியாக யாழ் அல்லாத தமிழ் பிரதேசங்களில் எந்த மாற்றத்தையும் பெரிதாக வழங்கிவிடவில்லை. இந்த தரப்படுத்தல் யாழ் பகுதியை மட்டுமல்ல, முன்னேறிய சிங்களப் பகுதியையும் பாதித்தது. இந்த தரப்படுத்தல் கொண்டு வந்ததன் அடிப்படை நோக்கம், இவங்கையில் கிராமப்புறங்களில் இருந்து உருவான ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியை ஒரு வர்க்க கண்ணோட்டம் சார்ந்ததாக பார்க்கப்பட்ட ஒரு நிலையில், அதை இனவாத ரீதியில் சீரழிக்க கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு இனவாதத் திட்டம். இந்த

மனித அலுவல்களில் மிதந்தும் சிரசியலும் கோட்பாடுகளும்

அட்டவணை - 06

சிங்கள பேரினவாத அரசு இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன அடிப்படையில் தரப்படுத்தலை கொண்டு வந்த பின்பு, 1975இல் பல்கலைக்கழக அனுமதியை ஆராய்வோம்.

		மருத்துவம் - பல் மருத்துவம்	மருத்துவம் - பல் மருத்துவம்	பொறியியல் - விஞ்ஞானம்	பொறியியல் - விஞ்ஞானம்
மாவட்டம்	சனத் தொகை விகிதத்தில்	மாவட்ட ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள்	தரப்படுத்தல் இல்லாத நிலையில் மாவட்ட ரீதியாக கிடைத்திருக்கக் கூடியவை	மாவட்ட ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள்	தரப்படுத்தல் இல்லாத நிலையில் மாவட்ட ரீதியாக கிடைத்திருக்கக் கூடியவை
கொழும்பு	21.03	110	132	70	129
யாழ்ப்பாணம்	5.54	29	61	20	56
கண்டி	9.34	24	17	31	11
களுத்துறை	5.76	15	11	20	16
மன்னார்	0.61	1	1	1	-
வவுனியா	0.75	-	-	-	-
மட்டக்களப்பு	2.03	6	4	7	-
அம்பாறை	2.14	-	-	1	1
திருகோணமலை	1.51	3	1	5	1
காலி	5.80	29	18	20	24
மாத்தறை	4.63	8	5	15	20
இலங்கை	100	275	275	290	290

வகையில் இனவாத ரீதியாக கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு திட்டம் தான் தரப்படுத்தல்.

சிங்கள கிராமப்புறங்களில் இந்தத் தரப்படுத்தல் மூலம், ஒரு கற்பனையான பிரமை விதைக்கப்பட்டது. சிங்கள ஒரு பிரிவுகளிடையே இது பாதிப்பை ஏற்படுத்திய போதும், அவர்களின் குரல்கள் வெளிவர முடியாத வகையில் இனவாதக் கூச்சல் முதன்மையான முக்கிய பங்காற்றியது. உண்மையில்

மனித அவைகளில் மிதந்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இதைத் தான் அரசு எதிர்பார்த்தது. அரசு எதிர்பார்த்துப் போல், தமிழ் மக்களிடையே எதிர்ப்பு எழுந்தது. இந்த விடயத்தை யாழ் மேலாதிக்க சமூகம் கல்வி சார்ந்து, ஒரு இன ரீதியாக எதிர்த்ததே ஒழிய, இதை சமூகத் தன்மையில் காணவில்லை. இந்தப் போக்கே இன்றுவரை உள்ளது. தலைதாங்கியவர்கள் தமது யாழ் மேலாதிக்க நோக்கில் இதற்கு விளக்கமளித்தனர். இதற்குள் கோசங்களை முன்வைத்துப் போராடினர்.

இந்த தரப்படுத்தலை அன்று எப்படி எதிர்கொண்டிருக்க வேண்டும்? பேரினவாத சுரண்டல் அரசு, இனங்களைப் பிளந்து முன்வைத்த போது, தமிழ் மக்களாகிய நாம் அதை சரியாக எதிர்த்து வழிநடத்தியிருக்கவேண்டும். அந்த வகையில்

- ◆ தகுதியான அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழக அனுமதியை வழங்கு என்று கோரியிருக்க வேண்டும்.
- ◆ பின்தங்கிய பிரதேசக் கல்வித்தரத்தை உயர்த்து என்று கோரியிருக்க வேண்டும்.
- ◆ இனரீதியாக தனிச் சலுகைகளை வழங்குவதை நிறுத்தி, அனைவருக்கும் தரமான கல்வியை ஏற்படுத்தும், சமூக பொருளாதாரத்தை ஏற்படுத்த கோரியிருக்க வேண்டும்.
- ◆ இனரீதியாக மக்களை பிரிப்பதை நிறுத்தக் கோரி, மாணவர்கள் ஐக்கியத்தைக் கோரியிருக்க வேண்டும்

இவற்றை நாம் செய்யவில்லை. நாம் இதற்கு எதிர்த்திசையில் சென்றோம். இதைத்தான் நாங்கள் யாழ் மேலாதிக்கம் என்கின்றோம். இதை மறுத்து, தமது கோரிக்கையை தனது குறுகிய எல்லைக்குள் சுருக்கியதையே யாழ் மேலாதிக்கம் என்கின்றோம். அனைத்து மாணவர் நலன்களை முன்னிறுத்தி, பொதுத் தளத்தில் பேரினவாதத்தை எதிர்த்து இருக்கவேண்டும். இதை யாழ் மேலாதிக்கம் செய்யவில்லை. இது தான் கல்வியில் யாழ் மேலாதிக்கம். இந்த யாழ் மேலாதிக்க பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த 50 சதவீதமான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்வி நிலை மிக மிக மோசமானது. அந்த மாணவர்களின் கல்வி கற்கும் உரிமையைக் கூட யாழ் மேலாதிக்கம் மறுத்தது. இப்படி யாழ் மேலாதிக்கம் சமூகத்தின் உள்ளேயே, எத்தனையோ விதத்தில் மக்களின் கல்வி மறுக்கப்படுவதை கண்டு கொண்டதே கிடையாது. இதைப் போல் தான் இன்று, கிழக்கு மேலாதிக்கமும் யாழ் மேலாதிக்க கோவணமாகி கூச்சல் போடுகின்றது.

மனித அலவங்களில் யிதற்கும் அரங்கமும் கோட்பாடுகளும்

இந்த யாழ் மேலாதிக்கத்தை தனிமைப்படுத்தி எதிர்க்க முன்வராத அனைத்தும் உள்ளடக்கத்தில் பிற்போக்கானது. இன்று கிழக்கு மையவாதமும் அதே யாழ் மேலாதிக்க வழியில் தன்னை வளப்படுத்திக் கொள்ள நினைப்பது, மன்னிக்க முடியாத ஒரு குற்றம். யாழ் மேலாதிக்கம் எதை தனது இழிவினாடாக செய்ய மறுத்ததோ, அதைத்தான் இன்று கிழக்கு மேலாதிக்கம் செய்கின்றது.

அன்று தரப்படுத்தலின் மூலம் கிழக்கு மக்களுக்கு கிடைத்த அற்ப சலுகையைக் கூட, அன்று யாழ் மேலாதிக்கம் கண்டுகொள்ள மறுத்தது. அதையும் சேர்த்து எதிர்த்தபோது, அதன் சீரழிவான பாதை அம்மணமானது. இந்த வகையில் யாழ் மேலாதிக்க கூறுகளின் மீதும் இன்று செல்ல முனைவது அபத்தம்.

அன்று யாழ்ப்பாணம் அல்லாத பின் தங்கிய தமிழீழப் பகுதிகளில் தரப்படுத்தல் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கை என்ற போதும், மருத்துவத்துறையில் 167 சதவீத அதிகரிப்பையும் பொறியியல்துறையில் 700 சதவீத அதிகரிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. இதையும் சேர்த்து எதிர்த்தவர்கள், இதையிட்டு யாரும் கவலைப்படவில்லை. மாறாக மூடிமறைத்தனர். அதே நேரம் யாழ்ப்பாணம் மருத்துவத்துறையில் 32 இடங்களையும், பொறியியல் துறையில் 36 இடங்களையும் இழந்ததை முதன்மை விடயமாக்கினர். அதை யாழ் மேலாதிக்க வழியில் தான் இனவாதமாக்கினர். மறுபக்கத்தில் மொத்தத்தில் தமிழ் பிரதேசங்களில் மருத்துவத்துறை 28 இடங்களையும், பொறியியல்துறை 25 இடங்களையும் இழந்தது. இப்படி மொத்தத்தில் சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழ் மக்களை குறையாடியது. பின்தங்கிய பிரதேசத்து கல்வியை மறுத்தபடி, பொதுவான இனவாத தளத்தில் ஒரு சலுகை, மறுபக்கத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான பொது ஒடுக்குமுறை. பின்தங்கிய தமிழ் பிரதேசங்கள் ஒரு முன்னேறிய நிலையில் இருந்திருந்தால், இந்த தரப்படுத்தல் எப்படிப்பட்டதாக இருந்திருக்கும் என்பது சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

கிழக்கில் நடந்த திட்டமிட்ட இனவாத குடியேற்றங்கள்

பேரினவாதத்தின் துணையுடன் இன்று கிழக்கு மையவாதம் பேசும் பலரும் மறக்க விரும்பிய, மறைக்க விரும்பியது, கிழக்கு குடியேற்றத்தைத்தான். கிழக்கில் திட்டமிட்ட இனவாத சிங்கள குடியேற்றம் நடந்தது என்பது கற்பனையா? இன்றும் பேரினவாதம் அதைத் தான் செய்கின்றது என்பது பொய்யா? தமிழ் மக்களின் தேசிய போராட்டம் இவைகளை கவனத்தில் கொள்ளாது, இந்த அடிப்படையில் அந்த மக்களை சார்ந்து நிற்கத் தவறியது

யாழ் மேலாதிக்கம் தான். இதை கிழக்கு மேலாதிக்கம் செய்ய முனைவது மன்னிக்கமுடியாதது.

கிழக்கு மேலாதிக்கம் மூடிமறைக்கும், திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றங்கள் யாழ் மேலாதிக்கத்தின் விளைவல்ல. யாழ் மேலாதிக்கம் இதற்காக போராடவில்லை என்பது ஒருபுறம், மறுபக்கத்தில் இதற்காக ஏன் கிழக்கு மக்கள் போராடவில்லை? இன்று கிழக்கு மையவாதம் பேசுவோர், ஏன் இதற்காக இன்றும் அதை எதிர்த்துப் போராட முனையவில்லை. இப்படி இருக்க யாழ் மேலாதிக்கத்தை ஒரு தலைப்பட்டசமாக குறுகிய எல்லைக்குள் குற்றம் சாட்ட உங்களுக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. யாரெல்லாம் அந்த மக்களின் சமூக பொருளாதார உறவுடன் பின்னிப்பிணைந்து, அந்த மக்களுக்காக குரல் கொடுக்கின்றனரோ, அவர்கள் அதுவும் பேரினவாத அரசை பிரதான எதிரியாக கொண்டு எதிர்க்கின்றனரோ, அவர்கள் மட்டுமே இந்த யாழ் மேலாதிக்கத்தை எதிர்ப்பதில் உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் உள்ளனர்.

இப்படி இருக்க பேரினவாத குடியேற்றத்தையே கிழக்கு மையவாதம் காணமறுப்பது அற்பத்தனமாகும். கிழக்கு மக்கள் போராட்டத்தில் இணைந்தது என்பது, சிங்கள பேரினவாத நடத்தைகளுக்கு எதிராகத் தானே ஒழிய, கற்பனையில் அல்ல, மாறாக யாழ் மேலாதிக்கத்தின் புனைவாக கருதுவது, மக்களையே வெறும் முட்டாளாக கருதும் கிழக்கு மேலாதிக்கமாகும். ஒவ்வொருவனும் போராட முனைந்த போது, அவனின் தியாக உணர்வுகள் யாழ் மேலாதிக்கமாக இருந்தது கிடையாது. மாறாக அதில் ஒரு சமூக நோக்கு இருந்தது. இந்த வகையில் பேரினவாதத்தை எதிர்கொண்ட ஒவ்வொரு இளைஞனும், ஆயுத பாணியாக முனைந்த உணர்வை, யாரும் கொச்சைப்படுத்த முடியாது.

இது கிழக்கு மற்றும் வடக்கில் போராடிய ஒவ்வொரு இளைஞனுக்கும் பொதுவானது. இதை பிழையான பிற்போக்கான தலைமைகள் பயன்படுத்திகொண்டது என்பது, அந்த மக்களின் போராட்ட உணர்வின் தவறல்ல. இன்று புலிகளில் இருந்து பிரிந்த கருணா, அதே பிற்போக்கைத் தான் மறுபடியும் செய்கின்றார். தனது தனிப்பட்ட நலனுக்காக கிழக்கு மக்களை பேரினவாதத்தின் எடுபிடையாக்குகின்றார். அன்று யாழ் மேலாதிக்க புலிக்கு பின்னால் எப்படி இளைஞர்களை அழைத்துச் சென்றாரோ, அதையே இன்று பேரினவாதத்தின் பின் அணிவகுத்து கூட்டிச் செல்லுகின்றார். இதற்கு பின்னால் அணிதிரளும் அரசியல் அன்னக் காவடிகளும் அதையே செய்கின்றனர். கிழக்கு மக்களின் உண்மையான பிரச்சினைகளில் இருந்து யாரும் சிந்திப்பதில்லை, இந்த வகையில் சிங்கள

மனித சிவலங்களில் மிதந்தும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

குடியேற்றம் பற்றி மூடிமறைக்கப்படும் வரலாற்று நிலையில், அதை இனங்காட்டும் வரலாற்றுத் தேவை மீண்டும் எம்முன் வந்துள்ளது.

அட்டவணை - 07

கிழக்கு மாகாணத்தில் மாவட்ட ரீதியாக இனங்களின் இயல்புத் தன்மையும் திட்டமிட்ட குடியேற்றமும்.

	திரு- கோணமலை	திரு- கோணமலை	திரு- கோணமலை	திரு- கோணமலை	அம்பாறை மட்டக்- களப்பு	அம்பாறை மட்டக்- களப்பு
	சிங்களவர் விகிதம்	தமிழர் விகிதம்	முஸ்லிம் விகிதம்	ஏனையோர் விகிதம்	சிங்களவர் விகிதம்	தமிழர் விகிதம்
1921	3	55.2	38.1	3.5	4.5	5
1946	20.6	44.5	30.5	3.7	5.9	5
1971	28.8	38.2	32	1	17.7	4

கிழக்கில் எப்படி தமிழ் பேசும் மக்கள் திட்டமிட்ட வகையில் சிங்கள பேரினவாதிகளால் இன அழிப்புக்குள்ளானார்கள் என்பதை அட்டவணை 7இல் காணமுடியும். இதை ஏன் இன்று அனைவரும் மூடிமறைக்க விரும்புகின்றனர். இந்த குடியேற்றத்தை யாழ் மேலாதிக்கம் செய்யவில்லை. மாறாக சிங்கள பேரினவாத மேலாதிக்கமே செய்தது. யாழ் மேலாதிக்கம் போல், இதை எதிர்த்து கிழக்கு போராடவில்லை. புலியெதிர்ப்பு கூட இதைக் கண்டு கொள்வதில்லை. தற்போது இதை எல்லோரும் மூடிமறைக்கும் அரசியலைச் செய்ய முனைகின்றனர். கிழக்கு மேலாதிக்கம் இதை பேரினவாதத்துடன் சேர்ந்து செய்ய நினைப்பது, கிழக்கு மக்களுக்கு எதிரான துரோகத்தை தவிர வேறு எதுவுமல்ல. யாழ் மேலாதிக்கம் தமிழ் மக்களுக்கு செய்த அதே துரோகத்தையே, இன்று கிழக்கு மேலாதிக்கம் மூலம் செய்வது மன்னிக்கவே முடியாது. இந்த கிழக்கில் என்ன நிகழ்ந்தது, நிகழ்கின்றது என்பதை அட்டவணை 8 இன்னமும் தெளிவாக காட்டுகின்றது.

உண்மையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் திட்டமிட்ட குடியேற்றம், பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த மக்களை படிப்படியாக சொந்த மண்ணில் இருந்து அகற்றுவதாக இருந்தது. இதன் மூலம் பல செறிவான இனக் குடியேற்றத்தை நடத்தியதன் மூலம், குறித்த பிரதேசங்களை பிரித்தெடுக்கவும் இனவாத அடிப்படையில் பெரும்பான்மையினரின் நலனை மையமாகக் கொண்ட மாகாணங்களும்

அட்டவணை - 08

கிழக்கு மாகாணத்தின் மக்கள் தொகையும் அதன் விகிதமும்

ஆண்டு	சிங்களவர்	விகிதம்	தமிழர்	விகிதம்	முஸ்லிம்	விகிதம்
1827	250	1.3	34758	75.65	11533	23.55
1881	5947	4.5	75408	61.53	43001	30.65
1891	7512	4.75	87701	61.55	51206	30.75
1901	8778	4.7	96926	57.5	62448	33.15
1911	6906	3.75	101181	56.2	70409	36.0
1921	8744	4.5	103551	53.5	75992	39.4
1946	23456	8.4	146059	52.3	109024	39.1
1953	46470	13.1	167898	47.3	135322	38.1
1963	109690	20.1	246120	45.1	185750	34.0
1971	148572	20.7	315560	43.9	248567	34.61
1981	243358	24.9	409451	41.9	315201	32.2

உருவாக்கப்பட்டது. அவை இந்த மாகாணங்களில் இருந்து நிரந்தரமாகவே பிரிக்கக் கூடிய வகையில் கூட, இந்த இனவாத குடியேற்றம் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந்த நிலையில் போராட்சி சென்ற ஒவ்வொருவரும் ஒரு சமூகத்தின் உறுப்பாக வாழ்ந்து உணர்ந்த இனவாத நடத்தைகளை கண்டு, அதற்கெதிரான தியாக மனப்பான்மையுடன் தான் போராடுவதற்காக இயக்கங்களில் இணைந்தனர். இது தெளிவானது. ஆனால் தலைமை தாங்கும் பிற்போக்கான சமூகக் கோட்பாடுகள், அந்த தியாகத்தை அரகியல் ரீதியாகவே இழிவாடின. இதைத்தான் இன்று கிழக்கு தலைமைகள் என்று கூறிக்கொள்வோரும் செய்கின்றனர். ஒரு இனம் எப்படி திட்டமிட்டு ஒடுக்கப்பட்டது என்பதையும், அதன் சமூக பொருளாதார இருப்பு எப்படி குறையாடப்பட்டது என்பதையும் அட்டவணை 9 மூலம் பார்ப்போம்.

இப்புள்ளி விபரங்கள் எப்படி திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றம் மூலம், ஒரு இன அழிப்பை அதன் பொருளாதார கட்டுமானத்தை சிங்கள பேரினவாதிகள் நடத்தினார்கள் என்பதை தெளிவாக காட்டுகின்றது. புத்தளத்தில் 1953 க்கும் 1971 க்கு இடையில் தமிழ் மக்களின் சனத்தொகை அதிகரிப்பு அண்ணளவாக மூன்று மடங்காக இருக்க, சிங்களவர் தொகை 9 முதல் 10 மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. மட்டக்களப்பில் தமிழர் சனத்தொகை அண்ணளவாக இரண்டாக அதிகரிக்க சிங்கள மக்களின் தொகை

மனித அவைகளில் மிதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

அட்டவணை - 09

திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றமும் அதன் அதிகரிப்பும்.

	தமிழர்	தமிழர்	சிங்களவர்	சிங்களவர்	சிங்கள சனத்தொகை அதிகரிப்பு
	1953	1971	1953	1971	
யாழ்ப்பாணம்	477304	673043	18320	20402	14219
மட்டக்களப்பு	130381	246582	3174	94153	62979
திருகோணமலை	37517	73255	15296	55308	40192
புத்தளம்	9010	30994	31587	309298	277711

மூன்று மடங்காகியுள்ளது. திருகோணமலையில் தமிழர் தொகை இரண்டு மடங்காக அதிகரிக்க, சிங்களவர் தொகை 3.5 மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. இதில் சில குறித்த பகுதிகள் பல மடங்காகவும், எல்லை கிராமங்களில் முற்றாகவே மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் சிங்களவர் தொகை அதிகரித்துச் செல்ல, தமிழர் தொகை குறைந்து வருகின்றது. இதுவே புத்தளத்திலும் நடந்தது. இப்படி தமிழர் பிரதேசங்கள் குறையாடப்பட்டது. இதற்கு எதிராக போராடுவது தவறு என்று பலராலும் விதந்துரைக்கப்படுவதும், போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்துவதும் இன்றைய புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் மையக் கூறாகியுள்ளது. புலிப்பாசிஸ்ட்டுகள் தமிழ் மக்களின் உண்மையான பிரச்சினைகள் மீது தமது பாசிச உள்ளடக்கத்தில் போராட்டத்தை இழிவாடிய போது, அதை மறுதலித்து உண்மையாக போராட வேண்டியதல்லவா ஒரு நேர்மையான மனிதனின் கடமை. அதை இந்த புலியெதிர்ப்பு செய்வதில்லை. மாறாக இந்த பேரினவாத அரசுடன் கூடக் குலாவுகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் நிலை என்பது சொந்த துரோகத்தால் மூட்டைகட்டி வைக்கமுடியாது. புத்தளம் தேர்தல் தொகுதி ஒரு சிறந்ததொரு எடுத்துக்காட்டு. இதை அட்டவணை 10 தெளிவுறு புரிய வைக்கின்றது.

அட்டவணை - 10

புத்தளம் தேர்தல் தொகுதியில் 1958க்கும் 1976க்கும் இடையில் தேர்தல் திண்ணைக்கல் அறிக்கைப்படி இனங்களின் விகிதம்.

ஆண்டு	சிங்களவர்	முஸ்லிம்கள்	இலங்கைத் தமிழர்	இந்தியத் தமிழர்	ஏனையோர்
1958	34.7	41.0	18.9	-	5.4
1976	37.9	38.5	19.9	2.9	0.73
1981	82.6	9.7	6.7	0.6	0.4

உண்மையில் புத்தளம் முற்றாக சிங்கள பிரதேசமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. எல்லையோர மீன்பிடி அபிவிருத்தி மற்றும் பல்வேறு திட்டங்களின் பெயரில் திட்டமிட்ட இன குடியிருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. தமிழர் மற்றும் முஸ்லீம்களின் வாழ்விடங்கள் சூறையாடப்பட்டன. சுதந்திரத்துக்கு முன் வரை இயல்பான மக்களின் குடிபெயர்ச்சிகள் இப்பிரதேசங்களில் இருந்துள்ளது. ஆனால் போலிச் சுதந்திரத்துக்கு முன் தொடங்கி சுதந்திரத்தின் பின், திட்டமிட்ட குடியேற்றம் ஒரு போக்காக இனவழிப்பாக மாறியது. திருகோணமலையில் 1921 இல் 4.6 சதவீதமாக இருந்த சிங்கள மக்கள் 1971 இல் 28.8 யாகவும், மட்டக்களப்பு அம்பாறையில் 4.5 இல் இருந்து 17.7யாகவும் மாறியது. இந்த திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எமது போராட்டம் ஆரம்பிக்க தவறியதே, எமது போராட்டத்தின் அடிப்படையான திசை விலகலாகும்.

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம் மட்டுமல்ல, கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மொழி பேசும் 32.4 சதவீதமான முஸ்லீம் மக்களின் நிலங்களும் இன அழிப்பின் ஊடாக சூறையாடப்பட்டன. தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் மக்களையும் தமிழ் தேசியம் எதிரியாக காட்டிய போது அம்பாறையில் வாழும் 41.6 சதவீதமானவர்களையும், திருகோணமலையில் வாழும் 29.0 சதவீதமானவர்களையும், மன்னாரில் வாழும் 26.6 சதவீதமானவர்களையும், மட்டக்களப்பில் வாழும் 24 சதவீதமானவர்களையும், வவுனியாவில் வாழும் 6.9 சதவீதமானவர்களையும், முல்லைத்தீவில் வாழும் 4.9 சதவீதமானவர்களையும், யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் 2.4 சதவீதமானவர்களையும், புத்தளத்தில் வாழும் 9.7 சதவீதமானவர்களையும் நேரடியாக தமிழீழ எல்லைக்குள்ளேயே எதிரியாக மாற்றியது. தமிழ் குறுந் தேசியத்தின் பிற்போக்கான போராட்ட அடிப்படையே நண்பர்களையும் எதிரியாக்கியுள்ளது. தமிழ் தேசிய எல்லைக்குள் வாழ்ந்த சிறுபான்மை இனங்களை எதிரியாக மாற்றிய யாழ் உயர் வர்க்க யாழ்தேசியம், அந்த மக்கள் உள்ளிட்ட உழைக்கும் பிரிவின் நிலத்தை பெரும் தேசிய இனவாதிகள் திட்டமிட்டு சூறையாடியபோது, அதற்காக போராட முன்வரவில்லை. அதை வரலாற்று ரீதியாக அடையாளம் கண்டு, அந்த மக்களுடன் அந்த மக்களின் பிரச்சினைகளுடாக தன்னை ஆயுதபாணியாக்கவில்லை

உண்மையில் இந்த நிலையைத்தான் இன்று புலியெதிர்ப்பு முதல் கிழக்கு மேலாதிக்கம் வரை தனது அரசியலாக கொள்கின்றது. யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணமாகத் தான் புலியெதிர்ப்பும், கிழக்கு மேலாதிக்கமும் உள்ளது. எந்த சமாதானத் தீர்வும் இதற்கு தீர்வு காணமுடியாது. ஒரு தீர்வு

மனித அவலங்களில் மிகத்தும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

திட்டமிட்ட பேரினவாத நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து தீர்வு காண்பதாக அமைய வேண்டும். திருகோணமலையில் கந்தளாய், மொறவேவ, அல்லை, பதவியா போன்ற சிங்கள குடியேற்றம் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டது. கந்தளாய், மொறவேவத் திட்டமிட்ட இனக் குடியேற்றத்தில் 2300 சிங்கள குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். இப்படித் தொடர்ச்சியான குடியேற்றங்கள் நடத்தப்பட்டன. திருகோணமலையில் 1880 இல் 935 சிங்கள மக்களே வாழ்ந்தனர். இது 1981 இல் 86341 யாக அதிகரித்துள்ளது. சிங்கள மக்கள் இன்று இந்த மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மை இனமாகிவிட்டனர். 1880 இல் தமிழ் இனத்தைவிட 14 மடங்கு குறைவாக இருந்த சிங்களவர், இன்று பெரும்பான்மை இனமாகிவிட்டனர். இந்த வகையில் அட்டவணை-11 திருகோணமலையில் நடந்த திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றத்தின் போக்கை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அட்டவணை - 11

இந்த வகையில் திருகோணமலையில் நடந்த திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றத்தை ஆராய்வோம்.

ஆண்டு	சிங்களவர்	தமிழர்	முஸ்லிம்கள்
1881	935	14394	5746
1891	1109	7117	6426
1901	1203	17069	8258
1911	1138	18913	9529
1921	1496	18138	12662
1946	15706	30433	22136
1953	15296	34035	27748
1963	39950	51060	41950
1971	55308	67516	60698
1981	86341	86743	74403

சிறுபான்மை இனங்கள் மீது திட்டமிட்டு பெரும்பான்மை இனம் சார்ந்து பேரினவாதிகள் நடத்திய அழித்தொழிப்பு ஒரு தொடர்ச்சியான ஒரு சமூக நடவடிக்கையாக நடந்து வந்துள்ளது. சிறுபான்மை இனங்களின் நிலப்பறிப்பு நடந்தபோதும், அந்த மக்களின் பொருளாதாரம் சூறையாடப்பட்ட போதும் எமது தேசியம் எழுச்சி பெறவில்லை. மாறாக யாழ் நலன்களில் இருந்தே, தேசியம் குறுகிய எல்லைக்குள் முன்வைக்கப்பட்டது. இதை எதிர்த்தவர்கள் பலர் சொந்த இயக்க உட்படுகொலைகள் மூலமும்,

வெளிப்படுகொலைகள் மூலமும் கொல்லப்பட்டனர். இன்று வரை இதற்கு எதிரான செயல்பாடுகள் தான், புலி ஆதரவு, புலியெதிர்ப்பின் மைய அரகியல் கூறாகவுள்ளது.

ஒரு இனஅழிப்பின் வரலாறு பாரிய இனவழிப்பு ஊடாகவே நகர்ந்து வந்துள்ளது. 1901 ஆண்டு இலங்கையை ஒன்பது மாகாணங்களாக பிரித்த போது வடக்கு 8700 சதுரக் கிலோ மீற்றராகவும் (இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 13 சதவீதமாக), கிழக்கு 10 440 சதுர கிலோ மீற்றராகவும் (மொத்த நிலப்பரப்பில் 16 சதவீதமாகவும்) இருந்தது. இங்கு வாழ்ந்த சனத்தொகை முறையே 340 936 யாகவும் (இலங்கை சனத்தொகையில் 10 சதவீதமாகவும்), 173 602 யாகவும் (இலங்கை சனத்தொகையில் 5 சதவீதமாகவும்) இருந்தனர். 1948 போலிச் சுதந்திரத்தை தொடர்ந்து கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்து 509 சதுர கிலோ மீற்றர் நிலப்பரப்பு நீக்கப்பட்டு, புதிய மாகாண அமைப்பு உருவானது. 1901இல் தமிழரின் மரபுவழித் தாயகமாக 29 சதவிகித நிலப்பரப்பு இருந்தது. இது 1995 இல் 17 வீதமாக குறைந்து போனது. அதாவது சுதந்திரத்தின் பின்பு கிழக்கில் 7 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பையும், வடக்கில் இருந்து 500 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பையும் திட்டமிட்ட இனக் குடியேற்றம் மூலம் சிங்கள மயமாக்கினர். 1901 இல் தமிழர் வாழ் நிலப்பரப்பு 19100 ச.கிலோ மீற்றராக இருந்தது. 1901 இல் 65 சதவீத கடற்கரைகளும் தமிழர் நிலப்பரப்பில் காணப்பட்டது. ஆனால் இன்று அவை முற்றாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

1948 இல் கிழக்கு மாகாணத்தில் 5 சதவீதமாக இருந்த சிங்கள மக்கள், 1995 இல் 24 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளனர். இந்த வகையில் கிழக்கு மற்றும் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தினை அட்டவணை-12 வெளிப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு இனவாத கொடியை தமிழ் பகுதிகளில் பறக்க விட்டவர்கள், இனவாடுக்கு முறையை சிறுபான்மை இனங்கள் மேல் சமூகமயமாக்கினர். இந்த திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றம் சார்ந்து 1931 க்கும் 1943 க்கும் இடையில் 115 லட்சம் ரூபா விவசாய அபிவிருத்திக்கும், 33 லட்சம் குடியேற்றத்துக்கும் என அன்றைய பெறுமதிப்படி ஒதுக்கிய டி.எஸ். சேனநாயக்கா, தமிழ் எல்லையோர குடியேற்றத்தை தொடங்கினார். திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றத்தின் ஊடாக அம்பாறை 1960ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது. 1947க்கும் 1974 க்கும் இடையில் காணி அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசன திட்டம், குடியேற்றத்துக்கு அன்றைய பெறுமதிப்படி 370 கோடி ரூபாவை செலவு செய்துள்ளது. இதில் பெருமளவில் சிங்கள குடியேற்றத்தை மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது.

மனித அலகுகளில் மிதந்தும் அரசிபலும் கோபாடுகளும்

அட்டவணை - 12

கிழக்கு மற்றும் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் திட்டமிட்ட குடியேற்றம்.

ஆண்டு	கிழக்கு மாகாணம் சதவீதம்	கிழக்கு மாகாணம் சதவீதம்	திருகோணமலை மாவட்டம் சதவீதம்	திருகோணமலை மாவட்டம் சதவீதம்
	தமிழ் மொழி பேசுவோர்	சிங்கள மொழி பேசுவோர்	தமிழ் மொழி பேசுவோர்	சிங்கள மொழி பேசுவோர்
1827	99.24	0.53	98.45	1.53
1881	93.82	4.66	90.72	4.21
1891	93.89	5.06	91.44	4.3
1901	91.80	5.05	89.04	4.22
1911	93.40	3.76	90.54	3.82
1921	93.95	4.53	92.13	4.38
1946	87.80	9.87	75.09	20.68
1953	85.50	13.11	78.80	18.22
1963	79.25	19.6	69.89	28.9
1971	78.61	20.7	70.20	28.80
1981	74.40	24.92	65.38	33.62

1952 இல் கல்லோயாத் திட்டம் மூலம் பட்டிப்பளை ஆற்றுக்கு குறுக்கே கட்டிய அணை சேனநாயக்கா சமுத்திரமாகியது. இது திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றத்தை விரிவாக்கும் அடிப்படையில் உருவாக்கியது. அழகியபாறை அம்பாறை மாவட்டமாகவும் திரிபடைந்தது போல், சிங்கள குடியேற்றம் சார்ந்து உருவான தேர்தல் தொகுதி திகமடுல்லையானது. 1952 இல் தொடங்கிய கல்லோயா குடியேற்றத் திட்டம் போல் திருகோணமலையில் அல்லை - கந்தளாய் குடியேற்ற திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. முசலி - மணலாறு குடியேற்றம் மன்னார் மாவட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. அத்துடன் கொண்டைச்சி திட்டம் மூலம் மரமுந்திரிகை திட்டம் அறிமுகமானது, கடற்கரையோர மீன் பிடி சார்ந்தும், முந்திரிகை தோட்டம் என்ற பெயரிலும் சிங்கள குடியேற்றம் உருவாக்கப்பட்டது. வவுனியாவில் பாவற்குள திட்டம் உருவானது.

1941ம் ஆண்டு டி.எஸ். சேனநாயக்கா கல்லோயாத் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வந்தார். இதன் மூலம் 44 குடியேற்றக் கிராமம் உருவாக்கப்பட்டது. இதில் 38 சிங்கள கிராமமாகும். மிகுதியான ஆறு கிராமங்கள் தமிழ் மொழி பேசுவோருக்கு வழங்கிய போதும், குடியேற்றத்துக்கு திட்டமிட்டே நீர்

மனித அலங்களில் மிதற்கும் அரிசியும் கோபாடுகளும்

வழங்கப்படவில்லை. அல்லது சிங்களப் பகுதியூடாகவே நீர் வழங்கப்படுவதாக இருந்தது. கல்லோயாத் திட்டம் தொடங்கும் முன்பு அங்கு 3000 சிங்களவரே இருந்தனர். இது இன்று 146371 யாக மாறிவிட்டது. 1901 இல் கந்தளாய் பிரதேசத்தில் மொத்த சனத்தொகையில் தமிழர் 79 பேரும், 55 முஸ்லிம்களும், 16 சிங்களவரும் இருந்தனர். 1921 குடிசன மதிப்பீட்டில் ஒரே ஒரு சிங்களவரே அங்கு இருந்தார். 1981 குடிசன மதிப்பீட்டில் சிங்களவர் 31206 பேரும், முஸ்லீம்கள் 4323பேரும், தமிழர் 2001பேருமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் பாரம்பரியமாக வாழும் மக்களை சொந்த மண்ணில் இருந்தும், அவர்களின் பொருளாதார வாழ்வில் இருந்தும் துரத்துவதன் மூலம், தமிழ் தேசிய பண்புகளை அழித்தொழிப்பதை மையமாகக் கொண்டு இருந்தது. இது அம்பாறை மாவட்டத்தின் மொத்த இனவிகிதத்தையே மாற்றியமைத்தது. அம்பாறை மாவட்ட வாக்காளர் எண்ணிக்கையையே தலைகீழாக்கியது. இதை அட்டவணை-13 மூலம் காணமுடியும்.

அட்டவணை - 13

அம்பாறை மாவட்ட வாக்காளர் எண்ணிக்கை.

ஆண்டு	முஸ்லீம் வாக்காளர்	சிங்கள வாக்காளர்
1947	37000	2397
1952	42000	3119
1956	44000	3905
1960	52000	23000
1965	57000	31000
1970	62000	39000
1977	68000	39000
1982	87236	75378

இனஅழிப்பில் முஸ்லீம் மக்களின் மண்ணையும் அபகரித்தனர். இனவாதம் மலையக மக்களில் தொடங்கி முஸ்லீம் தமிழ் என்று அனைத்து சிறுபான்மை இனங்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களை அழித்தொழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் தமிழ் குறுந்தேசியம், அனைத்து சிறுபான்மை இனங்களின் நலன்களையும் உயர்த்தத் தவறியது. மாறாக அவர்களை எதிரியாகக் காட்டியும், பண்பாட்டு பொருளாதார கூறுகள் மூலம் அவர்களை இழிவாக்கியும் சுரண்டவும், அவர்களை அழித்தொழிக்க சிங்கள இனவாதிகளுடன் ஒரே அணுகுமுறையையே கையாண்டனர். கையாளுகின்றனர். தமிழ் மக்களினதும், சிறுபான்மை தேசிய

மனித அலகுகளில் மிதந்தும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

இனங்களினதும் பாரம்பரிய பிரதேசங்கள் சூறையாடப்பட்ட போது, இதற்காகவும் அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்காகவும் யாரும் போராடவில்லை. போலி இடதுசாரிகள் இனத் தேசியவாதிகளும் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு கண்டன அறிக்கை விடுவதுடன், இதை ஊக்குவித்தனர். அதே நேரம் காலத்துக்குக் காலம் பாராளுமன்றத்தில் இனவாத அரசுக்கு பக்கபலமாகவும், ஆட்சியில் பங்கேற்றும் பன்றியைப் போல் திகழ்ந்தனர். இந்த இன அழிப்பு இந்த பன்றிகளின் சாக்கடை நாற்றத்தில் செழித்து வளர்ச்சி பெற்றது. அம்பாறை மாவட்டத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 1752.4 சதுர மைல்களாகும். இதில் 1005.96 சதுர மைல்கள் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றம் மூலம் தனி சிங்கள பிரதேசமாக்கப்பட்டது. அம்பாறை மாவட்டத்தின் சனத் தொகை பரம்பல் இதை துல்லியமாகத் தெளிவாக்குகின்றது. 1981ம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு, எமக்கு திட்டமிட்ட குடியேற்றம் மூலம் மாற்றியமைத்த ஒரு இன அழிப்பை அட்டவணை-14 நிறுவுகின்றது.

அட்டவணை - 14

1981ம் ஆண்டு அம்பாறை மாவட்டத்தின் சனத்தொகை பரம்பல்.

இனப்பிரிவு	சனத் தொகை	விகிதாசாரம்
முஸ்லிம்கள்	161481	41.6
சிங்களவர்	146371	37.6
தமிழர்	78315	20.1

1981 க்கு முந்திய மக்கள் தொகை இனரீதியாக எப்படி திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டது என்பதை புள்ளிவிபரங்கள் தெளிவாக்குகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டம் இன்றைய அம்பாறை மாவட்டம் உள்ளடக்கிய ரீதியாக காணப்படும் இனம், பரம்பல், தெளிவாகவே இனவாதிகளின் இன அழிப்பையும் மௌனம் காத்த தமிழ் குறுந் தேசிய இனவாதிகளின் யாழ் மையவாத தேசியத்தை அட்டவணை-15-16-17 அட்படும் செய்கின்றது.

திட்டமிட்ட இன அழிப்பை, திட்டமிட்ட குடியேற்றம் மூலம் மட்டக்களப்பு எல்லையோரங்களில் தொடங்கிய இனவாதிகள், அதை இன ரீதியாக அறுவடை செய்ய அம்பாறையை தனிமாவட்டமாக்கினர். சுதந்திரத்துக்கு பின் பாரிய குடியேற்ற திட்டங்கள் மூலம், தமிழ் முஸ்லீம் பாரம்பரிய பிரதேசங்கள் அபகரிக்கப்பட்டன. தமிழ், முஸ்லீம் விவசாயிகள் அந்த மண்ணில் இருந்து படிப்படியாகத் திட்டமிட்டே அகற்றப்பட்டனர். ஆனால்

அட்டவணை - 15

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் இன்றைய அம்பாறை மாவட்டம் உள்ளடக்கிய ரீதியாக காணப்படும் இனம், பரம்பல்.

ஆண்டு	தமிழ் மொழி பேசுவோர் சதவீதம்	சிங்கள மொழி பேசுவோர் சதவீதம்
1827	99.27	0.00
1881	93.27	4.75
1891	93.20	5.21
1901	92.34	5.21
1911	92.95	3.74
1921	93.12	4.56
1946	92.55	5.83
1953	87.54	11.52

அட்டவணை - 16

அம்பாறை மாவட்டம் (1963க்கு பின் தனி மாவட்டமானது)

ஆண்டு	தமிழ் மொழி பேசுவோர் சதவீதம்	சிங்கள மொழி பேசுவோர் சதவீதம்
1963	70.22	29.37
1971	69.47	30.18
1981	62.03	37.64

அட்டவணை - 17

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் (புதிய அம்பாறை மாவட்டம் நீங்கலாக)

ஆண்டு	தமிழ் மொழி பேசுவோர் சதவீதம்	சிங்கள மொழி பேசுவோர் சதவீதம்
1963	95.60	3.35
1971	94.66	4.49
1981	95.95	3.21

மனித அலகங்களில் மிதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

இந்த இனவாதத்தை எதிர்த்து போலி இடதுசாரிகள் முதல் இனத் தேசியவாதிகள் வரை போராடவில்லை. பாராளுமன்ற கதிரை கிடைக்கும் என்ற ஒரு நிலைகளில் போராடும் போலி இடதுசாரிகள் முதல் இனத் தேசியவாதிகளே இனங்களை பிளந்து குளிர்காய்ந்தனர். நிலத்துடன் வாழ்வை நடத்தி உழைக்கும் விவசாய மக்கள் மேல் கொண்டிருந்த இழிவான சமூக கண்ணோட்டமும், வர்க்க வெறுப்பும் அந்த மக்களையிட்டும், மக்களின் தேசிய மற்றும் பொருளாதார நலனை முன்வைத்தும் போராடவில்லை. மாறாக இந்த இனவாத வர்க்க சமூக அழிப்பின் மேல் குளிர்காய்ந்தார்கள். இந்த திட்டமிட்ட குடியேற்றம் பல்வேறு பிரதேசங்களின் ஒரு தொடர் கதையாக இருந்த போது, போலி இடதுசாரிகள் முதல் போலி தேசியவாதிகள் ஈறாக இதில் கும்மாளம் போட்டனர்.

இது இன்றுவரை இந்த அடிநிலை மக்களின் வாழ்வின் ஆதாரங்கள் மேல், இந்த தேசியத்தை முன்வைக்கவில்லை, முன்வைக்கப் போவதில்லை. தேசிய இனங்கள் மற்றும் சிறுபான்மை இனங்களின் பாரம்பரிய வாழ்விடங்கள் முதல் அவர்களின் பொருளாதார ஆதாரமே தகர்க்கப்பட்டது. தமிழ்தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தன்னளவில் குறுகிய யாழ் மேலாதிக்கமாக சிதைந்த போது, பேரினவாதத்துக்கு அதுவே மிகவும் சாதகமாகியது. இந்த வகையில் கிழக்கு மக்கள் இதற்கு எதிராக போராடவில்லை. இன்று கிழக்கு மேலாதிக்கம் பேசும் யாரும் இதையிட்டு அலட்டிக்கொள்வதில்லை. இப்படி எமது வரலாறும், எமது சமூகமும் சிதைகின்றது. இதே போன்று வேலை வாய்ப்பு முதல் வளங்களைப் பகிர்தல் என அனைத்திலும் சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கியது. இது கிழக்கு மக்களுக்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை.

தமிழ் தேசிய உணர்வு என்பது யாழ் மேலாதிக்கமல்ல.

தமிழ் தேசியத்தை யாழ் மேலாதிக்கமாக கட்டமைப்பது, காட்டுவது, காண்பது என்பது, உண்மையில் அரசியல் பொருளாதாரம் தெரியாத பிழைப்புவாதிகளின் உள்நோக்கம் கொண்ட ஒரு அரசியல் ரதியாரும். கிழக்கு மக்களுக்கு எதிரான பேரினவாதத்தின் சில ஒடுக்கமுறைகளையே, நாம் மேலே பார்த்தோம். இது போன்று பல்துறை சார்ந்த வகையில் நாம் எடுத்துக்காட்ட முடியும். மலையக மக்கள், கிழக்கு மக்கள் எதிரான பேரினவாத பக்கத்தைத் திறந்தால், அதன் கோரத்தை நாம் காணமுடியும். இதை எல்லாம் மூடிமறைத்துவிட்டு, யாழ் மேலாதிக்கத்தை மட்டும் ஒருதலைப்பட்சமாக முதன்மைப்படுத்தி குலைப்பது ஏன்? இப்படி குலைப்பதன் மூலம் கட்டமைக்கும் புலியெதிர்ப்பு மற்றும் கிழக்கு

மேலாதிக்கம் உள்ளடக்கத்தில் யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணம் தான். இன்று யாழ் மேலாதிக்கம், புலியெதிர்ப்பின் பெயரிலும் உள்ளது. உண்மையில் புலி பாசிட்டுகளும் கூட இதையேதான் கையாளுகின்றனர். அந்த வகையணியில் தான், இவர்களின் அரசியல் ஒரே பாதையின் கீழ் அணிவகுக்கின்றது.

கிழக்கு மேலாதிக்க கருத்துக்கள் கருணா என்ற பேரினவாத கூலிக் கும்பலின் பின் களைகட்ட தொடங்கியுள்ள நிலையில், கிழக்கு மக்களின் போராட்டத்தை யாழ் போராட்டமாக காட்டுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் கருத்து தளத்தில் ஆதிக்கம் பெற முனைவதை நாம் இனம் காணவேண்டியுள்ளது. கடந்த போராட்ட காலத்தில் இயக்கங்களில் இருந்து இறந்து போனவர்களின் கிழக்கு உணர்வை "யாழ்ப்பாணத்தின் மானம் காக்கும் கோவணம் அல்ல" என்று கூறுவது, உள்ளடக்கத்தில் அவர்களின் போராட புறப்பட்ட உணர்வை கேலிசெய்வதாகும். இப்படி கூறிக் கொண்டு யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணமாக கிழக்கு மேலாதிக்கத்தை கட்டமைப்பது நிகழ்கின்றது. யாழ் மேலாதிக்கம் கிழக்கு மக்களின் எந்த உரிமையை மறுத்தனரோ, அதை கிழக்கு மேலாதிக்கமும் மறுக்கின்றது.

கிழக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும், யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு சேவை செய்ய என்ற உணர்வுடன் போராட புறப்படவில்லை. அவன் தன்னளவில் சமூக உணர்வுடன், சமூக அடிப்படைகளில் இருந்தே போராடச் சென்றவர்கள். அவனை இழிநிலைக்கு உள்ளாக்கி, அவர்களின் உணர்வுகளை சிதைத்தது என்பது அவனின் குற்றமல்ல. இங்கு அவன் கோவணமாகியது கிடையாது. இன்று நாங்கள் அதே வரலாற்றை திருப்பிப் போட்டால், சிங்கள பேரினவாதத்தின் கோவணமாக அல்லவா கிழக்கு மக்கள் இருக்கின்றனர் என்று ஏன் சொல்லமுடியாது? அன்று புலிகள், இன்று பேரினவாதத்துக்கு பின்னால் கிழக்கைச் சார்ந்த எடுபிடிகள் அணிகட்டி நின்றதைத்தானே இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

தலைமைகள் தனது கோவணமாக மக்களை கருதுவது தான் உண்மை. தனது நிலையை ஒத்த எல்லைக்குள் மக்களை சிறுமைப்படுத்தி பார்ப்பதே அதன் அரசியலாகும். மக்கள் அப்படி தம்மைக் கருதுவதில்லை. தமது கோவணமாக யாழ் மேலாதிக்கம் மக்களை கருதியது போல் தான். கிழக்கு மேலாதிக்கமும் கிழக்கு மக்களை கருதுகின்றது. கருணா தலைமையாகட்டும், கிழக்கு என்று கூறும் அனைவரும், கிழக்கு மக்களை தமது கோவணமாகவே கருதுகின்றனர். கிழக்கு மக்களின் சமூக பொருளாதார பிரச்சினை மீது எதிர்வினையாற்றாத அனைத்தையும், நாம் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். கிழக்கு மக்களின் சமூக

மனித அலகங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

பொருளாதார வாழ்வியல் பிரச்சினைக்காக குரல் கொடுக்கும் எந்தக் குரலையும், நாம் ஆதரிக்கமுடியும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதும், தனக்கான தலைமையை உருவாக்குவதும் அவசியமானது. இதை செய்யாத அனைத்து பித்தலாட்டங்களும், மோசடிகளும் அரசியலில் சகித்துக்கொள்ளவே முடியாதது.

"யாழ்ப்பாணத்தின் மானம் காக்கும் கோவணம் அல்ல" என்று கூறுவதன் மூலம், யாழ் மக்களை கிழக்கின் எதிரியாக சித்தரிக்கின்றனர். யாழ் மேலாதிக்கம் யாழ் மக்களுக்கே எதிரானது. யாழ் மக்களின் நலனை குழிதோண்டி, புதைப்பது தான் யாழ் மேலாதிக்கம். இப்படி இருக்க அந்த யாழ் மக்களை எதிரியாக சித்தரிக்கும் கிழக்கு மேலாதிக்கம், யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணமாக இருப்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. யாழ் மேலாதிக்கத்தின் எதிரியாக யாழ் மக்கள் எப்படி எந்தக் காரணத்தினால் இருக்கின்றனரோ, அப்படி கிழக்கு மேலாதிக்கத்தின் எதிரியாக யாழ் மக்கள் இருக்கின்றனர். இதேபோல் தான் இவ்விரண்டு பகுதிக்கும் கிழக்கு மக்களும் உள்ளனர். யாழ்ப்பாண மக்களின் கோவணமாக கிழக்கு மக்கள் ஒரு நாளும் இருந்தது கிடையாது. யாழ்ப்பாண மக்களின் நலனும், கிழக்கு மக்களின் நலனும் ஒன்றுபட்டவை. இந்த வகையில் யாழ் மேலாதிக்கம் உட்பட அனைத்து மேலாதிக்கத்தையும் எதிர்ப்பதில் தான், அந்த மக்களின் நலன்கள் அடங்கியுள்ளது. மக்களின் நலன்களை மறுப்பதில் யாழ் மேலாதிக்கம் மட்டுமல்ல, கிழக்கு மேலாதிக்கமும் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றது. இதுவே எதார்த்த உண்மை.

யாழ் மேலாதிக்கம் போல் குறுகிய எல்லையில் குறுக்கு வழியில் கட்டமைக்கும் கிழக்கு மேலாதிக்கம், அதை இயக்கத்தின் தனிமனித தலைமை நபர் ஊடாக பார்க்கின்றது. "இந்த யாழ்.மையவாத சிந்தனையில் இருந்து வெளிப்பட்டமையால் தான் போராட்ட அமைப்புகளின் தலைமைகள் அனைவரும் யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்தவர்களாயிருந்தார்கள் (குட்டிமணி, உமாயகேஸ்வரன், பிரபாகரன், இரத்தினசபாபதி, பத்மநாபா, பாலகுமார், சிறிசுமாரர் ணர், டி. ணர், கொடை மகேஸ்வரன், வட்டுக்கோட்டை ஜெகன், நாகராஜமாஸர், விசுவானந்ததேவன், பாலசுப்ரமணியம், அபகீரதன், காண்டிபன், ஒப்ராய்தேவன்..)". இப்படி அரசியலை கைவிட்டு, அதை வெட்டி சிறுக்கவைத்த, கருணா என்ற கிழக்கு நபரை கிழக்கு நலன் சார்ந்ததாக காட்டும் அரசியல், கிழக்கு மேலாதிக்கத்தின் பொறுக்கித்தனமாகும். ஒரு இயக்கத்தின் தலைமையில் இருப்பவர் எந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது தான், அவரின் மேலாதிக்கத்தின் அடையாளம் என்று கூறுவது அசட்டுத்தனமாகும். இது இயல்பாக

கருணாவுக்கு பின்னால் வாலையாட்டி, விசுவாசமாக கிழக்கு மையவாதத்தை முன்வைக்கின்றது. இந்த கிழக்கு மையவாதம் மற்றும் புலியெதிர்ப்பு அரசியல் வங்குரோத்தின் வெட்டுமுகத்தை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இப்படி பார்த்தால் இந்தியாவின் ஜனாதிபதி தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்த போது, அங்கு தாழ்த்தப்பட்டவர் ஆட்சியா நிலவுகிறது. இன்று முஸ்லீம் ஆட்சியா நிலவியது. இல்லை, ஆனால் போக்கிரித்தனமாக அரசியல் இதைத்தான் கூற முனைகின்றது. போராட்ட தலைமைகள் யாழில் தொடங்கியதே யாழ் மையவாதம் என்றால், இந்தக் கூற்று நகைப்புக்குரியது. தலைமையின் உருவாக்கம் ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்தது என்பதால், அதை யாழ் மையவாதம் என்பது, உண்மையில் யாழ் மையவாதத்தை திரித்து அதைக் கொச்சைப்படுத்தி கொல்லைப்புறத்தால் அதைப் பாதுகாப்பதுதான். யாழ் மேலாதிக்கத்தின் கோவணமாக கிழக்கு மேலாதிக்கம் இருப்பதையே இது பறைசாற்றுகின்றது.

மக்களை மக்களாக மதிக்காத குருட்டுப் பார்வை, மக்கள் மக்களாகவே இருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாண மக்களை யாழ் மையவாதத்தின் பிரதிநிதிகள் என்றால், அங்கு வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை எப்படி பார்ப்பது. இப்படி இவர்கள் கிழக்கு மேலாதிக்க சின்னத்தனங்கள், யாழ் மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான யாழ் மக்களின் போர்க்குணாம்சம் மிக்க போராட்டங்களையே கொச்சைப்படுத்தி இருட்டடிப்பு செய்வதன் மூலம், அதேயொத்த கிழக்கு மேலாதிக்கத்தை மக்களுக்கு எதிராக கட்டுவதாகும். இந்த வகையில் நடைபெற்ற ஒரு முக்கிய போராட்டம் தான், விஜிதரன் போராட்டம். பலருக்கும் தெரியாதது, விஜிதரன் கிழக்கைச் சேர்ந்தவன் என்பது. இந்த மாணவனை புலிகள் கடத்திசென்ற நிலையில், புலிக்கு எதிராக யாழ் பல்கலைக்கழகம், யாழ் மக்கள் எழுச்சி கொண்டு போராடினர். தமிழ் மண்ணில் நடந்த உண்மையான ஒரு மக்கள் போராட்டத்தின், ஒரு வீச்சான உண்மையான குணாம்சத்தை அது காட்டியது.

யாழ் மேலாதிக்க தலைமைக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட போராட்டம். பல்கலைக்கழகத்துடன் நிற்காது, பாடசாலைகள் முதல் அனைத்தும் சமூக தளங்களும் தழுவிய வகையில், பரந்த மக்கள் மத்தியில் போராட்டத்தை எடுத்துச்சென்றது. யாருக்கு எதிராக, யாழ் மையவாதத்துக்கு எதிராக, அதன் பாசிசத்துக்கு எதிராக, அனைத்து இயக்கத்தின் ஜனநாயக விரோத போக்குக்கும் எதிராக, இப்போராட்டம் நடத்தப்பட்டது.

இதை நாம் அன்று தலைமை தாங்கிய போது, எமது அரசியல் அதை சரியாக இட்டுச்சென்றது. எந்த மாகாணத்தில் எந்தச் சாதியில் பிறந்தோம்

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

என்பதல்ல, என்ன அரசியல் என்பது தான் தீர்மானித்தது. ஒரு மாதத்துக்கு மேலாக நடத்திய போராட்டத்தில், அந்த கிழக்கு மகனுக்காக யாழ் மக்கள் கண்ணை மூடிக்கொள்ளவில்லை. இதற்கு தலைமையேற்ற சிலர், பின்னால் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் போராட்டத்தில் நடந்து சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தில் 5 யாழ் மாணவர்களும் (இதில் ஒருவர் பெண்), ஒரு கிழக்கு மாணவியும், ஒரு பொது மகனும் பங்கு கொண்டனர். இங்கு எந்த யாழ் கதையாலும் கட்டப்படவில்லை. ஒரு மனிதன் கடத்தப்பட்டு காணாமல் போனான் என்ற வகையில் தான், அந்த மக்கள் போர்க்குணாம்சத்துடன் இதை எதிர்கொண்டனர். இந்த போராட்டத்தில் வைக்கப்பட்ட கோசங்கள், புலிகளை அரசியல் அனாதையாக்கும் கோரிக்கைகள் என்று, இந்த யாழ் மேலாதிக்க புலிகள் துண்டுபிடிசரம் மூலம் அறிவித்தவர்கள்.

இதை சரியாக வழிநடத்திய தலைமை யாழ்ப்பாணமா அல்லது கிழக்கா என்பது தீர்மானிக்கவில்லை; என்ன அரசியல் என்பது தான் அதை நிர்ணயம் செய்தது. வடக்கில் மற்றைய இயக்கங்களை புலிகள் படுகொலை செய்து அழித்தபோது, கிழக்கு போராளிகள் தப்பி வாழ முடியாத நிலையில், அவர்களில் பலர் உயிர் தப்பிவாழ இந்த யாழ்ப்பாண மக்கள் உதவியதை நாம் எப்படி கிழக்கு மேலாதிக்கம் மூலம் கொச்சைப்படுத்த முடியும். இதனால் சிலர் தமது உயிரை பாசிஸ்ட்டுகளிடம் இழந்தனர். பாசிஸ்ட்டுகள் விடுத்த அச்சுறுத்தல் தான், தஞ்சம் கொடுக்கவே அஞ்சாமளவுக்குரிய காரணமாக இருந்தது. இது கிழக்குக்கு என்று மட்டுமல்ல, வடக்குக்கும் தான் கொடுக்க மறுத்தது. இந்த இயக்க தலைமை வடக்கு மக்களுக்கும் எதிராகத் தான் இருக்கின்றது.

அது மக்கள் கூட்டத்தை எதிராக கட்டமைத்து காட்டுவதைத்தான் யாழ் மேலாதிக்கம் செய்தது என்றால், அதையே கிழக்கு மேலாதிக்கம் செய்ய நினைப்பது வரலாற்றின் நகைப்புக்குரிய ஒன்றாகவும் உள்ளது. யாழ் இயக்க தலைமைகள் பற்றி கூறுகின்றவர்கள், வசதி கருதி சிலவற்றை இருட்டடிப்பு செய்கின்றனர். கிழக்கில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இயக்கங்கள் தோன்றி மறைந்ததை மறந்து விடுவது, மறைத்துவிடுவது வசதிகருதித்தான். மொத்தம் 30க்கு மேற்பட்ட இயக்கங்கள் தோன்றின. அதில் கிழக்கில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இயக்கங்கள் தோன்றின. இவை வரலாற்றில் நிற்க முடியாது போனது, கிழக்கில் மட்டுமல்ல வடக்கிலும் தான் நிகழ்ந்தது. ஒரு தலைப்பட்சமாக யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் இயக்கங்கள் தோன்றவில்லை. கிழக்கிலும் தோன்றத்தான் செய்தது. அதன் தலைவர்கள் கிழக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இதை எல்லாம் மறைத்து விளையாடுவது வசதியான, வசதி கருதிய குறுகிய அரசியல் வக்கிரம் தான். கிழக்கில் ஒரு போராட்டம் தொடங்க எந்தவிதத்திலும், யாழ் மையவாதம் தடையாக இருக்கவில்லை.

"யாழ்ப்பாணத்தினுடைய மத்தியதர வர்க்கத்தின் அபிலாசைகளுக்காக தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட "தமிழீழ கதையாடல்" தனது அந்திம காலங்களில் தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கிறது." இதுவே நல்லதொரு நகைச்சுவைக்குரிய பேரினவாத கதையாடல். மத்தியதர வர்க்கம் கிழக்கில் இல்லையென்பது இதன் சாரம். இங்கு இந்தக் கதையாடல் பற்றிய புலம்பல், மிகக் கவனமாக பேரினவாதத்தின் மறுபக்கத்தை இருட்டடிப்பு செய்கின்றது. இப்படி இருட்டடிப்பு மூலம் தான், இதை கிழக்கு மக்களின் பிரச்சினையைல்ல என்று காட்டுவது சாத்தியமாகின்றது. யாழ் மையவாத அரசியல் கிழக்கில் ஆதிக்கம் வகிக்க முன்னமே, பேரினவாதம் கிழக்கில் சூறையாடி வருவதையே நாம் மேலே பார்த்தோம்.

சிங்கள பேரினவாதம் தான் தமிழ் கதையாடலை கட்டமைத்தது என்பதை காணமறுப்பது, அதைக் கண்டு கொள்ளாமல் இருட்டடிப்பு செய்வது, கதையாடல்களை புனைவதும் கிழக்கு மேலாதிக்க அரசியல் உள்ளடக்கமாகும். அதுவும் பேரினவாதத்தின் பின்னால் நின்று செய்வது இங்கு கேடுகெட்ட கேவலமாகும். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் அத்திம காலத்தை அடையவில்லை. மாறாக அதை தமதாக்கிய பிரிவுகளின் அரசியல் தான், அத்திம காலத்தை அடைகின்றது. இது கருணா என்ற கிழக்கு மேலாதிக்க பாசிச கும்பலுக்கும் விதிவிலக்கல்ல. மக்களின் பிரச்சினை பிரச்சினையாகவே இருக்கின்றது.

இது வடக்கு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, கிழக்கு மக்களுக்கும் அதேநிலை தான். இங்கு இந்த அந்திம காலத்தில் யாழ்ப்பாண மத்தியதர வர்க்கத்தின் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடப் போவதில்லை. உண்மையில் பேரினவாதம் புகுத்திய இனவாதம், அப்படியே உள்ளது. இதை இல்லை என்று காட்டுகின்ற கதையாடல், உள்நோக்கம் கொண்ட புலியெதிர்ப்பாகவும், கிழக்கு மேலாதிக்கமாக நீடிக்கின்றது. சொல்லப்போனால் பேரினவாத குடையின் கீழ் அரசியல் பிழைப்பு நடத்துபவர்களின் கதையாடல் தான்.

"இந்தத் தமிழீழக் கனவுக்காக கிழக்கு மண்ணில் காலூன்றிய தமிழ் பேரினவாத வெறியினால் பல்லினங்களைக் கொண்ட கிழக்கு மாகாணத்தினது உயிர் மூச்சாக ஒருகாலத்தில் திகழ்ந்த "சமூக நல்லிணக்கம்" கழுத்து நெரிக்கப்பட்டு இன்று குற்றயிராகக் காட்சியளிக்கின்றது." என்று கூறுகின்ற கூற்று உண்மைக்கு புறம்பானது. சொந்த மக்களுக்குள்ளேயே எத்தனையோ ஏற்றத் தாழ்வுகளும், ஒடுக்குமுறைகளும். இப்படி இருக்க மற்றைய மக்களுடன் ஒன்றாக இருந்தது பற்றிய புனைவு இட்டுக்கட்டலாகும்.

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் பிரசியலும் கோபாடுகளும்

இங்கு மிகக் கவனமாக சிங்கள மக்களுடன் சமூக நல்லிணக்கத்தை கொண்டு வாழ்ந்ததாகக் காட்ட முடியவில்லை. சமூக நல்லிணக்கத்தை முதலில் மறுத்தது, சிங்களப் பேரினவாதம் தான். இதையே நாம் அதன் திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தில் தெளிவாக காண்கின்றோம். சமூகங்கள் நல்லிணக்கமற்ற வகையில் இருத்தல் என்பதற்காகவே, இயல்பான குடியேற்றத்துக்கு பதில் இனவாத குடியேற்றத்தை நடத்தினர். இது தமிழ், முஸ்லீம் மக்களையே தனது எதிரியாக கருதியது. இதில் சிங்கள மக்கள் அல்லது குடியேறிய மக்கள் பகடைக் காய்களாக பயன்படுத்தப்பட்டனர். பொதுவான ஒடுக்குமுறைகளை கண்டு கொள்ளாத போக்கு ஒடுங்கி வாழ்வதை, இணக்கப்பாடாக காண்பது அபத்தம். ஆனால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமக்கு இடையில், தமது பொது எதிரிக்கு எதிராக இணங்கி வாழ்தல் என்பது, உங்கள் கிழக்கு மேலாதிக்க அரசியல் நிலைக்கு உட்பட்டவையல்ல.

சிங்கள பேரினவாதத்துக்கு எதிராக எழுந்த தமிழ் தேசியம் குறுந்தேசியமாகி அதுவே பாசிசமாகிய போது, அதுவும் தன் பங்குக்கு சமூக நல்லிணக்கத்தை மறுதலித்தது. மொத்தத்தில் இலங்கையில் ஆதிக்கம் பெற்ற மேலாதிக்க பிரிவுகளின் அரசியல் தான், சமூக நல்லிணக்கத்தை விதைத்தது. மக்கள் மக்களாகவே, அதாவது உழைக்கும் மக்களாக தம்மீதான ஒடுக்கமுறைக்கு எதிராக ஒன்றுபட்டு இருக்கின்றனர்.

அவர்கள் தாம் என்ன மொழி பேசுகின்றோம் என்று பாடுபாடு காட்டி சமூகத்தில் இயங்குவது கிடையாது. அப்படி இருப்பதாக திணிப்பது, மேலாதிக்க சமூகப் பிரிவுகளின் சுயநல அரசியலாகும். இன்று கிழக்கு மேலாதிக்கம் யாழ் மக்களுக்கு எதிராக கட்டுகின்ற அதே அரசியல் உள்ளடக்கத்தைத் தானே, யாழ் மேலாதிக்கமும் கையாண்டது. மக்களை எதிரானதாக நிறுத்துகின்ற அபத்தம் தான் இங்கு அரசியலாகின்றது. வடக்கு கிழக்கு மக்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கம் எதுவும் இல்லையோ?

"ஒருகாலத்தில் திகழ்ந்த 'சமூக நல்லிணக்கம்' கழுத்து நெரிக்கப்பட்டு இன்று குற்றுயிராகக் காட்சியளிக்கின்றது." என்று கூறிக் கொண்டு யாழ் மக்களுக்கு எதிராக கட்டமைக்கின்ற கிழக்கு மேலாதிக்கம், இதை கிழக்கில் கூட செய்ய முனையவில்லை. யாழ் மேலாதிக்கத்தை அதன் சமூக பொருளாதார கூறுகளில் இனம்காட்டி, அதை தனிமைப்படுத்தி எதிர்க்க வக்கின்றி, யாழ் மக்களை எதிராக கட்டமைத்து காட்டுவது சமூக நல்லிணக்கமோ! ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன், ஒன்றிணைந்து நிற்க மறுப்பது, அதை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியலை முன்வைக்க மறுப்பது, சமூக நல்லிணக்கத்துக்கே எதிரானது.

இதை மறுத்து, நல்லிணக்கத்தை மற்றொரு பேரினவாத கூலிப் பாசிஸ்ட்டு மூலம் காட்டுவது தான் வேடிக். "தமிழீழத்தின் பெயரில் அதற்காக தாகம் கொண்டலைவதாகச் சொல்லிக்கொண்ட புலிகள் ஊட்டிய இனவெறிகளினால் இதுவரை காலமும் தமிழ் - முஸ்லிம் என ஆழமாக பிளவுபடுத்தப்பட்டிருந்த கிழக்கிலங்கை மக்கள் கருணா பிரிவின் பின்னர் தாம் மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய இன நல்லுறவின் அவசியத்தை உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர்." இப்படித்தான் கிழக்கு மேலாதிக்கம் யாழ்மேலாதிக்க கோவணமாக கூவ முனைகின்றது.

கிழக்கு மேலாதிக்கம் கருணாவின் வடிவில் இருப்பதை இது தெளிவாக்கி நிற்கின்றது. கருணாவின் பிளவின் பின், கிழக்கு பற்றிய கதையாடல் தொடங்கியவர்களின் அறப் புலம்பல்கள் தான் இது. சரி தனிமனிதனை மையப்படுத்தி கதையாடல் என்ற வகையில், கருணாவுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் அவர்கள் சார்பு கும்பலுக்கும். என்னதான் வேறுபாடு உண்டு. எதுவுமில்லை. அவர்களின் அரசியல் நடத்தையில், அவர்களில் அரசியல் நடைமுறையில் தான் என்ன வேறுபாடு. கருணா தனது தனிப்பட்ட பிரச்சினைக்காக, ஒரு சமூக முரண்பாட்டை பயன்படுத்திக் கொண்ட ஒரு இழிந்த அற்பன். இதில் நேர்மை என்பதுக்கு, எந்த இடமும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒருவனின் அரசியல் கிழக்கு மேலாதிக்கமாகுமே ஒழிய, எந்த சமூக நல்லிணக்கத்தையும் உருவாக்காது. அது ஒடுக்கப்பட்ட கிழக்கு மக்களுக்கு சார்பானதல்ல. கிழக்கு யாழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கே எதிரானது. இதைத்தான் யாழ் மேலாதிக்கம் காலாகாலமாக செய்தது.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான மேலாதிக்கப் பிரிவுகளினால் ஒருநாளும் மனிதத்துவத்தை உருவாக்கமுடியாது. இங்கு "தமிழீழத்தின் பெயரில்" என்று கூறுவதன் மூலம், அதை கைவிட்டு பேரினவாதத்துடன் கூடி தீர்க்க முனையும் அலுகோசுகளின் பாதையையே காட்டுகின்றது. தமிழீழக் கோசம் என்ற வகையில், அது தன்னளவில் அனைத்து தவறுக்குமான காரணமல்ல. மாறாக அது கொண்டிருந்த அரசியல் தான் காரணம். அந்த மக்கள் விரோத அரசியலைப்பற்றி பேசாது, ஒரு சமூக ஒடுக்குமுறை சார்ந்த கோசத்தின் மீது குற்றம் சாட்டி வரலாற்றை திரிப்பது, உள்ளேநோக்கம் கொண்ட அரசியல் சதியாகும். அதுவே மக்களுக்கு எதிரானது. அந்த வகையில் தான் புனையப்படுகின்றது.

இந்த புனைவாளர்கள் "2004 மார்ச் மாதம் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்குள் ஏற்பட்ட பிளவானது கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்த முஸ்லிம்கள் அல்லாத தமிழர்களையும் தமிழீழ தாயகக் கோட்டாட்டில் நம்பிக்கையற்று வெளியேறச் செய்துள்ளது. இன்றைய நிலையில் கிழக்கிலங்கையின் தமிழ்

மனித அலவங்களில் மிதற்கும் அரஸியலும் கோப்பாடுகளும்

பேசும் மக்கள் எல்லோரும் தமிழீழத்துக்கு வெளியே தமது அரசியல் அபிலாசைகளை தேடத் தொடங்கியுள்ளனர்." மக்களையே நெருங்காத, அவர்களின் பிரச்சினையையே பேசாத ஒரு கும்பலின், நல்லதொரு ஒரு கதையாடல். இது புலிகளே தமிழ் மக்கள் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட ஒரு புனைவுக் கதை. கருணாவை கிழக்கு மக்களின் ஏகபிரதிநிதியாக கட்டமைக்கின்ற அதே புலி அரசியல்.

கருணா புலியில் இருந்த போது கூட கிழக்கு மக்களின் அபிலாசைகளோடு இணைந்து இருக்கவில்லை. பிர்ந்த பின்பும் ஒன்றாக எப்படி மாறியது? மக்களின் காதுக்கு பூ வைக்கும் படலம் தான், இந்த கிழக்கு மேலாதிக்க கட்டமைப்புக்களும், அதன் வக்கிரங்களும். புலிகள் எப்படி தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இருந்தனரோ, அப்படித்தான் கருணாவும் அதில் இருந்தவர். அவர் பிர்ந்த போது கூட, அந்த மக்கள் மக்களாகவே அதே அடிமைத்தனத்துடன் தான் உள்ளனர்.

தமிழ் மக்கள் தமிழீழத்துக்கு வெளியில் வேறு தீர்வை நாடுகின்றனர் என்பது, ஒரு தலைப்பட்சமாக குறுகிய உள்நோக்கம் கொண்ட ஒரு அரசியலாகும். தமிழீழம் என்ற கோரிக்கையை புலிகள் தமது பாசிச வழிகளில் சிதைத்தது என்பது, தமிழ் பேசும் மக்களின் தெரிவல்ல. மக்கள் எதிரான இரண்டு தளத்திலான (புலிகள் மற்றது புலியெதிர்ப்பு அணி) எதிர்வினைகளால், மக்களின் செயலற்ற தன்மை தான் கட்டமைக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில் மக்கள் அரசியல் ரீதியாக எந்த முடிவையும் எடுக்கும் நிலையில், அவர்கள் சுயாதீனமான எதுவும் கிடையாது. கிழக்கு வாழ் மக்கள் அரசியல் சுதந்திரமற்ற நிலையில், அவர்களின் பெயரில் தமிழீழத்துக்கு எதிராக இருப்பதாக கூறுவது நகைப்புக்குரியது. கிழக்கு மேலாதிக்க கும்பலின் கைக் கூலித்தன முடிவுகளை, கிழக்கு மக்களின் பெயரில் திணிப்பதாகும். இதைத் தான் புலிகளும் செய்தவர்கள்.

கூலிக் கும்பலாக பேரினவாதத்துக்கு பின்னால் நிற்கின்ற கருணா போன்றவர்களையே இவை பிரகடனம் செய்யப்படுகின்றது. அன்று புலியில் இருந்து தனிப்பட்ட பிரச்சினை காரணமாக பிர்ந்தவர், பிரதேசவாதத்தை கிளப்பியவர், இன்று மக்களின் பெயரில் தமிழீழத்துக்கு எதிராக பேரினவாதத்துடன் சேர்ந்து கும்மியடிக்கின்றனர். மக்கள் எந்த முடிவையும் சுயாதீனமாக எடுக்க முடியாத ஒரு பாசிச சூழலை கட்டமைத்து வைத்தபடி தான், இவைகள் மக்களின் பெயரில் உரைக்கப்படுகின்றது.

தமிழீழத்தை புலிப் பாசிசமும், புலியெதிர்ப்பு அருவடித்தனமும் சிதைத்த போதும், பேரினவாதம் பேரினவாதமாகவே உள்ளது. இதற்கு மாற்று என்று

மனித அவைகளில் மிதற்கும் அரசியலும் கோபாடுகளும்

இவர்களிடம் எதுவுமில்லை. மேலாதிக்க சக்திகள் தாம் சொந்த வாழ்வுக்கு ஏற்ற ஒரு தீர்வை அடைவதற்காகத் தான், இப்படி மூடிமறைக்கப்பட்ட அரசியல் சதிகளை மக்களின் பெயரில் கூறுகின்றனர்.

இப்படி பற்பல கிழக்கு மேலாதிக்க கதையாடல்கள், பல்வேறு அபத்தங்கள் புனையப்படுகின்றன. அனைத்தும் மக்களின் பிரச்சினை பற்றி பேசாத வகையில், இவை சூழ்ச்சிகளுடன் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. கிழக்கில் வாழும் அந்த 90 சதவீதமான ஏழை விவசாயிகளின் ஒரு நேரக் கஞ்சியே கிடைக்க மறுக்கின்ற அவல வாழ்வை, இவர்களின் எந்த அரசியலும் தீர்க்கமாட்டாது. மக்களிடம் இருக்கும் கோவணத்தை உருவும் கிழக்கு மேலாதிக்க அரசியல், உள்ளடக்கத்தில் யாழ் மேலாதிக்கத்தின் மானத்தை மறைக்கும் மற்றொரு கோவணம் தான்.

08.02.2007

**கொலைகாரர்களும்
கொலையைக் கண்டிப்போரின் வக்கிரமும்**

கொலைகள், ஒரு நாளில் எத்தனை கொலைகள். இவை பட்டியலிட முடியாதளவில் நடக்கின்றது. கொல்பவனும் தமிழன், கொல்லப்படுபவனும் தமிழன். ஏன் ஏதற்கு கொல்லப்படுகின்றோம் என்று தெரியாத, ஒரு நிலையில் கொல் லப் படுகின்றோம். இன்று நீ நாளை நான், இப்படி கொல்லப்படுகின்றோம். மரணத்தின் தேசமாக, தேசியமாக பாடை கட்டிச் செல்லுகின்றது எமது தேசம்.

ஒவ்வொரு மரணமும் வெளியிடும் கண்ணீர் கிளை நதியாகி ஓட, அவையே தேசத்தின் தேசியத்தின் நதிகளாகின்றது. சிங்கள தமிழ் வேறுபாடின்றி தலைவர்கள் பல்லைக்காட்டி சிரிக்கின்றனர். ஆயுதத்தை தூக்கி காட்டி கொக்கரிக்கின்றனர். அனைவரும் தமிழ் மக்களின் நிம்மதியான அமைதியான சமாதானமான வாழ்வுக்காகத்தான், தாம் இப்படி நடந்து கொள்வதாக வெட்க மானமின்றி கூறிக்கொள்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு கொலையாக நாம் பிரேதப் பரிசோதனை செய்து, அவற்றின் பரிணாமத்தை அதன் வக்கிரத்தையும் இனம் காட்ட முடியாத அளவுக்கு சமுதாய வரட்சி ஒரு பக்கம். மறுபக்கத்தில் இவை போன்றவற்றை செய்பவர்கள், ஈவிரக்கமற்ற சமூக அடிப்படையற்ற அராஜகத்தை வாழ்வாக கொண்ட காட்டுமிராண்டிகள். அவர்களுக்கு இவையே வாழ்வாக, இரசனையாக, பெருமையாக, பீற்றிக் கொள்ளும் வீரமாக, தமது வெற்றியாக, தமது திறமையாகவும் கூட இருக்கின்றது. அவர்கள் எந்த சமூகம் பற்றி கூச்சலிடுகின்றனரோ, அந்த சமூகத்துடைய இன்பங்கள்

துன்பங்களில் பங்கு கொள்ளாத அலுக்கோசு லும்பங்களின் காட்டுமிராண்டித்தனம் தான், அன்றாடம் நடக்கும் தொடர் கொலைகள். இந்த அலுக்கோசு தனத்துக்கு ஏற்ற அரசியல் தான். இன்று அனைத்துமாகிவிட்டது. இதன் மீதான விமர்சனங்கள், கண்டனங்கள் அவர்களுக்கு உறைப்பதில்லை. மாறாக அவர்களையும் கொல்ல அலைகின்ற ஒரு வெறிபிடித்த தெரு நாயாக சமூகத்தினுள் புகுந்து அலைகின்றது.

இவற்றை எல்லாம் மீறி, இந்த கொலைக்கான சமூக பின்புலத்தைக் காட்டுகின்ற, நியாயத்தைப் பேசுகின்ற, பொழுதுபோக்குக்கு அரசியல் விபச்சாரம் செய்கின்றவர்களின் சொந்த வக்கிரத்தை, கேள்விக்குள்ளாக்க முனைகின்றோம். இதன் மூலம் மலடாகிப் போன சமூகத்தில், சமூக விழிப்புணர்ச்சிக்காக குறைந்தபட்ச எமது எதிர்வினைதான் இது.

இந்த வகையில் கிழக்கில் பேரினவாதம் நடத்திய ஆக்கிரமிப்பைக் கொண்டாட விரும்பிய ஜனாதிபதியின் வக்கிரமும், புலிகள் ஒரு கொலை மூலம் நடத்திய மறுவக்கிரமும் மனிதத்துவத்தையே உறையவைத்துள்ளது. இதை கண்டித்தவர்களின் வக்கிரம், மற்றொரு பரிணாமத்தில் மக்களையே கேள்வியடையவைக்கிறது.

கிழக்கில் பேரினவாதம் நடத்திய ஆக்கிரமிப்பை, தனது சொந்த தனிப்பட்ட அரசியல் வெற்றியாக கொண்டாடச் சென்ற பேரினவாத ஜனாதிபதி, ஒரு குடும்பத்தின் வாழ்வுக்கே வேட்டு வைத்து, உலகத்தையும், சொந்த மக்களையும் ஏமாற்ற அவருக்கு தேவைப்பட்ட படத்துக்காக, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிக்காக அப்பாவி தமிழ் மக்கள் தேவைப்பட்டனர். "பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கும் ஜனநாயக" ஜனாதிபதி முன் மக்கள் தேவைப்பட, அவரின் இராணுவம் மக்களை கட்டாயப்படுத்தி கொண்டு சென்றது. ஜனாதிபதியோ தமிழ்ச்செல்வன் பாணியில், பல்லைக்காட்டி நடத்தான். அவர் ஜனநாயகத்தின் தலைவர் என்பதால் நடிப்புக்கு மக்கள் தேவைப்பட்டனர். இந்த வகையில் கட்டாயப்படுத்தி பொட்டிடவைத்து, மாலை அணிவித்த ஐயர் கொல்லப்பட்ட செய்தி, இதன் மூன்று பக்க வக்கிரத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

- ♦ ஒரு ஜனாதிபதி முன்னால் எப்படி மக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு நடிக்கவைக்கப்பட்டனர் என்ற செய்தி
- ♦ இந்த கொலை மூலம் புலிப்பாசிஸ்ட்டுகளின் தொடர் கொலைகளின் நியாயத்தன்மை மறுபடியும் அம்பலமாகியுள்ளது.

மனித அலகுகளில் மிதந்தும் அரகியலும் கோப்பாடுகளும்

கண்டிக்கவில்லை. அதற்கு எதிராக செய்தி போட, அவர்களின் கைகள் மறுப்பது மட்டுமின்றி, மூளை சொந்தமாக மக்களுக்காக இயங்க மறுக்கின்றது. இப்படி அந்த கொலைக்கு திட்டமிட்ட வகையில் துணை சென்றனர், துணை செல்லுகின்றனர்.

மறுபக்கத்தில் புலிகளின் பாசிச கொலைகார கும்பல் நடத்திய வெறியாட்டம் அம்மணமாகி நிற்கின்றது. சொந்த விருப்புடன் செய்யப்படாத ஒரு நடத்தை மீதான வெறியாட்டம், அவர்களின் தொடர்ச்சியான இடைவிடாத மொத்த கொலை வரலாற்றையும் அம்மணமாக்குகின்றது. இப்படித் தான் அவர்களின் கொலைகள், கொலைக்கான காரணங்கள் அனைத்தும் போலியானவை, பொறுக்கித்தனமானவை. இதை ஐயரின் மனைவியின் கதறல் நிர்வாணமாக்கிவிடுகின்றது. இதற்கு பின்னால் குழுமாடுகளின் வக்கிரமான விதண்டாவாதமான நியாயப்படுத்தல்கள் அனைத்தும் இழிவுக்குரியவை.

ஒருவனின் சொந்த விருப்பமற்ற நிலையிலும், சூழலாலும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனின் செயல்கள் மீதான, பாசிச பயங்கரவாத கொலைவெறியாட்டங்கள், ஒவ்வொரு கொலைக்கு பின்னாலும் உள்ள காரணத்தினாலான பொய்மையும், அதன் வக்கிரமும் தமிழ் இனத்தின் மொத்த அழிவுக்கே இட்டுச் செல்லுகின்றது. இக் கொலை கிழக்கில் இருந்த புலிகளுக்கு இருந்த சமூக அடிப்படைகளைக் கூட வெடிவைத்துள்ளது. அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த வகையில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு செயல் மீதான காட்டுமிராண்டித்தனம், அந்த மக்களின் வெறுப்புக்குரிய ஒரு செயலாக மறுபடியும் மறுபடியும் மாறியதில் வியப்பு ஏதுமில்லை.

10.02.2007

யாழ் மேலாதிக்கம் என்றால் என்ன?

இந்தக் கேள்விகளும், குழப்பங்களும், திரிபுகளும் மலிந்த ஒரு சமூக அமைப்பில் நாங்கள் வாழ்வதால், இதை தெளிவுற வைப்பது அவசியமாகிவிடுகின்றது. இந்த வகையில்

- ◆ இதை யாழ் மக்களுக்கு எதிரானதாக அர்த்தப்படுத்துவது நிகழ்கின்றது.
- ◆ இதை சாதிய ஆதிக்கம் பெற்ற ஒரு கருத்தாக, அதாவது வெள்ளாள சாதி ஆதிக்கத்தைக் குறிப்பதாக கருதப்படுகின்றது.
- ◆ இதை ஒரு பிரதேசீதியான ஒடுக்குமுறையாக கருதப்படுகின்றது
- ◆ இதை புலிப்பாசிசத்தை குறிக்கும் ஒரு குறித்த சொல்லாடலாக கருதப்படுகின்றது.
- ◆ தனிமனிதர்கள் ஊடாக இதை காண்பதும், விளக்குவதுமாக காணப்படுகின்றது
- ◆ எண்ணற்ற சமூக ஒடுக்குமுறைகளின் வடிவில், இதற்கு எதிரான ஒவ்வொரு சமூகப் பிரிவினாடாக காணப்படுவதும் நிகழ்கின்றது.

இப்படி பல வகையில் பலவாக இது அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது, புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது, விளக்கப்படுகின்றது. யாழ் மேலாதிக்கம் பற்றிய அலங்கோலமான காட்சிப் படமங்கள் பொதுவாக இதுவாகவே உள்ளது.

மனித அவலங்களில் மிகுந்தும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

யாழ் மேலாதிக்கம் என்பது, யாழ் சமூகத்தினுள்ளான ஒரு சிறிய பிரிவு காலகாலமாக பெற்றுள்ள சமூக பொருளாதார மேலாண்மையை தக்கவைக்கும் கோட்பாடாகும். இந்த வகையில், யாழ் மேலாதிக்கம் மொத்த மக்களுக்கும் (குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்கு) எதிராக வினையாற்றுகின்றது. யாழ் மேலாதிக்கம் பல தளத்திலானது. மிகவும் நுட்பமாக சின்னச்சின்ன விடயங்களில் கூட அது வினையாற்றுகின்றது.

சமூகங்களை பிளப்பதும் பிரிப்பதும், இதனை அதனடிப்படையில் இழிவாடுவதும், அதன் மூலம் ஒடுக்குவதும் இதன் குறிப்பான அம்சமாகும். இந்த வகையில் சமூக கோட்பாடுகளை, அதை ஒட்டிய பண்பாட்டு கலாச்சாரக் கூறுகளையும் கட்டமைக்கின்றது. இந்த வகையில் யாழ் சமூக பொருளாதார மேலாதிக்க நிலையை தக்கவைக்கும் வகையில், எதிர்வினையாற்றுவதே யாழ் மேலாதிக்கமாகும். இது யாழ் பிரதேசத்தில் வாழும் பரந்துபட்ட மக்களைச் சார்ந்து, அதன் நலனில் செயலாற்றுவதில்லை. குறுகிய எல்லையில், குறுக்குவழியில் சமூகத்தை பிளந்து தன்னை பாதுகாக்கும் கோட்பாடாகும்.

யாழ் மேலாதிக்கம் என்பது, குறித்த சமூக பிரிவுகள் மீதான ஒடுக்குமுறையின் குறித்த சிறப்பு வடிவம் அல்ல. குறித்த ஒரு சமூக ஒடுக்குமுறை தனிச் சிறப்பு வடிவம் கொண்டது என்பதால், அதை எதிர்கொள்ள தெளிவான அடையாளப்படுத்தல்களும் போராட்ட வடிவங்களும் உள்ளது. உதாரணமாக சாதிய ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொள்ள சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டமும், ஆணாதிக்கத்தை எதிர்கொள்ள பெண்ணிய போராட்டங்களும், பிரதேசவாத ஒடுக்குமுறையை எதிர் கொள்ள பிரதேசவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களும் உள்ளது. அதாவது இது துல்லியமாக தெளிவுபடுத்தப்பட்டு, எதிரி பற்றியும் அதன் கோட்பாடு பற்றியும் தெளிவான நடைமுறைசார் போராட்ட வடிவங்கள் உண்டு.

இந்த நிலையில் யாழ் மேலாதிக்கம் என்றால் என்ன? ஒட்டுமொத்த சமூக ஒடுக்குமுறையினை ஒரு குறியீடாக கொண்டால், அந்த ஒடுக்குமுறை வடிவத்தை ஒரு சிறிய பிரிவின் நலனுக்காக மட்டும் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கின்றது. அதாவது அனைத்து பரந்துபட்ட மக்களுக்கும் எதிரான வகையிலும், குறிப்பாக இந்த யாழ் மேலாதிக்கம் யாழ் மக்களுக்கே எதிரானது.

இது சுரண்டும் வர்க்க அடிப்படையிலான அனைத்தையும் தழுவிய சுரண்டும் நலன்களைக் கொண்ட போதும், இது அதனிலும் இருந்து மிகவும் நுட்பமாக வேறுபட்டது. சுரண்டும் வர்க்கம் தனது சுரண்டும் ஜனநாயகத்தை,

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரிசியலும் கோப்பாடுகளும்

சுரண்டும் நலனை தனது வர்க்கத்துக்கு மறுப்பதில்லை. ஆனால் யாழ் மேலாதிக்கம் அடிப்படிப்பட்டதல்ல. இது எந்த வகையில் என்றால், சுரண்டும் வர்க்க நலன்கள், சுரண்டும் அனைத்து வர்க்க பிரிவினரது நலனையும் பிரதிபலிப்பதில்லை. இதைக் கட்டமைப்பது வாழ்வது தான் மேலாதிக்கமாக உள்ளது. இது ஒரே சுரண்டல் பிரிவுக்கிடையிலான மோதலாகவும் மாறுகின்றது. சமூகத்தை கூறு போடுகின்றது. இந்த கூறு குறுகிய அடிப்படையில் சுரண்டும் வர்க்கத்தின் அனைத்து நலனையும் பேணாது, அதற்குள்ளும் மிக குறுகிய, ஒரு சிறிய பிரிவின் நலனை முதன்மைப்படுத்தி தனது குறுகிய நலனை தக்கவைக்க முனைகின்றது. இந்த வகையில் இந்த குறுகிய நலனே யாழ் மேலாதிக்கமாக உள்ளது. உண்மையில் இந்த யாழ் மேலாதிக்கம் சுரண்டும் வர்க்க அனைத்து நலனை அடிப்படையாக கொண்டு, அதையும் பிளந்து ஒடுக்குவதன் மூலம் தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்துகின்றது.

உதாரணமாக பார்ப்பனீயம் என்ற இந்துமதம் சாதியமாக இருக்கின்ற எல்லையில், அது உயர் சாதிய நலனை முன்னிலைப்படுத்தி நிற்கின்றது. அதிலும் பார்ப்பன நலனை குறிப்பாக முன்னிலைப்படுத்துகின்றது. இந்த பார்ப்பனீயம் அனைத்தும் தழுவிய சமூக முரண்பாடுகள் சார்ந்து சுரண்டும் ஒரு வர்க்க கோட்பாடாகவும், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றது. அதேநேரம் அதற்கு முரணாக சாதி குறைந்த சுரண்டு வர்க்கம் மீது, முஸ்லீம் சுரண்டும் பிரிவு மீதும், இது போன்று பலதளத்தில் தன்னளவில் ஒரு ஒடுக்குமுறையைக் கையாளுகின்றது. இது கோட்பாட்டு தளத்தில், பண்பாட்டுத் தளத்தில், நடைமுறைத் தளத்தில் கையாளுகின்றது. இதைப் படிமுறை சமூக ஒடுக்குமுறை ஊடாகக் கட்டமைக்கின்றது. இதனால் மக்களின் எதிரியாக பார்ப்பனீயம் சிறப்பு பெற்று, தனித்துவமாகவும் இருக்கின்றது. உண்மையில் சுரண்டும் வர்க்கத்தின் அனைத்தும் தழுவிய தன்மை ஒருபுறம், மறுபக்கத்தில் குறுகிய தன்மையை அதனுள் அது கொண்டு செயலாற்றுகின்றது. இப்படி குறுகிய ஒரு சிறிய வட்டத்தை அது கட்டமைக்கின்றது.

இதை வரையறுத்துக் கூறப்போனால் பொதுவான ஒரு சட்டவாதியை அல்லது கோட்பாட்டை, குறித்த பிரிவுகளுக்கு வழங்க மறுப்பது இதன் சாரமாகும். இது அதுவல்லாத பரந்துபட்ட மக்களுக்கும் அதை மறுப்பதே, அதன் மற்றொரு சாரமாகும். இது சில வேளைகளில் வெளிப்படையானதாகவும், சில வேளைகளில் மறைமுகமானதாகவும் இருக்கின்றது. கிட்லரின் ஆரிய மேலாண்மை வெளிப்பட்டு அம்பலமானது போல், பார்ப்பனீயம் வெளிப்படையானதாக பொதுவான சமூக மட்டத்தில் உணரப்படுவதில்லை. பார்ப்பனீயம் ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களுக்கே

மனித சிவலங்கனில் மீதற்கும் அரகியலும் கோட்பாடுகளும்

எதிரியாக உணரப்படாத வகையில், பார்ப்பனீய மேலாண்மை இயங்குகின்றது.

இது பொருளாதார தளத்தில், பண்பாட்டுத் தளத்தில், கலாச்சார தளத்தில் ஆதிக்கம் பெற்ற ஒன்றாக இயங்குகின்றது. பார்ப்பனீயத்தை உயர்த்துவதன் மூலம், குறுகிய ஒரு பிரிவு அதிக சமூக பொருளாதார நலன்களை அடைகின்றது. இது நிச்சயமாக ஒரு சமூகப்பிரிவாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பல சமூகப் பிரிவைச் சேர்ந்த குறுகிய பிரிவுகள் இயங்கமுடியும்.

இந்த வகையில் தான் யாழ் மேலாதிக்கமும், யாழ் மேலாதிக்கம் தமிழர்கள் என்ற பெயரில் இயங்குகின்றது. ஆனால் அது ஒட்டு மொத்த தமிழர்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில்லை. மாறாக குறித்த ஒரு பிரிவின் குறுகிய நலனை முன்னிலைப்படுத்தி, தமிழர்களின் அதேயொத்த மற்றைய பிரிவை இழிவாடி தூற்றி வாழ்கின்றது.

உதாரணமாக முஸ்லீம் மக்கள் பிரிவுடன் முரண்பாடு வரும் போது, அந்த மக்களை இழிவாடுகின்றது. கிழக்கு மக்களுடன் முரண்பாடு வரும் போது அந்த மக்களை இழிவாடுகின்றது. இயக்கங்களில் குற்றங்களை, அந்த இயக்கத்தில் உள்ள சாதி குறைந்தவர்களின் தலையீடாக குறுக்கி இழிவாடுகின்றது. இப்படி ஆதிக்கம் பெற்ற பிரிவின் இழிவாடு வடிவங்கள், கொச்சைப்படுத்தும் வடிவங்கள், வசைபாடல்கள் அன்றாடம் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இவை சமூக பொருளாதார அரசியல் மேலாண்மை சார்ந்து, அன்றாடம் பல்துறை சார்ந்து காணமுடியும். சின்னச்சின்ன வாழ்வியல் அனுபவங்களின், வாழ்வியல் முறைகளில், அன்றாடம் இதை அடிப்படையாக கொண்ட இழிவாடல்கள், சின்னத் தனங்கள், மொழியாடல்கள், வசைபாடல்கள் வாழ்வியல் முறைகளில் சதா பயன்படுத்தப்படுகின்றது இது அரசியல் தளத்தில் மிகப்பெரிய ஒரு ஒடுக்குமுறையாக வெளிப்படுகின்றது.

சமூக பொருளாதார நலன்களை யாழ் மேலாதிக்கம் அனுபவிக்கின்ற போது, தமிழரின் அனைத்து சமூக பிரிவுக்கும் ஒரே அடிப்படையைக் கொண்டு அது செயல்படுவதில்லை. சுரண்டும் போது சுரண்டல் வரையறையை பொதுவாக கொள்வதில்லை. குறிப்பாக பண்பாட்டுத் தளத்தை எடுத்தால், சுரண்டலை செய்யும் ஒரு தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவனுக்கும், சுரண்டும் கிழக்கை சேர்ந்தவனுக்கும், சுரண்டும் ஒரு பெண்ணுக்கும், ஒரே அளவுகோலைக் கொண்ட, பண்பாட்டு அடிப்படையை யாழ் மேலாதிக்கம் கொண்டிருப்பதில்லை, சமூகங்களை அல்லது மக்கள் கூட்டங்களை இழிவுபடுத்துவதன் மூலம், தனது தனிப்பெருமையை கட்டி பாதுகாப்பதும்,

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசிபலும் கோட்பாடுகளும்

அதைக் கொண்டு நுகர்வதும் தான் யாழ் மேலாதிக்கம். மிகவும் நுட்பமானது, ஆனால் இயல்பில் அது வெளிப்படையாக உள்ளது. நாம் அதற்கு இசைவாக பழக்கப்பட்டவர்கள் என்பதால், அதை உணர்வதில்லை. மறுக்க முனைகின்றோம். ஆனால் அது ஒரு முரண்பாடாக, சமூகங்களை பிளக்கவும் இழிவாடவும் பயன்படுகின்றது.

தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் முதன்மை முரண்பாடாகி, தமிழர் என்ற பொது அடையாளப்படுத்தல் ஆதிக்கம் பெற்று கருத்தாக, அதேநேரம் அதுவே ஒரு மாபெரும் அணிதிரட்டலாக நிலவிய காலத்தில் கூட இது உறங்கிவிடவில்லை, மாறாக சமூகங்கள் இழிவாடப்படுகின்றது. கிழக்கான், வன்னியன், தீவான், பள்ளுப் பறைகள் என்ற எண்ணற்ற சமூக ஒடுக்குமுறைகள் சமூகத்தில் மறைந்துவிடவில்லை. மாறாக அவையே ஆதிக்கம் பெற்ற ஒன்றாக, சமூக நிகழ்ச்சிப் போக்கில் அவையும் பாரிய பிளவுகளை உருவாக்கியது, உருவாக்குகின்றது. இதுதான் யாழ் மேலாதிக்கம்.

இது எந்த வகையில் என்றால், தமிழ் மக்களின் தலைமைகளை பிரித்தித்துவம் செய்யும் அரசியல், உள்ளடக்கத்தில் இந்த யாழ் மேலாதிக்கத்தை பிரித்தித்துவம் செய்கின்றது. இந்த யாழ் மேலாதிக்கம் புலிகள் அல்லது மற்றைய இயக்கங்களின் தோற்றத்துடன் உருவானதல்ல, மாறாக தமிழ் மக்களின் அரசியல் தலைமைகளை உருவாக்கிய, சமூக பொருளாதார யாழ் மேலாதிக்க தன்மை ஊடாகவே கட்டமைக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இதை மாற்றாத போக்குத் தான், இன்று வரையிலான யாழ் மேலாதிக்கமாக, அதன் அரசியலாக உள்ளது.

மிக நுட்பமானது, ஆனால் வெளிப்படையானது. யாழ் மேலாதிக்கம் என்பது யாழ் மக்களை பிரதிபலிப்பதில்லை. யாழ் மேலாதிக்கம் மிக குறுகிய ஒரு பிரிவை அடிப்படையாக கொண்டது. இது யாழ் பிரதேசத்தை சேர்ந்தவராகத் தான் இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. சிங்கள இனத்தில் பிறந்த ஒருவன் கூட, யாழ் மேலாதிக்கத்தைக் கொண்டு இருக்கமுடியும். இது பிறப்புக்குள் உட்படுவதில்லை. ஒரு தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவன், கிழக்கைச் சேர்ந்தவன், ஒரு முஸ்லீம் கூட யாழ் மேலாதிக்கத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்யமுடியும்.

உண்மையில் இந்த யாழ் மேலாதிக்கத்தை இனம் காணல் என்பது, ஒரு ஒடுக்குமுறை சார்ந்ததாக குறுக்கிக் காட்டுவது கூட யாழ் மேலாதிக்கத்தின் ஒரு வால்தான். அதைவிட்டு அது விலகுவதில்லை. யாழ் மேலாதிக்கத்தின் பன்மைக் கூறு மீது செயல்படுவதுதான், யாழ் மேலாதிக்கத்தை உண்மையாக மறுத்து போராடுவதாகும்.

13.02.2007

**மக்கள்தான் புலிகளை தோற்கடித்தவர்களே ஒழிய,
கருணா என்ற பாசிச கூலிக்கும்பல் அல்ல.**

இந்த உண்மை புலியெதிர்ப்பு கும்பலுக்கு கசப்பான ஒன்று. இதனால் மக்கள் புலிகளை தோற்கடிக்கவில்லை என்று காட்டுவதே, புலியெதிர்ப்பு எடுப்பிடி பேர்வழிகளின் சுத்துமாத்து அரசியலாகும். இந்த மோசடியை உண்மையானதாக காட்ட, மக்களையும் கருணா கும்பலையும் ஒன்றாக காட்டுவதே இவர்களின் அரசியலாகும். அதை அவர்கள் "கருணாவின் அரசியலை நேசிக்கும் கிழக்கின் மக்களும், அந்த மக்களை நேசிக்கும் கருணாவின் அரசியலும்.." என்றவாறாக தமது புலியெதிர்ப்பு அரசியல் நிலைக்கு ஏற்ப, கயிறு திரிப்பதே இவர்களின் அரசியல் சாரமாகும் புலிகள் வேறு மக்கள் வேறு அல்ல என்பதை எப்படி புலிகளும் அதன் பிணாமி எழுத்தாளர்களும் மறுக்க முனைகின்றனரோ, அதையே புலியெதிர்ப்புக் கும்பலும் செய்ய முனைகின்றது.

இந்த வகையில் தேனீ இணையத்தில் எஸ்.மனோரஞ்சன் என்ற புலியெதிர்ப்பு பிணாமி எழுதிய "கருணா அம்மான் உடைத்தால் மட்டும் அது மண்குடம் ஆகிவிடுமா என்ன? மக்களை நேசிக்கும் அரசியலும், ஆயுதமுமே புலிகளை தோற்கடிக்கும்!" என்ற கட்டுரை, அதையே தான் செய்ய முனைகின்றது. கருணா கும்பல் மேல் கட்டிய ஒளிவட்டம் அனைத்தும் நிர்வாணமாகின்ற ஒரு நிலையில், தம்மையும் தமது மக்கள் விரோத பாசிச அரசியலையும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் ஒரு மூடிமறைத்த பாசிச புலம்பலைத் தான், இக்கட்டுரை மூலம் செய்ய முனைகின்றது.

புலிகளை விட எந்தவிதத்திலும் கருணா கும்பல் மக்களுக்கான ஒரு நடத்தைகளை கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. இந்த உண்மையை மனித

உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பு (HRW) சொல்லித் தெரிய வேண்டிய அவலம் ஒருபுறம். இதற்கு வெளியில் சொந்தமாக எந்த அரசியல் சரக்கும் கிடையாது. மறுபுறத்தில் மக்கள் விரோத இந்த அரசியல் மோசடிகள் மூடிமறைப்புகள் அம்பலமாகும் போது, விழுந்துகட்டி அதை விமர்சிப்பதாக ஆடிப்பாடிக்கொண்டே பாதுகாப்பது மற்றொரு சதியாகும். புலியெதிர்ப்பில் முகிழ்ந்து அதுவாகவே அனைத்தையும் சிந்தித்து, கருணா கும்பலின் நாய்களாக குலைத்தவர்கள், மீண்டும் வாலாட்டுவதைத் தான் இந்தக் கட்டுரை மீண்டும் செய்கின்றது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பு (HRW) அறிக்கையை, தேனீ தவிர்ந்த மற்றைய புலியெதிர்ப்பு பாசிசக் கும்பல்கள் பிரசுரிக்கவில்லை. இது முன்னைய காலத்திற்கும் முரணானது.

புலிக்கு எதிரான அனைத்தையும் வாந்தியெடுக்கும் இந்த புலியெதிர்ப்பு பாசிசக் கும்பல்கள், இதை திட்டமிட்ட வகையில் இம்முறை தமிழ் மக்களுக்கு இருட்டடிப்பு செய்தனர். நாங்கள் புலிகள் வழியில் தான் செயல்படுவர்கள் என்பதையே இப்படியும் நிறுவினர். இந்த நிலையில் மூடிமறைக்கப்பட்ட கட்டுரையைக் கொண்டு, எஸ்.மனோரஞ்சன் கட்டுரை மயில் இறகு கொண்டு கருணாவை தடவி ஆசீர்வதிக்க முனைகின்றது. அந்த விசுவாசத்துடன் தான் "கருணா அம்மான்" என்று அவருக்கு "மேதகு" மரியாதை கொடுத்து புலம்புகின்றது. ஒரு பாசில்ட்டு, கடைந்தெடுத்த ஒரு சமூக விரோதப் பொறுக்கி, இவருக்கு புலிகள் வழங்கிய முன்னைய "அம்மான்" மதிப்பூடாகவே கூடி வக்கரிக்கின்றனர். இந்த கருணா என்ற பாசில்ட்டு, பேரினவாதிகளின் கூலிக் கும்பல், "ஜனநாயக" சக்தியுடன் இணைத்துக்கொள்ள அழைக்கின்றனர். இவர்களின் "ஜனநாயகம்" எப்படிப்பட்டது என்பது இதில் இருந்தே தெரிகின்றது. இந்த புலியெதிர்ப்பு தேனீக் கும்பல் "ஜனநாயக" சக்தியுடன் இணைத்துக்கொள்ள வழங்கும் ஆலோசனை என்ன?

"ஆகவே கருணா இன்று கவனத்தில் எடுத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய சில உடனடிப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. முதலாவது, சிறார்களை பலவந்தமாகப் பிடிப்பதை உடனடியாக நிறுத்துவது. இரண்டாவது, கட்சிக்கு பாசிச நடவடிக்கைக்கு இது நாம் பணம் தேவை என்பதற்காக தமிழர்களைக் கடத்தி பணம் பறிப்பதை நிறுத்துவது. மூன்றாவது, ரி.ஆர்.ஓ (TRO) நபர்களைக் கடத்திய சம்பவத்தில் (இதைக் கருணா குழு செய்திருந்தால்) பிரதானமாக நடந்ததாக கூறப்படும் பாலியல் பலாத்காரமும் கொலைகளும் பற்றிய விடயம் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுப்பது." என்கின்றார். "ஜனநாயக சக்திகளின் விமர்சனங்களை உள்வாங்குவது கருணா அணியினருக்கு நிச்சயம் பலம் சேர்க்கும்" என்கின்றார்.

மனித சிவலங்கனில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

என்ன அரசியல்! இதை நிறுத்தினால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். இதுவே இவர்களின் புலுடா. இது அம்பலமாவதை பின் போட்டு கணிசமாக குறைக்குமே ஒழிய, மக்கள் இயக்கமாகி விடாது. நன்கு தெரிந்த இந்த சம்பவங்கள், ஒரு அரசியலின் விளைவு. ஒரு பாசிச அரசியல் வழிமுறையில், இவை போன்றன உதிரியான சில்லறை விடயங்கள். ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் அதன் எடுபிடிகளுக்கும் இவை பெரிய விடயங்கள். இதை நிறுத்துவதாக நடப்பது, மோசடி செய்வது அனைத்தும் கடைந்தெடுத்த பாசிச வழிகாட்டலாகும்.

புலிகள் கூட இதே வழியை அடிக்கடி கையாண்டவர்கள். பேச்சுவார்த்தை, சிறுவர் விடுவிப்பு என்று பற்பல அரசியல் மோசடியைச் செய்தவர்கள். இவ்வாறே கருணாவையும் செய்யக் கோரும் ஆலோசனைகள் இவை. இவர்கள் கவனமாக திட்டமிட்டு தவிர்த்துக் கொள்வது, அவர்கள் கொண்டுள்ள பாசிச அரசியலை கேள்விக்குள்ளாக்குவதைத் தான். அதாவது மக்களின் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் அரசியலுக்கு மாற்றான, மக்கள் விரோத அரசியலை ஆணையில் வைப்பதை இவர்கள் மறுப்பதில்லை. அது தான் இவர்களை ஒரு புள்ளியில் ஒன்றுபடுத்துகின்றது.

இந்த புலியெதிர்ப்பு எஸ்.மனோரஞ்சன் வகையறாக்கள், ஜனநாயகத்தின் பெயரில் பாலில் நஞ்சைக் கலந்து குழந்தைக்கு கொடுக்கும் இழிபிறவிகளாகவே ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றனர். "கருணாவின் அரசியலை நேசிக்கும் கிழக்கின் மக்களும், அந்த மக்களை நேசிக்கும் கருணாவின் அரசியலும், அந்த நோக்கில் கருணா அணியினர் கையில் எடுக்கும் ஆயுதங்களுமே புலிகளின் அரசியலை தோற்கடிக்க வல்லது. இதில் ஒன்று தவறினாலும் எம் எல்லோருக்கும் தோல்விதான்." எப்படிப்பட்ட அரசியல் பொறுக்கிகள் என்பதையே இப்படி தெளிவுபடுத்துகின்றனர். இந்த கட்டுரையின் மொத்த சாரமும், இதற்குள் தான் புற்றெடுக்கின்றது.

கருணாவின் கையில் இருக்கும் ஆயுதம் தான் புலிகளின் அரசியலை தோற்கடிக்கும் என்பது கடைந்தெடுத்த கருணா கும்பலின் மோசடியுடன் கூடிய எடுபிடித்தனமாகும். புலிகளை மக்கள் எப்போதோ தோற்கடித்துவிட்டனர். அதில் கருணா கும்பலும், உங்களைப் போன்ற அரசியல் பினாமி பொறுக்கிகளும் சவாரி விடுகின்றனர். மக்கள் தான் புலியைத் தோற்கடித்தனரே ஒழிய, கருணா என்ற மற்றொரு பாசிஸ்ட்டல்ல. கருணா என்ற பாசிஸ்ட் புலிகளுடன் தொடர்ந்து இருந்து இருந்தாலும், புலியின் தோல்வி எப்போதோ நிகழ்ந்துவிட்டது. மக்கள் தான் அவர்களை தோற்கடித்தவர்கள். இந்த கருணா கிழக்கு மக்களின் நண்பன் அல்ல. புலியைப் போல், ஒரு மக்கள் விரோதி. கிழக்கு மக்களின் முதல் தரமான

எதிரி. பேரினவாதத்துடன் சேர்ந்தியங்கும் ஒரு கூலிக் கும்பல். பேரினவாதத்தின் துணையில் ஒரு கூலிக் கும்பலாக அரசியல் செய்பவர. இப்படிப்பட்டவரை "கருணாவின் அரசியலை நேசிக்கும் கிழக்கின் மக்களும், அந்த மக்களை நேசிக்கும் கருணாவின் அரசியலும்," என்று கூறி, காதுக்கே துணிந்து பூ வைக்கும் ஒரு மோசடி. இப்படி புலியெதிர்ப்பு சூழ்ச்சிகளால் சமூகத்தை காயடித்து மலடாக்குகின்றனர். இதை எந்த மக்கள் நலன் சார்ந்த ஒருவனாலும் செய்யமுடியாது.

சரி கருணா எடுபிடிகளே! எந்த வகையில்? எப்படி? மக்களை இந்த கருணா கும்பலை நேசிக்கின்றது? உங்களால் அதை ஒருநாளும் எடுத்துக் காட்டமுடியாது. சரி மக்கள் கருணா கும்பலை எந்தக் காரணத்தில் எப்படி நேசிக்கின்றனர், எடுத்துக்காட்டுங்கள். அது உங்களால் ஒருநாளும் முடியாது. பேரினவாதத்தின் கூலிப்படையால், பாசிஸ்ட்டுகளால் எப்படித் தான் மக்களை நேசிக்க முடியும்? மக்களை நேசிப்பதற்கு, இந்தக் கும்பல் கொண்டுள்ள அந்த மக்கள் அரசியலில் என்னதான் இருக்கின்றது?

சரி "கருணா அணியினர் கையில் எடுக்கும் ஆயுதங்களுமே புலிகளின் அரசியலை தோற்கடிக்கவல்லது." என்கின்றீர்களே, புலி அரசியலில் இருந்து கருணாவின் அரசியல் எந்த வகையில் வேறுபட்டது. ஒரு புள்ளியில் கூட வேறுபாட்டைக் காட்டமுடியாது. மக்களுக்கான அரசியலை முன்வைக்க முடியாத இந்த கும்பலும், இதற்கு எடுபிடி வேலை செய்யும் உங்கள் "ஜனநாயகமும்" மக்களுக்கு விரோதமானவை. உங்கள் "ஜனநாயகம்" என்ன என்பதற்கு, விளக்கம் தரமுடியாத ஓட்டைச் சிரட்டைகள் தான். இது கருணா போன்ற பாசிசக் குண்டர்களின் பின்னால் நின்று, அதை வடிகட்டி, தேடுவதும், விளக்குவதுமே உங்கள் "ஜனநாயகம்". மக்கள் கருணாவின் பின் நிற்பதாக காண்பதுவும், கருணாவின் ஆயுதம் தான் புலிகளை தோற்கடித்தது, தோற்கடிக்கும் என்று கூறுவதும் கடைந்தெடுத்த பாசிசமாகும். புலிகள் எல்லாவற்றையும் ஆயுதம் ஊடாக காண்பது போல், இந்த புலியெதிர்ப்பு எல்லாம் கருணாவின் ஆயுதம் மூலம் விளக்குவது நிகழ்கின்றது. மக்களே புலிகளை தோற்கடித்தனர் என்ற அரசியல் உண்மையை மறுப்பது இதன் சாரமாகும். மக்கள் தான் புலிகளை தோற்கடித்தனர் என்ற அரசியல், கருணாவை நேரடியாகவே தூக்கியெறியும்.

இதை காணாது இழிந்து போன இந்தக் கூலிக் கும்பலால், நாய் வாலுக்கு மட்டை வைத்துக் கட்டி அதை ஒருநாளும் நிமிர்த்தமுடியாது. சுற்றிவளைத்து நிமிர்த்துவதாக குலைப்பதே இந்த புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் பிணாமித்தனமாகும். இந்த பாசிஸ்ட்டுகள் புலியின் வாலாக, அதன் கோவணமாக இருப்பதுடன், எந்த விமர்சனத்தையும் சுயவிமர்சனத்தையும்

மனித அலங்காரங்களில் மிகுந்தும் அரிசியலும் கோட்பாடுகளும்

செய்தது கிடையாது. கருணா என்ற தனிமனிதன் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தி, தனது சொந்த தனிப்பட்ட முரண்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்டு புலிகளைப் பிளந்தவர். அதை மூடிமறைக்க பிரதேச ரீதியான முரண்பாட்டை காட்டிப் பிழைக்கும் ஒரு பொறுக்கி. இந்த பொறுக்கி அரசியலைக் கொண்டு, எதையும் மக்களுக்காக செய்யப் போவதில்லை.

முதலில் ஒரு பாசிச இயக்கத்தில் இருந்து உடைந்து வெளிவருபவர்கள் செய்து இருக்க வேண்டியது என்ன?

- ♦ கடந்த காலத்தை விமர்சன ரீதியாக அணுகுவது. அதாவது நாங்கள் என்ன செய்தோம்? அவை எப்படி மக்களுக்கு எதிராக இருந்தது? இதை நாங்கள் எப்படி களைய வேண்டும்? இவைகளை வெளிப்படையாக சுயவிமர்சனம் செய்யவேண்டும் சாராம்சத்தில் இது விமர்சனம் சுயவிமர்சனம் கூட. இதை இந்தக் கும்பல் செய்தது கிடையாது. மாறாக அதை நியாயப்படுத்தி, அதே வழியில் தொடருகின்றது.
- ♦ மக்கள் என்றால் என்ன? அதை நாங்கள் முன்னர் எப்படி பார்த்தோம், இப்போது எப்படி பார்க்கின்றோம் என்பதை தெளிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும்.
- ♦ மக்களை நாங்கள் எப்படி அணுக வேண்டும்? எந்த வகையில் இணைந்து நிற்க வேண்டும்? இவைகளை பகிரங்கமாகவும் வெளிப்படையாகவும் முன்வைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.
- ♦ மக்களுக்கான அரசியல் என்ன? மக்களின் பிரச்சினையாக எவற்றை இனம் காண்கின்றோம்? அதை எப்படி நாம் நடைமுறைப்படுத்த உள்ளோம் என்பதை தெளிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும். குறிப்பாக முன்னைய அரசியலில் இருந்து எப்படி வேறுபடுகின்றோம் என்பதை, தெளிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும்.
- ♦ மக்களின் எதிரிகள் யார் யார்? அவர்களே எமது எதிரி என்று கூறியிருக்க வேண்டும்
- ♦ மக்களின் எதிரி புலிகள் மட்டுமல்ல. பேரினவாத அரசு என்பதை பிரகடனம் செய்து இருக்க வேண்டும். அந்தவகையில் எதிரிக்கு எதிராக மக்களுடன் இணைந்து நிற்கவேண்டும். இப்படி மக்கள் நலன் சார்ந்த கோரிக்கையை, நடைமுறையை வெளிப்படையாக கொண்டிருக்க வேண்டும். இதைவிடுத்து புலிகளைப் போல் பாசிச

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோயாடுகளும்

சதிகார சூழ்ச்சிகர அரசியல் எடுபிடிகளாக வாழ்வதே, கருணா கும்பலின் அரசியலாகிவிட்டது.

இப்படி மக்கள் விரோத பாசிச அரசியலை ஆணையில் வைத்து குலைக்கும் யாழ் மேலாதிக்க கிழக்கு கோவணம் நாற்றத்தால் நாறுகின்றது. தேனீ கட்டுரையாளர் செய்த அரசியல் மோசடி. இந்த கிழக்கு கோவணத்தை கழுவிக்கொடுப்பது தான். உண்மையில் கருணா கும்பலை பாதுகாக்க முனையும் ஒரு சூழ்ச்சி தான் இந்தக்கட்டுரை. அந்த வகையில்

- ♦ கருணா கும்பல் பேரினவாத இராணுவத்துடன் சேர்ந்து ஒரு கூலிக் கும்பலாக இயங்குவதை விமர்சிக்கவில்லை.
- ♦ அந்த கூலி பாசிசக் குண்டர்களின் மக்கள் விரோத அரசியலைக் கண்டிக்கவில்லை.
- ♦ மக்களின் சமூக பொருளாதார அரசியலின் எதிரியான கருணா கும்பலின், அரசியல் தளத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கவில்லை.
- ♦ கருணா மற்றும் புலிகளுக்கு இடையில் எந்த வேறுபாடுமற்ற அரசியலை கண்டிப்பதில்லை

இப்படி ஒரு மூடு மந்திரத்தை கொண்டுதான், கருணா கும்பலை பின்பக்கத்தால் பாதுகாக்க முனைகின்றனர்.

கருணா என்ற தனிமனித விருப்பங்கள் அல்ல. கருணா கும்பலின் நடத்தைகள். அது, அது கொண்டுள்ள அரசியலின் விளைவாகும். கருணா குழுவுக்கு எஸ்.மனோரஞ்சன் விடுக்கும் அதே வேண்டுகோள், புலிக்கும் பொருந்திவிடுமல்லவா! எப்படி புலிக்குள் வைத்து கருணா நடத்தைகளை நியாயப்படுத்த முடியுமோ, அதேபோன்று புலிகளை பேரினவாத தளத்தில் வைத்து நியாயப்படுத்த முடியும். வெளிப்படையான இந்த உண்மையை, ஒரு தலைப்பட்டசமாக கருணாவுக்கு மட்டும் சாதகமாக முன்வைப்பது, அவர்களின் அரசியல் நேர்மையை சந்திக்கு இழுக்கின்றது.

இந்த புலியெதிர்ப்பு தேனீயில் எஸ்.மனோரஞ்சன் புலுடா விடுவது, பின் சுயபுராணமாக ஒப்பாரி வைப்பதுமாக புலம்புகின்றார். "புலி எதிர்ப்புவாதமும் ஒரு பிழைப்பு வாதம் என்று ஒரு குற்றச்சாட்டுண்டு. அக்குற்றச்சாட்டு வருவதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. அவை என்ன என்பதும் எமக்குத் தெரியும். புலிகள் தவறு, ஆகவே மற்றெல்லாம் சரி, என நாம் வாதிடுவதும் அவற்றை நியாயப்படுத்தவதும் ஒரு காரணம். புலிகளின் அரசியலை எதிர்ப்பவர்கள் எமது அரசியலில் மக்களின் நலனை மறந்து போய்

மனித அவலங்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோப்பாடுகளும்

நாங்களும் இன்னொரு விதத்தில் 'குட்டிப் புலி' அரசியலையே செய்ய முனைவது அடுத்த காரணம்." இப்படிக் கூறியபடி "குட்டிப் புலி" அரசியலையே இந்த கட்டுரையிலும் செய்கின்றனர். இதை விட வேறு என்ன தான், உங்கள் கும்பலிடம் மாற்றாக அரசியல் ரீதியாக உண்டு. இதைத் தான் சுற்றி வளைத்து, இந்தக் கட்டுரையிலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தானே கருணா கும்பலுக்குமான ஆலோசனையாக வைக்கின்றீர்கள். உண்மையில் கருணாவின் அரசியலுக்கு ஏற்ற மூடிதான் நீங்கள்.

அற்பர்களின், அற்பத்தனங்கள் தான் இவை. கேடுகெட்ட மனித விரோதத்தின் முழு முகங்களும் வெளிப்படுகின்றது. இப்படி பாய் விரிப்பதால் தான், உங்கள் விபச்சாரமே அடங்கிக்கிடக்கின்றது. இப்படி பாயை விரித்துவிட்டு, ஏறி அமர்ந்து விபச்சாரம் செய்யும் போது "கருணாவின் அரசியலை நேசிக்கும் கிழக்கின் மக்களும், அந்த மக்களை நேசிக்கும் கருணாவின் அரசியலும், அந்த நோக்கில் கருணா அணியினர் கையில் எடுக்கும் ஆபுதங்களுமே புலிகளின் அரசியலை தோற்கடிக்க வல்லது. இதில் ஒன்று தவறினாலும் எம் எல்லோருக்கும் தோல்விதான்." என்கின்றனர்.

அதே புலியெதிர்ப்பு, அதே சவடால், சொந்தமாக மக்களுக்காக எதையும் சிந்திக்க முடியாத மலட்டுத்தனம், விபச்சாரமாக ஒப்புப்பாடுகின்றது. முன்னுக்கு பின் முரணாக உளறுவதன் மூலம், ஏதோ கருணாவை விமர்சித்ததாக காட்டிக் கொண்டு, கருணாவின் வாலில் பிடித்து ஊருகின்றனர்.

ஏதோ தாங்கள் நேர்மையாக இருப்பதாக நடிக்கின்றனர். "சில கேள்விகளும் எம் நோக்கி எழுப்பப்படுகிறது. கருணா எதற்காக அரசியல் செய்கிறார்? அவரது கட்சியின் எதிர்காலம் என்ன? நாங்கள் ஏன் கருணாவின் அரசியலை ஆதரிக்கிறோம்? இன்று ஏன் கட்டாயம் அதை ஆதரிக்க வேண்டும்? இவை சில முக்கிய கேள்விகளாகும்." என்கின்றார். இப்படி முக்கிமுனங்கிய விடயம், ஐயோ புலி என்று பாடுவதைத் தாண்டியதல்ல. மக்களைப் பற்றி பேச வக்கற்று, அந்த மக்களுக்காக குரல்கொடுக்க முடியாத நீங்கள் எல்லாம், ஜனநாயக வாதிகள் என்று கூறிக்கொள்வது ஒரு சொல் மேலான மோசடிதான். வடக்கு மேலாதிக்கத்தின் கிழக்கு கோவணங்களே! புலியெதிர்ப்பு கோவணங்களே "கருணா எதற்காக அரசியல் செய்கின்றார்?" சொல்லுங்களேன்? என்ன அரசியல் செய்கின்றார்? கூற முடியுமா? ஏன் புலுடா?" அவரது கட்சியின் எதிர்காலம் என்ன?" என்று கவலைப்படும் நீங்கள், மக்களின் எதிர்கால அரசியல் என்ன என்று, கவலைப்பட்டது

உண்டா? "நாங்கள் ஏன் கருணாவின் அரசியலை ஆதரிக்கிறோம்?" என்று புலியெதிர்ப்பில் புலம்பும் நீங்கள், புலிகளை தோற்கடித்த அந்த மக்களை நீங்கள் எப்போதாவது ஆதரித்ததுண்டா? கருணாவை "ஏன் கட்டாயம் ஆதரிக்க வேண்டும்?" என்ற உங்கள் புலியெதிர்ப்பில் குலைக்கும் நீங்கள், மக்கள் ஏன் எந்த வகையில் எப்படி ஆதரிக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்ல முடிவதில்லை?

எல்லாம் புலியெதிர்ப்பு மூட்டைக்குள் நின்று கொறித்தபடி, மக்களை எட்டி உதைக்க முனைகின்றனர். இந்த மோசடிகள் அசாதாரணமானது. "கருணாவினால் முதுகெலும்பு உடைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே பிரபாகரனின் புலிகள் இருக்கின்றனர். கிழக்கைச் சேர்ந்த பல மூத்த புலி உறுப்பினர்கள் ஒத்தாசையாக இருந்தும் வடக்கைச் சேர்ந்த புலிகளின் எந்தத் தளபதியாலும், கருணாவின் மொழியில் சொன்னால், பிரபாகரனின் தொந்தி வளர்ந்த தளபதிகளால் கிழக்கில் தற்போது நின்றுபிடிக்க முடியவில்லை. இதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது கருணா புலிகளை விட்டு ஆயிரக்கணக்கான அங்கத்தவர்களுடன் பிரிந்தது மட்டுமன்றி, இன்று தனியாக ஒரு படையணியாக நின்று புலிகளுடன் மோதுவது. இரண்டாவது கிழக்கு மக்களின் கணிசமானளவு ஆதரவை வன்னிப் புலிகள் இழந்தது." எப்படிப்பட்ட ஒரு மோசடி. மக்களை எட்டி உதைக்கும் ஒரு மோசடி. இராணுவ ரீதியான யுத்த தளத்தில், கருணா கும்பல் புலிகளை தோற்கடிக்கவில்லை. மாறாக பேரினவாதம் தான் அதை செய்கின்றது. அதன் எடுபிடிகள் தான் கருணா கும்பல். ஐந்தாம் படையாகத் தான், இந்த கும்பல் செயல்படுகின்றது. இந்த கும்பலுக்கு என்று, பேரினவாத அரசியல் வழிக்கு வெளியில், தனியான சுயமான அரசியல் இராணுவ வழிகள் கிடையாது. இந்தியாவினதும், இலங்கை அரசினதும் வளர்ப்பு வேட்டை நாய்களாக, களத்தில் மக்களை புலிகளின் பெயரில் வேட்டையாடுகின்றது. அவ்வளவு தான் இதன் அரசியல்.

கிழக்கில் புலிகள் தோற்றார்கள் என்றால், இதற்கு காரணம் வெறும் கருணா அல்ல. மாறாக மக்கள் புலிகளை தோற்கடித்துவிட்டார்கள். இது கிழக்கில் மட்டுமல்ல, வடக்கிலும் தான். புலிகள் மக்கள் ஆதரவை முழுமையாக இழந்துவிட்டனர். எல்லாவிதமான நம்பிக்கைகளையும், அசாதாரணமான கற்பனைகளும் கூட, சிதைந்து சின்னாபின்னமாகி கிடக்கின்றது. புலிக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான உறவுகள் என்றுமில்லாத வகையில் சிதைந்து மீளமுடியாத நிலையை அடைந்துவிட்டது. இதை பயன்படுத்தி பேரினவாத இராணுவம் கிழக்கில் புலிகளை ஒழித்துக்கட்டுகின்றது. அடுத்து வடக்கு நோக்கி அது நகரும். புலிகள் அன்றாடம் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் தோற்கின்றனர். இதுவே மேலும் மேலும் மக்களுக்கு எதிராக மூர்க்கமாக

மனித சுவஸ்களில் மிதற்கும் அரசியலும் கோட்பாடுகளும்

பாய்கின்றது. இதைப் பயன்படுத்தி புலிகளை தோற்கடித்தவராக காட்டிக் கொண்டு, சில வில்லன்கள் கதாநாயக வேஷத்தில் பொறுக்கித்தனமான வகையில் வெளிப்படுகின்றனர். இந்த வகையிலான ஒரு புலுடாப் பேர்வழிதான் கருணா. அவன் கும்பலும் அதற்கு காவடி எடுத்தாடும் அரோகராப் பேர்வழிகளும் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் தான். புலிகளை தோற்கடித்த அந்த கருணாவின் இராணுவ வெற்றிகள் எங்கே எப்போது நடந்தது? ஐயா புண்ணியவான்கள், யாருக்கு புலுடா விடுகின்றீர்கள்.

உண்மை வேறுவிதமானது. மக்கள் தோற்கடிக்காத ஒன்றை, யாரும் தோற்கடிக்கமுடியாது. மக்கள் விரோதியான கருணா கும்பலும் இதை செய்யமுடியாது. மக்கள் புலிகளை தோற்கடித்த நிலையில், அந்த வெற்றிடத்தில் ஓட்டைச் சட்டியை ஓட்டுவது பொறுக்கித்தனம். இப்படிப்பட்ட பொறுக்கி அரசியல் பேர்வழிகளின் பின்னால் நக்கித்திரிவது எடுபிடி அரசியலாகின்றது.

இந்த அரசியல் எடுபிடித்தனம் கருணாவை விமர்சிப்பதாக காட்டிக்கொண்டு, நடத்தும் அரசியல் பித்தாலாட்டமானது. மோசடித்தனமானது. "கருணாவை அழித்துவிட்டு, அவரினதும் அவரது கட்சியையும் அதன் அரசியலையும் அழித்துவிடும் நோக்கில் நடத்தப்படும் சேறடிப்புக்களை கருணா கவனத்திற் கொள்ள தேவையில்லை. அவற்றின் உள்நோக்கம் யாவரும் அறிந்ததே. அவை பலமுகங்களுடன் வரும், சில வேளை தமிழருக்கான ஜனநாயகம், மனித உரிமை, பத்திரிகைச் சுதந்திரம், பல்கலைக்கழகங்களின் கருத்து என பல வேஷங்களோடும் வரும்." எப்படிப்பட்ட பாசிஸ்ட்டுகள் இந்த "ஜனநாயகவாதிகள்" என்பதை இதன் மூலம் கூறிக்கொள்கின்றனர். மனித விரோதிகளால் தான், இதை இப்படிக் கூற முடிகின்றது?. "தமிழருக்கான ஜனநாயகம், மனித உரிமை, பத்திரிகைச் சுதந்திரம், பல்கலைக்கழகங்களின் கருத்து.." என்று கோரினால், அதை மறு என்று கூறுகின்ற புலியெதிர்ப்பு பாசிச போக்கிரிகள் தான் இவர்கள். மனித உரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம், பத்திரிகை சுதந்திரம் எதுவும் புலிக்கு சார்பானது என்பது இவர்கள் சுற்றி வளைத்து கூறும் அரசியலாக உள்ளது. இவைகளே புலிகளின் அரசியலை அனாதையாக்கும் என்று. அன்று புலிகள் கூறியவர்கள். இன்று இது கருணா கும்பலின் பாசிச அரசியலை அனாதையாக்கும் என்று புலியெதிர்ப்பு கும்பல் கூறி அதை மறுக்கின்றது. அதே புலி அரசியல்? ஆனால் அதை நாகரிகமாக மூடிமறைத்து செய்யக் கோருவதே, இவர்களின் "ஜனநாயகமாக" உள்ளது. உள்ளடக்கத்தில் பாசிசம் இப்படி மூடிமறைத்து நிற்கின்றது.

18.02.2007

ஆசிரியரின் ஏனைய நூல்கள்

இணையத்தளம்
www.tamilcircle.net